

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΓ'

Τρίτη 3 Νοεμβρίου 1998

Αθήνα, σήμερα στις 3 Νοεμβρίου 1998, ημέρα Τρίτη και ώρα 10.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΣΓΟΥΡΙΔΗ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα επιστολή του Προέδρου της Κυβερνήσεως προς τον Πρόεδρο της Βουλής, σχετικά με την κυβερνητική μεταβολή, η οποία έχει ως εξής:

"ΠΡΟΣ: Τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
ΘΕΜΑ: Κυβερνητική μεταβολή.
Κύριε Πρόεδρε,

Έχουμε την τιμή να παρακαλέσουμε όπως, ανακοινώσετε στο Σώμα ότι:

Α. Με το αριθ. 365 Προεδρικό Διάταγμα, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ αριθ. 245/30-10-1998 (τ. Α'), έγιναν αποδεκτές οι παραιτήσεις που υπέβαλαν οι κύριοι:

- Στέφανος Τζουμάκας του Αθανασίου από τη θέση του Υπουργού Γεωργίας,
- Κωνσταντίνος Γείτονας του Ιωάννου από τη θέση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας,
- Γεώργιος Ρωμάιος του Θεοδώρου από τη θέση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης,
- Φίλιππος Πετσάλνικος του Ιωάννου από τη θέση του Υπουργού Μακεδονίας - Θράκης,
- Λάμπρος Παπαδήμας του Ηλία από τη θέση του Υφυπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης,
- Δημήτριος Σωτηρλής του Ευαγγέλου από τη θέση του Υφυπουργού Γεωργίας,
- Βασίλειος Γερανίδης του Θεοδώρου από τη θέση του Υφυπουργού Γεωργίας,
- Νικόλαος Φαρμάκης του Ιωάννου από τη θέση του Υφυπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων,
- Εμμανουήλ Σκουλάκης του Γεωργίου τη θέση του Υφυπουργού Υγείας και Πρόνοιας,
- Εμμανουήλ Λουκάκης του Χαράλαμπους από τη θέση του Υφυπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Β. Με το αριθ. 366 Προεδρικό Διάταγμα, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ αριθ. 245/30-10-1998 (τ. Α'), διορίσθηκαν οι κύριοι:

- Γεώργιος Ανωμερίτης του Δημητρίου, ως Υπουργός Γεωργίας,
- Λάμπρος Παπαδήμας του Ηλία, Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας,
- Φίλιππος Πετσάλνικος του Ιωάννη, ως Υπουργός Δημόσιας Τάξης,

- Ιωάννης Μαγκριώτης του Αστερίου, ως Υπουργός Μακεδονίας - Θράκης,
 - Κωνσταντίνος Γείτονας του Ιωάννου, ως Υπουργός Επικρατείας,
 - Γεώργιος Φλωρίδης του Διαμαντή, ως Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης,
 - Κωνσταντίνος Βρεττός του Σπυριδωνα, ως Υφυπουργός Γεωργίας,
 - Παρασκευάς Φουντάς του Νικολάου, ως Υφυπουργός Γεωργίας,
 - Φοίβος Ιωαννίδης του Ιωάννου, ως Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων,
 - Νικόλαος Φαρμάκης του Ιωάννη, ως Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας,
 - Νικόλαος Σαλαγιάννης του Βασιλείου, ως Υφυπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών.
- Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΣΗΜΙΤΗΣ"
- Εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συνέχιση της συζήτησης και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Το λόγο έχει ο κ. Τσαφούλιας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Πράγματι, μου δημιουργεί την εντύπωση αποδιοργανωμένου λειτουργικά κράτους στη συνολική του οντότητα. Δεν είναι ποτέ δυνατόν να διανοηθεί κανένας ότι το κράτος αυτό, δεν είναι ένα κράτος διάτρητο στη λειτουργία των υποχρεώσεών του, διάτρητο στον τομέα της γεωργίας, μια καταπληκτική καταστροφική προκλητική συμπεριφορά της Κυβέρνησης απέναντι στον αγροτικό κόσμο.

Ο αγροτικός κόσμος σήμερα βρίσκεται σε εξαθλιωμένη κατάσταση. Ένα τρισεκατομμύριο οκτακόσια δισεκατομμύρια (1.800.000.000.000) δραχμές είναι τα χρέη των αγροτών προς την Α.Τ.Ε. Εξακόσια δισεκατομμύρια (600.000.000.000) δραχμές ήταν τα χρέη των συνεταιρισμών. Χαρίσαμε διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) δραχμές και έμειναν τετρακόσια δισεκατομμύρια (400.000.000.000) δραχμές. Και με τα τετρακόσια δισεκατομμύρια (400.000.000.000) δραχμές δεν έγινε τίποτα, διότι δεν είναι δυνατόν με εκείνα τα διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) δραχμές, που δώσαμε, να υπάρξει δυνατότητα εκσυγχρονισμού των αγροτοβιομηχανικών επιχειρήσεων σε επίπεδο λειτουργίας για παγκοσμιοποίηση, όπως λέει ο κύριος Πρωθυπουργός.

Χρειάζονται τουλάχιστον τρία τρισεκατομμύρια για να αναδιοργανωθεί η περίπτωση των αγροτοβιομηχανιών της Ελλά-

δος και να μπούμε στην ανταγωνιστικότητα.

'Ερχομαι στα άλλα επί μέρους θέματα. Στην παιδεία, στην ανεργία. Ο κύριος Πρωθυπουργός είπε ότι η ανεργία είναι στάσιμη. Είναι στάσιμη η ανεργία; Είναι δυνατόν να λέμε ότι σταματάμε σ' αυτό το σημείο και δεν κάνουμε προσπάθεια; Ποιος είναι ο προσανατολισμός του έθνους; Σήμερα γίνονται μεγάλες συζητήσεις γύρω από το θέμα της ανεργίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο Μοντλιάνι λέει ότι πρέπει να υπάρξουν ελαστικότεροι όροι στο Σύμφωνο Σταθερότητας, ώστε να μπορέσουν και οι φτωχοί λαοί να μπουέ μέσα στην Ένωση.

Εσείς έρχεσθε με μαθηματικά νούμερα και με στοργυλοποιημένους αριθμούς να αντιμετωπίσετε την πραγματική εικόνα του έθνους. Είναι δυνατόν να αντιμετωπισθεί με τα νούμερα η πραγματική εικόνα του έθνους;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

'Ακουσα χθες τον κύριο Υπουργό των Οικονομικών, που είπε ότι έχει εισπράξει ένα τρισεκατομμύριο είκοσι δισεκατομμύρια (1.020.000.000.000) δραχμές από επιχειρήσεις. Είπε ότι οκτακόσια δισεκατομμύρια (800.000.000.000) δραχμές έχουν καταβληθεί τώρα. Αυτό σημαίνει ότι πουλάμε, διότι δεν έχουμε τη δυνατότητα παραγωγής, ούτε επενδύσεων ούτε έχουμε δυνατότητα κατά τους οικονομικούς όρους να αποκτήσουμε εισόδημα. Γι' αυτό πουλάμε και το βάζουμε εκεί, για να κλείσουμε τα νούμερα του Βάϊγκελ. Αυτό είπε χθες ο κύριος Υπουργός των Οικονομικών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εσείς ήσασταν ασθενής. Πως αναρρώσατε και γίνετε τόσο επιθετικός; Να μας πείτε το μυστικό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Με χάπι είμαι, κύριε Πρόεδρε.

Εν πάση περιπτώσει, θα ακούσετε τι έχω να πω, έστω και αν είμαι ασθενής, κύριε Πρόεδρε, διότι νομίζω ότι η περίπτωση την οποία αντιμετωπίζουμε δεν είναι απλή. Έχει μεγάλο περιεχόμενο και χρειάζεται μεγάλη έρευνα. Επιμένω ότι στο σταυροδρόμι που βρισκόμαστε αυτήν τη στιγμή, για το ποιος έτρωγε καλά και ποιος όχι, η απάντηση του λαού είναι ότι η παρούσα Κυβέρνηση θα καταρρεύσει. Υπάρχει διάσταση μεταξύ λαού και Κυβέρνησης. Υπάρχει διάσταση μεταξύ λαού και πλειοψηφίας των Βουλευτών της Κυβέρνησης. Αυτό το γνωρίζει ο κύριος Πρωθυπουργός.

Αυτή η διάσταση λύνεται μόνο με εκλογές. Επειδή όμως οι εκλογές είναι χαμένες και θα χαθούν αν γίνουν αυτήν τη στιγμή, αλλά θα χαθούν και ασαεί, εφευρίσκει διονομικό κοινοβουλευτικό τέχνασμα, δηλαδή, τη δόθεν ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή για να μπορέσει να αποφύγει προσωρινά και τη λαϊκή κρίση και την κοινοβουλευτική κρίση. Έρχεται στη διαμόρφωση αυτού του παιχνιδιού η πλήρης εικόνα εισόδου της δεξιάς στη διακυβέρνηση της χώρας. Με το ίδιο εκλογικό πλειοψηφικό σύστημα έρχεται στην εξουσία η δεξιά με Πρωθυπουργό τον Κωνσταντίνο Καραμανλή. Η εμφάνισις είναι βεβαία. Όλα έχουν προσδιορίσει την εικόνα ότι η επόμενη κυβέρνηση θα είναι κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Επομένως ποιο είναι εκείνο το μοντέλο που πρέπει να εφεύρει ο κύριος Πρωθυπουργός στην παρούσα περίπτωση; Είναι η λειτουργία της απλής αναλογικής εδώ και τώρα. Είναι η μόνη περίπτωση που αφαιρεί από την πλειοψηφία του ελληνικού λαού την εικόνα του Καραμανλή ως Πρωθυπουργού. Είναι υποχρέωση του κυρίου Πρωθυπουργού να φέρει την απλή αναλογική, διότι το ζητούν οι δημοκρατικές παρατάξεις και διότι ο δημοκρατικός και σοσιαλιστικός λαός, ο λαός του ΠΑΣΟΚ, είναι αυτός που τον ανέβασε στην Κυβέρνηση.

Και εφόσον τον ανέβασε στην Κυβέρνηση, έχει βαθυτάτη υποχρέωση να καθιερώσει την απλή αναλογική, διότι διαφορετικά θα έχει προδώσει το λαό, θα έχει προδώσει τις δημοκρατικές παρατάξεις, θα έχει προδώσει τον προοδευτικό λαό της χώρας. Αυτή είναι η βασική και μόνη υποχρέωσή του.

Εάν δεν το πράξει αυτό, έρχομαι να υποστηρίξω και να πω ότι όπως υπαγορεύοντο τα εκλογικά συστήματα επί της εποχής 1950-1952, από τον Πιούρι Φόι, νομίζω ότι υπαγορεύεται αυτήν τη στιγμή το εκλογικό σύστημα, που αρνείται ο κ. Σημίτης να καθιερώσει, και

από τον Μπερνς και από τα διαπλεκόμενα συμφέροντα και από εκείνους που ήταν πίσω από την πολιτική κατάσταση της χώρας, γι' αυτό και δεν τον αφήνουν να καθιερώσει την απλή αναλογική.

Εδώ έχασε τις εκλογές ο Τσώρτσιλ στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο το 1945 -ο "πατέρας" της νίκης έχασε τις εκλογές- τις έχασε ο Τρικούπης το 1889, δεν θα τις χάσει ο Σημίτης; Εκείνοι που προσέφεραν ένα τεράστιο έργο και ανέδειξαν την ανθρωπότητα και την παγκόσμια οικονομία και κοινωνία στις ύψιστες λειτουργίες αποδόσεως, έχασαν τις εκλογές, είχαν όμως τη δύναμη να πιστεύουν ότι θα επανέλθουν. Ο κ. Σημίτης πώς θα επανέλθει, αφού αυτήν τη στιγμή η εσωκομματική αντιπολίτευση τον αμφισβητεί πέρα για πέρα; Πώς είναι δυνατόν να επανέλθει ο κ. Σημίτης στη διακυβέρνηση της χώρας ως άλλος Τσώρτσιλ ή ως άλλος Τρικούπης;

Επομένως πρέπει να προσαρμοστεί στα μέτρα του. Η μόνη ευκαιρία να γραφτεί στην ιστορία είναι να καθιερώσει την απλή αναλογική, διότι δεν είναι ούτε Τσώρτσιλ ούτε Τρικούπης.

Πιστεύω ότι το πιστοποιητικό της ΟΝΕ είναι το θανατηφόρο φάρμακο για την εκλογική του ήττα. Ο λαός αυτήν τη στιγμή αναλογίζεται τα βάσανά του. Θυμάται την ανεργία, θυμάται το αποδιοργανωμένο κράτος, θυμάται ένα Υπουργείο Δημόσιας Τάξης διάτρητο ηθικά, κοινωνικά, πολιτικά, ένα Υπουργείο Δημόσιας Τάξης που δεν είναι δυνατόν να δώσει την εικόνα λειτουργίας ενός ευνομούμενου κράτους. Όταν θα πάρει το πιστοποιητικό, τι θα το κάνει; Θα θυμάται ο ελληνικός λαός τα βάσανά του. Θα θυμούνται τα δύο εκατομμύρια άνθρωποι, που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, τι κακά έπαθαν μέχρι τότε και δεν θα είναι μόνο αυτό. Θα θυμούνται, επίσης, οι άνθρωποι αυτοί ότι θα συνεχιστεί το βασανιστήριο. Δεν θέλει να θυμάται τα βάσανά του ο λαός και θα δώσει αλλού την ψήφο του. Γι' αυτό, εάν δεν δώσει την απλή αναλογική από τώρα, να αλλάξει η πολιτική εικόνα στον κόσμο, έχει προδοθεί η κατάσταση.

Όπως φώναξε ο Ηλιού το 1965, "μην παραδίδεις, Γεώργιε Παπανδρέου, την κυβέρνηση", έτσι φωνάζω και εγώ από αυτήν τη θέση, "κάνε Σημίτη την απλή αναλογική, να διασώσεις την τιμή σου στην ιστορία, τουλάχιστον, αυτήν την οποία έχεις, έστω και εάν έκανες αυτά που έκανες μέχρι τώρα".

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Τσαφούλια, η έκθεση "ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ" είναι έτοιμη έξω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, αλλά πολιτικοί άνδρες μεγέθους Γεωργίου Παπανδρέου είναι αδύνατον να υπάρξουν στη σημερινή κοινωνία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Δημήτριος Ντούσκας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΤΟΥΣΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσε αυτή η συζήτηση να ήταν και χρήσιμη και αποτελεσματική για την πορεία της χώρας, εάν δεν είχε αφοριστεί από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης ότι έγινε, για να ξεπεράσει ο Πρωθυπουργός τα εσωκομματικά του προβλήματα, ότι ζήτησε να έλθουν στη Βουλή οι Βουλευτές του για να συμφωνήσουν και να εγκρίνουν αυτά που καταγγέλλουν, ότι είναι άλλοθι για συγχωροχάρτι σε μία κυβέρνηση που παραπαίει.

Εγώ πιστεύω ότι αυτή η συνεδρίαση είναι μία ευκαιρία για σοβαρή συζήτηση σχετικά με την Κυβέρνηση και το έργο της, που δίνει τη δυνατότητα στον ελληνικό λαό να ακούσει από τους συναδέλφους όλων των παρατάξεων μία συστηματική κριτική και από όσους μπορούν και προτείνουν μία προγραμματική συζήτηση και κριτική.

Είναι παράλογο από τη μία μεριά να ισχυρίζεται ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι ο κύριος Πρωθυπουργός αμφισβητείται από μέλη της Κυβέρνησης και το κυβερνητικό έργο από τον ελληνικό λαό και από την άλλη να μη συμφωνεί με τη ψήφο εμπιστοσύνης που ζήτησε ο κ. Σημίτης από τη Βουλή.

Τι πιο ηθικό και φρόνιμο πολιτικά σε μία κοινοβουλευτική δημοκρατία, όταν αμφισβητείται το έργο μιας κυβέρνησης, κατά την ομολογία του κ. Καραμανλή, από το να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης;

Κύριοι συνάδελφοι, πολλά γράφτηκαν, πολλά ακούστηκαν,

πολλές αναλύσεις έγιναν για τα αποτελέσματα των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών. Ήταν πράγματι απογοητευτικό το αποτέλεσμα για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και απροσδόκητα θετικό για τη Νέα Δημοκρατία. Δεν έχει, όμως, να κάνει με την απογοήτευση των πολιτών από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και την Κυβέρνησή του, αλλά έχει να κάνει, κατά τη γνώμη μου, με τα πρόσωπα, τις συγκρούσεις σε κομματικό επίπεδο, τις ανίερες συμμαχίες από όλες τις πλευρές και την έλλειψη ιερών συμμαχιών στο δικό μας χώρο, στο χώρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Το μήνυμα το πήρε η Κυβέρνηση, το πήραν τα στελέχη, το έλαβε ο Πρωθυπουργός και προχώρησε στον ανασχηματισμό και σε άλλες κινήσεις για τη συνοχή και την ενιαία στρατηγική κατεύθυνση και της Κυβέρνησης και του κόμματος.

Έχει ο Πρωθυπουργός και τις δυνατότητες και τη δύναμη ψυχής να συγκρουστεί και για τον εκσυγχρονισμό της πολιτικής και για τον εκσυγχρονισμό της κοινωνίας και πολύ σύντομα θα πεισθούν όλοι και για το νόημα και για την ταυτότητα του εκσυγχρονισμού. Υπάρχουν σίγουρα πολλές δυσκολίες. Υπάρχει η κακοδαιμονία που περιβάλλει τη λειτουργία του κράτους και των υπηρεσιών του. Προβάλλουν ισχυρές αντιστάσεις και νοοτροπιών και συμφερόντων. Αυτό το στοιχείο έβαλε, όμως, ο Πρωθυπουργός με την εποχή της ευθύνης και της αλήθειας, που εγκαινίασε το 1996, και θα το κερδίσει. Το 2000 θα είναι και χρήσιμος και ευχάριστος.

Επέμενε ο κ. Καραμανλής χθες ότι ο Πρωθυπουργός δεν πήρε το μήνυμα και ότι σύντομα θα αναλάβει αυτός τη διακυβέρνηση της χώρας. Κύριε Καραμανλή, με μηνύματα από τις δημοτικές εκλογές δεν μπορείτε να κάνετε κυβέρνηση. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση μόνο όταν έχει αξιόπιστη εναλλακτική πρόταση εξουσίας μπορεί να κερδίσει τις εκλογές. Εκτός και αν συνδιοικήσετε με τον κ. Αβραμόπουλο στην αυτοδιοικητική κυβέρνηση της ΚΕΔΚΕ που σκέφτεται να κάνει.

Όσο για τον Πρωθυπουργό, που εκπροσωπεί το παρελθόν, δεν μπορείτε να το λέτε εσείς αυτό, γιατί είστε γόνος και εκπρόσωπος και της μελαγχρινής ΕΡΕ και της γαλάζιας Νέας Δημοκρατίας.

Ο κύριος Πρωθυπουργός είναι αυτός που έχει αμφισβητήσει έντονα και αποφασιστικά τον παλαιοκομματισμό και επεκράτησε ως η προσωπικότητα εκείνη, η οποία αποτελούσε αξιόπιστη υπόσχεση για την ανάνεωση και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και των προοδευτικών δυνάμεων.

Και μία απάντηση στον παλαιό ΠΑΣΟΚτζή κ. Τσοβόλα, μια και μας βάφτισε εμάς "νεοπασοκτζήδες": Ο κ. Σημίτης είναι ο πρώτος που μίλησε στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την Ευρώπη των λαών και το πλήρωσε από τον αείμνηστο Ανδρέα Παπανδρέου, όταν όλοι οι άλλοι φώναζαν δυνατά το σύνθημα "ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο".

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχα πει σε μία συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): "Γενέες δεκατέσσερις", λέει ο λαός μας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΤΟΥΣΚΑΣ: ... ότι πολλές φορές η Βουλή αντί για ναός της δημοκρατίας μοιάζει με εικόνισμα σε επικίνδυνη στροφή του δρόμου. Ύστερα από τις τοποθετήσεις πολλών συναδέλφων και ιδιαίτερα του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας, μου φαντάζει σαν ναός της υποκρισίας. Ξεχείλισε από συμπάθεια προς εμάς τους Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί μας στρίμωξε ο Πρωθυπουργός για ψήφο εμπιστοσύνης. Ξέχασε σε τι ταλαιπωρία βάζει τους δικούς του Βουλευτές με τις ονομαστικές ψηφοφορίες που προκαλεί κάθε τρεις και λίγο. Στεναχωριέται για τα εσωκομματικά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ξεχνάει την αμφισβήτηση και τον αναβρασμό στο χώρο του. Μου θυμίζει τον αρχιεπίσκοπο, που διαρρηγνύει τα ιμάτιά του για τα φακελάκια στα νοσοκομία και τις μίζες στη Δημόσια Διοίκηση και καθαγιάζει τα σκάνδαλα των δισεκατομμυρίων από μερικούς άγιους πατέρες με μία πατρική συγγνώμη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Κηπουρός έχει λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΗΠΟΥΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, τις

απόψεις μας για το εσωτερικό πρόβλημα τις γνωρίζετε. Δυστυχώς και αυτές έχουν δικαιωθεί. Αν είχε ακολουθηθεί ο δρόμος που προτείναμε, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σήμερα θα ήταν σε άλλα ύψη. Όμως δεν ακούτε αυτά που σας λέει ο Χαραλαμπίδης. Γι' αυτό σήμερα δεν θέλω εγώ να επεκταθώ. Όμως θα βάλω ένα θέμα που είναι ηθικό και βαθιά πολιτικό.

Ως γνωστόν στην ψηφοφορία του προϋπολογισμού κράτησα τη γνωστή στάση, που αφορούσε το μεγάλο ζήτημα της Εγνατίας και που αφορά και την εσωτερική μας πολιτική και τη διεθνή και το ζήτημα της ενσωμάτωσης των περιφερειών και τη Βαλκανική. Χωρίς την Εγνατία η Ελλάδα δεν έχει σοβαρή πολιτική.

Η διαφωνία μας αυτή είναι γνωστή ακόμα από την εποχή του Ανδρέα Παπανδρέου και έχει να κάνει με την κατανομή των Πακέτων Ντελόρ 1 και 2. Και επειδή ακούω από ορισμένους συναδέλφους και συγκεκριμένα από τον κ. Καραμανλή να μιλούν για Εγνατία, αλλά και από άλλους από μικρά κόμματα, ας μείνουμε όμως στον κ. Καραμανλή, η αλήθεια είναι ότι και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αγνόησαν ή θεώρησαν ως έκτης προτεραιότητας το πρώτο αυτό μεγάλο μας εθνικό έργο. Αυτό προκύπτει από τις κατανομές που έκανε και η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Για μεν τη Νέα Δημοκρατία από την ίδρυσή της ήταν ένα κόμμα αθηναϊκό και παραμένει τέτοιο. Το παράδοξο με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι ότι γεννήθηκε ως ένα περιφερειακό και κατέληξε ένα κόμμα αθηναϊκό. Και μια και μιλάμε για την Αθήνα και επομένως αφορά και το δήμαρχό της, ο οποίος αφού έχασε την κούρσα με το 2004, τελευταία μετά απ' αυτό φαίνεται ότι ανακάλυψε την ελληνική περιφέρεια και το ρόλο της ΚΕΔΚΕ και έτσι μου έρχεται στο νου αυτό που μου έλεγε ο Δήμαρχος Αλεξανδρούπολης, ο φίλος μου ο αείμνηστος Ηλίας Ευαγγελίδης, για τη λυσσαλέα αντίδραση του Αβραμόπουλου όταν επρόκειτο να εκδοθεί ένα ψήφισμα στο συνέδριο της ΚΕΔΚΕ στη Δωδεκάνησο, που θα προτασσόταν η Εγνατία Οδός.

Γι' αυτό λοιπόν οι μεταμορφισμοί και του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας και του Αβραμόπουλου δεν πείθουν το λαό. Είναι αναξιοπύστοι. Πρέπει να ξέρετε ότι ο κόσμος, που σας ψήφισε και που έχει πάρει αποστάσεις από σας από την Ηγουμενίτσα έως το Ορμένιο, ξέρει τις ευθύνες και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ο μεταμορφισμός στην πολιτική ζωή είναι το παλιό ή είναι η νέα μορφή του παλαιοκομματισμού και δεν έχει να κάνει με το νέο.

Τώρα σε ό,τι αφορά το εσωτερικό πρόβλημα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και το δικό μου ζήτημα πρέπει να πω πως, όταν κάναμε κριτική στον Ανδρέα Παπανδρέου και αναδεικνύαμε το αίτημα να προταχθεί η Εγνατία, αυτός όλος ο ψευδοεκσυγχρονιστικός κόσμος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αλλά και η υπόλοιπη νομενκλατούρα του ήταν απέναντί μας. Πρέπει να πω ότι ανάλογη στάση κράτησα και το 1995, αλλά τότε δεν διαγράφηκα από τον Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για κείνη τη στάση μου. Το 1997 υπήρξε η γνωστή αυτή απόφαση του κ. Σημίτη.

Είναι γνωστό ότι στο πρόβλημα της Εγνατίας, εγώ είμαι ΠΑ.ΣΟ.Κ. και όχι η νέα διοίκηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο κ. Σημίτης. Αν ο Κώστας Σημίτης ήθελε να έχει μία ενωτική, συνθετική και επομένως ηγετική προσέγγιση του κόμματος και των Βουλευτών του, δεν θα προχωρούσε σε αυτό το μέτρο, στην απομάκρυνσή μου από την Κοινοβουλευτική Ομάδα. Ένα Βουλευτή, που έχει ιστορικά, πολιτικά και ηθικά δίκιο, δεν τον αντιμετωπίζεις μ' αυτόν τον τρόπο.

Η κίνησή του ήταν μία κίνηση απομόνωσης, ποινικοποίησης και διάσπασης. Και γι' αυτό το ζήτημα ο κ. Σημίτης απέναντι στο ΠΑΣΟΚ, αλλά και σε εμένα, είναι ηθικά και πολιτικά υπόλογος. Διέπραξε ένα μεγάλο ατόπημα, γι' αυτό οφείλει να αναγνωρίσει δημόσια το λάθος του. Η στάση του αυτή θα κρίνει τη δική μου στάση απέναντί του ως ψηφοφορία. Διαφορετικά εγώ θα είμαι παρών, όπως ήμουν παρών στην Εγνατία, όπως ήμουν παρών και στο Νταβός, όπου δεν άκουσα τότε ούτε τον κ. Σημίτη ούτε τον κ. Πάγκαλο ούτε τον κ. Τσοβόλα αλλά ούτε και τον κ. Καραμανλή, να αντιδρά στο Νταβός 2 των κυρίων Μητσοτάκη και Σαμαρά.

Θα ήθελα σύντομα να σας αναφερθώ σε ένα άλλο θέμα.

Ως γνωστόν, πριν από ενάμιση χρόνο υιοθετήσαμε μία πρόταση του Μιχάλη Χαραλαμπίδη. "Αυτούς που γεννούν μεγάλες ιδέες οφείλουμε να τους αναφέρουμε. Αυτό επιβάλλει η ακαδημαϊκή πολιτική παιδεία και ηθική". Άλλο τώρα αν κάποιοι έχουν κόμπλεξ με τον Χαραλαμπίδη. Τι να κάνουμε, θα τους περάσει.

Πρωτοπορήσαμε σε επίπεδο πανευρωπαϊκό προσκαλώντας στην Ελλάδα τον ηγέτη του κουρδικού αγώνα τον Αμπντούλχ Οτζαλάν και το παράδειγμά μας αυτό ακολούθησαν και άλλα κοινοβούλια στην Ευρώπη, το Ιταλικό, το Φιλανδικό, το Ρωσικό, το Δανικό, κ.ά.

Θέλω να εκφράσω τη μεγάλη μου συγκίνηση στην ανανέωση της πρόσκλησης, που προτείνουμε, από τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και του ΔΗΚΚΙ. Βλέπετε ΠΑΣΟΚογενείς είναι και αυτοί. Παρατήρησα όμως ότι υπάρχει άρνηση των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας να ανανεώσουν την πρόσκληση και αυτό δημιουργεί πάρα πολλά ερωτηματικά και πολλές σκέψεις, που μας πηγαίνουν σε άλλες εποχές. Απ'ό,τι ξέρω, ο κόσμος που σας ψήφισε είναι με το κουρδικό απελευθερωτικό κίνημα. Άλλωστε όλοι Έλληνες είναι, και μερικοί σας ψηφίζουν ακόμη. Αλλά τι γίνεται εκεί με το κόμμα, με τη νέα του ηγεσία; Συνεχίζει στους δρόμους του παρελθόντος; Φοβάσθε να δυσαρεστήσετε κάποιους παλιούς και νέους προστάτες; Αυτό γινόταν στη δεκαετία του '50, του '60, άντε του '70. Τώρα, όμως, βρίσκόμαστε στο 2000 και βέβαια δεν καταλαβαίνω και το Συνασπισμό και το ΚΚΕ. Δεν ξέρω αν πρέπει να πω "Λυπάμαι πολύ, καληνύχτα σας".

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Κηπουρέ, κλείστε το θέμα. Άλλωστε δεν αφορά τη συζήτηση περί ψήφου εμπιστοσύνης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΗΠΟΥΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να κάνω μία συμπληρωματική πρόταση.

Μιλώντας προχθές ο κ. Χαραλαμπίδης στις Σέρρες ζήτησε από τον Αρχιεπίσκοπο να πει δυο λόγια γι'αυτόν το μαρτυρικό κουρδικό λαό, μια και το Φανάρι δεν μπορεί να μιλήσει. Ακόμη και ο Πάπας κάτι είπε για τους Κούρδους. Η Ορθόδοξη Εκκλησία πρέπει να μιλήσει. Είπαμε, ενώ το Βιβλικό όρος Αραράτ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε συνάδελφε, τελειώσατε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΗΠΟΥΡΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε με μία λέξη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Λυπάμαι, αλλά είσθε και εκτός θέματος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΗΠΟΥΡΟΣ: Μία λέξη, κύριε Πρόεδρε. Ξέρω ότι και σεις είσθε ευαίσθητος απέναντι στο κουρδικό κίνημα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ναι, αλλά δεν είναι αυτό το θέμα μας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΗΠΟΥΡΟΣ: Παραμένει στη γεωγραφία της περιοχής, οι Βιβλικοί λαοί εξαφανίζονται.

Πιστεύω ότι ο Αρχιεπίσκοπος θα μιλήσει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, ολοκληρώσατε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΗΠΟΥΡΟΣ: Κάποιο ενδιαφέρον είχε επιδείξει και ο προηγούμενος Αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την κατανόησή σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το θέμα είναι ότι ψήφο εμπιστοσύνης ζητεί η Κυβέρνηση, ούτε η Νέα Δημοκρατία ούτε το ΚΚΕ ούτε ο Συνασπισμός...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ο Αρχιεπίσκοπος!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Και πολύ περισσότερο ο Αρχιεπίσκοπος. Αλλά ο κ. Κηπουρός πιστεύει αυτά που λέει, όπως όλοι άλλωστε εδώ πέρα και, επομένως, κατανοούμε.

Η κ. Ροδούλα Ζήση έχει το λόγο.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, πολλά ακούστηκαν για τα μηνύματα των εκλογών αυτές τις μέρες κατά τη

συζήτηση. Με πολύ εύκολο τρόπο αποδώθηκαν ευθύνες στην Κυβέρνηση από την Αντιπολίτευση. Θεωρητικά και ιστοπεδωτικά έγιναν αιχμές εναντίον των δημοκρατικών θεσμών και της λειτουργίας του πολιτικού μας συστήματος. Δεν έγινε όμως αντιληπτό ότι ο ελληνικός λαός έστειλε πολλαπλά μηνύματα προς πολλές κατευθύνσεις, έστειλε μηνύματα προς όλους και προς την Κυβέρνηση και το κυβερνών κόμμα, αλλά και προς τα κόμματα κυρίως της Αντιπολίτευσης για το έλλειμμα μιας πολιτικής συνέπειας, για το έλλειμμα αρχών και προγραμμάτων, για τις προσωρινές πολιτικές σχέσεις, για τις αποσπασματικές πολιτικές συμμαχίες, που στοχεύουν μόνο στην εξουσία και στην επικράτηση και όχι στο ουσιαστικό συμφέρον του πολίτη και του συνόλου του ελληνικού λαού και της χώρας.

Ιστορία σημαίνει μεταβολή και μάλιστα μεταβολή μέσα στην κοινωνία. Η κοινωνία μας κάνει αυτές τις μεταβολές, γράφει την ιστορία. Η ανησυχία, η αγωνία αυτής της κοινωνίας για τα προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπίσει, για τις πολιτικές μας, για τις θέσεις μας, τις δράσεις μας και τις παραλείψεις μας εκφράστηκε σε αυτές τις εκλογές έντονα και τάραξε τα ήσυχα νερά της πολιτικής βούλησης όλου του πολιτικού κόσμου, που σήμερα πρέπει να αναζητήσει την προσδιοριστική αιτία του εφσυχασμού αυτής της βούλησης και να μεταβληθεί σύμφωνα με το μήνυμα που μας έδωσε η ελληνική κοινωνία σε δράση και έργο, που θα ανταποκρίνεται στους στόχους και στα οράματα του ελληνικού λαού.

Παρ'ότι σας ξάφνιασε όλους, ιστορική θα μπορούσε να θεωρηθεί και θεωρείται η πρωτοβουλία που παίρνει ο Πρωθυπουργός της χώρας, να προκαλέσει μία κοινοβουλευτική ειλικρινή συζήτηση, για να ακούσει ο ελληνικός λαός πώς αφουγκράζονται το μήνυμά του οι ίδιοι οι εκπρόσωποί του, τα κόμματα, οι Αρχηγοί τους, ποιες είναι οι προτάσεις τους, οι αντιπροτάσεις τους, οι απαντήσεις τους στα ερωτηματικά του, ποια είναι τα συγκεκριμένα προγράμματά τους. Και ενώ ο Πρωθυπουργός αναφέρθηκε σε ένα συγκεκριμένο έργο με διάθεση διορθωτικών κινήσεων και επίστευση της διαδικασίας της ανάπτυξης, οι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης περιορίστηκαν σε διαπιστώσεις των ιδίων ερωτηματικών που θέτουν οι συμπολίτες μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β'Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Κύριοι συνάδελφοι, δεν μας βοηθάει η στείρα συνθηματολογία σας αντιπολίτευση στη λύση των προβλημάτων. Θα έλεγα να αφήσετε αυτήν την πολιτική της λήθης, την πολιτική της αμνησίας. Είναι γνωστές οι ευθύνες, είναι γνωστές και οι δικές σας ευθύνες. Βεβαίως, υπάρχουν πολλά προβλήματα, βεβαίως υπάρχει επιμερισμός ευθυνών, αλλά πρέπει όλοι να σκύψουμε με διάθεση αυτοκριτικής στην ανάλυση του μηνύματος του ελληνικού λαού, να αφήσουμε τις εύκολες δογματικές συνταγές και να προσδιορίσουμε στους πολιτικούς και θεσμικούς μας ρόλους τις νέες έννοιες της ευθύνης.

Οφείλει η Κυβέρνηση να κάνει διορθωτικές κινήσεις σε επί μέρους πολιτικές με κοινωνική ευαισθησία, με τόλμη, με αποτελεσματικές δράσεις, με έντονο προβληματισμό στην αναζήτηση του χαμένου χρόνου. Μαζί με τη νέα συλλογικότητα και την εύρυθμη συλλογική λειτουργία όλων των θεσμών απαιτείται μια νέα κοινωνική στρατηγική για την ανάπτυξη, μία αναπτυγική που δεν θα ξεφεύγει από το βασικό πυρήνα των στόχων μας για μία σύγχρονη, ισχυρή και κοινωνική Ελλάδα, μία στρατηγική που δεν θα έχει αυτοσκοπό την ΟΝΕ, αλλά εργαλείο, όχημα, για την πιο γρήγορη ανάπτυξη, για την ποιοτική ανάπτυξη, για την ποιότητα ζωής των πολιτών, των Ελλήνων.

Υπάρχουν θέματα της καθημερινότητας που περιμένουν λύσεις στο χώρο της υγείας, της παιδείας, της κοινωνικής ασφάλισης και της προστασίας του πολίτη από τη σύγχρονη επιθετικότητα και την εγκληματικότητα, από τη σύγχρονη κρίση.

Είναι κοινή διαπίστωση ότι στην εποχή μας τα ζητήματα, που περιμένουν λύσεις, δεν μπορούν να αντιμετωπισθούν από μία και μόνο πολιτική σκοπιά, από μία και μόνο τεχνοκρατική, επιστημονική οπτική γωνία. Απαιτούν πολιτική, απαιτούν

πολιτικές, πολυεπιστημονική και κοινωνική συνεργασία σε μία πάντα κοινή στόχευση, σε μία ιδεολογική και πολιτική πλατφόρμα, που έχει πραγματικά στόχο την ανάπτυξη.

Μην ξεχνάμε ότι η εξαντλητική εμμονή στον τεχνοκρατικό μονόδρομο της πολιτικής λύσης είναι πλέον αναχρονισμός, αφού ξανάρχεται στο προσκήνιο η ανάγκη του πλουραλισμού, της πολυφωνίας, της διεύρυνσης της δημοκρατίας, η ανάγκη της εναλλακτικότητας απόψεων και προτάσεων, όπως επανεμφανίζεται και η ανάγκη της πολιτικής τεχνοκουλτούρας.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτός είναι ο ρόλος μας, να επιστρατεύσουμε τη γνώση, την ενέργειά μας, τις πλούσιες απόψεις μας, το πολιτικό μας οπλοστάσιο, σε μία δημιουργική και εποικοδομητική στήριξη της προσπάθειας που κάνει σήμερα η Κυβέρνηση.

Δεν θα σας μιλήσω για δείκτες ούτε για το μεγάλο και πλούσιο έργο της Κυβέρνησης. Αυτό ακούσθηκε εδώ. Το έθεσαν εξάλλου και οι Υπουργοί που μίλησαν. Μιλώ κυρίως για το μεγάλο έργο στον τομέα της οικονομίας και στις μεγάλες κοινωνικές, τις θεσμικές μεταρρυθμίσεις. Τα γνωρίζετε και εσείς πολύ καλά αυτά τα στοιχεία, τα βιώνετε, βλέπετε την εξελικτική τους, θετική τους πορεία. Νομίζω ότι είναι άδικο να ισοπεδώνετε με αυτόν τον τρόπο, που κάνατε, αυτές τις δύο μέρες ένα τέτοιο, πραγματικά, θετικό έργο.

Εξάλλου εσείς κι εμείς μέσα στο ρόλο μας πρέπει να κάνουμε τις επισημάνσεις μας. Κανείς δεν το αρνείται αυτό. Πρέπει να γίνει μια κριτική, η οποία θα είναι πάντα στην κατεύθυνση αυτής ακριβώς της προσπάθειας.

Κύριε Πρόεδρε, σαν γυναίκα Βουλευτής θέλω να σας δώσω αυτό που πολιτικά και αισθητικά ένιωσα, εγώ, ότι κυριαρχούσε στην πολλαπλότητα του μηνύματος του λαού μας. Ο λαός μας, απευθυνόμενος προς όλον τον πολιτικό κόσμο θύμισε την τραγική στέρση που βρίσκεται στην πολιτική και στην ιδεολογία. Αισθάνομαι πως οι Έλληνες πολίτες σ' αυτές τις εκλογές δεν αποσιώπησαν, δεν δίστασαν να ταράξουν την πολιτική μας σκέψη και συνείδηση, να συγκρουστούν με ό,τι γίνεται καθεστώς-κατάφαση στη διαιώνιση μίας διαχειριστικής και καταναλωτικής αντίληψης ή πρακτικής, χωρίς πολιτικούς στόχους και κοινωνικά οράματα.

Οι Έλληνες πολίτες επεσήμαναν προς κάθε κατεύθυνση ότι η κρίση δεν σηματοδοτεί μόνο την οικονομική πορεία, όταν αυτή δεν είναι τέτοια, που ελπίζουν ή προσδοκούν οι τεχνοκράτες, αλλά αφορά κυρίως στο έλλειμμα ιδεών και αρχών, στις ανθρώπινες σχέσεις και αξίες, στον πολιτισμό της πολιτικής και στην πολιτική για τον άνθρωπο.

Έχουμε την ευθύνη, έχουμε χρέος να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση να συντελέσει, να ολοκληρώσει το έργο που της ανέθεσε ο λαός. Έχουμε χρέος να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και στον Πρωθυπουργό, που επιχειρούν σήμερα με θάρρος και τόλμη τομές, διορθωτικές και διαρθρωτικές αλλαγές τέτοιες, που ενσωματώνουν τις δημοκρατικές αξίες της ισότητας, της κοινωνικής αλληλεγγύης, της συνοχής και διαφυλάττουν το κοινωνικό μοντέλο ανάπτυξης.

Ακολουθώντας αυτό το χρέος, κύριε Πρόεδρε, και πιστή στην πολιτική και βουλευτική μου συνείδηση, παρέχω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε την κ. Ζήση.

Ο κ. Λαμπρόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση στο μέσον της θητείας της και μετά το ισχυρό ράπισμα που έλαβε από τις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές, ζητάει από τη Βουλή ψήφο εμπιστοσύνης, για να συνεχίσει.

Μα, αμφιβάλλει κανείς εδώ για το μήνυμα αυτών των εκλογών; Ο λαός, ο μόνος κυρίαρχος, απέρριψε τη διατία, αποδοκίμασε την Κυβέρνηση. Χρειάζεται καλύτερη απόδειξη; Για ποιο κράτος σας και ποια κυβέρνηση και ποιο έργο, κύριε Σημίτη, ζητάτε έγκριση και εμπιστοσύνη για συνέχιση; Για το διαλυμένο κράτος, που με

τέσσερις τετραετίες διακυβέρνησης τώρα έχετε φτιάξει; Για ένα κράτος που δεν υπηρετεί, αλλά παιδεύει τον πολίτη του; Που δεν εξασφαλίζει δουλειά στους νέους μας, που κανένας δεν νιώθει ασφαλής μέσα στο ίδιο του το σπίτι; Που σε κάποιο έκτακτο περιστατικό, όπως φωτιές, πλημμύρες, είναι ανίκανο να προστατεύσει; Που η διαφθορά και η διαπλοκή έχουν διαβρώσει τα πάντα; Που οι συνθήκες στα νοσοκομεία μας συνιστούν βαρύτατη περιφρόνηση στην ανθρώπινη ζωή και αξιοπρέπεια; Που στα νησιά μας αναγκάζονται να περάσουν "απέναντι" για έκτακτα περιστατικά υγείας; Που οι υπηρεσίες των οργανισμών κοινής ωφέλειας, Ολυμπιακή, ΟΣΕ κλπ., δείχνουν τριτοκοσμική χώρα; Που αρχές, αξίες και ιδανικά ισοπεδώθηκαν στο όνομα της ψευτοκουλτουριάρικης αντίληψης και της αριστερής πρακτικής;

Υπάρχει σήμερα Έλληνας, που να νιώθει ευτυχής για το κράτος μας και τις υπηρεσίες που του προσφέρει; Έσκυψε ποτέ αυτή η Κυβέρνηση να ακούσει και να λύσει προβλήματα; Οι αγρότες μας περνούν τις χειρότερες μέρες τους. Το κόστος παραγωγής έχει ανέβει στα ύψη, με τις τιμές στα γεωργικά εφόδια, στα φυτοφάρμακα, εργαλεία να είναι ανεξέλεγκτες.

Από την άλλη μεριά, οι τιμές των προϊόντων έχουν κατρακυλήσει σε απελπιστικά νούμερα, όπως για παράδειγμα το ελαιόλαδο. Και η Κυβέρνηση δεν κάνει το παραμικρό για την προώθηση των εξαγωγών, αλλά και την πάταξη της αισχροκέρδειας, αφού στον καταναλωτή φτάνει σε υπερδιπλάσια τιμή απ' αυτήν του παραγωγού.

Στην παιδεία, μ' αυτό το αλαλούμ των δήθεν μεταρρυθμίσεων, γονείς και μαθητές έχουν οδηγηθεί σε απόγνωση, αφού πολλαπλασιάζονται τα φροντιστήρια για όλα τα μαθήματα πλέον και βέβαια και η οικονομική επιβάρυνση, που σημαίνει πως αυτοί που δεν μπορούν να διαθέσουν, δεν θα σπουδάζουν τα παιδιά τους.

Στα δημόσια έργα, που γίνονται με τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και που είναι η μόνη ελπίδα για ανάπτυξη στον τόπο μας, παρατηρείται στασιμότητα και πενιχρή απορροφητικότητα.

Αρκεί να σας πω μόνο ότι στο δρόμο Τρίπολης-Καλαμάτας, από το 1993 μέχρι σήμερα, δηλαδή πέντε χρόνια, δεν έχει δοθεί στην κυκλοφορία ούτε ένα χιλιόμετρο καινούριου δρόμου. Η δε απορρόφηση, όπως προέκυψε από την έβδομη Επιτροπή Παρακολούθησης τον Ιούλιο του '98, είναι μόλις 5,7% για έργα ενταγμένα στο ΠΕΠ. Αλλά δεν γίνεται ο δρόμος Τρίπολης-Καλαμάτας, επειδή το ακούμε πολλές φορές να λέγεται. Μήπως έγινε η Εγνατία; Μήπως προχωρά ο δρόμος Σταυρού-Ελευσίνας ή το Ρίο-Αντίρριο; Απλώς εξαγγέλλονται πριν από κάθε εκλογική αναμέτρηση, όπως έγινε και πρόσφατα με τις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς, η Νέα Δημοκρατία, δεν επισημαίνουμε μόνο τη διάλυση και τη στασιμότητα. Ερχόμαστε και προτείνουμε. Προτείνουμε λιγότερο και νοικοκυρεμένο κράτος, μια Δημόσια Διοίκηση που να υπηρετεί τον πολίτη, μια οικονομία με αναπτυξιακή κατεύθυνση, απαλλαγμένη από τις δραχμοβόρες κρατικοδίαιτες επιχειρήσεις, που εσείς τόσα χρόνια έχετε στήσει.

Προτείνουμε γρήγορες και γενναίες αποκρατικοποιήσεις. Δεν χωράει σε καμία λογική, εδώ μέσα στη Βουλή, η Κυβέρνηση από τη μια να διαγράφει οκτακόσια δισεκατομμύρια (800.000.000.000) δρχ. της Ολυμπιακής, εξακόσια δισεκατομμύρια (600.000.000.000) δρχ. του ΟΣΕ, οκτακόσια δισεκατομμύρια (800.000.000.000) δρχ. της ΕΤΒΑ, εξακόσια δισεκατομμύρια (600.000.000.000) δρχ. των άθλιων συγκοινωνιών της Αττικής, διακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (250.000.000.000) δρχ. των χρεοκοπημένων συνεταιρισμών, ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) δρχ. και πλέον του ΟΑΕ και τόσα άλλα και από την άλλη να μην υπάρχουν χρήματα για την παιδεία, την υγεία, την άμυνα και για αξιοπρεπείς συντάξεις.

Προτείνουμε στήριξη και φορολογικές ελαφρύνσεις στους επαγγελματίες, στους βιοτέχνες και στους καθημερινούς βιοπαλαιστές, που αγωνιούν για την επιβίωση της επιχείρησής τους, αφού τα λουκέτα έχουν πάρει πλέον μορφή επιδημίας

στον τόπο μας και ιδιαίτερα στις επαρχιακές πόλεις. Αρκεί να σας πω και πάλι ότι στη Μεσσηνία την τελευταία τετραετία έχουν μείνει τέσσερις χιλιάδες άνεργοι, αφού έκλεισαν οι επιχειρήσεις που εργαζόντουσαν.

Σήμερα ο τόπος χρειάζεται μια κυβέρνηση που θα τολμήσει να φέρει τα πάνω κάτω, που θα κάνει πραγματική επανάσταση και όχι συμβιβασμένη διαχείριση. Η σημερινή Κυβέρνηση, που είναι συνέχεια των προηγούμενων κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και που διανύει την τέταρτη τετραετία της, κουράστηκε και κούρασε το λαό. Ό,τι είχε να προσφέρει, το πρόσφερε. Δεν έχει να δώσει και δεν περιμένει πλέον κανένας τίποτε καινούριο. Η μόνη υπηρεσία που μπορεί να προσφέρει στον τόπο είναι να φύγει μια ώρα αρχύτερα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ.Λαμπρόπουλο.

Ο κ.Κατσιμπάρδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΜΠΑΡΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα κάνω δύο εκτιμήσεις, σε σχέση με τη συγκυρία αυτή που πυροδότησε τον ανασχηματισμό και ταυτόχρονα να διατυπώσω αντίστοιχες προτάσεις.

Οι εκτιμήσεις μου αναφέρονται στα εξής θέματα: Η μεν πρώτη αναφέρεται στη μορφή και τον τρόπο της αντιπαράθεσης στις πρόσφατες νομαρχιακές και δημοτικές εκλογές και στην επίδραση που είχαν στο κυβερνών κόμμα. Η δεύτερη έχει να κάνει με την ανάγκη διευκόλυνσης των συνεργασιών και με την πρόταση που επανειλημμένα έχω διατυπώσει, όπως και άλλοι συνάδελφοι, για την απλή αναλογική.

Αρχίζω με το πρώτο θέμα. Η εκτίμησή μου, που στηρίζεται και στην προσωπική μου εμπειρία, είναι ότι οι εκλογές αυτές όχι μόνο οι νομαρχιακές, αλλά και οι δημοτικές, που είχαν ιδιαίτερο ενδιαφέρον λόγω των ολίγων και ισχυρών δήμων που δημιουργήθηκαν, κυρίως στην ύπαιθρο, δυστυχώς ελάχιστα είχαν ως αντικείμενο την αντιπαράθεση σε θέματα της αυτοδιοίκησης και αυτό με ευθύνη των εκλεκτών της συνηρητικής παράταξης.

Ο κ.Μπασιάκος αργά χθες το βράδυ, ουσιαστικά επιβεβαίωσε το τι έγινε ακριβώς στη Βοιωτία και τη Στερεά Ελλάδα, ότι δηλαδή η αντιπαράθεση ήταν για το κυβερνητικό έργο και όχι για την αυτοδιοίκηση. Μιλούσαμε για παράδειγμα για την αισθητική των πόλεων και εκείνοι έβαζαν θέματα αγροτικής πολιτικής, το πλαφόν στο βαμβάκι, για τον ελαιόκαρπο κλπ..

Εξηγούσαμε τι σημαίνει ανακύκλωση και αυτοί έθεταν τα γενικότερα ζητήματα του κλεισίματος των εργοστασίων και της ανεργίας. Αναφερόμασταν στα εξαιρετικά ευεργετικά ωφελήματα του σχεδίου "Καποδιστριάς" και οι αντίπαλοι ρωτούσαν για το κύμα των μεταναστών, για τα θέματα της δημόσιας τάξης, για τα γεγονότα της Οδοϋ Νιόβης της Αθήνας. Αυτά τα ερωτήματα ετίθεντο στη Στερεά Ελλάδα και στην ύπαιθρο γενικότερα, στις εκλογές για την αυτοδιοίκηση.

Αναλύαμε τα σχέδια μας για την αντιμετώπιση των προβλημάτων στην ύδρευση, ή τον βιολογικό καθαρισμό, στις νέες ανοικτές πόλεις και εκείνοι μας ρωτούσαν για διορισμούς, για μεταθέσεις, για το τι κάνει η Κυβέρνηση.

Έτσι, τελικά, καθώς οι εκλογές αυτές για την αυτοδιοίκηση έγιναν ακριβώς στο μέσο της κυβερνητικής θητείας, απετέλεσαν μια φοβερή δοκιμασία για την Κυβέρνηση -ενώ δεν θα έπρεπε- και παράλληλα προκάλεσαν ζημιά -και αυτό είναι ίσως το πιο σημαντικό- για τον ίδιο το θεσμό της αυτοδιοίκησης, που ιδιαίτερα στο δεύτερο βαθμό είναι ουσιαστικά στο ξεκίνημά του.

Παντού σχεδόν και όπως είπα, ιδιαίτερα δε στη Στερεά Ελλάδα, που την έζησα, εκείνο που κρινόταν δεν ήταν ούτε τα προγράμματα ούτε τα έργα των υποψηφίων νομαρχών και δημάρχων, αλλά το έργο της Κυβέρνησης. Έτσι, ανάλογα με το πού ανήκεις κομματικά σε αξιολογούσαν -με εισαγωγικά ή χωρίς εισαγωγικά- και σε υπερψήφизαν ή σε καταψήφизαν.

Δεν θέλω να σταθώ περισσότερο σε αυτό το φαινόμενο, νομίζω όμως ότι θα πρέπει να βρεθεί ένας τρόπος άμβλυνσής του για την

επόμενη φάση. Δεν ξέρω, ίσως θα πρέπει να εξεταστούν προτάσεις, που ήδη διατυπώθηκαν για ταυτόχρονη διεξαγωγή των δημοτικο-νομαρχιακών εκλογών με τις βουλευτικές. Το Σύνταγμα και στις δύο περιπτώσεις και για τους δύο θεσμούς προβλέπει, όπως ξέρουμε, τετραετία. Είναι αυτό ίσως πιο σωστό, πιο έντιμο και θα έλεγα πιο λειτουργικό, από εκείνο που έγινε και που, αν δεν υιοθετηθούν αυτές οι προτάσεις, θα συνεχίσει να γίνεται.

Άλλωστε δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η κάθε κυβέρνηση με τους θεσμούς που εφαρμόζονται και τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι υποχρεωμένη, μια στις δυο τετραετίες, να αντιμετωπίζει και ευρωεκλογές μέσα στο διάστημα που εκείνη προσπαθεί να επιτελέσει έργο και πρέπει να αναφέρεται και να απολογείται πριν ολοκληρώσει το έργο της. Αυτό αποτελεί και θα αποτελέσει μία καινούρια δοκιμασία και για τη δική μας Κυβέρνηση. Αυτό είναι ένα ακόμα μεγάλο θέμα.

Η δεύτερη εκτίμηση και πρότασή μου -είναι συνυφασμένη βέβαια με την πρώτη- είναι ότι το κόμμα μας ουσιαστικά βρέθηκε μόνο του στις εκλογές της αυτοδιοίκησης να χτυπιέται από παντού. Οι λίγες συνεργασίες με το Συνασπισμό, που καταφέραμε "με την ψυχή στο στόμα", επιβεβαιώνουν τον κανόνα που ανέφερα. Άλλωστε οι συνεργασίες αυτές ήταν από τη φύση τους προβληματικές και πάντως σε καμία περίπτωση δεν ήταν προϊόν γενικότερων συγκλίσεων πάνω σε προγράμματα και σε συγκεκριμένες θέσεις που έχει μεγάλη ανάγκη η αυτοδιοίκηση.

Χαρακτηριστικό και πλήρως αποκαλυπτικό για τις συγκλίσεις είναι το τι έγινε στη Στερεά Ελλάδα και στη Βοιωτία. Στους μεγάλους Δήμους Λειβαδιάς και Θήβας είχαμε συνεργασία με το Συνασπισμό. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. όμως με τα εσωτερικά του προβλήματα δημιούργησε δύο χωριστά και διασπαστικά ψηφοδέλτια. Βεβαίως η πικρή αλήθεια είναι ότι αυτά τα υπονομευτικά ψηφοδέλτια κινήθηκαν από δυνάμεις στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Δεν θέλω να προχωρήσω, αφού δικαιούμαι και θα πω και περισσότερα στην Κεντρική Επιτροπή.

Στον πρόσφορο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης δεν μπορούσαμε να έχουμε πραγματικές συνεργασίες, γιατί στο διπλανό μεγάλο Δήμο του Ορχομενού ήμασταν απέναντι με το Συνασπισμό. Στη Νομαρχία ήμασταν επίσης απέναντι με το Συνασπισμό και βέβαια με όλους τους άλλους.

Είναι νομίζω η ώρα μηδέν για τις συνεργασίες στην Ελλάδα. Το θέμα αυτό των συνεργασιών είναι λυτηρό που έχει αυτήν την εξέλιξη στη χώρα μας, όταν σε όλη την Ευρώπη έχουν ανοίξει λεωφόροι -όχι απλώς δρόμοι- για τις συνεργασίες. Σοσιαλιστές και αριστεροί συγκυβερνούν στη Γαλλία, σοσιαλδημοκράτες και πράσινοι σχημάτισαν πρόσφατα κυβέρνηση στη Γερμανία, πρώην κομμουνιστές, αριστεροί, κεντρώοι και σοσιαλιστές ασκούν την εξουσία στην Ιταλία.

Εδώ στην Ελλάδα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κυβερνάει μόνο του. Παρατηρείται δε το φαινόμενο, ενώ τα τρία τουλάχιστον από τα τέσσερα κόμματα της Αντιπολίτευσης μας σπρώχνουν ουσιαστικά -και φάνηκε από τις συζητήσεις του δημέρου- προς την ΟΝΕ, να βάζουν μαζί με το Κ.Κ.Ε. που έχει τις δικές του, επί της ουσίας, διαφωνίες, το θέμα των διαδικασιών και επομένως να προκαλούν μία πρόσθετη φθορά στην Κυβέρνηση. Αυτό είναι που δημιούργησε, κατά τη γνώμη μου, τα μείζονα προβλήματα, στα οποία αναφέρθηκε και αναφέρθηκε και ο Πρωθυπουργός.

Ποια είναι η πρότασή μου; Είναι μια πρόταση διαμορφωμένη μέσα από τις αρχές ενός κινήματος, το οποίο έζησα από την ίδρυσή του, όπως πολλοί άλλοι. Αυτό το κίνημα μας έχει δείξει το δρόμο προς την απλή αναλογική, που διατυπώθηκε το '88 από ορισμένους από εμάς εδώ στη Βουλή, αλλά είχαμε τα προβλήματα τα εσωτερικά, γιατί τολμήσαμε. Δικαιωθήκαμε, όμως, διότι ήρθε η Δεξιά στην εξουσία, ενώ δεν είχε τη δύναμη για να έρθει. Και δεν θα έπεφτε η Δεξιά εάν ο κ.Μητσοτάκης δεν δεχόταν αυτήν τη σκληρή επίθεση από τα εσωτερικά στελέχη, τα επώνυμα στελέχη του κόμματός του, και αν δεν έκανε και ο ίδιος τα λάθη του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Κατσιμπάρ-

δη, ολοκληρώστε με μία φράση, παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΜΠΑΡΔΗΣ: Ολοκληρώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Είναι λοιπόν η πρότασή μου για την απλή αναλογική και νομίζω ότι αυτή μπορεί να ανοίξει ασφαλείς δρόμους για τη συνεργασία, που τόσο χρειάζεται αυτή η χώρα. Τα συγκριτικά αποτελέσματα είναι γνωστά, η ισονομία, η ισοπολιτεία και η ίση μεταχείριση, η αξιοποίηση νέων στελεχών, νέων δυνάμεων, στελεχών και δυνάμεων που μένουν στο περιθώριο, ενώ μπορούν να προσφέρουν. Εν πάση περιπτώσει, η απλή αναλογική κάνει και αυτό που είπα -πετυχαίνει δηλαδή να μένει η Δεξιά απομονωμένη. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ.Μπράτακος έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο λίγος χρόνος, που έχω στη διάθεσή μου, δεν μου επιτρέπει να ασχοληθώ με όλα τα θέματα, τα οποία έθιξε ο κύριος Πρωθυπουργός στην εισήγησή του και που ακούστηκαν κατά κόρον στην Αίθουσα αυτή τις δύο αυτές ημέρες που γίνεται η συζήτηση.

Θα ασχοληθώ με ένα θέμα και μάλιστα με ένα κομμάτι από το θέμα αυτό. Θα ασχοληθώ με ένα θέμα, που ενώ αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά ζητήματα για την πορεία του έθνους στον 21ο αιώνα, ο κύριος Πρωθυπουργός μόλις και με περισσή συντομία έθιξε. Πρόκειται, όπως αντιλαμβάνεστε, για το μεγάλο θέμα της παιδείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σε όλους γνωστό ότι η επένδυση για την παιδεία αποτελεί πραγματικά εθνικό κεφάλαιο. Ειδικά για τη χώρα μας η παιδεία, η επιστήμη και η τεχνολογία, συνιστούν σήμερα στο κατώφλι του 21ου αιώνα τη βασική υποδομή για την πρόοδο και την ανάπτυξη της χώρας και για αυτό θα έπρεπε να αποτελούν προτεραιότητα της πολιτικής μας. Προτεραιότητα, που επειδή οι Έλληνες έχουν αποδείξει την ικανότητά τους να αφομοιώνουν την τεχνολογία και να διακρίνονται στα γράμματα και στις επιστήμες, αυτή η προτεραιότητα αποτελεί συγκριτικό πλεονέκτημα για τη χώρα μας σε αυτόν τον αμείλικτο διεθνή ανταγωνισμό όπου ζούμε.

Δυστυχώς, όμως, σήμερα, κύριε Πρόεδρε, η κατάσταση που επικρατεί στο χώρο της παιδείας, σε όλες τις βαθμίδες της, είναι πραγματικά τραγική. Η Κυβέρνηση πιστή στην πάγια τακτική της, την πρακτική του ράβε -ξήλωνε, ξεκίνησε μία σειρά βασικών αλλαγών στην εκπαίδευση με προχειρότητα, χωρίς κατεύθυνση, χωρίς συγκεκριμένους στόχους, χωρίς διαμορφωμένη στρατηγική, χωρίς φιλοσοφία, χωρίς όραμα αλλά και χωρίς πόρους, όπως αποδεικνύεται και από την τελευταία έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, την οποία έχω στη διάθεση της Βουλής και για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ.Μπράτακος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι απαράδεκτο η χώρα μας να δαπανά για την παιδεία μόλις το 2,9% επί του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος, όταν ο μέσος όρος των δαπανών για την παιδεία των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι διπλάσιος, είναι 5,2% επί του ακαθαρίστου εθνικού προϊόντος. Και θα μπορούσε αυτό να ξεπεραστεί, εάν η απορροφητικότητα των κονδυλίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης βρισκόταν σε κάποιο ικανοποιητικό επίπεδο.

Είναι γνωστό -και κατέθεσα την έκθεση- από την έκθεση της επιτροπής και από αναφορά προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την οποία έκανε ο κ.Φλιν, ο αρμόδιος επίτροπος, απαντώντας σε ερώτηση του ευρωβουλευτή Κωστή Χατζηδάκη, ότι η απορροφητικότητα των κονδυλίων από την Ευρωπαϊκή Ένωση μόλις φθάνει το 29%, ενώ ο χρόνος απορρόφησης σχεδόν τελειώνει. Και αν δεν υπήρχε το Υπουργείο Εργασίας, το οποίο μετέχει και αυτό στην απορροφητικότητα των κονδυλίων, καθαρά από το Υπουργείο Παιδείας η απορροφητικότητα των κονδυλίων θα ήταν σε μικρότερο ποσοστό και κινδυνεύουμε, κύριε Πρόεδρε, να χάσουμε ένα δισεκατομμύριο ΕCΥ.

Ο κύριος Υπουργός της Παιδείας επιδόθηκε με ακατάσχετη ορμή ασυντόνιστα και αποσπασματικά στην επίδειξη πλασματικού

κυβερνητικού έργου στην παιδεία, προκειμένου να ξεπεράσει τα τεράστια εσωκομματικά προβλήματα που τον απασχολούσαν. Έτσι δημιούργησε ένα χάος.

Θα σας πω μερικά παραδείγματα. Η σχολική χρονιά άρχισε και κανείς δεν γνωρίζει, ούτε καθηγητές ούτε μαθητές, τι πρόκειται να γίνει. Αναρίθμητες ώρες, ένας ολόκληρος μήνας σπαταλήθηκε για σεμινάρια καθηγητών και μαθητών για να βρεθεί τρόπος συνεννόησης και να προσδιοριστεί το τι θα γίνει. Χάθηκε, δηλαδή, ένας μήνας παραγωγικού έργου και το αποτέλεσμα μηδέν. Η σύγχυση εξακολουθεί και υπάρχει.

Θα σας πω ένα χαρακτηριστικό σημείο της τρομερής σύγχυσης που υπάρχει στο χώρο της παιδείας και μάλιστα της νέας παιδείας. Εξέδωσε ο κύριος Υπουργός Παιδείας ένα προεδρικό διάταγμα για την αξιολόγηση των μαθητών, με εισήγηση του Κέντρου Εκπαιδευτικής Έρευνας και έρχεται το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο το κατ' εξοχήν αρμόδιο όργανο για εισηγήσεις επί της παιδείας και το κάνει διάτρητο. Το έκρινε ουσιαστικά ακατάλληλο για να αντιμετωπίσει το μεγάλο πρόβλημα της αξιολόγησης των μαθητών.

Φοβούμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τα παιδιά μας έχουν μετατραπεί σε πειραματόζωα της ανεύθυνης Κυβέρνησης.

Τα βιβλία του λυκείου δεν έχουν φθάσει ακόμα στα σχολεία. Και ξέρετε γιατί δεν έχουν φθάσει στα σχολεία; Διότι οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας είναι ανίκανες να διακινήσουν τα βιβλία αυτά σε ολόκληρη την Ελλάδα. Και βέβαια θερμίζει μετά από όλα αυτά η παραπαιδεία και μιλάει η Κυβέρνηση για δωρεάν παιδεία. Για ποια δωρεάν παιδεία μιλάτε, κύριοι της Κυβέρνησης, και επαιρέστε για αυτό, όταν οι εγγραφές στα φροντιστήρια ανέβηκαν αυτόν το χρόνο κατά 50% και μάλιστα μειώθηκε και η ηλικία των εγγραφόμενων στα φροντιστήρια. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό το πράγμα; Σημαίνει ότι τα παιδιά τώρα από τις μικρότερες τάξεις πηγαίνουν στα φροντιστήρια.

Βέβαια ακούστηκε χθες το βράδυ εδώ στην Αίθουσα από τον κατά τα άλλα συμπαθέστατο συνάδελφο κ.Βλαχόπουλο ότι η αύξηση των εγγραφών -λέει- στα φροντιστήρια οφείλεται στο γεγονός ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση, η Νέα Δημοκρατία, επισημαίνει και καταγγέλλει το γεγονός.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Μπράτακο, με μία φράση, παρακαλώ.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Κλείνω, με μία φράση: Δυστυχώς, κύριοι της Κυβέρνησης, έχετε στήσει την παιδεία στο στόχαστρο. Την έχετε κοντά στην κρεμάλα. Και γι' αυτόν το λόγο και για πολλούς άλλους λόγους, που ετέθησαν εδώ, καταψηφίζω αυτήν την ανίκανη Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Μπράτακο, ευχαριστούμε.

Πριν δώσω το λόγο στον κ.Θεόδωρο Στάθη, θέλω να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ", πενήντα πέντε μαθητές και τρεις συνοδοί -καθηγητές από το 62ο Γυμνάσιο Αθηνών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Ορίστε, κύριε Στάθη, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα δυσμενή για το ΠΑΣΟΚ και την Κυβέρνησή μας αποτελέσματα των πρόσφατων νομαρχιακών και δημοτικών εκλογών αποτελούν αναμφισβήτητη τη γενεσιουργό αιτία αυτής της συζήτησης. Κανείς στο ΠΑΣΟΚ δεν είπε ότι πήγαμε καλά. Και ο κύριος Πρωθυπουργός εδύλωσε ότι τα αποτελέσματα ήταν κατώτερα των προσδοκίων μας.

Στη συζήτηση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας το κλίμα ήταν βαρύ. Το κλίμα παραμένει βαρύ στη βάση του ΠΑΣΟΚ, στους

πιστούς ψηφοφόρους του, λόγω της αποδοκimasίας μας εν μέρει από κάποιο μέρος του ελληνικού λαού. Μπροστά σε μια τέτοια κατάσταση δεν περιμένεις να συζητήσεις για τον προϋπολογισμό που θα γίνει μετά από δύο μήνες. Για να συζητήσεις πολιτικά πρέπει άμεσα, αφού επισημαίνεις τα προβλήματα, να προχωρήσεις σε μια τέτοια συζήτηση.

Η κυβερνητική πολιτική είναι ανάγκη να εξετασθεί εκ νέου σε πολιτική βάση, όπου όλες οι πολιτικές δυνάμεις είναι υποχρεωμένες να τοποθετηθούν πολιτικά και αυτή η βάση είναι η σημερινή συζήτηση. Καλώς, επομένως, ο κύριος Πρωθυπουργός ζητά ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή. Δεν κατανοώ βεβαίως τις αυστηρές προδιαγραφές που επέβαλε για τη συζήτηση αυτή ο κύριος Πρωθυπουργός, ούτε βέβαια δέχομαι και μια χωρίς μέτρο τοποθέτηση όλων μας εδώ στη Βουλή, γιατί ένα τέτοιο θέαμα θα χειροτέρευε ακόμη περισσότερο το κλίμα κάτω στην εκλογική μας βάση. Αν παρά ταύτα κάποιοι συνάδελφοι, κάποιος συνάδελφός μου έχει κάτι πολύ σοβαρό να πει, με βάση το οποίο υπάρχει κίνδυνος η Κυβέρνηση να χάσει την ψήφο εμπιστοσύνης, είμαι βέβαιος ότι θα το πει. Έχει το δικαίωμα και την υποχρέωση να το πράξει. Από εκεί και πέρα θεωρώ έντιμο να θέλει ο κύριος Πρωθυπουργός να καταφύγει σε εκλογές για την ανανέωση της λαϊκής εντολής και αλλαγής του σημερινού κλίματος.

Η συζήτηση αυτή, που την παρακολουθεί ο ελληνικός λαός, είναι θετική για το ΠΑΣΟΚ που τον θέλει καλώς ενημερωμένο, κάτι ασφαλώς που μέχρι σήμερα θεωρώ ότι αποτελεί το πρόβλημα για την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Ελπίζω ότι στο άμεσο μέλλον θα το ξεπεράσει. Απορρίπτω τα περί εκβιασμών του κυρίου Πρωθυπουργού προς την Κοινοβουλευτική Ομάδα μας και τα λοιπά που προήλθαν από την Αντιπολίτευση και ειδικότερα από τη Νέα Δημοκρατία, που έχει χρησιμοποιήσει αυτήν τη μέθοδο διακηρύσσοντας αυτούς τους δήθεν εκβιασμούς. Είναι έντιμη πολιτική πράξη να ζητάς έγκριση της πολιτικής σου από τον ελληνικό λαό. Οι διαγραφές του κ. Σουφλιά, του κ. Μάνου, του κ. Κοντογιαννόπουλου και των άλλων, αυτές είναι πράξεις εκβιασμού και φήμωσης της παράταξης και μάλιστα για θέσεις αυτών των στελεχών, που ήταν θέσεις της Νέας Δημοκρατίας. Γι αυτό στο στίπτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σχοινί.

Με όσα συμβαίνουν, είναι εύκολο να καταλήξει κανείς στο συμπέρασμα ότι καλώς ανησυχεί ο κύριος Πρωθυπουργός. Μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι ένα βαρύ κλίμα δεν δυσκολεύει τη διακυβέρνηση της χώρας; Στο βαθμό που αυτό μπορεί με αυτήν τη συζήτηση να αλλάξει, θα είναι θετικό για τη χώρα μας στην κρίσιμη αυτή φάση που διερχόμαστε. Με τη συζήτηση αυτή δίνεται η δυνατότητα στον ελληνικό λαό να κατανοήσει την πολιτική μας απ' ενός και απ' ετέρου να επισημανθούν οι παραλείψεις.

Ορισμένα ερωτήματα πρέπει να τεθούν, για να αναδειχθούν τα προβλήματα. Πώς είναι, παραδείγματος χάρη, δυνατόν η πολιτική που ασκείται -και μάλιστα με επιτυχία σε πολλούς τομείς, όπως χτες ο Υπουργός της Εθνικής Οικονομίας με πολύ συγκεκριμένα στοιχεία επεσήμανε εδώ- για ισχυρότερη Ελλάδα, να αφήνει κάποιους όχι μόνο αδιάφορους, αλλά να φθάνουν ακόμα και στο σημείο να την καταψηφίζουν όπως φάνηκε στις πρόσφατες εκλογές;

Πώς είναι δυνατόν με λιγότερη ακρίβεια να έχουμε περισσότερη λαϊκή δυσaréσκεια, διότι η πτώση του πληθωρισμού αυτό συνεπάγεται; Ο κόσμος αγοράζει φτηνότερα τα προϊόντα; Πώς είναι δυνατόν με ισχυρότερη οικονομικά Ελλάδα, να έχουμε μια δυσaréσκεια σε διάφορα στρώματα, όπως παραδείγματος χάρη τα μικρότερα ελλείμματα, όπως το μικρότερο χρέος, όπως τα χαμηλότερα επιτόκια;

Όλα αυτά δημιουργούν καλύτερες προϋποθέσεις για τον επιχειρηματία, για τον Έλληνα πολίτη, για όλες τις προσπάθειες που κάνουμε.

Αναμφισβήτητα αυτά τα ερωτήματα αναδεικνύουν τουλάχιστον μία παραδοξότητα, που όμως δεν θα έπρεπε να υπάρχει.

Κατά την άποψή μου μπορώ να αναφερθώ σε μερικές από αυτές τις αιτίες.

Πρώτον, τα υψηλά ποσοστά ανεργίας αντικειμενικά δημιουργούν δυσaréσκεια. Δεν πείθεται ο άνεργος ότι μπαίνοντας στην ΟΝΕ θα

βρει δουλειά, γιατί βλέπει υψηλά ποσοστά ανεργίας και στις χώρες που είναι σήμερα στην ΟΝΕ. Του λείπει η προοπτική για καλύτερες ημέρες. Μπορούμε με αξιοπιστία να του τη δώσουμε; Εάν μπορούμε, θα έχουμε λιγότερη δυσaréσκεια.

Υπάρχουν όμως και παραδείγματα, όπου πέρα από τις αντικειμενικές δυσκολίες, δημιουργείται ανεργία. Στην περιοχή μου κτίστηκε μια επιχείρηση με τον ιδιώτα τεσσάρων γενεών. Η επιχείρηση αυτή απασχολούσε τουλάχιστον διακόσιους πενήντα εργαζόμενους. Έκλεισε, διότι ολιγόρησε και δεν έκανε καλά τη δουλειά της η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Ποιος έχει την ευθύνη για την ανεργία που δημιουργήθηκε στην περιοχή μας; Είναι γεγονός ότι υπήρξε και το πρόβλημα του σκληρού ανταγωνισμού, που δημιούργησε πολλά απ' αυτά τα προβλήματα. Έτσι ορισμένες επιχειρήσεις έκλεισαν.

Επίσης υπάρχει το μεγάλο πρόβλημα στον αγροτικό κόσμο. Σύμφωνα με τις εκθέσεις και του κ. Σπράου και της ΟΚΕ, πολύς νέος κόσμος εγκαταλείπει την περιοχή του. Με την ευκαιρία θα ήθελα να ρωτήσω, τι κάνετε με αυτές τις εκτάσεις, οι οποίες δεν καλλιεργούνται. Μήπως θα έπρεπε να προχωρήσει η Κυβέρνηση σε συγκεκριμένη φορολογία γι' αυτές τις περιπτώσεις; Ή ειδική βλέπουμε αυτήν την ευαισθησία του Αρχιεπισκόπου, μήπως θα έπρεπε να δούμε τις εκκλησιαστικές και τις μοναστηριακές περιουσίες και να τις δώσουμε στα αγροτόπαιδα που εγκαταλείπουν τα χωριά τους;

Υπάρχουν πολλά μεγάλα θέματα ακόμη, στα οποία θα μπορούσε να αναφερθεί κανείς, όπως είναι το μεγάλο Περιφερειακό Νοσοκομείο της Λάρισας, που κινδυνεύει να μη λειτουργήσει, διότι δεν θα επιτρέψουν τη λειτουργία του οι γραφειοκρατικές διαδικασίες.

Τελικά με αυτές τις παρατηρήσεις μου φρονώ, κύριε Πρόεδρε, ότι η Βουλή αυτή οφείλει να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Καρασμάνης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, τα αποτελέσματα των τελευταίων νομαρχιακών και δημοτικών εκλογών ασφαλώς εμπεριέχουν ένα σαφέστατο και βαρυσήμαντο πολιτικό μήνυμα. Αποτελούν το πρώτο ξέσπασμα απέναντι σε μια πολιτική που έχει οδηγήσει ευρείες λαϊκές τάξεις σε οικονομικά και κοινωνικά αδιέξοδα. Επίσης έχει οδηγήσει σε όξυνση και αποτελμάτωση κρίσιμα εθνικά μας θέματα. Είναι με άλλα λόγια μια επίσημη καταγεγραμμένη αντίδραση στην πολιτική της Κυβέρνησης του κ. Σημίτη και στις δήθεν εκσυγχρονιστικές της επιλογές.

Είναι δε τόσο ηχηρό και εύγλωπτο αυτό το μήνυμα, σε σημείο που οι αποδέκτες του, τα πρωτοκλασάτα, στελέχη της Κυβέρνησης αλλά ακόμη και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, αναγκάστηκαν να το παραδεχθούν δημόσια. Θυμίζω την πρώτη δήλωση του κυρίου Πρωθυπουργού στα πρώτα αποτελέσματα της πρώτης Κυριακής.

Θέλω όμως να επισημάνω, κύριε Πρόεδρε, ότι δεν έχουν σημασία τα κέρδη ή οι ζημιές της μιας ή της άλλης παράταξης. Σημασία έχει η νίκη της τοπικής κοινωνίας. Πραγματικά, η τοπική κοινωνία ξεπέρασε τον εαυτό της, έσπασε τα κομματικά ταμπού και τις διαχωριστικές γραμμές, έσπασε την περιχαράκωση. Οι Έλληνες κοιτάζουν πλέον μπροστά. Αυτή η ποιοτική αλλαγή είναι ο σημαντικός παράγοντας που μπορεί να βγάλει τη χώρα απ' αυτά τα αδιέξοδα.

Σε αυτήν την ποιοτική αλλαγή σημαντικό ρόλο έπαιξε η νέα γενιά, η οποία ζητά κάτι διαφορετικό. Ζητά μια καινούρια κοινωνία, μια κοινωνία δημοκρατική, ελεύθερη, ανοικτή, που δεν θα εμποδίζει την επαγγελματική και κοινωνική εξέλιξη των νέων ανθρώπων ούτε τη διάδοση των νέων ιδεών. Μια κοινωνία υπεύθυνων και παραγωγικών πολιτών, που θα καθοδηγούνται από έντιμους και καθαρούς πολιτικούς. Αυτήν τη νέα κοινωνία οραματιζόμαστε εμείς στη Νέα Δημοκρατία.

Έχουμε σύγχρονη ιδεολογία, σύγχρονο και ρεαλιστικό πρόγραμμα, προσαρμοσμένο στις τοπικές, στις διεθνείς και στις ευρωπαϊκές συνθήκες, αλλά και έντιμα, έμπειρα και ικανά

στελέχη.

Παράλληλα, όμως, τα αποτελέσματα των εκλογών αυτών αποτελούν και μήνυμα προς τη Νέα Δημοκρατία και μάλιστα διπλό. Πρώτον, θα κληθεί να αντικαταστήσει στην εξουσία μία παράταξη και μία Κυβέρνηση που απέτυχαν παταγωδώς σε όλους τους τομείς. Δεύτερον, κατά τη διακυβέρνησή της οφείλει να έχει σε πρώτη προτεραιότητα τα άμεσα προβλήματα των κοινωνικών τάξεων, κάτι για το οποίο άλλωστε έχει δεσμευθεί επίσημα η σημερινή ηγεσία του κόμματός μας.

Κύριε Πρόεδρε, εάν επιχειρήσουμε να ρίξουμε μια ματιά σε όλους τους τομείς της εθνικής, της πολιτικής και της δημόσιας ζωής, θα δούμε ότι παντού υπάρχουν μελανά χρώματα. Νέοι άνεργοι. Ένας στους τρεις νέους ζητά δουλειά. Για την παιδεία, το είπε ο κ. Μπαρατάκος, υπάρχει έλλειψη διδακτικού προσωπικού. Δύο μήνες από την έναρξη της σχολικής χρονιάς δεν υπάρχει διδακτικό προσωπικό και η υλικοτεχνική υποδομή είναι σε άθλια κατάσταση. Το ίδιο συμβαίνει και στα νοσοκομεία. Οι κοινωνικές δαπάνες είναι κάτω από το 50% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εκεί, όμως, που τα πράγματα είναι δύσκολα και τραγικά είναι στον αγροτικό τομέα. Πραγματικά, οι ημέρες του αγρότη είναι μαύρες, εφιαλτικές, συνοδευόμενες από ένα όργιο εξαπατήσεως και εμπαιγμού. Κανένας οικονομικός δείκτης δεν ανεβαίνει, από αυτούς που ανεβάζουν το αγροτικό εισόδημα. Αντίθετα, ανεβαίνουν αυτοί, οι οποίοι το εξανεμίζουν.

Προσπάθησε η Κυβέρνηση, προσπάθησε ο Πρωθυπουργός, προσπάθησε η τότε ηγεσία του Υπουργείου Γεωργίας, να περάσουν ότι η υποτίμηση είναι θείο δώρο και ότι δήθεν οι Έλληνες αγρότες θα κερδίσουν εκατόν πενήντα δισεκατομμύρια απ' αυτήν την υποτίμηση, λες και οι εξαγωγές εξαρτώνται από τη μείωση της αρχικής τιμής και όχι από την εντατικοποίηση της εξαγωγικής πολιτικής, η οποία τα τελευταία χρόνια ήταν ανύπαρκτη.

Πραγματικά, ο αγροτικός τομέας στενάζει. Οι δενδροκαλλιερητές της δυτικής Μακεδονίας έχουν έντονο πρόβλημα, διότι δεν υπήρξε εκσυγχρονισμός του αναχρονιστικού συστήματος ασφάλισης της αγροτικής παραγωγής. Μιλώ για τον ΕΛΓΑ. Παρά τη δέσμευση και την υπόσχεση του ίδιου του Πρωθυπουργού ότι θα ενισχύσει τον ΕΛΓΑ με είκοσι δισεκατομμύρια, ανάγκασε τον τότε διοικητή του ΕΛΓΑ να παραιτηθεί, γιατί τον υποχρέωσε να πάει σε δανεισμό.

Τα εκτιμητήρια, τα οποία αποστέλλονται στην κεντρική Μακεδονία για τους παγετούς της άνοιξης του φετινού χρόνου, είναι κάτω από το 50% της πραγματικής ζημίας. Οι αγρότες της Πέλλας, απ' όπου είναι η καταγωγή μου, είναι σε απόγνωση, είναι έτοιμοι να κινητοποιηθούν λόγω αυτού του μεγάλου εμπαιγμού.

Από και και πέρα, τι θα πει κανείς για την Αγροτική Τράπεζα, την κατ' ευφημισμόν τράπεζα του αγρότη, μία τράπεζα η οποία συμπεριφέρεται τοκογλυφικά; Είχαμε επίσημη εξαγγελία από την Κυβέρνηση ότι δήθεν θα διαγράψει τα χρέη, τα οποία έχουν προέλθει από πανωτόκια. Είχαμε επίσημη εξαγγελία από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, ο οποίος χθες βράδυ προσπάθησε να ωραιοποιήσει με λογιστικές αλχημίες τα οικονομικά μεγέθη. Είχε δεσμευθεί ότι θα διαγράψει τα χρέη, που έχουν προέλθει από πανωτόκια, για όλους τους δανειολήπτες. Ακόμα περιμένουμε.

Θα ήθελα να ρωτήσω τους συναδέλφους της Πλειοψηφίας, αν πέρασαν νομοσχέδια για τον αγροτικό τομέα, εκτός από δύο. Το νομοσχέδιο για τα φυτοφάρμακα και για τη ρύθμιση των συνεταιριστικών χρεών, αλλά συγχρόνως και ένα νομοσχέδιο το οποίο ψηφίσαμε τον Αύγουστο του 1997 για τους νέους αγρότες και ακόμα εφαρμόζεται αυτός ο νόμος. Δεν έχουν πάει οι υπουργικές αποφάσεις, δεν έχουν πάει οι επίσημες εγκύκλιοι στις αρμόδιες υπηρεσίες, ούτε στο ΙΚΑ ούτε στη νομαρχία. Είναι "αέρας κοπανιστός" ο νόμος περί νέων αγροτών, τον οποίο επικαλείται κάθε τόσο ο κύριος Πρωθυπουργός.

Να μιλήσουμε για τους αγρότες, οι οποίοι έχουν βγει στην πρόωγη σύνταξη; Δέκα μήνες, κύριε Πρόεδρε, περιμένουν οι αγρότες στη σειρά για να πάρουν αυτήν την πενιχρή σύνταξη, αφού έχουν διαθέσει όλα τα περιουσιακά τους στοιχεία.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω ότι μπορεί ο κύριος Πρωθυπουργός απόψε με τα διλήμματα, τα οποία βάζει, να πάρει τον αριθμό των

Βουλευτών που επιδιώκει.

Ωστόσο, όμως, θα ήθελα να πω ότι πραγματικά ο κύριος Πρωθυπουργός έχει διχάσει την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού, γι' αυτό και καταψήφισα την πρόταση εμπιστοσύνης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Παπαδόγγονας έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μιλήσω για έναν ευαίσθητο τομέα της εθνικής μας ζωής, θα έλεγα τον πιο ευαίσθητο και τον πιο κρίσιμο, με τον οποίο δεν άκουσα τον κύριο Πρωθυπουργό να ασχοληθεί, τουλάχιστον στο μέτρο το οποίο αναμένει ο ελληνικός λαός.

Είναι βέβαιο, κύριε Πρόεδρε, ότι μία χώρα χωρίς αποτελεσματική άμυνα δεν μπορεί να έχει υπόσταση και φυσικά δεν μπορεί να έχει περαιτέρω δημόσιο βίο. Εάν τα πράγματα πάνε άσχημα, τα πάντα εξαρτώνται από την άμυνα.

Μετά το επεισόδιο των βραχονησίδων 'Ιμια κατέστη φανερό ότι η πολιτική των μεσαζόντων και η πολιτική των προστατών δεν απέδωσε, διότι οι προστάτες και οι μεσαζόντες βασικά κοιτάνε το δικό τους συμφέρον, το οποίο εν προκειμένω δεν συμπίπτει με το συμφέρον της χώρας μας.

Η πολιτική των ίσων αποστάσεων ουσιαστικά σφραγίστηκε μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας την εποχή εκείνη στις βραχονησίδες 'Ιμια, όταν απεδέχθη η χώρα μας από εθνικό έδαφος να αφαιρεθούν οι σημαίες και να αποχωρήσουν τα στρατεύματα, το γνωστό no flags, no troops. Έκτοτε δεν μπορεί να ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι πήγαμε στο προηγούμενο καθεστώς. Δεν έχουμε πάει στο προηγούμενο καθεστώς.

Αυτήν τη στιγμή ο χώρος των βραχονησίδων 'Ιμια είναι γκρίζα περιοχή. Πρέπει να το καταλάβει η Κυβέρνηση, να αναλάβει τις ευθύνες της και να δούμε σε τι ενέργειες προβαίνει, προκειμένου αυτό το οποίο λέμε 'Ενοπλες Δυνάμεις να είναι στο σημείο εκείνο, που να μπορεί να αποτραπούν περαιτέρω περιπέτειες.

Η Νέα Δημοκρατία με υψηλό αίσθημα ευθύνης έχει χειριστεί το θέμα της ανπιπολιτεύσεως στον τομέα αυτό. Δεν έχουμε αναφέρει στην Αίθουσα αυτή ή στον Τύπο θέματα αφορώντα στην εθνική άμυνα, τα οποία να ακούγονται από την άλλη πλευρά του Αιγαίου και να βλάπτουν τον τόπο. Όμως θα αναφερθώ σε θέματα τα οποία έχουν βλάβει καίρια τις 'Ενοπλες Δυνάμεις και τα οποία είναι πρωτοβουλίες της Κυβερνήσεως και μάλιστα πρωτοβουλίες τις οποίες είχε εξαγγείλει κατά καιρούς κατά πομπώδη τρόπο από στόματος του αρμοδίου Υπουργού Εθνικής Αμύνης.

Έρχομαι τώρα σε μία έρευνα, η οποία ανετέθη στο Πάντειο Πανεπιστήμιο εκ μέρους του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης, σχετικά με ένα ερωτηματολόγιο στο οποίο καλούντο να απαντήσουν οι στρατεύσιμοι, οι στρατεύσιμοι οι οποίοι μόλις έχουν εγκαταλείψει το σπίτι τους, τη θαλπωρή της οικογενείας τους, μπαίνουν σε έναν καινούριο τρόπο ζωής και έρχονται τη στιγμή εκείνη να κρίνουν ποιούς; Αυτούς οι οποίοι έχουν δαπανήσει τη ζωή τους στις 'Ενοπλες Δυνάμεις, δηλαδή τους αξιωματικούς και τους υπαξιωματικούς. Μέσα σε αυτό το ερωτηματολόγιο, το απαράδεκτο, το βλαπτικό, το φθοροποιό για το ηθικό των Ενόπλων Δυνάμεων και κατ' επέκταση για το αξιόμαχο των Ενόπλων Δυνάμεων, περιλαμβάνονται χαρακτηρισμοί για τους αξιωματικούς, αν είναι κουτοί, δειλοί, ανισόρροποι, φοβισμένοι, πράγμα το οποίο βεβαίως προκάλεσε εύλογες διαμαρτυρίες από παλαιά στελέχη, παλαιούς αρχηγούς επιτελείων κ.ο.κ.

Αλλά το τραγικότερο είναι ότι πομπωδώς ο Υπουργός Εθνικής Αμύνης παρουσίασε τη μελέτη αυτή και μάλιστα, με τα συμπεράσματά της, παγιδεύοντας ουσιαστικά τους νεαρούς στρατευσίμους Έλληνες. Και οι απαντήσεις ήταν ότι κρίνουν τους αξιωματικούς ψυχρούς, αγχώδεις, ανπιπαθητικούς και ανοργάνωτους και ότι ο βασικός λόγος αυτοκτονιών είναι η συμπεριφορά των αξιωματικών.

Όσοι από σας έχουν περάσει έστω και ένα χρόνο στις Ένοπλες Δυνάμεις, μπορούν να διανοηθούν ότι μπορεί να γίνει πόλεμος με αυτού του είδους την κριτική εκ μέρους αυτών, οι οποίοι θα δεχθούν τις διαταγές για να διεξαχθεί ο πόλεμος; Είναι αδύνατον, κύριοι συνάδελφοι. Θα πρέπει να συνέλθει ο Υπουργός Εθνικής Αμύνης και να ξέρει τι βλέπει και τι ωφελεί τις Ένοπλες Δυνάμεις.

Περαιτέρω και ακόμη σοβαρότερο η εξαγγελία του Πρωθυπουργού στις 25.9.1998 περί συνηγόρου του οπλίτη. Τι θα πει συνήγορος του οπλίτη; Επικαλούμαι πάλι την προσωπική σας εμπειρία και κρίση. Συνήγορος του οπλίτη είναι η στρατιωτική ιεραρχία. Εμείς, οι οποίοι έχουμε περάσει πάρα πολλά χρόνια στις Ένοπλες Δυνάμεις, σας λέμε ότι η ιεραρχία με αγάπη αγκαλιάζει τους, στρατευσίμους. Προσέχει ακριβώς τη φάση αυτή που αλλάζει η ζωή τους να αισθάνονται κατά το δυνατόν μεγαλύτερη άνεση στις Ένοπλες Δυνάμεις. Σκεφτείτε το συνήγορο του οπλίτη, ποιος θα είναι και ποιοι θα είναι και ποιοι θα παρεμβάλλονται. Πρέπει να γνωρίζουν όλοι ότι εάν ένας οπλίτης, ο απλός οπλίτης, αισθάνεται ότι αδικείται, σύμφωνα με τους στρατιωτικούς κανονισμούς έχει δικαίωμα να προσφύγει μέχρι την ανωτάτη βαθμίδα της ιεραρχίας. Και είναι βέβαιο ότι θα βρει το δίκιο του. Μόνο μετά πάροδο ετών, όταν συναντάμε στο δρόμο αυτούς με τους οποίους συνυπηρετήσαμε, θυμόμαστε με νοσταλγία ακριβώς την εποχή εκείνη όπου υπηρετήσαμε την πατρίδα.

Δεν μπορεί στους πρώτους μήνες της θητείας του ένα παιδί, που φεύγει από την οικογένεια, να κρίνει την ιεραρχία και μάλιστα υπό συνθήκες απειλής ουσιαστικής, καθημερινής, της χώρας μας από τη γείτονα Τουρκία.

Ποιο είναι το αποτέλεσμα; Το αποτέλεσμα είναι ότι στις τελευταίες εκλογές είχαμε αθρόες παραιτήσεις αξιωματικών, τριακόσιοι αξιωματικοί του Στρατού Ξηράς, τριάντα χειριστές της Πολεμικής Αεροπορίας. Υπάρχουν μονάδες, τις οποίες θα μου επιτρέψετε να μην αναφέρω, στην Αεροπορία όπου οι χειριστές είναι οι μισοί από το διατεθειμένο αριθμό αεροσκαφών. Μπορείτε να βγάλετε τα συμπεράσματά σας, τι σημαίνει παραίτηση ενός μεσαίου βαθμού αξιωματικού της Πολεμικής μας Αεροπορίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Περαιτέρω, είχε εξαγγελθεί η παρουσίαση της ιστορίας του στρατού, των Ενόπλων μας Δυνάμεων. Είχε κληθεί και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας στην παρουσίαση. Τέσσερις ημέρες πριν ο κ. Τσοχατζόπουλος την ακύρωσε κατά ένα δημοσίευμα της εφημερίδας "ΕΘΝΟΣ", διότι δεν του άρεσε ότι την εποχή εκείνη δημοκρατικές κυβερνήσεις -αναφέρομαι στην περίοδο 1946-1949- κάλεσαν τα Ελληνόπουλα να πολεμήσουν αυτούς οι οποίοι επιδίωκαν διά των όπλων να μας βάλουν στο σιδηρούν παραπέτασμα. Αυτό φάνηκε μεμπτό στον κ. Τσοχατζόπουλο και κατά πληροφορίες προβαίνει σε ενέργειες πολτοποίησης, λέει, του σχετικού τόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας παρακαλώ, τελειώνετε, κύριε Παπαδόγγονα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ: Πού ακούστηκαν αυτά τα πράγματα;

Η ιστορία του στρατού γράφτηκε στα πεδία των μαχών και κανένας δεν έχει δικαίωμα, ούτε να την καταργήσει ούτε να την παραχαράξει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Βερυβάκης έχει το λόγο.

(Ο κ. Βερυβάκης ανέρχεται στο Βήμα)

Κύριε Βερυβάκη, από τη θέση σας, σας παρακαλώ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ: Δεν επηρεάζει το χρόνο η θέση, κύριε Πρόεδρε. Θέλω να κοιτάω τη Βουλή κατάματα.

Κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί δείγμα βαθιάς παρακμής το γεγονός ότι η πρώτη συζήτηση του Κοινοβουλίου μετά τις νομαρχιακές και δημοτικές εκλογές δεν είναι γι' αυτές και τα μηνύματα τα οποία

εξέπεμψαν, δεν είναι ειδικά, συγκεκριμένα και με όλες τις δυνατότητες συζήτησης πάνω σ' αυτό. Εγώ γι' αυτό, το πρώτο τουλάχιστον κομμάτι της ομιλίας μου θα το αναφέρω σ' αυτό.

Τα πολλά και ποικίλα μηνύματα, τα οποία εξεπέμφθησαν προς πολλές κατευθύνσεις, όπως όλοι αποδέχονται, είναι βαρυσήμαντα, διότι κατά τη γνώμη μου τουλάχιστον χαρακτηρίζουν τη σχέση κεντρικής εξουσίας, κομμάτων και τοπικής αυτοδιοίκησης.

Το πρώτο μήνυμα είναι ότι ο λαός αρνείται πια να νομιμοποιεί αρνητικά και να ακολουθεί παθητικά όσα λέγονται ή γίνονται από τα κόμματα στο όνομά του και ουσιαστικά πολλές φορές εναντίον του. Η αποχή, το λευκό και το άκυρο, που περνάει το 40%, δεν αποτελεί απολιτική στάση ή αποστασιοποίηση από την πολιτική. Αποτελεί άλλη πολιτική. Αποτελεί αρνητική συμμετοχή. Δεν συνιστά ψήφο χωρίς χρώμα, συνιστά μαύρη ψήφο. Είναι παθητική αντίσταση όλων αυτών που αρνούνται να παίξουν με το σύστημα, και αυτό είναι απειλή εναντίον της δημοκρατίας.

Μήνυμα δεύτερο: Ο λαός αρνείται στους κομματικούς μηχανισμούς και στις ηγεσίες τους να αποφασίζουν γι' αυτόν χωρίς αυτόν, ποιος θα είναι ο ηγέτης και ο διαχειριστής των τοπικών υποθέσεων του. Αρνείται να δεχθεί ότι κάθε άχριστος -χωρίς χρίσμα- είναι και άχρηστος. Και αρνείται να δεχθεί ότι κάθε χρισμένος είναι και χαρισματικός. Οι εκατόν είκοσι πέντε χιλιάδες υποψήφιοι στέλνουν ένα μεγάλο μήνυμα στο σημερινό πολιτικό σύστημα της χώρας και στις σχέσεις ανάμεσα σε αυτές τις τρεις εξουσίες.

Μήνυμα τρίτο: Ο λαός αρνείται τις αποφάσεις για τον τόπο του να τις παίρνουν κάποιες άλλες άγνωστες και απρόσωπες εξουσίες, που φιλοξενούνται στα κόμματα. Οι τοπικές κοινωνίες και οι περιφερειακές συστειρώσεις διεκδικούν τα δικαιώματα που τους έχουμε αναγνωρίσει.

Είναι χαρακτηριστικό ότι το βράδυ των εκλογών χρειάστηκαν πενήντα χρωματισμοί στην τηλεόραση, προκειμένου να γίνουν οι αναγωγές -λέει- στις πολιτικές επιρροές. Είναι καιρός να καταλάβουμε ότι τα κομματικά προκάτ δεν χωρούν πια τη ζωντάνια της ελληνικής κοινωνίας.

Μήνυμα τέταρτο: Ο λαός αρνείται πια τα κόμματα και τους παλαιοκομματικούς μηχανισμούς τους, διότι πλέον απέκτησαν ηλικία γήρατος, να ρυθμίζουν σε όλη την έκταση και σε όλο το βάθος τη ζωή του. Δίκαια εμείς του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είμαστε περήφανοι, γιατί από το 1981 και μετά άλλαξε το σύστημα σχέσης κεντρικής εξουσίας και αυτοδιοικούμενου χώρου κυρίως, για να μην πω αποκλειστικά, από δικό μας όραμα και δική μας πρωτοβουλία.

Αλλά πρέπει να καταλάβουμε και εμείς, που σήμερα αμαρτάνουμε όπως όλοι, ότι έχει απογοητωθεί και ενηλικιωθεί η τοπική κοινωνία. Ο Ανδρέας Παπανδρέου ενώ έχανε τις εκλογές της τοπικής αυτοδιοίκησης στην Αθήνα το 1994, είπε αυτό, που νομίζω ότι εσήμαινε ότι είχε αρχίσει να το καταλαβαίνει και να το αποδέχεται. Είπε: "αυτές οι εκλογές ήταν νίκη της τοπικής αυτοδιοίκησης".

Μήνυμα πέμπτο: Ο λαός προκλήθηκε να μιλήσει αφρόνως και αλαζονικώς από τις πολιτικές ηγεσίες και για τα πολιτικά πραττόμενα. Και μίλησε. Πρέπει να πω πως έστειλε προς όλους μηνύματα και να μην επιτρέπεται η Νέα Δημοκρατία, διότι τυχαία έγειρε προς αυτήν η ψήφος ήττας ΠΑ.ΣΟ.Κ. Προς κάποιον θα πήγαινε.

Αυτό, το οποίο είπε, κατά κύριο λόγο δίνει μερίδα λέοντος στην κυβερνητική παράταξη, διότι αυτή επιτέλους έχει και τα σχέδια της καθημερινής ζωής και της προοπτικής του έθνους και συνεπώς ήταν φυσικό να εισπράξει κατά κύριο λόγο αυτή το πολιτικό μήνυμα. Ήθελε να της πουν πώς τη βλέπουν. Της το είπαν.

Αυτήν τη στιγμή πού βρισκόμαστε; Το μεγάλο ερώτημα αυτής της στιγμής, που αιωρείται κάποιες μέρες, είναι "τα μηνύματα στάλθηκαν. Παρέμειναν ανεπίδοτα ελλείψει αποδέκτη; Επιστρέφονται ως απαράδεκτα; Ή, εν πάση περιπτώσει, τι συμβαίνει με αυτά;" Αυτό είναι ερώτημα που θα μας καταδιώκει όλους, κύριοι της Κυβέρνησης. Και καταλάβετε το καλά. Από αυτό κανείς δεν μπορεί να διαφύγει με τεχνάσματα. Δεν μπορεί να κάνει τρίπλα. Πρέπει να το αντιμετωπίσει

κατάματα, διότι όλοι γνωρίζουν.

Πρέπει να σας πω ότι από το ίδιο βράδυ των δεύτερων εκλογών με εκείνες τις περίφημες μεταμορφώσεις, που γινόντουσαν από όλους όσους έπαιρναν θέση στα μικρόφωνα και που δεν αναγνωρίζονταν σε σύγκριση με την περασμένη και την προπερασμένη Κυριακή, λέω ότι έμεινε ανεπίδοτο τουλάχιστον, για να μην πω ότι επιχειρείται και διαστρέβλωσή του.

'Ετσι διαπράττεται ασχημία. Διότι το μήνυμα επιστρέφεται...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, αν έχω την ανοχή σας, να πω δύο κουβέντες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Δεν θα έχετε παραπάνω από ένα λεπτό, όσο έχουν και όλοι οι υπόλοιποι.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ: Εννοείτε ένα λεπτό πλέον;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): 'Ενα λεπτό και πρέπει να κλείσετε με μία φράση. Συνεχίστε.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ: Δώστε μου τουλάχιστον τη χαρά να δω από πού και πέρα αρχίζει το περίφημο λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Χάνετε χρόνο και δεν κάνετε τίποτε περισσότερο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ: Εγώ αρνούμαι να αποδεχθώ τη θεωρία του μηνύματος από τη Βουλή προς το λαό. Εγώ αρνούμαι να αποδεχθώ ότι η ψήφος των 151 θα διορθώσει το θολό τοπίο που φτιάχνει η καθημερινή πρακτική των κομμάτων και του κράτους.

Εγώ αρνούμαι το αυτονόητο να θέσω υπό συζήτηση το δικαίωμα του εθνικού αντιπροσώπου να έχει γνώμη για τα προβλήματα της χώρας και του λαού, χωριστή και διάφορη από αυτήν, την οποία ακριβώς γιατί παραβιάζεται η εντολή του, διατυπώνει κάθε φορά που του δίνεται η ευκαιρία.

Αρνούμαι να αποδεχθώ την αναγκαιότητα και δικαιολογημένη αυτήν τη στιγμή οποιαδήποτε θέση προβλήματος εμπιστοσύνης που δεν έχει θέσει κανείς. Δεν θέτουν καν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Δεν έχει ακουστεί, ούτε στον ελεύθερο πολιτικό βίο, ούτε εδώ, η λέξη "εκλογές και όμως προκαλείται έμμεσα με αυτήν την περιέργη ψήφο εμπιστοσύνης".

Τέλος, θα σας πω τι μένει. Μένει το γεγονός ότι ουσιαστικά από αυτήν τη διαδικασία εκβιάζονται και απειλούνται εκλογές και αυτές κανείς δεν τις θέλει. Χάριν λοιπόν της προόδου του τόπου και μόνο, ανεξάρτητα από το εάν εγκρίνει κανείς ή δεν εγκρίνει τις θέσεις της Κυβέρνησης, δεν μπορεί να οδηγηθεί η χώρα σε εκλογές. Και αυτό είναι το μόνο επιχείρημα όλων όσους θέτουν αυτήν τη στιγμή σε τέτοια δοκιμασία και το Κοινοβούλιο και το λαό, ώστε να πάρουν επί των αυτονοήτων μια απάντηση. Και η απάντηση είναι "διορθώστε την πολιτική σας".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Χαϊτίδης έχει το λόγο.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζήτησε ο κύριος Πρωθυπουργός να παράσχουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Όταν ζητάς από κάποιον να σε εμπιστευθεί, πρέπει να στηρίξεις το αίτημά σου σε θετικές πράξεις και ενέργειές σου.

Για τα γενικότερα οικονομικά και κοινωνικά έργα και ημέρες της Κυβέρνησης του κ. Σημίτη δεν χρειάζεται να προσθέσω τίποτα, σε όσα αναλυτικά και εμπειριτωμένα εξέθεσαν ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής και οι συνάδελφοι που προηγήθηκαν.

'Αλλωστε, ο καθημερινός οδυνηρός απολογισμός που κάνει ο κάθε 'Ελληνας πολίτης, ο κάθε αγρότης, ο κάθε επαγγελματίας, ο κάθε μισθωτός και συνταξιούχος, ο κάθε οικογενειάρχης, δεν χρειάζεται περαιτέρω ανάλυση. Ο κάθε 'Ελληνας μετράει καθημερινά το μέγεθος των αυξανόμενων άλυτων προβλημάτων του, αίρει το σταυρό του μαρτυρίου του και τιμωρεί, όπως πρόσφατα, τους θύτες του.

Προερχόμενος από την ακριτική αγροτική περιοχή των Σερρών, θα επιστημάνω το δράμα, την απόγνωση και την επικρεμάμενη κοινωνική έκρηξη από την πλήρη εγκατάλειψη των αγροτών μας. Το κόστος των προϊόντων τους συνεχώς αυξάνει και το διαλυμένο

σημερινό κράτος δεν βοηθάει τον 'Ελληνα αγρότη να εκσυγχρονιστεί, να προσαρμοστεί στις σημερινές παγκόσμιες συνθήκες παραγωγής, να γίνει ανταγωνιστικός.

Η Κυβέρνηση δεν τον προστατεύει από την ακατάσχετη παράνομη εισαγωγή ομοειδών προς τα ελληνικά ξένων αγροτικών προϊόντων από τρίτες χώρες. Δεν στηρίζει η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τον 'Ελληνα αγρότη, μειώνοντας το πετρέλαιο που καταναλώνει, όπως κατ' επανάληψη υποσχέθηκε.

Στον τομέα των πρόωρων αγροτικών συντάξεων η Κυβέρνηση εμπαίζει τους αγρότες. Αν και το μεγαλύτερο μέρος της σχετικής δαπάνης προέρχεται από πιστώσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Κυβέρνηση καθυστερεί απαράδεκτα την καταβολή των συντάξεων αυτών, που αποτελούν το μοναδικό πόρο διαβίωσης χιλιάδων αγροτών.

Στο διάστημα Απριλίου-Αυγούστου του τρέχοντος έτους καθυστέρησαν την καταβολή των πρόωρων αγροτικών συντάξεων επί τέσσερις μήνες και ήδη παρατηρείται μια καθυστέρηση είκοσι ημερών στην καταβολή της σύνταξης του Οκτωβρίου, που έπρεπε να είχε καταβληθεί στις 15 Οκτωβρίου.

Η ύπαιθρος ερημώνει και απαγορεύεται στους αγρότες να διαμαρτυρηθούν. Σύρονται στα δικαστήρια με διατεταγμένες μηνύσεις και ψευδή στοιχεία. Παραδόξως τιμωρούνται με αστήρικτες αποφάσεις. Ακόμα και εκεί όπου εκδίδονται κάποιες λίγες αθωωτικές αποφάσεις, οι εισαγγελείς προφανώς κατόπιν οδηγιών προσφεύγουν κατά των αποφάσεων αυτών. Καταστολή και κρατική τρομοκρατία ασκείται, για να καταπνίγει η δίκαιη αγανάκτηση των αγροτών μας.

Δύο λόγια τώρα για τα εθνικά μας θέματα. Δεν θα ήταν υπερβολή, αν η σημερινή Κυβέρνηση χαρακτηριζόταν Κυβέρνηση των υποχωρήσεων, των συμβιβασμών και της ανικανότητας στην υπεράσπιση των εθνικών μας συμφερόντων.

Για τη Βόρειο Ήπειρο: Διέγραψε η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το Πρωτόκολλο της Κέρκυρας του 1913, που προβλέπει ευρεία αυτοδιοίκηση και κατοχύρωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των εκεί Ελλήνων, όταν η Αλβανία την ίδια περίοδο, σήμερα δηλαδή, επεκτείνει την εδαφική της κυριαρχία προς βορρά, στο Κόσσοβο. Στην Τουρκία εγκατελείφθη το Πατριαρχείο, που δέχεται συχνά τρομοκρατικές επιθέσεις.

Με το πρόσχημα σύνταξης Κτηματολογίου κατάσχονται και τα τελευταία κτήματα των ελαχίστων Ελλήνων που απέμειναν στην Ίμβρο και στην Τένεδο. Καμία κουβέντα για τις αποζημιώσεις των ελληνικών περιουσιών στην Κωνσταντινούπολη.

Καταθέτω κατάλογο από εκατόν δέκα παραβιάσεις της Συνθήκης της Λοζάνης στο διάστημα των τελευταίων ετών, για τις οποίες η Κυβέρνηση δεν προέβη σε καμία απολύτως διαμαρτυρία και καταγγελία στους διεθνείς οργανισμούς.

'Όσον αφορά τα Σκόπια: Πλήρης απεμπόληση των εθνικών μας θέσεων και των εθνικών μας δικαιών. Με την "ενδιάμεση συμφωνία" η μόνη υποχώρηση που δέχθηκαν τα Σκόπια ήταν η παραίτηση από τη χρήση του άστρου της Βεργίνας. Αυτό βέβαια στα χαρτιά, γιατί στην πράξη οι σκοπιανές προκλήσεις καθημερινά αυξάνουν. Στις προ εβδομάδος μόλις εκλογές στα Σκόπια τρία κόμματα χρησιμοποίησαν επίσημα το άστρο της Βεργίνας στα ψηφοδέλτιά τους.

Καταθέτω σχετικά αντίγραφα των ψηφοδελτίων για να λάβουν γνώση οι αγαπητοί συνάδελφοι.

'Ενα δε από αυτά τα κόμματα, εκείνο που ήλθε πρώτο, το κόμμα ΒΜΡΟ, είχε το θράσος με την έγκριση των αρμοδίων κυβερνητικών και κρατικών αρχών των Σκοπίων, να έχει ως επίσημο σήμα το χάρτη της λεγόμενης "ενιαίας Μακεδονίας", που περιλαμβάνει εκτός από το κρατίδιο των Σκοπίων, ολόκληρη την ελληνική Μακεδονία από το Νέστο μέχρι τη Χαλκιδική, μέχρι τη Θάσο και μέχρι τη Λάρισα.

Αυτό το επίσημο έγγραφο το καταθέτω. Και καλώ την Κυβέρνηση να μας πει: το Υπουργείο των Εξωτερικών γνώριζε ότι υπάρχει τέτοιο κόμμα επισήμως εγκεκριμένο στα Σκόπια, το οποίο μετείχε στις τελευταίες εκλογές; Αν το γνώριζε, τι έπραξε; Αν δεν το γνώριζε, τώρα που το πληροφορείται η

Κυβέρνηση, θα αποπέμψει ως ανίκανη ολόκληρη την ηγεσία του Υπουργείου Εξωτερικών;

Αλλά και στο εσωτερικό της χώρας μας ευθέως αμφισβητείται η εθνική κυριαρχία.

Καταθέτω έγγραφο προκλητικό και απαράδεχτο της Κοινότητας Ξινό Νερό της Φλώρινας, που πρόσφατα στις 28 Αυγούστου απαγόρευσε στη Λέσχη Καταδρομένων Θεσσαλονίκης να τελέσει μνημόσυνο και να καταθέσει στέφανο στο μνημείο του μακεδονομάχου Παπαπέτρου στην Κοινότητα αυτή, με τις φράσεις "Σας γνωρίζουμε, ότι δεν είσθε ευπρόσδεκτοι στην Κοινότητα μας την 29η Αυγούστου. Να ακολουθήσετε άλλη κατεύθυνση, διότι δεν συμμετέχουμε σε εμφυλιοπολεμικές υστερίες".

Θεωρούν εμφυλιοπολεμική υστερία, κύριοι συνάδελφοι, το γεγονός ότι πήγαν Έλληνες καταδρομείς, τιμημένοι πολεμιστές, να στεφανώσουν το άγαλμα ενός μακεδονομάχου. Θεωρεί ο Κοινοτάρχης στο Ξινό Νερό, όπως προκλητικά διακηρύσσει, ότι η Ελλάδα αρχίζει από τη Λάρισα και κάτω. Αυτά τα γνωρίζει η Κυβέρνηση και λυπούμαι διότι σε σχετική ερώτησή μου ο Υπουργός των Εσωτερικών κάλυψε πλήρως αυτόν τον απαράδεχτο κοινοτάρχη, αντί να τον τιμωρήσει και θεωρεί ότι η πράξη του ήταν στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του.

Αγαπητοί συνάδελφοι -κυρίως εσείς του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- είναι χρέος και βαριά ευθύνη όλων μας να καταψηφίσουμε τη σημερινή, όχι απλώς ανίκανη αλλά επικίνδυνη για τον τόπο, Κυβέρνηση του κ. Σημίτη. Ας κάνουμε το χρέος μας απομακρύνοντάς την. Διαφορετικά, όσοι τη στηρίζουν θα είναι συνυπεύθυνοι για όλα αυτά τα απίστευτα που καταγγέλλονται σε αυτήν την Αίθουσα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χαϊτίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Γκατζής έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κύριοι Βουλευτές, θα έλεγα πως ένας ανασχηματισμός μπορεί να γίνει από οποιαδήποτε Κυβέρνηση και για διάφορους λόγους. Αυτός όμως ο ανασχηματισμός δεν είναι από τους συνηθισμένους. Έγινε ύστερα από ένα σαφές και ηχηρό πολιτικό μήνυμα καταδίκης της κυβερνητικής πολιτικής, που έστειλε ο ελληνικός λαός με τις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές στην Κυβέρνηση.

Αλλά ο λαός, κύριοι της Κυβέρνησης, με το μήνυμά του δεν ζήτησε ανασχηματισμό της Κυβέρνησης. Ζήτησε ανασχηματισμό της πολιτικής σας.

Με αφορμή λοιπόν τον ανασχηματισμό ο Πρωθυπουργός ζητά ψήφο εμπιστοσύνης από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Γιατί άραγε; Τι επιδιώκει; Προσπαθεί κατά την άποψή μας, κύριοι Βουλευτές το λαϊκό μήνυμα καταδίκης της κυβερνητικής πολιτικής να εξοστρακισθεί πάνω στην κοινοβουλευτική πλειοψηφία των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, αφήνοντας άθικτο τον δήθεν εθνικό στόχο του μονόδρομου, δηλαδή της ΟΝΕ. Θέλει να εμφανίσει σαν ισοδύναμο μέγεθος την εμπιστοσύνη που του παρέχουν οι υφιστάμενοί του, κάτω μάλιστα από διλήμματα και εκβιασμούς με την εμπιστοσύνη που του αρνείται ο ελληνικός λαός.

"Τι και αν δεν με εμπιστεύεται ο ελληνικός λαός; Με εμπιστεύονται οι Βουλευτές μου". Αυτό είναι το μήνυμα που στέλνει ο κύριος Πρωθυπουργός. Αρνείται δηλαδή, μια βασική δημοκρατική αρχή ότι η εξουσία πηγάζει πάντοτε από το λαό. Και δηλώνει "ούτε βήμα πίσω από την πολιτική μας ούτε βήμα πίσω από τον εθνικό στόχο του μονόδρομου της ΟΝΕ".

Η δήλωση αυτή ξέρουμε ότι δεν απευθύνεται στον ελληνικό λαό ή στους Βουλευτές. Απευθύνεται στα μεγάλα αφεντικά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, απευθύνεται στο ΣΕΒ, απευθύνεται στη νέα τάξη πραγμάτων.

Και συνεχίζει: Η πολιτική μας θα εφαρμοσθεί κατά γράμμα.

Κύριοι Βουλευτές, μιλάει για μία πολιτική, την οποία γεύτηκε ο ελληνικός λαός, δηλαδή, συνέχιση της πολιτικής των προγραμμάτων σύγκλισης με αυξημένη από τη μια μεριά την ανεργία, τη φτώχεια, την κοινωνική εξαθλίωση των μικρομεσαίων και φτωχών λαϊκών στρωμάτων και την παραπέρα γενίκευση της κατάργησης των εργασιακών και κοινωνικοασφαλιστικών τους δικαιωμάτων και από την άλλη την παραπέρα συσσώρευση με τα υπερκέρδη στην πλουτοκρατία.

Κύριος στόχος; Οι ιδιωτικοποιήσεις, οι αποκρατικοποιήσεις του δημόσιου τομέα. Μια πολιτική που κινείται στη φιλελεύθερη αντιδραστική πολιτική της ελεύθερης αγοράς, με όλες τις συνέπειες και τις παραμέτρους στον κοινωνικό τομέα, την πρόνοια και τον πολιτισμό.

Αλήθεια, τι παραπάνω ζητά σήμερα η Νέα Δημοκρατία; Ζητά από την Κυβέρνηση να μην παρεκκλίνει από τον εθνικό στόχο της ΟΝΕ και γι' αυτό συμπεριφέρεται σαν αξιωματική συμπολίτευση και τους παροτρύνει να υλοποιήσει τους στόχους που η ίδια καθορίζει, αλλά και που η ίδια η Νέα Δημοκρατία αποδέχεται.

Κύριοι Βουλευτές, και τα δύο κόμματα χτυπάτε το δημόσιο τομέα με χίλιους δυο τρόπους. Διογκωμένος ο δημόσιος τομέας, αντιπαραγωγικός, αναποτελεσματικός, αντισοικονομικός. Τεμπέληδες, χαραιοφάνες οι εργαζόμενοι στο δημόσιο τομέα και τόσα άλλα. Λύση; Η αποκρατικοποίηση, η ιδιωτικοποίηση του δημόσιου τομέα, η οποία εμφανίζεται και από τα δύο κόμματα για την πορεία προς την ΟΝΕ ως το φάρμακο για κάθε οικονομική νόσο.

Είναι, όμως, έτσι ο δημόσιος τομέας; Από στοιχεία του ΟΟΣΑ, που δημοσιεύτηκαν για το 1996, ο όγκος του δημόσιου τομέα σε όλες τις χώρες της Ευρώπης δείχνει ακριβώς τα στοιχεία αυτά, τα οποία μπορούμε να τα δούμε σήμερα και να βγάλουμε και ορισμένα συμπεράσματα. Είτε αυτά τα στοιχεία τα πάρουμε σαν δαπάνες του δημόσιου τομέα πάνω στο ποσοστό του ΑΕΠ είτε τα πάρουμε ως ποσοστό του συνόλου των εργαζομένων, ο όγκος είναι μικρότερος με σημαντική διαφορά.

Ακούστε ποσοστά: Σουηδία 68,8%, Νορβηγία 56,6%, Βέλγιο 55%, Αυστρία 51,5%, Γερμανία 49,5%, Ελλάδα 46,7%. Θέλετε να το δείτε και σαν ποσοστό επί του συνόλου των εργαζομένων; Ακούστε: Γαλλία 24,7%, Βέλγιο 19%, Ιταλία 17,8%, Ελλάδα 10%.

Όλα αυτά τα χρόνια, κύριοι Βουλευτές, ο δημόσιος τομέας χρησιμοποιήθηκε και από τα δύο κόμματα -Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ- ως ρουσφετολογικό καταφύγιο της μικροπολιτικής τους πολιτικής. Ζημιογόνος και αντιπαραγωγικός τονίζουν και τα δύο κόμματα. Αν όμως διαβάσει κανένας τα στοιχεία του προϋπολογισμού, σελίδα 204, κεφάλαιο 7, θα δείτε ότι ο δημόσιος τομέας είναι κερδοφόρος με τετρακόσια δεκαοκτώ δισεκατομμύρια (418.000.000.000) δραχμές. Αυτές τις δημόσιες επιχειρήσεις θέλετε να ξεπουλήσετε, αυτές τις δημόσιες επιχειρήσεις θέλετε να τις αφανίσετε από τα περιουσιακά στοιχεία του ελληνικού λαού και για να βουλώσετε τη μαύρη τρύπα και τα ελλείμματά σας, αλλά περισσότερο για να εκπληρώσετε τις προσταγές του μονοπωλιακού κεφαλαίου.

Μίλησε ο κύριος Πρωθυπουργός για κοινωνική πρόνοια. Αλλά ποια κοινωνική πρόνοια, όταν λέει ότι θα φορολογήσουμε το μεγάλο κεφάλαιο, για να ανταποκριθούμε στους φορείς αυτούς και στις υποχρεώσεις προς την κοινωνική πολιτική;

Στη χώρα μας, κύριοι Βουλευτές, διατίθεται το μικρότερο ποσοστό από όλες τις χώρες της Ευρώπης. Και αν πάρουμε συγκριτικά στοιχεία, είναι το 50% του μέσου όρου αυτών των δαπανών.

Όσο για τον ηγετικό ρόλο, που είπε ότι θέλει η Αντιπολίτευση να ανατρέψει από το ΠΑΣΟΚ, να σας πω, κύριοι Βουλευτές. Η μεγαλύτερη φθοροποιός δύναμη σήμερα ενάντια στην Κυβέρνηση και στο ΠΑΣΟΚ είναι η ίδια η πολιτική του ΠΑΣΟΚ. Δεν θα σταθώ σε ορισμένα άλλα, θα αναφερθώ μονάχα και στη φορολογία, επειδή ακούστηκαν πολλά. Οι μισθωτοί επιπλέον πληρώνουν φέτος από τον προηγούμενο χρόνο 27,3%. Το έγραψαν τα "ΝΕΑ", κύριοι συνάδελφοι, στις 29 του μήνα. Οι συνταξιούχοι επιπλέον 14%, οι επαγγελματίες 14,7%, οι γεωργοί 22,7%. Πάλι τα υποζύγια της κυβερνητικής

πολιτικής συνεχίζουν να είναι τα μικρομεσαία λαϊκά στρώματα.

Μίλησε ο Πρωθυπουργός, κύριοι Βουλευτές, για τα μεγάλα έργα. Θα σας πω για το νομό μου τι γίνεται. Κανένα από τα μεγάλα έργα, τα οποία είχαν προγραμματίσει οι φορείς του νομού μαζί με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, να εκτελεστούν ιεραχικά δεν μπήκε μέσα στα προγράμματα αυτά. Περιφερειακός, νοσοκομείο. Κάρλα, οδικό δίκτυο του Πηλίου, πέρα από τα διανομαρχιακά και περιφερειακά έργα. Να φανταστείτε ότι ένα κολυμβητήριο έχει η Μαγνησία, το Εθνικό Κολυμβητήριο και είναι κατεστραμμένο εδώ και δέκα χρόνια και δεν φτιάχνεται, γιατί δεν υπάρχουν χρήματα. Αυτή είναι η κατάσταση των μεγάλων έργων, που ξοδεύτηκαν στη Μαγνησία τριακόσια εκατομμύρια (300.000.000) για να διαφημιστεί.

Κύριοι του ΠΑΣΟΚ, θα μπορούσε κανείς πολλά να πει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Γκατζή, τελειώστε με μία φράση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Να πω ότι με την ακροδεξιά, με τη νεοφιλελεύθερη πολιτική που ακολουθεί σήμερα η Κυβέρνηση, μαθηματικά θα παραδώσει την εξουσία στη Νέα Δημοκρατία. Μην ψάχνετε για άλλοθι και για άλλες δικαιολογίες. Βλέπετε ότι ο κόσμος προτιμά πάντοτε τα γνήσια από τα μιμιασμένα. Όσο για τον κ. Παπαϊωάννου, που είπε χθες ότι το ΚΚΕ προτιμά την απομόνωση, θα ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε, ότι ποτέ η Ελλάδα δεν ήταν τόσο απομονωμένη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Γκατζή. Σας παρακαλώ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: ... όσο είναι σήμερα ανάμεσα σε συμμάχους και φίλους και ότι το ΚΚΕ ζητά μια συνεργασία με όλους τους λαούς της Ευρώπης ισότιμη με ένα κοινό όφελος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, εγώ μια και βρίσκομαι στην Έδρα θα μιλήσω αργότερα.

Ο κ. Καλαμακίδης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΜΑΚΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, στο προεκλογικό πρόγραμμά μας, το οποίο παρουσιάσαμε στον ελληνικό λαό, είχαμε θέσει σαφέστατα τους στόχους και τις προτεραιότητες της πολιτικής μας. Ο λαός μας περιέβαλε με την εμπιστοσύνη του. Εμείς έχουμε υποχρέωση και καθήκον να σεβαστούμε αυτήν τη λαϊκή ετυμηγορία και θα το πράξουμε, με το να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και πολύ περισσότερο γιατί η Κυβέρνηση υλοποιεί στο ακέραιο τη λαϊκή εντολή.

Η κοινή πεποίθηση όλων μας είναι ότι το ΠΑΣΟΚ έχει σήμερα την κύρια ευθύνη για τον ιστορικό ρόλο, να οδηγήσει την Ελλάδα στους στόχους που επικύρωσε η λαϊκή εντολή του Σεπτεμβρίου 1996. Κανείς δεν το αρνήθηκε αυτό. Κανείς δεν αρνήθηκε τις καίριες επιλογές μας. Υπάρχουν ίσως διαφορετικές εκτιμήσεις για τους τρόπους χειρισμού των θεμάτων, γεγονός όχι μόνο θεμιτό αλλά και αναγκαίο. Αλλά οι διαφορετικές αυτές προσεγγίσεις εντάσσονται σε ένα κοινό δεσμευτικό πλαίσιο, την επιτυχία δηλαδή των κεντρικών στόχων.

Εδώ δεν χρειάζεται ένας, που θα λύσει τα προβλήματα της χώρας. Χρειάζεται η συνδιασμένη δύναμη όλων μας. Χρειάζεται να πείσουμε την κοινωνία ότι οι μεγάλες τομές, οι μεταρρυθμίσεις, είναι ο μόνος δρόμος για μια ισχυρή και ευημερούσα Ελλάδα.

Χρειάζεται να κατευθύνουμε με σταθερότητα τη χώρα στην ισότιμη ένταξη μας στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Χρειάζεται να δώσουμε νέα πνοή. Δεν πρέπει να αφήσουμε χώρο στη μιζέρια. Έχουμε μπροστά μας τις μεγάλες διορθωτικές αλλαγές και τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις, που δρομολογήσαμε στους περισσότερους τομείς. Προς τούτο θα πρέπει να συγκροτούμε αποφασιστικά με τις δυνάμεις της συντήρησης που καθλώνουν τον τόπο. Δεν θα πρέπει να υπολογίσουμε στην προσπάθειά μας αυτή το πολιτικό κόστος. Δεν πρέπει να διαψεύσουμε την ελπίδα.

Έχουμε μπροστά μας δύο χρόνια δουλειάς, για να ολοκληρώσουμε το έργο μας. Το μεγάλο ΠΑΣΟΚ έχει την ιστορική ευθύνη της

ολοκλήρωσης. Θα πρέπει να οδηγήσουμε την Ελλάδα στους μεγάλους εθνικούς και κοινωνικούς στόχους. Γι' αυτούς τους στόχους δεν ταιριάζει η μιζέρια, τα παιχνίδια ισορροπιών και κατανομών ισχύος και προπαντός δεν επιτρέπεται στροφή της προσοχής μας στο εσωτερικό μας.

Η εξέλιξη δείχνει ότι μπορούμε να έχουμε τη βεβαιότητα ότι θα πετύχουμε αυτό που άλλοτε φαινόταν άπιαστη επιδίωξη, η Ελλάδα δηλαδή να είναι μέλος της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Οι θυσίες του λαού μας θα πιάσουν τόπο, κύριοι συνάδελφοι.

Σταθερό σημείο της πολιτικής της Κυβέρνησης είναι η αποκέντρωση, που σημαίνει μεταβίβαση αρμοδιοτήτων από το κέντρο στην περιφέρεια, που θα επιτρέψουν την αποδοτική λειτουργία της περιφέρειας. Δόθηκε προτεραιότητα στην ολοκλήρωση του σχεδίου δράσης για την καταπολέμηση της ανεργίας. Αυξήσαμε την απασχόληση των νέων και των ευπαθών κοινωνικών ομάδων. Σταματήσαμε τον κατήφορο του δημοσίου χρέους, ενώ αυξήσαμε τις κοινωνικές δαπάνες. Οι διορθωτικές αλλαγές στις ΔΕΚΟ αποτελούν την πεμπτούσια του προγράμματος εξυγίανσης. Η πολιτική αυτή διασφαλίζει την προοπτική των επιχειρήσεων αυτών και το μέλλον των εργαζομένων σε αυτές.

Η πολιτική μας στον αγροτικό τομέα στοχεύει στο να δώσουμε ζωή στην ελληνική ύπαιθρο, για να μπορέσουμε να προσαρμόσουμε την οικονομία μας στις παγκόσμιες εξελίξεις. Οι διορθωτικές αλλαγές της γεωργίας αναφέρονται στην εκπαίδευση αγροτών, στη μείωση κόστους δανεισμού -περιορισμός ανατοκισμού, επιδοτήσεις επιτοκίων για τους νέους αγρότες κλπ.- στη ρύθμιση αγροτικών χρεών, στην καταβολή επιδοτήσεων, στη μετατροπή του ΟΓΑ σε ταμείο κύριας ασφάλισης αγροτών.

Στην οικονομία πετύχαμε ρυθμούς μεγέθυνσης από τους πιο υψηλούς της τελευταίας δεκαετίας και από τους πιο υψηλούς στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυξήθηκε το ΑΕΠ, μειώθηκε ο πληθωρισμός, πετύχαμε ένα επενδυτικό άλμα των ιδιωτικών και δημοσίων επενδύσεων. Είμαστε, κύριοι συνάδελφοι, ίσως η μόνη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση που αυξήσαμε τις κοινωνικές δαπάνες. Βρισκόμαστε σε μια σωστή κατεύθυνση, σε μία πορεία θετική για τη χώρα, για τους πολίτες.

Η οικοδόμηση κοινωνικού κράτους είναι έργο της Κυβέρνησης. Η κοινωνική προστασία σε όσους έχουν πραγματικές ανάγκες, η καταπολέμηση της ανεργίας, ήδη έχει θεσμοθετηθεί με τα νομοσχέδια που ψήφισε η Βουλή και που αφορούν σχέσεις εργασίας, προστασία ειδικών κατηγοριών ατόμων, πολύτεκνους, άτομα με ειδικές ανάγκες, που τελικά και αυτές οι κατηγορίες μπαίνουν στην αγορά εργασίας.

Με βάση το μήνυμα που εισέπραξε η Κυβέρνηση, πιστεύω ότι ο Πρωθυπουργός θα επιχειρήσει ακόμη πιο αποφασιστικά να δώσει δύναμη στα όργανα, να δώσει δύναμη στην πολιτική γραμματεία ως όργανο σχεδιασμού, να δώσει ακόμη μεγαλύτερο βάρος στη συντονισμένη συζήτηση και απόφαση στο Υπουργικό Συμβούλιο, στην Κυβερνητική Επιτροπή, στην Κοινοβουλευτική Ομάδα.

Δεν πρέπει να υπάρχουν στεγανά μέσα στο κόμμα και την Κυβέρνηση, όπως άλλωστε επανειλημμένα έχει διακηρύξει ο Πρωθυπουργός μας. Η πολιτική μας είναι πολιτική ρήξεων με τα ισχυρά συμφέροντα και τις παγιωμένες αρνητικές δομές στην κοινωνία. Πρέπει να δρούμε έχοντας πλήρη συνείδηση του ιστορικού μας ρόλου. Αν αποτύχει σήμερα το ΠΑΣΟΚ, δεν θα πρόκειται για αποτυχία ενός κόμματος μόνο, αλλά και της μόνης πρότασης που θα εξασφαλίζει τα εθνικά συμφέροντα της χώρας και τα συμφέροντα της ελληνικής κοινωνίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τελειώστε με μια φράση, κύριε Καλαμακίδη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΜΑΚΙΔΗΣ: Το 2000 το ΠΑΣΟΚ πάλι θα είναι Κυβέρνηση, όχι διστάζοντας αλλά πραγματοποιώντας τολημρό έργο. Το ΠΑΣΟΚ θα είναι πάλι Κυβέρνηση, όχι με περιχαράκωση μέσα στα γραφεία αλλά με άνοιγμα στην κοινωνία. Το ΠΑΣΟΚ θα είναι πάλι Κυβέρνηση δίνοντας το παράδειγμα ότι είναι το πρώτο κόμμα που έδωσε το στίγμα της νέας εποχής, φέρνοντας στο προσκήνιο τη δημοκρατική

λειτουργία, τη συλλογικότητα, το θάρρος στην αντιμετώπιση προβλημάτων, την εμμονή στους στόχους, την αποτελεσματικότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας παρακαλώ, κύριε Καλαμακίδη, τελειώσατε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΜΑΚΙΔΗΣ: Με όλα αυτά δηλώνω ότι θα δώσω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο Πρόεδρος του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Δημήτριος Τσοβόλας ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο για τη συζήτηση αυτή τον κ. Αναστάσιο Ιντζέ.

Ο κ. Απόστολος Ανδρεουλάκος έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, εφόσον την επαύριον των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών ο Πρωθυπουργός διαπιστώνει θολό πολιτικό κλίμα, το οποίο σκηνοθέτησαν δήθεν τα κόμματα της Αντιπολίτευσεως εκμεταλλευόμενα τα καταδικαστικά για την Κυβέρνηση εκλογικά αποτελέσματα, για να ξεκαθαρίσει το θολό τοπίο, δεν προσφεύγει στη Βουλή ζητώντας ψήφο εμπιστοσύνης από τους Βουλευτές του, την οποία άλλωστε και διαθέτει, αλλά προσφεύγει στον κυρίαρχο λαό, πηγή πάσης εξουσίας στα δημοκρατικά πολιτεύματα. Αν πάλι τη δεινή εκλογική ήττα δεν την αποδίδει στη λαθεμένη πολιτική του και την κακή διακυβέρνηση, αλλά τη χρεώνει στην εσωκομματική του αντιπολίτευση, και πάλι απαράδεκτα και απρόσφορα προσφεύγει στη Βουλή για εσωκομματικά ζητήματα, διότι κατά το Σύνταγμα και την πολιτική πρακτική και δεοντολογία τα εσωκομματικά ζητήματα δεν επιλύονται στη Βουλή, αλλά στην Κοινοβουλευτική Ομάδα και τα άλλα κομματικά όργανα.

Κύριοι της Κυβέρνησης, η πρωτοβουλία του κυρίου Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης, αλυσitelώς δι' εαυτών ευτελίζει το Κοινοβούλιο, υπέρτατο θεσμό της δημοκρατίας. Διότι και η ψήφος θα δοθεί και η δυσπιστία των κυβερνητικών Βουλευτών θα παραμείνει. Οι διαφορές στο κυβερνητικό στρατόπεδο δεν είναι εν πολλοίς προσωπικές διαφορές, κύριοι της Κυβέρνησης, είναι διαφορές πολιτικής ουσίας. Και τέτοιες διαφορές δεν επιλύονται ούτε με απόλυτους ανασχηματισμούς ούτε με ανούσιες κοινοβουλευτικές συζητήσεις. Όχι μόνο αλυσitelώς αλλά και επιζημιώς δι'αυτών εκινήθη ο κύριος Πρωθυπουργός. Η κίνηση του προδίδει αίσθημα αδυναμίας και ανασφάλειας. Ένας, όμως, ανασφαλής και αδύναμος Πρωθυπουργός δεν είναι βεβαίως ό,τι καλύτερο χρειάζεται ο τόπος υπό τις παρούσες κρίσιμες εσωτερικές και διεθνείς περιστάσεις.

Αλλά, κύριε Πρόεδρε, ανασφαλής δεν είναι μόνο ο κύριος Πρωθυπουργός στη δύστυχη αυτή χώρα. Ανασφάλεια διακατέχει το σύνολο του λαού μας -ουδείς γνωρίζει τι τέχεται η επιούσα- ανασφάλεια προσωπική, οικογενειακή, εργασιακή, συνταξιοδοτική, οικονομική κλπ.

Η Ελλάδα απέβη χώρα της Βαβέλ. Ο Έλληνας νιώθει ξένος στον τόπο του, κλέπτεται, ληστεύεται, δολοφονείται ακόμα και μέσα στο οικογενειακό του άσυλο, τόσο από εγχώρια αλλά κυρίως και από ξένα κακοποιά στοιχεία, τα οποία στην Ελλάδα του κ. Σημίτη ανεκάλυψαν τον εγκληματικό παράδεισο.

Και ενώ η έκρηξη της βαριάς εγκληματικότητας επιτακτικά απαιτεί συστηματική και αποτελεσματική αστυνόμευση, ο ελληνικός λαός ενεδός και αποσβολωμένος παρακολουθεί την έκρηξη μιας πρωτοφανούς αστυνομικής διαφθοράς.

Η Ελλάδα απέβη χώρα ανεξέλεγκτης λαθρομετανάστευσης και παράλληλα και εξαιτίας αυτής της κοινωνικής και εθνικής μάστιγος και χώρα ανέργων και μάλιστα νέων στην ηλικία.

Η Ελλάδα, τέλος, απέβη χώρα νεοπώχων και παράλληλα χώρα προκλητικών νεοπλούτων, χώρα πορνοβοσκών, λωποδυτών, καιροσκόπων, κερδοσκόπων και πάσης φύσεως μεσαζόντων, χώρα της διαπλοκής, κυριολεκτικώς ελληνική διαπλεκόμενη δημοκρατία.

Για όλα αυτά κύριοι υπεύθυνοι είσθε εσείς και η δεκαετταετής διακυβέρνησή σας. Αυτή είναι η ωμή αλήθεια.

Κύριοι της Κυβέρνησης, εμμένετε στο στόχο της ΟΝΕ και ορθώς πράττετε, εξηγήστε μας όμως, γιατί τις θυσίες αυτής της αιματηρής πορείας πρέπει να τις πληρώσουν μόνο τα λαϊκά στρώματα. Είναι πασιδηλό ότι επί των ημερών σας οι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι και περισσότεροι.

Εξηγήστε μας, γιατί παράλληλα με τον πληθωρισμό του τιμαρίθμου δεν ασχολείσθε και με τον πληθωρισμό των ακατάσχετων κερδών. Αλήθεια, γιατί τα κέρδη της διαπλεκόμενης επιχειρηματικής δραστηριότητας και το δυσβάσταχτο δημοσιονομικό κόστος της κομματικής νομενκλατούρας πρέπει να τα πληρώνει ο ασφυκτικά και δεινά φορολογούμενος ελληνικός λαός;

Δυστυχώς επί των ημερών σας το όραμα του λαού μας για την Ενωμένη Ευρώπη μεταλλάχθηκε σε χρυσωρυχείο των πάσης φύσεως αετονύχιδων της νέας τάξεως πραγμάτων αυτής της χώρας.

Τέλος, πολύ φοβάμαι ότι επιτυγχάνοντας τον περιβόητο στόχο της ΟΝΕ, κύριοι της Κυβέρνησης, θα επαληθευθεί το ιατρικό γνωμικό "η εγχείρηση επέτυχε, αλλά ο ασθενής απεβίωσε".

Για όλους αυτούς τους λόγους δεν δίνω ψήφο σε μία Κυβέρνηση που έφερε την Ελλάδα σε αυτά τα χάλια, σε αυτήν την παρακμή, σε αυτήν τη διάλυση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε τον κ. Ανδρεουλάκο.

Ο κ. Σπηλιόπουλος έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε στο μέσον της τετραετίας, που ξεκίνησε μετά τις εκλογές του 1996.

Η σημερινή συζήτηση για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση είναι μία ευκαιρία για να ακούσει και να ενημερωθεί ο ελληνικός λαός για τα πεπραγμένα της Κυβέρνησης, αλλά και για την πορεία που θα ακολουθήσει τα δύο επόμενα χρόνια μέχρι το τέλος της τετραετίας. Και αυτό γίνεται με τον πλέον επίσημο και υπεύθυνο τρόπο από τον Πρωθυπουργό και την Κυβέρνηση, ενώ δίνεται η δυνατότητα στα κόμματα της Αντιπολίτευσης, αλλά και στους Βουλευτές, να κάνουν την κριτική τους και να παρουσιάσουν τις δικές τους προτάσεις.

Βέβαια, σε αυτήν τη διαδικασία μας παρακολουθεί και μας κρίνει όλους ο ελληνικός λαός. Γιατί στις μέρες μας, κύριοι συνάδελφοι, περίσσεψε από μέρους της Αντιπολίτευσης, ο λαϊκισμός, η υποκρισία, η ανευθυνότητα και η ανέξοδη συνθηματολογία, που θολώνουν το πολιτικό τοπίο και παραπλανούν τους πολίτες.

Ο ελληνικός λαός ψήφισε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και τον Κώστα Σημίτη, γιατί του παρουσίασαν ένα πρόγραμμα που είχε σαν άξονες την ένταξη της χώρας σαν ισότιμο μέλος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την αναβάθμιση της εικόνας της Ελλάδος στα Βαλκάνια, στην Ευρώπη και στον κόσμο ολόκληρο, τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη της οικονομίας, τη διεύρυνση του κοινωνικού κράτους, τη δημιουργία μιας ισχυρής και ευημερούσας κοινωνίας.

Δύο χρόνια μετά μπορούμε αβίαστα, κοιτάζοντας τους πολίτες κατάματα, να πούμε ότι η χώρα έχει μπει στη σωστή πορεία, στο σωστό δρόμο, στο δρόμο της δημιουργίας και της ανάπτυξης.

Η συμμετοχή μας στην ΟΝΕ δεν είναι πλέον μακρινός στόχος, αλλά η βέβαιη και σύντομη κατάληξη μιας μεγάλης προσπάθειας που κατέβαλε η Κυβέρνηση με τη συμμετοχή και τη βοήθεια ολόκληρου του ελληνικού λαού. Η εξέλιξη αυτή πιστοποιείται άλλωστε από τα πλέον επίσημα χείλη των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας δεν είναι γράμμα κενό αλλά ευχάριστη πραγματικότητα. Ο ρυθμός της ανάπτυξής της είναι ο μεγαλύτερος της τελευταίας εικοσαετίας και αρκετά επάνω από τους αντίστοιχους αριθμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι επενδύσεις, δημόσιες και ιδιωτικές, κινούνται με ρυθμούς της τάξεως του 10%, ενώ οι αντίστοιχες στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι πολύ μικρότερες. Και όλα αυτά γίνονται χωρίς να παραγνωρίζουμε το κοινωνικό στοιχείο της πολιτικής μας.

Διότι η κοινωνική πολιτική είναι για εμάς συστατικό στοιχείο της ιδεολογίας μας και του προγράμματός μας.

Θα ήθελα, κύριοι συνάδελφοι, εδώ να αναφέρω ένα μόνο παράδειγμα, για να φανεί η μεγάλη διαφορά της δικής μας πολιτικής σε σχέση με την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, η οποία υποκριτικά συνεχώς μας μιλάει για κοινωνική αναληγσία και για πολιτική των αριθμών.

Μέχρι το 1989, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε καθιερώσει τη σύνδεση της κατώτατης σύνταξης του ΙΚΑ με τα είκοσι ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στη συνέχεια κατήργησε αυτήν τη σύνδεση και όταν το 1993 παρέδωσε ξανά την εξουσία, η κατώτατη σύνταξη του ΙΚΑ αντιστοιχούσε στα 17,2 ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μετά το 1993 εξισορρόπησε ξανά την κατάσταση και από το 1999 με την αύξηση του ΕΚΑΣ, η κατώτατη σύνταξη του ΙΚΑ θα αντιστοιχεί ξανά στα είκοσι ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη.

Και όλα αυτά βεβαίως σε ένα δυσμενέστατο διεθνές οικονομικό περιβάλλον, σε μία διεθνή εκτεταμένη κρίση του καπιταλιστικού συστήματος, που κύρια χαρακτηριστικά της είναι η μακρά διάρκεια και η δυσκολία αντιμετώπισής της, με αποτέλεσμα ακόμα και οι σκληρές κυβερνήσεις και οι διεθνείς οργανισμοί να αδυνατούν να την αντιμετωπίσουν.

Παρ' όλα αυτά, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη, με βήματα προς τα εμπρός προχωρά στην οικοδόμηση της ισχυρής Ελλάδος, της Ελλάδας στην οποία οι πολίτες θα ευημερούν και θα αισθάνονται υπερήφανοι. Ταυτόχρονα ο Πρωθυπουργός δίνει τη μάχη του και πρωτοστατεί μαζί με τις συγγενείς πολιτικά δυνάμεις, που έχουν κυριαρχήσει σχεδόν σε ολόκληρη την Ευρώπη, για την αναθεώρηση του συμφώνου σταθερότητας και τη χαλάρωση των ασφυκτικών κριτηρίων του Μάαστριχτ προς όφελος των πολιτών των κρατών μελών της Ευρώπης.

Σήμερα τα προβλήματα της ανεργίας, της ανάπτυξης, της αλληλεγγύης, της κοινής πολιτικής ασφάλειας, της διεύρυνσης του κοινωνικού προσώπου προς τους πολίτες είναι κυρίαρχα και αντανακλούν την ανάγκη για άμεσες και υπεύθυνες αποφάσεις.

Για μας, για το ΠΑΣΟΚ, είναι όρος πολιτικής ευθύνης και στοιχείο της ιδεολογίας μας, να παλέψουμε για τους στόχους αυτούς. Φαίνεται ότι οι εξελίξεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση με την περίσχυση κεντροαριστερών κυβερνήσεων θα μας δικαιώσουν.

Όμως, υπάρχει ακόμα πολύς χρόνος και πολλά καθημερινά προβλήματα που ταλαιπωρούν τους πολίτες. Η πάταξη της εγκληματικότητας, η γραφειοκρατία και η λύση των προβλημάτων της υγείας, είναι απαίτηση των πολιτών και χρέος δικό μας, γιατί μπορεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να έκανε το ΕΣΥ, μπορεί να έδωσε σε όλους τους Έλληνες αξιοπρεπή περίθαλψη, σήμερα όμως το σύστημα αυτό θέλει και βελτίωση και εμπέδυνση.

Οι αγρότες αγωνιούν για την εξέλιξη των προβλημάτων τους, εν όψει και της αναθεώρησης της ΚΑΠ, Ατζέντα 2000, καθώς και από το ενδεχόμενο της επανεθνικοποίησης της αγροτικής πολιτικής, που θα βαθύνει το χάσμα μεταξύ Βορρά-Νότου και θα μειώσει το εισόδημα των αγροτών.

Οι σεισμόπληκτοι της περιοχής μου, της Αχαΐας, δεν αισθάνονται την παρουσία του κράτους δίπλα τους, ενώ η θεσμοθετημένη και υποσχεθείσα κρατική αρωγή καθυστερεί δραματικά. Αποτέλεσμα τούτου είναι να μην μπορούν να ανταποκριθούν στις ανειλημμένες υποχρεώσεις τους.

Είμαστε, όμως, βέβαιοι ότι η νέα Κυβέρνηση με νέα πνοή θα προχωρήσει και θα ολοκληρώσει τους μεγάλους στόχους, ΟΝΕ, διαρθρωτικές αλλαγές, εκσυγχρονισμός του κράτους, ισχυρή οικονομία. Θα λύσει όμως και τα καθημερινά προβλήματα του λαού μας.

Οι πολίτες είναι βέβαιοι και περιμένουν ότι το ΠΑΣΟΚ, παρά τη συσσώρευση και τις δυσκολίες των προβλημάτων, θα προχωρήσει γρήγορα στις πρόπουσες λύσεις. Οι πολίτες εμπιστεύονται το ΠΑΣΟΚ και τον Πρωθυπουργό Κώστα Σημίτη. Στρέφουν δε την πλάτη τους στους εσωκομματικούς ανταγωνισμούς και στις διαμάχες για την νομή της εξουσίας, ενώ η προσπάθεια εκμετάλλευσης του πρόσφατου εκλογικού αποτελέσματος από τη Νέα Δημοκρατία πέφτει στο κενό.

Γιατί πρέπει να ξέρουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι οι πολίτες στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές ψηφίζουν και ψηφισαν με διαφορετικά κριτήρια και προτεραιότητες απ' ό,τι στις εθνικές εκλογές. Η ικανότητα των προσώπων, οι τοπικισμοί, οι ανιέρεις συμμαχίες κυριάρχησαν σε αυτές, καθώς και η ανεξέλεγκτη διαφήμιση των υποψηφίων νομαρχών, δημάρχων, ακόμη και δημοτικών συμβούλων.

Όσοι ισχυρίζονται το αντίθετο, γρήγορα θα διαπιστώσουν ότι το πολιτικό σκηνικό δεν άλλαξε. Οι θυσίες και οι προσπάθειες του ελληνικού λαού πιάνουν τόπο, έχουν αποτέλεσμα και οι πολίτες αυτό μας το αναγνωρίζουν. Αναγνωρίζουν ότι με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κτίζουμε την ισχυρή Ελλάδα, την Ελλάδα του 21ου αιώνα, την Ελλάδα του μέλλοντός μας. Γι' αυτό στηρίζουμε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., γι' αυτό παρέχουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Σπηλιόπουλο.

Ο κ. Κаланτζής έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μετά την εικόνα και την εντύπωση που σχημάτισε η Βουλή και ο ελληνικός λαός από την παρουσία και τις τοποθετήσεις την Κυριακή το βράδυ εδώ των κυρίων Καραμανλή και Σημίτη, θεωρώ πως από μέρους μου θα ήταν έλλειψη γενναιότητας να μιλήσω με τον αντίπαλο ριγμένο στο καναβάτσο.

Εμείς δεν χτυπάμε πεσμένους αντιπάλους. Τους θέλουμε όρθιους. Για τα μεγάλα προβλήματα της χώρας και την ανικανότητα του κ. Σημίτη να δώσει λύσεις θα τοποθετηθούμε σε λίγες μέρες, γιατί σύντομα αρχίζει η συζήτηση για τον προϋπολογισμό.

Η ψήφος εμπιστοσύνης, που ζητά ο κ. Σημίτης, είναι θέμα εσωτερικό, ενδοοικογενειακό πρόβλημα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και δεν μας αφορά. Λύστε το μόνοι σας. Εμείς περιμένουμε και θα ζητήσουμε - όποτε και αν έρθει η ώρα αυτή- την ψήφο εμπιστοσύνης του ελληνικού λαού, που θα τη δώσει στη Νέα Δημοκρατία, ώστε να τον κυβερνήσουμε και να τον οδηγήσουμε στο νέο αιώνα. Από εμάς περιμένει τις λύσεις ο ελληνικός λαός. Εσείς δεν μπορείτε πια. Έκλεισε ο κύκλος σας. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Κаланτζή.

Ο κ. Ηλιάδης έχει το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Από τη Λακωνία είναι ο κύριος συνάδελφος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εκ Καβάλας προέρχεται, αλλά είναι λακωνικός.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΛΙΑΔΗΣ: Και θα έλεγα, κύριε Πρόεδρε, γνώστης του μποξ. Αυτή είναι μία άλλη όψη της πολιτικής και μία άλλη αντίληψη για το πώς γίνεται η πολιτική και ιδιαίτερα μέσα στο Κοινοβούλιο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ: Στα νιάτα μου ήμουν κατσοστάρης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Εμιμήθη τον Δεληγιάννη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΛΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο ερώτημα, γιατί η Κυβέρνηση ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή, η απάντηση δόθηκε από τον Πρωθυπουργό και είναι σημαντική και νομίζω ότι επεξηγεί πλήρως αυτό το αίτημα που υπέβαλε ο ίδιος. Τη ζητάει, για να ξεκαθαρίσει το θολό πολιτικό τοπίο, που δημιουργήθηκε μετά από τις δημοτικές εκλογές.

Βέβαια κανένας μετά τις δημοτικές εκλογές δεν τόλμησε να θέσει θέμα δυσαρμονίας ανάμεσα στο εκλογικό Σώμα και στην κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Ωστόσο όμως, άρχισε μία μηνυματολογία. Αυτός είναι ένας καινούριος όρος, που εισήχθη στην πολιτική ζωή από τις δημοτικές εκλογές του 1986.

Εγώ απορρίπτω τη λογική των μηνυμάτων, με την έννοια που προσδιορίζονται από τους αποδέκτες, όταν αυτά εκπέμπονται από τις δημοτικές εκλογές. Παλιότερα υποτίθεται ότι εξέπεμπαν μηνύματα και οι φοιτητικές εκλογές ή μπορεί να

εκπέμψουν και οι εκλογές που γίνονται σε ένα σωματείο.

'Αρχισαν, λοιπόν, περισπούδαστες αναλύσεις γύρω από το περιεχόμενο αυτού του μηνύματος. Δημιουργήθηκε μία εύλογη ανησυχία στο λαό. 'Ετσι, μία μεγάλη νίκη της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που είναι η εμπέδωση του δεύτερου βαθμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης, που διανύει ήδη τη δεύτερη τετραετία, όπως επίσης και η επιτυχής εφαρμογή σε πρώτη φάση, μέσα από την εκλογική διαδικασία, του σχεδίου "ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ", που τόσο αμφισβητήθηκε από τη μείζονα Αντιπολίτευση, δεν τονίστηκε. Δεν τόλμησε όμως και στη διάρκεια των εκλογών, αλλά και εδώ στη Βουλή, ο Αρχηγός της να θέσει το θέμα, που έθεσε πέρσι, ότι θα καταργηθεί ο νόμος, διότι πλέον έγινε συνειδητή η αλήθεια, η συνέπεια, η ορθότητα αυτού του μέτρου πολιτικής αποκέντρωσης που εκσυγχρονίζει το πολιτικό σύστημα της χώρας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ακόμα δεν εφαρμόστηκε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΛΙΑΔΗΣ: Παρά το γεγονός ότι εμείς μπορούμε να πανηγυρίζουμε για μία νίκη σε θεσμικό επίπεδο, για μία νίκη των επιλογών μας, ωστόσο άρχισε να αναπτύσσεται μία συζήτηση, που έφθασε στο σημείο να αγγίζει και τα όρια ακόμα αυτού που λέμε συνοχής της κυβερνητικής πλειοψηφίας.

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης απο τη δική τους μεριά, με εύλογη συζήτηση που αναπτύχθηκε και μέσα στο εσωτερικό του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που πολλές φορές είχε και το στοιχείο διαφορετικών προσεγγίσεων, τροφοδότησαν αυτό το κλίμα της ανησυχίας και προσπεσθήσαν να δημιουργήσουν την αίσθηση μιας κρίσης στο κυβερνητικό κόμμα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, βρισκόμαστε στο τέλος και στο πιο κρίσιμο σημείο του μεγάλου εγχειρήματος της συμμετοχής της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Γνωρίζετε όλοι πολύ καλά την ευαισθησία της οικονομίας απέναντι σε φαινόμενα εικαζόμενης έστω πολιτικής αποσταθεροποίησης. Έπρεπε να φύγει η ομίχλη που δημιουργήθηκε. Ο λαός πρέπει να ξέρει το δεδομένο ότι αυτή η Κυβέρνηση στηρίζεται ομόθυμα, στηρίζεται δυνατά, στηρίζεται από την κυβερνητική πλειοψηφία που εξέλεξε ο λαός το 1996, χωρίς αποκλίσεις, παρά το γεγονός ότι μπορεί να υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις και μέσα στο ίδιο το κίνημά μας για την πορεία της χώρας μας προς την οικονομική και Νομισματική Ένωση.

'Ετσι ο Πρωθυπουργός έκανε μια λυτρωτική κίνηση. Απόδειξη της λυτρωτικότητας της κίνησης αυτής αποτελεί η αντίδραση των αγορών και είδαμε χθες να εκτινάσσεται ο δείκτης στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών κατά έξι μονάδες.

Απόδειξη του ότι καταρρέει η κινδυνολογία της Νέας Δημοκρατίας σε οικονομικό επίπεδο αποτελεί το γεγονός ότι στο μέτωπο του πληθωρισμού βαίνουμε πολύ καλά και είμαστε βέβαιοι ότι θα κλείσει αρκετά κάτω από τις πέντε μονάδες στο τέλος της χρονιάς.

Απόδειξη της ισχύος της οικονομίας και των αναπτυξιακών της προοπτικών αποτέλεσε και η αντίδραση της πραγματικής οικονομίας της χώρας απέναντι στη διεθνή χρηματιστηριακή κρίση που υπήρξε προ μηνός.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, θα πρέπει να γνωρίζετε ότι εμείς στο ΠΑΣΟΚ έχουμε κατακτήσει τη δυνατότητά μας να είμαστε ενωμένοι και μέσα από διαφωνίες. Έχουμε κατακτήσει και κατακτούμε κάθε μέρα την ενότητά μας μέσα από διαφορές. Εξάλλου, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μιλάνε για σχοινί στο σπίτι του κρεμασμένου. Μην ποντάρτε στα δήθεν εσωκομματικά μας προβλήματα.

Η παροχή της ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση είναι μια αυτονόητη σωστή και συνταγματικά θεσπισμένη διαδικασία και είναι δικαίωμά μας να ασκήσουμε αυτό το δικαίωμα, το οποίο απορρέει, όπως είπα, από το Σύνταγμα.

Σήμερα θα μετρήσετε εκατόν εξήντα τρεις Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και είμαι σίγουρος ότι δεν θα νιώθετε ευχάριστα για το γεγονός ότι δεν συμπράττετε σ' αυτήν τη μεγάλη εθνική προσπάθεια, που είναι η συμμετοχή της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ**)

Θα είσθε έκθετοι απέναντι στο λαό, όχι μόνο γιατί δεν συμπράττετε, αλλά γιατί τον υπονομεύετε με την κινδυνολογία και με τις θολές πολιτικές σας θέσεις. Εμείς θα συνεχίσουμε αταλάντευτοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Λεονταρίδης έχει το λόγο.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορεί το πολιτικό ενδιαφέρον να έχει στραφεί στο πυροτέχνημα του ανασχηματισμού και της συζήτησης για ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, αλλά η ουσία δυστυχώς παραμένει αμετάβλητη.

Το κράτος βρίσκεται σε πλήρη διάλυση, με αποτέλεσμα να μετατρέπεται σε εχθρό του πολίτη.

Στο ζήτημα της ασφάλειας των πολιτών, το κράτος του κ. Σημίτη απέδειξε την πλήρη ανικανότητά του και η χώρα μας είναι ένα ξέφραγο αμπέλι, όπου ο πολίτης αισθάνεται ανασφάλεια και αβεβαιότητα.

Στο ζήτημα της παιδείας κανείς δεν είναι ευχαριστημένος από την κατάσταση που επικρατεί σήμερα. Η μεγαλύτερη επένδυση του Ελληνισμού, η παιδεία, έχει αφαιρεθεί στην τύχη της. Η Ευρωπαϊκή Ένωση παίρνει πίσω κονδύλια, που δηλώνουμε αδυναμία να απορροφήσουμε.

Στην οικονομία η Κυβέρνηση επιχειρεί με πάσης φύσεως λογιστικά τεχνάσματα να πιάσει τα κριτήρια της ΟΝΕ, αδιαφορώντας για την επόμενη μέρα που θα κληθεί και πάλι ο λαός να πληρώσει τα σπασμένα.

Στον τομέα της κοινωνικής προστασίας το ΠΑΣΟΚ δείχνει απίστευτη αναληγσία.

Οι συνταξιούχοι είναι τα μεγάλα θύματα και ακολουθούν οι νέοι που μαστίζονται από την ανεργία. Αυξάνεται συνεχώς και καλπάζει ιδίως η ανεργία των νέων και των γυναικών, που είναι μεγαλύτερη στην Ελλάδα από τον κοινοτικό μέσο όρο και δεν κάνετε τίποτα για να την αντιμετωπίσετε.

Δεν παίρνετε κανένα μέτρο για επενδύσεις, που θα προσφέρουν νέες θέσεις εργασίας. Δεν παίρνετε κανένα μέτρο για την ανακούφιση των απομάρχων της ζωής.

Στην εξωτερική πολιτική η μία υποχώρηση διαδέχεται την άλλη και αγωνιζόμαστε πλέον για εκείνα που μέχρι χθες θεωρούσαμε κεκτημένα.

Στον τομέα της υγείας επικρατεί χάος στα νοσοκομεία και τα κέντρα υγείας, όπου υπάρχουν σοβαρές ελλείψεις σε προσωπικό και υλικοτεχνική υποδομή, με αποτέλεσμα ο ασθενής να αισθάνεται εκεί μέσα ασθενέστερος.

Η κορύφωση όμως της αδιαφορίας του κράτους εντοπίζεται στον αγροτικό τομέα, ο οποίος βρίσκεται σε κρίσιμη καμπή. Σε αυτόν τον τομέα, που έχει ζωτική σημασία για την αναζωογόνηση της υπαίθρου και έχει απόλυτη ανάγκη για άμεση συμπαράσταση, θα σταθώ περισσότερο.

Τα προβλήματα που ταλανίζουν σήμερα τον Έλληνα αγρότη είναι τεράστια και συνεχώς διογκούνται, με αποτέλεσμα ο αγρότης να αισθάνεται περιθωριοποιημένος, παραγκωνισμένος, στα πρόθυρα χρεοκοπίας, καταλογίζοντας μειωμένη πολιτική βούληση, αλλά και διαπραγματευτική ικανότητα στο Υπουργείο Γεωργίας και συνολικά στην Κυβέρνηση.

Ειδικότερα, πρώτον, οι τιμές στα βασικά αγροτικά προϊόντα παραμένουν σταθερές ή και μειώνονται σημαντικά, όπως στο βαμβάκι, λάδι, ρύζι, καπνό, εσπεριδοειδή, με συνέπεια το αγροτικό εισόδημα της χώρας να μειώνεται συνεχώς, όπως πιστοποιείται και από τα επίσημα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της EUROSTAT.

Δεύτερον, ο ΕΛΓΑ είναι αναξιόπιστος και αναποτελεσματικός. Αντί ο ΕΛΓΑ να στέκεται δίπλα στον αγρότη την ώρα της καταστροφής, την ώρα της ζημιάς από ανωτέρα βία, το μόνο που κάνει είναι να μειώνει την αποτίμηση της ζημιάς και να καθυστερεί την καταβολή της αποζημίωσης.

Η ΑΤΕ αντί να είναι αρωγός του παραγωγού, από τη μια με τα πανωτόκια και από την άλλη με επιτόκια που είναι δυο και τρεις μονάδες πιο ψηλά από τα τρέχοντα εμπορικά, είναι εχθρός του πολίτη.

Τέταρτον, το κόστος παραγωγής παραμένει υψηλό και δεν παίρνετε κανένα μέτρο μείωσής του, όπως κατ' επανάληψη

έχουμε προτείνει. Ακόμη δεν ρυθμίζετε τα χρέη στους κτηνοτρόφους.

Πέμπτον, δεν εφαρμόζετε το νόμο για τους νέους αγρότες. Ενώ το 50% του συνόλου των παραγωγών είναι ηλικίας άνω των πενήντα ετών και απαιτείται δραστική πολιτική ανατροπής της όλης κατάστασης τα σχετικά μέτρα έστω και περιορισμένα για τους νέους αγρότες παραμένουν ανενεργά.

Έκτον, δεν παρέχονται επαρκή κίνητρα και γενικότερα μέτρα στήριξης των ορεινών και παραμεθορίων περιοχών.

Έβδομον, για το θέμα της ασφάλειας των αγροτών. Αυξήθηκαν σημαντικά οι ατομικές, ασφαλιστικές εισφορές για τη σύνταξη, ενώ οι αυξήσεις οι οποίες χορηγούνται στις συντάξεις των αγροτών με το νέο νόμο είναι πενιχρές και αποτελούν ντροπή για την πολιτεία.

Όγδοον, για το θέμα της αποποινικοποίησης των διεκδικητικών αγώνων των Ελλήνων αγροτών είναι ανάγκη επιτέλους να ψηφιστεί άμεσα στη Βουλή η σχετική τροπολογία, που σας έχουμε προτείνει δυο φορές, ώστε να σταματήσουν να σύρονται στα δικαστήρια και να ταλαιπωρούνται χιλιάδες αγρότες.

Αναμφίβολα, κυρίες και κύριοι, οι ευθύνες της Κυβέρνησής σας για τα σημερινά αδιέξοδα του αγροτικού τομέα είναι τεράστιες. Το πατήρι ήδη ξεχειλίζει. Δυστυχώς, κύριε Πρωθυπουργέ, αντί να ασχολείσθε με τα καθημερινά προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας, ασχολείσθε μόνο με το πώς θα εδραιωθείτε στην ηγετική σας καρέκλα αγνοώντας ότι οι ηγέτες γεννιούνται μέσα από τις πράξεις τους και όχι μέσα από τα οικονομικά ή κομματικά παρασκήνια. Όποιες και όσες αλλαγές Υπουργών και αν κάνετε στην Κυβέρνησή σας, τίποτε δεν πρόκειται να αλλάξει, αφού το πρόβλημα της σημερινής Κυβέρνησης δεν είναι πρόβλημα προσώπων, αλλά αλλαγής πολιτικής. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Θεόδωρος Πάγκαλος έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα ασκεί μια αποτελεσματική πολιτική, που στηρίζεται σε αρχές και δεν επιδιώκει να εκμεταλλευτεί ευκαιρίες. Στόχος μας είναι η συστηματική και σχεδιασμένη επίτευξη μακροχρόνιων αποτελεσμάτων, που θα είναι σύμφωνα με το εθνικό μας συμφέρον και με την επικρατούσα αντίληψη στον ελληνικό λαό για τις διεθνείς σχέσεις και τις παγκόσμιες εξελίξεις.

Βασικό κεφάλαιο των προσπαθειών μας είναι η ευρωπαϊκή ενοποίηση. Υπάρχει μπροστά στο ελληνικό έθνος μια ιστορική ευκαιρία: η ισότιμη συμμετοχή στη διαμόρφωση των οικονομικών, κοινωνικών και πολιτικών συνθηκών για μια μεγάλη ομοσπονδιακή δομή, που θα καλύπτει το σύνολο των ευρωπαϊκών λαών. Πρόκειται για μια ευκαιρία που, ιστορικά, πιστεύω ακράδαντα, είναι ανάλωσης σημασίας με τις εξελίξεις που ετέθησαν μπροστά στο έθνος μεταξύ του 12ου και του 15ου αιώνα.

Τότε, η Ελλάδα αποκόπηκε από το φυσικό της χώρο, τον ευρωπαϊκό χώρο, με αποτέλεσμα να απομονωθεί το έθνος, να υποστεί την οθωμανική δουλεία και να περιθωριοποιηθούμε για αιώνες και ακόμη και σήμερα να έχουμε ως βασικό μας πρόβλημα την υπέρβαση αυτής της ιστορικής καταδίκης. Δεν πρέπει να διαπραχούμε το ίδιο λάθος. Έχουμε μια ιστορία που ανάγεται σε πολλούς αιώνες, πρέπει να ρίξουμε ματιές στο παρελθόν μας, για να διδαχθούμε για το μέλλον. Το μέλλον μας είναι ευρωπαϊκό, το μέλλον της ανθρωπότητας διαμορφώνει κυρίαρχες ομάδες, οι οποίες θα καθορίσουν τις εξελίξεις, οικονομικές και πολιτικές, για τα χίλια χρόνια που έρχονται. Μια απ'αυτές τις ηγετικές ομάδες θα είναι η ευρωπαϊκή ομάδα. Σ' αυτήν πρέπει ισότιμα η Ελλάδα να συμμετάσχει.

Άκουσα τη συζήτηση και τους πολιτικούς Αρχηγούς. Μπήκαν σε λεπτομέρειες γύρω από τα μεγέθη της οικονομίας. Υπάρχει ένα ερώτημα που θα έπρεπε να απαντηθεί σ' αυτήν την Αίθουσα. Αν υποθέσουμε ότι δεν υπήρχε η ΟΝΕ, δεν υπήρχε Ευρωπαϊκή Ένωση, υπήρχε μόνο ο παγκόσμιος ανταγωνισμός, η συνολική

οικονομία που διαμορφώνει η σύγχρονη τεχνολογία και οι σύγχρονες πολιτικές εξελίξεις, σ'αυτήν την παγκόσμια αγορά η χώρα μας θα μπορούσε να συμμετάσχει χωρίς να πάρει τα οικονομικά μέτρα, που επιβάλλονται, τα οικονομικά μέτρα που συγκροτούν την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης; Οποιοσδήποτε λογικός άνθρωπος θα απαντούσε, όχι. Η ευρωπαϊκή ενοποίηση μας δίνει αντιστάσεις, μας δίνει επιχειρήματα, μας δίνει δυνάμεις για να συμμετάσχουμε στον παγκόσμιο καταμερισμό εργασίας από καλύτερη θέση. Δεν μας υποχρεώνει η ευρωπαϊκή ενοποίηση να κάνουμε θυσίες. Μας υποχρεώνει το κακό μας παρελθόν και οι εγγενείς μας αδυναμίες να κάνουμε τις θυσίες και τις προσπάθειες που αυτήν τη στιγμή κάνουμε. Παράλληλα, όμως, κάνοντας αυτές τις προσπάθειες μπορούμε να δρέψουμε το αποτέλεσμα που σας περιέγραφα. Και είναι ιστορική ευθύνη, πιστεύω, όλων των αντιπροσώπων του ελληνικού λαού, όλων των πολιτικών δυνάμεων της χώρας, να δώσουν αυτό το σωστό μήνυμα, να μην κάνουν την ευρωπαϊκή ενοποίηση πεδίο κομματικής αντιπαράθεσης, πεδίο δημαγωγικής εκμετάλλευσης, ώστε όλοι οι Έλληνες, όλες οι Ελληνίδες, όπου και αν βρίσκονται, να αισθανθούν ότι οι προσπάθειές τους έχουν ένα ιστορικό τέλος, εξυπηρετούν ένα ιστορικό τέλος, ένα ιστορικό πεπρωμένο κολοσσιαίας σημασίας για τον Ελληνισμό, μέσα στα πλαίσια αυτής της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Προέχει για μας η ενοποίηση να μην είναι απλώς μια υπόθεση συνένωσης κεφαλαίων να επιχειρήσουμε. Προέχει για μας το στοιχείο της συνοχής. Αυτή η μεγάλη περιπέτεια των ευρωπαϊκών λαών που είναι πρωτοφανής στην ιστορία. Όλοι οι σύγχρονοι λαοί, όλα τα σύγχρονα κράτη, έχουν προκύψει από ενοποιήσεις, ενοποιήσεις που στηρίχθηκαν στην πολιτική και στρατιωτική βία. Είναι η πρώτη φορά που μια ομάδα λαών, μια ομάδα εθνών ενοποιείται οικεία βουλήσει μέσα από ανοιχτές δημοκρατικές διαδικασίες. Αυτό όμως προϋποθέτει εσωτερική συνοχή σε κάθε κράτος-μέλος και γενικότερη συνοχή στο ευρωπαϊκό επίπεδο. Προϋποθέτει ότι όλοι, και οι πιο αδύνατοι και αυτοί που καθυστερούν, θα βρίσκουν την ικανοποίηση που αναζητούν σε κάθε βήμα της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Δεν μπορεί η ενοποίηση να γίνει, εάν υπάρχουν συνεχείς εντάσεις που θα προκύπτουν απ' την αύξηση των ανισοτήτων και των ανισορροπιών. Η συνοχή, λοιπόν, είναι ο πρώτος μας στόχος και αυτόν προσπαθούμε να καταστήσουμε απαραίτητο στοιχείο της ενοποίησης.

Το δεύτερο θέμα είναι το δημοκρατικό έλλειμμα. Ζούμε σε ανοικτές κοινωνίες, κοινωνίες όπου η δημοκρατία δεν είναι απλώς μια εκλογική διαδικασία, κοινωνίες που αναζητούν συστηματικά -και αυτό συμβαίνει σ'όλες τις χώρες ανεξαιρέτα- ένα λόγο κοινωνικό που θα ξεπερνάει την παραδοσιακή πολιτική ζωή, που στηρίζεται μόνο στην αντιπροσώπευση, στην περιστασιακή εκλογή αντιπροσώπων, στους οποίους ανυπόμονα ανατίθεται η διαχείριση των κοινών, ενώ ο καθημερινός πολίτης επιστρέφει στην καθημερινότητά του.

Αυτό πια δεν γίνεται ανεκτό. Υπάρχει η ανάγκη της συμμετοχής, υπάρχει η ανάγκη της ουσιαστικής δημοκρατίας, υπάρχει η ανάγκη αυτού του είδους της δημοκρατίας και σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Γι' αυτό η Ελλάδα υποστηρίζει όλες τις συμμετοχικές διαδικασίες σε ευρωπαϊκό επίπεδο, την ανάθεση περισσότερων αρμοδιοτήτων, περισσότερων εξουσιών στα αντιπροσωπευτικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρώτα απ' όλα, αλλά και σε όλα τα άλλα.

Τέλος, υπάρχει ένα κοινωνικό πρότυπο. Η Ευρώπη βέβαια δεν είναι μόνη της στον κόσμο. Υπάρχουν άλλες μεγάλες βιομηχανικές και οικονομικές δυνάμεις. Υπάρχει η Ιαπωνία, υπάρχουν οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής. Υπάρχουν άλλες μεγάλες χώρες που εξελίσσονται αυτήν τη στιγμή και θα αποτελέσουν ίσως ισότιμους συμμετόχους στην κοινωνία του αύριο μετά από μερικές δεκάδες ή μερικές εκατοντάδες χρόνια. Η Κίνα, οι μεγάλες χώρες της Ασίας, η Ρωσία.

Από το σημερινό, όμως, τριπολικό σχήμα -Ιαπωνία - Ηνωμένες Πολιτείες - Ευρώπη- η Ευρώπη διαφοροποιείται διότι στηρίζεται στην ισότιμη συμμετοχή του μικρού, στη

συστηματική αναζήτηση της εσωτερικής συνοχής. Είμαστε μία κοινωνία, η ευρωπαϊκή κοινωνία, που στηρίζεται στην κοινωνική αλληλεγγύη. Βασικό στοιχείο, λοιπόν, της νέας ευρωπαϊκής δομής πρέπει να είναι η επιδίωξη και η κατοχύρωση αυτής της κοινωνικής αλληλεγγύης.

Δεν είναι τυχαίο ότι στη μία χώρα μετά την άλλη οι ιδέες του σοσιαλιστικού δημοκρατικού χώρου εξουσιάζουν, ηγεμονεύουν, πρυσανεύουν. Δεν είναι τυχαίο ότι αυτήν τη στιγμή από τις δεκαπέντε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης η μεγάλη πλειοψηφία εκφράζεται, είτε μόνο από σοσιαλιστικά κόμματα είτε από κυβερνήσεις στις οποίες τα σοσιαλιστικά κόμματα έχουν καθοριστική συμμετοχή.

Τέλος, η Ευρώπη δεν μπορεί να είναι ένα κλειστό φρούριο. Η Ευρώπη πρέπει να είναι ανοιχτή στους ευρωπαϊκούς λαούς, οι οποίοι για λόγους ιστορικούς έμειναν στο περιθώριο. Με αυτήν την έννοια η ελληνική Κυβέρνηση και η Ελλάδα υποστηρίζει τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η διεύρυνση, όμως, της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να γίνει χωρίς αποκλεισμούς και χωρίς διαφοροποιήσεις.

Από την άποψη των οικονομικών και εμπορικών συμφερόντων η Ελλάδα δεν έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τη διεύρυνση. Οι χώροι στους οποίους η ελληνική οικονομία κινείται, είναι χώροι που από την παρούσα φάση της διεύρυνσης έχουν αποκλειστεί. Τα Βαλκάνια, ο Καύκασος, η Μέση Ανατολή, η εγγύς περιοχή στην οποία το ελληνικό κεφάλαιο, επιχειρηματικό και εμπορικό κινείται, είναι χώροι που δεν συμμετέχουν στην πρώτη φάση της διεύρυνσης, όπως αυτή τελικά επελέγη.

Με αυτήν την έννοια η Ελλάδα μπορεί να ζητήσει χωρίς τη διεύρυνση από οικονομική και εμπορική άποψη και αυτό είναι ένα μήνυμα προς όλους. Έχει, όμως, ισχυρό πολιτικό ενδιαφέρον στη διεύρυνση. Και το ισχυρό μας πολιτικό ενδιαφέρον υπάρχει μόνο εάν ισότιμα και χωρίς κανέναν είδους διαφοροποίηση συμμετέχει η Κύπρος. Εμείς δεν ζητάμε τίποτα άλλο από την εφαρμογή των αποφάσεων που έχουν ληφθεί. Δεν διαφοροποιούμε τη θέση μας, η οποία είναι απaráλλακτη με αυτή που αρχικά είχαμε υιοθετήσει. Εάν, όμως, βρεθούμε μπροστά σε μηχανορραφίες ή πρωτοβουλίες, οι οποίες θα έχουν στόχο με το ένα ή το άλλο πρόσχημα να διαφοροποιήσουν την Κύπρο από τις υπόλοιπες υποψήφιες χώρες, αυτό κατ' ανάγκη θέτει μπροστά μας το ζήτημα της αναστολής της όλης διαδικασίας και το έχουμε ρητά δηλώσει.

Αυτό συμβαίνει διότι κύριο θέμα της εξωτερικής μας πολιτικής ήταν και είναι -και δεν θα μπορούσε να είναι αλλιώς- η επιζήτηση μιας δίκαιης και βιώσιμης λύσης για το Κυπριακό. Είναι λάθος να πιστεύει οποιοσδήποτε, οπουδήποτε και αν βρίσκεται, όπως καμία φορά ακούμε ότι το Κυπριακό ελύθη με την εισβολή και την κατοχή ενός σημαντικού τμήματος του κυπριακού εδάφους. Η ιστορία έχει αποδείξει περίτρανα στο χώρο της Βαλτικής, στο χώρο της Κεντρικής Ευρώπης, στο χώρο της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, ότι τα εθνικά ζητήματα δεν λύνονται με το χρόνο. Επιδεινώνονται και αναβιώνουν όταν πια κανείς δεν τα θυμάται, εκτός από τους άμεσα ενδιαφερόμενους.

Δεν θα λύσει λοιπόν, ο χρόνος και η επικύρωση των τετελεσμένων, παρά το Διεθνές Δίκαιο, πάρα κάθε έννοια νόμου και ηθικής το Κυπριακό πρόβλημα.

Το Κυπριακό πρόβλημα πρέπει να λυθεί από τη Διεθνή Κοινότητα ως διεθνές πρόβλημα, με την εφαρμογή των αποφάσεων του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και με την άμεση έναρξη διαπραγματεύσεων.

Όμως, η αδιαλλαξία της Άγκυρας, η οποία έχει οδηγήσει σε αδιέξοδο το Κυπριακό πρόβλημα, δεν αφορά μόνο τις διαπραγματεύσεις, την ουσία δηλαδή του προβλήματος. Αφορά και ενδιάμεσες διαδικασίες, που θα μπορούσαν να καταστήσουν τη ζωή όλων των Κυπρίων, Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων πιο άνετη και πιο ασφαλή. Αφορά την έναρξη συζητήσεων για την επιδίωξη κάποιων αποκλιμάκωσης των εξοπλισμών. Αφορά την έναρξη συζητήσεων για μια ευκολότερη και πιο άνετη επικοινωνία των δύο κοινοτήτων.

Έχουμε, δηλαδή, μπροστά μας μια αδιαλλαξία, η οποία στηρίζεται στη δύναμη μόνο σε ό,τι αφορά το στρατιωτικό της σκέλος, ενώ αυτή η βίαιη παραβίαση στοιχειωδών κανόνων του διεθνούς δικαίου και της διεθνούς συμβίωσης κρύβει βαθιά αδυναμία, μια βαθιά έλλειψη αυτοπεποίθησης. Οι κρατούντες στην Άγκυρα φοβούνται ότι, αν αφεθούν οι Κύπριοι να συνεννοηθούν ειρηνικά, αν αφεθούν οι Κύπριοι να συνεργαστούν, να συμβιώσουν, τότε το καθεστώς κατοχής που έχουν επιβάλει θα καταρρεύσει από μόνο του.

Το ίδιο ισχύει για τις σχέσεις μας με την Τουρκία. Επί σειρά ετών τα Υπουργεία των δύο χωρών είχαν επιδοθεί σε ένα είδος αθλήματος νομικών και πολιτικών κατασκευών. Πιστεύουμε ότι η αλήθεια είναι απλή. Είναι στοιχειώδης.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι συνάδελφοι, εσείς οι ακρίτες της Αίθουσας εκεί κάτω, ακούγεστε εδώ πάνω.

Παρακαλώ, να κάνετε χαμηλότερα τη συζήτησή σας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Η Τουρκία και η Ελλάδα έχουν διαφορές, τις οποίες προκαλεί συστηματικά και σε όλες τις περιπτώσεις η Τουρκία. Εμείς δεν έχουμε προβάλει έναντι της Τουρκίας αιτήματα διαφοροποίησης του υφισταμένου καθεστώτος, που προκύπτει από τις συνθήκες που ισχύουν μεταξύ μας, δηλαδή τη Συνθήκη της Λοζάνης και τις συνθήκες που ρύθμισαν την τύχη των Δωδεκανήσων.

Η Τουρκία έχει αιτήματα αναπροσαρμογής, νέας ερμηνείας, καμία φορά πρωτοφανείς απόψεις, όπως είναι η άποψη ότι οποιαδήποτε νησίδα ή βράχος δεν αναφέρεται ρητά στις διεθνείς συνθήκες είναι ως εκ κληρονομίας τουρκικά, διότι λείπει το κεμαλικό κράτος είναι κληρομόνος του οθωμανικού. Ξέρετε βεβαίως ότι προσφάτως γιόρτασαν πανηγυρικά το κεμαλικό κράτος ως άρνηση του οθωμανικού κράτους. Ενώ, λοιπόν, πολιτικά είναι η άρνηση και η ανατροπή του οθωμανικού κράτους, νομικά λένε ότι είναι οι κληρονόμοι του και ως εκ τούτου έχουν κληρονομήσει παν, ό,τι ρητά δεν απεδόθη σε άλλους.

Αλλά εγώ θέλω να σέβομαι όλους τους λαούς και όλες τις κυβερνήσεις. Γι' αυτό και η πρότασή μας είναι σαφής. Και απέναντι στην πρότασή μας δεν υπάρχει από την πλευρά τους καμία πειστική απάντηση. Τους κάνουμε μια μόνο πρόταση: Αποδεχθείτε τη γενική δικαιοδοσία του Δικαστηρίου της Χάγης -πράγμα το οποίο αργά ή γρήγορα εξάλλου θα αναγκαστείτε να πράξετε, διότι είναι όρος της Ατζέντας 2000. Αυτό είναι όρος για να προωθήσετε τη χώρα σας προς την ευρωπαϊκή ενοποίηση, όπως διακηρύττετε ότι έχετε την πρόθεση να κάνετε. Αργά ή γρήγορα το πικρό αυτό ποτήρι θα το πιείτε. Πίστετε το λοιπόν από τώρα, για να τελειώνουμε. Διότι από εκεί και πέρα ό,τι επιθυμείτε, μπορείτε να το πάτε εσείς στο Δικαστήριο της Χάγης και αν εμείς επιθυμούμε κάτι να πάμε στο Δικαστήριο της Χάγης, για παράδειγμα το θέμα της υφαλοκρηπίδας, θα το πάμε εμείς και άλλα μπορούμε να τα αφήσουμε να πλανώνται, αν ούτε η μια χώρα ούτε η άλλη θεωρεί ότι είναι επίκαιρα και αναγκαία για την ιστορική στιγμή που διερχόμαστε.

Σ' αυτήν την πρόταση η Τουρκία δεν μπορεί να απαντήσει πειστικά. Η απάντησή της είναι ένα τέχνασμα. Λένε "καθήστε να κουβεντιάσουμε και να κουβεντιάσουμε και μετά, αν πρέπει να πάμε μερικά θέματα στο Δικαστήριο της Χάγης, δεν αποκλείουμε ότι θα τα πάμε". Τι γίνεται όμως αν κουβεντιάσουμε και κουβεντιάσουμε, υποστούμε την επίσημη διατύπωση των εξωφρενικών τους απαιτήσεων και τότε αρνηθούν αυτοί μόνο, μονομερώς την προσφυγή μας στο Δικαστήριο της Χάγης;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Για να μπούμε σε διάλογο, πρέπει ο διάλογος να γίνει ισότιμα. Και για να γίνει ισότιμα, πρέπει να ανήκουμε στην ίδια έννομο τάξη. Αυτήν τη στιγμή δεν ανήκουμε στην ίδια έννομο τάξη, διότι η Ελλάδα, όπως όλες οι πολιτισμένες και αναπτυγμένες χώρες του δυτικού κόσμου, αποδέχεται τη γενική δικαιοδοσία του Δικαστηρίου της Χάγης, ενώ η Τουρκία,

ακριβώς επειδή έχει σκοτεινά σχέδια και μια ανώμαλη εξωτερική πολιτική δεν την αποδέχεται. Επομένως θέλει να στηρίξει τον μεταξύ μας διάλογο σε πολιτικά επιχειρήματα, που πάντα αποκρύπτουν κάποιο συσχετισμό δυνάμεων.

Αυτού του είδους τη σχέση εμείς την αρνούμαστε και θα την αρνούμαστε και τελικά θα επικρατήσει η δική μας άποψη, γιατί αυτή είναι η άποψη του μέλλοντος. Δεν θα φύγει από τον πολιτισμένο κόσμο η Ελλάδα, για να μπει σε ένα χώρο όπου είναι ζωντανές οι αναμνήσεις των οθωμανικής προέλευσης, σχέσεων εξάρτησης και υποταγής. Αυτά τα πράγματα ούτε στρατιωτικοί ούτε οικονομικοί ούτε πολιτικοί λόγοι μπορούν να μας τα επιβάλουν και είναι

καλό να το αντιληφθούν στην Άγκυρα, για να μη χάνουμε καιρό και για να μην υφίσταται και η μία και η άλλη χώρα τις συνέπειες των εξοπλισμών που είναι υπέρμετροι και δεν δικαιολογούνται από άλλα συμφέροντα ή ανάγκες πέραν της μεταξύ μας διένεξης.

Έχουμε, επίσης, μία σχέση προνομιακή με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, σχέση που δεν εκφράζει πάντα τις δικές μας απαιτήσεις. Από την πλευρά της κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής υπάρχει βεβαίως αισθητή διαφοροποίηση των όσων κατά καιρούς έχουν δηλώσει. Παλιά, όπως θυμάστε, η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών έπαιρνε μία θέση ίσων αποστάσεων. Τώρα λένε ότι οι Τουρκοκύπριοι και η Άγκυρα είναι αυτοί που εμποδίζουν τις διαπραγματεύσεις. Τώρα λένε ότι πρέπει να αρχίσουν οι διαπραγματεύσεις, όπως το λέμε και εμείς, τώρα λένε ότι πρέπει να αποδεχθεί η Τουρκία το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, συντάσσονται με τις δικές μας θέσεις, δεν κάνουν όμως τίποτα για να επιβάλουν αυτές τις απόψεις τους.

Εδώ έχουμε δικαίωμα, νομίζω, να ασκήσουμε την κριτική ότι σε παγκόσμιο επίπεδο υπάρχουν δύο μέτρα και δύο σταθμά. Όταν η Σερβία δεν αποδέχεται τις αποφάσεις της Διεθνούς Κοινότητας, τότε και αεροπλάνα βρίσκονται και αεροπλανοφόρα και μέσα πρακτικά για να επιβληθούν αυτές οι απόψεις.

Εμείς δεν έχουμε τέτοια ακραία αιτήματα. Δεν θέλουμε κανείς να απειλήσει την Τουρκία ή να την εκβιάσει στρατιωτικά, όπως κάνουμε στη Γιουγκοσλαβία. Ζητάμε, όμως, τουλάχιστον στοιχειωδώς η αμερικανική διοίκηση να σέβεται τις αποφάσεις του νομοθετικού της Σώματος, η αμερικανική διοίκηση να εφαρμόσει τους αμερικανικούς νόμους. Και αν αυτό συμβεί, θα πρέπει η αμερικανική διοίκηση να εξαναγκάσει την Τουρκία να αποσύρει τον βαρύ οπλισμό αμερικανικής προέλευσης, ο οποίος αυτήν τη στιγμή είναι η βάση της αμυντικής ανισότητας που υφίσταται στην Κύπρο. Είναι συγκεκριμένο αίτημα με συγκεκριμένους αποδέκτες και δεν μπορεί η διοίκηση των Ηνωμένων Πολιτειών να το ξεπεράσει. Όλα δείχνουν ότι προς αυτήν την κατεύθυνση πηγαίνουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Έχουμε μία προνομιακή σχέση με τη Ρωσία, η οποία αναπτύσσεται μέσα στις καλύτερες δυνατές συνθήκες. Δεν υπάρχουν όρια σ' αυτήν τη σχέση. Η στρατιωτική, πολιτική και οικονομική μας συνεργασία εξαρτάται μόνο από τις δυνατότητές μας και τις προτάσεις μας.

Πρόσφατα ήμουν στη Μόσχα και έγινα δεκτός με αγάπη και με φιλία από το νέο Πρωθυπουργό, τον κ. Πριμακόφ, και αυτό είναι το μήνυμά μου που ζητήσε να διαβιβάσω στον ελληνικό λαό: ότι περιμένουν από την πλευρά μας όλες τις πρωτοβουλίες που θα καλύπτουν τη δική τους φιλική διάθεση.

Δεν μπορώ να αναφερθώ στις πρωτοβουλίες μας στον Καύκασο, τα Βαλκάνια, την Κεντρική Ασία, τη Μέση Ανατολή. Παράλληλα έχουμε αναπτύξει ως Κυβέρνηση μια συστηματική προσπάθεια για τη δημιουργία ενός νέου εργαλείου διεθνών σχέσεων, ενός νέου Υπουργείου Εξωτερικών. Εφαρμόσαμε ένα νέο οργανισμό μετά από εβδομήντα χρόνια. Έχουμε εφαρμόσει διαδικασίες μηχανολογικού εξοπλισμού, κτηριακά προγράμματα, προγράμματα μετεκπαίδευσης, ενασχόληση με νέους ορίζοντες. Το Υπουργείο Εξωτερικών που διαμορφώνουμε θα ανοίξει τις πύλες της επόμενης χιλιετίας με αυτοπεποίθηση, γιατί δεν θα έχει τίποτα να ζηλέψει από τα Υπουργεία Εξωτερικών των πιο προηγμένων χωρών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τέλος, θέλω να ευχαριστήσω τους συναδέλφους, οι οποίοι ελάχιστα ασχολήθηκαν με αυτό το θέμα κατά τη διάρκεια των ομιλιών τους. Αυτό βεβαίως είναι και μία απογοήτευση. Ως κοινοβουλευτικός θα έπρεπε να ενοχληθώ, αλλά οφείλω να το ερμηνεύσω όχι ως έλλειψη ενδιαφέροντος, αλλά για το γεγονός...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Δεν έχετε καλή ενημέρωση.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Παρακολούθησα την ομιλία του Αρχηγού σας. Δεν είπα τίποτα απολύτως, κύριε Σιούφα. Τα άλλα που είπα, τα γνωρίζετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Μα, ούτε και ο Αρχηγός σας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είπατε ο κύριος Πρωθυπουργός τίποτα, κύριε Πάγκαλε;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Αφήστε να σας πω μία καλή κουβέντα!

(Θόρυβος στην Αίθουσα - Κωδονοκρουσίες)

Θέλετε σώνει και καλά να μείνετε στο επίτεδό σας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Να έρθουμε και στο δικό σας το χθεσινό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πρέπει να φθάσουμε και στο δικό σας το χθεσινό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο χρόνος παρήλθε και για τις καλές και για τις κουβέντες.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Δεν με άφησαν να ολοκληρώσω η φράση μου.

Θέλω να πω ότι το ερμηνεύω ως απόδειξη του γεγονότος, παρά τις κραυγές του κ. Σιούφα, ότι σχεδόν όλη η Βουλή -να βάλω ένα σχεδόν για να μην έχω αντιρρήσεις από κάπου- αντιλαμβάνεται ότι η εξωτερική μας πολιτική είναι αυτή που ασκείται και ότι ελάχιστες διαφοροποιήσεις μπορούν να υπάρχουν. Και αυτό είναι παρήγορο και ενισχυτικό για τις προσπάθειές μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Αναστάσιος Νεράντζης έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο κύριος Πρωθυπουργός αντί να μετασχηματίσει την ελληνική κοινωνία, όπου χρειαζόταν -δεν εννοώ βέβαια το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό, γιατί αυτόν τον εγκατέλειψε και ο Ανδρέας Παπανδρέου εγκαίρως- προτίμησε να ανασχηματίσει την Κυβέρνησή του. Ήταν όμως ένας ανασχηματισμός ρηχός, άστοχος και αστόχαστος. Ένας ανασχηματισμός χωρίς όραμα, που μοιάζει με παρόραμα. Στην ουσία, κύριε Πρωθυπουργέ, ήταν αποσχηματισμός. Γιατί αποσχηματιστήκατε από κάθε σχήμα ευθύνης, αφού προσπαθήσατε να παραπείσετε τον ελληνικό λαό, ότι όλη η κακή πορεία της Κυβερνήσεώς σας, σε όλο το φάσμα των τομέων, οφείλονταν δήθεν σε έναν εκπεσόντα Ρωμαιο, σε έναν ελάσσονα Τζουμάκα και κάποιους Υφυπουργούς, οι οποίοι όλοι πράγματι απέτυχαν, αλλά ήταν απλοί, κακοί διαχειριστές.

Θα πρέπει να σας θυμίσω, κύριε Πρωθυπουργέ, το λαϊκό άσμα που λέει "γιατί τάχα φταίνει οι άλλοι για το κακό το χάλι μας, και δεν φταίνει το Κεφάλι (εσείς δηλαδή) και το Κεφάλι μας".

Μου δημιουργείται, πραγματικά, ένας προβληματισμός. Μήπως αυτός ο ανασχηματισμός τελικά ήταν αυτοσκοπός; Μήπως στόχος της Κυβερνήσεως δεν ήταν τόσο να παράγει έργο, αφού δεν μπορεί να παράγει έργο, όσο να αναπαράγει τον εαυτό της και στη συνέχεια να αναπαράγει στον ελληνικό λαό την ελπίδα ότι, στην καινούρια μετενσάρκωσή της, θα μπορεί επιτέλους να πραγματωθεί κάτι.

Τέλος, αυτός ο ανασχηματισμός ήταν επίσης και προσχηματισμός, γιατί φαίνεται ότι επινοήσατε αυτήν τη μέθοδο για να υπαρπάξετε την ψήφο εμπιστοσύνης των δικών σας Βουλευτών. Όπως και να έχει το πράγμα, όμως, θυμίζω και

θυμάμαι τους στίχους ενός Κινέζου ποιητή. Το γιατί επέλεξα τον Κινέζο ποιητή, θα το αναζητήσετε στα σατιρικά ευθυμογραφήματα που ασχολούνται με εσάς, κύριε Πρωθυπουργέ. Λέει, λοιπόν, ο Κινέζος αυτός ποιητής "όταν αλλάξεις άλογο, αντί να αλλάξεις δρόμο, δεν κάνεις τίποτα άλλο παρά να αλλάξεις τέσσερα πόδια, μα δεν αλλάξεις μυαλά."

Φαίνεται, λοιπόν, ότι η στρατηγική σας, κύριε Πρωθυπουργέ, έστω από και διά του ανασχηματισμού, δεν οδηγεί σε καμιά αλλαγή. Η μόνη αλλαγή, που φαίνεται ότι θα ωφελήσει, είναι η απαλλαγή από εσάς.

Αν μίλησα για λίγο για τον ανασχηματισμό, είναι μόνο για ένα λόγο. Είναι αναμφισβήτητο δικαίωμά σας. Σας το αναγνωρίζουν όλοι και δεν έχετε ανάγκη παροχής. Όμως, αυτός ο ανασχηματισμός φαίνεται ότι αποτέλεσε το περιτύλιγμα, το πακέτο, την ταμπакέρα, όπως λέγαμε παλιότερα, αυτής της ψήφου εμπιστοσύνης. Σκιαμάχησαν κάποιοι συνάδελφοι από την πλευρά της κυβερνητικής Πλειοψηφίας περί του δικαιώματός σας να ζητήσετε ψήφο εμπιστοσύνης. Παραβιάζουν ανοιχτές θύρες. Αυτή ακριβώς η προνομία σας, αυτό το δικαίωμά σας, αποτελεί την κυριότερη έκφραση της κοινοβουλευτικής αρχής, η οποία διαποτίζει ολόκληρο το Σύνταγμα.

Είχατε αναμφισβήτητο δικαίωμα να ζητήσετε ψήφο εμπιστοσύνης. Εκείνο που ίσως δεν είχατε δικαίωμα είναι να προσπαθήσετε με αυτόν τον τρόπο να εκβιάσετε, όπως σας καταγγέλλει ο Τύπος, την παροχή αυτής της ψήφου εμπιστοσύνης.

Φαίνεται και κάτι άλλο: ότι έχετε απωλέσει, στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και κυρίως στα κυβερνητικά έδρανα, την κριτική -όχι την κρητική, αυτήν την αναδομήσατε και έχουν μείνει πλέον πολλοί ελάχιστοι, για να μην πω μόνον ένας Κρητικός Υπουργός- ικανότητα. Χάσατε τη δυνατότητα να αναγινώσκετε τα μηνύματα και να τα συλλαμβάνετε. Ας δούμε γιατί.

Τα αποτελέσματα των τελευταίων εκλογών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας αυτοδιοίκησης δύο ερμηνείες επιδέχονται. Είτε ότι η βάση άλλαξε πλέον πολιτικο-κομματικό προσανατολισμό, είτε ότι η βάση παρέμεινε σε σας, αλλά θέλησε με αυτόν τον τρόπο να εκδηλώσει τη ριζική διαφωνία της προς τις οικονομικές, άρα και πολιτικές επιλογές σας. Οποιαδήποτε όμως ερμηνεία σας εκφράζει από αυτές τις δύο, κύριε Πρωθυπουργέ, δημιουργεί σεισμικό κλυδωνισμό και σοβαρό κλονισμό στο κύρος και στην αξιοπιστία της Κυβερνήσεώς σας. Γιατί πραγματικά, αν μεν ισχύει η πρώτη εκδοχή, τότε σημαίνει ότι είστε μία Κυβέρνηση χωρίς λαϊκή βάση. Αν συμβαίνει η δεύτερη εκδοχή, τότε σημαίνει ότι η λαϊκή βάση έχασε την εμπιστοσύνη της προς την Κυβέρνηση. Αναγνωρίζουμε όμως όλοι πως βάση χωρίς πίστη είναι ανήμπορη, ενώ εξάλλου πίστη χωρίς βάση είναι ανύπαρκτη.

Εξάλλου όταν ανατρέξει κανείς στην πολιτική θεωρία και την πρακτική των αρχαίων Ελλήνων, διαπιστώνει πως η πολιτική δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένας τρόπος για να βοηθήσει τον πολίτη να προκόψει στην ευδαιμονία και στην αρετή, όπως έλεγε ο Λυκούργος κατά τον Πλούταρχο ή είναι ένας τρόπος προκειμένου ο ένας διά του άλλου να γίνει πιο τέλειος και πιο δίκαιος κατά τον Πλάτωνα.

Και σας ερωτώ, κύριε Πρωθυπουργέ: με όση ειλικρίνεια διαθέτετε, μπορείτε να ισχυριστείτε ατιμωρητί ότι οι Έλληνες επί των ημερών των Κυβερνήσεων σας έγιναν πραγματικά τελειότεροι και δικαιότεροι; Ο σκοπός εξάλλου, της πολιτικής είναι να παιδεύει τους πολίτες. Εσείς "παιδεύετε" και εμάς και όλον τον ελληνικό λαό, αλλά με τη μεταφορική έννοια, της τυραννίας και του βασανισμού, γιατί όλων των Ελλήνων τα βαλάντια και οι προοπτικές τυραννίζονται. Δεν εκπαιδεύετε λοιπόν, δεν παιδαγωγείτε, δεν φρονιματίζετε το λαό, όπως οφείλετε. Αντιθέτως, τον τυραννάτε και τον οδηγείτε σε άλλες ατραπούς.

Έτσι, λοιπόν, ζητάτε σήμερα ψήφο εμπιστοσύνης. Πώς όμως να παρόσχει κανείς ψήφο εμπιστοσύνης σε μία Κυβέρνηση, η οποία εκτός όλων των άλλων διαθέτει Υπουργούς που επιτίθενται και εκτίθενται. Επιτίθεται ο κ. Πάγκαλος -έτσι γράφουν σήμερα οι εφημερίδες- εναντίον ατυχών υπαλλήλων του Υπουργείου Εξωτερικών, οι οποίοι καταγγέλλουν ότι πραγματικά, χωρίς κανένα αποχρώντα λόγο, βρήκε ο κύριος Υπουργός την ευκαιρία να εκδηλώσει αυτό το ήθος, για το οποίο μίλησε προηγουμένως.

Και ακόμη αρνούμεθα να ψηφίσουμε μία Κυβέρνηση της οποίας ο Υπουργός Εξωτερικών -χαϊρόμαστε τώρα που επαινεί την Ευρωπαϊκή Ένωση- παραλείπει να τονίσει ότι στην ΟΝΕ που επρόκειτο να μπούμε, μένουμε έξω, ενώ θέλαμε, από ευθύνες της δικής του Κυβερνήσεως.

Αρνούμεθα επίσης να ψηφίσουμε μία Κυβέρνηση της οποίας ένας άλλος ευτραφής κατά το σωματικό βάρος Υπουργός, ο κ.Βενιζέλος, κάνει πως δεν καταλαβαίνει, γιατί αλίμονο αν στην ουσία δεν καταλάβαινε ποια είναι η θέση της Νέας Δημοκρατίας. Διερωτήθηκε χθες "είστε αριστερότερα ή είστε πιο αυστηροί στο δρόμο προς τη σύγκλιση"; Του λέμε ότι είμαστε στην ευθεία οδό. Εμείς απλώς πιστεύουμε ότι δεν είναι δυνατόν τα ελλείμματα αυτά να καλυφθούν από και δια μίας πολλαπλής και αγρίας φορολογίας.

Εμείς πιστεύουμε, επίσης, ότι δεν είναι δυνατόν ούτως ή άλλως να προχωρήσουμε σε αυτόν το δρόμο με εκείνες τις παροχές που μεγαλώνουν τα ελλείμματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αν μπορώ να έχω ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Νεράντζη, παρακαλώ να τηρούμε το επτάλεπτο, για να μιλήσουν όλοι. Είπατε αρκετά χρήσιμα πράγματα για σας τουλάχιστον.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Δεν ήσασταν το ίδιο αρνητικός ευθύς προηγουμένως, όπου δώσατε τρία λεπτά στον κύριο Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν του έδωσα. Ζήτησε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Επιτρέψτε μου να ολοκληρώσω τη σκέψη μου μόνο.

Και αρνούμεθα επίσης να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης, μεταξύ των άλλων, σε μία Κυβέρνηση επί των ημερών της οποίας μειώθηκε ο εμπορικός στόλος, αυξήθηκε η ανεργία, το δουλεμπόριο ανθεί, το ΝΑΤ βυθίζεται και κανείς δεν ενδιαφέρεται απολύτως.

Ήρα, στην ψήφο εμπιστοσύνης που ζητείτε, έχουμε αρνητική στάση, όπως αρνητική στάση βρίσκει και στον ίδιο το λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ", παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας πενήντα πέντε μαθητές και δύο συνοδοί -καθηγητές από το 2ο Τεχνικό Επαγγελματικό Λύκειο της Νέας Φιλαδέλφειας.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Είχα και την ευκαιρία μιας χρήσιμης συζήτησης μαζί τους και απήντησα σε ερωτήσεις σχετικές με την παρουσία των συναδέλφων στην Αίθουσα με τις πολλαπλές τους υποχρεώσεις. Ελπίζω να επείσθησαν ότι η εικόνα που δίδεται μονότονα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης γι' αυτό το θέμα δεν ανταποκρίνεται στην ουσία των πραγμάτων.

Ο κ. Τσερτικίδης έχει το λόγο.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ: Όταν το 1996 ζητήσαμε την ψήφο του ελληνικού λαού, αναφερθήκαμε με ειλικρίνεια στα προβλήματα που τον απασχολούν. Αναφερθήκαμε με ειλικρίνεια στην πολιτική που θα ακολουθήσουμε και δεν κάναμε τίποτε περισσότερο ή λιγότερο από αυτά που υποσχέθήκαμε εκείνην την περίοδο, δηλαδή να προχωρήσουμε με θάρρος, αποφασιστικότητα και υπευθυνότητα στις μεταρρυθμίσεις που είναι απαραίτητο να γίνουν για τον εκσυγχρονισμό της ελληνικής οικονομίας και της ελληνικής κοινωνίας.

Ανεξάρτητα με το τι λέει η Αντιπολίτευση, σ' αυτήν την προσπάθειά μας έχουμε αρωγό και συμπαράστατη τον ελληνικό λαό, ο οποίος γνωρίζει ότι προσπαθούμε να δημιουργήσουμε εκείνες τις προϋποθέσεις που θα βελτιώσουν τις συνθήκες της ζωής του.

Επειδή ετέθη το ερώτημα από συναδέλφους της Αντιπολί-

τευσης, προς τι η ψήφος εμπιστοσύνης, θα ήθελα να πω ότι η απάντηση σ' αυτό το ερώτημα είναι πολύ απλή. Η Βουλή με την ψήφο εμπιστοσύνης θα επιβεβαιώσει το έργο που έγινε και θα δώσει τη δυνατότητα στην Κυβέρνηση να το συνεχίσει. Λυπάμαι που δεν αντελήφθηκαν ότι αυτό συνιστά πολιτική πράξη με μεγάλη βαρύτητα.

Διανύουμε περίοδο κρίσιμη για την οικονομία της χώρας μας. Το 1999 θα είναι η τελευταία χρονιά μιας προσπάθειας που ξεκίνησε το 1993 για την είσοδό μας στην ΟΝΕ. Από αυτήν την ένταξη θα εξαρτηθεί ποια θα είναι η πορεία της χώρας. Αν θα πάμε μπροστά ή όχι. Αυτή είναι η τελευταία μας ευκαιρία. Η πραγματοποίηση των στόχων απαιτεί θυσίες. Έχουν γίνει θυσίες και μπορούμε να πούμε ότι έχουν πιάσει τόπο, έχουμε αποτελέσματα. Για να τα πετύχουμε αυτά χρειάστηκε να συγκρουσθούμε με συντεχνιακές αντιλήψεις και με κατεστημένα συμφέροντα. Δεν υπολογίσαμε ούτε το πολιτικό κόστος, γιατί πιστεύουμε ότι τελικά θα δικαιωθούμε.

Η Νέα Δημοκρατία μας κατηγορεί ότι ο δρόμος που ακολουθούμε για την πορεία μας προς την Οικονομική και Νομισματική Ένωση δεν είναι ο αποτελεσματικότερος. Εμείς αυτόν το δρόμο γνωρίζουμε. Ίσως να κάνουμε λάθος. Εσείς μας υποδείξατε κάποιον άλλον; Μήπως πρέπει να σας υπενθυμίσω ότι αυτή η λάθος κατά την άποψή σας οικονομική πολιτική, που ακολουθήσαμε τα τελευταία χρόνια, είχε σαν αποτέλεσμα να ξεπεράσουμε τη νοσηρή κατάσταση του στασιμοληθωρισμού, να μειώσουμε εντυπωσιακά τα επιτόκια, να συρρικνώσουμε το κρατικό έλλειμμα και τέλος να αναστρέψουμε την αυξητική τάση του δημόσιου χρέους;

Γνωρίζετε πολύ καλά ότι όλα αυτά τα πετύχαμε διασφαλίζοντας το εισόδημα των εργαζομένων, καλύπτοντας τον πληθωρισμό και δίνοντας πραγματικές αυξήσεις. Ασφαλώς αυτά δεν συγκρίνονται με την περίοδο 1990-1993, όταν είχαμε υψηλό πληθωρισμό με μηδενικές αυξήσεις στους εργαζόμενους.

Επειδή όμως συζητάμε σήμερα, αν θα παράσχουμε ψήφο εμπιστοσύνης ή όχι στην Κυβέρνηση, πιστεύω ότι πρέπει να καθορίσουμε τη στάση μας κυρίως από το έργο που έχει να παρουσιάσει την πρώτη διετία. Το έργο αυτό είναι μεγάλο. Αναφέρθηκα ήδη στα θετικά αποτελέσματα στον οικονομικό τομέα. Να αναφερθώ στην ενίσχυση του ρόλου της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας αυτοδιοίκησης; Να αναφερθώ στο πρόγραμμα "ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ" με τις συνενώσεις των κοινοτήτων σε ισχυρούς δήμους, ικανούς να αναπτυχθούν και να προσφέρουν καλύτερη ποιότητα ζωής στους πολίτες της περιφέρειας;

Να αναφερθώ στην ενίσχυση του στρατηγικού ρόλου της περιφέρειας; Ακόμα, στην υπαγωγή όλων των προσλήψεων του ευρύτερου δημόσιου τομέα στο ν. 2190; Να αναφερθώ στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Και σε όλες αυτές τις μεταρρυθμίσεις τις μεγάλες της Κυβέρνησης προς όφελος της ελληνικής κοινωνίας. Ποια ήταν η θέση της Νέας Δημοκρατίας; Υπονόμηση και άρνηση.

Αποχωρήσατε από την Αίθουσα της Βουλής όταν εδώ μέσα συζητούσαμε το νόμο για τις συνενώσεις των Ο.Τ.Α. Λέγατε πως όταν έρθετε εσείς στην εξουσία θα καταργήσετε το ν. 2190, για να τακτοποιήσετε τα δικά σας παιδιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατηγορούν την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι δεν επιδεικνύει την πρόθυμη κοινωνική ευαισθησία. Βεβαίως και μας βασανίζει το 10% της ανεργίας, έστω και αν καταφέραμε να τη σταθεροποιήσουμε. Γνωρίζουμε τα προβλήματα των νέων ανθρώπων, που παρά τα μέτρα του Υπουργείου Εργασίας δεν μπορούμε να δώσουμε λύση στο μεγάλο αυτό πρόβλημα. Μας απασχολεί το γεγονός ότι δεν μπορούμε να δώσουμε μεγάλες αυξήσεις στους συνταξιούχους και στους χαμηλόμισθους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να είμαστε μεταξύ μας απόλυτα ειλικρινείς. Σε καμία χώρα, σε καμία οικονομία, δεν συνδυάστηκε ποτέ η μείωση του πληθωρισμού, μείωση του κρατικού ελλείμματος, περιορισμός των δαπανών, μεγάλη -τονίζω- ενίσχυση της κοινωνικής πολιτικής.

Πρέπει να γίνουμε σαφείς. Δεν έχουμε σήμερα τη δυνατότητα να κάνουμε κοινωνική πολιτική με δανεικά. Ίσως κάποτε αυτό να γίνει.

Παρ' όλο αυτά όμως μετατρέψαμε τον Ο.Γ.Α. σε ταμείο κύριας ασφάλισης με καταβολή 2/3 της εισφοράς από το δημόσιο, για να μπορέσει ο αγρότης να ζήσει το υπόλοιπο της ζωής του με αξιοπρέπεια. Επεκτείνουμε το ΕΚΑΣ. Και βεβαίως υπάρχουν τομείς που απαιτείται κόπος και χρόνος για να βελτιωθούν. Όπως οφείλουμε να δαμάσουμε το τέρας που λέγεται δημόσιος τομέας.

Η αντιπαραγωγικότητα, η γραφειοκρατία, ο παραγοντισμός, η διαφθορά και η συναλλαγή, αποτελούν τα κύρια στοιχεία του δημόσιου τομέα. Καμιά προσπάθεια εκσυγχρονισμού του κράτους δεν πρόκειται να πετύχει, αν δεν έρθουν τα πάνω κάτω στο δημόσιο τομέα. Αυτό το γνωρίζουμε όλοι.

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλουμε τον εκσυγχρονισμό της χώρας, τις αλλαγές στη λειτουργία της κοινωνίας μας, για να υπάρξουν περισσότερες ευκαιρίες και δυνατότητες για τον πολίτη και καλύτερες συνθήκες ζωής. Όπως ξέρεi ο ελληνικός λαός, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι η μοναδική πολιτική δύναμη που εγγυάται αυτήν την πορεία, που εγγυάται το μέλλον του λαού και του τόπου, που έχει όραμα και στόχο, γι' αυτό πρέπει να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Νικόλαος Παπαφίλιππου έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κύριος Πρωθυπουργός μας είπε προχθές ότι η προσπάθεια της Κυβέρνησης, για να πάει μπροστά η χώρα, υπονομεύεται από εμπειρογμένες πρακτικές, από συνεχνιακές νοοτροπίες και από κατεστημένα συμφέροντα. Το ερώτημα είναι ποιος έχει καθιερώσει, ποιος έχει στηρίξει και ποιος ανέθρεψε αυτά τα κατεστημένα και αυτές τις νοοτροπίες στον τόπο μας.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό στον ελληνικό λαό ποιος πολιτικός χώρος προώθησε αυτά τα πρωτόγνωρα για την Ελλάδα φαινόμενα, τότε έγιναν αυτά και για ποιους λόγους. Σήμερα, κύριε Πρωθυπουργέ, μέμφεσθε εσείς αυτές τις πρακτικές, γιατί βρίσκεσθε μπροστά στα φαινόμενα αυτά και φυσικά αδυνατείτε να τα ξεπεράσετε.

Δεν μπορείτε να κάνετε τις αναγκαίες ρήξεις με τα κατεστημένα αυτά, γιατί αφορούν το ίδιο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και βέβαια, κύριε Πρωθυπουργέ, υπάρχει μέγα πολιτικό κόστος. Έτσι, κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να προχωρήσει μπροστά η προσπάθεια της Κυβέρνησης. Υπάρχουν ανυπέρβλητα εμπόδια. Δεν μπορεί να γίνουν οι αναγκαίες μεταρρυθμίσεις στον τόπο μας. Δεν μπορούν να προχωρήσουν οι εκσυγχρονισμοί, οι εξυγιάνσεις, οι αποκρατικοποιήσεις στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Αυτός είναι βασικός λόγος για τον οποίο η Κυβέρνηση η δική σας, κύριε Πρωθυπουργέ, δεν μπορεί να βγάλει τη χώρα από τα μεγάλα αδιέξοδα. Εδώ είναι το μέγα πρόβλημα, κύριοι συνάδελφοι.

Πλέον αυτών ο κύριος Πρωθυπουργός και μερικοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μας μίλησαν για αντικυβερνητικό μέτωπο. Είναι όμως γνωστό -και αυτό εξάλλου καταδείχθηκε περίτρανα στην Αίθουσα αυτή- ότι το αντικυβερνητικό μέτωπο υπάρχει μέσα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και όχι στην Αντιπολίτευση. Είναι ο χθεσινός εαυτός σας, κύριε Πρωθυπουργέ, είναι το ίδιο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Γι' αυτό εξάλλου οδηγηθήκατε σε αυτήν τη διαδικασία της αίτησης ψήφου εμπιστοσύνης από εσάς, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και βέβαια σας εκβιάζει ο κύριος Πρωθυπουργός και σας θέτει μπροστά σε ένα σοβαρό δίλημμα, εάν θα απαρνηθείτε ή όχι τον εαυτό σας, εάν θα εγκαταλείψετε αυτά για τα οποία παλέψατε μέχρι χθες, εάν θα εγκαταλείψετε τους συντρόφους σας, αυτούς με τους οποίους αγωνιστήκατε επί τόσα χρόνια.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι δικό σας θέμα, είναι θέμα πολιτικής συνείδησης. Εμείς πιστεύουμε, όμως, ότι αυτός ο εκβιασμός στερεί την ελευθερία της γνώμης του Βουλευτή. Είναι πράξη που δεν ταιριάζει στα δημοκρατικά ήθη του τόπου μας.

Να πω και μερικά πράγματα, κύριε Πρόεδρε, σε ό,τι αφορά αυτά τα οποία μας είπε ο κύριος Πρωθυπουργός και οι

Υπουργοί της Κυβέρνησης τόσο για την ανάπτυξη που έχουμε στη χώρα μας, όσο και για το κοινωνικό πρόσωπο της Κυβέρνησης, που για μας είναι ανυπαρκτο.

Όλοι γνωρίζετε τη μεγάλη προσφορά του Νομού Κοζάνης στο πανελλήνιο. Όμως αυτή η περιοχή ζει σήμερα τις οδυνηρές συνέπειες της αποβιομηχάνησης. Έκλεισαν μεγάλες κρατικές βιομηχανίες και χιλιάδες κόσμος έχασε τη δουλειά του. Για το λόγο αυτό, κύριε Πρόεδρε, εντάχθηκε η περιοχή μας στις φθίνουσες περιοχές με ειδικά κίνητρα, προκειμένου να δοθεί κάποια ώθηση.

Τι έγινε, κύριε Πρωθυπουργέ; Ήλθε ο Υπουργός σας ο κ. Παπαντωνίου και τα σάρωσε όλα, δεν άφησε τίποτε, ούτε φθίνουσες περιοχές ούτε Δ' ζώνη ούτε τίποτε. Καλπάζει η ανεργία. Έχει φθάσει στο 18%. Και βέβαια μας είπατε προχθές, ότι παίρνετε ορισμένα μέτρα. Μας μιλήσατε γι' αυτά τα τοπικά σύμφωνα απασχόλησης. Πέρασε ενάμιση χρόνος, κύριε Πρωθυπουργέ, από τότε που ήλθε το κλιμάκιο του Υπουργείου Εργασίας μαζί με εκπροσώπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι πρόγραμμα επιδοτούμενο από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μετά από ενάμιση χρόνο ξέρετε ποια είναι η απάντηση ορισμένων διευθυντών από τις βιομηχανίες που ακόμα υπάρχουν στην περιοχή μας; Εάν προχωρήσουμε σε αυτό το πρόγραμμα, είμαστε υποχρεωμένοι να τους μονιμοποιήσουμε και γι' αυτό δεν παίρνουμε κανέναν. Αυτό, λοιπόν, είναι ένα βασικό θέμα.

Να πω και δυο κουβέντες, κύριε Πρωθυπουργέ, για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που πινάζατε στον αέρα όλο το πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με επιδότηση 50% γιατί βάλατε εκείνο το περιβόητο όριο των εβδομήντα εκατομμυρίων (70.000.000) δραχμών μέσο ετήσιο τζίρο που δεν το επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση με αποτέλεσμα το 98% και πλέον των μικρομεσαίων επιχειρήσεων να μη μπορούν να επωφεληθούν αυτών των προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(Στο σημείο αυτό, κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και δεν είναι μόνο αυτό, κύριε Πρωθυπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Παπαφιλίππου, πρέπει να κλείσετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δείτε τις ομάδες γεωργικών παραγωγών. Το ίδιο έγινε. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έθεσε ένα μέσο ετήσιο τζίρο διακόσιες χιλιάδες (200.000) ECU και ήλθε το Υπουργείο Γεωργίας και το έκανε δύο εκατομμύρια (2.000.000) ECU. Όλοι οι συνεταιρισμοί ντύνονται στον αέρα.

Και βέβαια, συνεχίζει και καλπάζει η ανεργία, κύριε Πρωθυπουργέ. Πώς θα τη δαμάσουμε; Δείτε το σας παρακαλώ.

(Στο σημείο αυτό, κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κλείστε παρακαλώ, κύριε Παπαφιλίππου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Γι' αυτό το λόγο, κύριε Πρόεδρε, εμείς δεν μπορούμε με τίποτα να ψηφίσουμε αυτήν την αίτηση για ψήφο εμπιστοσύνης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το καταλάβαμε, κύριε Παπαφιλίππου, από την αρχή της αγορεύσεώς σας.

Η συνάδελφος κ. Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα ζητά την άδεια του Σώματος για ολιγοήμερη απουσία της στο εξωτερικό, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Εγκρίνει η Βουλή;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς, η Βουλή ενέκρινε.

Επίσης, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ" πενήντα μαθητές και τρεις συνοδοί-καθηγητές από το 2ο Τεχνικό και Επαγγελματικό Λύκειο Νέας Φιλαδέλφειας Αττικής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Όπως βλέπετε, κύριοι συνάδελφοι, η Β' περιφέρεια τιμά ιδιαίτερα το Κοινοβούλιο διά των μαθητών της.

Εσείς, κύριε Τζιτζικώστα, από τη Θεσσαλονίκη δεν μας έρχεσθε συχνά!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΖΙΤΖΙΚΩΣΤΑΣ: Είναι μακριά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Δημήτριος Κουτσόγιωργας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα περίμενε κανείς σε μια τέτοια κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία σαν αυτή που συμμετέχουμε, η κάθε παράταξη της Αντιπολίτευσης να παρουσιάσει με σοβαρή επιχειρηματολογία τους λόγους για τους οποίους παρέχει ή δεν παρέχει την εμπιστοσύνη της στην Κυβέρνηση.

Αντ' αυτού το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας και ο Αρχηγός της προτίμησαν να επιδοθούν σε μια κακοστημένη παράσταση εμπάθειας και μικροψυχίας με στόχο το θυμικό που θύμισε περισσότερο σαπουνόπερα δεύτερης διαλογής παρά πολιτική πρόταση από κόμμα βρισκόμενο στην υπεύθυνη θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Η Νέα Δημοκρατία μίλησε με εμπάθεια αλλά και με έπαρση. Μας κατηγορήσε για πλήρη ανικανότητα αλλά και για μεγάλες καθυστερήσεις στην υλοποίηση των πολιτικών μας.

Αλλά ο Αρχηγός της δεν σταμάτησε μόνο εκεί. Πέρασε και ουσιαστικά στη σφαίρα της φαντασίας ερμηνεύοντας την πρωτοβουλία της Κυβέρνησης να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης μιλώντας για τραγικά αδιέξοδα, κινήσεις σπασμωδικές, νευρικές υπό το κράτος πανικού που προκαλούν μόνο θυμηδία ή θλίψη και πολλά άλλα που δεν ανταποκρίνονται στο επίπεδο αυτής της συζήτησης. Είναι απορίας άξιο πού ανακάλυψε η φαντασία του κ. Καραμανλή όλα αυτά τα δυσάρεστα αισθήματα και καταστάσεις πίσω από την πρωτοβουλία της Κυβέρνησης να ανανεώσει την ψήφο εμπιστοσύνης στον εαυτό της.

Η Κυβέρνηση κινείται με μεθοδικότητα και σταθερότητα πάνω στις γραμμές που έχει χαράξει από το 1993. Τα αποτελέσματα αυτής της προσπάθειας είναι ορατά. Δεν χρειάζεται να γίνει άλλος ένας απολογισμός της ραγδαίας βελτίωσης των μεγεθών της ελληνικής οικονομίας τα τελευταία χρόνια ως και της συνεχούς αναβάθμισης της Ελλάδος στη διεθνή πολιτική σκηνή.

Βέβαια αυτή η πορεία δεν είναι γραμμική και δεν είναι μια προσπάθεια που δεν συναντά δυσκολίες στην υλοποίησή της. Οι μεγάλες αλλαγές απαιτούν και τόλμη και μεγάλες συγκρούσεις. Εμείς αναλαμβάνουμε το κόστος να κάνουμε αυτές τις συγκρούσεις όταν πρυτανεύει το συμφέρον της πατρίδας μας.

Γι' αυτό το λόγο από βασική πολιτική εντιμότητα ζητάει η Κυβέρνηση σήμερα την έγκριση της πολιτικής της και έγκριση της εμπιστοσύνης της από την Εθνική Αντιπροσωπεία για να επισφραγίσουμε το αύριο απέναντι στο χθες.

Αλλά η Νέα Δημοκρατία αντί να σταθεί σε ελλείψεις και να προτείνει εναλλακτικές λύσεις σ' αυτήν τη συζήτηση, επιδόθηκε σε μια απέραντη καταστροφολογία και κινδυνολογία η οποία μπορεί να εξηγηθεί μόνο από την ανευθυνότητα και την απειρία που βρίσκεται στους κόλπους της.

Δηλαδή όλα αυτά που έχουμε πετύχει τα τελευταία πέντε χρόνια που βρίσκεται στην Κυβέρνηση το ΠΑΣΟΚ είναι εντελώς αυτονόητα; Δεν είναι τίποτα; Ο Πρωθυπουργός δεν συνέβαλε ούτε στο ελάχιστο στο ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο; Κορυφαίοι αναλυτές της παγκόσμιας οικονομίας, όλοι αναγνωρίζουν τη μεγάλη πρόοδο που πέτυχε η Ελλάδα τα τελευταία πέντε χρόνια και συναινού στην προεξόφληση της ένταξής της στην ΟΝΕ.

Οι διεθνείς αγορές και η εσωτερική αγορά που έδωσαν ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και στην ελληνική οικονομία, τη στιγμή που κλωνιζόταν η παγκόσμια οικονομία, όλοι αυτοί δεν ξέρουν τίποτα και ξέρει καλύτερα ο κ. Καραμανλής που μας λέει, ότι δεν κάναμε τίποτα για τα διαρθρωτικά προβλήματα της χώρας, παρά μόνο κάτι ψευτομετοχοποιήσεις;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μόνο που προκαλεί θλίψη μέσα σε αυτήν την Αίθουσα είναι ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν έχει θέσεις και καταφεύγει σε γενικόλογες και βαρείς χαρακτηρισμούς, για να δημιουργήσει εντυπώσεις.

Όπως θλίψη προκαλεί και η ανάμνηση της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας. Όταν βρέθηκε για τελευταία φορά στην κυβέρνηση. Ο διχασμός του ελληνικού λαού και η ποινικοποίηση της πολιτικής ζωής για να μπορέσει να ανέβει και να διατηρηθεί στην εξουσία, η διαρθρωτική πολιτική του ξεπουλήματος και του αφανισμού της ελληνικής παραγωγικής βάσης.

Στενοχωρήθηκε η Νέα Δημοκρατία για τις προγραμματικές συμφωνίες που υπέγραψε η Κυβέρνηση. Είναι υπόλογη στις πολυεθνικές και τους οικονομικούς κολοσσούς που είναι ικανοί να χτυπήσουν κάθε προσφορά κάτω του κόστους, μέχρι να μπουν μέσα σε μία αγορά και να την αλώσουν.

Εμείς δεν λέμε ότι για όλα τα δεινά της χώρας φταίει η περίοδος 1990-1993. Αλλά, όπως και να το κάνουμε, φανήκατε αναξίπιστοι διαχειριστές της εξουσίας εκείνη την περίοδο. Τόσο αναξίπιστοι, που δεν δικαιούστε να μιλάτε με το πνεύμα του τιμητή σήμερα, πόσο μάλλον αν προσθέσουμε και την απειρία σας στο χειρισμό μεγάλων θεμάτων, όπως αυτά που αντιμετωπίζουμε σήμερα.

Η Νέα Δημοκρατία επιχείρησε σε αυτήν τη συζήτηση να οικειοποιηθεί τα πάντα, ακόμα και αυτήν την ευαισθησία στην κοινωνική αδικία και ανισότητα, για την οποία η παράταξή της είναι παραδοσιακά και ιστορικά υπεύθυνη.

Αναρωτιέμαι: Τα κόμματα της Αριστεράς δεν αντιλαμβάνονται αυτήν την προσπάθεια παραπλάνησης του ελληνικού λαού; Δεν αντιλαμβάνονται αυτό που αφουγκράζεται ολόκληρη η κοινωνία στην περίπτωση της Νέας Δημοκρατίας, όπως λέει και ο λαός μας, "όπου ακούς πολλά κεράσια, κράτα μικρό καλάθι".

Η Νέα Δημοκρατία είτε και κάτι άλλο. Ότι δεν υπάρχουν πια οι διαχωριστικές γραμμές του παρελθόντος και όλοι κρινόμαστε από την αποτελεσματικότητά μας. Πράγματι, οι διαχωριστικές γραμμές του ψυχρού πολέμου έχουν καταρρεύσει. Όμως και σήμερα υπάρχουν διαχωριστικές γραμμές, αν όχι χάσμα, μεταξύ της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Υπάρχει διαχωρισμός μεταξύ υπευθυνότητας και ανευθυνότητας, μεταξύ ρεαλισμού και φαντασίας, μεταξύ της προόδου και της συντήρησης, μεταξύ μιας επεξεργασμένης πολιτικής και μιας επικίνδυνης αντιπολίτευσης, με μόνο στόχο τη νομή της εξουσίας, μεταξύ αυτών που θέλουν να εμπορευματοποιήσουν στο έπακρο τις οικονομικές και κοινωνικές σχέσεις και όλων αυτών που θα προσπαθούν πάντα για μία δικαιότερη κοινωνία.

Σε αυτήν την κρίσιμη στιγμή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λίγους μήνες πριν κριθεί η Ελλάδα για την είσοδό της στην ΟΝΕ, η Κυβέρνηση ζητά την ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή, όχι γιατί είναι πιο αδύναμη από ποτέ, αλλά γιατί θέλει να είναι πιο δυνατή παρά ποτέ.

Αλλά μπροστά στην πρόκληση των επόμενων μηνών, πρέπει να γνωρίζετε, αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, ότι για να επιτευχθούν μεγάλοι εθνικοί στόχοι χρειάζεται κοινωνική και εθνική συσπείρωση και γι αυτό δεν έπρεπε να φανείτε μικρόψυχοι, απορρίπτοντας ανεύθυνα όλο το έργο της Κυβέρνησης. Θα περιμέναμε να είστε εποικοδομητικοί, θετικοί, υπεύθυνοι. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Ευάγγελος Αποστόλου έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, είπε ο κύριος Πρωθυπουργός "ερχόμαστε να ζητήσουμε ψήφο εμπιστοσύνης με έργο". Ας δούμε το έργο του σε έναν από τους τομείς που άμεσα ή έμμεσα απασχολεί τουλάχιστον το 50% του ελληνικού λαού. Αναφέρομαι στον αγροτικό τομέα.

Βέβαια η απομάκρυνση της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Γεωργίας δεν θα σας απαλλάσει, κύριε Πρωθυπουργέ, της ευθύνης σας. Τα προβλήματα δεν θα τα συζητήσουμε σήμερα, είναι γνωστά, τα έχουμε κατά κόρον συζητήσει σ' αυτήν την Αίθουσα και όλοι τα έχουμε αναγνωρίσει. Το πρόβλημα που σήμερα βρίσκουμε μπροστά μας είναι ότι ενώ το ευρωπαϊκό σκηνικό αλλάζει άρδην στα πλαίσια της "Ατζέντας 2000", ενώ όλοι γνωρίζουμε ότι έρχεται δυστυχώς η επανεθνικοποίηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής η

Κυβέρνηση παρακολουθεί απαθής τα δρώμενα.

Οι νομοθετικές ρυθμίσεις που υποσχέθήκατε στις κινητοποιήσεις είτε δεν υλοποιήθηκαν ή και αυτές που υλοποιήθηκαν ουσιαστικά είναι ανενεργές. Όχι μόνο λοιπόν δεν λύσατε τα προβλήματα του αγροτικού χώρου αλλά κυρίως δεν οχυρώσατε τον αγροτικό κόσμο σ' αυτά που έρχονται και που γνωρίζετε ότι θα έρθουν.

Τι κάνατε, κύριοι της Κυβέρνησης, όσον αφορά στη μείωση του κόστους των αγροτικών εκμεταλλεύσεων; Γνωρίζουμε εδώ και χρόνια ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα του αγροτικού χώρου είναι ο μικρός και πολυτεμαχισμένος αγροτικός κλήρος. Θεσμοθετήσατε διατάξεις για την τράπεζα γης πρόχειρα χωρίς συνεννόηση με τον αγροτικό κόσμο. Τις έχετε παραπέμψει στις καλένδες.

Τι κάνατε όσον αφορά την έρευνα, την εκπαίδευση και κατάρτιση του Έλληνα αγρότη; Κανένα πρόγραμμα έρευνας δεν υπάρχει σε εξέλιξη. Το ΕΘΙΑΓΕ και όλα τα αγροτικά ινστιτούτα έχουν υποβιβασθεί. Ακόμη και αυτός ο οργανισμός που θεσμοθετήσατε για την εκπαίδευση των αγροτών και αυτός παραμένει στα συρτάρια του Υπουργείου.

Τι κάνατε, κύριοι, όσον αφορά την οργάνωση και διάθεση της παραγωγής; Ποιο δίκτυο προώθησης των αγροτικών προϊόντων τα τελευταία χρόνια αναπτύχθηκε;

Και τι κάνατε για να μπούμε εν όψει της παγκοσμιοποίησης στις νέες αγορές; Απολύτως τίποτε.

Τι κάνατε όσον αφορά την αναδιάρθρωση της παραγωγής όταν όλοι γνωρίζουμε ότι απαιτείται η αλλαγή της σχέσης μεταξύ φυτικής και ζωικής παραγωγής, όταν όλοι γνωρίζουμε ότι απαιτείται να βγάλουμε νέες ποικιλίες; Εμείς απλά εξακολουθούμε να λειτουργούμε με την επιδοματική πολιτική, μία πολιτική, κύριε Πρωθυπουργέ, που εσείς ειδικά την αναπτύξατε τη δεκαετία του '80. Είναι μια πολιτική αγαπητοί συνάδελφοι που δυστυχώς έχει μετατρέψει το Υπουργείο Γεωργίας σε ένα απλό και μάλιστα κακό διαχειριστή των κοινοτικών επιδοτήσεων. Και ξέρετε, αυτές θα τελειώσουν κάποτε και τότε η κατάσταση στον αγροτικό τομέα θα είναι οικτρή.

Τι κάνατε για να αντιμετωπίσετε το σοβαρό πρόβλημα υπερχρέωσης του αγροτικού τομέα; Ψηφίσατε ένα νομοσχέδιο για τις ρυθμίσεις των χρεών των συνεταιρισμών, ρυθμίσεις οι οποίες βρίσκονται σε εκκρεμότητα διότι δεν έγιναν μελέτες βιωσιμότητας και ρυθμίσεις για τις οποίες μας εγκαλεί η Ευρωπαϊκή Ένωση. Και είτε ο πρώην Υπουργός ότι θα ληφθεί πολιτική απόφαση. Οι πολιτικές αποφάσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν και ένα πολιτικό κόστος. Το έχετε αυτό υπολογίσει;

Τι κάνατε για την αντιμετώπιση της υπερχρέωσης του υπόλοιπου αγροτικού τομέα; Αν δεν έχετε υπόψη σας ότι οι ρυθμίσεις δεν είναι τίποτα άλλο από απλή μετατόπιση και διόγκωση του προβλήματος δεν πρόκειται να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα και του αγροτικού τομέα αλλά και πρωτίστως, κύριε Πρωθυπουργέ, και το πρόβλημα της Αγροτικής Τράπεζας που σήμερα είναι πάρα πολύ μεγάλο εξαιτίας αυτής της πολιτικής που ακολουθήθηκε τα τελευταία χρόνια.

Και τι κάνατε όσον αφορά ένα θέμα που κατά κόρον μας απασχόλησε το καλοκαίρι σχετικά με τη δασοπροστασία; Εκεί μάλλον εγκληματίσατε και εγκληματίσατε διότι μεταφέρατε την ευθύνη δασοπροστασίας στην Πυροσβεστική Υπηρεσία που όχι μόνο ήταν αντιεπισημονική η συγκεκριμένη μεταφορά αλλά κυρίως γιατί έγινε εν μέσω της αντιπυρικής περιόδου και χωρίς να είναι η Πυροσβεστική Υπηρεσία έτοιμη, όπως δηλώθηκε από τον αρχηγό του Πυροσβεστικού Σώματος.

Κύριε Πρωθυπουργέ, δεν είναι μόνο θέμα, στην προκειμένη περίπτωση, πολιτικής ευθύνης. Εδώ υπάρχει και κάποια ηθική αυτουργία, διότι μπορεί να έπεσαν οι αείμνηστοι πυροσβέστες στην υπηρεσία του καθήκοντός τους, όμως δεν υπάρχει ευθύνη γιατί τους βάλατε να υπερασπιστούν ένα καθήκον για το οποίο δεν τους είχατε εφοδιάσει με τα απαραίτητα μέσα, αλλά ούτε είχαν και τις απαραίτητες γνώσεις.

Πολλά είναι που δεν έχουν γίνει στον αγροτικό τομέα. Δεν θα σταθώ σε αυτό. Το θέμα είναι ότι ήδη από σήμερα, όπως

ακούσαμε όλοι αγαπητοί συνάδελφοι, άρχισαν οι αγρότες να προετοιμάζονται για νέες κινητοποιήσεις.

Εσείς, βέβαια, θα πάρετε ψήφο εμπιστοσύνης, αλλά το θέμα είναι πώς θα αντιμετωπίσετε τους αγρότες αύριο που θα έρθουν πάλι να ξαναφέρουν τα ίδια προβλήματα.

Επειδή, όμως, κύριε Πρωθυπουργέ, έχει γίνει μία εργασία πάνω σε αυτόν τον τομέα, ήδη όλα τα κόμματα έχουν καταθέσει τις προτάσεις τους στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή, για το αγροτικό πρόβλημα, νομίζω πως είναι καιρός, τουλάχιστον η νέα πολιτική ηγεσία, να δει αυτές τις προτάσεις, να τις μελετήσει και να μπούμε επιτέλους σε ένα δρόμο επίλυσης των αγροτικών προβλημάτων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Αρσένης έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κεντρικός άξονας της τριήμερης συζήτησης είναι πράγματι η πορεία μας προς την ΟΝΕ και σωστά, γιατί η πορεία προς την ΟΝΕ, η ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ αποτελεί ένα βασικό στοιχείο της εθνικής στρατηγικής που στηρίζεται από τη μεγάλη πλειοψηφία του πολιτικού κόσμου και από την ελληνική κοινωνία.

Όπως υπογράμμισε και ο κύριος Πρωθυπουργός, η πολιτική της Κυβέρνησης δεν εξαντλείται σε μία εξυπηρέτηση της πορείας προς την ΟΝΕ και αυτού του στόχου. Υπάρχουν συνοδευτικές παράλληλες πολιτικές που έχουν τη δική τους σημασία και τη δική τους προτεραιότητα. Γιατί η ΟΝΕ είναι ένας σταθμός σε μία διαρκή διαδικασία συμμετοχής της Ελλάδας στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι.

Εξίσου σημαντικός στόχος είναι και η εξασφάλιση των όρων ομαλής λειτουργίας της αγοράς, της παραγωγής και της κοινωνίας, καθώς και η εξασφάλιση υψηλού επιπέδου απασχόλησης και κοινωνικής συνοχής μετά την ένταξη της Ελλάδας στη ΟΝΕ.

Γι'αυτό, οι παράλληλες συνοδευτικές πολιτικές της Κυβέρνησης, που αποσκοπούν στην πραγματική σύγκλιση, στην αναβάθμιση της οικονομικής και κοινωνικής υποδομής της χώρας, έχουν μεγάλη σημασία. Είναι μέσα σε αυτό το πλαίσιο που εντάσσουμε και τη μεγάλη προσπάθεια της Κυβέρνησης στο χώρο της παιδείας, με τη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.

Είναι αυτονόητο ότι το μέλλον ενός έθνους εξαρτάται σε ένα μεγάλο βαθμό από την αποτελεσματική επένδυση πόρων στη γνώση και στη νέα γενιά. Αυτό ήταν και παραμένει αληθές. Αλλά σε αυτήν τη συγκυρία η παιδεία έχει να παίξει ένα ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο.

Όσο περνάμε από τη μεταβιομηχανική περίοδο και τη μεταβιομηχανική εποχή στην εποχή της πληροφορικής και από την εποχή της πληροφορικής στην κοινωνία της γνώσης, το θέμα της εκπαίδευσης αποτελεί ένα βασικό στοιχείο μετασχηματισμού της ίδιας της κοινωνίας και της οικονομίας, αλλά ταυτόχρονα αποτελεί και ένα εργαλείο άσκησης κοινωνικής πολιτικής και εξασφάλισης της κοινωνικής συνοχής.

Γι'αυτό το λόγο είναι που η Κυβέρνηση προχώρησε μαζί με άλλες χώρες και βρίσκεται στην πρωτοπορία της προσπάθειας να ετοιμάσουμε τη χώρα για τον 21ο αιώνα. Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, την οποία άρχισε η Κυβέρνηση, δεν πρέπει να συγχέεται με καλές προσπάθειες, που έγιναν στο παρελθόν, για βελτίωση του υπάρχοντος συστήματος. Η εκπαιδευτική αυτή μεταρρύθμιση εντάσσεται στο πλαίσιο των μεγάλων οικονομικών και κοινωνικών αλλαγών σε παγκόσμιο επίπεδο και αποσκοπεί στη ριζική αλλαγή του συστήματος από το νηπιαγωγείο μέχρι το Πανεπιστήμιο.

Δεν πρόκειται να μπω στα στοιχεία της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, γιατί είχα την ευκαιρία επανειλημμένα στο Κοινοβούλιο να τα αναλύσω αυτά. Θα ήθελα, όμως, να αναφερθώ σε τέσσερα μόνο χαρακτηριστικά της σύγχρονης εποχής, μέσα στα οποία εντάσσεται η λογική της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Και το κάνω αυτό, παρακινούμενος από διάφορα σχόλια που άκουσα αυτό το τριήμερο μέσα στη Βουλή.

Θέλω να υπενθυμίσω αυτά τα τέσσερα στοιχεία, που καθιστούν αναγκαία την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση:

Πρώτον, στο σύγχρονο κόσμο που χαρακτηρίζεται από την

παγκοσμιοποίηση, διαρρηγνύεται η παραδοσιακή σχέση μεταξύ πολιτικής εξουσίας, αγοράς, κοινωνίας των πολιτών και εκπαιδευτικών θεσμών. Πράγματι, δημιουργούνται αυτόνομοι, αξιακοί λειτουργικοί χώροι, όπου το οικονομικό στοιχείο τείνει να ενσωματώσει όλες τις άλλες εκφάνσεις της οικονομικής και πολιτικής ζωής σ' ένα δίκτυο παγκόσμιας οικονομικής κυριαρχίας.

Υπάρχει λοιπόν κίνδυνος, αν δεν ληφθούν μέτρα, η κυριαρχία της αγοράς να οδηγήσει στην κοινωνία της αγοράς, στη δημοκρατία της αγοράς και τελικά στην παιδεία της αγοράς. Για να αντιμετωπίσουμε αυτόν τον κίνδυνο, χρειάζεται να προχωρήσουμε ταχύτατα στην αναβάθμιση της δημόσιας παιδείας, με έμφαση στην ανθρωπιστική παιδεία και στην προώθηση της πολιτισμικής μας κληρονομιάς.

Δεύτερον, η γνώση αλλάζει ταχύτατα. Η τεχνολογική πρόοδος προχωρά με ιλιγγιώδη ταχύτητα. Για τον απόφοιτο του πανεπιστημίου, υπολογίζεται ότι 80% των τεχνολογικών του γνώσεων θα έχουν απαξιωθεί μέσα σε μία δεκαετία. Για να κρατήσει την επικαιρότητά του, για να είναι σχετικός με το γνωστικό του αντικείμενο, για να μπορεί να είναι ανταγωνιστικός στο χώρο της παραγωγής, θα χρειασθεί να ξαναγυρίσει στο πανεπιστήμιο και να επικαιροποιήσει τις γνώσεις του. Έτσι λοιπόν, η σύνδεση του ατόμου με την παιδεία δε συνδέεται με συγκεκριμένες ηλικίες. Υπάρχει μία διά βίου σύνδεση πια μεταξύ του ατόμου και της παιδείας. Η διά βίου κατάρτιση είναι χαρακτηριστικό της σύγχρονης εποχής.

Τρίτον, η πρόσβαση στην πληροφορία που ήταν ένα από τα προβλήματα της παλιάς εποχής, δεν υπάρχει πλέον. Η πληροφορία διαχέεται παντού. Αντίθετα, το πρόβλημα που έχει το άτομο, είναι ο καταίσιμος πληροφοριών προς αυτό και το ζητούμενο είναι η ανάπτυξη της κριτικής σκέψης, έτσι που το άτομο να κάνει επιλογή ανάμεσα στις πολλές πληροφορίες, που έχει στη διάθεσή του, για να χρησιμοποιήσει καλύτερα αυτές τις πληροφορίες για την έκφραση της δικής του προσωπικότητας, για να λύσει τα δικά του προβλήματα.

Τέταρτο, το πέρασμα στη μεταβιομηχανική εποχή, συνδέεται με ριζικές αλλαγές στο παραγωγικό και κοινωνικό πεδίο. Το φορτικό μοντέλο, όπου κυριάρχησε η εξειδικευμένη μηχανή, η μηχανοποιημένη εργασία, η παθητική γνώση, δίνει τώρα τη θέση του σε ένα νέο μοντέλο, όπου η τεχνογνωσία, η πρωτοβουλία, η φαντασία και η εφευρετικότητα ανήκει στο άτομο, που είναι χειριστής της ηλεκτρονικής συσκευής.

Η γνώση λοιπόν ακολουθεί μια νέα ιστορική διαδρομή. Επανέρχεται στο άτομο, στην πρωτοβουλία του ατόμου και στην ανάπτυξη της προσωπικότητας. Η σχέση ατόμου-μηχανή, που ήταν συσσωρευμένη η παγκόσμια τεχνολογική γνώση, έχει αλλάξει, και μ' αυτό αλλάζουν πολλά, και στο χώρο της παραγωγής και στο χώρο της παιδείας.

Το συμπέρασμα όλων αυτών είναι ότι η γνώση, η κριτική σκέψη πρέπει να γίνει απόκτημα όλων. Έχει τελειώσει ο κόσμος του κλειστού εκπαιδευτικού συστήματος. Χρειαζόμαστε ανοικτά εκπαιδευτικά συστήματα, με ανοικτή πρόσβαση σε όλους.

Η κοινωνικοποίηση της γνώσης είναι και απάντηση σε έναν άλλο κίνδυνο, στον κίνδυνο να δημιουργήσουμε τώρα μια κοινωνική τάξη γνωσιοτεχνικού αναφαβητισμού, κοινωνικές τάξεις που δεν μπορούν να συμμετέχουν στις τεχνολογικές εξελίξεις και μένουν έξω από τη διαδικασία της παραγωγής.

Το δικαίωμα, λοιπόν, στην εκπαίδευση, το δικαίωμα πρόσβασης σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης είναι το μήνυμα των καιρών, είναι η ευθύνη των κυβερνήσεων. Γι' αυτό η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, που έχουμε αρχίσει, βασίζεται σ' αυτά τα στοιχεία. Κάνουμε πραγματικότητα το δικαίωμα στην πρόσβαση και τους ίδιους όρους πρόσβασης στην εκπαίδευση για όλους. Το σύστημα είναι ανοιχτό, από το νηπιαγωγείο μέχρι και την τριτοβάθμια εκπαίδευση, που ασχολείται τώρα με την ανάπτυξη της προσωπικότητας του ατόμου, την ανάπτυξη της κριτικής σκέψης και τη διά βίου κατάρτιση.

Η διαδικασία της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης -και το έχω πει επανειλημμένα- έχει βάθος χρόνου. Δεν πρόκειται να

τελειώσει σε ένα, σε δύο ή σε τρία χρόνια. Είναι μία διαδικασία, που θα πάρει πολλά χρόνια. Αρχίσαμε όμως και προχωρούμε.

Φυσικά οι ριζικές αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα θα συναντήσουν και αντιδράσεις από ομάδες πολιτών, τα συμφέροντα των οποίων θίγονται. Είναι λογικό αυτό. Θα συναντήσουν αντιδράσεις από άτομα ή ομάδες, που δεν κατανοούν το μήνυμα των καιρών.

Η ευθύνη μας, ευθύνη όλων μας, είναι να μιλήσουμε σ' αυτές τις ομάδες, που νομίζουν ότι θίγονται, και να τους πούμε ότι το νέο σύστημα δεν αποκλείει κανέναν. Απαιτεί προσαρμογές από όλους μας, αλλά υπάρχει δουλειά, υπάρχει ρόλος για όλους μας. Θα πρέπει αυτές τις ομάδες σιγά-σιγά να τις παρασύρουμε στο δρόμο της αλλαγής, που έχουμε ακολουθήσει.

Αν και η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση είναι ηλικίας μόνον ενός έτους, πρέπει να πω ότι ήδη ομάδες, που αντιδρούσαν εδώ και ένα χρόνο, έχουν αλλάξει θέση απέναντι στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Δεν έχω καμία αμφιβολία ότι σύντομα ολόκληρη η ελληνική κοινωνία θα στηρίξει την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, που είναι θέμα των καιρών.

Απογοητευτική, ομολογώ, είναι η στάση των κομμάτων απέναντι στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Τα κόμματα πιστεύω ότι έχουν ευθύνη απέναντι στο θέμα της παιδείας για τα παιδιά μας, να κάνουν συγκεκριμένες προτάσεις, να ασκήσουν κριτική και έλεγχο στην Κυβέρνηση για το ρυθμό υλοποίησης κάποιων έργων, αλλά δεν μπορούν να είναι αρνητικοί και ισοπεδωτικοί για όλα.

Φοβάμαι, ότι τα κόμματα και κυρίως η Αξιωματική Αντιπολίτευση έδειξε έναν πολιτικό υποτονισμό. Προσπάθησε ευκαιριακά να προσεταιρισθεί κάποιες ομάδες μέσα στο εκπαιδευτικό σύστημα που αντιδρούν, αντιφάσκοντας με τις ίδιες τους τις θέσεις και θα επανέλαω σε αυτό το θέμα.

Όμως, ήρθε πιστεύω η στιγμή να αρθρούμε όλοι στο ύψος των περιστάσεων. Να δούμε την παιδεία σαν ένα πρωταρχικό στόχο για το μετασχηματισμό της κοινωνίας μας, για να βοηθήσουμε όλοι μας προς αυτήν την κατεύθυνση.

Ερωτήματα μπήκαν σ' αυτήν την τριήμερη συζήτηση για την παιδεία. Το πρώτο θέμα ήταν για τη χρηματοδότηση της παιδείας. Ξαφνικά ανακαλύψαμεκ νέου ότι οι δημόσιες δαπάνες για την παιδεία στην Ελλάδα είναι σχετικά χαμηλές. Αυτό το ξέραμε, όπως ξέρουμε ότι και το κατά κεφαλήν εισόδημα της Ελλάδας είναι χαμηλό σχετικά με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Και το θέμα δεν είναι πού βρισκόμαστε τώρα, το θέμα είναι πόσο προοδεύουμε και προχωρούμε.

Μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση ότι η Νέα Δημοκρατία δημιούργησε θέμα γι' αυτό. Εδώ αντιφάσκει. Πρώτα απ' όλα η Νέα Δημοκρατία όταν ήταν στην κυβέρνηση δεν έδειξε ιδιαίτερη ευαισθησία για την αύξηση των δαπανών και την παιδεία.

Τα στοιχεία τα οποία αναφέρατε αφορούν το 1995 και πράγματι σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά στοιχεία οι δημόσιες δαπάνες για την παιδεία στην Ελλάδα ήταν 2,9% του ΑΕΠ. Αυτό είναι ένα ιστορικό δεδομένο και πρέπει να σας πω ότι επί Νέας Δημοκρατίας 1990-1993, οι δαπάνες ήταν ακόμα χαμηλότερες σε σχέση με το ΑΕΠ. Τι έγινε, όμως, από το 1995; Φέτος οι δαπάνες είναι 3,7% του ΑΕΠ. Έχει γίνει, λοιπόν, μια σημαντική πρόοδος προς την κατεύθυνση της αύξησης των δημοσίων δαπανών για την παιδεία. Δεν μπορούμε να φθάσουμε τα ευρωπαϊκά επίπεδα αμέσως. Προχωρούμε, όμως, με έναν ταχύτατο ρυθμό.

Πρέπει να πω, ότι για την υλοποίηση της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης ο κρατικός προϋπολογισμός διέθεσε τα κονδύλια που χρειαζόμαστε για να το εντοπίσουμε. Και δεν έχω καμία αμφιβολία ότι αυτό θα συνεχιστεί και στα επόμενα έτη. Αλλά εδώ υπάρχει μια αντίφαση από την μεριά της Νέας Δημοκρατίας. Η Νέα Δημοκρατία θέλει την ιδιωτική παιδεία. Ιδιωτική παιδεία σημαίνει, ότι οι δημόσιες δαπάνες σε σχέση με το ΑΕΠ θα πρέπει να μειωθούν. Γιατί κόπτεται, λοιπόν, για την αύξηση των δημοσίων δαπανών για την παιδεία; Θα επανέλαω σ' αυτό το θέμα.

Εμείς προχωρούμε στο έργο, όπως το έχουμε προγραμματίσει και

έχουμε πει, ότι χρόνο με χρόνο, θα κάνουμε τα βήματα προς τον τελικό σκοπό. Προχωρήσαμε, όπως είπα, για το ολοήμερο νηπιαγωγείο και το ολοήμερο δημοτικό.

Φέτος, λειτουργούν τριακόσια πενήντα ολοήμερα νηπιαγωγεία και λειτουργούν χίλια ολοήμερα δημοτικά σχολεία.

Πέρσι μας έλεγαν ότι αυτό είναι πυροτέχνημα. Σήμερα όμως, αυτό είναι πραγματικότητα και θέλω εδώ να υπογραμμίσω, πέρα από το παιδαγωγικό στοιχείο του ολοήμερου νηπιαγωγείου και του ολοήμερου δημοτικού, το βαθύτατο κοινωνικό χαρακτήρα και την κοινωνική πολιτική που ασκείται μέσα απ' αυτούς τους θεσμούς.

Πλαίσιο σπουδών.

Φέτος, κυκλοφόρησαν ογδόντα δυο νέα βιβλία στα λύκεια. Ποτέ άλλοτε στην ιστορία της χώρας αυτής, δεν έχουν συγγραφεί και διανεμηθεί τόσα βιβλία στα σχολεία.

Πέρσι πάλι η Νέα Δημοκρατία μας έλεγε, ότι δεν πρόκειται να διατεθούν αυτά τα βιβλία στα σχολεία. Τα βιβλία, όμως, ετοιμάστηκαν και διανεμήθηκαν στα σχολεία εγκαίρως.

Έγινε λόγος για προβλήματα στα βιβλία. Θέλω να σας πω ότι και τα βιβλία είναι μία διαδικασία. Έχουμε προχωρήσει σε ένα πρόγραμμα και σε προκήρυξη ανοικτού διαγωνισμού για μια σειρά από βιβλία, έτσι που το 2000 για κάθε μάθημα στο γυμνάσιο και στο λύκειο να υπάρχουν τρία εναλλακτικά βιβλία στη διάθεση των μαθητών. Δεν μπορεί να γίνει θαύμα σε ένα χρόνο, αλλά κάναμε ένα σημαντικό βήμα μέσα σε ένα χρόνο.

Πού υπήρχε το πρόβλημα για το οποίο μιλάνε πολλοί; Το πρόβλημα υπάρχει στο εξής: Αφήσαμε χρόνο στους μαθητές να επιλέξουν τα μαθήματα επιλογής και τις κατευθύνσεις, για να έχουν καλή ενημέρωση από τους καθηγητές τους, για να διαλέξουν τη μία ή την άλλη κατεύθυνση. Και η ημερομηνία λήξης ήταν 23 Οκτωβρίου. Όταν, λοιπόν, σε ένα σχολείο είχαν δηλώσει εξ αρχής δέκα μαθητές για τη θετική κατεύθυνση και για παράδειγμα κάποιοι άλλαξαν γνώμη και έχουμε τώρα είκοσι μαθητές, μετά τις 23 Οκτωβρίου πρέπει να σταλούν και άλλα βιβλία σ' αυτό το σχολείο, πράγμα το οποίο έγινε.

Καυστέρηση επίσης παρουσιάζεται στη δεύτερη ΤΕΕ, για την οποία μιλήσατε, αλλά εκεί ήταν με σύσταση των κομμάτων στη Βουλή το Σεπτέμβριο, όταν ψηφίζαμε για τα ΤΕΕ, να δημιουργηθεί και δεύτερη τάξη ΤΕΕ, έστω είπατε και χωρίς βιβλία, για να μην αδικηθούν τα παιδιά. Βέβαια, εμείς δεν το είχαμε προγραμματίσει. Όμως, έχουμε προγραμματίσει και αυτά τα βιβλία, τα οποία σε δύο εβδομάδες θα είναι στα χέρια των παιδιών, ενώ για την τεχνική εκπαίδευση στο παρελθόν και για τις ειδικότητες στα ΤΕΛ δεν υπήρχαν βιβλία. Το ζήτημα λοιπόν των βιβλίων έχει καλυφθεί, όπως έχει καλυφθεί και το θέμα των διορισμών των εκπαιδευτικών και προχωράμε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Όμως, πέρα απ' αυτό θέλω να πω ότι έχουμε δώσει ιδιαίτερη σημασία στην Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση. Το καλοκαίρι λίγοι μαθητές είχαν δηλώσει εγγραφή για την Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση. Τώρα έχουμε σαράντα έξι χιλιάδες πεντακόσιους μαθητές στην Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση. Και αυτός είναι ένας κλάδος, ο οποίος αναπτύσσεται και στον οποίο η Κυβέρνηση δίδει ιδιαίτερη προτεραιότητα.

Η τριτοβάθμια εκπαίδευση αναπτύσσεται. Δημιουργούμε εβδομήντα νέα τμήματα σε νέα γνωστικά αντικείμενα. Προχωράμε στη δια βίου κατάρτιση με τα προγράμματα σπουδών επιλογής. Το Ανοικτό Πανεπιστήμιο προχωράει στο πρόγραμμά του, έτσι που το 2000 θα έχει εξήντα χιλιάδες νέους φοιτητές. Και όσον αφορά τα μεταπτυχιακά προγράμματα, έχουμε ήδη εγκρίνει διακόσια είκοσι μεταπτυχιακά προγράμματα, έτσι που τα δικά μας πανεπιστήμια να είναι χώρος γνώσης και υποδοχής όχι μόνο των δικών μας παιδιών που τελειώνοντας από τα λύκεια θέλουν να πάνε στα πανεπιστήμια, αλλά τα ελληνικά πανεπιστήμια να είναι και κέντρο εκπαίδευσης για την ευρύτερη περιοχή.

Εμείς προχωράμε στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και για μια ακόμη φορά κάνω έκκληση στα Κόμματα να δουν το περιεχόμενο της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης με θετική

προσέγγιση, να κάνουν προτάσεις στην Κυβέρνηση σ' αυτό το πλαίσιο, γιατί η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση είναι απαίτηση των καιρών, είναι απαίτηση της ελληνικής κοινωνίας και η Κυβέρνηση θα προχωρήσει με ταχύτατους ρυθμούς στην υλοποίηση των στόχων της.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η κ. Φάνη Πάλλη-Πετραλιά. Απουσα. Διαγράφεται.

Ο κ. Παναγιώτης Κουρουμπλής έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βιώνουμε ως ευρωπαϊκή κοινωνία τα φαινόμενα της οικονομικότητας της οικονομίας, τα φαινόμενα της "αγίας αγοράς", φαινόμενα που βιάζουν μέσα από την καθημερινότητά τους ο άνθρωπος. Ζούμε μια εποχή όπου πραγματικά η πλημμυρίδα στην Ευρώπη αλλά και σ' όλες τις χώρες, των ανέργων, των αστέγων, των νεοφτωχών, αλλά και η διόγκωση της ανισότητας μεταξύ των πλουσίων και των φτωχών, όταν από έκθεση των Ηνωμένων Εθνών τρεις-τέσσερις άνθρωποι κατέχουν τον πλούτο σαράντα οκτώ χωρών, καταδεικνύεται για άλλη μια φορά ότι η παγκοσμιοποίηση και αυτοί που την διεκήρυξαν δεν έδωσαν τις λύσεις στα οικονομικά προβλήματα των κοινωνιών.

Ζούμε λοιπόν αυτήν την εποχή τη διαμάχη μεταξύ μεγάλων θεωρητικών του νεοφιλελευθερισμού, εκείνων που θεωρούν ότι η ύφεση οφείλεται στην ύπαρξη του κοινωνικού κράτους και ως εκ τούτου, πρέπει να το εξαφανίσουμε όπως είναι ο Πολ Κένεντι, όπως είναι ο Ρίφκιν, ο Φουκιάμα, ο Φάρουο κλπ.

Αρχίζει σ' αυτήν την εποχή να αναδεικνύεται και μια άλλη άποψη που θεωρεί ότι η ύφεση οφείλεται περισσότερο στη μετατόπιση της νοοτροπίας των επενδυτών, οι οποίοι επιζητούν το εύκολο κέρδος μέσα από τα χρηματιστήρια και ως εκ τούτου δεν είναι το κοινωνικό κράτος εκείνο που εμποδίζει και δημιουργεί προβλήματα στην ανάπτυξη των οικονομιών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ**)

Όταν η κρίση από την Ασία πέρασε στη Ρωσία και άρχισε να απειλεί τις ΗΠΑ, γιατί έφθασε στις ακτές του Ατλαντικού ακόμα και ο αρχιερέας του νεοφιλελευθερισμού ο Κίσινγκερ εξέφρασε τις ανησυχίες του για το ρόλο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Δεν μας είπε όμως ποια ήταν η συνεισφορά τα τελευταία χρόνια των ΗΠΑ στην εξασφάλιση εκείνων των πιστώσεων, ώστε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο να παρεμβείνει πιο ουσιαστικά στις κρίσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας την πρόταση του Πρωθυπουργού για ψήφο εμπιστοσύνης, για να ξεκαθαριστεί ένα τοπίο που πολλές φορές επιχειρείται να παρερμηνευθεί από την αντιπολίτευση και κυρίως από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, στα πλαίσια των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών. Και με μηδενιστικούς τρόπους και υπερβολές, για άλλη μια φορά η Νέα Δημοκρατία, πιτρώσκει τον πολιτικό της λόγο, προσπαθώντας να ισοπεδώσει και να εκμηδενίσει τις όποιες προσπάθειες της Κυβέρνησης.

Και τίθεται ένα ερώτημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Γιατί δεν ζητεί εκλογές η Νέα Δημοκρατία, αφού τόσο κακό αυτή η Κυβέρνηση έχει συσσωρεύσει στον τόπο; Δεν το είδε κανείς και δεν το είδα και εγώ στις ομιλίες του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας.

Θεωρεί η Νέα Δημοκρατία ότι ο λαός δεν έχει μνήμη; Δεν έχει αντιληφθεί ότι απέναντί του ο λαός πολύ σύντομα όταν το '89 και '90 μ' εκείνα τα γεγονότα πήρε μια πλειοψηφία του 46%-47% και μέσα σε τρία χρόνια την απώλεσε;

Θα θυμίσω ένα σημερινό γεγονός. Θα πουλούσαν για ένα κομμάτι ψωμί τον ΟΤΕ εκείνη την εποχή. Σήμερα, ο ΟΤΕ διαπραγματεύεται στο μεγαλύτερο χρηματιστήριο του κόσμου και αυτό είναι μια άλλη προσέγγιση από τη μεριά της σημερινής Κυβέρνησης, των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., των κυβερνήσεων του Ανδρέα Παπανδρέου και του Κώστα Σημίτη, απέναντι στα ζητήματα της ανάπτυξης της χώρας.

Δεν έχασαν οι ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού τη συμπεριφορά

της Νέας Δημοκρατίας εκείνη την εποχή. Να μας πει η Νέα Δημοκρατία, λειτούργησε έναν παιδικό σταθμό εκείνα τα χρόνια; Λειτούργησε ένα κέντρο για παιδιά με ειδικές ανάγκες; Ποιες ήταν οι αυξήσεις στα επιδόματα των ατόμων με ειδικές ανάγκες εκείνης της εποχής; Για τέσσερα χρόνια 20%, όταν στα επόμενα χρόνια τα επιδόματα έφτασαν στα 70%. Ποια ήταν η αιμοδότηση από πλευράς στελέχωσης του Εθνικού Συστήματος Υγείας και της Πρόνοιας την εποχή εκείνη;

Καμία πρόσληψη. Δέκα χιλιάδες προσλήψεις στην υγεία και τρεις χιλιάδες προσλήψεις στην πρόνοια με εξειδικευμένο προσωπικό. Ένα γιγαντιαίο πρόγραμμα κοινωνικών υποδομών εξασφαλίστηκε στα πλαίσια του πακέτου Ντελόρ τριακοσίων δισεκατομμυρίων (300.000.000.000) δραχμών για καινούρια νοσοκομεία, κέντρα υποστήριξης ατόμων με ειδικές ανάγκες, και μονάδες φυσικής αποκατάστασης σε όλη τη χώρα, ένα πρόγραμμα που επεξεργαστήκαμε το 1983 που υλοποιείται και ολοκληρώνεται σήμερα.

Ποια ήταν η αντιμετώπιση στις άλλες υπόλοιπες ομάδες του πληθυσμού;

Κύριοι συνάδελφοι, βεβαίως υπάρχουν αδυναμίες. Πρέπει η Κυβέρνηση να περιορίσει τα φαινόμενα της διαφθοράς, τα φαινόμενα που υπάρχουν στην αστυνομία, να επιστρέψει την έκδοση των αγροτικών πράξεων συντάξεων και των άλλων συντάξεων. Δεν μπορεί παραδείγματος χάρη στο Ταμείο Μετάλλων να περιμένει κάποιος πέντε χρόνια. Πρέπει επίσης να ρυθμιστούν τα επιτόκια των αγροτικών δανείων, διότι οι αγρότες σήμερα κινδυνεύουν να γίνουν δουλποπάρκοι μιας τοκογλύφου αγροτικής τράπεζας. Να ρυθμιστεί το θέμα των αγροτικών κατοικιών. Δεν μπορεί σήμερα να πληρώνει ένας αγρότης τα ίδια από πλευράς άδειας και ενσήμων με εκείνον που πληρώνει για να κτίσει ένα σπίτι στην Κηφισιά.

Κύριοι συνάδελφοι, στις προοδευτικές και κοινωνικές δυνάμεις στην Ευρώπη, έπεται από μία περίοδο αναζήτησης της ταυτότητάς τους άρχισαν να λειτουργούν τα κοινωνικά τους αντανάκλαστικά. Συγκροτείται ένα κοινωνικό μέτωπο και εδώ πρέπει να παίξει και η δική μας Κυβέρνηση το δικό της ρόλο, το σημαντικό, ώστε να δημιουργηθούν εκείνοι οι κοινωνικοί θεσμοί για μία Ευρώπη με κοινωνική ταυτότητα, για μία Ευρώπη των πολιτών και όχι των υπηκόων υποτακτικών, για μία Ευρώπη με κοινωνικές ευαισθησίες, ώστε να κατοχυρώνει το δικαίωμα στη διαφορετικότητα και στη συμμετοχή, μία Ευρώπη που θα ανθίσταται στην επιχειρούμενη πολιτιστική αποικιοκρατία των Η.Π.Α., μία Ευρώπη χωρίς ρατσισμούς και αποκλεισμούς, μία κοινωνία βιοκεντρική που θα ποτίζει, που θα εμπεδώνει και θα βιώνει την ελπίδα και δεν θα σκοτώνει την προοπτική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Παπαδημόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βεβαίως δεν θα προσπαθήσω να αναλώσω χρόνο από το λίγο που έχω στη διάθεσή μου, για να αποδείξω ότι όλη αυτή η ιστορία είναι μία περιπέτεια του Κοινοβουλίου, η οποία πραγματικά θα μπορούσε να είχε αποφευχθεί αν ο κύριος Πρωθυπουργός σκεφτόταν πιο ψύχραιμα.

Έχουν μιλήσει πάρα πολλοί μέχρι στιγμής γι' αυτό το φιάσκο. Είναι πρωτοφανής όλη αυτή η ιστορία στη συνταγματική και κοινοβουλευτική πρακτική. Δεν υπήρχε κανένας λόγος να συρθούμε σε μία διαδικασία η οποία ήταν περιττή και αναποτελεσματική, δεδομένου ότι όλοι γνωρίζουμε ότι οι κυβερνητικοί Βουλευτές θα υπερψηφίσουν την Κυβέρνηση. Ωστόσο όμως, βέβαιον είμαστε ότι η γκρίνια η οποία υφίσταται μέχρι τώρα στο κυβερνών κόμμα θα συνεχιστεί και μόνο οι εκλογές θα μπορούσαν να εξάλειψουν μία τέτοια νοοτροπία. Αυτά θα ήθελα να πω σαν μια μικρή εισαγωγή.

Θα ήθελα τώρα κυρίως να σταθώ σε δύο, τρία προβλήματα, στα οποία η Κυβέρνηση βεβαίως ή κωφεύει ή επιδεικνύει ολιγωρία, απάθεια και απραξία, ενώ θα έπρεπε να έχει δείξει προς την κατεύθυνση αυτή δραστηριότητα, ώστε να πετύχει

κάποιες παραδεκτές λύσεις σε αυτά τα προβλήματα, τα οποία μαστίζουν σήμερα την ελληνική κοινωνία και μάλιστα λύσεις που δεν απαιτούν πόρους, ώστε να δικαιολογείται η Κυβέρνηση και να λέει ότι "βέβαια ξέρουμε τι πρέπει να πράξουμε, αλλά λείπουν οι πόροι".

Ποιοι πόροι, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., απαιτούνται για να απορροφήσουμε πόρους που μας διαθέτει η Ευρωπαϊκή Ένωση και μάλιστα όταν πλησιάζουμε στο τελευταίο έτος δυνατότητας απορρόφησης των πιστώσεων από το δεύτερο Πλαίσιο Στήριξης από το οποίο μόλις και μετά βίας το 50% έχει απορροφηθεί μέχρι τώρα;

Είναι δυνατόν να γίνει σύγχρονος αυτοκινητόδρομος από την Πάτρα μέχρι την Ειδομένη, μέχρι τα σύνορα, όταν σε όλο αυτό το μήκος του δρόμου, όσοι περνάμε και βλέπουμε καθημερινώς, εργάζονται μόνον είκοσι άνθρωποι; Θα σας φανεί ίσως αστείο. Πάτε στους Αγίους Θεοδώρους μετά τη Λαμία να δείτε ένα συνεργείο, ένα εργοτάξιο εκεί που έχει τρεις οδηγούς, χειριστές μηχανημάτων και τίποτε παραπάνω. Πάτε στη Θεσσαλία, θα δείτε στον κόμβο έξω από τη Λάρισα μια γέφυρα -έχει γίνει της Αρτας το γιοφύρι- ολόκληρα χρόνια περιμέναμε να ιδούμε να τελειώνει, αλλά εις μάτην. Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και στην Πιερία. Και πραγματικά δεν έχουν ευχάριο να ακούγαμε κάποια στιγμή ότι αυτός ο δρόμος θα τελείωνε το 2005. Δεν θα τελειώσει ούτε το 2005 αλλά ούτε και η Εγνατία βέβαια στο χρονικό διάστημα το οποίο έχει προσδιορίσει η Κυβέρνηση. Πως να τελειώσει αφού ακόμη πάρα πολλά κομμάτια δεν έχουν δημοπρατηθεί. Τι θα γίνει με το Μαλιακό Κόλπο; Θα γίνει η ζεύξη; Ο κύριος Υπουργός Δημοσίων Έργων έχει πει από πέρσι ακόμη ότι ήταν έτοιμος να δημοπρατήσει το έργο. Αν κάποιοι αντιδρούν, ας επιλέξει μια άλλη πιά πρόσφορη λύση. Πάντως δεν μπορούμε να αναμένουμε άλλο, διότι, αν αποφασιστεί η ζεύξη του Μαλιακού Κόλπου, θα απαιτηθούν πάνω από πέντε - έξι χρόνια για να ολοκληρωθεί το έργο. Συνεπώς, τότε θα δούμε αποπερατούμενο το συνολικό έργο της ΠΑΘΕ; Μετά το 2005 και να δούμε.

Πάμε σε ένα άλλο πρόβλημα για το οποίο δικαιούμαστε να κρίνουμε την Κυβέρνηση και μάλιστα αυστηρότατα. Η δημόσια τάξη και η ασφάλεια στη χώρα μας, δέχονται ραπίσματα όπως είπαν και άλλοι συνάδελφοι, από εγκληματίες και αλλοδαπούς κακοποιούς. Τι κάνει η Κυβέρνηση προς την κατεύθυνση αυτή; Ανέχεται δολοφονίες κάθε μέρα, ληστείες, βιασμούς, εξευτελισμό της ελληνικής έννομης τάξης και αντί να πάρει δραστικά μέτρα για να πατάξει άπαξ δια παντός αυτήν την ανωμαλία που επικρατεί στη χώρα μας, αφήνει τους πολίτες να αυτοδικούν, αφού το κράτος δεν τους παρέχει καμιά ουσιαστική ασφάλεια και προστασία. Και το κακό μεγαλώνει, καθώς οι ψευτοκουλουριάρηδες, συνεπικουρούμενοι και από ορισμένους συναδέλφους μας, χαρακτηρίζουν το δικαίωμα της αυτοπροστασίας ως ρατσισμό. Ρατσιστές

οι Έλληνες οι οποίοι είναι τόσο φιλόξενοι, όπως ο Ξένιος Διας; Εμείς που συμπεριφερόμεθα με τόσο τακτ, με τόση ευγένεια, με τόση απλοχεριά, με τόσο ανθρωπισμό στους πάντες, να αυτοκατηγορούμεθα ως ρατσιστές. Ποιοι; Οι Έλληνες; Οι Έλληνες πήγαν στην Αυστραλία, πήγαν στον Καναδά, πήγαν στις Ηνωμένες Πολιτείες, πήγαν στην Ευρώπη και σεβάστηκαν την έννομη τάξη των χωρών που τις φιλοξενούσε. Και εδώ έρχεται ο καθένας και δεν σέβεται τίποτε ούτε παραδόσεις ούτε πολιτισμό ούτε σωματική ακεραιότητα ούτε περιουσία ούτε τίποτε. Και φοβόμαστε να λάβουμε μέτρα. Οφείλουμε κύριοι συνάδελφοι, να λάβουμε δραστικά μέτρα για να δώσουμε το αίσθημα ασφάλειας στους πολίτες μας, χωρίς αυτό να σημαίνει ρατσισμό. Τι θα πει ρατσισμός; Σεβόμαστε όλους τους ανθρώπους. Όλους τους θέλουμε. Όλοι έχουν δικαίωμα στη ζωή. Αλλά δεν έχει κανείς δικαίωμα στο έγκλημα. Αυτό το έγκλημα καλούμε την Κυβέρνηση να το πατάξει και να δώσει πράγματι το αίσθημα ασφαλείας που περιμένει η ελληνική κοινωνία. Τέτοια πράγματα που δεν χρειάζονται σοβαρούς οικονομικούς πόρους, η Κυβέρνηση όμως δεν προσπαθεί να τα επιλύσει.

Που να πάμε τώρα; Να πάμε στα γενικότερα οικονομικά

προβλήματα; Βεβαίως δεν έχω χρόνο αλλά θα έλεγα με μια φράση ότι επίσης πολύ κακή διαγωγή έδειξε η Κυβέρνηση όσον αφορά τις αποκρατικοποιήσεις. Από τη στιγμή που η μόδα του παρόντος είναι αυτό, θα έπρεπε ευθαρσώς και αμέσως να αποτολμήσει να κάνει πραγματικά γνήσιες αποκρατικοποιήσεις, ώστε να σταματήσει η διόγκωση του δημοσίου χρέους και του δημοσιονομικού ελλείμματος και εν πάση περιπτώσει να πάμε σιγά σιγά στην τροχιά την αναπτυξιακή. Όμως όσο εφαρμόζει τέτοια ημίμετρα, μη γνήσιες μεθόδους οι οποίες δεν οδηγούν πουθενά, θα αποτελματώνεται καθημερινώς η οικονομία και φυσικά δεν μπορούμε να αναμένουμε ανάπτυξη. Γι' αυτό το λόγο και δεν μπορώ να δώσω ψήφο θετική υπέρ της Κυβέρνησης, αφού δεν μπορεί να επιλύσει τόσο βασικά προβλήματα.

(Χειροκροτήματα από τη Νέα Δημοκρατία).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Νάσος Αλευράς έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, η συζήτηση για την ψήφο εμπιστοσύνης στη Βουλή διεξάγεται δύο χρόνια περίπου μετά την ψήφο του ελληνικού λαού που δόθηκε σε αυτήν την Κυβέρνηση με τετραετή ορίζοντα και προθεσμία διακυβέρνησης της χώρας και διεξάγεται πολύ λίγες μέρες μετά τις δημοτικές εκλογές. Πολλά ακούστηκαν βέβαια, για το μήνυμα και το νόημα της ψήφου των πολιτών σε αυτές τις εκλογές. Είναι, όμως, βέβαιο ότι η επιλογή της Κυβέρνησης να ζητήσει την ψήφο εμπιστοσύνης από το Ελληνικό Κοινοβούλιο, να ζητήσει την επιβεβαίωση της εμπιστοσύνης του Κοινοβουλίου στην πολιτική, στα μέσα και στους στόχους που αυτή η Κυβέρνηση έχει θέσει για τη χώρα, είναι μία πολιτική πρωτοβουλία μεγάλης σημασίας, η οποία έρχεται ακριβώς σε αυτήν τη δύσκολη και κρίσιμη καμπή για τη χώρα και τους πολίτες.

Η επιλογή μας αυτή είναι μία επιλογή συμβολική για να δείξουμε με τρόπο ουσιαστικό, δημοκρατικό και κοινοβουλευτικό πως η χώρα έχει Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση έχει πολιτική και ταυτόχρονα, όμως, ότι η πολιτική απαιτεί θέσεις.

Δεν είναι τυχαίο που για μία ακόμη φορά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Κυβέρνηση αναλαμβάνουν την πολιτική πρωτοβουλία, ώστε στο επίπεδο της κοινοβουλευτικής διαδικασίας να κριθούν τα κόμματα, οι πολιτικές δυνάμεις και οι πολιτικοί, με τις υπεύθυνες θέσεις και απόψεις που μπορούν να εκφράσουν, από τον ελληνικό λαό και τους Βουλευτές για την ικανότητα και τη δυνατότητά τους να συνεισφέρουν στην κοινή αντιμετώπιση των προβλημάτων.

Δεν είναι τυχαίο που για μία ακόμη φορά, όμως, οι πολιτικές δυνάμεις της Αντιπολίτευσης κρίνονται για την ανεύθυνη συνθηματολογία τους, που δεν μπορεί να δώσει πειστική διέξοδο στα προβλήματα της χώρας.

Δεν είναι τυχαίο που για μια ακόμα φορά οι μεγάλες αποφάσεις που παίρνονται στη χώρα έχουν το όνομα της δικής μας πολιτικής και τη σφραγίδα της δικής μας φυσιογνωμίας.

Ασφαλώς για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτή η μοναξιά του στο χώρο της προγραμματικής ευθύνης και της πολιτικής, δεν είναι καθόλου ευχάριστη. Πιστεύαμε και πιστεύουμε στην πολιτική των ανοιχτών συμμαχιών, των συνεργασιών στη βάση της κοινής ευθύνης για τα προβλήματα των πολιτών και του τόπου. Και με αυτήν την πολιτική, με την πολιτική των ανοιχτών συμμαχιών, με την πολιτική της κοινής ευθύνης με τους πολίτες και τις κοινωνικές δυνάμεις της χώρας, πετύχαμε να οδηγήσουμε τη χώρα στην πόρτα της οικονομικά Ενωμένης Ευρώπης. Και αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς, σήμερα με την οικονομία σε σταθερές βάσεις πρέπει να ομολογήσουμε την ευθύνη που αναλαμβάνουμε απέναντι στους πολίτες της χώρας, να πετύχουμε ώστε αυτή η σημερινή Ενωμένη, οικονομικά, Ευρώπη να είναι ταυτόχρονα αύριο ένας ενιαίος κοινωνικός χώρος, χώρος με κοινωνική συνοχή.

Πρέπει να ομολογήσουμε ότι η Ελλάδα ήταν και είναι πρωτοπόρος σε αυτήν την προσπάθεια για την αποκατάσταση του κράτους κοινωνικής προστασίας όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά και στην Ευρώπη.

Κάνω δε, αυτήν την αναφορά, διότι δεν μπορεί να αναλογιστεί κανείς πως αυτή η μοναξιά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο χώρο της προγραμματικής πολιτικής και ευθύνης συνοδεύεται ταυτόχρονα και από τη μοναξιά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στο χώρο της Ευρώπης. Και είναι μία μοναξιά βαθύτατα πολιτική και ιδεολογική.

Και είναι παράδοξο -άραγε- με ποιο πολιτικό έρεισμα, με ποιο ιδεολογικό πλεονέκτημα η Νέα Δημοκρατία ζητά να καταψηφιστεί μία Κυβέρνηση, όταν αυτή η Κυβέρνηση σήμερα βρίσκεται σε απόλυτη πολιτική και ιδεολογική αρμονία με όλες τις κεντροαριστερές κυβερνήσεις στις ευρωπαϊκές χώρες, όταν σήμερα στην Ενωμένη Ευρώπη οι κεντροαριστερές κυβερνήσεις είναι εκείνες που επεξεργάζονται την πρόταση για τη διέξοδο της Ευρώπης στο νέο ορίζοντα της αναγκαίας κοινωνικής συνοχής.

Είναι, λοιπόν, σαφές ότι η Ελλάδα, η ελληνική Κυβέρνηση σήμερα έχει τις αναγκαίες συμμαχίες στον ευρωπαϊκό χώρο ώστε να οικοδομήσει ένα νέο μοντέλο οικονομικής και κοινωνικής Ευρώπης, ένα μοντέλο το οποίο να είναι σύμφωνο με τις ιδεολογικές μας αρχές.

Την Κυριακή ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας αναρωτήθηκε τι ευθύνη μπορεί να έχει η Νέα Δημοκρατία για τη σημερινή Ελλάδα, όταν την τελευταία εικοσαετία κυβέρνησε μονάχα τρία χρόνια. Και πράγματι, για τη σημερινή δημοκρατική και σύγχρονη Ελλάδα ελάχιστη ευθύνη και συμμετοχή έχει η Νέα Δημοκρατία. Αναρωτιέμαι, όμως, εάν αυτή του η αποστροφή υπονοεί ότι τελικά την ευθύνη για την τριετή μόνο παραμονή της Νέας Δημοκρατίας στην εξουσία τα τελευταία είκοσι χρόνια την έχει ο ελληνικός λαός.

Εάν κάποιον μέμφεται ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, τελικά δεν είναι παρά ο ελληνικός λαός που όλα αυτά τα χρόνια έχει αφήσει στο πολιτικό περιθώριο τη Νέα Δημοκρατία. Και αν συγκρίνει κανένας την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας την τελευταία εικοσαετία με την προχθεσινή ομιλία του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας, δυστυχώς, θα ανακαλύψει πολλές ομοιότητες, ομοιότητες που δεν δείχνουν το αναγκαίο στίγμα της ανανέωσης που θα περίμενε κανένας από μια νέα σε ηλικία ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας.

Στην ουσία, εάν πρέπει κάποιον να μέμφεται ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας για όλην αυτήν την κατάσταση είναι η πολιτική που οδηγεί σε παρωχημένες συνταγές, που οδηγεί στην αρνησιολογία. Και αυτή είναι πράγματι μια συνταγή πολιτικής αποτυχίας.

Εμείς σε αυτήν την προσπάθεια δεν έχουμε πολλά κοινά πράγματα να πούμε με την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Έχουμε όμως να πούμε πολλά κοινά πράγματα με τους πολίτες που είναι σήμερα στον χώρο της Νέας Δημοκρατίας. Και πιστεύουμε πως και αυτοί οι πολίτες έχουν την ίδια αγωνία με εμάς για το μέλλον της χώρας, την ίδια αγωνία με εμάς για τον εκσυγχρονισμό των δομών του πολιτικού και κοινωνικού μας συστήματος.

Έχουμε όμως, ευθύνη σαν Κυβέρνηση και σαν πλειοψηφόν κόμμα ταυτόχρονα να πούμε πως τα μεγάλα προβλήματα της χώρας αντιμετωπίζονται μονάχα με βαθιές τομές και με μεγάλη τόλμη.

Θα έλεγα πως το σημαντικότερο από αυτά τα προβλήματα είναι η κρίση διαρκείας στην αξιοπιστία του πολιτικού μας συστήματος, είναι η διαφθορά, η γραφειοκρατία, η αναποτελεσματικότητα στη διοίκηση, στοιχήματα τα οποία πρέπει να αντιμετωπίσουμε. Και αυτά τα στοιχήματα μου επιτρέπουν να πω πως το πρόβλημα της χώρας σήμερα είναι στη φόρμα του δομικό και στην ουσία του ηθικό. Και αν υπάρχει κάτι που ζητούν περισσότερο από εμάς οι νέοι άνθρωποι είναι να δείξουμε πως αντιλαμβανόμαστε το μέγεθος αυτής της ευθύνης. Για να το δείξουμε όμως, αυτό απαιτείται, όχι μόνο από την Κυβέρνηση ή από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., να αποδείξουμε πως με έργα δημιουργικά πετυχαίνουμε να θέσουμε στο παρελθόν τα προβλήματα της χώρας. Αλλά ταυτόχρονα όλες οι πολιτικές δυνάμεις να σταματήσουν αυτό τον ελθόριο χορό με το λαϊκισμό, να σταματήσουν αυτήν την αποτυχημένη απόπειρα ισορροπίας στο φθαρμένο σκονί του παλαιοκομματισμού.

Η χώρα έχει βασανισθεί αρκετά απο τη λογική του πολιτικού κόστους και οι πολίτες δεν έχουν καμία υποχρέωση να αναμένουν

από εμάς μία τέτοια πολιτική ισορροπία.

Πολλοί υποστηρίζουν, λοιπόν, πως στο ελληνικό ναρκοπέδιο, εξαιτίας του πολιτικού και κοινωνικού κόστους, είναι προτιμότερη η ακινησία. Αντίθετα θα πω ότι εγώ πιστεύω ότι στον ελληνικό χώρο η ακίνητη πολιτική και οι ακίνητες πολιτικές δυνάμεις είναι που μεταβάλλονται σε κινούμενες νάρκες.

Από αυτήν την άποψη το πολιτικό πλεονέκτημα του ΠΑΣΟΚ είναι ότι έχει επιλέξει την οδό της ρήξης και της τομής με το παρελθόν. Και από αυτήν την άποψη η απομινή ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση δεν είναι ψήφος τυφλής πίστης σε μία λευκή πολιτική εξουσιοδότηση, αλλά είναι ψήφος συνειδητής εμπιστοσύνης στη διαχείριση των προβλημάτων του ελληνικού λαού και της χώρας, στον εκσυγχρονισμό της χώρας. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η κ. Φουντουκίδου έχει το λόγο.

ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Βατερλώ ενός Πρωθυπουργού δεν προκαλεί ευχαρίστηση ούτε στους πολιτικούς αντιπάλους. Η υγιής αντιπαράθεση ιδεών και θέσεων απαιτεί όρθιους τους μονομάχους. Και η εικόνα του κυρίου Πρωθυπουργού στην προχθεσινή συζήτηση, ενός Πρωθυπουργού πανικόβλητου που προσπαθούσε να ζητήσει στήριξη και να αγοράσει χρόνο από τους Βουλευτές του, εκβιάζοντάς τους και εγκλωβίζοντάς τους σε διλήμματα, μου προκάλεσε θλίψη γιατί ήταν εικόνα μοναξιάς. Η σιωπή και η παγωμάρα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ ήταν αρκετά εύγλωττη.

Είσθε μόνος, κύριε Σημίτη, γιατί μόνο εσείς δεν αντιληφθήκατε τις βαθιές διεργασίες που συντελούνται στην ελληνική κοινωνία. Είσθε μόνος γιατί μόνο εσείς δεν αντιληφθήκατε ότι τον Έλληνα πολίτη τον ενδιαφέρει η επίλυση των μεγάλων του προβλημάτων και όχι το ξεκαθάρισμα των εσωκομματικών σας λογαριασμών.

Σκέφθηκα παρορμητικά προς στιγμή ότι πρέπει να είμαστε επιεικείς με τους αδυνάτους, όμως οι πολιτικές πρακτικές και τα τερίτια του κ. Σημίτη δεν επιτρέπουν εφησυχασμό. Δεν επιτρέπεται εφησυχασμός όταν έχουμε να προστατέψουμε θεσμούς και να αντιπαχούμε στην πολιτική οπισθοδρόμηση γιατί πολιτική οπισθοδρόμηση κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί το γεγονός ότι χρησιμοποιούνται κορυφαίες κοινοβουλευτικές διαδικασίες για να μεταφέρουμε τα εσωκομματικά μας προβλήματα. Πολιτική οπισθοδρόμηση αποτελεί το γεγονός ότι εκβιάζουμε πολιτικές αποφάσεις που τείνουν να νομιμοποιηθούν σαν πολιτική πρακτική στη χώρα μας.

Ή τον στηρίζουμε, λοιπόν ή τον υπονομεύουμε τον κ. Σημίτη.

Έθεσε ένα άλλο θέμα. Μίλησε για συμφέροντα και για συνεχνίες, που τον υπονομεύουν. Ευθέως ήθελα να ρωτήσω: Τους Βουλευτές και τα στελέχη που κατά καιρούς αμφισβητούν τις επιλογές του πού τις κατατάσσει; Δεν άφησε κανένα περιθώριο στην Κοινοβουλευτική του Ομάδα να είναι αξιοπρεπής. Λεηλατεί την ψήφο τους. Τους αγνοεί προκλητικά και όχι μόνο. Επιχειρεί να τους φιμώσει και μελλοντικά, γιατί ποιος θα τολμήσει, κρατώντας την αξιοπρέπειά του, να τον αμφισβητήσει στην Κεντρική Επιτροπή, στο επόμενο συνέδριο ή να διαφοροποιηθεί στον προϋπολογισμό όταν σήμερα θα τον στηρίξει;

Θεωρώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι είναι σήμερα μια πρώτη τάξεως ευκαιρία να πετάξουμε τα δεσμά, να σπάσουμε τις κομματικές αλυσίδες και να απαντήσουμε σε όλους αυτούς που μας θέλουν σε ρόλο χειροκροτητή, θεατές σε τερίτια και παιχνίδια πολιτικά που κανένας από εμάς δεν τα υιοθετεί.

Πέρασε στα φιλά των πρωτοελλίδων των εφημερίδων η προχθεσινή συζήτηση. Αντιλαμβάνεσθε γιατί; Γιατί νομίζω έχουμε διαβάσει "το χρονικό ενός προαναγγελέντος αποτελέσματος" και γιατί -με λύπη μου το λέω- κανένας δεν πιστεύει ότι υπάρχουν σήμερα μεγάλοι κοινοβουλευτικοί. Γι' αυτό θα

πρέπει να έρθουμε σε ρήξη με αυτήν την νοοτροπία που θέλει να τα ανεχόμαστε όλα για το "Βαλεκλίκι".

Ποιος από εμάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι χαμένος και ανεπαγγέλτος στη ζωή του, ώστε να ανέχεται και να θεωρεί ότι του αξίζουν τέτοιες μομφές και τέτοιες συμπεριφορές. Θεωρώ ότι ένα μόνο αφέντη έχουμε, το λαό που μας εκλέγει, τα συμφέροντα του οποίου εκπροσωπούμε και σ'αυτόν λογοδοτούμε. Δεν επιτρέπεται να αγνοήσουμε το μήνυμα που μας έστειλε και απαιτεί αλλαγή πορείας, απαιτεί ρήξεις και τομές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Σημίτης μίλησε για υπονόμηση. Φαντάζομαι ότι του διαφεύγει ίσως μία λεπτομέρεια. Σαράντα λεπτά της ώρας μίλησε και δεν βρήκε χρόνο να απολογηθεί για την περιωριστοποίηση μεγάλων κοινωνικών ομάδων. Ο κ. Σημίτης εκλήθη εδώ να δώσει πολιτικές απαντήσεις σε μεγάλα θέματα που βασανίζουν τους ελεύθερους επαγγελματίες, τον μικρομεσαίο έμπορο, τον επιχειρηματία, τον μισθωσυνήρητο συνταξιούχο, να δώσει απαντήσεις στον ανασφαλή Έλληνα πολίτη που βομβαρδίζεται καθημερινά από τη διαφθορά και την ανικανότητα της πολιτείας να την πατάξει.

Εμείς όλοι λέμε "ναι" στην ΟΝΕ, αλλά δεν ξεχνάμε ότι πίσω μας αφήνουμε ανθρώπους και όχι νούμερα. Και αφού ίσως από ανικανότητα της Κυβέρνησης μπορούμε τελευταίοι στην ΟΝΕ, γιατί να είμαστε τελευταίοι στις κοινωνικές δαπάνες, σε μία εποχή που το αίτημα για αύξηση των κοινωνικών δαπανών συνεχώς διογκούται;

Σας ομολογώ ότι εγώ δεν θα δίσταζα να δώσω ψήφο εμπιστοσύνης σε μια κυβέρνηση που θα βελτίωνε την κατάσταση της παιδείας, όμως κύριοι συνάδελφοι, γιατί στη συγκεκριμένη Κυβέρνηση; Γιατί έχει μία τέτοια πολιτική στον τομέα της παιδείας; Για μια μεταρρύθμιση χωρίς καθηγητές και χωρίς βιβλία; Ή μήπως πιστεύετε ότι η προβληματική επιχείρηση που λέγεται ΕΣΥ έχει περιθώρια ανάνηψης;

Πολλοί από εμάς καθημερινά ήρθαν πρόσωπο με πρόσωπο με την απελπισία του άνεργου νέου. Ζητούν το δικαίωμα στη ζωή, να τη διεκδικήσουν, να είναι χρήσιμοι και όχι νούμερα στις λίστες των ανέργων του Ο.Α.Ε.Δ.

Τι θα ζητήσετε από αυτό το νέο; Να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης σε μια κυβέρνηση, όταν εσείς του στερείτε το δικαίωμα στο μέλλον, την ελπίδα και την προοπτική;

Βέβαια, πρέπει οι συνάδελφοι που εκπροσωπούν τους αγρότες και την περιφέρειά τους να τους πουν ότι δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης, γιατί τους υποδεικνύουν παράλληλα και κάποιον άλλο δρόμο, εκτός από το δρόμο των "βουλκανιζατέρ".

Εδώ ο κύριος Πρωθυπουργός ήταν "ολίγον" ειλικρινής, θα έλεγα. Κάτι είπε για προσπάθειες που γίνονται, κάτι προσπάθησε να πει για τους νέους αγρότες. Δεν μπήκε στον κόπο να ρωτήσει αν εφαρμόζεται το νομοσχέδιο, που και από ποιους και σεις δεν μπήκατε στον κόπο να τον ενημερώσετε.

Κατεβαίνουν οι αγρότες και πάλι στο δρόμο σε μια απέλπιδα προσπάθεια να σας προειδοποιήσουν για το τραγικό αδιέξοδό τους. Και εμείς οι Βουλευτές της περιφέρειας είμαστε υποχρεωμένοι να ενώσουμε τις φωνές μας μαζί τους σε μια προσπάθεια να αφυπνίσουμε τη βαθιά κοιμωμένη Κυβέρνηση. Τους συνθλίβετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την πολιτική σας ανυπαρξία που επιβεβαιώνεται καθημερινά. Τους συνθλίβετε μεταξύ του υψηλού κόστους παραγωγής. Τους εξοντώνετε από τις παρακρατήσεις σε επιδοτήσεις, από τις μειώσεις στις δημόσιες και εθνικές επενδύσεις, στις επενδύσεις από τους κοινωνικούς πόρους. Εγώ ξέρω και άλλα διλήμματα εκτός απ'αυτά που σας θέτει ο κ. Σημίτης. Το δίλημμα του αγρότη "τι να καλλιεργήσω, το ένα μου απαγορεύεται και το άλλο μου είναι ασύμφορο". Τι θα απαντούσε ο κ. Σημίτης αν ο αγρότης, που έχει καταστραφεί ολοσχερώς η παραγωγή του μια μέρα πριν από τη συλλογή, δεν πάρει αποζημίωση από τον αναχρονιστικό ΕΛΓΑ; Τι θα απαντούσε, όταν ο ροδακινοπαραγωγός, που ξέρει ότι το δέντρο αποδίδει εκατόν είκοσι κιλά ροδάκινα, αποζημιωνόταν από τον ΕΛΓΑ μόνο με τριάντα πέντε κιλά; Θα τολμούσε να του ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης;

Νομίζω ότι είναι εγνωσμένης αδυναμίας η σημερινή Κυβέρνηση να δώσει λύσεις, λύσεις πρακτικές και απαντήσεις πολιτικές. Λυπάμαι, έχετε δίπλα σας εμάς να σας προειδοποιούμε και να σας προτείνουμε και δεν το αξιοποιείτε.

Νομίζω ότι τα συμφέροντα και οι εργολάβοι δεν μπορούν να σας φανούν χρήσιμοι. Τι θα λέγατε να παραιτηθείτε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Δαβάκης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι πλέον πασιφανές, στη δυσκολότερη ιστορική φάση της χώρας μας, στην ανατολή του 21ου αιώνα, με τα εθνικά μας θέματα εκκρεμή και το ευρωπαϊκό μας μέλλον εν αμφιβολία, το μείζον πρόβλημα που υπάρχει. Με έναν Πρωθυπουργό που ενώ τον αποδοκίμασε ο ελληνικός λαός στις πρόσφατες εκλογές για την αναποτελεσματικότητά του, ζητεί σήμερα ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή για να πετύχει μια ηρεμία στο εσωκομματικό του πεδίο.

Έτσι όλοι βλέπουμε και κυρίως ο ελληνικός λαός βλέπει ότι το κυβερνών κόμμα οδεύει αλληλοαμφισβητούμενο προς το συνέδριο όπου θα επανακριθεί και η πολιτική και η ηγεσία του, με τραγικό αποτέλεσμα να διαπλέκεται κατά τρόπο οργανικό και ολέθριο στις εσωκομματικές του επιδιώξεις και αντιπαράθεσεις το όραμα της Οικονομικής και Νομισματικής Ενώσεως, αλλά και η μελλοντική ευρωπαϊκή μας πορεία.

Βλέπει ο ελληνικός λαός σήμερα, κύριε Πρόεδρε, μια Κυβέρνηση τριπλά αποτυχημένη. Διάχυτη ανασφάλεια στο εσωτερικό της χώρας και στην ελληνική κοινωνία. Χάος στο νευραλγικό τομέα της παιδείας με τη λεγόμενη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση για την οποία ουδείς γνωρίζει τι γίνεται. Με έλλειψη καθηγητών, αιθουσών και βιβλίων. Διάρκης αναστάτωση στη δημόσια υγεία λόγω της δυσκολίας, θα έλεγα, να συνεννοηθεί το Υπουργείο Υγείας, το αρμόδιο Υπουργείο, με τις ενώσεις και τα σωματεία των γιατρών. Και πάνω απ'όλα πλήρης αποτυχία στο νευραλγικό για την πατρίδα μας αγροτικό τομέα.

Κύριε Πρόεδρε, είχαμε επανειλημμένα τα τελευταία χρόνια τονίσει σ'αυτήν την Αίθουσα, με αφορμή πάρα πολλές ερωτήσεις και επερωτήσεις μας, την πλήρη αποτυχία της αγροτικής πολιτικής και προσωπικά του κ. Σημίτη. Δεν μας εξέπληξε η απόφαση του κυρίου Πρωθυπουργού να προχωρήσει στη ριζική αλλαγή της πολιτικής ηγεσίας αυτού του Υπουργείου. Με την πράξη του αυτή επισημοποίησε κατά τον πλέον σαφή τρόπο την παταγώδη αποτυχία της πολιτικής αυτής, της πολιτικής του κόμματός του στον ευαίσθητο τομέα της ελληνικής γεωργίας. Η ευθύνη είναι προσωπικά δική του, πολύ δε περισσότερο διότι έχει θητεύσει για αρκετό καιρό στο συγκεκριμένο Υπουργείο.

Ποιά ήταν η μέχρι σήμερα πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στον τομέα της γεωργίας, χωρίς καμία διάθεση εύκολης κριτικής; Όλοι ξέρουμε και ιδιαίτερα οι Έλληνες αγρότες γνωρίζουν ότι ήταν αποσπασματική, άτονη, άχρωμη και κυρίως ανεφάρμοστη. Σε τελευταία ανάλυση δεν αγκάλιασε τα προβλήματα του Έλληνα αγρότη. Το είδαμε άλλωστε κατά τις τελευταίες κινητοποιήσεις των αγροτών της Θεσσαλίας, αλλά και άλλων περιοχών της χώρας μας.

Δεν έχει καταφέρει η Κυβέρνηση σας, κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να εξηγήσει στον αγροτικό κόσμο βασικά ζητήματα, που έχουν σχέση με την ανάπτυξη της υπαίθρου. Για ποιους λόγους φθίνει καθημερινά ο αγροτικός πληθυσμός στην ύπαιθρο; Γιατί το Υπουργείο Γεωργίας αδυνατεί να κάνει επιτέλους πράξη τον ήδη ψηφισθέντα νόμο για τους νέους αγρότες, για κάτι μάλιστα που περιέργως εταίρετο πριν δύο ημέρες ο κύριος Πρωθυπουργός;

Ποιος έχει την ευθύνη για τις υπέρμετρες καθυστερήσεις στην καταβολή των επιδοτήσεων αλλά και στην έλλειψη έγκυρης ενημέρωσης για αγροτικά προγράμματα και αναδιαρθρώσεις των καλλιεργιών;

Γιατί άλλωστε δεν προχωρούν και οι ομάδες παραγωγών και βαλτώνουν συνεχώς οι εξαγωγές μας; Γιατί βασικά μας προϊόντα όπως τα πορτοκάλια πωλούνται σε εξευτελιστικές τιμές ή σαπίζουν στα χωράφια, όταν παράλληλα γίνεται αθρόα

εισαγωγή ομοειδών προϊόντων από τρίτες χώρες, πλήττοντας κυρίως το αγροτικό εισόδημα; Ποια είναι η πολιτική σας για μία σειρά παραδοσιακά ελληνικά προϊόντα, όπως το ελαιόλαδο, τα εσπεριδοειδή, τα νωπά οπωροκηπευτικά; Αν υπάρχει άλλωστε τέτοια πολιτική. Αλλά και γιατί τα επιτόκια δανεισμού της Αγροτικής Τραπεζής βρίσκονται σε αυτά τα ύψη; Και αν θέλουμε να δούμε τα αποτελέσματα της περιφημής μεταρρύθμισης στο ασφαλιστικό σύστημα των αγροτών, εύκολα θα καταλήγαμε στο συμπέρασμα ότι αυτή οδήγησε σε υπέρμετρη αύξηση των ατομικών εισφορών τους.

Επιβάλλατε για πρώτη φορά εισφορά ασθένειας 4% στους ασφαλισμένους του ΟΓΑ. Καταργείτε έτσι βαθμιαία τη βασική σύνταξη του ΟΓΑ που απετέλεσε από το 1962 το βάθρο του θεσμού της αγροτικής σύνταξης, με αποτέλεσμα οι συντάξεις που προβλέπει ο δικός σας νόμος να είναι κατά πολύ μικρότερες από τις χορηγούμενες σήμερα. Για να μη μιλήσουμε για τις καθυστερήσεις δέκα μηνών και πλέον στην καταβολή των πρόωγων αγροτικών συντάξεων των αγροτών μας.

Κύριε Πρόεδρε, πολύ φοβούμαι ότι μόνες τους οι αλλαγές των προσώπων δεν είναι ικανές να βγάλουν τη γεωργία από τα τραγικά αδιέξοδα της. Όλοι γνωρίζουν ότι οδεύουμε προς τη διαμόρφωση μίας νέας ευρωπαϊκής αγροτικής πολιτικής, όπου η χώρα μας θα αντιμετωπίσει τεράστιες δυσκολίες και προβλήματα.

Δεν καταφέρατε κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όλα αυτά τα ευνοϊκά για τον αγροτικό μας τομέα χρόνια να δώσετε μία νέα ώθηση στην ελληνική γεωργία. Την εποχή κατά την οποία συνεχώς συνέρρεαν πολλά κονδύλια, εσείς δεν προχωρήσατε σε αναδιανομές και εκσυγχρονισμό. Οι αριθμοί ευμερούς. Αλλά η ανάπτυξη μοιάζει όνειρο μακρινό και απραγματοποίητο. Ενώ χρήματα της τάξεως του 1,4 τρισεκατομμυρίων δραχμών εισρέουν για την ελληνική γεωργία, σε τίποτε δεν διατίθενται γι' αυτήν. Ο πρωτογενής τομέας δεν έχει να ζηλέψει τίποτε σε αριθμούς. Έχει να ζηλέψει όμως σε πρόγραμμα και σχεδιασμό.

Γνωρίζετε ασφαλώς και εσείς οι ίδιοι ότι τα περιθώρια έχουν στενέψει δραματικά. Εκείνο όμως που δεν έχετε συνειδητοποιήσει, είναι ότι αδυνατείτε να προωθήσετε όλες εκείνες τις πρωτοβουλίες για την επιτυχία μίας ανταγωνιστικής γεωργίας.

Σας έλειπε τόσα χρόνια το όραμα, η τόλμη και κυρίως η πολιτική βούληση για να προχωρήσετε σε βαθιές τομές. Τώρα σας λείπει και η εμπιστοσύνη του αγροτικού κόσμου. Όλοι αυτοί που μοχθούν καθημερινά κάτω από αντίξοες συνθήκες στην ελληνική περιφέρεια και στα χωριά μας, θα σας δώσουν σύντομα την απάντηση. Ένα πρώτο δείγμα αυτής της απάντησής σας έστειλαν κύριοι της Κυβερνήσεως, πριν από λίγες μέρες. Φαίνεται όμως ότι δεν το μελετήσατε επακριβώς. Η πορεία που έχετε πάρει, δεν έχει επιστροφή. Η ώρα της κρίσης του ελληνικού λαού δυστυχώς για σας πλησιάζει. Στη συνειδήσή του είστε μία Κυβέρνηση με ημερομηνία λήξεως. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν μπορώ να μην επισημάνω ότι τώρα, αυτήν τη στιγμή 14.30' που συζητάμε, υπάρχει μία απουσία παντελής των Βουλευτών της κυβερνητικής Πλειοψηφίας. Παραιτούνται σιωπηρώς από ομιλητές και δεν βρίσκονται καν στην Αίθουσα για να στηρίξουν την Κυβέρνηση, η οποία παρίσταται μόνο με έναν Υφυπουργό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Πάντως προηγουμένως συνέβη το αντίστροφο, ήταν γεμάτη αυτή η πτέρυγα και άδεια η άλλη.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ: Επιτρέψτε μου, γιατί πρέπει να βγάλει τα συμπεράσματά της και η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός από τη σημερινή εικόνα που υπάρχει και στα έδρανα της Κυβέρνησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η Κυβέρνηση εκπροσωπείται. Δεν μπορεί να είναι ολόκληρη η Κυβέρνηση.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ: Ούτε ο Κοινοβουλευτικός

Εκπρόσωπος δεν υπάρχει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Προηγουμένως έβλεπα ακριβώς το αντίστροφο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ: Και παραιτούνται της ομιλίας τους οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. συνεχώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Υπάρχει και η κόπωση.

Ο κ. Παπαδόπουλος Σταύρος έχει το λόγο.

Αφήστε τον κύριο συνάδελφο να μιλήσει να τον ακούσει και η περιφέρεια.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ: Αποφεύγετε να απαντήσετε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Μείμαρκε, μίλησαν αρκετοί Υπουργοί. Φαίνεται ότι δεν παρακολουθήσατε, διότι και εσείς τώρα ήρθατε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ: Κάνετε λάθος. Είμαι εδώ από το πρωί. Άκουσα τον κ. Αρσένη και απήντησα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Τότε είσθε αόρατος.

Ορίστε, κύριε Παπαδόπουλε, έχετε το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δημοκρατία που γεννήθηκε στην Ελλάδα, γαλουθήθηκε, μεστώθηκε, ήκμασε και στη συνέχεια μεταλαμπαδεύτηκε σε όλο τον πολιτισμένο κόσμο, βρίσκεται πλέον σε κίνδυνο από τον κομματικό μηχανισμό της Κυβέρνησης, από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, που με αυτήν την ενέργειά του, να ζητήσει χωρίς λόγο ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή καταρρακώνει τους κοινοβουλευτικούς μας θεσμούς και με διαδικασίες του τύπου "αποφασίζουμε και διατάσσουμε" οδηγεί την κοινοβουλευτική μας δημοκρατία και την Ελλάδα προς τα πίσω.

Ζήτησε ψήφο εμπιστοσύνης ο κύριος Πρωθυπουργός όχι γιατί ήθελε να λειτουργήσουν καλύτερα οι κοινοβουλευτικοί μας θεσμοί και ιδιαίτερα ο κορυφαίος για τη δεδηλωμένη δημοκρατία, αλλά γιατί πιέστηκε ασφυκτικά από την εσωκομματική του αντιπολίτευση, που δεν άντεχε να αντιμετωπίσει στα κομματικά όργανα του ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό έριξε "το μπαλάκι" στην Κοινοβουλευτική του Ομάδα, παίζοντας παιχνίδια εις βάρος του Κοινοβουλίου και των θεσμών με το δίλημμα "ή ψήφο εμπιστοσύνης ή εκλογές".

Ο κύριος Πρωθυπουργός φαίνεται ότι δεν έλαβε το μήνυμα των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών. Δεν έλαβε το μήνυμα των Ελλήνων και ιδιαίτερα των Ελλήνων των παραμεθωρίων περιοχών, που του υπενθύμισαν ότι υπάρχουν και αυτοί και ότι είναι σκεπτόμενοι άνθρωποι, άνθρωποι όρθιοι, με υπερηφάνεια και όχι ορθούμενοι. Είναι άνθρωποι που φυλάνε Θερμοπύλες και δεν περιμένουν τίποτε άλλο από το Αθηνοκεντρικό κράτος και από την νομενκλατούρα σας παρά λίγη αγάπη για να ζήσουν με αξιοπρέπεια και να ξαναφυλάξουν Θερμοπύλες.

Τι τους δώσατε εσείς όλα αυτά τα χρόνια, κύριε Πρωθυπουργέ; Τους δώσατε "οράματα", όπως το όραμα της παγίωσης της σταθερότητας της οικονομίας, όραμα ανάπτυξης και αναπτυξιακής προσπάθειας, όραμα για δήθεν κοινωνική και φορολογική δικαιοσύνη, όραμα σύγκλισης της οικονομίας μας με τις άλλες οικονομίες των ευρωπαϊκών κρατών που συμμετέχουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για να προλάβουμε το τρένο προς την ΟΝΕ, δυστυχώς όμως είμαστε η μόνη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που παρά τη θέλησή της βρίσκεται εκτός ΟΝΕ.

Δυστυχώς, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά τα οράματα έγιναν εφιάλτες για τους μικρομεσαίους επαγγελματίες, για τους εμπόρους και τους βιοτέχνες, για τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τους συνταξιούχους του ΟΓΑ που αυτήν τη στιγμή παίρνουν ψίχουλα τριάντα χιλιάδων (30.000) δραχμών το μήνα, από τα οποία εδώ και αρκετούς μήνες η Κυβέρνηση όλων των Ελλήνων που έχει γίνει πλέον Κυβέρνηση ολίγων μόνο Ελλήνων και των συγγενών αυτών, παρακρατεί ποσό δυόμισι χιλιάδων (2.500) δραχμών για έξοδα περιθαλψής. Αυτοί οι

άνθρωποι, αν δεν υπάρχει κάποιο φιλότιμο παιδί για να τους συντηρήσει, θα πρέπει να ζητιανέψουν ή να πάνε στα σκουπίδια για να βρουν τροφή για να ζήσουν.

Αλλά και για τους αστυνομικούς, τους πυροσβέστες, τους στρατιωτικούς, τους γεωργοκτηνοτρόφους και τους πολύτεκνους τα οράματα που τους υποσχεθήκατε έχουν γίνει εφιάλτες, έχουν γίνει όνειρα θερινής νυχτός. Το 90% των γεωργοκτηνοτρόφων είναι χρεωμένοι στην Αγροτική Τράπεζα και κινδυνεύουν να χάσουν τα σπίτια τους με κατασχέσεις και πλειστηριασμούς. Με την αλλοτρώσασα οικονομική πολιτική που εφαρμόζετε, κύριε Πρωθυπουργέ, οι Έλληνες είναι οι πιο φτωχοί πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πώς θα μπορούσε να είναι αλλιώς όταν όλα αυτά τα χρόνια ο προϋπολογισμός που έρχεται στη Βουλή προς ψήφιση είναι πλαστός, αδιέξοδος, κοινωνικά σκληρός, χωρίς προοπτική ανάπτυξης; Με μία αλλοτρώσασα φοροεισπρακτική πολιτική που εφαρμόζετε έχετε δώσει τη χαριστική βολή στην περιφέρεια με το κλείσιμο των διαφόρων επιχειρήσεων και των εργοστασίων σε όλην την Ελλάδα, με το κλείσιμο των καμινάδων.

Έτσι μπορεί κανείς να πει ότι η Κυβέρνηση Σημίτη είναι κυβέρνηση των σβησμένων καπνοδόχων.

Εμείς στη Δράμα, κύριοι συνάδελφοι, έχουμε αυτήν τη στιγμή ανεργία που ξεπερνά το 25%. Τα τελευταία χρόνια έκλεισε το 90% των βιοτεχνιών φασόν με αποτέλεσμα έξι χιλιάδες εργαζόμενες να μείνουν άνεργες τα τελευταία δύο χρόνια. Ένα εργοστάσιο έμεινε στη Δράμα η SOFTEX που είναι ο μόνος οικονομικός πνεύμονας του νομού μας, όπως λένε και οι άνθρωποι του ΠΑΣΟΚ. Όμως και αυτός ο οικονομικός πνεύμονας έχει πάθει πνευμονικό οίδημα και κινδυνεύει να κλείσει εξαιτίας της ανεκδιήγητης και αλλοτρώσασα πολιτικής σας, με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν να χάσουν τη δουλειά τους περίπου εξακόσιες οικογένειες άμεσα και να μείνουν έμμεσα χωρίς δουλειά άλλοι πέντε χιλιάδες Δραμινοί μικρομεσαίοι επαγγελματίες, βιοτέχνες και έμποροι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ιδιαίτερα η ανεργία των νέων στη Δράμα αλλά και σε όλες τις παραμεθόριες περιοχές αποτελεί τον υπ' αριθμό ένα κίνδυνο για τη χώρα μας. Σε αυτές τις περιοχές δεν έμειναν πλέον άνθρωποι για να φυλάνε Θερμοπύλες και έτσι έγιναν το ξέφραγο αμπέλι για τους λαθρομετανάστες.

Σ' αυτό το οξύ πρόβλημα της ανεργίας που παίρνει εκρηκτικές διαστάσεις στον τόπο μας μπορεί να βρεθεί λύση με αγάπη και αληθινή συναίνεση του ελληνικού λαού. Χρειάζεται αγάπη, κύριε Πρωθυπουργέ, προς τους μικρομεσαίους επαγγελματίες, βιοτέχνες και εμπόρους και σεις με την φοροεισπρακτική πολιτική σας τους προσφέρετε χολή άμα και όξος, τους προσφέρετε προσβολή και μείωση της προσωπικότητάς τους, τους έχετε υπό διαρκή διωγμό.

Αυτήν τη στιγμή υπάρχουν στη χώρα πεντακόσιες χιλιάδες ασφαλισμένοι του ΤΕΒΕ και διακόσιες πενήντα χιλιάδες ασφαλισμένοι του ΤΑΕ. Αν είχατε σταματήσει τους διωγμούς εναντίον τους και αν είχατε προσφέρει αγάπη καταργώντας τον άδικο τρόπο φορολόγησής τους με τα αντικειμενικά κριτήρια, να είσατε σίγουρος ότι αν όχι επτακόσιες πενήντα χιλιάδες των ασφαλισμένων, οι τετρακόσιες χιλιάδες σίγουρα θα είχαν προσλάβει από ένα άτομο και έτσι θα είχαν συμβάλει τα μέγιστα στη λύση του μεγάλου αυτού προβλήματος, της ανεργίας.

Είπατε, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι θριαμβολογούμε για τα αποτελέσματα των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών πράγμα που δεν έγινε μολονότι δικαιούμαστε να το κάνουμε. Απειλείτε μάλιστα με εκλογές άμεσα τους δικούς σας Βουλευτές και έμμεσα εμάς. Θα σας πω τι θα έλεγε ο αείμνηστος Θανάσης Κανελλόπουλος στην προκειμένη περίπτωση. Θα σας έλεγε όποτε θέλετε μπορείτε να τις κάνετε. Αν θέλετε βέβαια τώρα σημαίνει πως θέλετε να αυτοκτονήσετε. Αν θέλετε αργότερα σημαίνει πως θέλετε να σατίσετε. Όμως και στις δύο περιπτώσεις οδηγείστε στο θάνατο. Ας επιλέξετε εσείς το χρόνο και τον τρόπο του θανάτου σας. Ο ελληνικός λαός σε λίγο θα σας δώσει τη ληξιαρχική πράξη θανάτου.

Μετά από αυτά είμαι υποχρεωμένος να πω ότι θα καταψηφίσω την

παρούσα Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας εξήντα μαθητές και τρεις συνοδοί-καθηγητές του 10ου Γυμνασίου Βόλου του Νομού Μαγνησίας αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ".

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Ο κ. Καρατάσος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΑΣΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά το Βατερλώ των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών ο κύριος Πρωθυπουργός προχώρησε σε μίνι ανασχηματισμό για να βελτιώσει δήθεν την πολιτική της Κυβέρνησης προς όφελος των πλατιών λαϊκών στρωμάτων. Αυτό είναι μία κίνηση εντυπωσιασμού και αυτοϊκανοποίησης απ' ενός γιατί όπως ο ίδιος δήλωσε η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης δεν θα αλλάξει και απ' άλλου γιατί και οι νέοι Υπουργοί όπως είπαν θα συνεχίσουν το έργο των προκατόχων τους. Πρόκειται δηλαδή για την άλλη όψη του ίδιου νεοφιλελεύθερου συντηρητικού νομίσματος που δεν δίνει λύσεις στα πολλά και μεγάλα προβλήματα του λαού που δημιούργησε η Κυβέρνηση με την πολιτική που ακολουθεί.

Σήμερα, λοιπόν, η Κυβέρνηση ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης υποβαθμίζοντας τους δημοκρατικούς θεσμούς και το Κοινοβούλιο για να αντιμετωπίσει την εσωκομματική αντιπολίτευση και για να πετύχει τον κυρίαρχο γι αυτήν στόχο που είναι η ένταξη στην ΟΝΕ.

Γιατί, κύριε Πρωθυπουργέ, να πληρώνει ο λαός τα εσωκομματικά σας προβλήματα; Ζητήστε ψήφο εμπιστοσύνης από τη Κοινοβουλευτική σας Ομάδα. Είναι ανάγκη να το φέρετε στη Βουλή; Η Βουλή έχει σοβαρότερα προβλήματα να λύσει. Πώς αλλιώς θα πετύχετε την ένταξη στην ΟΝΕ, όταν παρά τη συνεχιζόμενη σκληρή λιτότητα και εξαθλίωση του λαού δεν πιάσαμε ούτε τα οικονομικά κριτήρια; Εμείς πιστεύουμε, ότι ούτε σε ένα χρόνο θα τα πιάσουμε. Και αν ακόμα μας βάλουν στην ΟΝΕ, θα είναι με πολιτικά κριτήρια και η λιτότητα δεν θα έχει ημερομηνία λήξεως.

Η ένταξη στην ΟΝΕ δεν σημαίνει μόνο σύγκλιση των ονομαστικών και οικονομικών δεικτών, αλλά και κοινωνική προστασία, απασχόληση, αναπτυξιακή πολιτική, κράτος-πρόνοιας, βελτίωση της παραγωγής και της παραγωγικότητας. Εγώ αναρωτιέμαι, πώς θα ενταχθούμε στην ΟΝΕ; Μόνο με τους αριθμούς; Όχι βέβαια. Πρέπει να έχουμε πετύχει και τους κοινωνικούς δείκτες. Και εδώ δεν κάνατε τίποτα. Προσταθείτε να πετύχετε τους αριθμούς αδιαφορώντας για τον άνθρωπο.

Θα αναφέρω μερικά παραδείγματα:

Τι έχετε κάνει για να δώσετε λύση στα μεγάλα και χρόνια προβλήματα των πολυτέκνων; Έχουν την ίδια αντιμετώπιση οι πολύτεκνοι στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Όχι. Δεν έχετε κάνει τίποτα γι' αυτούς, αν και αντιμετωπίζουμε έντονο δημογραφικό πρόβλημα. Αντίθετα κάνατε περικοπές.

Ποια τύχη έχουν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις; Πώς θα μπορέσουν να σταθούν σήμερα; Με την πολιτική που ακολουθείτε καθημερινά κλείνουν ή καταφεύγουν στις τράπεζες και στους τοκογλύφους, με αποτέλεσμα να χάνουν τα σπίτια τους και τις επιχειρήσεις τους ή να τους πηγαίνετε φυλακή. Ο σκοπός σας είναι να τα δώσετε όλα στο μεγάλο κεφάλαιο ή στα μεγάλα καταστήματα.

Παράδειγμα: Δώσατε σε ιδιώτη δημόσιο κτήμα να γίνει πολυκατάστημα. Και μιλάω για το κτήμα της βασιλίσσης. Ενώ ο εισηγητής ήταν αντίθετος, στήσατε την επιτροπή και με οριακή πλειοψηφία δόθηκε στον ιδιώτη. Δεν είχατε την ευαισθησία καν να κάνετε μία ένσταση προς τα συμφέροντα του δημοσίου.

Ξέρετε κάποιο μέλος της ΟΝΕ που να πληρώνει φόρο ιδιοκατοίκησης, όπως εμείς; Χύνει ιδρώτα και αίμα μια ζωή ο πολίτης για να φτιάξει ένα σπίτι και μετά πληρώνει

ιδιοκατοίκηση ή παίρνει σπίτι από τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας και πάλι πληρώνει. Μα είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Με τέτοια δομή φιλοσοφίας και πολιτικής θα ενταχθούμε στην ΟΝΕ; Μόνο οι αριθμοί σας ενδιαφέρουν και θυσιάζετε τα πάντα γι'αυτούς. Πάτε ξυπόλητοι στα αγκάθια.

Ανοίγουμε την τηλεόραση και το μόνο που ακούμε είναι φόντοι, ληστείες, διαφθορά, απάτες, συμμορίες και τόσα άλλα. Η εγκληματικότητα και η βία είναι σε έξαρση. Είναι αποτέλεσμα της φτώχειας, της ανεργίας, της εξαθλίωσης, της απόγνωσης που δημιουργήσατε με την πολιτική σας. Κυκλώματα και συμφέροντα λυμαινόνται τον τόπο. Δεν μπορεί ο πολίτης να κοιμηθεί ήσυχος, δεν μπορεί να λείψει από το σπίτι του ή να περπατήσει μόνος του το βράδυ. Κοιμάται ο πολίτης με το ένα μάτι σαν το λαγό. Αυτός είναι εκσυγχρονισμός;

Τι έχετε κάνει στον τομέα της υγείας, για να πούμε ότι μπορούμε να μπούμε στην ΟΝΕ; Έχουμε τις ίδιες παροχές, την ίδια ποιότητα υπηρεσιών, το ίδιο κόστος νοσηλείας; Σήμερα επιζητεί μόνο όποιος έχει χρήματα και πληρώνει. Υπάρχει έλλειψη προσωπικού, υπάρχουν ράντσα στους διαδρόμους, μονάδες που δεν λειτουργούν, έλλειψη συντονισμού και οργάνωσης. Πέστε μας, με αυτά και πολλά άλλα μπορούμε να λέμε ότι είμαστε έτοιμοι για την ΟΝΕ; Έχουμε την υγεία που έχει η Γαλλία, η Γερμανία, η Αγγλία; Εμείς λέμε σαφώς όχι. Τι κάνετε γι'αυτό; Τίποτα. Γιατί η Κυβέρνηση είναι δέσμια των συμφερόντων που την στηρίζουν. Ενδιαφέρεται για τον πλουτισμό των ολίγων και οδηγεί στη φτώχεια και στην εξαθλίωση τις πλατειές λαϊκές μάζες.

Τι κάνετε για τους δανειολήπτες, που στενάζουν κάτω από τους υψηλούς στόχους και δεν μπορούν να ορθοποδώσουν και καθημερινά εκποιούνται περιουσίες τσάμπα και πετιούνται οικογένειες στο δρόμο; Γιατί το κράτος με τη δομή που έχει, με την οικονομική πολιτική που ακολουθεί, όχι μόνο δεν στηρίζει τον πολίτη αλλά τον οδηγεί κάτω από τα όρια της φτώχειας που φθάνει τα δύομισι εκατομμύρια άτομα; Εκεί μας καταντήσατε.

Θα μπορούσα να αναφέρω πολλά ακόμα σε όλους τους τομείς, για να δείξω ότι η ένταξή μας στην ΟΝΕ όπως επιχειρείται από την Κυβέρνηση με οποιαδήποτε εθνική, οικονομική και κοινωνική θυσία δεν πρόκειται να οδηγήσει στην άνοδο του βιοτικού επιπέδου του ελληνικού λαού, αλλά στη διάλυση της ελληνικής οικονομίας και της ελληνικής κοινωνίας. Δεν χρειάζεται να γίνουμε Ευρωπαίοι μόνο ως προς τις υποχρεώσεις μας, αλλά και ως προς τα δικαιώματά μας. Σύγκληση σημαίνει να πετύχουμε όχι μόνο τους οικονομικούς δείκτες, αλλά και τους κοινωνικούς, να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις εκείνες για την ευημερία των πολιτών.

Πρέπει, λοιπόν, να εφαρμόσουμε μια επιθετική αναπτυξιακή πολιτική, που θα φέρνει απασχόληση, άνοδο του βιοτικού επιπέδου του λαού και της οικονομίας, κοινωνική προστασία, ανάπτυξη της παραγωγής και της παραγωγικότητας. Μόνο έτσι μπορούμε να πούμε, ότι μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη θα παλέψουμε για μια Ελλάδα ισχυρή και παραγωγική. Πώς θα μπούμε στην ΟΝΕ όταν σε πόλεις όπως στην Ελευσίνα, στα Λιόσια, στον Ασπρόπυργο, στο Ζεφύρι και γενικά στο Θριάσιο περιφερειακά θυμίζουν τριτοκοσμικές χώρες; Πώς θα μπούμε στην ΟΝΕ όταν πρόσφυγες Έλληνες από τον Πόντο δεν έχουν που την κεφαλή κλινάει; Και παράλληλα κυνηγάτε τους μικροπωλητές που μετά βίας βγάζουν το ψωμάκι της οικογένειάς τους;

Αυτό δεν σας ενδιαφέρει γιατί δεν έχετε σχέση ταξική. Εσάς σας ενδιαφέρουν τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα. Γι'αυτό και εμείς με όλα αυτά που προανέφερα θα σας καταψηφίσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Αναστασόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα περίμενε κανείς στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου σε μια σημαντική για την Κυβέρνηση στιγμή να υπάρχουν τουλάχιστον αρκετοί Βουλευτές και ίσως ο Πρωθυπουργός και ορισμένοι Υπουργοί. Δυστυχώς, το θέμα είναι θλιβερό για την ιστορική αυτή στιγμή της Κυβέρνησης διότι τη συζήτηση την προκάλεσε η ίδια η Κυβέρνηση μετά το ωστικό κύμα που δέχθηκε στις 18 Οκτωβρίου.

Είμαι, κύριε Γείτονα, στην Αίθουσα αυτή είκοσι πέντε χρόνια. Έχω δει τρία ωστικά κύματα πολιτικά να περνάνε από την Αίθουσα αυτή. Ένα το 1974 με τη μεγάλη νίκη του Κωνσταντίνου Καραμανλή, ένα το 1981 με τη μεγάλη νίκη του Ανδρέα του Παπανδρέου και ένα στις 18 Οκτωβρίου με τη μεγάλη ήττα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ήταν μία ήττα που ίσως να μην το έχετε ακόμα καλά-καλά συνειδητοποιήσει. Σας απομένει η ημερομηνία αποχώρησης. Ψήφο θα πάρετε, εμπιστοσύνη δεν εμπνέετε. Η ψήφος το βράδυ θα είναι δεδομένη. Η εμπιστοσύνη όμως και της Βουλής και του ελληνικού λαού δυστυχώς έχει αποσυρθεί από τη σημερινή Κυβέρνηση.

Άκουσα χθες με προσοχή -είμαι συνεχώς στην Αίθουσα- τους Υπουργούς της Κυβέρνησης και άκουσα τον Υπουργό Εργασίας που τον είχε ο κύριος Πρωθυπουργός στην τελευταία Κοινοβουλευτική Ομάδα χρωματίσει, στιγματίσει σαν τους Υπουργούς που θα έφευγαν σε κάποια αναδόμηση.

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ'Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**)

Το να φύγει ένας Υπουργός σε μία αναδόμηση δεν αποτελεί ντροπή, είναι μία πολιτική πράξη που άλλος επιτυγχάνει, άλλος αποτυγχάνει, θα γίνουν ορισμένες μετακινήσεις. Δεν μπορούσα να φανταστώ όμως ποτέ ότι ο Υπουργός αυτός, ο κ. Παπαϊωάννου, θα έλεγε ότι μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν η Ευρώπη δημιουργούσε το κοινωνικό κράτος, στην Ελλάδα γινόταν το αστυνομικό κράτος. Ήταν μία φάση η οποία μου έκανε αληθινή εντύπωση. Αλλά ο άνθρωπος όμως είχε συνείδηση του τι έλεγε διότι εννοούσε την κοινωνική συμπεριφορά και το κοινωνικό κράτος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και στα χρόνια του εκσυγχρονισμού αλλά και στα δεκαπέντε χρόνια που βρίσκεται κατά διαστήματα στην Κυβέρνηση.

Νομίζω ότι οι συνταξιούχοι Έλληνες ξύλο έφαγαν από τους εκσυγχρονιστές στο Μαξίμου. Οι αγρότες με τις κινητοποιήσεις τους ξεφούσκωσαν στα τρακτέρ τα λάστιχα επί εκσυγχρονιστικής κυβέρνησης. Οι καθηγητές αναπληρωτές και μη έφαγαν πάρα πολύ ξύλο πριν από μερικούς μήνες για να πετύχει η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση που τόσο πολύ περήφανος ήταν ο κ. Αρσένης και κάθε ελληνική οικογένεια ίσως να μην το γνωρίζει αυτό ο κ. Αρσένης διότι δεν θα έχει ίσως οικονομικό πρόβλημα, υπάρχει ένας άνεργος νέος, υπάρχουν μαθητές οι οποίοι καταφεύγουν πολλαπλώς σε φροντιστήρια προκειμένου να παρακολουθήσουν τις έννοιες και τις επιτεύξεις του κ. Αρσένη στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.

Το ίδιο, κύριε Γείτονα, συμβαίνει και στον τομέα υγείας. Και εκεί κοινωνικό πρόσωπο, όπως τουλάχιστον ο κύριος Πρωθυπουργός επεσήμανε στην Κοινοβουλευτική σας Ομάδα ότι δεν επιδείξατε, ότι οργιάζουν τα φακελάκια, ανακοίνωσε στην Κοινοβουλευτική σας Ομάδα.

Όντως έτσι είναι. Η δημόσια υγεία έχει μπει πλέον σε μία παρακμή. Το ζούμε καθημερινώς με τις κινητοποιήσεις, είτε των γιατρών, είτε της ΕΙΝΑΠ, αποτέλεσμα της οποίας είναι ο άρρωστος. Όταν χρειάζεται να κάνει χρήση του ασφαλιστικού του δικαιώματος, αισθάνεται ότι είναι υπήκοος κάποιου άλλου κράτους, όχι της ελληνικής επικράτειας. Διότι πουθενά το ασφαλιστικό του δικαίωμα δεν βρίσκει την αξία του. Αν δεν πληρώσει στο δημόσιο νοσοκομείο, δεν υπάρχει περίπτωση να κάνει την εγχείρισή του. Αν δεν πληρώσει στην ιδιωτική κλινική, σε καμιά περίπτωση μέσω της ασφάλειάς του θα πετύχει καλύτερες συνθήκες υγείας.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι, το μήνυμα, το οποίο εστάλη στις 18 Οκτωβρίου 1998, θα πρέπει να μας χαροποιεί. Είναι ένα μήνυμα απαλλαγής από μία κακή Κυβέρνηση.

Κύριοι Υπουργοί, στην ΟΝΕ θα μπούμε, είτε είσατε Κυβέρνηση εσείς είτε εμείς είτε κάποιο άλλο κόμμα. Η ΟΝΕ είναι αυτοσκοπός πλέον του ελληνικού λαού, από τη στιγμή που αποτελεί μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είτε θέλετε είτε δεν θέλετε, στην ΟΝΕ θα μπούμε.

Από εκεί και πέρα όμως, εκείνο που έχει αξία για τον ελληνικό λαό είναι αυτό το κοινωνικό κράτος, το οποίο σήμερα δεν υπάρχει στον ασφαλισμένο, στον άρρωστο, στα άτομα με

ειδικές ανάγκες, στον αγρότη, στον εργάτη. Απορώ πώς ο κ. Σημίτης είπε ότι πρέπει να είμαστε υπερήφανοι, που ο πληθωρισμός έχει πέσει τόσο χαμηλά. Σε καμιά περίπτωση όμως ποτέ δεν ήταν μεγαλύτερος κατά τρεις φορές των υπολοίπων κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και ποτέ η Ελλάδα δεν ήταν τόσο υπερχρεωμένη, όσο σήμερα, οφείλουσα δημόσιο χρέος, το οποίο ξεπερνάει τα σαράντα τρία τρισεκατομμύρια (43.000.000.000.000) δραχμές.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εύχομαι την ψήφο που θα δώσετε -εγώ δεν θα δώσω ψήφο στην Κυβέρνηση- να είναι ψήφος, η οποία θα συνετίσει τον κ. Σημίτη και η Κυβέρνησή του, ούτως ώστε μετά από ενάμιση μήνα, που θα ξαναεμφανιστεί για νέα ψήφο εμπιστοσύνης με την ψήφιση του προϋπολογισμού, να είναι συνετότερη η Κυβέρνησή του, συνετότερος ο ίδιος και να πει περισσότερες αλήθειες και υπευθυνότητες στον ελληνικό λαό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Σγουρίδης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναρωτηθήκαμε τι περιμένει να ακούσει ο ελληνικός λαός από τη συζήτηση αυτήν, που γίνεται στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, για να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση; Σίγουρα ο ελληνικός λαός δεν περιμένει να ακούσει γιατί έγινε ο ανασχηματισμός, αν ο ανασχηματισμός είναι καλός ή κακός. Σίγουρα ο ελληνικός λαός δεν περιμένει να ακούσει, αν ο Πρωθυπουργός είναι δυνατός ή αδύναμος, αν είναι κατώτερος των περιστάσεων. Σίγουρα ο ελληνικός λαός δεν περιμένει να ακούσει το ποιος πήρε μία ή δύο μονάδες περισσότερο ή λιγότερο στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές.

Ο λαός δεν θέλει πια μηδενισμούς, δεν θέλει φραστικά πυροτεχνήματα, δεν θέλει λόγους κενού περιεχομένου. Χόρτασε πια απ' αυτά. Ο λαός, κατά την άποψή μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περιμένει να ακούσει, να πληροφορηθεί τι γίνονται οι μεγάλοι στόχοι, που έβαλε το ελληνικό έθνος, τι γίνεται με τις επιλογές, που έκανε η χώρα μας. Θέλει να ξέρει τι γίνεται με την ΟΝΕ, γιατί γνωρίζει τα δεινά που θα επακολουθήσουν. Αν το 2001 δεν είμαστε μαζί με τους Ευρωπαίους, που θα είναι στην ΟΝΕ. Αν είμαστε εκτός νυμφώνος.

Το διαισθάνεται ο λαός αυτό και ξέρει πολύ καλά τι θα του συμβεί και μην σας φαίνεται παράξενο αυτό. Παρ' όλο που αυτό είναι κάτι που τον ελληνικό λαό τον απασχολεί εμείς τι του έχουμε πει μέχρι τώρα; Εκτός από το θετικό λόγο που έχει ακουστεί σε αυτήν εδώ την Αίθουσα από την Κυβέρνηση, εκτός από τη συγκροτημένη άποψη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ενάντια στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τι ακούσαμε μέχρι στιγμής; Αοριστίες περί δήθεν ένταξής μας με πολιτικούς όρους στην Ευρωπαϊκή Ένωση χωρίς να πληρούμε τους δείκτες του Μάαστριχτ λες και αυτοί που ξεστομίζουν αυτά τα πράγματα είναι εκτός παγκόσμιας πραγματικότητας, εκτός ευρωπαϊκής πραγματικότητας. Λες και πιστεύουν ότι κάνουμε χάρη στους Ευρωπαίους γιατί θα είμαστε μαζί τους.

Ακούστηκαν αοριστίες περί ενός νέου κοινωνικού Μάαστριχτ. Λέει, συσκέπτονται ο Μπλέρ, ο Ζοσπέν και ο Σρεντρ για χαλαρές οικονομικές πολιτικές. Δύο παρατηρήσεις θα κάνω κύριοι συνάδελφοι πάνω σε αυτό.

Η πρώτη παρατήρηση έχει να κάνει με το ότι οι Ευρωπαίοι που διαλογίζονται πάνω σε αυτές τις χαλαρές οικονομικές πολιτικές είναι μέσα στην ΟΝΕ. Εμείς είμαστε απ έξω.

Η δεύτερη παρατήρηση που έχω να κάνω: Πρόσφατα έγινε η άτυπη σύνοδος κορυφής στο Πέρτσαχ της Αυστρίας για την Ευρωπαϊκή Ένωση όπου ο Πρωθυπουργός της χώρας ο Κώστας Σημίτης αναφέρθηκε για την κοινωνική Ευρώπη. Δεν τον ακολούθησε κανένας από αυτούς που προανέφερα παρά μόνο ο Ολλανδός Πρωθυπουργός. Βγάλτε τα δικά σας συμπεράσματα περί χαλαρών οικονομικών πολιτικών.

Άποψη μου κύριοι συνάδελφοι είναι ότι σε αυτή εδώ την Αίθουσα ο λαός περιμένει να ακούσει τι γίνεται με την άμυνα της χώρας. Ξέρει ότι υπάρχει έξωθεν απειλή, γνωρίζει ότι υπάρχει επεκτατική πολιτική της Τουρκίας.

Γνωρίζει ο ελληνικός λαός ότι καθημερινά αιμορραγεί αναχαιτίζοντας τουρκικά αεροπλάνα πάνω από το Αιγαίο. Γνωρίζει πολύ καλά ότι από τα σαράντα τρισεκατομμύρια (40.000.000.000.000) του δημοσίου χρέους από το 1974 μέχρι σήμερα τα οκτώ τρισεκατομμύρια (8.000.000.000.000) έχουν ξοδευθεί σε αναχαιτίσεις αλλά αισθάνεται σιγουριά αν το ενιαίο αμυντικό δόγμα βρίσκεται εν ισχύ.

Τι ακούστηκε όμως περί αυτού; Ο μόνος θετικός λόγος που ακούστηκε ήταν από τον Υπουργό Εξωτερικών τον κ. Πάγκαλο, τίποτα άλλο. Και είναι η Κυβέρνηση αυτή που έβαλε σε ισχύ το ενιαίο αμυντικό δόγμα διότι από το 1995 το καθιέρωσε. Το αποδεικνύουν οι ασκήσεις οι οποίες γίνονται ανάμεσα στην Ελλάδα και στην Κύπρο οι ασκήσεις "Νικηφόρος Τοξότης", το αποδεικνύει το ότι υπάρχει η αεροναυτική βάση της Πάφου.

Τι περιμένει άλλο να ακούσει ο ελληνικός λαός σε αυτήν εδώ την Αίθουσα; Όχι φυσικά να πυροβολούμε τα ποσοστά της ανεργίας ή να μαλώνουμε αν η ανεργία είναι τόσο ή τόσο. Πρέπει να εξηγήσουμε στον ελληνικό λαό ότι η ανεργία είναι παγκόσμιο φαινόμενο και ότι η αύξησή της οφείλεται κυρίως στο ότι ο πλούτος κύριοι συνάδελφοι γεννιέται εκτός παραγωγής. Πρέπει να εξηγήσουμε στον ελληνικό λαό ότι το κεφάλαιο πολλαπλασιάζεται χωρίς να χρειάζεται την εργασία μέσα από το Χρηματιστήριο, μέσα από τις συναλλαγματικές διαφορές. Γι' αυτό πρέπει να ενισχύουμε αυτούς που επενδύουν στην παραγωγή διότι αυτοί που επενδύουν στην παραγωγή δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας. Και αυτό κάνει η Κυβέρνηση αυξάνοντας την παραγωγή και την παραγωγικότητα. Όμως μας κατηγορούν ότι κάνουμε πολιτική για τους βιομήχανους, κάνουμε πολιτική για τους επενδυτές και όχι για το λαό.

Τι περιμένει να ακούσει ο ελληνικός λαός μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, κύριοι συνάδελφοι; Να ακούσει για τα μεγάλα θέματα της δημόσιας ασφάλειας, δημόσιας τάξης, της δημόσιας υγείας, της παιδείας. Τα προβλήματα όμως αυτά δεν είναι καινούρια δεν παρουσιάστηκαν από την μία μέρα στην άλλη. Είναι γεγονός όμως ότι την τελευταία διετία έχουν ενταθεί. Αυτό όμως δεν οφείλεται μόνο στην Κυβέρνηση. Ζούμε αγαπητοί συνάδελφοι μία άλλη εποχή, μία εποχή που έπαψε η κοινωνία μας να έχει ηθικές αντιστάσεις. Έγινε αξίωμα και τρόπος ζωής ο εύκολος και γρήγορος πλουτισμός σε αυτήν την κοινωνία. Το σαράκι της διαφθοράς έχει εμποτίσει, "μπολιάσει" την ελληνική κοινωνία. Η δουλειά έπαψε να είναι πρώτα χαρά της ζωής και μετά θέμα βιοπορισμού.

Θα σας ρωτήσω, αγαπητοί συνάδελφοι και απαντήστε μου ή αν θέλετε μη μου απαντάτε, αλλά σκεφθείτε το: Αν αυξάναμε τους μισθούς των αστυνομικών, αν αυξάναμε τους μισθούς των γιατρών, αν αυξάναμε τους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων, αν αυξάναμε τους μισθούς των καθηγητών θα είχαμε σταματήσει τη διαφθορά, θα είχαμε σταματήσει το φακελάκι, θα είχαμε σταματήσει την παραπαιδεία, θα είχαμε εξαλείψει κάποιους επιόρκους απ' αυτές τις τάξεις που προανέφερα;

Φοβάμαι, αγαπητοί συνάδελφοι, πως η απάντηση είναι "όχι" και σ' αυτό δεν ευθύνεται μόνο η Κυβέρνηση. Πρέπει να συνεγερθεί όλη η κοινωνία, πρέπει να συνεγερθούν όλοι οι ταγοί της κοινωνίας, πολιτικοί, οικονομικοί, θρησκευτικοί, πνευματικοί, κοινωνικοί. Οι καιροί ου μενεοί.

Για όλους αυτούς τους λόγους, επειδή σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα ακούστηκε μόνο ο θετικός λόγος από την Κυβέρνηση, μόνο αυτή ανέπτυξε ουσιαστικό πολιτικό λόγο, εγώ θα δώσω την ψήφο εμπιστοσύνης μου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Αλεξόπουλος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένας ψυχραιμος παρατηρητής της Αιθούσης του Κοινοβουλίου, κατά το συνταγματικό τριήμερο συζήτησης

της προτάσεως ψήφου εμπιστοσύνης, που ζήτησε προσωπικά και ατομικά ο κύριος Πρωθυπουργός -και μάλιστα παρατηρητής από τους τελευταίους των ομιλητών- γίνεται εκτιμητής ενός φαινομένου κοινοβουλευτικού διαλόγου που απάδει στα συνταγματικά και κοινοβουλευτικά θέσμια και στον τρόπο λειτουργίας και αποτελεσματικότητας του Κοινοβουλίου.

Η Αντιπολίτευση, μείζον και ελάσσον, κατά το ρόλο που της επιφυλάσσει το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής, κρίνει και εγκαλεί την Κυβέρνηση για τη σωστότερη και αποτελεσματικότερη αποστολή της, επωφελεία του ελληνικού λαού, προκειμένου το έργο της Κυβέρνησης να αποδώσει το μέγιστο δυνατό στη διαχείριση των προβλημάτων του ελληνικού λαού.

Μάλιστα ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο κ. Κώστας Καραμανλής, υπερβάλλοντας από πεποίθηση και χαράκτῆρα το ρόλο του κριτή, δηλώνει ότι εμείς σαν Αντιπολίτευση δεν προσδοκούμε μόνο στον άχαρο ρόλο της στείρας αντιπολίτευσης, μπαίνοντας τροχοπέδη στο ρόλο της Κυβέρνησης, αλλά μας ενδιαφέρει, με το μεστό προτάσεων πολιτικό λόγο που διατυπώνουμε, να σπρώξουμε την Κυβέρνηση μπροστά, ούτως ώστε να επιλύει τα προβλήματα του λαού επί το αποτελεσματικότερον.

Διαπιστώνεται, λοιπόν, περίτρανα από τη συζήτηση ότι η μεν Κυβέρνηση δια των Υπουργών και προεχόντως του Πρωθυπουργού, επιδίδεται, αμυνομένη προς την Αντιπολίτευση τόσο των υπολοίπων κομμάτων όσο και την ισχυρά εσωκομματική, να προσδίδει στον εαυτό της κακής μορφής αντιπολιτευτική τακτική. Ξεχνά, δηλαδή, η Κυβέρνηση ότι κυβερνά και επιδίδεται, υπερακονίζοντας την Αντιπολίτευση, που στο κάτω κάτω της γραφής είναι ο ρόλος της να κρίνει και να επικρίνει καλοήθως την Κυβέρνηση, σε άμυνα που την καθιστά αρνητική στον κοινοβουλευτικό διάλογο, που σκοπό έχει -όπως προανέφερα- να βοηθήσει στην αντιμετώπιση των όντως δυσκόλων προβλημάτων που απασχολούν τον ελληνικό λαό.

Με τον εγωκεντρικό χαρακτήρα, από την μια πλευρά, και την αλαζονική, ως εκ τούτου, συμπεριφορά του Πρωθυπουργού, και από την άλλη πλευρά με τους κυβερνητικούς συναδέλφους που υπερακονίζουν ο ένας τον άλλον στην υποτακτική τακτική, υπό τη δαμόκλειο σπάθη του πρωθυπουργικού ολοκληρωτισμού, διαπιστώνεται περίτρανα ότι ο ρόλος του Κοινοβουλίου περιορίζεται σε μια από έδρας και τηλεοράσεως επίδειξη ανταγωνιστικών μεγαλοστόμων επιχειρημάτων και περιθωριοποιείται το κύριο έργο λειτουργίας και απόδοσης του Κοινοβουλίου.

Ο λαός απάντησε με το δικό του θάρρος στη λαθεμένη πολιτική του ΠΑΣΟΚ. Κατά ανάλογο τρόπο θα υπάρξει απάντηση και αντίδραση στις λαθεμένες πολιτικές επιλογές του ΠΑΣΟΚ στο αγροτικό, στην παιδεία, στην υγεία, στην πρόνοια, στο φορολογικό, στη σύγκλιση προς τα κριτήρια του Μάαστριχτ και στη δημόσια τάξη.

Οι αγρότες μας συνεχίζουν να ζουν κάτω από τη σκιά της ανασφάλειας και αβεβαιότητας. Το ποσοστό των νέων αγροτών ηλικίας είκοσι ως τριάντα ετών, που αποτελεί και το κυρίαρχο δυναμικό στοιχείο της αγροτικής μας ανάπτυξης δεν υπερβαίνει το 13,5% του συνολικού αγροτικού πληθυσμού και κανείς δεν τολμά να προσφέρει κίνητρα για την προσέλκυση νέων ανθρώπων στον αγροτικό τομέα.

Δράττομαι της ευκαιρίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για πολλοστή φορά, ν' αναφερθώ και να καταγγείλω την πλήρη εγκατάλειψη της εκλογικής μου περιφέρειας, της Αιτωλοακαρνανίας. Τα κύρια προϊόντα της περιοχής, καπνός, λάδι εσπεριδοειδή, βρίσκονται υπό πλήρη εγκατάλειψη με τη μέχρι τώρα ανταγροπική πολιτική του κ. Τζουμάκα.

Απευθύνω έκκληση προς την Κυβέρνηση να σκύψει με λύσεις στα προβλήματα των αγροτών, διότι άλλως θα επέλθει πλήρης εγκατάλειψη της ήδη ερημωθείσας επαρχίας. Το οδικό δίκτυο των ορεινών περιοχών είναι σε άθλια κατάσταση. Η Κυβέρνηση υπεσχέθη εφετείο στην Αιτωλοακαρνανία, που της ανήκει και την κοροϊδεύει με τη δήθεν έριδα των δύο πόλεων, Αγρινίου και Μεσολογγίου, την οποία και καλλιεργεί σκοπίμως. Το Πλατυγυάλι, ένα σύγχρονο λιμάνι, για το οποίο διετέθησαν τριακόσια

δισεκατομμύρια (300.000.000.000) δραχμές, εγκατελείφθη έρμαιο στη λαθρεμπορία των πετρελαιοειδών και στην ανπιπαλότητα Πάτρας και Ηγουμενίστας.

Ευαίσθητες περιοχές της πατρίδας μας, όπως είναι οι ορεινές, οι παραμεθόριες και οι νησιωτικές, υφίστανται ερήμωση. Κανείς δεν φροντίζει σοβαρά για τη βελτίωση και αναβάθμιση του μορφωτικού επιπέδου των αγροτών μας. Αντίθετα η πληροφόρηση του αγροτικού πληθυσμού βρίσκεται σε απογοητευτικό επίπεδο. Κάθε μέρα ακούγονται οικονομικές ρυθμίσεις προς το χειρότερο.

Σκέφθηκαν ποτέ οι σοφοί της Κυβερνήσεως να δουν και να βιώσουν από κοντά τα λαϊκά προβλήματα; Διότι εάν τους υπολογίζουν μόνο κατά την περίοδο των εκλογών, η απάντηση θα είναι δεδομένη και ίσως αρκετά βροντερή, όπως στις πρόσφατες εκλογές.

Τέσσερις τομείς καίριοι για την αντιμετώπιση της καθημερινότητας και για τη δημιουργία κοινωνικής ευεξίας στον πληθυσμό, είναι η λειτουργία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, η διασφάλιση της δημόσιας τάξης, η υποστήριξη της υγείας και οι υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας, που χωλαίνουν στο έπακρο τα τελευταία χρόνια της διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑΣΟΚ.

Ο δήθεν εκδημοκρατισμός και οι δήθεν εκσυγχρονιστικές αλλαγές δεν ήταν τίποτε άλλο από ένα διαρκές κατρακύλισμα προς το άγνωστο, μια πολύ απογοητευτική εξέλιξη. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. διέλυσε στο παρελθόν την Αστυνομία και τώρα αποπειράται να την επανασυγκροτήσει. Την αφαίμαξε από αρκετά ικανά και δυνατά στελέχη της και επέβαλε παντού τον ισχυρό κομματικό δικό του εγκάθετο.

Είναι ντροπή για τη χώρα μας, με πλούσια πνευματική και πολιτιστική παράδοση, τα υπάρχοντα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης να λειτουργούν κατά τρόπο αντιπαραγωγικό και απάνθρωπο. Είναι ντροπή ο ελληνικός λαός να πληρώνει για τη λειτουργία των ΜΜΕ και να απολαμβάνει πράγματα αρνητικά στην καθημερινή ζωή, δουλειά και παιδεία.

Τελειώνω, κύριοι συνάδελφοι, με μια σύντομη αναφορά στα θέματα της παιδείας. Η χώρα βιώνει το χάσμα του χάους και απελπισίας που ακολούθησε την εφαρμογή των ρυθμίσεων της πρόσφατης εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Το Ενιαίο Λύκειο απετέλεσε ένα Γολγοθά για τους μαθητές, τους καθηγητές και τους γονείς των μαθητών. Η έλλειψη βιβλίων, η ανεπαρκής ενημέρωση των καθηγητών επί των νέων δεδομένων, η συνεχώς αυξανόμενη επιλογή της παραπαιδείας και κυρίως η ασαφής θέση του Υπουργείου για τους απώτερους στόχους του Ενιαίου Λυκείου, έχει στείρει στη μαθητιάσα νεολαία τη σύγχυση και την απογοήτευση.

Εμείς πιστεύουμε ακράδαντα πως οι σωστές επενδύσεις στην παιδεία είναι οι πιο παραγωγικές. Θέλουμε κάθε Έλληνα να έχει ίσες ευκαιρίες για πνευματικές κατακτήσεις στο χώρο της εκπαίδευσης. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μερολήπτησε για μια ακόμα φορά στο χώρο των κοινωνικά αδυνάτων. Προτίμησε να δώσει τα προνόμια στους οικονομικά ισχυρούς μέσα από ένα σύστημα άδικο και αναξιώσιμο. Το κοινωνικό κράτος ξεχάστηκε.

Μάταια μια σημαντική μερίδα Βουλευτών μέσα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. κραυγάζει απεγνωσμένα για αλλαγή πολιτικής τακτικής. Μάταια μπορεί να φωνάζει και η Αντιπολίτευση. Έρχεται όμως η ώρα που ο λαός θα φανεί πάλι κυρίαρχος. Θα σας καταδικάσει, όπως και εμείς με την ψήφο μας και τότε, ίσως να έχετε κατανοήσει καλύτερα το λαϊκό μήνυμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Θάνος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.Κ.): Κύριε Πρόεδρε, τι θα γίνει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Θα μιλήσουν ακόμη τρεις, κύριε Τσοβόλα, και θα συνεχιστεί η συνεδρίαση το απόγευμα, για να μιλήσουν όλοι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Ποιοι είναι οι τρεις;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Μετά τον κ. Θάνο, θα μιλήσει ο κ. Παναγιωτόπουλος, ο κ. Λιάνης, και η κ.

Παπαδημητρίου.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ: Και ο κ. Καραμάριος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Και ο κ. Καραμάριος που πήρε τη θέση...

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Εγώ θα μιλήσω ή να φύγω; Να μιλήσω πρώτη το απόγευμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Δεν γίνεται, γιατί είστε ψηλά στον κατάλογο.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Πάντως δεν καταλαβαίνω πώς ανεβαίνουμε και κατεβαίνουμε στον κατάλογο. Πάντως, κύριε Πρόεδρε, έχουν και οι Βουλευτές άποψη.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπεται;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε, κύριε Μείμαράκη.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ: Αυτό έχει γίνει ακριβώς διότι οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. λείπουν όλοι, διαγράφονται από ομιλητές και οι υπόλοιποι συνάδελφοι ανεβαίνουν θέσεις στον κατάλογο. Όταν ο εγγεγραμμένος πρόκειται να μιλήσει μετά από δεκαπέντε συναδέλφους και βρίσκεται μετά από τρεις...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κυρία Παπαδημητρίου αυτή είναι η πραγματικότητα. Δηλαδή κάναμε αυτήν την εναλλαγή. Το λέω για να μη δημιουργηθούν παρεξηγήσεις.

Ορίστε, κύριε Θάνο, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι η πορεία της Κυβέρνησης είναι θετική, το έργο σημαντικό και η προσπάθεια είναι απαραίτητο να συνεχιστεί.

Δίνοντας ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση ωστόσο χρειάζεται να επιστημονοποιηθούν αδυναμίες, παραλείψεις και λάθη που πρέπει να ξεπεραστούν. Η λογική του απόλυτου καλού ή του απόλυτου κακού, η αίσθηση του άσπρου και μαύρου που ορισμένοι προσπαθούν να δημιουργήσουν είναι το βασικότερο δόγμα του λαϊκισμού, ο οποίος χρειάζεται απόλυτους εχθρούς για να επιτύχει τη συσπείρωση φανατικών οπαδών.

Όσοι αθεράπευτα καταφεύγουν με εσκεμμένη ανειλικρίνεια σε ακρότητες, σε υπερβολές, σε προσβλητικούς χαρακτηρισμούς και σε καταστροφολογία, όσοι θέτουν τη λογική στην υπηρεσία των καταστάσεων που προσπαθούν να διαγείρουν, δηλαδή των συναισθημάτων, όσοι πολιτικά υπονομεύουν μια προσπάθεια να πειστεί ο λαός ότι οι μεγάλοι, αλλά και οι μικροί στόχοι δεν χρειάζονται μόνο ικανή πολιτική ηγεσία, αλλά και πολίτες που καλούνται να προσπαθήσουν και να μοχθήσουν, όσοι επιδιώκονται σε τέτοιες συμπεριφορές, αυτοί είναι και οι μεγάλοι συνυπεύθυνοι για την αναξιοπιστία της πολιτικής σας ζωής και την αναπηρία του δημόσιου βίου.

Η Κυβέρνηση προσφεύγει στη Βουλή, ζητώντας ψήφο εμπιστοσύνης, μετά το αποτέλεσμα των δημοτικών εκλογών, ένα αποτέλεσμα με το οποίο το ΠΑ.ΣΟ.Κ., παρά την κατά την γνώμη έγκυρων αναλυτών μικρή και απολύτως φυσιολογική πτώση, ωστόσο έχασε τη μάχη των εντυπώσεων. Και όταν χάνεται η μάχη των εντυπώσεων, χάνεται καμιά φορά και η ουσία. Η ουσία είναι ότι η χώρα πρέπει να προχωρήσει αταλάντευτα και η Κυβέρνηση ανυποχώρητα, στην επίτευξη των στόχων της και κυρίως του στόχου για την ισότιμη συμμετοχή μας στις ευρωπαϊκές εξελίξεις.

Επειδή πολύς λόγος γίνεται περί μηνυμάτων των εκλογών, ασφαλώς και κάθε εκλογική διαδικασία έχει την κρίση, την επιλογή, την προσδοκία και την αμφισβήτηση των πολιτών. Αλλά αντί να επιδιώκονται όλοι σε ανέξοδες ερμηνείες του εκλογικού αποτελέσματος κατά πως τους βολεύει, θα ήταν καλύτερο όλοι μας να βοηθήσουμε στην αντιμετώπιση μιας διαρκώς αυξανόμενης αδυναμίας της κοινωνίας να κατανοεί και να θέτει υπό τη συλλογική της κρίση τις δυνάμεις που αλλάζουν μέρα με τη μέρα τους όρους διαβίωσης της και την αδυναμία της να σταθμίσει αυτοβούλως τις γενικές κατευθύνσεις που επιθυμεί.

Πιστεύω ότι ο ελληνικός λαός στηρίζει τις μεγάλες επιλογές στηρίζει την προσπάθεια της Κυβέρνησης. Πιστεύω όμως, ότι πρέπει να

πολλαπλασιαστούν οι πρωτοβουλίες που αποσκοπούν στη βελτίωση των συνθηκών ζωής, πρωτοβουλίες για την ταχύτερη και καλύτερη υλοποίηση της πολιτικής της Κυβέρνησης, πρωτοβουλίες αποφασιστικές, όχι μόνο στο πεδίο του θεάματος, αλλά και της ουσίας, για την πάταξη φαινομένων που δυναστεύουν τον πολίτη και πληττουν το δημόσιο βίο.

Έχω τη γνώμη ακόμη ότι μέσα στο κλίμα της παγκοσμιότητας, της ασυδοσίας του κεφαλαίου, των ανισοτήτων, της ανεργίας και της πολιτικής που φθίνει, η Ευρώπη είναι ο κατ'εξοχήν ιστορικός και γεωγραφικός πολιτιστικός χώρος, όπου η παράδοση μιας αριστερής κοινωνικής προβληματικής είναι ακόμα ζωντανή.

Παράλληλη τη διαβρωτική επιρροή των καταναλωτικών και ατομικιστικών προτύπων, υπάρχει χώρος που προβάλλει αντιστάσεις. Η νίκη των σοσιαλιστικών πολιτικών δυνάμεων την τελευταία περίοδο σηματοδοτεί, όχι τόσο μια απλή επιθυμία αλλαγής φρουράς, αλλά την ανάγκη για την προοδευτική εξέλιξη προς δικαιότερους και ανθρωπινότερους όρους κοινωνικού βίου.

Επιχειρώντας να καταλάβουμε τον κόσμο, πρέπει να πεισθούμε όλοι ότι όχι μόνο θέλουμε, αλλά μπορούμε να τον αλλάξουμε και αυτό δεν είναι υπόθεση των αγορών και των νεοφιλελεύθερων πολιτικών τους εκπροσώπων, είναι υπόθεση των πολιτών και της αριστεράς.

Κύριε Πρόεδρε, η επιχείρηση της Αντιπολίτευσης να καταλογίσει τη συνολική ευθύνη για τα προβλήματα που υπάρχουν και γενιούνται στην ελληνική κοινωνία, στην Κυβέρνηση συνολικά ή οποία ούτως ή άλλως έχει το δικό της μερίδιο δεν είναι μόνον άδικη, είναι και υστερόβουλη και εθνικά επιζήμια. Υστερόβουλη γιατί διαμορφώνει την γενική πεποίθηση ότι όλοι οι υπόλοιποι και κυρίως οι καταγγέλοντες δεν ευθύνονται για τίποτα, αλλά είναι και επιζήμια γιατί εσφαλμένα εμφανίζει ως ικανή προϋπόθεση αντιμετώπισης των προβλημάτων αυτών, μια κυβερνητική απόφαση ή μια νομοθετική πρωτοβουλία. Όμως υπάρχουν προβλήματα χρόνια και δυσεπίλυτα που οι υπαίτιοι και οι ένοχοι δεν μπορούν να εμφανίζονται σε ρόλο εθνικού εισαγγελέα. Μιλούμε για τη διοίκηση για τους μηχανισμούς του κράτους για την αξιοκρατία. Ξέρουμε όλοι ότι στα ανώτερα επίπεδα της διοίκησης σήμερα, βρίσκονται στελέχη που διορίστηκαν πριν από είκοσι πέντε και τριάντα χρόνια, όχι αξιοκρατικά, αλλά με ρουσφετολογικές μεθόδους από τους ιεροφάντες του ρουσφετιού, με όρους εκλογικής και πολιτικής πελατείας. Γιατί υπάρχουν προβλήματα που αφορούν το σύνολο του κοινωνικού σώματος και έχουν να κάνουν με τη συνείδηση, με την παιδεία και τον πολιτισμό μας, γιατί υπάρχουν προβλήματα που ξεπερνούν τις δυνατότητες μιας χώρας, ενός λαού και μιας κυβέρνησης για να το επιλύσει. Είναι προβλήματα υπερεθνικά, είναι προβλήματα οικουμενικά και χρειάζονται γενικότερες συνεννοήσεις και διευθετήσεις. Αλλά και γιατί υπάρχουν προβλήματα που σταθερά η Αντιπολίτευση και κυρίως η Νέα Δημοκρατία, υπονομεύει την επίλυσή τους. Η μεγάλη μεταρρύθμιση στο χώρο της τοπικής αυτοδιοίκησης, η προσπάθεια για ισχυρούς δήμους αποτελεί ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Γνώρισε τη λυσσαλέα επίθεση και αμφισβήτηση όχι μόνο στο επίπεδο του υποχρεωτικού των συνενώσεων, αλλά και στο νόημα και το περιεχόμενο των συνενώσεων. Περιφέροντο από χωρίου εις χωρίου δηλητηριάζοντας τις σχέσεις των τοπικών κοινωνιών προβλέποντας και ουσιαστικά προτρέποντας τους πολίτες να πάρουν τα εκλογικά τους δικαιώματα ή να μην ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα. Αυτή είναι η δημιουργική αντιπολίτευση που ισχυρίζεται η Νέα Δημοκρατία, ότι ασκεί στο Κοινοβούλιο.

Και βέβαια έχετε το δικαίωμα κύριοι της Νέας Δημοκρατίας να ασκείται την αντιπολίτευση όπως εσείς νομίζετε και γι' αυτό κρίνεσθε και θα κριθείτε. Δεν έχετε όμως το δικαίωμα να εμφανίζεστε αυτάρεσκα εκφράζοντας πομπωδώς την αυτοικανοποίησή σας ότι εκπροσωπείτε στον πολιτικό βίο το νέο, το σύγχρονο και το δημιουργικό. Νομίζω ότι από τη συμπεριφορά σας δυστυχώς για την πολιτεία, τίποτε τέτοιο δεν φαίνεται στον ορίζοντα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η κυρία Παπαδημητρίου έχει το λόγο.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, όταν κατετέθη η πρόταση του κυρίου Πρωθυπουργού για την αποψινή αναμενόμενη ψήφο εμπιστοσύνης, σκέφτηκα και εγώ όπως και οι άλλοι συνάδελφοι τα αυτονόητα που κατά κόρον έχουν κατατεθεί το τελευταίο τριήμερο. Λυπήθηκα για έναν επιπλέον λόγο. Θα ήθελα πραγματικά να μπορούσαν και Βουλευτές εκτός της Πασοκικής στάνης να πούνε ναι, ψηφίζουμε. Η Κυβέρνηση σήμερα διεκπεραιώνει την εντολή του ελληνικού λαού που την πήρε για μια τετραετία. Διαφωνούμε με πολλές επιλογές και πολλές δράσεις της αλλά σεβόμαστε τον κυρίαρχο λαό. Να όμως που ο κ. Σημίτης και η Κυβέρνησή του δεν μας άφησαν κανένα περιθώριο για να κάνουμε κάτι που θα κατέθετα κοινοβουλευτικό ήθος.

Πρώτον γιατί είναι ηλίου και παντός ηλιακού συστήματος φαινότορο ότι ο κ. Σημίτης και η Κυβέρνησή του δεν έχουν την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού.

Δεύτερον διότι όσοι συναινέσουν απόψε στη διατήρηση της σημερινής σκιάδους λειτουργείας του πολιτεύματος του ίδιου, συμβάλλουν όχι μόνο στον πολλαπλασιασμό των αδιεξόδων και τη διαιώνιση της κρίσης αλλά και στις ήδη ορατές ρήξεις του κοινωνικού ιστού της χώρας μας.

Συμβάλλουν στην επιπλέον απομάκρυνσή μας και στην περαιτέρω απομάκρυνσή από την ευρωπαϊκή πραγματικότητα και κυρίως στην καταδίκη των παιδιών μας, να βιώσουν σε μία χώρα ουραγό, ως γραφικοί δορυφόροι της κοινωνικά υγιούς και θεσμικά θωρακισμένης ευρωπαϊκής οικογένειας.

Θα σας θυμίσω, κύριοι συνάδελφοι, ότι ο κ. Σημίτης επελέγη ως Αρχηγός μετά από τα δύσκολα και οριακά "50", "52", "52", γιατί μαντρώθηκαν η κρίση και η συνείδηση των Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ορθώς, κάτω από το βάρος της ανάδειξης κάποιων ξεχωριστών προσόντων του μετέπειτα Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Πρωθυπουργού της χώρας, προσόντα μάντζερ, συντονιστή, τεχνοκράτη. Και είναι οι καιροί εξόχως απαιτητικοί για τέτοιους ηγέτες.

Η εκκωφαντική απουσία χειροκροτημάτων από την πτέρυγα της Συμπολίτευσης, παρά τις κάποιες απέλπιδες κορόνες της προχθεσινής πρωθυπουργικής εισήγησης, καθώς και η έστω φευγαλέα κριτική των Βουλευτών του στη συνέχεια, αυτό απέδειξαν. "Μας την έφερε ο κ. Σημίτης". "Ανθρακες ο θησαυρός".

Πέραν όλων των άλλων λόγων που καταθέτουν οι συνάδελφοι επί τριήμερο, ο κ. Σημίτης δεν δικαιούται ψήφο εμπιστοσύνης, διότι δεν μπορεί να σηκώσει το βάρος του ρόλου του Αρχηγού και του συντονιστή του κυβερνητικού έργου.

Για το Κόμμα ας κριθεί στο συνέδριό σας, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Για τη Βουλή και την Κυβέρνηση είναι η ώρα του μεγάλου "ναι" και του μεγάλου "όχι", για να έχουν οι θεσμοί νόημα και η δημοκρατία περιεχόμενο. Η Κυβέρνηση δεν λειτουργεί ως θεσμικό συλλογικό μόρφωμα. Ο καθένας το βιολί του σ' αυτήν την Κυβέρνηση.

Πώς συντονίζεται, έχω πολλές φορές απορήσει, το κυβερνητικό έργο; Ποιος ελέγχει και ποιος ζητά λόγο για την απaráδεκτη σε ποιότητα υλοποίηση των έργων, για τα κατάπτυστα χρονοδιαγράμματα των πολύχρωμων ιλουστρασιών χαρτιών του κ. Λαλιώτη και πολλών Υπουργών, που εκθέτουν τη χώρα μας; Ποιος παρακολουθεί την τήρηση των κοινοτικών μας υποχρεώσεων; Ποιος ετοιμάζει το περίφημο πακέτο Σαντέρ και ποιος παρακολουθεί το πώς πρέπει να γίνει, ποιος ελέγχει το πώς πρέπει να γίνει;

Σας πληροφορώ, κύριοι συνάδελφοι, ότι στις 14 Μαρτίου μπαίνει σε ισχύ η οδηγία 97/11, η οποία υποκαθιστά την οδηγία 85337 και που είναι ο τρόπος που καθορίζει τον τρόπο της περιβαλλοντικής εκτίμησης των επιπτώσεων και έχει φέρει τα πάνω κάτω απ' αυτά που τηρούνται σήμερα και λειψά. Δηλαδή, όποιο έργο υλοποιείται μετά τον Απρίλη και από το παρόν πακέτο και βεβαίως όλα τα καινούργια του νέου πακέτου, θα πρέπει να έχουν μελετηθεί κάτω από άλλες προδιαγραφές. Για να μπουν σε ισχύ αυτές οι προδιαγραφές, χρειάζονται μία σειρά κανονιστικών, νομοθετικών,

διοικητικών πράξεων, που η Κυβέρνηση δεν έχει αρχίσει ακόμα να σκέπτεται.

Ποιος τελικά θα πληρώσει την πρόβλεψή μου, που αυτή τη στιγμή δεν μπορεί να την αναστρέψει ο χρόνος, ότι τα έργα μας θα είναι μη επιλέξιμα, ότι τα έργα τα οποία δημοπρατούν οι ίδιοι, όπως θέλει η κάθε μία νομαρχία και οι περιφέρειες της Ελλάδος, δεν θα μπορέσουν να προχωρήσουν;

Τι θα γίνει με την Ολυμπιάδα του κ. Βενιζέλου, που διαφήμιζε επαρκώς και πανάκριβα; Προχθές που μίλησε στη Βουλή, δεν μας είπε ότι η πολιτιστική του Ολυμπιάδα, ως διαχρονικός θεσμός, τελείωσε και δεν έγινε αποδεκτή. Μας διαφήμιζε το "θα". Το "όχι" δεν μας το έχει πει ακόμα.

Τι θα γίνει με τις χωροθετήσεις των έργων της Ολυμπιάδας; Κανένας δεν θα ενδιαφερθεί;

Ο κ. Σημίτης υπεσχέθη, για να δώσει πόντους στον κ. Κουλουμπή, ότι του μετέφερε την αρμοδιότητα του Οργανισμού της Αθήνας. Αυτό δεν είναι αληθές. Του επέτρεψε μόνο να βάλει τη γραμματέα του δήθεν διευθύντρια. Θα το κάνει τώρα που βγήκε ο κ. Κατριβάνος; Ας κάνει ό,τι θέλει, αλλά πρέπει το ΥΠΕΧΩΔΕ να εμπλακεί στις χωροθετήσεις. Λυπάμαι που έφυγε ο αρμόδιος Υφυπουργός, γιατί έχει να λογοδοτήσει για πολλά πράγματα, μεταξύ των οποίων κορωνίδα είναι ότι σε τρεις μέρες η χώρα μας θα είναι και πάλι η γραφική απούσα στο περίφημο Συνέδριο του Μπουένος Άιρες.

Όλες οι πολιτικές σε όλα τα ευρωπαϊκά κράτη, σε όλα τα κράτη του Συμβουλίου της Ευρώπης, ακόμη και σε όλα τα κράτη του Ο.Η.Ε. πλην της Ελλάδος παίρνονται διακινοβουλευτικά μέσα στη Βουλή. Μόνο στην Ελλάδα η πολιτική περιβάλλοντος γίνεται σε ένα γραφείο μετεωρολόγων, με αναθέσεις εκατοστηρίων εκατομμυρίων που δεν έχουν πιάσει τόπο και που δεν ανταποκρίνονται ούτε στις προδιαγραφές ούτε στις ανάγκες ούτε στις δυνατότητες της χώρας.

Εγώ καταψηφίζω κυρίες και κύριοι συνάδελφοι τον κ. Σημίτη, γιατί πραγματικά και μένα με κορόιδεψε. Είναι ανίκανος να συντονίσει κυβερνητικό και κοινοβουλευτικό έργο και αρνούνται να βλέπω τις καθυστερήσεις, αρνούνται να βλέπω τους Υπουργούς -που πολλοί εκ των οποίων λειτουργούν εύορκα- να μη μπορούν να εισπράξουν υπογραφές από τους συναδέλφους τους. Δεν συνεργάζεται ο κ. Λαλιώτης με τον κ. Βενιζέλο, κάνει τον περιβαλλοντολόγο μόνι της η κυρία Παπανδρέου και σας κατηγορώ και την κατηγορώ εδώ, όπως είχα καταγγείλει κατά τη συζήτηση των ΠΟΤΑ, ότι πράγματι έχει πάρει στο διάγραμμα κάλυψης, κύριε Τσοβόδα, συντελεστή από τη δασική έκταση. Το έλεγα και μας έλεγε "όχι" και πράγματι πίστευε "όχι.", γιατί έτσι και αλλιώς το νομοσχέδιο ο πελάτης το είχε φέρει στο Υπουργείο.

Για όλους αυτούς τους λόγους και εγώ λέω "όχι".

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Λιάνης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, λυπάμαι και εγώ με τη σειρά μου και κατηγορώ για την έκφραση "πασοκική στάνη". Πιστεύω ότι διέφυγε της προσοχής σας. Δεν είναι έκφραση για το Κοινοβούλιο αυτή. Δεν ταιριάζει σε Βουλευτή και πολύ περισσότερο σε γυναίκα που ασχολείται με τον πολιτισμό αυτή η βαρύτατη έκφραση. Αλλού κατά τη γνώμη μου, αλλού είναι οι συνειρμοί για τη "σιωπή των αμνών" και όχι στο χώρο μας. Άλλωστε, σήμερα ακούσαμε από πολλούς να μας εκθειάζουν για το γεγονός ότι υπάρχει πολύ έντονη δυσφορία και λόγος υψηλός στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Διαλέξετε τι από τα δύο συμβαίνει. Ή στάνη ή εσωκομματική αντιπολίτευση.

Κύριε Πρόεδρε, είναι φανερό ότι μεσοσύσης της διαδικασίας για την ψήφο εμπιστοσύνης που ζήτησε η Κυβέρνηση μιλάμε όλοι μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, όπως μιλάμε χρόνια τώρα, όπως μιλούσαμε πάντα όχι για το τι πιστεύουμε, στοχεύοντας το απόλυτο συμφέρον της χώρας, αλλά μετέχοντας σε ένα παιχνίδι -και συγχωρέστε μου τον όρο- που μας αναγκάζει να υποκρινόμαστε αποκρύβοντας συχνά τις ιδέες, τα πιστεύω μας και τη λογική μας.

Είναι φανερό λοιπόν ότι μετά το αποτέλεσμα των νομαρχιακών και δημοτικών εκλογών που ερμηνεύτηκε ποικιλότροπα,

ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση αισθάνθηκαν την ανάγκη αυτής της διαδικασίας για να φανεί ότι η πολιτικής μας στηρίζεται από την πλειοψηφία της Βουλής.

Να μην κρυβόμαστε και να μην εξωραϊζουμε τα πράγματα. Υπήρξε μία ήττα για μας. Αυτή η ήττα δημιουργεί κλίμα ευεξίας στη Νέα Δημοκρατία και κλίμα ανησυχίας και ηττοπάθειας στο δικό μας χώρο. Η ήττα αυτή δεν θέτει σε καμία περίπτωση σε αμφισβήτηση τη νομιμοποίηση της Κυβέρνησης να συνεχίσει απρόσκοπτα το έργο της. Είναι αυτονόητο για όσους στηρίζουν την Κυβέρνηση, ότι αυτή η πολιτική αποφασίστηκε από όλους με τις γνωστές αποδεκτές διαδικασίες και πρέπει να φθάσει στον τελικό της στόχο που είναι η σύγκλιση και η νομισματική ένωση με την Ευρώπη. Και η ψήφος εμπιστοσύνης σε αυτό είναι δεδομένη. Όμως εμπιστοσύνη σε μία Κυβέρνηση είναι μία ευρύτερη έννοια, που σημαίνει ταυτόχρονα την απόλυτη πίστη στις ικανότητές της, στις μεθόδους, στα αισθήματά της και τις άλλες ιδιότητες που πρέπει να έχει και αυτό πρέπει να συνεκτιμηθεί.

Η Κυβέρνηση έκρινε αναγκαία την τωρινή διαδικασία, γιατί προέκυψαν και όντως προέκυψαν ορισμένα σοβαρά ζητήματα. Οι λόγοι, κύριε Πρόεδρε, για τους οποίους έχασε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στις νομαρχιακές και δημοτικές εκλογές είναι κατά τη γνώμη μου τρεις.

1. Η περιστασιακή δημιουργία του γνωστού από το 1989 μετώπου Νέας Δημοκρατίας-Κ.Κ.Ε., μιας συμμαχίας τερατώδους υπό το πρίσμα των πολιτικών δεδομένων των ιδεών και της πολιτικής παράδοσης που έχει ο τόπος.

2. Το υπάρχον χάσμα στο εσωτερικό του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

3. Η διογκούμενη δυσαρέσκεια του ελληνικού λαού, δικαιολογημένη σε ένα μεγάλο βαθμό, καθώς υπάρχουν πράγματι στην εποχή μας - και αυτό ξενίζει- άνθρωποι που υποφέρουν για να ζήσουν.

Με στόχο την Ο.Ν.Ε., στόχο που τον περιέγραψε καθαρότατα και τον υπηρέτησε πιστότερα από κάθε άλλον ο Πρωθυπουργός, στόχο ευρύτατης αποδοχής πλην του Κ.Κ.Ε., υπάρχει ένα και μόνο πολιτικό ερώτημα. Μπορούσαμε να φθάσουμε στην Ο.Ν.Ε. ακολουθώντας άλλο δρόμο πιο ανακουφιστικό για τον ελληνικό λαό; Δύσκολη απάντηση. Ίσως το μόνο που μπορεί να φέξει κανείς τώρα πια είναι ο τρόπος κατανομής του κόστους από συγκεκριμένες τάξεις του ελληνικού λαού. Δηλαδή πιο απλά τα λαϊκά στρώματα και τα μέσα στρώματα που παραδοσιακά ανήκουν ή προσεταιρίζονται στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. έπρεπε να πληρώσουν λιγότερα. Αυτό είναι μία αλήθεια. Εδώ είναι και ο ζητούμενος κοινός τόπος των αλλαγών που πρέπει να γίνουν, αλλαγές που σε καμία περίπτωση δεν θα σημαίνουν επιβράδυνση, αλλά διορθωτικές κινήσεις σε ό,τι αφορά την κατανομή του κόστους που περιέγραψα.

Η άποψή μου είναι ότι αν η Κυβέρνηση δεν χρεωνόταν τα αλληπάλληλα κρούσματα βίας και εγκληματικότητας που έπληξαν εσχάτως την ελληνική κοινωνία σχεδόν σε όλη, την επικράτεια, με αποτέλεσμα την ανασφάλεια των πολιτών και αυτό είναι πολύ σοβαρό γεγονός αν δεν χρεωνόταν τη συγκυριακή ζοφερή εικόνα των καλοκαιρινών πυρκαγιών και αν δεν χρεωνόταν στα θέματα της υγείας την έλλειψη σταθερής και αταλάντευτης πολιτικής που επιτρέπει σε ορισμένους να λένε ότι τα νοσοκομεία έχουν διαλυθεί επίτηδες για να ιδιωτικοποιηθούν, τότε θα ήταν μία πετυχημένη Κυβέρνηση, καθώς είναι ολοφάνερο ότι αποδίδει, προχωράει έστω και αργά, δεν την βαρύνουν σκάνδαλα και δεν έχει την αλαζονεία και την οίηση της εξουσίας, φαινόμενα που έχει εξωστράκισει προσωπικά ο Πρωθυπουργός, αλλά δεν φαίνεται να κάνει το ίδιο και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης με το φαινόμενο που παρουσίασε προχθές εδώ. Μία Αξιωματική Αντιπολίτευση που δεν έχει ξεπεράσει τις τραυματικές εμπειρίες της απίστευτης συμπεριφοράς ορισμένων στελεχών της, τους σιδηροπαγείς ανέμους των ετερόκλητων πολιτικών ρευμάτων που την απαρτίζουν, μία Αξιωματική Αντιπολίτευση που δεν θα είχε κανένα άλλοθι για την εμφανή της παρακμή πάρεξ το πρόσφατο εκλογικό αποτέλεσμα.

Μίλησε ο κ. Καραμανλής και ξένισε για το ύψος που χρησιμοποίησε

για μια Νέα Δημοκρατία απαλλαγμένη από περιχαράκώσεις, από τα συμπτώματα του χθες, από τις πλεκτάνες και τα χουνέρια που ήταν οι μέθοδοί της οσάκις κινδύνευε και από τις ανόσιες και φρικτές συμπεριφορές οσάκις ηττάτο. Και εμφανίστηκε σαν το κόμμα του Αύριο. Δεν πείθει. Είναι πρόσφατες οι κραυγές σ' αυτήν την Αίθουσα, Βουλευτών νοσταλγών του παρελθόντος που δεν έδιναν δεκάρα για τις συνταγματικές τους αποκλίσεις. Είναι νωπές οι συμπεριφορές περιφρόνησης των ανωνύμων πολιτών και η ανάγκη επίκλησης της ασυλίας με όλα τα γνωστά που επακολούθησαν. Είναι νωπότερες οι ρατσιστικές κορώνες και είναι γνωστό ότι στις περισσότερες από αυτές τις περιπτώσεις ο κ. Καραμανλής απάντησε με παταγώδη σιγή αρχικά, εξαναγκασμένος στη συνέχεια, κάτω από την πίεση της κοινής γνώμης σε επίδειξη ισχύος. Η Νέα Δημοκρατία ακόμα και σήμερα φθέγγεται παρελθόν και οι τρόποι που χρησιμοποίησαν τα μέσα στελέχη της στις πρόσφατες εκλογές -και θα είχα παραδείγματα να αναφέρω από την υψηλόφρονη περιοχή μου τη Φλώρινα, που έχουν να κάνουν με τελείως περασμένες πρακτικές. Είναι μία βαριά κληρονομικότητα αυτό και δεν απαλλάσσεται κανένας εύκολα. Άλλωστε και ο κύριος Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μόλις προχθές επιάρετο για την κοινωνική ευαισθησία που έχει αποκτήσει πλέον η Νέα Δημοκρατία. Είναι φαρισαϊσμός. Δεκαπέντε μέρες νωρίτερα στην "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ" υπήρχε μία συνέντευξή του στην οποία τον ρώτησε ο δημοσιογράφος πώς θα αντιμετώπιζε το πρόβλημα της παιδείας. Και η απάντηση ήταν, με τα ιδιωτικά σχολεία. Αυτό είναι ένας κόλαφος. Από τη μια δηλαδή θέλει ένα φιλολαϊκό πρόσωπο και από την άλλη, την παιδεία θα την αντιμετωπίσετε με τα ιδιωτικά σχολεία.

Δεν περίμενα ωστόσο από τον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας που οι χαμηλοί του τόνοι είχαν εκτιμηθεί σ'αυτήν την Αίθουσα, υπεροψία και μέθη μετά το πρόσφατο εκλογικό αποτέλεσμα.

Κύριε Πρόεδρε, μίλησα προηγουμένως για το αίσθημα ανασφάλειας των πολιτών σχεδόν σε όλη την επικράτεια. Και είναι ανάγκη η Κυβέρνηση να το εξαφανίσει αυτό το αίσθημα που πλανάται πάνω από τη χώρα όσο το δυνατόν πιο γρήγορα. Θέλω όμως να εκφράσω και μία προσωπική μου ανησυχία, ίσως πέραν της σημερινής συζήτησης, για ένα άλλο αίσθημα ανασφάλειας, αυτό των Βουλευτών που δεν άκουσα κανέναν να το εκφράζει. Ποιος είναι ο ρόλος του Βουλευτή σήμερα; Ποια εξουσία διαθέτει; Σε ποιές ουσιαστικές αποφάσεις παίρνει μέρος για το μέλλον της πατρίδας ή ακόμα και το μέλλον του νομού που εκφράζει; Ο Βουλευτής αίρει τις αμαρτίες ενός συστήματος για ολόκληρο τον αιώνα. Δεν έχει καμία εξουσία και είναι ο αποδιοπομπαίος τράγος. Με εύκολους χαρακτηρισμούς και από τους συναδέλφους του και από τα κόμματα και από μέρος των Μ.Μ.Ε. που οσμίστηκαν θήραμα και το χτυπάνε και μοιραία πια και από τους πολλούς. Αυτός είναι ο ρόλος του Βουλευτή. Όχι ότι δεν υπάρχουν αφορμές ούτε ότι δεν υπάρχουν αδυναμίες.

Ας δώσουμε λοιπόν στο Βουλευτή με θεσμικές διαδικασίες που πρέπει να ανευρεθούν, ένα άλλο ρόλο και ας μη του δώσουμε τίποτε που να έχει να κάνει με το ομολογουμένως φαύλο παρελθόν των πελατειακών σχέσεων ή ακόμα και της εξάρτησης από τις ποικίλες διαπλοκές.

Ανησυχώ κύριοι συνάδελφοι γιατί δεν ανησυχούν οι Βουλευτές. Άβουλοι και μοιραίοι ολοκληρώνουμε το δράμα μας, δεχόμαστε τις λοιδορίες αυτών που μας θεωρούσαν θαυματοποιούς και έχουμε μεταβληθεί σε δυσφημισμένους μισθοσυντήρητους, μεροκαματιάρηδες του ναι ή του όχι, σε ερήμην μας διαμορφούμενα νομοσχέδια, μεροκαματιάρηδες του ναι ή του όχι σε κάποιες ανούσιες ψηφοφορίες. Αυτά είναι που πρέπει να μας ενώσουν. Αυτό είναι ένα πρόβλημα κύριοι συνάδελφοι όπου μετά από λίγο χρόνο αν συνεχίσουμε έτσι θα μας έχει αποκλείσει και από τα κοινοβουλευτικά και από τα κοινωνικά τείχη.

Αυτονόητα λοιπόν και δίχως την πειθώ που διαφαίνεται από τη διαδικασία, στηρίζω μία κυβέρνηση και έναν πρωθυπουργό που τους στηρίζει ο ελληνικός λαός. Αλλά ζητώ από αυτούς,

οι έχοντες και κατέχοντες να γίνουν μετέχοντες και συμμετέχοντες στα βάσανα αυτού του τόπου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Παναγιωτόπουλος έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι. Στο τριήμερο αυτό ειπώθηκαν αρκετά σχετικά με την ψήφο εμπιστοσύνης.

Επειδή, όμως, ο χρόνος είναι πολύ λίγος, θα ήθελα ευθέως να ρωτήσω τον κύριο Πρωθυπουργό: Σε τι αποσκοπεί, κύριε Πρωθυπουργέ, η ψήφος εμπιστοσύνης που ζητάτε; Στο να τακτοποιηθούν τα εσωκομματικά σας προβλήματα ή να επικροτήσουμε το μέχρι τώρα έργο σας και τον ανύπαρκτο ανασχηματισμό που πρόσφατα κάνατε και να πούμε καλά πηγαίνετε, προχωρείστε για να ολοκληρώσετε το πρόγραμμα που υποσχθήκατε στον ελληνικό λαό;

Για το πρώτο σκέλος, είναι δικό σας θέμα, κύριε Πρωθυπουργέ. Σε εμάς δεν πέφτει λόγος. Για το δεύτερο σκέλος ακούσατε από όλους τους αγορητές της Αντιπολίτευσης, την καλοπροαίρετη, καλόπιστη και εποικοδομητική κριτική τους. Κατά την προσωπική μου άποψη και εκτίμηση, το χρόνο χάσαμε με αυτήν τη μακροσκελέστατη συζήτηση που όπως φαίνεται, δεν θα έχει αποτέλεσμα. Διότι, οι κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., προκειμένου να μην πέσουν σε δυσμείνεια θα υποκύψουν στο μοιραίο της φανερής, δυστυχώς, ψυχοφορίας.

Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα κανείς δεν μπορεί να κοιτάξει το λαό όσο και αν το προσπαθήσει. Ο λαός δεν μπορεί να παραδεχθεί τη νύχτα για ημέρα. Τι έχει άλλωστε να ζητήσει από τη σημερινή κατάσταση; Τη φτώχεια και την ανεργία; Την ανασφάλεια και την εγκληματικότητα; Την απογοήτευση των νέων; Τις ληστείες; Το εμπόριο της πορνείας και του λευκού θανάτου;

Πιστεύω ότι η Ελλάδα ποτέ δεν βρισκόταν σε χειρότερη θέση. Η Κυβέρνηση γνωρίζει ότι έχασε τον έλεγχο και μάταια προσπαθεί να ρίξει στάχτη στα μάτια του λαού με μοναδικό πρόσχημα την ένταξη μας στην ΟΝΕ, λες και την επομένη της υποτιθέμενης ένταξής μας στην ΟΝΕ αυτά δια μαγείας θα εξαλειφθούν. Όχι, κύριοι συνάδελφοι. Η χώρα μας πήρε άσχημο κατήφορο και όσο η Κυβέρνηση αυτή παραμένει στην εξουσία χωρίς να έχει την τόλμη λόγω του πολιτικού κόστους να προβεί σε σοβαρές διαρθρωτικές τομές και αλλαγές σε όλα τα επίπεδα, φοβάμαι ότι αυτό που λέγεται κράτος σε λίγο θα καταρρεύσει ολοσχερώς και η κατάσταση δεν θα είναι αναστρέψιμος.

Εμείς από την πλευρά μας, όπως είτε και ο Αρχηγός μας, δεν κάνουμε στείρα αντιπολίτευση, αλλά εποικοδομητική. Προσπαθούμε να συμβάλουμε για να μην φτάσουμε εκεί, γιατί τότε θα είναι άσχημα για όλους.

Η Κυβέρνηση, όμως, δεν αλλάζει τακτική. Σωρεία νόμων έρχονται και ψηφίζονται χωρίς να υλοποιούνται. Προεδρικά διατάγματα παραμένουν στα συρτάρια των Υπουργών, γιατί ορισμένοι Υπουργοί δεν θέλουν να παραχωρήσουν τις κεκτημένες και κατεστημένες αρμοδιότητες. Σε κάθε νομό υπάρχουν δύο αφεντικά, με αποτέλεσμα ο πολίτης να τρέχει σαν τρελός από τον Άννα στον Καίφα να βρει ποιος είναι αρμόδιος, σε ποιον πρέπει να αποτανθεί, ποιος ευθύνεται και τελικά άκρη δεν βγάζει.

Μέσα σε μία τέτοια κατάσταση ποιος από εμάς έχει το δικαίωμα να συμβάλει στο να παραμείνει αυτή η Κυβέρνηση στην εξουσία με τον τρόπο που σήμερα κυβερνά; Τι θα μας πει ο λαός που εκπροσωπούμε; Θα μας το συγχωρήσει ποτέ;

Εμείς πρέπει να σταθούμε στο ύψος που απαιτούν οι περιστάσεις και πρέπει να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους. Ο καθένας μας ας αναλογιστεί τις ευθύνες που του ανήκουν και όταν έρθει η ώρα θα κριθούμε ανάλογα όλοι μας από το λαό τόσο εμείς που σήμερα λέμε ότι οδηγούμαστε σε αδιέξοδο, όσο και εσείς που πιστεύετε ότι όλα πάνε καλά και ουδείς κίνδυνος συντρέχει.

Το αν πάνε καλά το γνωρίζει καλύτερα από εμάς ο ελληνικός λαός και ιδιαίτερα ο λαός της υπαίθρου. Ούτε λίγο ούτε πολύ γυρίσαμε πάλι στην εποχή του '60 που ψωνίζαμε με τα βιβλιαράκια στα

γειτονικά μπακάλικα, βερσέ. Σήμερα δεν υπάρχουν μεροκάματα, δεν υπάρχει τρόπος να πληρωθεί το νοίκι, το ρεύμα, το νερό και η θέρμανση. Οι υπάλληλοι, οι εργάτες και οι συνταξιούχοι βρίσκονται σε απόγνωση από τη συνεχή λιτότητα και την επιβολή άμεσων και έμμεσων φόρων. Οι δε αγρότες και κτηνοτρόφοι είναι αποφασισμένοι να εγκαταλείψουν το επάγγελμά τους, γιατί δεν προστατεύονται τα προϊόντα τους από το διεθνή ανταγωνισμό.

Παρά ταύτα ο κύριος Πρωθυπουργός στην ομιλία του είπε ότι η ανεργία σύμφωνα με τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι 9,6%, ότι οι επενδύσεις αυξάνονται, ότι το Πρώτο Πακέτο Ντελόρ, που υλοποίησε η Νέα Δημοκρατία, υστέρησε, ότι για το πρόγραμμα σύγκλισης ευθύνεται η Νέα Δημοκρατία στην τριετία '90-'93.

Πάντως, για ό,τι δεν πάει καλά σήμερα και δεν γνωρίζω για πόσο καιρό ακόμα, θα φταίει η Νέα Δημοκρατία που κυβέρνησε μόνο τρία χρόνια με ισχνή πλειοψηφία και όχι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που κυβερνά δέκα πέντε χρόνια με σημαντική πλειοψηφία και τούτο γιατί κάθε φορά που δεν του βγαίνει αλλάζει τον εκλογικό νόμο στα μέτρα του.

Όσο για την αύξηση των επενδύσεων στη χώρα μας, αυτό νομίζω δεν έχει προηγούμενο. Αφού δεν υπάρχει ανάπτυξη, πώς είναι δυνατόν να μειωθεί η ανεργία και να αυξηθούν οι επενδύσεις; Η ανεργία δεν είναι 9,6%. Η πραγματική ανεργία ξεπερνάει το 20%.

Το πρώτο Πακέτο Ντελόρ δεν υστέρησε αλλά υλοποιήθηκε σχεδόν στο 100%, ενώ το δεύτερο Πακέτο δεν ξεπέρασε το 50% και απομένει μόνο ένας χρόνος ακόμη για την υλοποίησή του.

Αν κρίνω δε από το νομό μου η ανεργία ξεπερνά το 70% και όχι μόνον δεν αυξάνονται οι επενδύσεις, αλλά απεναντίας μέσα στα δύο προηγούμενα χρόνια έκλεισαν και οι δύο μοναδικές μικρές βιομηχανίες που υπήρχαν, η ΠΕΙΡΑΙΚΗ και η ΕΛΒΙΕ. Κάτι τέτοιο συμβαίνει και στην υπόλοιπη Ελλάδα. Κατά τα άλλα πάμε ολοταχώς για την ΟΝΕ.

Κύριοι συνάδελφοι, ας σοβαρευτούμε λιγάκι και ας δούμε τα πράγματα όπως είναι στην πραγματικότητα.

Η ύπαιθρος δεν κρατιέται με μεγάλα λόγια. Εντός ολίγου θα καταφθάσουν εδώ και οι εναπομείναντες εκεί εις δόξαν της περιβόητης στα χαρτιά, αποκέντρωσης. Και θα λιμοκτονούμε όλοι μαζί με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Ο ελληνικός λαός έδωσε προ ημερών το μήνυμα στον Πρωθυπουργό και στην Κυβέρνηση. Πριν λοιπόν είναι πολύ αργά, να αφήσει η Κυβέρνηση τις εσωκομματικές της διαφορές και να κοιτάξει το λαό. Αλλιώς, το καλύτερο που έχει να κάνει είναι να απλλάξει μια ώρα γρηγορότερα τον τόπο αυτό. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ.Κανταρτζής έχει το λόγο.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κύριος Πρωθυπουργός στην τοποθέτησή του πολλές φορές και μάλιστα με έμφαση υπογράμμισε, ότι η Κυβέρνηση δεν πρόκειται να κάνει πίσω από την πολιτική που έχει εξαγγείλει, από το στόχο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, της γνωστής Ο.Ν.Ε.

Είναι ολοφάνερο ότι το μήνυμα που θέλει να στείλει η Κυβέρνηση, στην πλουτοκρατία, στους βιομήχανους, στους τραπεζίτες, στους εφοπλιστές είναι ότι κοιτάξτε να δείτε, ό,τι κόστος και αν πληρώνουμε, όση διαμαρτυρία και αν εισπράττουμε, όπως έγινε με τις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές, εμείς δεν πρόκειται να κάνουμε πίσω από τις δεσμεύσεις που έχουμε αναλάβει. Και η Νέα Δημοκρατία κάνει κριτική στην Κυβέρνηση γιατί δεν προχωρά γρήγορα στις λεγόμενες διαρθρωτικές αλλαγές. Δηλαδή, ποιες; Αυτές που υπαγορεύει το μεγάλο κεφάλαιο. Αποκρατικοποιήσεις, περιστολές των κοινωνικών δαπανών του σπάταλου κράτους, όπως το λένε για να ακούγεται πιο εύχητα και αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις.

Είδαμε χθες τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, απαντώντας και στη Νέα Δημοκρατία, αλλά και στο Συνασπισμό που κόπτονταν μήπως τυχόν η Κυβέρνηση δεν προχωρήσει στα

σχέδια που έχει εξαγγείλει για τις ΔΕΚΟ, να απαρριθμεί τι έχει πωλήσει η Κυβέρνηση μέχρι σήμερα πωλήσαμε τούτη την επιχείρηση, πωλήσαμε την άλλη και να προαναγγέλλει και τις επιχειρήσεις που θα πωληθούν στο μέλλον.

Εδώ πραγματικά έρχεται στο μυαλό παραφρασμένο ένα γνωστό λαϊκό τραγούδι που λέει "ο πιο καλός ο πωλητής ήμουν εγώ στην πιάτσα". Κάπως έτσι θα έπρεπε να λέει ο τραγουδιστής ακούγοντας τη χθεσινή συζήτηση εδώ στη Βουλή.

Είναι φανερό ότι από τη συνέχιση αυτής της πολιτικής, είτε με μονοκομματικές κυβερνήσεις είτε με αριστεροκεντροδεξιές κυβερνήσεις που όλο και συζητιούνται, τίποτε το καλό δεν μπορεί να περιμένει ο λαός μας.

Είναι φανερό, ότι οι πολιτικές αυτές που πίνουν νερό στο όνομα της Ο.Ν.Ε. μόνο πλούτη θα φέρουν στο μεγάλο κεφάλαιο και νέα προβλήματα για τους εργαζόμενους.

Μίλησε ο κύριος Πρωθυπουργός για μια ισχυρή Ελλάδα. Αλήθεια σε ποια Ελλάδα αναφέρονταν; Στην Ελλάδα των βιομηχάνων, των τραπεζιτών, των μεγαλοεμπόρων; Αυτοί ναι, κέρδισαν, κερδίζουν και θα γίνουν ακόμα πιο ισχυροί με την πολιτική που ακολουθείτε. Ενώ η Ελλάδα των εργατών, η Ελλάδα της αγροτιάς, η Ελλάδα των μικρεμπόρων, των ελεύθερων επαγγελματιών, η Ελλάδα της συντριπτικής πλειοψηφίας του λαού μας, θα δουν για μια ακόμη φορά το εισόδημά τους να συρρικνώνεται τα προβλήματα να διογκώνονται και να σμπιρώνονται στο περιθώριο.

Για χρονιά ορόσημο μιλάει η Κυβέρνηση και αναφέρεται στο 1999, χρονιά ορόσημο σε σχέση με την Ο.Ν.Ε.

Μετά τι πρόκειται να γίνει; Μήπως θα αλλάξουν τα πράγματα προς το καλύτερο; Όχι βέβαια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που εντάχθηκαν ήδη στην ΟΝΕ. Το σύμφωνο σταθερότητας που αποφασίστηκε στο Άμστερνταμ προβλέπει τη συνέχιση αυτής της πολιτικής χωρίς ημερομηνία λήξεως και για τις χώρες που θα έχουν ενταχθεί στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Απλά, δημαγωγούν όσοι από την άλλη πλευρά λένε ότι υπάρχει και άλλος δρόμος για την ΟΝΕ, χωρίς να υποστούν τα προβλήματα οι εργαζόμενοι και ο λαός μας.

Λέει η Κυβέρνηση ότι αυξήθηκε το ΑΕΠ, έπεσε ο πληθωρισμός, θα μειωθούν τα επιτόκια και ρωτάμε εμείς: Τι κέρδισαν οι εργαζόμενοι, τι κέρδισε ο λαός μας από αυτήν την πολιτική; Ξεχνάνε μήπως ότι οι αυξήσεις του 1998 ήταν κάτω από τον πληθωρισμό; Βέβαια, όσα ψέματα και αν λέει η Κυβέρνηση για να συγκαλύψει αυτήν την αλήθεια δεν πρόκειται κανέναν να πείσει διότι δεν χρειάζονται νούμερα αφού ο καθένας γνωρίζει τι ακριβώς συμβαίνει. Ή μήπως είναι κρυφό ότι η Κυβέρνηση έχει δεσμευθεί απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση να συνεχίσει την ίδια ακριβώς πολιτική και τα επόμενα χρόνια;

Πριν από τις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές ακούγαμε για ένα μπαράζ μειώσεων των έμμεσων φόρων, οι οποίες δεν γίνονται για να ενισχύσουν το εισόδημα του λαού, αλλά έχουν μοναδικό στόχο να πέσει ο πληθωρισμός. Οι εργαζόμενοι για μια ακόμη φορά θα κληθούν να πληρώσουν, αφού η Κυβέρνηση διατηρεί τη δυσβάστακτη φορολογία, αρνείται να προχωρήσει στην τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας και των αφορολόγητων ποσών. Είναι χαρακτηριστικό ότι με την άρνησή της να προχωρήσει στην τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας και τις αυξήσεις τουλάχιστον στο επίπεδο του πληθωρισμού θα κερδίσει περισσότερα απ' αυτά που θα χάσει από τη μείωση των έμμεσων φόρων.

Λέει η Κυβέρνηση "φορολογήσαμε το μεγάλο κεφάλαιο". Ποιον κοροιδεύουν; Ακόμα και εκείνα τα μέτρα που υποτίθεται ότι έβαζαν κάποιους φόρους στις μεγάλες επιχειρήσεις την ίδια στιγμή ακυρώνονταν από μία σειρά άλλα μέτρα. Λέμε "υποτίθεται" γιατί δεν ήταν τρομερό για τους μεγαλοεπιχειρηματίες που θησαυρίζουν και συγκεντρώνουν πλούτο όλα αυτά τα χρόνια να πληρώσουν και κάποια ψήχουλα. Επαναλαμβάνω ότι όταν αποφασίζονταν τα μέτρα αυτά, την ίδια στιγμή αναιρούνταν με κάποια άλλα μέτρα.

Υπενθυμίζω ότι εκατοντάδες δισεκατομμύρια δραχμές χαρίστηκαν φέτος στις ανώνυμες εταιρείες με τη χαριστική ρύθμιση για τα

αφορολόγητα αποθεματικά τους. Για να μη μιλήσουμε για τα τεράστια ποσά που κερδίζουν μέσα από το "ξαναμοίρασμα της πίτας" από τον κρατικό προϋπολογισμό.

"Δεν έχουμε λεφτά να ενισχύσουμε το εισόδημα των αγροτών, να στηρίξουμε το εισόδημα των εργαζομένων" λέει η Κυβέρνηση. Την ίδια ώρα όμως, βρίσκει λεφτά για να ενισχύσει την πλουτοκρατία. Τρεις ήμισις τρισεκατομμύρια δραχμές κάθε χρόνο πληρώνει το δημόσιο στους δανειστές του μόνο για τόκους, όχι για χρέος. Γνωρίζουμε βεβαίως ποιοι είναι αυτοί που έχουν τα χρήματα για να δανείζουν το δημόσιο. Είναι κατά κύριο λόγο οι μεγάλοι επιχειρηματίες, οι τράπεζες, οι εφοπλιστές. Αυτοί "αρμέγουν" κάθε χρόνο και τον κρατικό προϋπολογισμό.

Η Κυβέρνηση λέει ότι δεν έχει λεφτά για να δώσει αφορολόγητο πετρέλαιο στους αγρότες. Έχει όμως τη δυνατότητα να δίνει αφορολόγητο πετρέλαιο στους εφοπλιστές.

Λέει ότι δεν έχει χρήματα για να ρυθμίσει τα χρέη των αγροτών, χρέη που τα δημιούργησε η πολιτική που ακολούθησε και η σημερινή Κυβέρνηση και οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Την ίδια ώρα όμως βρίσκει χρήματα για να ενισχύσει την πλουτοκρατία με διάφορους τρόπους.

Στέκομαι μόνο σ' αυτά τα ζητήματα για να μην αναφερθώ στα άλλα μέτρα που έρχονται και θα έχουν σαν αποτέλεσμα να συρρικνώσουν το εισόδημα των εργαζομένων, να τους στρώσουν σε ακόμα χειρότερες μέρες. Αναφέρω επιγραμματικά τη δήθεν αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος, που στόχο έχει να βάλει μαχαίρι στα ταμεία και τις συντάξεις των ασφαλισμένων. Αναφέρω στα μέτρα για την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Πρόσφατα, ακούσαμε τον Υφυπουργό Εσωτερικών να δηλώνει στη Βουλή ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση θα πρέπει η ίδια να προσπορίζεται τους πόρους και όχι να περιμένει τον κρατικό προϋπολογισμό να βάσει δηλαδή φόρους και ανταποδοτικά τέλη.

Σ' αυτήν την πολιτική ο λαός μας δεν πρόκειται να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης, στην πολιτική που υπαγορεύεται από το μονόδρομο της ΟΝΕ και του ΝΑΤΟ. Ο λαός μας θα αντιτάξει το δικό του ενωμένο αγώνα ανεξάρτητα από τις ιδεολογικές και άλλες διαφορές. Άλλη επιλογή δεν έχει.

Οι προσπάθειες για να υψωθούν τείχια διχασμού, για να καλλιεργηθεί η περιχαράκωση καλλιεργώντας τα πλαστά διλήμματα του παρελθόντος, θα πέσουν στο κενό. Ο λαός μας δεν έχει άλλη επιλογή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Το λόγο έχει ο κ. Καραμάριος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, η Κυβέρνηση δια του Πρωθυπουργού της κάνοντας χρήση της διατάξεως του άρθρου 81 του Συντάγματος ζητά με τη διαδικασία του άρθρου 141 του Κανονισμού της Βουλής ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή προκειμένου να δει έτσι αν εξακολουθεί να απολαύει της εμπιστοσύνης της πλειοψηφίας.

Η συνταγματική αυτή επιταγή κυρίως επιτάσσεται όταν για πρώτη φορά σχηματίζεται μία Κυβέρνηση οπότε και οφείλει και υποχρεούται μέσα σε δέκα πέντε μέρες από την ορκωμοσία του Πρωθυπουργού, να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής. Την υποχρέωση όμως αυτή σαν δικαίωμα πλέον η Κυβέρνηση μπορεί να ζητεί και οποτεδήποτε άλλοτε και αυτό προφανώς κάνει και σήμερα.

Όμως, το ερώτημα που τίθεται είναι το εξής: Δικαιολογείται μία τέτοια πρόταση της Κυβέρνησης προς την Εθνική μας Αντιπροσωπεία επ' ευκαιρία ενός μικρού μεγέθους ανασχηματισμού της Κυβέρνησης; Υπήρξαν εκείνοι οι λόγοι που την οδήγησαν σ' αυτήν της την ενέργεια; Δικαίωμα φυσικά της Κυβέρνησης είναι να δικαιολογήσει καθ' όν τρόπο δικαιολόγησε ο κύριος Πρωθυπουργός το αίτημά του της παροχής ψήφου εμπιστοσύνης. Δικαίωμα όμως και ημών των Βουλευτών είναι να κρίνουμε αν αυτή η πρότασή της με βάση τα πραγματικά δεδομένα ευσταθεί ή όχι.

Κύρια αιτία της Κυβέρνησης για το αίτημα παροχής ψήφου εμπιστοσύνης είναι η μελλοντική πορεία μας προς την ΟΝΕ. Θα μπορούσαμε να ισχυρισθούμε ότι για μας δεν είναι αυτή

η αιτία, αλλά το εσωτερικό και μόνο πρόβλημα που υπάρχει στην κυβερνητική παράταξη, πλην όμως δεν μπορούμε να αρνηθούμε τη δικαιολογία της Κυβέρνησης που την εντοπίζει στην προσπάθεια ένταξης της χώρας μας στην ΟΝΕ.

Θυμάμαι όταν γινόταν συζήτηση για τον αποκλεισμό της χώρας μας από την ένταξη της στην ΟΝΕ, ότι ο κύριος Υπουργός των Εξωτερικών δεν είχε τότε στα χέρια του την πλήρη απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποκλεισμού της χώρας μας από την πρώτη φάση της ΟΝΕ προκειμένου να αντιληφθούμε όλοι μας την πλήρη δικαιολογία της άρνησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης να μπούμε στην ΟΝΕ. Φοβάμαι όμως ότι και σήμερα η Κυβέρνηση δεν μπορεί να καταθέσει ενώπιον της Βουλής αυτή τη συγκεκριμένη απόφαση.

Σε κάθε, όμως, περίπτωση εγώ, κύριε Πρόεδρε, θα ρωτήσω την Κυβέρνηση και τον Πρωθυπουργό της το εξής: Η ολοκλήρωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που άρχισε με τη δημιουργία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με κύριο στόχο τη σύγκλιση των οικονομιών τους, ξεκίνησε μόλις από την υπογραφή της Συνθήκης του Μάαστριχτ ή απ' ής στιγμής η χώρας μας εντάχθηκε επίσημα στην τότε Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, δηλαδή, το 1981; Τι έκανε συνεπώς η κυβερνητική παράταξη από τότε που κυβερνά τη χώρα μας μέχρι και τα μέσα του 1981 προκειμένου να επιδιώξει τη σύγκλιση των οικονομιών μας, προϋπόθεση ένταξης στην ΟΝΕ; Και επειδή σήμερα η Κυβέρνηση εστιάζει το όλο πρόβλημα και την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην πορεία μας προς την ΟΝΕ, καταλογίζοντας συνάμα και ευθύνες στην Αντιπολίτευση για δήθεν κωλίστριες, θα ήθελα να πω ξεκάθαρα, κύριε Πρόεδρε -γιατί αυτό δεν πρέπει να τα ξεχνάμε, αντίθετα πρέπει να καταλογίζονται οι ευθύνες εκεί που πρέπει- ότι όταν η χώρα μας όφειλε το χρονικό διάστημα 1981 με 1989 να έχει κυρίως την προσοχή της στραμμένη προς την πορεία της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, οι τότε κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και ειδικότερα με τις εκλογές του 1984 για την εκλογή των είκοσι τεσσάρων αντιπροσώπων μας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έκαναν τη χειρότερη πολεμική τους εναντίον της ΕΟΚ με κύριο και βασικό επιχείρημά τους το "ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο" και την επίκληση "έξω από την ΕΟΚ".

Όταν λοιπόν αφήσατε ολόκληρο χρονικό διάστημα από το 1981 έως το 1987 κυρίως χωρίς να επιδιώξετε να κερδίσετε τα οφέλη που παρείχε τότε η ΕΟΚ στην Ελλάδα για την ανάπτυξη της με σημαντικά έργα υποδομής, όταν τεράστια κονδύλια που από την άλλη μεριά εισπράττατε τα δαπανήσατε σε άλλα πλην της ανάπτυξης έργα, όταν αφήσατε τις τεράστιες υποχρεώσεις μας εναρμόνισης της εσωτερικής μας νομοθεσίας με τις οδηγίες και το δίκαιο της ΕΟΚ, όταν αφήσατε χρυσές ευκαιρίες ανοιγμάτων προς την ΕΟΚ χάρις της κοινωνίας και των πολιτών μας με την ένταξη πληθώρας οικονομικών και άλλων προγραμμάτων αναβάθμισης πολλών μικρομεσαίων επιχειρήσεων, βιομηχανιών και το σπουδαιότερο αναβάθμισης πληθώρας επαγγελματιών μας τάξεων και μάλιστα με το σημερινό Πρωθυπουργό να κατέχει τότε τα σημαντικά Υπουργεία της Εθνικής Οικονομίας και Γεωργίας, έρχεσθε σήμερα και ζητάτε από εμάς ευθύνη για την αδυναμία σας να επιτύχετε τους στόχους της ΟΝΕ και της σύγκλισης των οικονομιών μας.

Σε ποιους απευθύνεστε, κύριοι της Κυβέρνησης και ζητάτε κατ' αυτόν τον απαράδεκτο τρόπο ευθύνες; Με ποιο δικαίωμα ζητάτε να ξεχάσουμε εκείνη τη στυγνή πολιτική σας, που γεμίσατε όλους τους χώρους της επικράτειας με συνθήματα σε βάρος της ΕΟΚ; Εμείς φταίμε γι' αυτήν σας την πολιτική που δυστυχώς παραπλανήσατε τον ελληνικό λαό πολλές φορές με αυτά σας τα συνθήματα και τους λαϊκισμούς σας; Εμείς δεν είμαστε λαϊκιστές, είμαστε Έλληνες και πονάμε τον τόπο μας και γι' αυτόν αγωνιζόμαστε.

Θα ήθελα να τελειώσω με κάτι για τον κ. Πάγκαλο. Με την ομιλία του θέλησε να τονώσει την εξωτερική μας πολιτική. Επειδή συμβαίνει όμως ο ομιλών να είναι κάτοικος της ακριτικής περιοχής της Δωδεκανήσου και μαζί με τους άλλους Δωδεκανήσιους επί χρόνια τώρα υφιστάμεθα τις πολυποικίλες απειλές των γειτόνων μας, τον πληροφορούμε ότι εμείς μεν δεν πτοούμεθα από τις οποιεσδήποτε αυτές απειλές που υφιστάμεθα όπως και οι πρόγονοί μας, εκείνος όμως θα πρέπει να γνωρίζει ότι η εξωτερική πολιτική

δεν γίνεται με παλινδρομήσεις. Κάποτε πρέπει να πείσουμε τους γείτονές μας ότι οι διεθνείς συνθήκες πρέπει να γίνονται σεβαστές. Τα διεθνή θαλάσσια μας σύνορα στο Αιγαίο έχουν καθοριστεί από το 1932 ανάμεσα στην Τουρκία και την Ιταλία. Συνεπώς τα πέραν και προς δυσμάς της οριοθέτησης των θαλασσίων συνόρων μας νησιά του Αιγαίου, ήταν και είναι ελληνικά. Αυτό πρέπει να διακηρύσσουμε και όχι να αφήσουμε τους γείτονές μας να ισχυρίζονται ότι για κάθε ερμηνήσι θα πρέπει να αποδείξουμε την ιδιοκτησία μας. Αυτό δυστυχώς το πραγματικό γεγονός η Ελλάδα σήμερα δεν μπόρεσε να επιβάλει τόσο στην Τουρκία όσο και στη Διεθνή Κοινότητα.

Ύστερα από αυτά και με δεδομένη τη σημερινή κατάσταση στην οποία επικρατεί πλήρης αδυναμία της Κυβέρνησης να ελέγξει τις εξωτερικές μας υποθέσεις, με αποτέλεσμα όχι μόνο να διαιωνίζονται τα προβλήματα αλλά να καθίστανται ακόμα χειρότερα και ακόμα σε μια κατάσταση που το Αιγαίο Πέλαγος στο σύνολό του ως χερσαίος και ναυτικός χώρος είναι γεμάτος από προβλήματα με μια προοπτική θολή και επικίνδυνη, ζητάτε την ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής;

Για όλους όμως αυτούς τους λόγους εμείς σας απαντούμε ευθέως. Μη ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης. Η Βουλή δεν πρόκειται να σας την δώσει στο σύνολό της. Μόνο η κυβερνητική σας πλειοψηφία θα αναγκασθεί να πειθαρχήσει αλλά επ' ωφελεία της δικής σας κομματικής σκοπιμότητας και του φόβου απώλειας της εξουσίας όταν σήμερα είναι πλέον πασιδηλό ότι δεν έχετε τη δεδηλωμένη του ελληνικού λαού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τελευταίος ομιλητής ήταν ο κ. Καραμάριος. Το απόγευμα με ποιον θα αρχίσουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Θα ξεκινήσουμε με τον κ. Μάνο, τον κ. Φούσα, τον κ. Γιαννόπουλο, τον κ. Δανέλλη, τον κ. Καμμένο κλπ. με τη σειρά των ομιλητών όπως είναι εγγεγραμμένοι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, ακούγοντας ονόματα τι διαπιστώνω; Ότι τελικά επιβραβεύονται όχι εκείνοι που συμμετέχουν ανελλιπώς στις συνεδριάσεις, αλλά εκείνοι που απουσιάζουν και θα έρθουν στην ώρα που αυτοί κρίνουν ότι είναι η προσφορότερη για εντυπώσεις από πλευράς ακροαματικότητας, για να μιλήσουν. Νομίζω ότι μια τέτοια πρακτική, κάθε άλλο παρά υπηρετεί το σκοπό της ουσιαστικής αναβάθμισης του Κοινοβουλίου με δημιουργία αντικειμενικών στοιχείων για τη συμμετοχή όλων ει δυνατόν των Βουλευτών. Απλά το επισημαίνω για να μην επαναληφθεί. Εμείς τουλάχιστον κι εγώ προσωπικά ως Πρόεδρος του ΔΗΚΚΙ αν επαναληφθεί θα το καταγγείλω δημόσια και θα επιμείνω. Απλά σήμερα αρκούμε σε μια παρατήρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Πάντως, κύριε Πρόεδρε, γι' αυτό που είπατε πρέπει να σας ενημερώσω ότι πλην ενός ονόματος, σε όλα τα άλλα ονόματα που σας είπα με τη σειρά ο λέγων και ο αντιλέγων είναι εδώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, δεν πρέπει να υπάρχει καμία εξαίρεση γιατί επιβραβεύουμε εκείνους που απουσιάζουν και εκείνοι που παρευρίσκονται τελικά πληρώνουν γιατί παρευρίσκονται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Έγινε κατανοητό, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι στο σημείο αυτό θα διακόψουμε τη συνεδρίαση για τις 18.00'

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Ο κ. Μάνος έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, προχθές η Γενική Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος, η κυρία Παπαρήγα, εξήγησε, ότι το κόμμα της είναι ριζικά αντίθετο με την ΟΝΕ. Γιατί, όπως είπε -και χρησιμοποιώ τα λόγια της, θα διαβάσω- "υπηρετεί αποκλειστικά τα συμφέροντα των πολυεθνικών μονοπωλίων των βιομηχανών, των τραπεζιτών, του μεγάλου κεφαλαίου γενικότερα".

Είναι, συμπλήρωσε, η κ. Παπαρήγα, κομμένη και ραμμένη η ΟΝΕ στις πιο αντιλαϊκές και αντιδραστικές επιδιώξεις των ισχυρών καπιταλιστικών χωρών. Μεγαλύτερη παρανόηση, κύριε Πρόεδρε, της πραγματικότητας δεν μπορούσε να υπάρξει. Στην Ελλάδα το μεγαλύτερο όφελος από την ΟΝΕ θα το έχουν οι μικροί και οι μεσαίοι, όλοι οι αγρότες της Ελλάδος και το μικρότερο όφελος θα το έχουν αυτοί που νομίζει η κ. Παπαρήγα.

Αν, κύριε Πρόεδρε, η Ελλάδα είχε μπει στην ΟΝΕ, όπως μίηκαν η Ιταλία και η Ισπανία, σε δύο μήνες από σήμερα, την 1η Ιανουαρίου, τα επιτόκια για τους αγρότες, από 18% και 20% που είναι σήμερα θα έπεφταν στο 6% και στο 7%. Θα ήταν διαφορά μεταξύ ζωής και θανάτου για πολλούς αγρότες αυτή η εισόδος στην ΟΝΕ. Και χαίρομαι που είναι εδώ και ο κ. Κολοζώφ να με ακούσει, για να τα μεταφέρει στην κ. Παπαρήγα. Και αυτό είναι ακριβώς η ζημία που υπέστη η Ελλάδα από την καθυστέρηση της εισόδου μας στην ΟΝΕ. Όλοι οι αγρότες θα είχαν άμεσο χειροπιαστό όφελος μόλις μπαίναμε στην ΟΝΕ. Το ίδιο και οι μικρομεσαίοι.

Αντίθετα, οι ταξικοί εχθροί της κ. Παπαρήγα δεν θα είχαν σχεδόν κανένα όφελος. Διότι ήδη μπορούν και συνάπτουν δάνεια σε συνάλλαγμα. Ελάχιστα θα τους επηρέαζε η ΟΝΕ αυτούς. Αντίθετα, επαναλαμβάνω, οι μικροί και οι μεσαίοι θα ωφεληθούν από την ΟΝΕ και κατά τρόπο άμεσο.

Το εντυπωσιακό, βέβαια, κύριε Πρόεδρε, είναι, ότι ούτε η Κυβέρνηση αλλά ούτε η Αντιπολίτευση θεώρησαν καλό να απαντήσουν στην κ. Παπαρήγα και να διαλύσουν έναν μύθο που καλλιεργείται, που έχει οδηγήσει στην παράδοση κατάσταση, να ακούω από πολλούς συναδέλφους, συμπεριλαμβανομένων και των συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ, να λένε, ότι είμαστε όλοι για την ΟΝΕ και υπέρ της ΟΝΕ αλλά δεν ξέρουμε γιατί. Το έχω ακούσει τόσες πολλές φορές, ώστε με αφήνει κατάπληκτο το γεγονός, ότι τόσο η Κυβέρνηση όσο και η Αντιπολίτευση δεν θεώρησαν καλό να απαντήσουν και να διαλύσουν αυτήν την πρωτοφανή παρανόηση που γίνεται εκ μέρους της κ. Παπαρήγα.

Κάθε καινούρια καθυστέρηση από εδώ και πέρα, κύριε Πρόεδρε, για την είσοδό μας στην ΟΝΕ δεν θα έχει μόνο ως αποτέλεσμα το γεγονός ότι θα στερήσει αυτού του πολύ μεγάλου όφελους τους μικρομεσαίους και τους αγρότες, αλλά επιπλέον θα τους προκαλέσει την εξής δυσκολία, ότι από 1η Ιανουαρίου θα έχουν να αντιμετωπίσουν ανταγωνιστικά την Ιταλία και την Ισπανία που έχουν παρόμοια με τα δικά μας προϊόντα και, επειδή ευτύχησαν να έχουν καλύτερη πολιτική ηγεσία από ό,τι εμείς, είναι ήδη στην ΟΝΕ. Συνεπώς, οι χώρες αυτές θα έχουν το όφελος και θα τις βρίσκουμε μπροστά μας συνεχώς και πολύ περισσότερο από ότι το κάναμε μέχρι σήμερα.

Κατά τη δική μου εκτίμηση, κύριε Πρόεδρε, μετά από όλα όσα έχουν συμβεί τον τελευταίο καιρό, οι πιθανότητες εισόδου της Ελλάδος στην ΟΝΕ είναι περίπου 60% με 40%, δηλαδή 60% να μπορούμε και 40% να μην μπορούμε. Εγώ θα ήθελα οι πιθανότητες αυτές να γίνουν πολύ καλύτερες, δηλαδή, θα ήθελα να είμαστε σχεδόν σίγουροι ότι θα τα καταφέρουμε. Γι' αυτό αν ήμουν στη θέση του κ. Σημίτη, θα ανακοίνωνα σήμερα ή αυτές τις ημέρες τα εξής πρόσθετα πράγματα:

Θα ανακοίνωνα ακόμα αυστηρότερη εισοδηματική πολιτική στο δημόσιο τομέα, όχι στον ιδιωτικό, για όλο το 1999.

Θα ανακοίνωνα, επίσης, ότι δεν θα προχωρήσω σε καμία μείωση της φορολογίας το 1999. Δεν είναι η στιγμή να μειώσουμε τους φόρους, μολονότι είναι σε πολλές περιπτώσεις άδικοι. Είναι σημαντικό, τον επόμενο χρόνο να κάνουμε, ό,τι είναι δυνατόν για να δώσουμε αυτό το τεράστιο όφελος στους παραγωγικούς Έλληνες, δηλαδή, στους αγρότες και στους μικρομεσαίους, αυτό που σας είπα πριν, το όφελος της μείωσης του κόστους του χρήματος, το οποίο θα δώσει τεράστια ώθηση ανάπτυξης.

Θα ανακοίνωνα, επίσης, το απόλυτο πάγωμα κάθε νέας κρατικής δαπάνης.

Αντιλαμβάνομαι, ότι είναι δύσκολο να μειώσουμε τις δαπάνες. Αλλά θα δεχθείτε ότι είναι πιο εύκολο να παγώσουμε κάθε νέα δαπάνη, να δεσμευθούμε δηλαδή ότι για έναν χρόνο δεν θα φέρουμε κανένα νομοσχέδιο που να προκαλεί νέα δαπάνη, ή αν είναι αναγκαίο να έλθει μία νέα δαπάνη να την ισοφαρίσουμε με μία ισόποση μείωση δαπάνης. Είναι, νομίζω, μία ρεαλιστική αντιμετώπιση.

Θα προχωρούσα, επίσης, στο σπάσιμο πλήθους κρατικών μονοπωλίων και ρυθμίσεων υπέρ τρίτων, που ως επί το πλείστον αυξάνουν το κόστος και μειώνουν την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών προϊόντων και υπηρεσιών.

Θα προχωρούσα, επίσης, στην αυστηρότατη εφαρμογή της κείμενης ασφαλιστικής νομοθεσίας, διότι πολλές φορές η ασφαλιστική νομοθεσία ενώ προβλέπει διάφορα πράγματα δυστυχώς δεν εφαρμόζεται όπως συμβαίνει και με πολλούς άλλους νόμους.

Θα προχωρούσα στη σταδιακή εισαγωγή ενός κεφαλαιοποιητικού συστήματος στη βάση, αν θέλετε, που πρότείνει ο κ. Σπράος.

Θα αναζητούσα στρατηγικούς συμμάχους τόσο για την Ολυμπιακή, όσο και για τον ΟΤΕ. Και πρόσεξα με ικανοποίηση χθες τον κ. Μαντέλη να λέει επιτέλους, ότι η Κυβέρνηση κατάλαβε τη σημασία της εισαγωγής στρατηγικών επενδυτών στις κρατικές επιχειρήσεις. Τώρα το κατάλαβε.

Εάν το είχε καταλάβει η Κυβέρνηση το 1993 και όχι μόνο η Κυβέρνηση και ορισμένοι συνάδελφοι, που προέρχονται από τη Νέα Δημοκρατία, σήμερα θα ήμασταν στην ΟΝΕ, κύριοι συνάδελφοι.

(Στο σημείο αυτό, κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου λίγο παραπάνω χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

Εάν είχαμε συνεχίσει τη δουλειά που ξεκινήσαμε τότε, θα ήμασταν στην ΟΝΕ και οι αγρότες και οι μικρομεσαίοι, για τους οποίους μίλησα πριν, θα είχαν ήδη το όφελος του φθηνού χρήματος και θα μπορούσαν να αντιμετωπίζουν με ελπίδα το μέλλον, αντί να απελπίζονται σήμερα πώς θα τα βγάλουν πέρα.

Και τέλος, θα προχωρούσα στην άμεση, πλήρη αποκρατικοποίηση και της Εμπορικής Τράπεζας.

Αναφέρομαι σε πράγματα, που μπορούν να γίνουν απευθείας μέσα στο 1999, τώρα αμέσως δηλαδή.

Ακόμη τώρα αν ήμουν στη θέση του κ. Σημίτη, κύριε Πρόεδρε, θα απέφευγα τα μαγειρέματα των αριθμών, τις ανακρίβειες, τις ωραιοποιήσεις και τα ρητορικά σχήματα και θα εξηγούσα συστηματικά τις αποφάσεις της Κυβέρνησης. Δεν είναι σωστό για τον Πρωθυπουργό να χρησιμοποιεί ψευδή στοιχεία.

Θα καταθέσω -και ελπίζω να δεχθείτε να συμπεριληφθούν στα Πρακτικά- δύο μικρά πινάκια για το δημόσιο χρέος, όπως ήταν το 1993, όταν παρέδωσε η Νέα Δημοκρατία την κυβέρνηση και πόσο είναι σήμερα. Πώς από δεκαεννέα τρισεκατομμύρια (19.000.000.000.000) δραχμές πήγε στα σαράντα ένα τρισεκατομμύρια (41.000.000.000.000) φέτος.

Θα καταθέσω επίσης ποιο ήταν το έλλειμμα του 1993 από επίσημα στοιχεία του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και πώς μαγειρεύτηκε να παρουσιάζεται 14% από τον κ. Παπαντωνίου το 1996. Είναι επίσημα στοιχεία του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας.

(Στο σημείο αυτό, κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Μάνο, παρακαλώ τελειώστε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Ένα δευτερόλεπτο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Με μία φράση. Σας παρακαλώ, μία φράση και τελειώστε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Διότι πρέπει να ξέρετε μετά απ' αυτά

τι θα κάνω. Είναι φανερό ότι θα καταψηφίσω την Κυβέρνηση και ότι δεν της έχω καμία εμπιστοσύνη. Παρ' όλα αυτά, θα στηρίξω κάθε προσπάθεια, τόσο της Κυβέρνησης, όσο και της Αντιπολίτευσης, εφ' όσον θα επιδιώκουν την ταχύτερη είσοδό μας στην ΟΝΕ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Στέφανος Μάνος καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι έχουν ως εξής:

"Το Χρέος της Κεντρικής Διοίκησης

(σε δισ. δρχ.)

και οι μεταμφιέσεις του το 1995

31/12/1992 31/12/1993 31/12/1994 31/12/1997 31/3/1998

19.675*

15.557 23.431** 28.093 39.040 41.241***

Το Χρέος τη 10/10/1993 (ημέρα εκλογών) ήταν 18.993 δισ. δραχμές

* Σελ. 123 Εισηγ. 'Εκθεση Προϋπολογισμού 1995

** Σελ. 126 Εισηγ. 'Εκθεση Προϋπολογισμού 1996

*** Εκτίμηση διαμόρφωσης.

Τα Ελλείμματα 1993 σε δισ. δραχμές και ως % του ΑΕΠ

και πως προσαρμόστηκαν για τις ανάγκες της δημιουργικής λογιστικής

Εξαμηνιαία 'Εκθεση ΥΠΕΘΟ Ιούλιος 19952.48412,1%

Εξαμηνιαία 'Εκθεση ΥΠΕΘΟ Ιούλιος 19962.99214,2%").

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Φούσας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι η κίνηση του δήθεν ανασχηματισμού, αλλά επίσης και του αιτήματος του Πρωθυπουργού της χώρας για ψήφο εμπιστοσύνης, είναι πράγματι μια "κακοστημένη παράσταση" με αποδέκτες ασφαλώς την εσωκομματική αντιπολίτευση. Με τον τρόπο όμως αυτόν ο κ. Σημίτης έδωσε την εντύπωση και έδωσε επίσης τη δυνατότητα στον ελληνικό λαό να αντιληφθεί ότι αυτή η Κυβέρνηση είναι αδύναμη, είναι ανίκανη, είναι αναξιόπιστη να διαχειριστεί πλέον τα πράγματα και τις τύχες της χώρας.

Επαναλαμβάνω με ιδιαίτερη έμφαση ότι είναι πράγματι αναξιόπιστη να αντιμετωπίσει τα ζητήματα της χώρας μας, αλλά επιπλέον είναι και επικίνδυνη.

Θέλω, λοιπόν, να αναφερθώ σε μερικά ιδιαίτερα χαρακτηριστικά στοιχεία, για να αποδείξω ακριβώς αυτό, ότι δηλ. είναι παντελώς αναξιόπιστη.

Πρώτα και κύρια θέλω να αναφερθώ στην Εγνατία Οδό. Είναι γνωστό ότι τόσο ο Πρωθυπουργός της χώρας, όσο και ο ίδιος ο Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ, ο κ. Λαλιώτης, εδώ και δυο χρόνια είχαν ανακοινώσει ότι η Εγνατία Οδός θα είναι έτοιμη και θα τεθεί σε κυκλοφορία το 2000. Τώρα εδώ και λίγο χρονικό διάστημα ανακοίνωσαν πως δεν μπορεί να γίνει ούτε το 2005. Αντιλαμβάνεσθε, ότι η κατάσταση αυτή είναι τραγική και αποδεικνύει κατά τον πλέον επίσημο και πανηγυρικό τρόπο ότι πράγματι πρόκειται για μια κυβέρνηση αναξιόπιστη και ανίκανη να διαχειριστεί τα πράγματα της πατρίδας μας.

Αναφέρω ειδικότερα για την Εγνατία τα εξής πολύ χαρακτηριστικά στοιχεία: Από τα εξακόσια ογδόντα χιλιόμετρα έχουν εγκατασταθεί εργοτάξια μόνο σε διακόσια ενενήντα επτά χιλιόμετρα. Για τα διακόσια ογδόντα δύο χιλιόμετρα δυστυχώς δεν υπάρχουν μελέτες ή δεν έχουν ακόμη ανατεθεί προς εκτέλεση. Και μάλιστα πρόκειται για το δυσκολότερο τμήμα της Εγνατίας Οδού, δηλαδή της οροσειράς της Πίνδου.

Δυστυχώς δε, πολλές εργολαβίες στην 'Ηπειρο ήδη εγκαταλείπονται, διότι δεν πληρώνονται οι εργαζόμενοι σ' αυτές.

Τέλος, είναι γνωστό, ότι η σήραγγα Μετσόβου έχει μεταβληθεί αφού δεν χρησιμοποιείται, δυστυχώς, ως χώρος όπου σταυλίζονται αιγοπρόβατα ή όπου βρίσκονται συνεχώς λαθρομετανάστες. Άρα, η κατάσταση για την Εγνατία -το πολύ μεγάλο αυτό έργο- είναι τραγική, είναι απελπιστική.

'Ενα δεύτερο παράδειγμα πλήρους αναξιοπιστίας της Κυβέρνησης:

Υποσχέθηκε η Κυβέρνηση εδώ και δυο -τρία χρόνια ότι θα δημιουργήσει το Σώμα των Φρουρών των συνόρων για να καταπολεμήσει τη λαθρομετανάστευση και δυστυχώς δεν βλέπουμε ακόμη αυτό το Σώμα, δεν βλέπουμε ούτε ένα φρουρό των συνόρων να έχει προσληφθεί. Το τραγικότερο δε είναι ότι με τη συμπεριφορά που δείχνετε ως Κυβέρνηση φανερώσετε ένα παλαιοκομματισμό ανεξήγητο. Δηλαδή έρχεσθε προεκλογικά και ανακοινώσετε και κάνετε προκήρυξη ότι θα προσληφθούν αυτοί οι Φρουροί των Συνόρων. Σπεύδουν τα νέα παιδιά και υποβάλλουν τα σχετικά δικαιολογητικά και έρχεσθε ευθύς, αμέσως μετά τις εκλογές, και ανακαλείτε την προκήρυξη αυτή. Είναι τακτική αυτή είναι συμπεριφορά μιας υποτιθέμενης υπεύθυνης Κυβέρνησης έναντι των νέων παιδιών ή αποδεικνύεται πως το κάνατε μόνο για προεκλογικούς λόγους;

Τρίτο, υποσχεθήκατε προεκλογικά, χωρίς μάλιστα να κρατήσετε και την απαραίτητη διαφάνεια, ότι Πολιτιστική Ευρωπαϊκή Πρωτεύουσα το 2004 θα είναι η Πάτρα. Και διερωτώμαι: Τι είναι αυτό που σας έκανε να το πείτε αυτό προεκλογικά και να μην τηρήσετε και την απαραίτητη διαφάνεια ώστε όλες οι πόλεις να επιδείξουν το ενδιαφέρον τους εφόσον έχουν τις προϋποθέσεις με αποτέλεσμα, όπως πληροφρορούμαι, και αυτό να σκέφτεσθε να το ανακαλύψετε, αφού το κάνατε μεν "δύο προεκλογικό" στον υποψήφιο δήμαρχο της Πάτρας, αλλά ο λαός σας κατάλαβε και έχασε και ο υποψήφιος εκλεκτός σας στην Πάτρα, αλλά έχασε και ο εκλεκτός σας υποψήφιος στα Γιάννενα, ενώ ενδιαφερόταν η πόλη των Ιωαννίνων να ανακηρυχθεί πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης για το 2004.

'Ενα τέταρτο θέμα που θέλω να ασχοληθώ είναι το μέγα θέμα της εγκληματικότητας και λυπάμαι, κύριε Υπουργέ, ότι την ώρα που ομιλούμε, την ώρα που θέλω να μιλήσω για την εγκληματικότητα ακριβώς πριν από λίγο ανακοινώθηκε ότι ο πρώην Αρχηγός της ΕΛΑΣ, ο εκλεκτός σας δηλ. αρχηγός της Αστυνομίας, επίσης ο πρώην Διοικητής της Ασφάλειας αλλά και στελέχη του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και άλλα στελέχη, ήδη κατηγορούνται για αδικήματα διαφθοράς σε επίπεδο κακουργήματος. Αντιλαμβάνεσθε ποια ήταν και ποια είναι η εικόνα και σε ποια τραγική κατάσταση βρίσκεται η πατρίδα μας και ασφαλώς υπεύθυνη για όλα αυτά είναι η παρούσα Κυβέρνηση, η οποία αισθάνθηκε την ανάγκη να τηρήσει ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή, η οποία αισθάνθηκε την ανάγκη να επαναβεβαιώσει, αλλά αντιλαμβάνεται βεβαίως ότι κάτω απ' αυτές τις συνθήκες ασφαλώς ψήφο εμπιστοσύνης μπορεί να ανεμένει μόνο από τους Βουλευτές του κόμματός της. Δέστε όμως μερικά επίσημα στοιχεία για το θέμα της εγκληματικότητας. Οι κλοπές το 1993 ήταν πενήντα τέσσερις χιλιάδες εκατόν ογδόντα μία δραχμές, το 1997 έγιναν ογδόντα πέντε χιλιάδες εβδομήντα δραχμές δηλαδή, περίπου διπλασιάστηκαν. Οι εμπρησμοί το 1993 ήταν εκατόν τριάντα τέσσερις, το 1997 έγιναν διακόσιοι δέκα επτά δηλαδή, είχαμε μια αύξηση του 70%. Οι φόνοι το 1993 ήταν διακόσιοι πενήντα τέσσερις, το 1997 έγιναν τριακόσιοι πενήντα δηλαδή αύξηση περίπου 40%. Και το σπουδαιότερο: Τα αδικήματα για ναρκωτικά το 1993 ήταν μόνο χίλια πεντακόσια εβδομήντα επτά -ασφαλώς πολλά και το 1997 έγιναν πέντε χιλιάδες εννιακόσια εβδομήντα δηλαδή, τριπλασιάστηκαν. Η κατάσταση είναι τραγική και οι ευθύνες τεράστιες.

Με όλα τα παραπάνω και όσα άλλα θα μπορούσα να αναφέρω αλλά δεν έχω χρόνο, απεδείχθη ότι η Κυβέρνηση αυτή απέτυχε πλήρως. Απεδείχθη ότι πήρε τον κατήφορο και πλέον είναι επιζήμια για την πατρίδα μας, είναι επιζήμια για το λαό μας. Και βεβαίως τι αξία έχει η ψήφος εμπιστοσύνης την οποία επιδιώκετε να πάρετε; Αλλά αυτήν την ψήφο εμπιστοσύνης την επιδιώκετε με απειλές, απ' ό,τι πληροφορούμεθα, με πολιτικούς εκβιασμούς και βεβαίως με κάθε τρόπο για να επιτύχετε αυτήν την ευκαιριακή κοινοβουλευτική πλειοψηφία, η οποία όμως σε κάθε περίπτωση δεν αντιστοιχεί και δεν εκπροσωπεί την πλειοψηφία του ελληνικού λαού που έτσι κι αλλιώς όπως απεδείχθη από τις τελευταίες εκλογές είσθε μια δραματική μειοψηφία στο λαό!

Η σημερινή ψήφος εμπιστοσύνης, όχι μόνο δεν θα επιβεβαιώσει ότι η Κυβέρνηση μπορεί να έχει τη λαϊκή εντολή, αντίθετα κατέδειξε αυτή η συζήτηση ότι η Κυβέρνηση αυτή είναι έξω από τα πράγματα, είναι έξω από τα γεγονότα, είναι

έξω από τα δρώμενα στην πατρίδα μας και είναι ανίκανη να διαχειριστεί τις τύχες αυτής της χώρας. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Αθανάσιος Γιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι οι προλαλήσαντες συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας αναφέρθηκαν σ'όλους τους τομείς και πραγματικά έδωσαν τη θλιβερή εικόνα που επικρατεί σ' αυτούς.

Είμαι υποχρεωμένος να κάνω μια ξενάγηση στο χώρο της υγείας εν τάχει, για να καταλάβει πια ο ελληνικός λαός τη φάρσα που υπάρχει, όσον αφορά το Εθνικό Σύστημα Υγείας και να απομυθοποιηθούν κάποιοι εξαγγελίες της προηγούμενης πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου, παρουσιάζοντας πάντοτε σε κοινοβουλευτικό έλεγχο δικό μας, μια ωραία κατάσταση. Όμως, θα πρέπει να απαντήσει πειστικά ο σημερινός Υπουργός, καίτοι προχθές ανέλαβε, γιατί η πολιτική υγείας είναι η ίδια και θα πρέπει να δοθούν εξηγήσεις.

Να μας πουν, αγαπητοί συνάδελφοι, για τις εντατικές μονάδες που υπάρχουν. Στο "ΛΑΙΚΟ" υπάρχει μια απαξίωση, στον "ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟ" δέκα κρεβάτια δεν είναι ανοικτά, στο "ΚΡΑΤΙΚΟ ΑΘΗΝΩΝ" άλλα τέσσερα κρεβάτια, στο "ΑΣΚΛΗΠΕΙΟ ΒΟΥΛΑΣ", στο Νοσοκομείο της Άρτας δεν λειτουργεί η μονάδα, στο Θριάσιο Πεδίο δεν είναι ανοικτή η μονάδα. Και μετά μιλάμε για σύστημα υγείας.

Στα δε περιφερειακά νοσοκομεία υπάρχει ερήμωση και θα πρέπει να ασχοληθούμε ειδικά. Η διακομιδή των περιστατικών στα νοσοκομεία των Αθηνών, η εσωτερική μετανάστευση αποτελεί ένα τραγικό φαινόμενο της χώρας μας και δεν θα πρέπει να επαίρονται οι Υπουργοί ότι γίνονται περισσότερες διακομιδές τώρα, γιατί αυτό καταδεικνύει ότι δεν υπάρχει προληπτική ιατρική και γι' αυτό αυξάνει ο αριθμός των διακομιδών και των αεροδιακομιδών. Μήπως θα μπορούσαν να μας πουν, όταν γίνονται οι διακομιδές ασθενών από νοσοκομεία σε ιδιωτικές μονάδες που δεν είναι δυνατόν να καλυφθούν από τις υπάρχουσες μονάδες των νοσηλευτηρίων, ποιος πληρώνει το μάρμαρο; Υποχρεώνονται -και πρέπει να γίνει γνωστό αυτό και πάρα πολλοί εξ ημών έχουν τύχει όλης αυτής της οδυνηρής καταστάσεως- να πουλήσουν περιουσιακά στοιχεία για να ανταπεξέλθουν στις υπέρογκες δαπάνες των ιδιωτικών εντατικών μονάδων. Γι' αυτό, γιατί δεν έχει λάβει ακόμα μέτρα η Κυβέρνηση; Μήπως μπορούν να μας δώσουν εξηγήσεις;

Όσον αφορά για τις αεροδιακομιδές, από το 1993 έως το 1998 έχουν περάσει πέντε χρόνια. Επί πέντε χρόνια τους λέμε συνεχώς, "εφ' όσον δεν μπορείτε να αγοράσετε τα ελικόπτερα και τα αεροπλάνα των υψηλών δυνατοτήτων, να μισθώσετε πλέον αεροσκάφη". Και δεν έχουν φθάσει σ' αυτήν τη λογική. Ακόμα ο διαγνωσμός είναι σε εξέλιξη και δεν πρόκειται τουλάχιστον την προσεχή τριετία να έχει το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας αυτά τα αεροσκάφη. Τι πρέπει να γίνει; Στο Καστελόριζο προχθές είδατε τι συνέβη. Πήγε και νοσηλεύτηκε στη φίλη Τουρκία περιστατικό δικό μας. Ποια είναι η απάντηση την οποία πρέπει να μας δώσει το Υπουργείο πάνω σ' αυτό; Πόσοι πρέπει να πεθάνουν για να καταλάβει αυτή η ηγεσία του Υπουργείου ότι δεν μπορεί να παίζει με τις τύχες του ελληνικού λαού; Και ζήσαμε μια φαρσοκωμωδία. Το είπαμε ξανά, αλλά πρέπει να το λέμε γιατί μήτηρ της μαθήσεως είναι η επανάληψη.

Ο κύριος Πρωθυπουργός, ήλθε στο "ΛΑΙΚΟ", πήγε και σε κάποιο υποκατάστημα του ΙΚΑ. Τι συνέβη καλύτερο από τότε μέχρι τώρα στην πάροδο των πέντε μηνών; Απλούστατα μια προσπάθεια ωραιοποίησης του προσώπου του κυρίου Πρωθυπουργού από τους Παναγιώδες και Τσουκάτους. Αυτό ήταν όλο κι όλο.

Στην επίσκεψή του ο πρώην Υπουργός Υγείας στη Λαμία έκανε εξαγγελίες για μονάδα εντατικής θεραπείας, για ανάπτυξη της μονάδας τεχνητού νεφρού, για ονομασία του νοσοκομείου σε περιφερειακό. Ακόμα δεν έχει γίνει τίποτα. Θέλω μ' αυτά τα λίγα λόγια να πω ότι, κύριοι, βρισκόμαστε σε μια τραγική κατάσταση.

Όσον αφορά για τη λίστα των φαρμάκων:

Αυτή η περίφημη λίστα, η οποία ταλαιπώρησε και ταλαιπώνει τον ελληνικό λαό, καθυστέρησε να βγει και βγήκε με αδιαφανείς συνθήκες, γιατί η επιτροπή, η οποία ανέλαβε, ήταν κατά τη μεγαλύτερη σύνθεσή της ακατάλληλη και άσχετη με το φάρμακο. Και σ' αυτό το οποίο έγινε, πρέπει να απαντήσει πειστικά ο Υπουργός πλέον. Ποια ήταν η οικονομία του ελληνικού δημοσίου, όσον αφορά το κόστος φαρμάκων από την επίσημη μελέτη που την έχει κάνει η "ΦΑΡΜΕΤΡΙΚΑ" και δεν την παρουσιάζουν;

Απλούστατα, κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να καταλάβετε ότι έγινε μία μεταφορά πλούτου από κάποιους σε κάποιους άλλους ημετέρους. Αυτό ήταν όσον αφορά το φάρμακο. Η δε άστοχη παρατήρηση του Υφυπουργού Εμπορίου του κ. Χρυσοχοϊδη, που είπε ότι μειώθηκαν τα φάρμακα κατά 20%, είναι ό,τι το αναληθές. Απλούστατα, οι επιβαρύνσεις στο φάρμακο μετεκυλίθησαν στον προϋπολογισμό. Αυτή ήταν η όλη ιστορία.

Το κυριότερο είναι αυτό το οποίο προανέφερα, ότι μπήκαν σε άλλα θηλάκια κάποια οικονομικά δεδομένα. Και επίσης, το Υπουργείο κωφεύει όσον αφορά τα φάρμακα της δευτεροβάθμιας επιτροπής που έχουν εγκριθεί.

Για το μισθολόγιο των γιατρών, τι μπορεί να πει κανείς; Πάνω στις πλάτες των γιατρών υφάνθηκε ο καμβάς του μισθολογίου των δικαστικών και ημών των Βουλευτών. Τα θύματα δε, είναι οι γιατροί του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Και τι γίνεται τώρα; Απεργούν τα νοσοκομεία. Παίρνουν πολύ λιγότερα από αυτά που έπαιρναν το Δεκέμβριο του 1997 και το Υπουργείο δεν δίνει καμία απάντηση, σαν να έχουν έρθει από τον Άρη.

Για τον ΟΚΑΝΑ τι έχουν να μας πούνε; Έχουν κάνει μία καινούρια ΔΕΚΟ που με αδιαφανείς συνθήκες διορίζουν άτομα συνεχώς μέσα στον ΟΚΑΝΑ και δεν μιλάει κανείς. Αυτή είναι η πολιτική υγείας.

Πού είναι τα μεγαλεπίβολα σχέδια, κύριοι Υπουργοί, όσον αφορά τον οικογενειακό γιατρό, ένα χρόνο μετά το νομοσχέδιο; Πού είναι τα δίκτυα πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας; Πού είναι τα απογευματινά εξωτερικά ιατρεία; Η απαξίωση των νοσοκομείων είναι τραγική, όχι μόνο σε υποδομές, αλλά και σε στελεχιακό δυναμικό, με αποτέλεσμα τα νοσοκομεία μας σήμερα να είναι μόνο για τους συμπαθείς Αλβανούς, Κούρδους και μετανάστες. Εκεί φτάσαμε. Και έχει φτάσει ο δημόσιος τομέας της υγείας να χρηματοδοτεί τον ιδιωτικό τομέα της υγείας.

Όποιος θέλει να του δώσω περισσότερα στοιχεία θα μπορέσω να το κάνω όποτε έρθει η ώρα του κοινοβουλευτικού έργου.

Με αυτήν, λοιπόν, την τραγική κατάσταση, με αυτά τα νοσοκομεία που δεν έχουν λειτουργήσει, "ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ", "ΘΡΙΑΣΙΟ", "ΛΕΙΒΑΔΙΑ", νομίζει η Κυβέρνηση ότι μπορεί να εξαπατήσει άλλο τον ελληνικό λαό στον τομέα της υγείας;

Με αυτήν τη γρήγορη ξενάγηση που σας έκανα στην τραγικότητα στο χώρο της υγείας, εμείς δεν μπορούμε να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτήν την Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Δανέλλης Σπυρίδων έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική κοινωνία βρίσκεται μπροστά σε νέου τύπου προκλήσεις. Μέσα σε ένα γοργά μεταβαλλόμενο περιβάλλον, σε μία οικονομία που διεθνοποιείται με πρωτόγνωρους ρυθμούς και σε ένα διεθνές πολιτικό σύστημα που αναζητεί και μια έστω προσωρινή σταθερότητα μετά την κατάρρευση του διπολισμού, οφείλει να βρει τους δρόμους και τους τρόπους της δημιουργικής προσαρμογής, της ανταγωνιστικότητας, της αειφόρου ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής, καθώς και των διεθνών και περιφερειακών συνεργασιών που ανταποκρίνονται στις γεωπολιτικές συντεταγμένες, στις ανάγκες ασφάλειας και ειρηνικής της εξέλιξης.

Μπροστά στις ραγδαίες εξελίξεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να επιτύχει το στρατηγικό στόχο που είναι η ένταξη

στην ONE πριν από το 2001, να προετοιμαστεί για να αντιμετωπίσει τις πολύπλοκες συνέπειες της διεύρυνσης, να παίξει ενεργό ρόλο στις κυοφορούμενες θεσμικές αλλαγές της Ένωσης, να συμμετάσχει πρωτοποριακά στη διαμόρφωση των νέων πολιτικών στην Ευρώπη, με πρώτη προτεραιότητα στην απασχόληση, στην καταπολέμηση των κοινωνικών αποκλεισμών και στη νομοθεσία για το περιβάλλον, τη δημόσια υγεία και την ποιότητα ζωής.

Η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περιορίστηκε σε πολύ μεγάλο βαθμό στην επιδίωξη του όντως πρωταρχικού -όπως είπα και πριν- στόχου της ένταξης στην ONE, αποφεύγοντας όμως να δώσει ακριβώς στο εγχείρημα αυτό όλες του τις πραγματικές εκσυγχρονιστικές διαστάσεις.

Οι λεγόμενες διαρθρωτικές αλλαγές αφήνουν απέξω πολύ βασικά πράγματα. Θα αναφέρω ορισμένα εντελώς επιγραμματικά. Είναι η ριζική φορολογική μεταρρύθμιση που θα επέτρεπε και τα ελλείμματα να καλυφθούν με υγιέστερους οικονομικά τρόπους και τα κοινωνικά στρώματα, που έως τώρα φέρουν τα φορολογικά βάρη, να βελτιώσουν ουσιαστικά τη θέση τους.

Επίσης είναι η τομή στο ασφαλιστικό σύστημα, που θα οδηγούσε σ' ένα ενιαίο, οικονομικά εκσυγχρονισμένο και εύρωστο οργανισμό ασφαλιστικής κάλυψης όλων των πολιτών με πολύ χαμηλότερο κόστος λειτουργίας από τη σημερινή ασφαλιστική Βαβέλ, οι μεταρρυθμίσεις και αναδιοργανώσεις που απαιτεί η ανάπτυξη της γεωργίας και του αγροτικού τομέα, η ολοκλήρωση της μεταρρυθμιστικής προσπάθειας, που άρχισε με τον "Καποδίστρια", με στόχο την περιφερειακή ανασυγκρότηση του κράτους με αυτοδιοίκηση και οικονομική αυτοτέλεια, η αναθεώρηση της περιβαλλοντικής πολιτικής σε σχέση με τα μεγάλα έργα, τον Αχελώο ας πούμε ή τους Ολυμπιακούς Αγώνες, η προστασία της φύσης και των δασών βεβαίως, η εντατικότερη αξιοποίηση με περισσότερη φαντασία και αποτελεσματικότητα, κύριε Υπουργέ, με νέες κατευθύνσεις για τη χωροταξική και αναπτυξιακή φυσιογνωμία της χώρας μέσα από το δεύτερο και το επερχόμενο τρίτο Πλαίσιο Στήριξης.

Δηλαδή, πέρα από τα αναπτυξιακά ζητήματα αρνήθηκε ή δεν μπόρεσε η Κυβέρνηση να προωθήσει υπερώριμα ζητήματα μέσα από τη συνταγματική αναθεώρηση, όπως είναι επί παραδείγματι ο χωρισμός εκκλησίας και κράτους ή δεν μπόρεσε να προχωρήσει σε ουσιαστικές νέες πρωτοβουλίες στα θέματα της εξωτερικής πολιτικής.

Ας έρθουμε με δυο λόγια στα θέματα του εκσυγχρονισμού της οικονομίας. Στη χώρα μας οι δημόσιες δαπάνες παραμένουν κατά πολύ υψηλότερες από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Η αντιπαραγωγικότητα, οι σπατάλες, οι αναχρονιστικές δομές, η χαμηλή ποιότητα των υπηρεσιών, αποτελούν ενδημικά στοιχεία του δημόσιου τομέα κατά κοινή ομολογία. Το πελατειακό σύστημα, οι μονοκομματικές κυβερνήσεις, η ταύτιση κράτους και κυβερνητικού κόμματος προσδιόρισαν τις σχέσεις κράτους και πολιτών, στενεύοντας απελπιστικά τον ορίζοντα της κοινωνίας των πολιτών, της χειραφέτησής της εν τέλει από το κράτος. Και αυτό επιτελέσθηκε συνειδητά, είτε υπό τη δεξιά εκδοχή της διαμεσολάβησης των κομματάρχων τότε είτε υπό την αριστερή εκδοχή της παρέμβασης της κομματικής γραφειοκρατίας με άλλοθι την κοινωνική δικαιοσύνη και την αποκατάστασή της.

Το αποτέλεσμα όμως είναι κοινό, η διόγκωση του κράτους και η δημιουργία μιας εξαρτημένης ολοκληρωτικά κοινωνίας. Πώς μειώνονται τα ελλείμματα και οι αποστάσεις, που δεν κάλυψαν οι άφρονες τρόποι διαχείρισης του πακτωλού των χρημάτων, που εισέρευσαν στη χώρα μας από την ΕΟΚ τότε και μετέπειτα Ευρωπαϊκή Ένωση, για την υπέρβαση των διαρθρωτικών προβλημάτων, τον εκσυγχρονισμό και την προσέγγιση της λοιπής ευρωπαϊκής οικογένειας; Υπήρξε διαχείριση που έγινε με γνώμονα την εξυπηρέτηση πελατειακών σχέσεων και εκλογικών αντιπαροχών.

Τα ελλείμματα αντιμετωπίζονται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με μειώσεις δαπανών, αλλά και αυξήσεις εσόδων. Και έσοδα δεν προέρχονται μόνο από εκποιήσεις και ιδιωτικοποιήσεις, αλλά και από το φορολογητέο σύστημα, έστω και από το ήδη υπάρχον. Αρκεί να μεταρρυθμιστεί σε τέτοιο βαθμό, ώστε τουλάχιστον να συμμετέχει παραπάνω στις θυσίες και η άλλη μισή Ελλάδα που

σήμερα είναι απούσα. Αναφέρθηκα ιδιαίτερα στο φορολογικό σύστημα, διότι θεωρώ ότι είναι μια από τις βασικότερες διαρθρωτικές αλλαγές, που περισσότερο από ποτέ έχει ανάγκη ο τόπος μας σήμερα.

Το δίλημμα "αποκρατικοποιήσεις ή όχι" από μόνο του, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι είναι ψευδές. Το ορθό ερώτημα νομίζω ότι θα έπρεπε να είναι η ύπαρξη ή μη ολοκληρωμένων πολιτικών και με ποιες λογικές διαπνέονται αυτές οι κοινωνικές, οικολογικές και αναπτυξιακές πολιτικές.

Τα προβλήματα του εκσυγχρονισμού απαιτούν συμμετοχή της κοινωνίας. Και οι δυο μεγάλες κυβερνητικές προσπάθειες, που είχαμε στο πρόσφατο παρελθόν, η προσπάθεια στην Ολυμπιακή και στην Ιονική -και δεν θέλω να υπεισέλθω σε επιμέρους ζητήματα- είναι χαρακτηριστικό ότι απέτυχαν παρά την κοινωνική ανοχή, γιατί δεν έπεισε η Κυβέρνηση ότι διαθέτει ένα συνολικό αξιόπιστο σχεδιασμό, στον οποίο εντάσσονται επιμέρους κινήσεις και επιλογές, όπως επίσης δεν έπεισε ότι είναι σε θέση να φέρει σε πέρας αυτόν το σχεδιασμό.

Ο κύριος Πρωθυπουργός μίλησε χθες για τα κίνητρα προς τους νέους αγρότες. Πραγματικά ήταν κάποια κίνητρα που θα είχαν κάποια αξιοπιστία, αν δεν έσπευδε το Υπουργείο Οικονομικών με εξαιρετικά μικρόψυχο και κοντόφθαλμο τρόπο από την αρχή να τα ακυρώσει στην πράξη.

Η αγροτική οικονομία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χαρακτηρίζεται από την παραγωγή πλεονασματικών προϊόντων, βαμβάκι, εσπεριδοειδή, καπνός σταφίδα κλπ. και από τη σχεδόν παντελή αδυναμία τυποποίησης και προώθησης προϊόντων με συγκριτικά πλεονεκτήματα στη διεθνή αγορά, όπως είναι το λάδι ή το κρασί. Είναι μια οικονομία που διακρίνεται από τα θεσμικά ελλείμματα, την ανυπαρξία πολιτικής γης, το ληστρικό χρηματοπιστωτικό σύστημα, την άρνηση εξυγίανσης και εκσυγχρονισμού του συνεταιριστικού μοντέλου και διάφορα άλλα, που αν δεν εκσυγχρονιστεί άμεσα διαρθρωτικά, θα υποστεί πανωλεθρία στο άμεσο μέλλον.

Η κριτική που ασκείται στην Κυβέρνηση από τις λοιπές δυνάμεις της Αντιπολίτευσης, ταυτίζεται συχνά, ρητά ή έμμεσα, με παροτρύνσεις για εγκατάλειψη ή αποτροπή ακόμη και των πιο άτολμων εκσυγχρονιστικών βημάτων ή προσπαθειών της Κυβέρνησης με παράλληλη αποσιώπηση των εναλλακτικών κατευθύνσεων και πολιτικών, που θα εφάρμοζαν σε περίπτωση που θα είχαν την άμεση δυνατότητα επηρεασμού των αποφάσεων.

Χαρακτηριστικά παραδείγματα υπήρξαν στην περίπτωση του "Καποδίστρια" και επίσης στην εξωτερική πολιτική.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ο Συνασπισμός, αντίθετα, έχει διατυπώσει τις θέσεις του για προγραμματική αντιπολίτευση και οι θέσεις που παίρνουμε απέναντι στα διάφορα νομοσχέδια και τις κυβερνητικές προτάσεις είναι αντίστοιχες με τις δικές μας επεξεργασίες.

Νομίζω, κύριοι Υπουργοί, όσο είναι ακόμα καιρός ας αντιληφθεί η Κυβέρνηση πως δεν είναι δυνατόν ειδικά σε αυτήν την κρίσιμη συγκυρία να αποστούμε την εξάιρεση στην ευρωπαϊκή πραγματικότητα κατά την οποία βλέπουμε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Δανέλλη, σας ευχαριστούμε πολύ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: ... κεντροδεξιές λογικές να είναι εκείνες που επικρατούν σε αντίθεση της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Δανέλλη.

Ο κ. Καμμένος έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Και μία τελευταία κουβέντα, κύριε Πρόεδρε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Δανέλλη. Σας παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: ... εκσυγχρονισμό σαν του ποδηλάτη. Εάν δεν τρέξει, πέφτει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Δανέλλη. Δεν θέλω να είμαι σκληρός, αλλά δεν γίνεται διαφορετικά.

Ορίστε, κύριε Καμμένε, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμεθα σήμερα ως εκπρόσωποι του ελληνικού λαού να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση Φλωρίδη, διότι κάπως έτσι φαίνεται η εικόνα της Κυβερνήσεως που σήμερα παρουσιάζει ο Πρωθυπουργός και ζητεί την ψήφο εμπιστοσύνης του Κοινοβουλίου. Μία κυβέρνηση χωρίς όραμα, μία κυβέρνηση χωρίς προτάσεις, μία κυβέρνηση που δεν έλαβε απλώς κανένα μήνυμα από τις τελευταίες δημοτικές εκλογές, αλλά δεν έλαβε και κανένα μήνυμα από τότε που ο ελληνικός λαός αποφάσισε να την τοποθετήσει στο τιμόνι αυτού εδώ του τόπου.

Και πραγματικά ακούγοντας κανείς τον Πρωθυπουργό, αλλά και τους Υπουργούς που τοποθετήθηκαν τις προηγούμενες ημέρες, αναρωτιέται μήπως ζουν σε άλλη χώρα. Μήπως αυτά τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Έλληνες πολίτες είναι προβλήματα που ανήκουν γι' αυτούς σε κάποιους πολίτες μακρινής από την Ελλάδα χώρας; Δεν είναι έτσι όμως. Και θα πρέπει πράγματι να βάλουμε το δάκτυλο επί τον τύπο των ήλων για να αντιληφθεί και η σημερινή Κυβέρνηση -και τέτοιο μήνυμα είναι αυτό που πρέπει να τους δώσουμε- το τι πράγματι συμβαίνει στην Ελλάδα.

Η ευτυχία των Ελλήνων δεν μετρίεται σίγουρα με νούμερα Βρυξελλών. Δεν είναι δυνατόν να κλείνει τα μάτια της η σημερινή Κυβέρνηση -άνθρωποι που εκλέγονται από τον ελληνικό λαό- στα μεγάλα προβλήματα της νεολαίας. Δεν μπορεί να μη βλέπει ότι το θέμα της ανεργίας είναι ένα θέμα που δεν έχει να κάνει με το 9% ή το 14%, που εμφανίζεται στους πίνακες των παρατηρητηρίων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, αλλά έχει να κάνει με την πραγματικότητα, την πραγματικότητα που είναι σκληρή. Τους νέους πτυχιούχους των είκοσι πέντε και των τριάντα ετών, οι οποίοι δεν έχουν καμία δυνατότητα ή καμία μοίρα σ' αυτόν εδώ τον τόπο, που αναγκάζονται πολλές φορές να στένουν στα πολιτικά γραφεία λές και βρισκόμαστε σε άλλες εποχές. Δεν είναι δυνατόν να μην αντιλαμβάνεται ότι η ανεργία σε μεγάλες ηλικίες των σαραντάρηδων και των πενήντάρηδων που απολύονται από τις επιχειρήσεις που κλείνουν, είναι ένα δράμα, μία τραγωδία, που έχει υποχρέωση η οποιαδήποτε κυβέρνηση να την αντιμετωπίσει και όχι να κλείνει τα μάτια παραθέτοντας κάποιους πίνακες.

Πράγματι, καλλιεργείται μία βιτρίνα προς τα έξω και προσπαθεί να παρουσιάσει η Κυβέρνηση σαν μεγάλη επιτυχία και έργο τις τοποθετήσεις πάνω σε συγκεκριμένα θέματα, όπως αυτό του ΟΤΕ.

Είδαμε τον κ. Χρυσολούρη χθες πανευτυχώς να πετάει καπέλα, αφού χτύπησε το κουδούνι της Wall Street κατά την είσοδο της μετοχής του ΟΤΕ στο αμερικανικό χρηματιστήριο. Αυτή είναι όμως η αλήθεια; Αυτή είναι η εικόνα; Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Διαφορετική είναι η εικόνα. Θα πρέπει να δούμε ότι ο ΟΤΕ πριν από λίγες ημέρες -η πρώτη επιχείρηση δημόσια ή εντός εισαγωγικών δημόσια, η οποία είναι εισηγμένη στο ελληνικό χρηματιστήριο, αλλά και στα διεθνή χρηματιστήρια- ίδρυσε εταιρεία off shore, δηλαδή εταιρεία σε φορολογικό παράδεισο, προκειμένου να συμμετέχει στην αγορά του 35% του ΟΤΕ της Ρουμανίας. Σύναψε δε συμφωνία με κάποια άλλη εταιρεία φορολογικού παραδείσου, χωρίς να προσδιορίζεται η μετοχή της, η οποία λέγεται gravis -και οι γνωρίζοντες τα θέματα του Υπουργείου Μεταφορών, αλλά και του ΟΤΕ γνωρίζουν ποιοι συμμετέχουν σ' αυτήν την εταιρεία- συμφώνησε με την ελληνική Κυβέρνηση και τον Έλληνα επικεφαλής, τον Υπουργό Μεταφορών ότι θα εξαγοράσει με τη βοήθεια της ελληνικής πλευράς το 7,5% του ΟΤΕ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ.

Όλα αυτά γιατί; Όλα αυτά, προκειμένου να ικανοποιηθούν κάποιοι συγκεκριμένοι χρηματοδοτές και πατρώνι της Κυβερνήσεως. Αυτή είναι η αλήθεια και όχι τα καπέλα που πέταγε χθες ο κ. Χρυσολούρης. Αυτά φάνηκαν και σήμερα το πρωί, κατά την έναρξη της διαδικασίας διαπραγματεύσεως της μετοχής του Ο.Τ.Ε. στο ελληνικό Χρηματιστήριο, όπου πάνω από δεκατέσσερα δισεκατομμύρια (14.000.000.000) δραχμές, κατ' εντολή του Υπουργείου Οικονομικών μπήκαν στην αγορά, μετά από εντολή της

Κυβερνήσεως, προκειμένου να κρατήσουν σε κάποια επίπεδα λίγο ψηλότερα, απ' ό,τι βρισκόταν χθες η αγορά, τη μετοχή του Οργανισμού, την ώρα που έκανε την είσοδό της στο αμερικανικό Χρηματιστήριο και είχε και αύξηση μεγαλύτερη από το μέσο όρο του δείκτη Ντάου Τζόουνς.

Έκανε η Κυβέρνηση ανασχηματισμό. Προχώρησε ο Πρωθυπουργός σε αλλαγές και οι αλλαγές αυτές ήταν δύο. Ήταν του κ. Φλωρίδη και οι αλλαγές στο Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως. Επέμεινε δε η Κυβέρνηση σε κάτι το τραγικό, που πρέπει να καταλάβουμε όλοι μας ότι δεν είναι δυνατόν να συνεχίζεται στην Ελλάδα. Είναι η ύπαρξη του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως. Τρεις χώρες είχαν μείνει πριν από τρία χρόνια, η Ελλάδα, η Αλβανία και η Ινδονησία. Ακόμα και ο δικτάτορας Σουχάρτο κατήργησε το Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως, ακόμα και ο Φάτος Νάνο κατήργησε το Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως και η σημερινή Κυβέρνηση έρχεται σήμερα και διορίζει νέον Υπουργό. Δηλαδή, τι διορίζει; Νέο πολιτικό προϊστάμενο στην Ελληνική Αστυνομία.

Ένας πολιτικός, ο καλύτερος -δεν μιλάμε για τον κ. Πετσάλνικο- και ο πιο ενημερωμένος στα θέματα δημοσίας τάξεως μπαίνει επικεφαλής σε εκείνους τους αξιωματικούς, οι οποίοι μπήκαν στη σχολή και είχαν μία καριέρα είκοσι, είκοσι πέντε ετών και κάποια στιγμή θα έφταναν στο πόστο του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας. Ο Υπουργός, λοιπόν, που διορίζεται σ' αυτό το πόστο, έρχεται με τη σειρά του να διορίσει Αρχηγό στην Ελληνική Αστυνομία, όχι εκείνον που ήταν πρώτος στην τάξη του και στην επετηρίδα, αλλά εκείνον που θεωρείται εκλεκτός του πολιτικού κόμματος που στηρίζει τον κύριο Υπουργό.

Το αποτέλεσμα είναι να μην ελέγχεται η Αστυνομία και να μην μπορεί να ελεγχθεί η Αστυνομία, ακόμα και αν Υπουργός Δημοσίας Τάξεως ήταν ο πιο αγνός Έλληνας πολίτης. Όταν ο Αρχηγός της Αστυνομίας, ο κομματικά διορισμένος, δεν έχει ιδέα για το τι συμβαίνει στις διευθύνσεις που ελέγχει -για τις μαστροπείες, για τα ναρκωτικά, για τη δίωξη του κοινού εγκλήματος, για την αντιμετώπιση των ληστειών, για τη λαθρομετανάστευση- πώς είναι δυνατόν να υπάρξει αντιμετώπιση, πώς είναι δυνατόν να μιλάμε για καταπολέμηση της εγκληματικότητας;

Θα συνεχίζεται η διαφθορά και αυτοί που θα πληρώνουν θα είναι οι έντιμοι αστυφύλακες, οι οποίοι δεν τολμούν σήμερα να βγουν έξω από την πόρτα τους. Αυτήν την ευθύνη τη φέρνει προσωπικά ο Πρωθυπουργός, ο κ. Σημίτης. Τέτοιο, λοιπόν, ανασχηματισμό κάνει, ανασχηματισμό ο οποίος στηρίζεται μόνο σε τρεις Υπουργούς και επτά συναδέλφους του κυβερνώντος Κόμματος και τέτοια ψήφο εμπιστοσύνης ζητά να πάρει το βράδυ.

Αυτήν την ψήφο εμπιστοσύνης μπορεί να την πάρει από το κόμμα του, από ένα κόμμα στο οποίο επέβαλε την κομματική πειθαρχία, αλλά ποτέ δεν θα την πάρετε από τον ελληνικό λαό. Τις ψήφους εμπιστοσύνης τις δίνει ο λαός και όχι κάποιοι οι οποίοι εκβιάζονται και βρίσκονται μέσα σε κομματικά χαρακώματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε τον κ. Καμμένε.

Και επειδή, κύριε Καμμένε, αναφέρατε πολύ τον κ. Πετσάλνικο, τον Υπουργό Δημοσίας Τάξης, τον καλέσατε σαν το λυχνάρι του Αλαντίν, να πάρει το λόγο.

Κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν ογδόντα φοιτητές του Νομικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Αθηνών, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ".

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Ορίστε, κύριε Πετσάλνικε, έχετε το λόγο για δέκα λεπτά.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Υπουργός Δημοσίας Τάξης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έλαβα το λόγο γιατί πριν από εμένα στο Βήμα ήταν ο κ. Καμμένος, αλλά αισθάνθηκα

την ανάγκη να πάρω το λόγο, γιατί πολλοί από τους συναδέλφους της Αντιπολιτεύσεως αναφέρθηκαν αυτές τις τρεις μέρες στην εγκληματικότητα και ορισμένοι μάλιστα έφθασαν μέχρι του σημείου να υπερβάλουν, κατά την άποψή μου, τόσο ώστε να παρομοιάζουν την Ελλάδα με ανοχύρωτη πολιτεία, κάνοντας μάλιστα λόγο για ανυπαρξία της Ελληνικής Αστυνομίας.

Φοβάμαι ότι αυτό το λάθος το έκανε και ο Αξιότιμος Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, ο κ. Καραμανλής.

Θα μου επιτρέψετε να επισημάνω ότι αυτές οι τοποθετήσεις, οι υπερβολές, οι αντιπολιτευτικές κορόνες δεν βοηθούν στη δημιουργία του κατάλληλου για την αντιμετώπιση των προβλημάτων κλίματος.

Τον τελευταίο καιρό, θα έλεγα ότι έχει καλλιεργηθεί ένα ιδιαίτερα βαρύ κλίμα για την Ελληνική Αστυνομία. Και η επωδός, ότι δεν δημιουργηθεί ένα εντελώς διαφορετικό περιβάλλον, όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά σε ολόκληρη την Ευρώπη μετά τις αλλαγές που έγιναν στις χώρες της περιοχής και ανάμεσα στα άλλα στις τεράστιες μετακινήσεις προσώπων, που ως λαθρομετανάστες εισήλθαν ή επιχειρούν να εισέλθουν καθημερινά στη χώρα μας. Μέσα σε αυτό το νέο περιβάλλον η ανάπτυξη μορφών εγκληματικότητας, όπως η διακίνηση ναρκωτικών, η εκμετάλλευση εκδιδομένων γυναικών, κλοπές κλπ., είναι γεγονός. Τα προβλήματα βέβαια αυτά πολλές φορές και μάλιστα με μεγαλύτερη ένταση έχουν εμφανιστεί σε όλες τις χώρες της Δυτικής Ευρώπης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ασφαλώς και υπάρχουν προβλήματα. Υπάρχουν και αδυναμίες. Πρέπει, όμως, να λάβουμε υπόψη, ότι τα τελευταία χρόνια έχει δημιουργηθεί ένα εντελώς διαφορετικό περιβάλλον, όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά σε ολόκληρη την Ευρώπη μετά τις αλλαγές που έγιναν στις χώρες της περιοχής και ανάμεσα στα άλλα στις τεράστιες μετακινήσεις προσώπων, που ως λαθρομετανάστες εισήλθαν ή επιχειρούν να εισέλθουν καθημερινά στη χώρα μας. Μέσα σε αυτό το νέο περιβάλλον η ανάπτυξη μορφών εγκληματικότητας, όπως η διακίνηση ναρκωτικών, η εκμετάλλευση εκδιδομένων γυναικών, κλοπές κλπ., είναι γεγονός. Τα προβλήματα βέβαια αυτά πολλές φορές και μάλιστα με μεγαλύτερη ένταση έχουν εμφανιστεί σε όλες τις χώρες της Δυτικής Ευρώπης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Κυβέρνηση από την πρώτη στιγμή έδωσε ιδιαίτερη βαρύτητα στον τομέα αυτό και πήρε μια σειρά από πρωτοβουλίες. Δεν έχω βέβαια το χρόνο να τις αναπτύξω όλες λεπτομερικά, αλλά εντελώς επιγραμματικά θα αναφερθώ σε ορισμένες από αυτές.

Το 1997 απελάθηκαν ή επαναπροωθήθηκαν εκατόν ογδόντα χιλιάδες αλλοδαποί, ενώ το πρώτο οκτάμηνο του τρέχοντος έτους ενενήντα πέντε ήδη χιλιάδες. Βέβαια το πρόβλημα των αλλοδαπών δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο με αστυνομικά μέτρα, ούτε επιτρέπεται πολύ περισσότερο -και το υπογραμμίζω αυτό -να αναπτύσσονται φαινόμενα ξενοφοβίας και ρατσισμού, άγνωστα άλλωστε στη νοοτροπία και στην παράδοση του ελληνικού λαού λόγω παραβάσεων, λόγω εγκληματικότητας μιας μειοψηφίας των αλλοδαπών που βρίσκεται στη χώρα μας.

Παρόλα αυτά, όμως, πρέπει να σημειώσω, ότι όλοι σχεδόν οι δείκτες εγκληματικότητας είναι από τους χαμηλότερους στην Ευρώπη. Και αυτό αποδεικνύει, ότι η Ελληνική Αστυνομία με τις όποιες αδυναμίες της επιτελεί ένα σημαντικότερο έργο, παρά την αιφνίδια έξαρση της εγκληματικότητας. Στο μέσο όρο εγκληματικότητας η Ελλάδα στα σοβαρότερα εγκλήματα βρίσκεται στη δωδέκατη θέση των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιδίωξή μας όμως πρέπει να είναι, να κατέβει στη δέκατη πέμπτη θέση σε όλες τις κατηγορίες. Αναφέρω ενδεικτικά, ότι στα ναρκωτικά είμαστε στην ενδέκατη θέση κι αναφερόμαι βέβαια στην περίοδο 1994-1997. Στα σεξουαλικά εγκλήματα είμαστε στη δέκατη τρίτη θέση, στις ανθρωποκτονίες στην ένατη θέση, στις ληστείες στη δέκατη πέμπτη, στις διακεκριμένες κλοπές στη δέκατη τέταρτη, στις κλοπές αυτοκινήτων στη δωδέκατη και στους βιασμούς στη δέκατη τρίτη.

Για την περαιτέρω βελτίωση της φύλαξης των συνόρων και την αποτροπή εισόδου των λαθρομεταναστών προχωρούν οι διαδικασίες και μέχρι τέλους του έτους θα έχει στελεχωθεί η υπηρεσία συνοριακής φύλαξης με τους χίλιους αστυνομικούς, όπως προβλέπεται, κύριε Φούσα.

Η ανάκληση της προκήρυξης έγινε για έναν απλό λόγο. Γιατί όταν έγινε η προκήρυξη πριν από αρκετές εβδομάδες, δεν είχαν σκεφθεί τότε οι συντάκτες, ότι εκτός από τους απολυτηριούχους Γενικών

Λυκείων και Ενιαίων Πολυκλαδικών Λυκείων, υπάρχουν και οι κατέχοντες απολυτήριο, "πτυχίο" του Τεχνικού Λυκείου. Και γι' αυτόν το λόγο έγινε η ανάκληση, για να δοθεί η δυνατότητα, με παράταση της προθεσμίας, να υποβάλλουν αιτήσεις και οι απολυτηριούχοι, δηλαδή οι απόφοιτοι των Τεχνικών Λυκείων της χώρας μας, των περιοχών εκείνων που προβλέπεται η σύσταση αυτού του σώματος.

Δεν θα χρειαστεί δε, να επανυποβάλλουν δικαιολογητικά οι ήδη υποβαλλόντες. Θα δοθεί παράταση για να συμπεριληφθούν και οι απόφοιτοι, όπως είπα, των Τεχνικών Λυκείων. Μέχρι τέλους τους έτους θα έχουμε τη στελέχωση με τους χίλιους αστυνομικούς, όπως προβλέπεται για τη φύλαξη της μεθόριας γραμμής, για ακόμη καλύτερη φύλαξη στους τέσσερις νομούς που συνορεύουν με την Αλβανία.

Για την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των ειδικών υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας εξασφαλίστηκε σύγχρονος εξοπλισμός, ιδιαίτερα τα δύο τελευταία χρόνια, με ηλεκτρονικές συσκευές για τη βαλλιστική έρευνα, τον έλεγχο δακτυλικών αποτυπωμάτων, πλαστών πινακίδων, καθώς και για την ανάλυση του DNA.

Για την αντιμετώπιση της μάστιγας των ναρκωτικών ιδρύθηκαν τέσσερα νέα τμήματα δίωξης ναρκωτικών κατά μήκος των βορείων συνόρων και ενισχύθηκε η στελέχωση και ο εξοπλισμός των ειδικών υπηρεσιών δίωξης ναρκωτικών σε όλη τη χώρα. Βελτιώθηκε επίσης σημαντικά ο εξοπλισμός της Αστυνομίας σε μέσα και εξοπλισμό. Αγοράστηκαν περισσότερα από χίλια διακόσια περιπολικά οχήματα και περισσότερες από τετρακόσιες μοτοσυκλέτες, καθώς επίσης τρία περιπολικά σκάφη και τηλεπικοινωνιακά μέσα.

Οι αδυναμίες που παρουσιάζονται μερικές φορές, καθώς και η αυστηρή κριτική μεμονομένων περιστατικών, πράγματι σοβαρών και αδικαιολόγητων, είναι απόλυτα κατανοητή, όπως κατανοητή και δικαιολογημένη είναι η έντονη κριτική για περιπτώσεις διαφθοράς. Γι' αυτό πρέπει να ληφθούν μέτρα, θα τα έρθω πιο κάτω σε αυτό.

Επαναλαμβάνω, η ταύτιση όλης της Αστυνομίας, ένα είδος συλλογικής καταδίκης και ο κίνδυνος διασυρμού είναι απαράδεκτα κατά την άποψή μου φαινόμενα και λειτουργούν αρνητικά για το ηθικό, τη λειτουργία και την απόδοση της μεγίστης πλειοψηφίας των αστυνομικών οι οποίοι με εντιμότητα και πολλές φορές με αυτοθυσία επιτελούν το καθήκον τους.

Για την εξασφάλιση της αξιοκρατίας θυμίζω ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ήταν αυτή που καθιέρωσε το αντικειμενικό σύστημα εισαγωγής στις σχολές, πρόσληψη των αστυνομικών με το σύστημα των γενικών εξετάσεων.

Επίσης η Κυβέρνηση αυτή καθιέρωσε τη μοριοποίηση των μεταθέσεων πρόσφατα για να απαγκιστρώσει τους αστυνομικούς από τις κομματικές και κάθε είδους παραγωντισμού παρεμβάσεις. Επίσης αυτή η Κυβέρνηση καθιέρωσε με το ν.2622/98 το πόθεν έσχες για τους αστυνομικούς και καθιέρωσε επίσης για σοβαρές περιπτώσεις διαφθοράς τη διεξαγωγή ένορκης διοικητικής εξέτασης από εισαγγελέα πλέον.

Πέρα από αυτά όμως, είμαστε αποφασισμένοι να διασφαλίσουμε πλήρως την Αστυνομία από φαινόμενα διαφθοράς και να προστατεύσουμε το κύρος και την αξιοπρέπεια της μεγίστης πλειοψηφίας των έντιμων αξιωματικών. Γι' αυτό και προχωρούμε άμεσα στην προώθηση του νομοσχεδίου για τη σύσταση της υπηρεσίας εσωτερικών υποθέσεων της Ελληνικής Αστυνομίας κατά το πρότυπο της υπηρεσίας που λειτουργεί στη μεγαλύτερη αστυνομία θα έλεγα του κόσμου την αστυνομία της Νέας Υόρκης των Ηνωμένων Πολιτειών. Αποστολή αυτής της υπηρεσίας θα είναι η διερεύνηση, εξυχνίαση και δίωξη εγκλημάτων αστυνομικών και το έργο της θα εποπτεύεται από εισαγγελικούς λειτουργούς. Ήδη το σχετικό νομοσχέδιο το επανυπέγραψα και το κατέθεσα χθες, το προώθησα στη Κεντρική Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή.

Οι δημογραφικές κοινωνικοοικονομικές τεχνολογικές και άλλες μεταβολές, η αποδιοργάνωση παραδοσιακών θεσμών και τα νέα δεδομένα μιας εγκληματικότητας που θα τη

χαρακτήριζα πλέον χωρίς σύνορα, επιβάλουν όμως μια ουσιαστική αναδιάρθρωση, πέραν όλων αυτών στα οποία ανεφέρθη, μια ουσιαστική αναδιάρθρωση στην οργάνωση αλλά και μία αναδιοργάνωση στην λειτουργία της Αστυνομίας.

Για το σκοπό αυτό θα προωθήσουμε άμεσα: Πρώτον, τη δημιουργία του αρχηγείου της Αστυνομίας με παράλληλη αναδιάρθρωση των υπηρεσιών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης με κατεύθυνση και τον περιορισμό των ενστόλων που απασχολούνται σε γραφεία.

Δεύτερον την αναδιοργάνωση υπηρεσιών στην Αττική αλλά και στην περιφέρεια, αστυνομικά τμήματα αστυνομικοί σταθμοί, σύμφωνα με τα νέα δεδομένα και με τις πραγματικές ανάγκες που υπάρχουν.

Τρίτον, την αποδέσμευση προσωπικού που τώρα απασχολείται σε αλλότρια έργα. Ας σκεφθούμε μόνο ότι για παράδειγμα για την επίδοση δικογράφων το χρόνο απασχολείται ένας πολύ μεγάλος αριθμός αστυνομικών. Ενάμισι εκατομμύρια δικόγραφα κατά μέσο όρο επιδίδονται από αστυνομικούς το χρόνο. Και υπάρχουν βέβαια και άλλα αλλότρια έργα. Δεν θα μπορέσω να αναφερθώ αναλυτικά σε αυτά αλλά υπολογίζουμε ότι τουλάχιστον πέντε χιλιάδες αστυνομικοί θα μπορέσουν να αποδεσμευθούν από το συνδυασμό των μέτρων.

Τέταρτον, θα προχωρήσουμε άμεσα στην κατοχύρωση της αξιοκρατίας με νέο σύστημα κρίσεων, προαγωγών. Πιστεύω ότι ως το τέλος αυτού του έτους θα είναι έτοιμο το σχέδιο με βάση μελέτη που γίνεται αυτήν τη στιγμή και θα αξιοποιεί τις εμπειρίες κρατών που φημίζονται θα έλεγα για το υψηλό επίπεδο της Αστυνομίας τους. Με άλλα λόγια μέτρηση απόδοσης, εξετάσεις πριν τις προαγωγές, περιορισμός βαθμών, μη αποστράτευση με προαγωγή νεότερου κλπ. Σήμερα το 94,8% των αξιωματικών βαθμολογείται με το βαθμό 9,5 έως 10. Άριστα. Και το 5,2% από 9 έως 9,5.

Πέμπτον θα προωθήσουμε άμεσα τον εκσυγχρονισμό του συστήματος αλλά και την καθιέρωση γενικώς συστήματος συνεχούς εκπαίδευσης και μετεκπαίδευσης για όλους τους υπηρετούντες αστυνομικούς.

Έκτον, την ενίσχυση και τον εκσυγχρονισμό των υποδομών και του εξοπλισμού, τροχαίου, επικοινωνιακού, οπλικού κλπ. Για το σκοπό αυτό έχει αποφασισθεί η χρηματοδότηση ενός πρωτόγνωρου για τα ελληνικά δεδομένα προγράμματος ύψους εκατό δισεκατομμυρίων (100.000.000.000) συνολικά με σημαντικές εγγραφές ήδη στον υπό κατάθεση προϋπολογισμό.

Η Ελληνική Αστυνομία όπως και το Πυροσβεστικό Σώμα χρειάζονται με ταχείς ρυθμούς εκσυγχρονισμό των υποδομών, των μέσων, του εξοπλισμού τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε καθήκον πιστεύω σ' αυτήν τη δύσκολη και πολύπλοκη εποχή που ζούμε να ανταποκριθούμε σ' αυτό που χρειάζεται η χώρα, σ' αυτό που έχει ανάγκη ο πολίτης. Ως Κυβέρνηση είμαστε αποφασισμένοι να καταβάλουμε κάθε προσπάθεια για να εξασφαλίσουμε, για να διευρύνουμε και για να παγιώσουμε το αίσθημα ασφάλειας των πολιτών σ' αυτήν τη χώρα. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Η κ. Καραγιάννη έχει το λόγο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, είναι πρόσφατη η διαπίστωση ότι η χώρα μας κατέχει την τελευταία θέση, όσον αφορά τις ευρωπαϊκές χώρες, στην κοινωνική ασφάλιση και στην παιδεία, το 2,9% είπε ο κύριος Υπουργός, ενώ στην Ευρώπη είναι 5,2%.

Σήμερα είπε ο κύριος Υπουργός Παιδείας ότι δεν μπορούμε να φθάσουμε τα ευρωπαϊκά επίπεδα όσον αφορά τους αριθμούς της παιδείας, όπως όσον αφορά την ΟΝΕ θα μπορέσουμε να τα φθάσουμε.

Θα επικεντρώσω το λόγο μου στο χώρο της παιδείας στον οποίο η Κυβέρνηση κατάφερε να προκαλέσει τέτοια σύγχυση, ταραχή και αντιδράσεις που πλήττουν βάνουσα το δημοκρατικό αίσθημα του μέσου πολίτη.

Θα αρχίσω από την απορροφητικότητα των κονδυλίων. Για το ενιαίο λύκειο 20%, για την τριτοβάθμια εκπαίδευση 23% για θέματα διοίκησης και θεσμών 16%.

Ο αρμόδιος των κονδυλίων κοινοτικού ταμείου κ. Φλυν δήλωσε το Σεπτέμβριο του 1998 ότι χίλια τριακόσια πενήντα εκατομμύρια ECU παραμένουν αχρησιμοποίητα και η επιτροπή πρότεινε περικοπές με στόχο να εξασφαλίζεται η πλήρης και έγκαιρη χρήση των πόρων.

Με τέτοια απορροφητικότητα περιμένουμε να πάει μπροστά η παιδεία κύριε Υπουργέ; Και ξεκινάμε για την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Ήδη άρχισαν σε μερικές σχολές οι καταλήψεις. Στο Πολυτεχνείο της Κρήτης φοιτητές και καθηγητές έχουν εμπλακεί σε εμφύλιο γιατί υπάρχουν πολιτικές, ακαδημαϊκές και οικονομικές αντιδράσεις με αφορμή τα προγράμματα σπουδών επιλογής.

Να γιατί φθάνουμε στις ψεύτικες και αδιέξοδες λύσεις, όπου ο νόμος 2525 της αποκαλούμενης μεταρρύθμισης -και έκανε μια πολύ ωραία φιλοσοφική προσέγγιση ο Υπουργός το μεσημέρι που είπα για την παγκοσμιοποίηση της παιδείας, είπε δια την δια βίου παιδεία- έχει μοναδικό στόχο να μετατρέψει το λύκειο σε ένα διαρκές εξεταστικό κέντρο. Βαφτίζει η Κυβέρνηση το λύκειο ενιαίο, χωρίς να έχει διαμορφώσει ενιαίο αναλυτικό πρόγραμμα, δίχως σχεδιασμό πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Δεν έχει τη δυνατότητα η Κυβέρνηση να ανταποκριθεί στο αίτημα για μια άλλη παιδεία που θα συνδέεται με το κοινωνικό όραμα του τόπου μας. Περιορίζει απλώς στους μελλοντικά άνεργους σημερινούς μαθητές του λυκείου, στους οποίους μετατοπίζει το αίτημα εύρεσης εργασίας. Τους βάζει σε μια κούρσα ανταγωνισμού να συγκεντρώσουν βαθμούς και μόρια μέσα από τυποποιημένες γνώσεις και τους οδηγεί στα Α.Ε.Ι., όπου αφού αποφοιτήσουν τους βάζει μόνοι τους να βρουν δουλειά. Δεν λέγει όμως την αλήθεια στους γονείς και μαθητές. Δηλαδή, όταν θα μπούμε στην Ο.Ν.Ε. μετά από πέντε χρόνια οι φοιτητές που θα έχουν τελειώσει θα βρίσκουν δουλειά στην Ευρώπη; Δεν μας απάντησε ο κύριος Υπουργός.

Η Κυβέρνηση επικαλείται συνέχεια την Ο.Ν.Ε., προκειμένου να παραπλανήσει τους γονείς και τους μαθητές. Γνωρίζουμε όμως, ότι τελευταία τα φροντιστήρια έχουν ανέβει πάρα πολύ και ενώ, κύριε Υπουργέ, μιλάτε για την κατάργηση της παραπαιδείας, είναι γεγονός ότι οι μαθητές πηγαίνουν σε ένα δεύτερο σχολείο το απόγευμα τρεις με τέσσερις ώρες, πέραν του ότι έχουν και οικονομικό κόστος εβδομήντα με ενενήντα χιλιάδες μηνιαίως. Ας τολμήσει ο κ. Κοσιωτάκης να κάνει μια ανάλυση για τα ιδιαίτερα, όπως είχε κάνει και σε μια άλλη έρευνα.

Έρχομαι στη λειτουργία των σχολείων επιμόρφωσης. Μιλάτε για την επιμόρφωση. Άρχισαν τα σχολεία και ήδη οι καθηγητές τέσσερις μόνο ημέρες για κάθε ειδικότητα πηγαίνουν για επιμόρφωση και τα σχολεία κάνουν μόνο δύο ή τρεις ώρες. Τα δε νέα βιβλία είναι καθυστερημένα και είναι μόνο της κατεύθυνσης και της επιλογής. Για τη Γ' λυκείου τεχνολογικής εκπαίδευσης δεν έχουν γραφεί ακόμη.

Ένα δε σημαντικό πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί τον τελευταίο καιρό, είναι και η μείωση των τμημάτων. Επειδή θέλετε να δημιουργήσετε λιγότερα τμήματα και να διορίσετε λιγότερους καθηγητές στιβάτε σε ένα τμήμα τριάντα πέντε μαθητές, ενώ και εμείς και οι καθηγητές και οι δάσκαλοι, έχουν κάνει αγώνες για τη μείωση των μαθητών στα τμήματα.

Αναφορικά με τα ΤΕΕ είπε ο κύριος Υπουργός ότι φέτος έχουν δημιουργηθεί τετρακόσια. Μίλησε ακόμη για μια παιδεία με πολιτισμό, ταυτότητα κλπ. Δεν μας είπε όμως εάν στη Β' λυκείου διδάσκεται η λογοτεχνία και η ιστορία.

Σε σχέση με τους μαθητές με ειδικές ανάγκες καμιά ευαισθησία. Από τις διακόσιες χιλιάδες παιδιά με ειδικές ανάγκες μόνο το 10% εξυπηρετούνται στο δημόσιο σχολείο. Και ενώ σε λίγο μπαίνουμε στον 21ο αιώνα υπάρχουν σχολεία, ειδικά στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, όπου λειτουργούν με διπλές βάρδιες σε ενοικιαζόμενα ακατάλληλα κτίρια και μάλιστα έτσι ενδεικτικά αναφέρω δύο το 48ο και 79ο δημοτικά σχολεία, στο τελευταίο μάλιστα είχαν γίνει πέρυσι και καταλήψεις από

τους γονείς.

Μίλησε ακόμη ο κύριος Υπουργός για τριακόσια πενήντα ολόημερα νηπιαγωγεία και χίλια δημοτικά σχολεία. Ερωτώ τον κύριο Υπουργό και περιμένω μια απάντηση να μας πει με ποια υπουργική απόφαση και ποιο υπουργικό διάταγμα και σε ποιο φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως δημοσιεύθηκε αυτός ο νόμος, εκτός και αν τη φύλαξη των παιδιών ή άλλη απασχόληση αυτών την ονομάζει ο Υπουργός ολόημερο σχολείο.

Υπάρχουν πολλές συμπτώσεις τμημάτων στα δημοτικά, επίσης πολλά προβλήματα υπάρχουν με τα παιδιά των αλλοδαπών και μεταναστών. Υπάρχουν δύο χιλιάδες δάσκαλοι λιγότεροι από πέρυσι. Επίσης μία απηρχαιωμένη διοίκηση καλείται να εφαρμόσει νέους θεσμούς, μια διοίκηση που επελέγη με μη αξιοκρατικά κριτήρια. Τρεις κομματικοί προϊστάμενοι ποδηγετούν πενταμελή ΠΥΣΔΕ και παίρνουν όποιες αποφάσεις θέλουν. Ηχηρό παράδειγμα ο προϊστάμενος του Β' Γραφείου Ανατολικής Αττικής, απόφοιτος μέσης τεχνικής σχολής, μηχανικός αυτοκινήτων. Δεν λέμε να μη γίνει προϊστάμενος, αλλά να γίνει στα τεχνικά λύκεια. Θα καταθέσω στη Βουλή το πτυχίο του και μια αλληλογραφία που είχα.

'Ενα άλλο πρόβλημα είναι ότι μεθαύριο 7 Νοεμβρίου ψηφίζουμε τους αιρετούς και δεν γίνονται συνελεύσεις για να απολογηθούν.

Κύριε Πρόεδρε και κύριοι Υπουργοί, υπάρχουν πάρα πολλά προβλήματα και κλείνοντας δηλώνουμε ότι θα καταψηφίσουμε για τους παραπάνω λόγους και για πολλούς άλλους που δεν προλαβαίνω να πω, την Κυβέρνηση.

(Στο σημείο αυτό η κ. Βασιλική Αράπη-Καραγιάννη καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Βασίλειος Σωτηρόπουλος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, με μεγάλη απορία ο ελληνικός λαός παρακολουθεί αυτό το τριήμερο τις εργασίες του Κοινοβουλίου, διότι ο κ. Σημίτης ταυτόχρονα με ένα χλωμό, περιορισμένο ανασχηματισμό που έκανε έθεσε και το θέμα της πορείας της Ελλάδος προς την ΟΝΕ ως βασική προϋπόθεση για την ανάπτυξη του τόπου.

Ακούστηκε απ' όλες τις πτέρυγες, πλην του ΚΚΕ, ότι κανείς δεν αμφισβητεί αυτήν την αναγκαιότητα, της ισότιμης δηλαδή συμμετοχής της Ελλάδος στην ΟΝΕ. Εξάλλου η χώρα μας είναι η μόνη χώρα που έμεινε εκτός ΟΝΕ παρά τη θέλησή της. Αυτό σημαίνει μια πλήρη αποτυχία της κυβερνητικής πολιτικής και κυρίως της Κυβέρνησης του κ. Σημίτη, ο οποίος είναι και ο αποκλειστικά υπεύθυνος για την αποτυχία αυτή.

'Εκανε έναν περιορισμένο ανασχηματισμό σε ορισμένους τομείς στους οποίους πριν από λίγο καιρό είχε πει ότι απέτυχε η κυβερνητική πολιτική, αλλάζοντας μερικά πρόσωπα. Δεν είναι μόνο τα πρόσωπα που φτάνει σε τέτοιες περιπτώσεις. Το θέμα δεν είναι οι Υπουργοί που θα κληθούν να εφαρμόσουν μια κυβερνητική πολιτική. Πρέπει να αλλάξει αυτή η κυβερνητική πολιτική και όχι μόνο τα πρόσωπα.

Εκείνο όμως που κάνει εντύπωση είναι ότι ο κ. Σημίτης ζήτησε εκβιαστικά ψήφο εμπιστοσύνης, ζητώντας την απόλυτη πλειοψηφία των Βουλευτών του κυβερνώντος κόμματος για να συνεχίσει το έργο του. Αυτό είναι ένας καθαρά πολιτικός εκβιασμός που σπάνια συναντάται στα κοινοβουλευτικά χρονικά. Βέβαια δεν ήλθε τυχαία αυτή η πρόταση για ψήφο εμπιστοσύνης. Το έκανε σε μια εποχή έντονης αμφισβήτησης από το ίδιο του το κόμμα λόγω της αποτυχίας της κυβερνητικής τους πολιτικής και της μεγάλης δυσφορίας του ελληνικού λαού, όπως εκδηλώθηκε και με τα πρόσφατα αποτελέσματα των νομαρχιακών και δημοτικών εκλογών.

Βέβαια το πολιτικό σόφισμα και επιχείρημα ότι νίκησε η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν έχει καμία αξία, γιατί όλοι γνωρίζουμε και όλος ο ελληνικός λαός γνωρίζει ότι οι προσωπικές επιλογές του κ. Σημίτη

στους τρεις μεγάλους Δήμους Αθήνα, Πειραιά, Θεσσαλονίκη και στην υπερνομαρχία Αττικής κατέρρευσαν παταγωδώς.

Φαίνεται όμως ότι ο κ. Σημίτης δεν πήρε το πραγματικό μήνυμα αυτών των εκλογών και θέλει με διάφορα πολιτικάντικα τερτίπια να παραπλανήσει και το λαό και το κόμμα του. Μετέφερε ουσιαστικά το προσωπικό του πολιτικό πρόβλημα στη Βουλή, όπως χαρακτηριστικά είπε και ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας ο Κώστας Καραμανλής προχθές. 'Επαιξε και παίζει δηλαδή με τους θεσμούς. Βέβαια πρέπει να έχει μετανοιώσει πικρά ο κ. Σημίτης με την πολιτική αυτή που ακολούθησε όταν διαπίστωσε την παγερή αδιαφορία της Κοινοβουλευτικής Ομάδας στην ομιλία του.

Ακούσαμε προ ολίγου το νέο Υπουργό της Δημόσιας Τάξης να μας λέει για την Αστυνομία τα όσα πρόκειται να γίνουν και τα όσα έχουν γίνει. Τα έχουμε ακούσει πολλές φορές. Ποιο είναι το αποτέλεσμα; Ποια είναι τα γεγονότα σήμερα; Φταίει αποκλειστικά ο κ. Ρωμαιοίς που έγινε η αντικατάστασή του, για το κατάντημα της Αστυνομίας όταν επί σειρά ετών και σε όλες τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ οι προσλήψεις και οι προαγωγές εγένοντο κατά τρόπο αναξιοκρατικό; Ποιος ξεχνάει τις λίστες του Σουλτάτου;

Η ελληνική κοινωνία, κύριοι συνάδελφοι, αισθάνεται ανασφάλεια. Καθημερινώς έχουμε ληστείες, δολοφονίες, διακίνηση ναρκωτικών, όπλων και επικίνδυνη εξάπλωση της πορνείας και της μαστροπίας. Τι θέλετε να κάνει ο πολίτης όταν το κράτος αδυνατεί να διαφυλάξει; Και είδαμε τον 17χρονο από την Κορινθία προχθές να προβαίνει σε αυτοδικία, μία πράξη καταδικαστέα και να σκοτώνονται δύο αλλοδαποί. Να μην πουν μερικοί ότι ο 'Ελληνας έχει στο πετσί του την ξενοφοβία και το ρατσισμό. Αυτά είναι προβλήματα και ερωτηματικά τα οποία πρέπει με ψυχραιμία να αναλυθούν και να αντιμετωπισθούν.

'Εγινε αλλαγή και στο Υπουργείο Γεωργίας. Φταίει μόνο το πολιτικό επιτελείο που ήταν ο κύριος Υπουργός και οι Υφυπουργοί για το κατάντημα της ελληνικής γεωργίας; Τα λάθη και οι παραλείψεις των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ είναι ουσιαστικές και κυρίως στην πρώτη οκταετία 1981-1989 όπου δεν αξιοποιήθηκαν καλώς όλα τα κονδύλια που έπρεπε να πάνε στην αγροτική οικονομία, στη γεωργική υποδομή και έχουμε σήμερα αυτό το αποτέλεσμα.

Δεν μπορεί σήμερα η αγροτική γη, που κάποτε πριν από τριάντα χρόνια, σαράντα χρόνια ζούσε το 55% του ελληνικού λαού, να μην μπορεί να ζήσει το 15% του ελληνικού λαού. Δεν μπορεί οι αγρότες να μην πληρώνονται για ένα, δύο χρόνια για τα προϊόντα που έχουν παραδώσει. Δεν μπορεί ο ΕΛΓΑ να μην λειτουργεί διότι δεν υπάρχουν γεωπόνοι να κάνουν εκτιμήσεις των ζημιών από τις τελευταίες θεομηνίες. Και ξέρουμε τους νομούς, όπως είναι η Αργολίδα, η Κορινθία, η Αρκαδία αλλά και η Κρήτη, που δεν έχουν αποζημιωθεί διότι δεν υπάρχουν γεωπόνοι να κάνουν εκτιμήσεις. Και εκεί όπου γίνονται εκτιμήσεις αποκλείεται ένα μεγάλο ποσοστό καλλιεργήσεων διότι έχουν δήσει ένα μικρό εισόδημα από άλλες δραστηριότητες. 'Ενας οικοδόμος που κάνει πενήντα μεροκάματα ενδεχομένως να αποκλεισθεί. Ακόμη και μία καντηλιναούτισσα άμα δηλώσει ότι παίρνει εκατό χιλιάδες (100.000) δραχμές ενδεχομένως και αυτή να αποκλεισθεί και να μην πάρει τις αποζημιώσεις.

Για τον τομέα της υγείας έχουν λεχθεί πάρα πολλά. Πρέπει να αλλάξει η φιλοσοφία αυτού του εθνικού συστήματος, διότι και πολλά χρήματα σπαταλώνται και όσα και να σπαταλάτε δεν πρόκειται να βελτιωθεί η ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών.

Είδαμε ότι η Ελλάδα είναι η τελευταία στην κοινωνική πολιτική σχετικά με τις δαπάνες που διαθέτει κάθε χρόνο. Το 20% που διαθέτει του ΑΕΠ είναι πολύ κάτω από το μέσο όρο που διαθέτουν οι χώρες της κοινότητας και αν σκεφθεί κανείς ότι η Σουηδία φθάνει το 36%.

Θα έπρεπε πολλά να πούμε, αλλά ο χρόνος είναι περιορισμένος. Θέλω να κάνω μία μικρή παρένθεση και να συνεχίσω αυτό που τελείωσε η κ. Αράπη, σχετικά με την εκπαίδευση. 'Ακουγα την 28η Οκτωβρίου που ερχόμουν από το 'Αργος στις 4 η ώρα από την ΕΡΤ το χρονικό της ημέρας. Ρωτούσαν τους μαθητές του Γυμνασίου και του Λυκείου για την 28η Οκτωβρίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

'Άλλοι απαντούσαν και τη συνδέεσαν με το 1821, άλλοι με τους Βαλκανικούς Πολέμους, άλλοι δεν ξέρω τι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Σας παρακαλώ, κύριε Σωτηρόπουλε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, τη φράση μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Σας παρακαλώ, αφαιρείτε χρόνο από τους επόμενους ομιλητές.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ: Λίγοι είπαν για το ΟΧΙ του Μεταξά κλπ. Και αντί να κάνει ένα σχόλιο για την άγνοια των μαθητών αυτών, έκανε σχόλιο εις βάρος του τότε πολιτεύματος Μεταξά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Τελειώσατε, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με μία φράση.

Δεν χρειάζεται να γίνει ανασχηματισμός. Αλλαγή Κυβερνήσεως χρειάζεται να μπορέσει ο τόπος να πάει μπροστά. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Γεράσιμος Γιακουμάτος έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινά μπαίνω σε μία διαδικασία που δεν θα με απασχολούσε καθόλου. Είναι μία διαδικασία που κατά τον Κανονισμό της Βουλής μιλάει για ψήφο εμπιστοσύνης, μιλάει για εκατόν είκοσι Βουλευτές.

Κατά τον κ. Ρέππα είναι μία διαδικασία που μιλάει για ψήφο δυσπιστίας. Είναι μία διαδικασία μέσα στο Κοινοβούλιο όπου κατά τραγικό τρόπο ο Πρωθυπουργός, ο Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ μιλάει για μομφή, μιλάει για εκατόν πενήντα ένα ψήφους.

Εν πάση περιπτώσει καθ'ον με αφορά, μεταφέρω όχι μόνο τις αγωνίες και τα άγχη των πολιτών και της Β' Αθηνών που εκπροσωπώ, αλλά και το μήνυμα των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών που εγώ πραγματικά το άκουσα, το κατάλαβα, το ανέλυσα. Είναι ένα μήνυμα που λέει ότι "κύριε Γιακουμάτο, σ'αυτές εδώ τις διαδικασίες δεν πρέπει να αναμειχθείς. Είναι μία υπόθεση του ΠΑΣΟΚ, είναι μία υπόθεση που δεν αφορά την ελληνική κοινωνία". Είναι μία υπόθεση ενδοκομματική και θα έπρεπε να τη λύσετε κάπου αλλού και όχι εδώ με αυτήν τη Βαβέλ των διαδικασιών, που και εγώ δεν κατάλαβα ακόμα για την εμπιστοσύνη, τη δυσπιστία ή τη μομφή. Εν πάση περιπτώσει, όμως, οφείλω να το μεταφέρω εδώ και να το λάβω σοβαρά υπόψη.

'Άκουσα τον καινούριο Υπουργό Δημοσίας Τάξεως και του εύχομαι από τα βάθη της ψυχής μου, από την καρδιά μου να έχει καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο που έχει αναλάβει. Αυτό το εύχομαι όχι για χάρη του, όχι για χάρη μου ή για χάρη της Κυβέρνησης ή από αλληλεγγύη μεταξύ μας. Το εύχομαι για τον κάθε Έλληνα πολίτη που σήμερα πραγματικά αισθάνεται σ'αυτήν τη χώρα ότι ζει σε ένα ιδιότυπο καθεστώς κατοχής. Και αυτό που λέω δεν είναι υπερβολή, κυριολεκτώ.

Το λέω αυτό, κύριοι συνάδελφοι, γιατί ο κάθε πολίτης καθημερινά ζει με το άγχος και την αγωνία της εγκληματικότητας, της νέας μορφής χρήσης βίας που έχει εισέλθει στην ελληνική κοινωνία. Αυτά δεν είναι λόγια και μη βρίσκετε δικαιολογίες περί ρατσισμού κλπ. Υπάρχει ανεπάρκεια της Κυβέρνησης.

Θα σας μεταφέρω κάτι που διάβασα στα ΝΕΑ σήμερα, που κάθε άλλο παρά συμφωνώ. Εκφράζει περισσότερο την Κυβέρνηση παρά οποιαδήποτε άλλη αντίληψη. Ο Κώστας Μητρόπουλος είχε μία γελοιογραφία που πραγματικά αποδεικνύει την ελληνική πραγματικότητα. Στη γελοιογραφία ένας πολίτης στο σπίτι του, στην αυλή του είναι τρομαγμένος. Πάει να μπει ένας ληστής και αυτός λέει: "Μα, εγώ έχω λάβει όλα τα μέτρα, έχω βάλει σιδεριές, έχω βάλει σίδερα στα πατζούρια, παντού, έχω βάλει συναγερμό, πώς θα μπεις μέσα;". Και του λέει ο ληστής "Ήθελα να σε ειδοποιήσω ότι

δεν έχεις κάνει τη διαθήκη σου". Αυτή είναι η τραγική ειρωνεία.

Είναι τραγικό σήμερα στην ελληνική κοινωνία ο κάθε πολίτης μέσα στο σπίτι του να απειλείται μέρα μεσημέρι, να απειλείται τη νύχτα, να απειλείται όλο το 24ωρο και η πολιτεία να μη λαβαίνει μέτρα.

Εμείς στο χωριό μου, εκεί στην Κεφαλλονιά βαράμε τον γαϊδάρο και όχι το σαμάρι. Πρέπει να ξέρετε ότι ο πρωτοδιοριζόμενος Έλληνας αστυνομικός και η Ελληνίδα αστυνομικά παίρνουν εκατόν τριάντα χιλιάδες (130.000) δραχμές το μήνα. Τι περιμένετε απ'αυτούς; Η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία μιλάει για ελάχιστο κόστος επιβίωσης τετρακοσίων τριάντα χιλιάδων (430.000) δραχμών το μήνα.

Είναι υποκρισία από μέρους των πολιτικών και πρέπει να ζητήσουμε ένα μεγάλο συγγνώμη απ'όλους αυτούς, όχι μόνο από τους αστυνομικούς, αλλά απ'όλους τους εργαζόμενους και απ'όλους τους συνταξιούχους. Δεν έχω τα χρονικά περιθώρια να επεκταθώ πιο πολύ.

'Όσον αφορά την εγκληματικότητα επιτέλους, τα κομματικά εκτροφέα ας κόψουν τον ομφάλιο λώρο. Η Κατεχάκη φταίει ή κάθε φορά ο ένοικος της Κατεχάκη είναι εκείνος που δημιουργεί όμηρους. 'Όμηρος ο αστυνομικός που θέλει να φέρνει και να εκμεταλλεύεται τις αλλοδαπές γυναίκες και να γίνεται εμπόριο λευκής σαρκός.

Είναι όμηρος ο αστυνομικός, εκείνος ο φουκαράς, ο οποίος είναι έρμαιο του καθενός. Επιτέλους, φτάνει η εγκληματικότητα.

Δεύτερον, έχουμε την υποκρισία σε σχέση με τη Βουλή. 'Όλες οι δημοσκοπήσεις δίνουν 2% στους πολιτικούς. Στην Εκκλησία δίνουν 78% και στο Στρατό 35%. Είπε χθες ο κ. Σημίτης ότι δεν έχουμε ανεργία στην Ελλάδα και ότι η ανεργία είναι μόνο 9,8%. Τα είπε αυτά με κάποιες λογιστικές και καθηγητικές αντιλήψεις, που εγώ δεν τις καταλαβαίνω. Αυτό που σίγουρα καταλαβαίνω, είναι ότι σήμερα η ανεργία κατά τον πράσινο ΟΑΕΔ -όχι κατά τον μπλε- είναι 13,8%. Σήμερα σε ορισμένα μέρη της Ελλάδας έχουμε ανεργία πάνω από 17%, όπως σε ορισμένα μέρη της Μακεδονίας, στην Εύβοια και αλλού.

Σήμερα μιλάνε για διακόσιες χιλιάδες θέσεις εργασίας. Εγώ θα κάνω ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων. Τι καταφέρατε για τις πενήντα χιλιάδες θέσεις εργασίας μέχρι 31.10.1998; Το μόνο που καταφέρατε ήταν να κάνετε πλούσιους τους διαφημιστές. Πόσο τιμάται η ολοσέλιδη διαφήμιση στις εφημερίδες. Είναι τεσσεράμισι εκατομμύρια (4.500.000) το λιγότερο. Αυτά τα λεφτά έπρεπε να πηγαίνουν στους άνεργους, στους κοινωνικούς πόρους. Σας καλώ να απαντήσετε για την αλόγιστη σπατάλη μέσα από τα διαφημιστικά γραφεία και όχι απευθείας στις εφημερίδες. Αυτό είναι θέμα επίκαιρης ερώτησης.

Τρίτον, δεν θα μπω στις κοινωνικές δαπάνες, όπου πάλι είτε ψέματα ο Πρωθυπουργός. Οι δαπάνες του κοινωνικού προϋπολογισμού είναι 19,3, όταν στην Ευρώπη ο μέσος όρος είναι 28,5 και στη Σουηδία 35. Καταψηφίζω, λοιπόν, με ανανάκτηση που βγαίνει μέσα από την ψυχή μου, για λογαριασμό των εκατό χιλιάδων νέων που σπουδάζουν στο εξωτερικό, στη Βουλγαρία, στη Ρουμανία. Εμείς δεν έχουμε ιδιωτικό πανεπιστήμιο. Στην αναθεώρηση του Συντάγματος δεν δεχθήκατε εκσυγχρονιστικά, δεν δεχθήκατε να ιδρυθούν μη κερδοσκοπικά ιδιωτικά πανεπιστήμια. Γι' αυτούς τους νέους θα είναι η πρόταση μομφής, που θα δώσω απόψε στο ΠΑΣΟΚ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Έβερτ έχει το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι μετά απ' αυτήν την τριήμερη συζήτηση, ήρθε η ώρα να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους, να δούμε την αλήθεια. Πρέπει να πούμε τι τελικά έχει καταλάβει ο ελληνικός λαός από τη συζήτηση, που παρακολουθεί στην τηλεόραση.

Η πραγματικότητα και η αλήθεια είναι μία. Χρησιμοποιήθηκαν οι θεσμοί από τον κύριο Πρωθυπουργό, με αντικειμενικό σκοπό τον εγκλωβισμό της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ. Η σημερινή συζήτηση που γίνεται στην Αίθουσα της Ολομέλειας θα μπορούσε να γίνει στην Αίθουσα

της Γερουσίας, όπου συχνά συνεδριάζει η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Εάν πραγματικά ήθελε ο κύριος Πρωθυπουργός να ενημερώσει το Σώμα, θα μπορούσε να αναζητήσει άλλες διαδικασίες, που προβλέπονται από τον Κανονισμό. Θα μπορούσε να γίνει προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση.

'Αλλωστε, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι εντός ολίγων ημερών θα γίνει η συζήτηση του προϋπολογισμού. Εκεί θα μπορούσαν να αναπτυχθούν όλες οι θέσεις και για την ΟΝΕ και για την ανεργία και τον πληθωρισμό. Ο κ. Σημίτης είπε ότι επεδίωξε με αυτήν τη συζήτηση να έχει την πολιτική νομιμοποίηση. Εγώ πιστεύω ότι βασική του επιδίωξη ήταν η κομματική νομιμοποίηση και για να είμαι ακριβέστερος ο κομματικός πειθαναγκασμός των συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ.

Απέδειξε όμως κατ' αυτόν τον τρόπο τη μεγάλη ανασφάλειά του, όχι προς τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως αλλά την ανασφάλεια του προς την Κοινοβουλευτική του Ομάδα. Και για πολλοστή φορά χρησιμοποίησε την πολιτική των εκβιαστικών ψευτοδιλημάτων που κακοποιούν κατά τρόπο προκλητικό τις διαζευκτικές επιλογές. Εκβιαστικό ψευτοδίλημα χρησιμοποίησε για την εκλογή του στο συνέδριο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Εκβιαστικό ψευτοδίλημα χρησιμοποίησε για το "Ίμια ή πόλεμος". Εκβιαστικό ψευτοδίλημα χρησιμοποιεί "ανεργία ή ΟΝΕ". Και εκβιαστικό ψευτοδίλημα με το να λέει στους Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. "ή με ψηφίζετε και μου δίνετε εκατόν πενήντα μία ψήφους απόψε ή πτέρυγε".

'Αλλωστε η περίπτωση του κ. Σημίτη είναι μοναδική, κύριε Πρόεδρε. Εγώ έχω θητεύσει σε αυτήν την Αίθουσα από το 1974. Έζησα τον Καραμανλή, έζησα τον Παπανδρέου, έζησα τον κ. Μητσοτάκη. Ποτέ δεν υπήρξε Πρωθυπουργός ο οποίος να μην ήρθε από του Βήματος της Βουλής για να αναλάβει τις ευθύνες των μελών της Κυβερνήσεως. Εδώ βρίσκόμαστε προ ενός μονίμου θεάματος, όπου ο Πρωθυπουργός σε ό,τι στραβό συμβαίνει, κατηγορεί, ότι φταίει η Κυβέρνησή του, φταίει το κόμμα του, αλλά δεν φταίει ο ίδιος. Η αποστασιοποίηση αυτή αποδεικνύει αν θέλετε και δειλία.

Εγώ δεν άκουσα κανένα Βουλευτή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να τον προκαλεί λέγοντάς του "σκοπεύω να σε καταψηφίσω". Συνεπώς δεν μπορεί να αντιληφθεί κανένας γιατί έγινε αυτή η τριήμερη συζήτηση. Προφανώς επιδιώκει απόψε στις δώδεκα η ώρα να εγκλωβίσει όλους τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όχι μόνο αυτούς που ονομάζονται "εσωκομματική αντιπολίτευση" αλλά και αυτούς που τον στηρίζουν, να σηκωθούν από το έδρανο και να πουν το μεγάλο "ναι" στον κ. Σημίτη. Μα αυτό είναι το πρόβλημα του κυρίου Πρωθυπουργού; Η άποψή μου είναι ότι απόψε παίζεται ο πρώτος γύρος. Και νικητής θα είναι ο κ. Σημίτης.

Μεθαύριο θα υπάρξει ο δεύτερος γύρος και θα είναι η κεντρική επιτροπή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και στη συνέχεια το συνέδριο και στη συνέχεια οι ευρωεκλογές. Μα αυτά είναι τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο ελληνικός λαός και αυτό το μάτς έρχεται να μεταφέρει μέσα στην Αίθουσα αυτή;

Το συμπέρασμα είναι ένα: Και από τον ανασχηματισμό, όπως έγινε, αλλά και από τη συζήτηση που επηκολούθησε, ο κ. Σημίτης στην πραγματικότητα είναι αποκομμένος από το τι συμβαίνει στον ελληνικό λαό. Δεν πήρε το μήνυμα, όπως ισχυρίστηκε το βράδυ των δημοτικών εκλογών. Και αντί ο κύριος Πρωθυπουργός να θέλει να αιφνιδιάσει με τον ψευτοανασχηματισμό, θα έπρεπε να μας αιφνιδιάσει με τη βασική του ομιλία κάνοντας συγκεκριμένες προτάσεις, δημιουργώντας ένα διαφορετικό περιβάλλον από αυτό που δημιούργησε με την ομιλία του που φυσικό ήταν να μη χειροκροτηθεί από τους κυρίους συναδέλφους. Τίποτα δεν ακούστηκε. Επανάληψη των ιδίων, των τυποποιημένων θέσεων και συνθημάτων του κυρίου Πρωθυπουργού και σε μία μάλιστα προσπάθεια να δημιουργήσει οξύτητα με τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας προκειμένου με αυτόν τον τρόπο να επιτύχει ορισμένα χειροκροτήματα τα οποία και αυτά δεν τα είχε.

Τι θα περίμενε ο απλός πολίτης να ακούσει από την ομιλία του κυρίου Πρωθυπουργού; Και πού πιστεύω ότι η Κυβέρνηση πρέπει να καταλήξει; Η προσπάθεια να υπάρξει μία προσέγγιση θέσεων μεταξύ της Κυβερνήσεως της Πλειοψηφίας στην Αίθουσα και των

κομμάτων της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, όλων των κομμάτων της Αντιπολίτευσης πάνω στα μεγάλα τα εθνικά, οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο τόπος. Θα χειροκροτούσαν όλοι τον Πρωθυπουργό αν από το Βήμα αυτό έλεγε "αντιλαμβάνομαι την αναγκαιότητα να συγκληθεί υπό την Προεδρία του Προέδρου της Δημοκρατίας μόνιμο συμβούλιο εξωτερικής και αμυντικής πολιτικής που να καθορίζει τους πάγιους στρατηγικούς στόχους της πατρίδας μας" αλλά και την απόφασή του να σταματήσει το ράβε ξήλωνε στον τομέα της παιδείας και να καθοριστεί μία διακομματική πολιτική.

Ακούστηκε ο κ. Αρσένης το πρωί να λέει τα δικά του. Κάθε νέος Υπουργός που έρχεται λέει τα δικά του. Είναι δυνατόν ποτέ η παιδεία να πάει μπροστά; Τι ζητάνε τα νιάτα της πατρίδας μας; Ζητούν να υπάρχει μια διακομματική αντιμετώπιση και τότε θα μας έβαζε όλους προ των ευθυνών μας.

Αναπτυξιακά μέτρα θα έπρεπε να προτείνει ο Πρωθυπουργός για να μειωθεί η ανεργία που μαστίζει κυρίως τους νέους ανθρώπους. Κίνητρα για τον τεχνολογικό και οργανωτικό εκσυγχρονισμό του παραγωγικού δυναμικού της οικονομίας μας, για να υπάρξει τελικά ένα κράτος το οποίο να είναι αξιόπιστο και να μην έχει εγκληματικότητα.

Αυτά έπρεπε να πει, κύριε Πρόεδρε, ο Πρωθυπουργός απ' αυτό το Βήμα και όχι να προσπαθεί να επιρρίψει τις ευθύνες στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας της εποχής 1990-1993 και επιπλέον να προσπαθεί να δημιουργήσει κλίμα οξύτητας που απεδείχθη κατά τη διάρκεια των δημοτικών εκλογών, ότι δεν το ανέχεται ο ελληνικός λαός.

Ο κύριος Πρωθυπουργός απέτυχε σε όλη του την προσπάθεια. Ψήφο εμπιστοσύνης θα πάρει. Τη ψήφο όμως της εμπιστοσύνης του ελληνικού λαού πολύ φοβάμαι ότι καθημερινά τη χάνει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ Κοσμάς Σφυρίου έχει το λόγο.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με απορία τον προηγούμενο ομιλητή, τον πρώην Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας τον κ. Έμπερτ, να αναρωτιέται για το ποια είναι η πολιτική την οποία εξέφρασε ο Πρωθυπουργός κατά τη χθεσινή του ομιλία. Φαίνεται ότι καταβάλει προσπάθεια να θολώσει τα νερά, γιατί ήταν σαφέστατη η πολιτική θέση και το στίγμα σε όλους τους τομείς, εθνικής, οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής και βέβαια ακολούθησε και η εξειδίκευση πολιτικής στους επιμέρους τομείς από τους καθ' ύλην αρμόδιους υπουργούς και χθες και σήμερα το πρωί και σήμερα το βράδυ νομίζω, πριν από τη 12η μεταμεσονύχτια που θα ψηφίσει η Εθνική Αντιπροσωπεία.

Επομένως μια προσπάθεια μηδενισμού ή θολώματος των νερών ασφαλώς δεν βγάζει την Αξιωματική Αντιπολίτευση από τη δύσκολη θέση, γιατί οι πολίτες που ασκούν την κριτική τους και εκφράζουν τα παράπονά τους πιστεύω ακράδαντα ότι έχουν το πολιτικό αισθητήριο να διακρίνουν το αναγκαίο και το εφικτό, αρκεί να είναι δίκαιο, από το επιθυμητό. Οι πολίτες που εκφράζουν δυσάρεσκα για ορισμένες αντιδημοτικές πολιτικές που αναγκάζεται να εφαρμόσει η Κυβέρνηση, έχουν το πολιτικό αισθητήριο να διακρίνουν ότι η υπευθυνότητα βρίσκεται εκεί που λέγεται η αλήθεια, έστω και αν μερικές φορές είναι δυσάρεστη και η ανευθυνότητα βρίσκεται εκεί που εκφράζεται η δημαγωγία, για να φαίνεται ευχάριστη και να αποδίδει ψηφοθηρικά.

Τώρα που εμείς οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ στηρίζουμε με την ψήφο μας τη Κυβέρνηση, ο κ. Έμπερτ προηγουμένως αναρωτήθηκε για κάποια αντιφατικά πράγματα, όπως π.χ. για την ανασφάλεια δήθεν που αισθάνεται ο Πρωθυπουργός, αλλά ο ίδιος ομολόγησε στη συνέχεια ότι δεν διέκρινε να υπάρχει κανένας Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ να απειλεί ότι πρόκειται να καταψηφίσει. Αυτό, κύριε Έμπερτ, νομίζω ότι είναι απάντηση στη δική σας απορία, στο δικό σας ερώτημα.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ: Αυτή είναι η ανασφάλειά σας.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Όμως, εκείνο που διαπίστωσα εγώ για

τρίτη μέρα είναι ότι η Νέα Δημοκρατία επιδιώκει με ρητορεία κενή περιεχομένου να προσελκύσει την εμπιστοσύνη των πολιτών.

Παρακολουθήσαμε από τον Τύπο τις τελευταίες μέρες ότι επρόκειτο να έρθει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κατά τη συζήτηση αυτή, για να παρουσιάσει συγκεκριμένες πολιτικές -και μάλιστα ανέφερε ο Τύπος- και προγραμματικές θέσεις, για το ποια θα είναι η πολιτική την οποία υπόσχεται στον ελληνικό λαό, αν ποτέ τον εμπιστευτεί.

Αυτά διαβάζαμε καθημερινά στον Τύπο και παρακολουθούσαμε με απορία τι θα πει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Δεν ακούσαμε να πει ουσιαστικά τίποτα συγκεκριμένο πάνω στην ακολουθητέα πολιτική. Βέβαια ακούσαμε γενικούς αφορισμούς, τους έχουμε ακούσει πάρα πολλές φορές, αλλά σίγουρα δεν συνιστούν πολιτική.

Μας είπε για παράδειγμα ο κ. Καραμανλής, ότι "εμείς η Νέα Δημοκρατία εκφράζουμε το νέο και το άφθαρτο". Γενικός αφορισμός. Είναι γνωστό βέβαια ότι εξελέγει Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Καραμανλής ακριβώς γιατί το ονοματεπώνυμο του είναι που παραπέμπει τον ελληνικό λαό σε συνειρμούς του παρελθόντος. Επομένως δεν μπορώ να καταλάβω πώς μπορεί να εκφράσει το νέο και το άφθαρτο.

Είπε ότι βλέπει τον Πρωθυπουργό αποδυναμωμένο, γιατί χάθηκαν κάποιοι δήμοι περισσότεροι απ' ό,τι την προηγούμενη φορά ή κάποιες νομαρχίες και εννοούσε το 1994. Ξεχνάει όμως ο κ. Καραμανλής ότι την εποχή της παντοδυναμίας του θείου του, του μεγαλύτερου Κωνσταντίνου Καραμανλή, η Νέα Δημοκρατία έχανε όλους τους δήμους και τις περισσότερες κοινότητες της χώρας. Απείχε σχεδόν παντού από την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Όμως ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, ο μακαρίτης, είχε τη διακυβέρνηση της χώρας και μάλιστα με ισχύ στα χέρια του και το ξέρετε πολύ καλά, κύριε Κωνσταντίνε Καραμανλή νεότερε, κάτι που σημαίνει ότι αυτά που λέτε είναι επιχειρήματα που δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα. Γιατί ο ελληνικός λαός θα κρίνει θετικά τη διακυβέρνηση της χώρας από το ΠΑΣΟΚ, το 2000 όταν σύμφωνα με τις συνταγματικές προθεσμίες θα κληθεί να δώσει την ψήφο του στις γενικές βουλευτικές εκλογές.

Αλλά ποια ήταν τα επιχειρήματα τα οποία επιστράτευσε η Νέα Δημοκρατία προκειμένου να πείσει, για την πολιτική της, προκειμένου να ελκύσει την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού; Εγώ δεν άκουσα κανένα. Μάλιστα υπάρχουν και επιχειρήματα τα οποία αυτοαναιρούνται από παλαιότερες θέσεις του ίδιου του σημερινού Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας. Έρχεται σήμερα και λέει ότι φταίει η Κυβέρνηση γιατί δεν έχουμε μπει ακόμα στην ΟΝΕ, όταν αποσιωπά την πραγματικότητα που βρίσκεται στην αφετηρία που πριν από πέντε χρόνια ξεκινήσαμε το 1993.

Στα μισά της διαδρομής τις αρχές του 1996 ο ίδιος ο κ. Καραμανλής έλεγε ότι οι καταστάσεις επιβάλλουν μια άλλη πολιτική, εθνική πολιτική με άμεση ενεργοποίηση και συσστράτευση όλων μας με κυβέρνηση υψηλής ευθύνης και αποτελεσματικότητας.

Αυτά τα έλεγε ως γενικός εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στο γενικό προϋπολογισμό του 1996. Αυτή η άμεση ενεργοποίηση και συσστράτευση, πράγματι είχε εφαρμοστεί σε άλλες χώρες, όπως στην Πορτογαλία, την Ιρλανδία, την Ισπανία, όταν επεδίωκαν να προσεγγίσουν με ταχύτερους ρυθμούς και τελικά πέτυχαν να μπουν ένα χρόνο νωρίτερα από μας στην ΟΝΕ. Εκεί εξασφάλισαν οπωσδήποτε πολύ καλύτερη αφετηρία, γιατί είχαν τους μισούς περίπου δείκτες σε ό,τι αφορά τον πληθωρισμό, σε ό,τι αφορά τα επιτόκια και το 1/3 περίπου των τιμών των δεικτών σε ό,τι αφορά τα ελλείμματα.

Είχαν μια συναίνεση ευρύτατη την οποία έδωσε ο πολιτικός κόσμος και είχαν και μια συναίνεση στο κοινωνικό επίπεδο μεταξύ των κοινωνικών εταίρων και πορεύτηκαν ασφαλώς με ταχύτερους ρυθμούς.

Είναι κάτι που αποσιωπάτε, κύριοι συνάδελφοι, και νομίζω, ότι στην Εθνική Αντιπροσωπεία θα πρέπει να υπογραμμίζεται ιδιαίτερα. Ποια χώρα άραγε (εκτός από το ότι ξεκίνησαν από πολύ καλύτερη αφετηρία απ' ό,τι ξεκίνησε η χώρα μας, δηλαδή πριν πέντε χρόνια) ποια άλλη χώρα έχει τόσο υψηλό ποσοστό αμυντικών δαπανών

όσο έχει η χώρα μας σαν ποσοστό του ΑΕΠ; Ασφαλώς καμιά. Απέχουν πολύ περισσότερο όλες, αλλά εμείς έχουμε την απαίτηση να έχει η Ελλάδα τον ίδιο βηματισμό προσέγγισης σε ό,τι αφορά την ΟΝΕ.

Γιατί ασκείται κριτική και λέτε ότι είναι χαμηλότερα τα ποσοστά των κοινωνικών δαπανών στην Ελλάδα.

Ακούσαμε προηγουμένως ότι στην Ελλάδα, εμφανίζουν τα διεθνή στοιχεία ότι είναι 19,5%, 20% και είναι 25%, 26% στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Ασφαλώς τα ποσοστά των κοινωνικών δαπανών δεν είναι τα επιθυμητά. Όλοι θα θέλαμε να είναι πολύ υψηλότερα αλλά όμως είναι γεγονός ότι υπάρχει ο σημαντικότερος περιορισμός που επιβάλλεται από το υψηλότερο ποσοστό των αμυντικών δαπανών που δαπανά ο ελληνικός λαός, έναντι οποιασδήποτε άλλης χώρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που εάν δεν υπήρχε αυτό το ιλιγγιώδες ποσοστό, οι κοινωνικές δαπάνες θα ήταν σημαντικά υψηλότερες.

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής, κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ)

Παρ'όλα αυτά είναι γνωστό ότι βελτιώνονται και τώρα που το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν έχει ξεπεράσει το 3,5% συν 3,5% φέτος και σύντομα πάνω από 4% πρέπει να συμβαδίζει και η αύξηση των κοινωνικών δαπανών ώστε σταδιακά να βελτιώνεται και να επιδιώκεται και η κοινωνική συνοχή, παράλληλα με το στόχο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος, κ. Αναστάσιος Ιντζές, έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα αποτελέσματα των πρόσφατων νομαρχιακών και δημοτικών εκλογών ιδιαίτερα όμως των νομαρχιακών από τα οποία μπορούν να βγουν συγκρίσιμα και γι'αυτό ασφαλή πολιτικά συμπεράσματα απέδειξαν περίτρανα και σαφέστατα ότι ο ελληνικός λαός, το εκλογικό σώμα αποδοκίμασε την ασκουμένη εδώ και δυο χρόνια νεοφιλελεύθερη και γι'αυτό αντιλαϊκή πολιτική της Κυβέρνησης.

Επίσης, αποδοκίμασε την εξωτερική μας πολιτική που χαρακτηρίζεται από εξάρτηση και ενδοτικότητα και που κατατρώχεται από το σύνδρομο του φόβου του απομονωτισμού και γι'αυτό επιζήμια για τα κρατικά μας συμφέροντα και για τα εθνικά μας δικαιώματα.

Τέλος, αποδοκίμασε με την ευμηγορία του ο ελληνικός λαός τις ολιγωρίες, τις ανεπάρκειες και πολλές φορές και την ανικανότητα πολλών μελών της Κυβέρνησης.

Η αύξηση της ανεργίας ιδίως στους νέους από δεκαοκτώ έως τριανταπέντε ετών, επιστήμονες και μη, στις γυναίκες καθώς και στους άνω των πενήντα ετών δυναμένων να εργασθούν είναι αποτέλεσμα της αποδιάρθρωσης της βιομηχανικής και γενικότερα της παραγωγικής βάσης της χώρας μας.

Οι άκρατες ιδιωτικοποιήσεις χωρίς στρατηγικό σχέδιο με το ξεπούλημα του δημοσίου πλούτου για να καλυφθούν προσκαίρως δημοσιονομικά ελλείμματα, για να δημιουργηθούν τεχνητά αποτελέσματα που να προσεγγίζουν τα κριτήρια της Συνθήκης του Μάαστριχτ, η πτώση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων, λόγω μείωσης της αγοραστικής δύναμης των μισθών, των ημερομισθίων και των συντάξεων και της ταυτόχρονης υπερφορολόγησης των πλασματικών εισοδημάτων των χαμηλών εισοδηματικών κοινωνικών στρωμάτων, μισθωτών, συνταξιούχων, ελεύθερων επαγγελματιών με τα αντικειμενικά κριτήρια φορολόγησης με τη μη αναπροσαρμογή του αφορολογήτου ποσού και με τη μη αναπροσαρμογή των φορολογικών κλιμακίων, η συρρίκνωση και η αποδιοργάνωση του κοινωνικού κράτους και του Εθνικού Συστήματος Υγείας, η διόγκωση του αριθμού των Ελλήνων πολιτών, οι οποίοι φθάνουν τα δύο εκατομμύρια, που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, η κατάργηση εργατικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων, κατακτη-

θέντων με ιδρώτα, αγώνες και αίμα, η κατάργηση του οκταώρου, η κατάργηση της υπερωριακής αμοιβής, η μερική απασχόληση, τα λεγόμενα, Τοπικά Σύμφωνα Απασχόλησης, τα ΤΣΑ, δηλαδή φθηνή η μαύρη εργασία όλα αυτά στο όνομα δήθεν των διαρθρωτικών και εκσυγχρονιστικών προσαρμογών ή αλλαγών, στην ουσία για τη μείωση του κόστους παραγωγής που οφείλεται στην αμοιβή της εργασίας και αύξηση της αμοιβής του κεφαλαίου ανά μονάδα εργασίας.

Τα εθνικά μας θέματα είναι ή στάσιμα ή καρκινοβατούν ή και πολλές φορές είναι χειρότερα σήμερα από χτες.

Όχι βεβαίως γιατί οι αντίπαλοί μας, γείτονες και μη, πείθουν τους διεθνείς οργανισμούς, τη διεθνή κοινή γνώμη και εκείνες τις δυνάμεις, εθνικά κράτη που πολλές φορές υπαγορεύουν τα διεθνή τεκταινόμενα, αλλά οφείλεται επειδή εγκαταλείπονται από εμάς τα εθνικά μας θέματα. Και αναφέρομαι στο όνομα των Σκοπίων. Έχει, κύριοι συνάδελφοι, εγκαταλειφθεί από την ελληνική Κυβέρνηση το όνομα, έχει χαριστεί. Είναι θέμα χρόνου η αναγνώριση. Και τότε θα μας πουν τι να κάνουμε, εμείς δώσαμε τη μάχη στον ΟΗΕ, ενώ δεν τη δίνουν, έχουν συναινέσει εν σιωπή και θα πουν, αφού το επέβαλε ο ΟΗΕ, το Συμβούλιο Ασφαλείας τι να κάνουμε;

Οι ελληνοαλβανικές σχέσεις είναι ετεροβαρείς όταν οι γείτονές μας Αλβανοί στα χάλια που βρίσκονται θέτουν θέμα αμοιβαιότητας ιδρύσεων σχολείων στην Αλβανία και στην Ελλάδα για τους λαθρομετανάστες Αλβανούς, όταν θέτουν θέμα αμοιβαιότητας για άνοιγμα προξενείων επειδή εδώ έχουμε πεντακόσιες χιλιάδες Αλβανούς προσωρινούς λαθρομετανάστες και εμείς έχουμε μειονότητα με διεθνείς συνθήκες κατοχυρωμένα τα δικαιώματά της. Τότε αυτό δεν λέγεται εξωτερική πολιτική, λέγεται ενδοτική, υποχωρητική πολιτική, διότι δίνουμε την εντύπωση και ότι είμαστε ευεπίφοροι σε διεθνείς πιέσεις. Έτσι όμως δεν διασφαλίζονται τα εθνικά μας συμφέροντα, ούτε φυσικά τα εθνικά μας δίκαια, δικαιώματα.

Και στο Αιγαίο και στην Κύπρο και με τους S300 έχει γίνει το γεφύρι της Άρτας η εγκατάσταση των S300. Ούτε καν ως διαπραγματευτικό επιχείρημα δεν χρησιμοποιούνται και μονομερώς αναβάλουμε την εγκατάστασή τους, χωρίς καμία αμοιβαία παραχώρηση από την άλλη πλευρά.

Και βέβαια οι σύμμαχοι και καλοθελητές μεσολαβητές στα ελληνοτουρκικά, εφόσον ξέρουν εκ των προτέρων ποιος θα υποχωρήσει, οι πιέσεις ασκούνται μονόπλευρα προς την ελληνική πλευρά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφέρθηκα στους λόγους για τους οποίους καταψηφίστηκε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Αυτοί ήταν λόγοι πολιτικοί. Υπάρχουν όμως και λόγοι υποκειμενικοί. Υπάρχουν ανεπαρκείς Υπουργοί. Είναι πρωτοφανές, εδώ ο κ. Μητσοτάκης θα με επιβεβαιώσει. Κάποτε υπήρχαν Υπουργοί, υπήρχαν προγράμματα, υπήρχε ικανότητα να γίνουν έργα. Δεν υπήρχαν χρήματα. Για πρώτη φορά στην ιστορία του ελληνικού κράτους υπάρχουν χρήματα λιμνάζοντα και δεν μπορούν να τα απορροφήσουν Υπουργοί, είτε λόγω ανυπαρξίας προγραμμάτων είτε και λόγω καθυστερήσεων με πολλά ερωτηματικά, γιατί αυτές οι καθυστερήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Υπουργείο Παιδείας δεν έχει απορροφήσει δισεκατομμύρια πιστώσεων από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το Υπουργείο Δημοσίων Έργων κλπ., το ΠΕΧΩΔΕ, επί (10) δέκα χρόνια γίνεται ο δρόμος ΠΑΘΕ (Πατρών-Αθηνών-Θεσσαλονίκης-Ευζώνων) και άλλα τόσα η Εγνατία Οδός και δεν υπάρχει ορίζοντας αποπεράτωσής τους ούτε το 2006. Άλλο που η Εγνατία είναι δρόμος επαρχιακός. Δεν έχει τις προδιαγραφές των αυτοκινητοδρόμων και οι έχουν ενταχθεί για τη χρηματοδότησή τους από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης στα ευρωπαϊκά δίκτυα.

Τι να πω για το Μετρό Θεσσαλονίκης; Είναι ντροπή, είναι απαξίωση της εκτελεστικής εξουσίας. Επί έξι χρόνια να γίνονται διαπραγματεύσεις μεταξύ του Υπουργείου Δημοσίων Έργων, Περιβάλλοντος κλπ. και των αναδόχων. Τέσσερα χρόνια με τον ένα και μπαίνουμε στον τρίτο χρόνο για το δεύτερο. Και ακόμα διαπραγματεύμαστε. Και εάν πιστέψουμε αυτά που λέει η Κυβέρνηση υπάρχουν εγγεγραμμένες σε κωδικούς του προϋπολογισμού πιστώσεις γύρω στα διακόσια δισεκατομμύρια

λένε. Ειδικότερα για το Μετρό Θεσσαλονίκης πιστεύω ότι όταν θα έλθει στη Βουλή η συζήτηση της σχετικής σύμβασης, θα αποκαλυφθεί ένα μεγάλο οικονομικό σκάνδαλο. Διότι δεν μπορεί να μειώνονται οι προδιαγραφές των τεχνικών έργων των τευχών δημοπράτησης κατά το ήμισυ και να αυξάνονται τα κόστη. Θα πω ένα παράδειγμα. Οι αποβάθρες, οι ράμπες που θα κατεβαίνουν από το Μετρό οι μεταφερόμενοι πολίτες, από ενενήντα μέτρα μήκους γίνονται εξήντα μέτρα, τα βαγόνια από πενήντα γίνονται τριάντα πέντε -αναφέρω μόνο δύο στοιχεία- και το κόστος αυξάνει κατά διακόσια είκοσι δισεκατομμύρια. Και η διαπραγμάτευση συνεχίζεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα εδικαιολογείτο η πρόταση ψήφου εμπιστοσύνης από την Κυβέρνηση που ζητά από τη Βουλή, εάν έχει αλλάξει πολιτική. Και θα λέγαμε πράγματι ότι παρουσιάζει μία άλλη πολιτική και ζητά ψήφο εμπιστοσύνης, διότι αυτή η πολιτική που εφάρμοζε ήδη έχει εγκριθεί από τη Βουλή αμέσως μετά τις εκλογές του 1996.

Δεύτερον, εάν άλλαζε τα πρόσωπα εφαρμόζοντας την ίδια πολιτική λόγω ανικανότητας, θα έλεγα πάλι εδικαιολογείτο. Αλλά δύο Υφυπουργούς άλλαξε και έναν Υπουργό. Τι έκανε επομένως; Απλούστατα, λύνει εσωτερικά προβλήματα.

Τρίτον, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίναμε μάρτυρες στο τριήμερο ενός πλειοδοτικού πλειστηριασμού μεταξύ Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ, ποιο κόμμα θα εφαρμόσει καλύτερα, ταχύτερα, ίσως και αποτελεσματικότερα εκείνη την πολιτική, που θα οδηγήσει με βεβαιότητα και σε σύντομο χρονικό διάστημα την ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ, με τα γνωστά δυσμενή αποτελέσματα.

Αυτό και μόνο δείχνει την ταυτότητα των δύο κομμάτων ιδεολογικά και πολιτικά και γι'αυτό υπάρχει αυτό το αδιέξοδο και η συζήτηση γίνεται σε διαδικαστικά θέματα εάν είναι, κομματική η διαδικασία ή κοινοβουλευτική. Γι'αυτούς όλους τους λόγους θα καταψηφίσουμε την Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Εθνικής Αμύνης, κ. Απόστολος - Αθανάσιος Τσοχατζόπουλος έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ - ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή μας συζήτηση η οποία διεξάγεται στο πλαίσιο μίας ίσως όχι εξαιρετικά συχνής, αλλά πάντως συνηθισμένης διαδικασίας, κοινοβουλευτικής εμβέλειας και επιτροπής δεν γίνεται ασφαλώς για να διαπιστωθεί εάν η Κυβέρνηση διαθέτει ή όχι την εμπιστοσύνη της Βουλής. Άλλωστε δεν υπάρχει κανένα θολό τοπίο ως προς το ότι το ΠΑΣΟΚ έχει λαϊκή εντολή για να κυβερνήσει για μία τετραετία. Και είναι γεγονός ότι η Κυβέρνηση σταθερά έχει την άνετη πλειοψηφία της Βουλής.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση γίνεται με σκοπό να αναδειχθούν με τον σαφέστερο και θεσμικά επισημότερο τρόπο τα μείζονα πολιτικά ζητήματα που αντιμετωπίζει η χώρα, για να συζητηθούν τα μηνύματα που έστειλε και στέλνει η κοινωνία, να αντιπαρατεθούν πολιτικές, να διαπιστωθούν τα περιθώρια συγκλίσεων, εάν αυτά υπάρχουν και όπου υπάρχουν.

Δυστυχώς μόνο κάτι τέτοιο δεν φαίνεται να γίνεται αυτό το τριήμερο. Διότι, αντί να ακούσουμε για εναλλακτικές πολιτικές, αντί να ακούσουμε για προτάσεις, αντί να συνειδητοποιήσουμε ότι είμαστε στο μέσον της κυβερνητικής τετραετίας του ΠΑΣΟΚ που διήνυσε με επιτυχία και πέτυχε συγκεκριμένα θέματα, που έχει αυτήν τη στιγμή πραγματικά στο μεσοδιάστημα την ευκαιρία με βάση το αποτέλεσμα των νομαρχιακών και δημοτικών εκλογών, να προχωρήσει σε μία ανάλυση των μηνυμάτων και να συνειδητοποιήσει τη στάση της κοινής γνώμης και να καταθέσει δικές του προτάσεις, νέες για την πορεία στα επόμενα δύο χρόνια, σε μια συζήτηση με τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, ιδιαίτερα με της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, επιτρέψτε μου να πω ότι απογοήτευση πρέπει να έχει καταλάβει τον ελληνικό λαό.

Εγώ προσωπικά δεν αιφνιδιάστηκα, ακούγοντας το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και με τη συζήτηση και την παρέμβαση του αρχηγού του να επιχειρεί δυστυχώς με

αλαζονεία και αυταρέσκεια θα έλεγα ίσως και με υπερφίαλο τρόπο να "στολίσει" την Κυβέρνηση με μια σειρά αφορισμών και κοσμητικών επιθέτων, όμως καμία πρόταση για τη δική της συμβολή στην εξέλιξη και την πορεία της χώρας.

Και το κύριο ζήτημα είναι τι κρύβει και τι φανερώνει η στάση αυτή της Νέας Δημοκρατίας. Επιτρέψτε μου -και πρέπει να το πω ξεκάθαρα- αλλά για μένα κρύβει ένα ξεπερασμένο λαϊκισμό, την αδυναμία της να προτείνει μια εναλλακτική πρόταση για το έθνος και την κοινωνία, την καιροσκοπική της συμπεριφορά. Φανερώνει όμως ταυτόχρονα τις μεγάλες αντιφάσεις της και την ανικανότητά της να εμφανιστεί ως κυβερνητική δύναμη.

Κατανού όμως απόλυτα την αδυναμία της Νέας Δημοκρατίας. Είναι σε μια εποχή που δεν είναι ευνοϊκή γι' αυτή. Συνυπάρχει σήμερα με κάτι που δεν μίλησε και την αφορά, την άτακτη και γενική υποχώρηση του νεοφιλελευθερισμού που αυτή εκφράζει και προτείνει. Σήμερα όλοι και παντού στις ΗΠΑ, στην Ευρώπη, ακόμη και στη Ρωσία διαπιστώνουμε ότι η αχαλίνωτη εικόνα της ελεύθερης αγοράς όχι μόνο δεν απέδωσε όσο είχε φανεί και αναμενόταν από κάποιους να προκαλέσει και να βοηθήσει, αλλά δημιούργησε κοινωνικές και οικονομικές κρίσεις.

Σήμερα το γενικό πολιτικό κλίμα χαρακτηρίζεται σε όλο τον κόσμο από μια επανεπιβεβαίωση του ρόλου του κράτους. Όχι από κρατισμό για τον οποίο έχουμε μια σαφή και ξεκάθαρη άποψη, αλλά από την ανάγκη εφαρμογής συγκεκριμένων πολιτικών, από την επανεπιβεβαίωση της κοινωνίας και της πολιτικής αλλά και από προσπάθειες για επαναπροσδιορισμό σαφή και συγκεκριμένο της σχέσης της οικονομίας και της πολιτικής, με σκοπό βέβαια στη σύγχρονη εποχή να απελευθερωθούν πραγματικά οι δημιουργικές δυνατότητες της αγοράς, της κοινωνίας όχι όμως και για την αποχαλίνωση της αγοράς.

Ειδικότερα στην Ευρώπη, που ελπίζω να το έχετε αντιληφθεί, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, αλλάζει πλέον ριζικά μετά τις τελευταίες εξελίξεις σε όλες τις Ευρωπαϊκές χώρες, την Ευρώπη του Ζοσπέν, του Μπλερ, του Νταλέμα, τώρα και του Σρέντερ, σ' αυτήν τη δική μας νέα Ευρώπη το μήνυμα είναι κάτι παραπάνω από σαφές. Η αντιμετώπιση των μεγάλων προβλημάτων όπως το πρόβλημα της ανεργίας, της ανάπτυξης του περιβάλλοντος είναι το περιεχόμενο πλέον κοινών ευρωπαϊκών πολιτικών που σε ευρωπαϊκό επίπεδο προκύπτουν από την ανάγκη των ευρωπαϊκών κοινωνιών. Επιβάλλονται από τις δημοκρατικές πλειοψηφίες των λαών τους και εφαρμόζονται από εκείνες τις πολιτικές δυνάμεις, που πιστεύουν ότι η καρδιά της λύσης των προβλημάτων αυτών δεν βρίσκεται στα ξεπερασμένα μονεταριστικά μέτρα και στο έλεος των δυνάμεων της αγοράς, αλλά στον αποφασιστικό ρόλο της κοινωνίας και της δυναμικής της.

Κανείς δεν αμφισβητεί ότι ο Χέλμουτ Κολ υπήρξε ένας μεγάλος πολιτικός και για τη Γερμανία και για την Ευρώπη. Εκείνο όμως που ηττήθηκε κάτω από το βάρος των μεγάλων κοινωνικών προβλημάτων που δημιούργησε είναι η νεοφιλελεύθερη πολιτική του πρόταση που ξεπεράστηκε οριστικά, πλέον, μετά από είκοσι χρόνια επικυριαρχίας. Σήμερα πλέον, οι οριακές της δυνατότητες έχουν γίνει κατανοητές και γι' αυτό αναζητείται από το σύνολο των ευρωπαϊκών χωρών μια νέα πορεία η οποία θα διαμορφώσει νέες προοπτικές και νέες δυνατότητες συνεργασίας, ανάπτυξης και αντιμετώπισης της ανεργίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο της συνεργασίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο και της προσφοράς στην ανάπτυξη και στο τοπικό επίπεδο, όλων εκείνων των επιπρόσθετων μέτρων και ποσοστών ανάπτυξης που έχουν ανάγκη οι ευρωπαϊκές χώρες για να μπουσιν σε μια νέα εποχή, να ξεπεράσουν επιτέλους οριστικά τη στασιμότητα των τελευταίων είκοσι ετών. Και αν κάποιος δεν θέλουν να το καταλάβουν δεν έχουν παρά να συγκρίνουν την πραγματική αύξηση των εισοδημάτων της Ευρώπης τα τελευταία είκοσι χρόνια, σε σχέση με το παρελθόν. Βρίσκονται όσον αφορά τα πραγματικά εισοδήματα εκεί που ήταν πριν είκοσι χρόνια η Ευρώπη. Είναι το αποτέλεσμα της νεοφιλελεύθερης πολιτικής, το αποτέλεσμα των περιορισμών που έθεσε ο νεοφιλελευθερισμός

στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της Ευρώπης.

Να λοιπόν γιατί κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να έχετε τύχη και περιορίζετε σε άναρθρες κραυγές και επιθέσεις. Η πολιτική ιδεολογία της Νέας Δημοκρατίας την οποία προσπαθήσατε να υποκρύψετε αλλά και δεν παρουσιάσατε δεν συνιστά τίποτε άλλο αλλά εντάσσεται στο πλαίσιο αυτής της εξέλιξης σε ολόκληρη την Ευρώπη και αποτελεί μια αναχρονιστική αναρθρογραφία. Είστε λοιπόν εκ των πραγμάτων το παλιό και το ξεπερασμένο. Γι' αυτό δεν έχετε να προσφέρετε τίποτε μα απολύτως τίποτε στις νέες προκλήσεις της εποχής, στα νέα προβλήματα που παρουσιάζονται, στην πολυσύνθετη δύσκολη κοινωνική πορεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η αλαζονεία που παρουσιάστηκε από τη μεριά σας με τις τοποθετήσεις των εκπροσώπων σας και του Αρχηγού σας, εντοπίζεται και σε ένα άλλο σημείο. Επιχείρησε να μηδενίσει πλήρως τα αποτελέσματα της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης. Και αυτό αποδεικνύει μια βαθιά περιφρόνηση στις θυσίες του ελληνικού λαού, διότι σ' αυτές στηρίχθηκαν αναμφισβήτητα τα θετικά αποτελέσματα της κυβερνητικής πολιτικής, στην εντυπωσιακή βελτίωση των μακροοικονομικών μεγεθών.

Ασφαλώς, κύριοι συνάδελφοι, θα ήταν πολύ καλύτερα -και θα το επιθυμούσαμε και εμείς και αποτελεί αντικείμενο διαλόγου εσωτερικά μέσα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.- να έχουμε προχωρήσει περισσότερο, να έχουμε πλησιάσει και την ονομαστική σύγκλιση, να έχουμε πετύχει όρους εξέλιξης στην αναπτυξιακή και κοινωνική διάρθρωση όπως εμείς θα θέλαμε. Όμως και οι ονομαστικές αυτές επιτυχίες, που αναμφισβήτητα επιδείξαμε στα μακροοικονομικά μεγέθη μέχρι το μέσο της κυβερνητικής τετραετίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δηλαδή σ' αυτά τα δύο χρόνια, είναι επιτεύγματα από το μόχθο και τις θυσίες του Έλληνα εργαζόμενου. Ανήκουν σε όλους μας, επειδή τα κερδίσαμε όλοι μας. Ποιοι είστε εσείς, κύριοι, που απεμπλοείτε όλα αυτά και αρνείστε στον Έλληνα πολίτη το προϊόν του μόχθου του;

Και κάτι ακόμα. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και θέλω να είμαι πάρα πολύ καθαρός- έλαβε το μήνυμα των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών. Έχει πλήρη συναίσθηση ότι στον πολίτη παραμένουν ερωτηματικά και για τις επιμέρους πολιτικές μας, αλλά και για τη συνολική αποτελεσματικότητα της πολιτικής μας. Λάβαμε και το μήνυμα ότι καλό θα ήταν να είχαν κατανεμηθεί τα βάρη δικαιότερα από την ένταξη της Ελλάδας στην ΟΝΕ. Δεν μπορούμε όμως να παραγνωρίζουμε ότι το 90% του ελληνικού λαού τα αποδέχεται. Γνωρίζει και στηρίζει, αλλά συγχρόνως λέει ότι αποτελεί όχι πανάκεια, αλλά εθνικό στόχο.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. καλείται σήμερα με τις εμπειρίες που έχει επιδείξει, με την ικανότητα και τη θέληση, να μετατρέψει το μήνυμα αυτό των εκλογών σε ακόμη μεγαλύτερη δημιουργική δύναμη και ακόμη μεγαλύτερη παραγωγική δράση.

Γιατί η Νέα Δημοκρατία νομίζει ότι το δυσμενές -το παραδεχόμαστε- για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αποτέλεσμα των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών της δίνει το δικαίωμα να μηδενίζει ολοκληρωτικά και να καταγγέλλει την κυβερνητική πολιτική; Και καταγγέλλει συνολικά την Κυβέρνηση και την πολιτική της, όπως το έκανε αυτές τις δύο ημέρες, σε αντίθεση με αυτά που νομίζω σωστά για την παράταξή σας έπραξε το βράδυ των εκλογών, όπως και κατά τη διάρκεια των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών, την προετοιμαστική περίοδο. Τότε μας λέγανε ότι αυτές είναι δημοτικές εκλογές, δεν έχουν πολιτικό μήνυμα και ξαφνικά τις τελευταίες ημέρες πλέον, ούτε λίγο ούτε πολύ, επειδή υπήρξε ένα θετικό αποτέλεσμα αναμφισβήτητο για τη Νέα Δημοκρατία στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές, αποκτά τώρα το δικαίωμα να αμφισβητεί την ικανότητα της Κυβέρνησης να κυβερνήσει, την υποχρέωση που έχει απέναντι στον ελληνικό λαό να ολοκληρώσει την πορεία και το έργο της. Να, λοιπόν, η αντίφαση σας, η οποία αν θέλατε να ήσασταν συνεπείς με έναν τέτοιο στόχο, κύριοι, δεν είχατε παρά να ζητήσετε εκλογές. Τι αποδεικνύουν όλα αυτά; Την αδυναμία της Νέας Δημοκρατίας να λειτουργήσει

ακόμη και ως υπεύθυνη Αντιπολίτευση και ακόμη λιγότερο ως κόμμα, έστω με μια κάποια κυβερνητική φερεγγυότητα. Δεν μπορείτε, λοιπόν, γι'αυτό και κρύβεστε πίσω από ανεύθυνες καταγγελίες και θορύβους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Στη Νέα Δημοκρατία απευθύνεστε ή στον κ. Σημίτη;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Περαιστικά με την ευκαιρία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., κυρίες και κύριοι, όπως ήδη τόνισα, έλαβε το μήνυμα δυσάρεσκιας των νομαρχιακών και δημοτικών εκλογών. Και γι'αυτό εμείς έχουμε προγραμματίσει να σταθούμε με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα και ταχύτητα στην υλοποίηση της αναπτυξιακής διάστασης της πολιτικής μας, στην κοινωνική διάσταση της πολιτικής μας, στην υλοποίηση μέτρων για την κοινωνική συνοχή, για το περιβάλλον και την ποιότητα ζωής, για την ολοκλήρωση της θεσμικής ανασυγκρότησης της χώρας, για το άτομο και τον πολίτη, για την αναζωογόνηση οραμάτων και ιδανικών, σε μία εποχή, όπου όσο μεγαλύτερη φαίνεται η απομάκρυνση από οράματα και ιδανικά, τόσο μεγαλύτερη αποδεικνύεται η δίψα όλων να ζουν και με οράματα και με ιδανικά.

Στις πολιτικές μας αυτές που εναρμονίζονται με τις ανάγκες των καιρών, αλλά και τις τάσεις που επικρατούν στην Ευρώπη και αλλού, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν και παραμένει ανοικτό σε προγραμματικό διάλογο με όλες τις δυνάμεις που μπορούν να ενταχθούν σε αυτήν την προοπτική. Και ο προγραμματικός αυτός διάλογος είναι αναγκαίος για την προοπτική προγραμματικών συγκλίσεων. Στοιχεία που αναφέρονται σε αυτόν τον διάλογο ήδη αναπτύσσονται σε διάφορους χώρους στην κοινωνία, ακόμη και μέσα στο ίδιο μας το κόμμα με ζωηρότητα πολλές φορές, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι υπάρχει διχασμός ή αδυναμία κοινής συμπόρευσης.

Επιτρέψτε μου να θυμίσω την παλιά φράση "άλλες είναι οι αντιφάσεις ανάμεσα στο λαό και άλλες είναι οι αντιφάσεις ανάμεσα στο λαό και στους καταπιεστές του", όπως θυμάστε και γνωρίζετε πολύ καλά, κύριοι συνάδελφοι.

Υπογραμμίζω, λοιπόν, ότι η συμβολή όλων, η συμβολή κάθε προοδευτικής δύναμης γενικότερα, μπορεί να είναι χρήσιμη. Αισθάνομαι όμως και την ανάγκη να προειδοποιήσω ότι από τις συμβολές αυτές κρίνεται το πολιτικό θάρρος, η υπευθυνότητα και η φερεγγυότητα του κάθε ενός ξεχωριστά.

Ο ρόλος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην πορεία της Ελλάδας στον 21ο αιώνα, είναι να συμβάλει με όλες τις δικές του δυνάμεις, με όλες τις εμπειρίες και τα διδάγματα που άντλησε και αντλεί με τη δική του δυναμική, σε ακόμα μεγαλύτερη δημοκρατική αφύπνιση της κοινωνίας, στο μετασχηματισμό των κοινωνικών και εθνικών αναγκαιοτήτων, σε υπεύθυνη και αποφασιστική κυβερνητική πράξη.

Από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να επαναλάβω, ζητά ο λαός σήμερα λύση στα προβλήματα. Να είστε σίγουροι ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα δώσει και πάλι τη διέξοδο στην αγωνία του λαού μας για το μέλλον, για ένα καλύτερο αύριο. Και εμείς, ως οι κύριοι αποδέκτες του μηνύματος του ελληνικού λαού, θα σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων, θα εργασθούμε σκληρά για να το ικανοποιήσουμε, θα συνθέσουμε τις νέες προτάσεις, όπως πάντα πάντα νικηφόρα στο παρελθόν, γιατί γνωρίζουμε ότι ο ελληνικός λαός προσβλέπει σε εμάς.

Το μήνυμα είναι δικό μας, αφορά τη σχέση μας με τον ελληνικό λαό. Είναι μία ιδιότυπη σχέση είκοσι πέντε ετών, που εσείς βέβαια αδυνατείτε ίσως να την κατανοήσετε και γι' αυτό δεν θα μπορούσατε, σ' αυτήν την προοπτική, να εμποδίσετε ούτε το ρόλο μας ούτε τη συμβολή μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να πω ότι ανεξάρτητα των πολιτικών αξιολογήσεων, τις συγκυρίες και των δεδομένων τα οποία υπάρχουν, στο κατώφλι του 21ου αιώνα οι λαοί της Ευρώπης στη Δύση και στην Ανατολή ζουν με ριζικά νέες πραγματικότητες και νέες συνθήκες.

Σε αυτήν τη νέα κατάσταση, η Ελλάδα έθεσε ως στόχο την προώθηση μίας πολιτικής ασφάλειας και συνεργασίας, της οποίας οι κύριοι άξονες είναι η ανάπτυξη της ευρωπαϊκής ασφάλειας με την

προώθηση της ΚΕΠΑ και τη μετατροπή της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης σε ένα μηχανισμό ικανό να υλοποιήσει τις αποφάσεις της σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Είναι ιδιαίτερα θετικό -όπως είδατε τις τελευταίες ημέρες- το ότι πράγματι φαίνεται μία μεταστροφή στο επίπεδο της Ευρώπης. Ακόμη και η Μεγάλη Βρετανία έρχεται και συμφωνεί και λέει: "Ναι, μία κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας για την Ευρωπαϊκή Ένωση".

Βλέπετε, είναι πλέον αναπόφευκτο. Η νέα Ευρώπη, η Ευρώπη με το κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα, η Ευρώπη με την Οικονομική και Νομισματική Ένωση δεν μπορεί παρά να αναλάβει και ένα μεγαλύτερο βάρος ευθύνης στη διασφάλιση της ασφάλειας. Ανάπτυξη χωρίς ασφάλεια δεν γίνεται και η ασφάλεια για να υπάρξει απαιτεί την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη και τη βελτιωμένη ανταγωνιστικότητα της ευρωπαϊκής οικονομίας. Να, λοιπόν, γιατί και η Ευρώπη πλέον κινείται, με βάση τις αλλαγές που είπα προηγουμένως και σε αυτό το επίπεδο, προς μία νέα κατεύθυνση.

Δεύτερον, προωθήσαμε, αγαπητοί συνάδελφοι, στην ιδιαίτερα ασταθή περιοχή των Βαλκανίων, μία πολιτική περιφερειακής ασφάλειας, ειρήνης και συνεργασίας.

Στη βάση αυτής της πολιτικής μας τον περασμένο Δεκέμβρη, στις Βρυξέλλες, συμφωνήσαμε για τη νέα δομή του ΝΑΤΟ που για πρώτη φορά, μετά από τόσα χρόνια, κατοχυρώνει πλήρως την Ελλάδα και την καθιστά ισότιμο μέλος της Ατλαντικής Συμμαχίας, με όλες ακριβώς τις δυνατότητες που έχει και η Τουρκία και είχε μέχρι σήμερα.

Παράλληλα, και σε μεγάλο βαθμό με την ελληνική Προεδρία στην ΔΕΕ, διαμορφώσαμε μία ενεργότερη και αποφασιστικότερη προοπτική, στο πλαίσιο της Κοινής Ευρωπαϊκής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας, (την ΚΕΠΑΑ) ενώ με την περιφερειακή συνεργασία στα Βαλκάνια, δημιουργήθηκε ήδη η πολυεθνική δύναμη Νοτιοανατολικής Ευρώπης, η οποία θα λειτουργήσει από την επόμενη χρονιά και έτσι επιβεβαιώνουμε τον καθοριστικό ρόλο της Ελλάδας ως βασικού παράγοντα που εγγυάται την ασφάλεια, παίρνει πρωτοβουλίες για τη συνεργασία και τη σταθερότητα στην περιοχή, παρεμβαίνει σε όλους τους διεθνείς οργανισμούς και αναβαθμίζει έτσι το ειδικό βάρος της χώρας. Διότι μέσα από το ειδικό βάρος της Ελλάδας για τους όρους ασφάλειας, σταθερότητας και συνεργασίας στην περιοχή, μας δίνεται η δυνατότητα να επιβεβαιώσουμε τον ισότιμο ρόλο μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Στη βάση ακριβώς αυτής της ικανότητάς μας να παρεμβαίνουμε αποφασιστικά συμβάλλουμε στη διαμόρφωση των συνθηκών ασφάλειας και της ειρήνης της περιοχής.

Αυτό βέβαια έρχεται να συμβάλει αποφασιστικά και στην αντιμετώπιση της αναθεωρητικής πολιτικής της Τουρκίας, η οποία παραμένει -ως γνωστόν- η μεγάλη απειλή για την ασφάλεια και τη σταθερότητα στην περιοχή. Το τι πλέον κάνει η Τουρκία, είναι γνωστό σε όλους, δεν χρειάζεται να το επαναλάβω. Εμμένει σταθερά σ' αυτήν την πολιτική αμφισβήτησης έναντι της Ελλάδας, σε μια προσπάθεια να ανατρέψει την εικόνα και τη σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση προς δικό της όφελος, ανταγωνιζόμενη ουσιαστικά στις σχέσεις της με την Ευρώπη, όχι μόνο την Ελλάδα, αλλά όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, ώστε να αναδειχθεί ως περιφερειακή δύναμη, η οποία μπορεί να επηρεάσει τις εξελίξεις στην περιοχή.

Στη βάση αυτής της δυνατότητας εξέλιξης, γεγονός που είδαμε στο Ιράκ, στη Συρία και σε άλλες περιοχές, προσπαθεί να εμποδίσει την εξέλιξη του Κυπριακού και από την άλλη μεριά να παρεμποδίσει την ένταξη της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Απέναντι σ' αυτήν την προοπτική και συμπεριφορά της Τουρκίας, είναι σταθερή η αμυντική μας πολιτική, η πολιτική της αμυντικής επάρκειας, που αποσκοπεί στην αποφασιστική ενίσχυση της αποτρεπτικής ικανότητας και του αξιόμαχου των Ενόπλων Δυνάμεων, η οποία έγινε πραγματικότητα.

Προχωρήσαμε σε ελάχιστο χρονικό διάστημα σε αναθεώρηση της υπάρχουσας δομής των Ενόπλων Δυνάμεων, στο νέο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα ανάπτυξης και εκσυγχρονισμού.

Τα αποτελέσματα υλοποίησης του ΕΜΠΑΕ με τα μείζονα προγράμματα είναι σε πλήρη εξέλιξη. Για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια δίνεται η δυνατότητα πλήρους υλοποίησης ενός μεσοπρόθεσμου προγράμματος, που θα μειώσει τη διαφορά του εξοπλιστικού επιπέδου, που έχουμε με την Τουρκία.

Εάν λάβουμε υπόψη μας ότι την άνοιξη της επόμενης χρονιάς, με την προμήθεια και των τελευταίων προγραμμάτων, εξοπλισμών, σε συνδυασμό και μ' αυτά τα οποία προβλέπεται να προχωρήσουν στη διάρκεια της χρονιάς, θα έχουμε ουσιαστικά υλοποιήσει το σύνολο του πενταετούς προγράμματος 1996-2000. Παράλληλα θα εγκρίνουμε μέχρι τέλους της χρονιάς, πριν από τον προϋπολογισμό, το νέο πενταετές πρόγραμμα 2000-2005, το οποίο βέβαια θα φέρουμε στη Βουλή, όπως κάνουμε πάντα.

Όσον αφορά τον εκσυγχρονισμό, κύριε Πρόεδρε, αυτές τις δαπάνες τις συνδυάζουμε με τον αναπτυξιακό προσανατολισμό της προσπάθειάς μας για τη σταδιακή ελληνοποίηση των προμηθειών και τη συνεχή ενδυνάμωση των παραγωγικών δυνατοτήτων της χώρας, με αποτέλεσμα μόνο μέσα στα τελευταία δύο χρόνια να έχουμε αυξήσει το ποσοστό της ελληνικής συμμετοχής από 4% που ήταν στο παρελθόν, στο 35%. Αυτό αποδεικνύει έμπρακτα τη σημασία αυτής της προσπάθειας.

Η νέα δομή των νέων δυνάμεων, μια διαδικασία συνεχιζόμενη και δυναμική, απαντά στις απαιτήσεις της νέας εθνικής στρατηγικής, για να μπορέσουμε να επιβεβαιώσουμε την αποτελεσματικότητά μας. Όμως, στην περίοδο που έρχεται, στα επόμενα δύο χρόνια -θα τα πούμε αναλυτικά και στον προϋπολογισμό- η προσπάθειά μας είναι να δώσουμε προτεραιότητα στο ανθρώπινο δυναμικό.

Οι σύγχρονες σχέσεις, οι νέοι ρόλοι μεταξύ επαγγελματιών στρατιωτικών και ένστολων πολιτών, η κινητοποίηση του λαού για τη στήριξη της άμυνας -ψηφίσαμε την Παλαιά 'Αμυνα-, η οικονομική ενίσχυση των εξοπλισμών μέσα από νέα προγράμματα, -συγκροτείται μεθυσμένο η Επιτροπή της Βουλής υπό την προεδρία του Προέδρου της Βουλής για τη στήριξη των εξοπλισμών-, η ηθική συμπαράσταση του ελληνικού λαού και του κυπριακού λαού, η επιβεβαίωση του ενιαίου αμυντικού χώρου, είναι κάποια από τα καίρια θέματα της στρατηγικής μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Αμέσως, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Έτσι οι Ένοπλες Δυνάμεις, με τον προγραμματισμό που έχουμε υλοποιήσει, όχι μόνο θα δικαιώσουν την πολιτική αμυντικής επάρκειας και την πολιτική αποτροπής, την οποία έχουμε προωθήσει, αλλά συγχρόνως θα καλύψουν και την απόσταση που δημιουργήθηκε στις αρχές της δεκαετίας του '90 τόσο από τις ευρωπαϊκές χώρες, όσο και από την Τουρκία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να πω...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε Υπουργέ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Με βάση αυτές τις εκτιμήσεις για την πολιτική συγκυρία, με βάση αυτές τις θέσεις για την εθνική άμυνα, την πολιτική ασφάλειας, διαμορφώνουμε τις ευνοϊκότερες προϋποθέσεις, ώστε η κοινωνία στα επόμενα δύο χρόνια να προχωρήσει στους εθνικούς στόχους, οι οποίοι είναι συμμετοχή στην ΟΝΕ σε ισότιμη βάση και δίκαιη κατανομή βαρών σ' αυτήν την προσπάθεια.

Η Ελλάδα έχει να παίξει το δικό της αυτόνομο ρόλο σε όλους τους διεθνείς οργανισμούς και για να πετύχουμε αυτούς τους στόχους, χρειαζόμαστε την κατάθεση πολιτικής, η οποία θα διαμορφώσει όρους ευρύτατης κοινωνικής αποδοχής, σύγκλισης και υποστήριξης. Και είναι μεγάλη ευκαιρία να ξεκινήσει πράγματι ένας διάλογος, που θα δώσει τη δυνατότητα στα κοινωνικά, αλλά και στις πολιτικές δυνάμεις να δουν ποιες προϋποθέσεις συγκλίσεων και κοινής προσπάθειας υπάρχουν.

Με δεδομένο ότι -και τελειώνω μ' αυτήν τη φράση, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μια φράση είναι πολύ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Με δεδομένο ότι το 90% του ελληνικού λαού στηρίζει την προοπτική ένταξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με δεδομένο ότι η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού Κοινοβουλίου στηρίζει αυτήν την προοπτική, έχουμε νομίζω η Κυβέρνηση, αλλά και οι άλλοι φορείς και τα κόμματα την ευθύνη να διερευνήσουμε τους όρους μιας δυνατότητας συνεργασίας, σύγκλισης και κοινής στήριξης των μεγάλων επιλογών, που θα εξυπηρετήσουν τον ελληνικό λαό, τους εθνικούς, στρατηγικούς του στόχους, αλλά προπαντός θα δώσουν απάντηση στις απαιτήσεις του Έλληνα πολίτη να μπορέσει, επιτέλους, να πάει προς τα εμπρός. Να συγκλίνει με το επίπεδο της Ευρώπης.

Με αφορισμούς και καταδικές γενικόλογες κάτι τέτοιο δεν γίνεται. Με υπεύθυνη στάση, πρόγραμμα, πολιτική, συγκεκριμένη ιδεολογική και πολιτική δέσμευση είναι δυνατόν να προχωρήσουμε.

Αυτά, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος κ. Κωνσταντίνος Μητσοτάκης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ο κύριος Υπουργός της Εθνικής Άμυνας, κύριοι συνάδελφοι, έκανε ασφαλώς φιλότιμη προσπάθεια επιδείξεως κομματικής νομιμοφροσύνης, φοβούμαι όμως ότι δεν απέφυγε και τον πειρασμό αρχηγικής εμφάνισης. Ο Θεός να βάλει το χέρι του, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταλαβαίνω γιατί ο κύριος Πρωθυπουργός προχώρησε στο να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης. Είναι μέσα στην κοινοβουλευτική τάξη. Όταν μία κυβέρνηση βρίσκει δυσκολίες, όταν έχει το συντριπτικό αρνητικό αποτέλεσμα μιας εκλογής, όπως ήταν η πρόσφατη δημοτική και νομαρχιακή εκλογή, όταν έχει -αν θέλετε- ακόμα και εσωτερικά προβλήματα, ζητεί ανανέωση της εμπιστοσύνης της Βουλής, όπως επίσης αργότερα μπορεί να ζητήσει και ανανέωση της εμπιστοσύνης του λαού. Είναι μέσα στην κοινοβουλευτική τάξη.

Αυτό όμως, που δεν μπόρεσα να καταλάβω είναι γιατί έπρεπε αυτήν την ψήφο εμπιστοσύνης που ζητά, να τη συνδέσει με έναν ανασχηματισμό άνευρο και ανούσιο, ο οποίος του χάλασε όλως διόλου την εικόνα.

Μπορεί να κάνει ανασχηματισμό ο Πρωθυπουργός. Εγώ ο ίδιος έκανα πολλούς και μάλιστα στη μέση της τετραετίας. Έπρεπε ίσως να κάνει και του το ζητούσαν όλοι οι συνεργάτες του να κάνει. Να κάμει όμως ανασχηματισμό που δεν έκανε. Και πολύ φοβούμαι ότι το γεγονός αυτό θα καταλήξει στο να είναι η συζήτηση αυτή απόψε στη Βουλή, παρά την ψήφο που θα πάρει ανοχής περισσότερο παρά εμπιστοσύνης- αρνητική και για την Κυβέρνηση και για τον ίδιο τον κ. Σημίτη. Θα ενισχύσει την εντύπωση που αρχίζει να δημιουργείται ότι δεν είναι σε θέση να ανταποκριθεί στις δύσκολες σημερινές περιστάσεις ως Πρωθυπουργός.

Κύριοι συνάδελφοι, ποιο ήταν το μήνυμα των εκλογών που εδόθη; Σε αυτό θα είμαι απόλυτα σαφής. Θα είναι λάθος να πιστέψει κανείς ότι ο ελληνικός λαός εψήφισε εναντίον της πολιτικής που θέλει να βάλει την Ελλάδα στην Ο.Ν.Ε. Εάν αυτό πιστέψετε, κύριε Σημίτη, θα κάνετε λάθος.

Ο ελληνικός λαός εψήφισε αρνητικά για την Κυβέρνηση και της έδωσε σκληρό αρνητικό μήνυμα, γιατί δεν είναι ευχαριστημένος από τη γενικότερη πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση στον τομέα της δημόσιας τάξης, στον τομέα της δικαιοσύνης, στον τομέα της υγείας όπου διαλύεται το Εθνικό Σύστημα Υγείας, οι μικρομεσαίοι, οι αγρότες στον αγροτικό τομέα, γενικότερα σε ό,τι αφορά τη λειτουργία του κράτους που υπάρχει δικαιολογημένα η εντύπωση ότι το κράτος διαλύεται.

Δεν υπερέβαλε ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, όταν είπε ότι ο ελληνικός λαός έχει την αίσθηση ότι το κράτος

και διεφθαρμένο είναι και αναποτελεσματικό. Έχει την αίσθηση ο ελληνικός λαός ότι το κράτος διαλύεται. Γι' αυτό κατεψήφισε ο ελληνικός λαός την Κυβέρνηση.

Για τη δημόσια τάξη, κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα απλώς να πω ότι μου έκανε εντύπωση πως ο κ. Σημίτης δεν κατάλαβε έγκαιρα το μήνυμα που του ερχόταν από τη βάση ότι ο ελληνικός λαός διαμαρτύρεται έντονα γιατί δεν υπάρχει πλέον ασφάλεια. Ακόμα και οι δημοσκοπήσεις έδειχναν ότι το πρόβλημα της ασφάλειας για τον Έλληνα -και της υπαίθρου, δυστυχώς όμως και των πόλεων τον τελευταίο καιρό- έρχεται σε πρώτη προτεραιότητα και από την οικονομία και από την ανεργία.

Ο τρόπος με τον οποίο αντιμετώπισε το πρόβλημα, του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως δεν ήταν επιτυχής. Μου είναι συμπαθέστατος ο κ. Πετσάλλης και εύχομαι να πετύχει, αλλά θα ήθελα να είχε γίνει αυτό το οποίο εγγράφη στον Τύπο, να καταργηθεί το Υπουργείο Δημοσίας Τάξης, να υπαχθεί στο Υπουργείο Εσωτερικών, να φύγει το κόμμα και προπαντός ο κομματικός κομισάριος που είναι ο γενικός γραμματέας.

Η Αστυνομία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το γνωρίζετε καλά αποτελείται στη μεγάλη της πλειοψηφία από άνδρες και γυναίκες εντίμους, οι οποίοι επιθυμούν να εκτελέσουν το καθήκον τους. Είναι λάθος να πιστεύετε ότι είναι διεφθαρμένοι σε πολύ μεγάλη έκταση. Εντούτοις, ο θανάσιμος κομματικός εναγκαλισμός, η αναξιοκρατία που επικρατεί, την οποία κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί -ποτέ δεν είχαμε πιο χτυπητά παραδείγματα από ό,τι τον τελευταίο καιρό- οδηγούν στο αποτέλεσμα να περιπίπτει ολόκληρο το Σώμα σε ανυποληψία και σε περιθωριοποίηση.

Εύχομαι να κάνει αυτά τα οποία σήμερα ανήγγειλε, να φτιάξει το αρχηγείο, να επαναφέρει την αξιοκρατία, να καλέσει τους αστυνομικούς να ασχοληθούν με τα δικά τους καθήκοντα που είναι η ασφάλεια και όχι τα δευτερεύοντα καθήκοντα.

Όλα αυτά τα οποία μας είπε είναι σωστά. Θα τα κάνει όμως; Δικαιούμαι να έχω πολλές αμφιβολίες, γιατί ίσαμε τώρα έχω διαπιστώσει -και γνωρίζουν οι κύριοι συνάδελφοι, εδώ μέσα ότι προσπαθώ να είμαι όσο μπορώ απροκατάληπτος- ότι σε τελική ανάλυση στην Κυβέρνηση Σημίτη παντοδύναμο πιο πολύ από πριν είναι το κόμμα. Αυτό που το κόμμα δίνει εντολή να γίνει και στο Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως ίσαμε σήμερα γινόταν. Ελπίζω στο μέλλον να μη γίνεται.

Σε ό,τι αφορά το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης, εγώ θα ήθελα, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Αμύνης να σας πω ότι ύστερα από μερικά χρόνια, που δεν κάνατε τίποτε σε ό,τι αφορά προμήθειες Ενόπλων Δυνάμεων, προχωρείτε σε ένα πρόγραμμα μαιμού τριών-τεσσάρων τρισεκατομμυρίων (3.000.000.000.000-4.000.000.000.000) δραχμών, δεν ξέρω πόσο ακριβώς.

Ο κύριος Πρωθυπουργός και όλη η Κυβέρνηση έχει ευθύνη απέναντι του ελληνικού λαού για την οικονομία και την πορεία της οικονομίας. Δεν μπορώ να καταλάβω, πώς είναι δυνατόν η Ελλάς σήμερα -που χρειάζεται αναντίρρηση να ενισχυθούν οι Ένοπλες Δυνάμεις σε υλικό- να αποφασίζει σαν να είχαμε απόλυτη άνεση οικονομική, σαν να μην υπήρχε οικονομικό πρόβλημα. Ίσαμε σήμερα καμία κυβέρνηση, ούτε του Κωνσταντίνου Καραμανλή ούτε του Ανδρέα Παπανδρέου ούτε η δική μου κυβέρνηση αντιμετώπισε το πρόβλημα των εξοπλισμών των Ενόπλων Δυνάμεων με τέτοιο τρόπο. Βέβαια επιχαίρουν οι κατασκευαστικοί οίκοι και επιχαίρουν και οι ντόπιοι αντιπρόσωποί τους. Αλλά δεν νομίζω ότι έτσι εκτελείται το χρέος μας απέναντι του ελληνικού λαού.

Κύριοι συνάδελφοι, κατηγορούμε την Κυβέρνηση, όχι γιατί δεν ξοδεύει αρκετά για να κρατήσει υψηλό το επίπεδο των εργαζομένων στο στενότερο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, γιατί στο τέλος-τέλος είναι σωστοί οι αριθμοί που δίνει ότι ανέβασε πολύ περισσότερο τα εισοδήματα από τον τιμάρημο. Και δεν είναι αυτό προς τιμήν του κ. Σημίτη. Διότι έτσι δεν μπαίνει στην ΟΝΕ, πάντως δεν διευκολύνεται να μπει στην ΟΝΕ. Την κατηγορούμε, διότι οι επιλογές τις οποίες κάνει δεν είναι σωστές, διότι ορισμένες κατηγορίες Ελλήνων είναι ευνοημένες και ορισμένες είναι αδικημένες, διότι τελικά τα συντεχνιακά παντοδύναμα συμφέροντα

τα οποία έχουν πολιτική ισχύ επικρατούν, αυτά επιβάλλουν την πολιτική, η οποία κατά ανάγκη πλέον καταλήγει να είναι εις βάρος των ασθενεστέρων.

Και μια που ομιλούμε για το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης θα πω στον κύριο Υπουργό της Εθνικής Αμύνης ότι έπρεπε να έχει δώσει μάχη, ώστε το μισθολόγιο των στρατιωτικών να είναι καλύτερο από αυτό που είναι. Εγώ τουλάχιστον δεν δέχομαι ότι οι ιπτάμενοι στο Αιγαίο, οι αεροπόροι του Αιγαίου, μια χούφτα άνθρωποι, λίγες εκατοντάδες στους οποίους έχουμε στηρίξει τόσες ελπίδες και από τους οποίους περιμένουμε τόσα πολλά, δεν παίρνουν το πτητικό τους επίδομα, γιατί μετά τη φορολογία το θεωρούν εξευτελιστικό στο ύψος που υπάρχει και δεν βρίσκεται ένα δισεκατομμύριο (1.000.000.000) δραχμές. Ένα δισεκατομμύριο σας ζητούν. Δεν ξέρω, δεν το ζητάτε ή δεν σας το δίνουν; Δεν ξέρω, κύριε Υπουργέ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ - ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Έχει αλλάξει, κύριε Πρόεδρε, εδώ και δύο μήνες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Εγώ πάντως αυτά που σας λέω τα ακούω στο ραδιόφωνο και στην τηλεόραση, όπου ομιλούν οι ίδιοι οι πιλότοι και τα γνωρίζει όλος ο ελληνικός λαός.

Κύριοι συνάδελφοι, ρώτησε ο κ. Κωνσταντόπουλος και παρότρυνε την Κυβέρνηση να κάνει πολιτική, να μπει με πολιτικούς όρους στην ΟΝΕ. Κύριε Κωνσταντόπουλε, μην κουράζεστε. Αυτό κάνει η Κυβέρνηση. Το πρόβλημα, όμως, είναι: Θα μπορέσουμε, έστω και έτσι, να μπούμε στην ΟΝΕ; Διότι υπάρχουν ορισμένοι δείκτες, οι οποίοι είναι ανελαστικοί. Τα πράγματα δεν είναι τόσο εύκολα. Και το ερώτημα είναι: Αν μπούμε με πολιτικούς όρους στην ΟΝΕ, τότε τι γίνεται;

Για την οικονομία, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας, θα μιλήσουμε όταν θα έλθει εδώ ο προϋπολογισμός και θα έχουμε περισσότερη άνεση. Θέλω, όμως, άλλη μια φορά να σας πω, ότι δεν είναι σωστό, είναι απαράδεκτο, είναι πολιτικά ανήθικο αυτό το οποίο κάνετε, να αλλοιώνετε σκόπιμα τους αριθμούς του 1993, για να αποκτήσετε καλή αφετηρία. Για να μπορεί ο καλοπροαίρετος και φίλτατος συνάδελφος, εκπρόσωπος του Π.Α.Σ.Ο.Κ. να πει, ότι η αφετηρία σας φταίει.

Κύριοι συνάδελφοι, τα δεδομένα του 1993 εις ό,τι αφορά το έλλειμμα ως ποσοστό του εθνικού εισοδήματος, τα μαγείρεψε πέντε φορές ο κ. Παπαντωνίου. Πέντε φορές τα άλλαξε και τελικά, τον τελικό αριθμό τον έδωσε το Μάιο του 1996, τρία χρόνια αργότερα, για να παρουσιάσει το έλλειμμα μεγαλύτερο απ'αυτό που ήταν, ενώ παράλληλα, είναι βέβαιο ότι μαγειρεύει όσο μπορεί να μειώσει το δικό του έλλειμμα.

Εγώ, κύριοι συνάδελφοι, δεν θα είχα καμία αντίρρηση, μια που όλοι εδώ μέσα μένουμε σύμφωνα ότι πρέπει να μπούμε έστω και με πολιτικούς όρους στην ΟΝΕ -είναι δυστύχημα και θα πω τι σημαίνει αυτό αμέσως μετά- να κάνει ό,τι μπορεί. Δεν θέλω μέσα στο Ελληνικό Κοινοβούλιο να πω ακριβώς τι γίνεται και ποια είναι τα χάλια της ελληνικής οικονομίας, διότι δεν οφελώ κανέναν αυτήν την ώρα. Είναι, όμως, παντελώς απαράδεκτο και είναι αντίθετο προς κάθε πολιτική ηθική, γι'αυτό πρέπει ο Πρωθυπουργός να βάλει σε τάξη τον Υπουργό του, να αλλοιώνει την αφετηρία, για να μπορεί να βρει δικαιολογία. Ας βρει οποιαδήποτε άλλη δικαιολογία θέλει.

Κύριοι συνάδελφοι, το άλλο ερώτημα και το πιο κρίσιμο είναι: Ωραία, θα μπούμε στην ΟΝΕ με πολιτικούς όρους. Ε, και άμα μπούμε τι γίνεται; Ο κ. Τσοβόλας έθεσε ένα ερώτημα: Αν μπούμε στην ΟΝΕ, τι θα γίνει, θα σταματήσει -είπε- αυτή η πολιτική;

Κύριε Τσοβόλα, όχι απλώς δεν θα σταματήσει, αλλά θα γίνει εκατό φορές σκληρότερη και δεν θα έχουμε περιθώρια από κει και πέρα να παρασπονδούμε, αν θέλετε, διότι ο κλοιός πλέον θα είναι ασφυκτικός.

Αυτό, όμως, τι σημαίνει, κύριοι συνάδελφοι; Αυτό σημαίνει ότι κάποτε στην Ελλάδα πρέπει να καταλάβουμε ότι δεν μπορούμε να ζούμε παραπάνω από τις δυνάμεις μας. Κάποτε στην Ελλάδα πρέπει να καταλάβουμε ότι δεν μπορούμε να

κάνουμε κοινωνική πολιτική με δανεικά. Αυτό ήταν το δράμα της Ελλάδος τη δεκαετία του '80. Κοινωνική πολιτική με δανεικά. Πολιτική ικανοποίησης δικαίων αιτημάτων με δανεικά. Τα λεφτά αυτά θα πληρωθούν, κύριοι συνάδελφοι.

Λέτε ότι μειώνεται το δημόσιο χρέος. Δεκαεννέα τρισεκατομμύρια (19.000.000.000.000) το αφήσαμε εμείς, σαράντα ένα τρισεκατομμύρια (41.000.000.000.000) θα είναι στο τέλος του έτους και μειώνεται, όπως λέει ο κ. Παπαντωνίου. Εντάξει, να πούμε ότι μειώνεται, αλλά το χρέος αυτό θα το πληρώσουμε. Και αυτό θα το πληρώσουμε και τα χρέη τα οποία κάνουμε για τις Ένοπλες Δυνάμεις θα πληρώσουμε και αυτά θα τα πληρώσουν δυστυχώς τα παιδιά και τα εγγόνια μας, κύριοι συνάδελφοι. Διότι από και και πέρα, δεν θα υπάρχουν περιθώρια να απαλλαγούμε κατά οποιονδήποτε τρόπο από την υποχρέωση και αν σήμερα οι κοινωνικές δαπάνες σε σύγκριση με ό,τι συμβαίνει με τις υπόλοιπες δεκατέσσερις χώρες της Ευρώπης ως ποσοστού του εθνικού εισοδήματος είναι μικρές, εγώ δεν πέφτω στον πειρασμό να κατηγορήσω γι'αυτά την Κυβέρνηση, όταν είναι υποχρεωμένος ο όποιος Υπουργός της Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών να δώσει το 1/3 των εσόδων που έχει, για να πληρώσει τόκους και μάλιστα και παραπάνω σε ορισμένες περιπτώσεις, πολύ παραπάνω. Πώς είναι δυνατόν να δώσεις παραπάνω κοινωνικές δαπάνες, κύριοι συνάδελφοι; Πείτε μου τον μαγικό τρόπο να το καταλάβω. Γι'αυτό σ'αυτόν τον τόπο αυτό που πρέπει να καταλάβουμε είναι, ότι πρέπει να περιορίσουμε μέσα στα όρια των δυνατοτήτων μας τις δαπάνες μας και τις απαιτήσεις μας. Επιτέλους, ας τολμήσει ο κ. Σημίτης να πει αυτό το οποίο εκατό φορές το είχα πει εγώ απ'αυτό το Βήμα, προς τον ελληνικό λαό, να δουλέψουμε περισσότερο και να ξοδεύουμε λιγότερο, να έχουμε λιγότερες απαιτήσεις.

Θέλετε να πείσετε τον ελληνικό λαό να κάνει θυσίες, όταν ο γελαστός κ. Παπαντωνίου του λέει ότι όλα πάνε καλά και ότι του δίνει παραπάνω και θα του δώσει κι άλλα. Δεν γίνεται, κύριοι, αυτή η πολιτική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τελειώνω, κύριοι συνάδελφοι, με μια γενική παρατήρηση. Αν τα λέω όλα αυτά, τα λέω διότι έχω την αγωνία του αύριο. Διότι εγώ είμαι ο αρχαιότερος σ' αυτήν την Αίθουσα. Ανήκω σε μια γενιά που τελειώνει, αλλά έχω την αγωνία για τα παιδιά και τα εγγόνια μας, για την Ελλάδα του 2000, για τις επόμενες γενιές. Σ' αυτά τα παιδιά, σ' αυτές τις γενιές ας μην κληρονομήσουμε ασήκωτα βάρη. Ας αποκτήσουμε επιτέλους κι εμείς ένα στοιχειώδες αίσθημα ιστορικής ευθύνης απέναντι των Ελλήνων του μέλλοντος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Εθνικής Αμύνης κ. Τσοχατζόπουλος έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κάνω παρέμβαση, κύριε Πρόεδρε, γιατί θέλω να απαντήσω στον κ. Μητσotάκη.

Σε ένα σημείο, δεν ξέρω αν το εννοούσε έτσι, αλλά προς στιγμή δόθηκε η εντύπωση ότι οι εθνικοί εξοπλισμοί δεν είναι εθνική προτεραιότητα και δεν είναι ανάγκη αυτήν τη στιγμή σ' αυτήν την πορεία στην Ελλάδα. Νομίζω ότι επ' αυτού του θέματος πρέπει να υπάρχει ομοφωνία στην Αίθουσα μεταξύ όλων των κομμάτων. Δεν χρειάζεται παρά να λάβουμε υπόψη μας ότι τα τελευταία χρόνια οι εξοπλισμοί της Ελλάδος έναντι της Τουρκίας είναι μόνο το 40%, ενώ στη δεκαετία του '80 ήταν οι εξοπλισμοί της Ελλάδας διπλάσιοι από αυτούς της Τουρκίας. Αυτή η εξέλιξη, από τότε μέχρι σήμερα, δημιούργησε ακριβώς και την ενισχυμένη επιθετικότητα από πλευράς της Τουρκίας. Άρα, είναι εθνική προτεραιότητα να αποκαταστήσουμε, ανεξάρτητα από κόμματα, όποιοι είναι στην Κυβέρνηση, αυτήν την εξέλιξη, για να μπορούμε να σταθούμε αποφασιστικά απέναντι σε οποιαδήποτε απειλή και να αισθανθούμε βέβαιοι ότι μπορούμε να υλοποιήσουμε την πορεία μας ως σταθεροποιητική δύναμη στην περιοχή μας, που μπορεί να εγγυηθεί και την ανάπτυξη και την πρόοδο, όχι μόνο για μας, αλλά και για τους γειτονικούς λαούς.

Και τέλος, κύριε Πρόεδρε, για να μην υπάρξει καμία παρεξήγηση, το πτητικό επίδομα στους πιλότους πράγματι υπήρξε ένα πρόβλημα και μία καθυστέρηση. Έχει όμως ήδη λυθεί, αυξήθηκε σημαντικά και έρχεται να καλύψει στο πλαίσιο του νέου μισθολογίου, το οποίο, όπως θα θυμάστε, μετά από τρία χρόνια καθυστέρησης στο παρελθόν, όταν γίναμε Κυβέρνηση, ήταν από τις πρώτες προτεραιότητες, υλοποιήθηκε με επιτυχία με τρεις δόσεις και τώρα αποτελεί προτεραιότητα, όπως είπα, της Κυβέρνησης για μια νέα προσπάθεια διαμόρφωσης θετικής προοπτικής, σε σχέση όμως με την εξέλιξη και το ρόλο των Ενόπλων Δυνάμεων.

Αυτά, κύριε Πρόεδρε, ήθελα να πω πολύ σύντομα και ζητώ συγγνώμη, διότι έχω την υποχρέωση της εκδήλωσης της Πολιτικής Αεροπορίας σήμερα το βράδυ και θα υποχρεωθώ να αποχωρήσω. Έπρεπε να ήμουν εκεί. Ζητώ την κατανόησή σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας έδωσε ικανοποιητική απάντηση, κύριε Πρόεδρε, για το πτητικό επίδομα.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν είπα ότι δεν χρειάζεται η Ελλάδα εξοπλισμούς. Είπα να μην ενεργεί η Κυβέρνηση σαν να έχει απεριόριστα περιθώρια χρημάτων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος, κ. Ορέστης Κολοζώφ, έχει το λόγο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κύριοι Βουλευτές, η σημερινή συζήτηση ασφαλώς οφείλεται στο αρνητικό αποτέλεσμα των τελευταίων εκλογών για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, που είχε το ΠΑΣΟΚ. Κι αυτό, κατά τη γνώμη μας, το γεγονός της συζήτησης αυτής θα μπορούσε να το δει κανείς σαν μια φυσιολογική εξέλιξη στα πολιτικά πράγματα, αν η Κυβέρνηση αξιολογώντας το πολιτικό μήνυμα αυτών των εκλογών, έκανε κάποια στροφή ή αν θέλετε, κάποια προσπάθεια διόρθωσης της πολιτικής της, οπότε και θα ήταν δικαιολογημένη ενέργεια η εμφάνισή της στη Βουλή, με αίτημα ψήφο εμπιστοσύνης, για να ενημερώσει σχετικά με τις μεγάλες ή μικρές διαρθρωτικές κινήσεις.

Όμως, αφού ακούσαμε τον κύριο Πρωθυπουργό και αρκετούς Υπουργούς αυτής της Κυβέρνησης, διαπιστώσαμε πως έδωσαν έμφαση στο γεγονός ότι όχι μόνο δεν πρόκειται να αλλάξει πορεία αυτή η Κυβέρνηση, αλλά αντίθετα προτίθεται με μεγαλύτερη δύναμη να επιδιώσει τη συνέχιση της ίδιας πολιτικής. Παρά τη φιλότιμη προσπάθεια που έκανε ο κύριος Υπουργός Άμυνας που μόλις έφυγε να δώσει κάποια άλλη ερμηνεία, αυτή ήταν η βασική θέση του Πρωθυπουργού και των άλλων Υπουργών.

Ο κύριος Πρωθυπουργός μάλιστα με έμφαση επανέλαβε ότι "δεν θα διστάσουμε" εννοώντας προφανώς ότι δεν θα διστάσει να συγκρουστεί αυτός και η Κυβέρνησή του με όλους όσους αντιστέκονται σ'αυτήν την πολιτική, σ'αυτήν την πορεία.

Το ότι είστε αδιάτακτοι, κύριε Πρωθυπουργέ, το γνωρίζουμε. Το είδαμε τα τελευταία χρόνια όπου κάθε στρώμα του λαού που κινητοποιείται το βαφτίζετε "συντεχνία". Παντού συντεχνίες.

Κύριοι συνάδελφοι, κάθε μεγάλη κινητοποίηση, είτε γίνεται από τους ναυτεργάτες είτε από τους εκπαιδευτικούς είτε υγειονομικούς είτε γιατρούς είτε νοσηλευτικό προσωπικό είτε από τους εργαζόμενους της ΔΕΗ, του ΟΤΕ κλπ., ασφαλώς και δημιουργεί μεγάλες δυσκολίες. Δεν είναι σημερινό αυτό το ζήτημα. Πάντα έτσι ήταν. Αν μπλοκαριστούν τα πλοία, τα λιμάνια, αν σταματήσουν τα φορτηγά, αν οι αγρότες δεν στέλνουν τα προϊόντα τους στις αγορές, αν η ΔΕΗ κατεβάσει τους διακόπτες της, ασφαλώς και δημιουργούνται προβλήματα. Αλλά πάντα την ευθύνη την έχουν οι εργοδότες και οι κυβερνήσεις.

Οι εργαζόμενοι στα καλά καθούμενα, ποτέ δεν κινητοποιούνται. Πάντα κάποιο ζήτημα θα υπάρχει.

Αυτές τις απόλυτα δικαιολογημένες κινητοποιήσεις τις αντιμετωπίσατε σχεδόν πάντα με την καταστολή, αντί να ακούσετε τη φωνή των εργαζομένων, αντί να προσπαθήσετε

να τους προσεγγίσετε.

Η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα όπου κάθε κινητοποίηση, κάθε απεργία, αντιμετωπίζεται με τα ΜΑΤ και με την ποινικοποίηση, όπου κάθε απεργία κηρύσσεται παράνομη και καταχρηστική. Είναι η μόνη Κυβέρνηση που επίσημα παίρνει υπό την προστασία της μπράβους και προβοκάτορες που σε διατεταγμένη υπηρεσία χτυπάνε τους απεργούς και μάλιστα προβάλλει τη θεωρία και του "κοινωνικού αυτοματισμού". Είναι η μόνη χώρα σε όλον τον κόσμο όπου στάλθηκαν πάνω από έξι χιλιάδες αγρότες στα δικαστήρια γιατί αγωνίστηκαν για το δικό τους, γιατί δεν μπορούν να συμβιβαστούν με αυτήν την πολιτική της Ο.Ν.Ε., την κοινή αγροτική πολιτική που τους επιβάλλετε.

Θα συνεχίσετε, λοιπόν, αυτήν την πολιτική πιο αποφασιστικά; Δηλαδή τι θα κάνετε; Θα κλείσετε όλους όσους αντιστέκονται σ'αυτήν την πολιτική στη φυλακή; Θα συνεχίσετε να μας επιτιμάτε δημόσια όσους από εμάς τους Βουλευτές συμπαρασταθούμε στους εργαζόμενους που διεκδικούν τα δίκια τους, όπως κάνατε στις τελευταίες κινητοποιήσεις των αγροτών και των αναπληρωτών καθηγητών;

Σύμφωνοι. Θα συνεχίσετε αυτήν την πολιτική. Εντάξει. Αλλά τότε μπαίνει το ερώτημα γιατί, αφού δεν θα αλλάξετε τίποτα στην πολιτική σας, έρχεσθε και ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης; Άλλωστε, σε λίγες μέρες, το είπαν και άλλοι συνάδελφοι πριν, με την ευκαιρία της συζήτησης του προϋπολογισμού, όλοι θα τοποθετηθούμε και μάλιστα εφ'όλης της ύλης και θα γίνει αυτή η ανταλλαγή που ζητούσε προηγουμένως ο κύριος Υπουργός Εθνικής Άμυνας, των θέσεων, των απόψεων, σε όλα τα ζητήματα και αναλυτικά.

Κατά τη γνώμη μας, το αποτέλεσμα των εκλογών για την Τοπική Αυτοδιοίκηση έδειξε πως η δύναμη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μειώθηκε σε σημείο που να μπαίνει αντικειμενικά σε αμφισβήτηση το κύρος της Κυβέρνησης και να αμφισβητείται η συνένωση του λαού μας στην πολιτική που ακολουθείται από αυτήν.

Τα αριθμητικά στοιχεία μας λένε πως η εκλογική δύναμη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. βρίσκεται σε μια φθίνουσα πορεία. Ήδη μέσα στο λαό το 41% και κάτι που διαθέτει ήταν μια μειοψηφία. Σήμερα βρίσκεται ακόμα πιο κάτω. Ακόμα η θέση στην Τοπική Αυτοδιοίκηση που κατείχε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μειώθηκε εντυπωσιακά με όλες τις συνέπειες που μια τέτοια εξασθένηση συνεπάγεται για την Κυβέρνηση και για τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, ο οποίος πρέπει να υπενθυμίσουμε στο λαό, όπως έκαναν και άλλοι συνάδελφοι προηγουμένως, στην έναρξη της προεκλογικής περιόδου ζήτησε το αποτέλεσμα των εκλογών να γίνει δημοψήφισμα στήριξης αυτής της πολιτικής ενσωμάτωσης της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Είναι, λοιπόν, φυσικό αυτό το αρνητικό αποτέλεσμα για την Κυβέρνηση να παίρνει αυτό το χρώμα, δηλαδή το χρώμα της αποδοκιμασίας αυτής της πολιτικής. Από εδώ προέκυψε η αναγκαιότητα για τον κύριο Πρωθυπουργό να παρέμβει όχι μόνο για τα εσωκομματικά του προβλήματα που αυτά έτσι και αλλιώς πηγαινόοντας προς το συνέδριο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πάντα θα υπάρχουν, αλλά και να δώσει αποδείξεις σε όσους ανησυχούν πως θα μπορούσε να ανακοπεί αυτή η πορεία ενσωμάτωσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η ολοκλήρωση όλου του θεσμικού πλαισίου και του ξεπουλήματος με τις ιδιωτικοποιήσεις.

Ο κύριος Πρωθυπουργός αισθάνθηκε την ανάγκη να αποδείξει πως ελέγχει την κατάσταση και πως είναι αποφασισμένος να συνεχίσει αυτήν την ίδια την αντιλαϊκή πολιτική.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα η ατμόσφαιρα γύρω από τις συμφωνίες του Μάαστριχτ και του Άμστερνταμ είναι βαριά. Οι συνέπειες απ' αυτές τις συμφωνίες είναι αρνητικές και αφορά το σύνολο σχεδόν της ελληνικής κοινωνίας εργατές, υπάλληλους, αγρότες, μικρομεσαίους, νεολαία, γυναίκες. Η επιμονή να πιαστούν οι δείκτες της ΟΝΕ έχει σαν συνέπεια τη χειροτέρευση των συνθηκών διαβίωσης των πιο φτωχών στρωμάτων. Το τίμημα που πληρώνει ο ελληνικός λαός γι'αυτό το κυνηγητό της κατάκτησης των

κριτηρίων της ΟΝΕ είναι πάρα πολύ βαρύ. Όλοι οι κοινωνικοί δείκτες έχουν χειροτερεύσει, αύξηση της ανεργίας, αύξηση της φτώχειας, αύξηση της υποαπασχόλησης. Ο πολιτισμός, η υγεία, η παιδεία του λαού μας υποβαθμίζονται σε επικίνδυνο βαθμό. Στη χώρα μας, αλλά και σε ολόκληρη την Ευρώπη, παρατηρείται μια πρωτοφανής πόλωση μεταξύ φτώχειας και πλούτου. Οι πλούσιοι γίνονται όλο και πιο πλούσιοι και οι φτωχοί γίνονται όλο και πιο φτωχοί. Σ' αυτήν την αύξηση του πλούτου της χώρας μας που επικαλείται η Κυβέρνηση και εμείς δεν το αμφισβητούμε ποιος συμμετέχει, πώς μοιράζεται αυτός ο πλούτος, ποιος καρπώνεται αυτόν τον πλούτο; Όχι βέβαια οι εργαζόμενοι. Στην προσπάθειά σας να κατακτήσετε τους στόχους της ΟΝΕ και του EURO έχετε συμμάχους οπωσδήποτε τη συντηρητική παράταξη και όχι μόνο. Και δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικά. Στην κριτική της δεξιάς ότι δεν είσθε πολύ τολμηροί, στεύδετε να απαντήσετε απολογούμενοι ότι είσθε παραγωγικοί στο ξεπούλημα του ελληνικού πλούτου.

Ο Υπουργός των Οικονομικών έδωσε έναν ολόκληρο κατάλογο από μέτρα που προωθούν την ιδιωτικοποίηση, τράπεζες, επιχειρήσεις, ΔΕΚΟ. Στον κατάλογο των "επιτυχιών" βρίσκει κανείς την αλλαγή των εργασιακών σχέσεων, την υποβάθμιση του ασφαλιστικού συστήματος, την άρση της μονιμότητας που είναι σήμερα και στην επικαιρότητα.

Προχωρείτε χωρίς να εξηγείτε το τι θα γίνει την επόμενη μέρα από την ένταξη στην ΟΝΕ. Μήπως θα σταματήσουν η λιτότητα και οι θυσίες του λαού; Όχι βέβαια. Σήμερα είναι το κυνήγι να πιάσουμε αυτούς τους δείκτες της ΟΝΕ για να μπούμε άμεσα στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση και αμέσως μετά θα ζητήσετε θυσίες για να διατηρηθούν οι δείκτες και να μη μας δώσουν από την ΟΝΕ. Άλλωστε το ίδιο πρόγραμμα σταθερότητας για όσους είναι ήδη μέσα στην ΟΝΕ, επιβάλλει ήδη σήμερα σκληρή λιτότητα που δεν έχει ημερομηνία λήξης. Και επιβάλλει ακόμα μεγάλα πρόστιμα για όποιον παρεκκλίνει από τα κριτήρια της ένταξης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το μέλλον δεν βρίσκεται ούτε στην ολοκλήρωση του Μάαστριχτ ούτε του Άμστερνταμ ούτε της ΟΝΕ ούτε στην "Αντζέντα του 2000", αλλά βρίσκεται στην πάλη σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο για μια άλλη Ευρώπη πραγματικής δημοκρατίας όπου οι λαοί θα είναι οι πρωταγωνιστές, μια Ευρώπη της ιστιμίας, της οικονομικής και κοινωνικής ευημερίας των εργαζομένων, χωρίς εκμετάλλευση, που θα καθοδηγείται από τα συμφέροντα των λαϊκών στρωμάτων και των λαών, που θα στέκεται εμπόδιο στις ιμπεριαλιστικές επιδιώξεις.

Εμείς καλούμε όλους όσων τα συμφέροντά τους θίγονται απ' αυτήν την πολιτική των μονοπωλίων, να ενώσουν τις δυνάμεις τους, να συσπειρωθούν σε μια προσπάθεια που θα έχει ως έπαθλο τη δημιουργία ενός λαϊκού μετώπου που θα αναδείξει και θα κατακτήσει την εναλλακτική λύση σ' αυτήν την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των μονοπωλίων, που τόσο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. όσο και η Νέα Δημοκρατία προωθούν, που με την πάλη του θα ενώσει τον ελληνικό λαό που στις γραμμές του θα συσπειρώσει αγωνιστές που σήμερα βρίσκονται κάτω από την επιρροή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ή των άλλων δυνάμεων που προωθούν τους στόχους της ΟΝΕ, του Μάαστριχτ γενικότερα. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανεβαίνω για δεύτερη φορά στο Βήμα, γιατί αισθάνομαι την ανάγκη να θίξω κάποια ιδιαίτερα σημαντικά σημεία.

Το πρώτο είναι ότι αισθήματα λύπης δημιουργεί σε όσους παρακολουθούν τη συζήτηση αυτή στη Βουλή, η επίμονη προσπάθεια των μελών της Κυβέρνησης να παρουσιάσουν μια ρόδινη εικόνα. Με ύφος, βέβαια, απολογητικό και αμυντικό επιχειρούν να δείξουν ότι όλα πάνε καλά.

Ακούσαμε τα δύο τελευταία εικοσιτετράωρα απίστευτους ισχυρισμούς σε ό,τι αφορά την κατάσταση της ελληνικής

οικονομίας, σε ό,τι αφορά το δήθεν μεταρρυθμιστικό έργο που έχει γίνει, σε ό,τι αφορά την πρόοδο που έχει συντελεστεί τα τελευταία δύο χρόνια.

Οφείλω εξ αρχής να σας πω ότι αυτό οδηγεί σε ορισμένα εξαιρετικά οδυνηρά συμπεράσματα. Πρώτον, ότι δεν έχετε διδαχθεί τίποτα από όσα έχουν συμβεί. Και δεν αναφέρομαι μόνο στο αποτέλεσμα των εκλογών για την αυτοδιοίκηση, αλλά στην με κάθε τρόπο και με κάθε εμπειρικό δείκτη δραματικά ογκούμενη δυσφορία της συντριπτικής πλειοψηφίας των Ελλήνων, ακόμα και εκείνων που σας ψήφισαν στις περασμένες εθνικές εκλογές για την πολιτική που εφαρμόζετε και για τη συμπεριφορά, το ύφος και το ήθος της Κυβέρνησής σας.

Δεύτερον, ότι είστε ξένοι με την πραγματικότητα. 'Η δεν καταλαβαίνετε, ή καταλαβαίνετε και υποκρίνεστε. Είναι δυνατόν να υπάρχει αυτό το τρομακτικό κλίμα δυσφορίας, η αίσθηση αναξιοπιστίας, η απογοήτευση και να έρχεστε εδώ να λέτε - απευθυνόμενοι στα ώτα βέβαια, όχι μόνο των τριακοσίων συναδέλφων, αλλά προς όλους τους συμπολίτες μας- ότι είστε υπερήφανοι για το έργο που έχει συντελεστεί;

Σας έχω πει και άλλη φορά -και θα το επαναλάβω και τώρα- ότι το χειρότερο που μπορεί να πάθει μια Κυβέρνηση- χειρότερο από οποιοδήποτε λάθος ή παράλειψη, που σε ένα βαθμό μπορεί να είναι και κατανοητά, κανείς δεν περιμένει απόδοση αλάνθαστη- είναι η αποκοπή από την πραγματικότητα. Και αυτό το έχετε πάθει.

Το τρίτο είναι ότι αποδεικνύει η συγκεκριμένη εκφορά διαρκή προσφυγή σε ένα ξύλινο λόγο του χθες.

Επιτέλους, θα περίμενε κανένας όχι βέβαια να συμφωνήσουμε σε όλα, αλλά να πείτε σε κάποιες αποστροφές της παρουσιάσής σας και σεις, κύριε Πρωθυπουργέ, αλλά και τα μέλη της Κυβέρνησης, ότι "ναι κάναμε και λάθη, έχουμε ανάγκη διόρθωσης. Χτύπησε το καμπανάκι και πήραμε κάποια μηνύματα. Κανένας δεν είναι τέλειος. 'Όποιος δρα, όποιος ενεργεί υποτίπτεται και σε σφάλματα". 'Όχι να έχετε αυτήν την αλαζονική συμπεριφορά, την οποία παρακολουθούμε αυτές τις μέρες. Και αυτή η αλαζονική συμπεριφορά αποδεικνύει κάτι ακόμα χειρότερο: Βαθιά περιφρόνηση προς τους πολίτες.

Από τη μία είναι διαπιστωμένη η δυσφορία, είναι διαπιστωμένη και καταγεγραμμένη πλέον η διαμαρτυρία, η κατακραυγή -σας έστειλε το μήνυμα ο ελληνικός λαός- και από την άλλη εσείς περίπου έχετε υιοθετήσει τη λογική "εμείς είμαστε σωτήρες και θα σας σώσουμε, ασχέτως αν θέλετε να σωθείτε".

Σας επισημαίνω ότι ο μεγαλύτερος κίνδυνος για τις κοινωνίες είναι οι αυτόκλητοι και αλαζονικοί σωτήρες. Γιατί το θέμα είναι τελικά για τους ίδιους τους λαούς, ποιος θα μας σώσει από τους αυτόκλητους σωτήρες.

Θέλω ακόμα να επαναλάβω μία επισημάνση για την Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Εκτιμώ ότι σας τα είπα αναλυτικά και διεξοδικά πριν από δύο μέρες. Όμως, θέλω να τονίσω ότι, δυστυχώς, επιβεβαιώθηκαν οι φόβοι.

Επικαλείστε την ONE, για να καλύψετε λάθη, ανικανότητα, αναποτελεσματικότητα, καθυστερήσεις, ολιγωρίες και αυτό ισοδυναμεί με εθνικό έγκλημα. Γιατί, αν πράγματι είναι -και εμείς επιμένουμε πως είναι- ο ευρωπαϊκός μας προσανατολισμός καίρια εθνική στόχευση, δεν μπορεί να κρύβετε τη δική σας ανεπάρκεια πίσω από τον εθνικό στόχο. Ορθώς είπε ο κ. Μητσotάκης ότι δεν κατεψήφισε κανένας Έλληνας πολίτης την ευρωπαϊκή επιλογή. Η συντριπτική πλειοψηφία των Ελληνίδων και των Ελλήνων την ενθαρρύνουν, την υποστηρίζουν, την ευνοούν. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι θα πάρετε συγχωροχάρτι για το γεγονός ότι το κράτος είναι σε διάλυση, για μία τριτοκοσμικού τύπου παιδεία, για το αίσθημα ανασφάλειας που έχει κατακυριεύσει τους Έλληνες. Και σας το επισημαίνω αυτό, διότι εδώ δεν είναι ζήτημα πια ούτε κυβερνητικό ούτε καν κομματικό. Η ONE είναι πολύ μεγάλη υπόθεση, για να καταλήγει να είναι πρόσχημα ή διάτρητο φύλλο σукής κυβερνητικής ή προσωπικής ανεπάρκειας.

Με έκπληξη -και δεν σας κρύβω και με κάποια αισθήματα χαράς-

ακούσαμε χθες τον αρμόδιο Υπουργό να μας λέει καινούρια πράγματα για την Ολυμπιακή Αεροπορία. Οφείλω να πω εδώ ότι κάποιες παρατηρήσεις είναι αναγκαίες. Πρώτα απ' όλα αυτά έγιναν, αφού πρώτα απέτυχε παταγωδώς το πρώτο σχέδιο εξυγίανσης με τρομακτική επιβάρυνση, όπως κάλλιον ημών γνωρίζετε, για τους Έλληνες φορολογούμενους. Πάνω από επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) δραχμές πήγαν πεταμένα από το παράθυρο.

Επίσης, πορεία αποτυχίας δείχνει και το δεύτερο σχέδιο εξυγίανσης, το οποίο ξεκινήσατε με το ν.2602. Αρκεί να σας θυμίσω ότι και για το 1997 προβλέπατε κέρδη γύρω στα είκοσι εννέα δισεκατομμύρια (29.000.000.000) δραχμές. Θα ξεπεράσουν τα δέκα δισεκατομμύρια (10.000.000.000) δραχμές οι ζημιές. Και για το 1998, που προβλέπατε κέρδη της τάξεως των πέντε δισεκατομμυρίων πεντακοσίων εκατομμυρίων (5.500.000.000) δραχμών, μέχρι στιγμής η εκτίμηση είναι ότι θα ξεπεράσουν τα σαράντα δισεκατομμύρια (40.000.000.000) δραχμές οι ζημιές.

Και ακόμη, συζητάτε προκλητικά με διαφόρους οίκους για μία προμήθεια τεραστίων διαστάσεων χωρίς να έχετε προχωρήσει στον κανονισμό προμηθειών, ο οποίος ρητά προβλεπόταν με το ν.2602 του Απριλίου και για τον οποίο υπήρχε τετράμηνη προθεσμία.

Ακόμη να σας θυμίσω ότι ο Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος της Ολυμπιακής, μετά από ένα χρόνο σε αυτήν τη θέση, δεν έχει υπογράψει συμβόλαιο διαχείρισης, όπως προβλέπτε ο ν.2414, που η σημερινή Κυβέρνηση ψήφισε για τις ΔΕΚΟ. Ποιο είναι, όμως, το βαθύτερο μήνυμα των νέων εξαγγελιών για την Ολυμπιακή; Και γι' αυτό άλλωστε αναφέρομαι στο ζήτημα αυτό, γιατί είναι ενδεικτικό και πιλοτικό της γενικότερης συμπεριφοράς σας.

Έρχεστε με τρομακτική καθυστέρηση και ομολογείτε την αποτυχία, διότι περί αυτού πρόκειται. Και δεν είναι μόνο ομολογία αποτυχίας, είναι υιοθέτηση στρεβλής και ελλειπτικής των όσων επί ενάμιση χρόνο επίμονα και μονότονα σας προτείνουμε. Αφού πρώτα έχει απαξιωθεί η εταιρεία, αφού έχει προσβάλει και περιφρονήσει τους πολίτες, τους φορολογούμενους και τους χρήστες των υπηρεσιών της, αφού έχει διασυρθεί ο εθνικός αερομεταφορέας, αφού υπάρχει μία τρομακτική καθυστέρηση, σύρεστε σε μία επιλογή.

Αλλά και εδώ, κύριε Σημίτη, και στην αντιγραφή εμφανίζεται η ανεπάρκεια σας, γιατί το κάνετε με λάθος τρόπο. Πρώτα απ' όλα δεν είχε το θάρρος ο Υπουργός χθες να πει ότι αυτή είναι η λύση. Είπε "δεν το αποκλείουμε", δηλαδή εμμέσως εκεί πάμε, αλλά μη δεχθούμε σωρηδόν όλη την κριτική, απ' όπουδήποτε προέλθει, όχι βέβαια από τη Νέα Δημοκρατία, για την επιλογή μας αυτή.

Επίσης, για ποιο λόγο το κάνετε εν κρυπτώ και παραβύστω; Για ποιο λόγο δεν προκηρύσσετε διεθνή διαγωνισμό, με όλες τις εγγυήσεις που έχει αυτή η διαδικασία και με τη δυνατότητα οι όποιοι ενδιαφερόμενοι να συνυποβάλουν και σχέδιο εξυγίανσης και κανονισμό εργασίας ανάλογα με αυτά που ισχύουν στις μεγάλες ανταγωνιστικές εταιρείες στην Ευρώπη και στον κόσμο;

Τα λέω αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι η χθεσινή παραδοχή για την Ολυμπιακή στην ουσία αποδεικνύει ότι πράγματι είστε κατώτεροι των περιστάσεων. Σύρεστε στις επιλογές αντί, ως Κυβέρνηση και ως θα οφείλατε, να έχετε την πρωτοβουλία να σπεύδετε μπροστά από τις εξελίξεις και όχι η ανάγκη να σας πηγαίνει εκεί, που πιθανώς δεν θέλατε να πάτε.

Ή, και αν ακόμη εκτιμούσατε ότι εκεί θα πηγαίνατε, για λόγους τελείως ευτελούς κομματικού υπολογισμού του όποιου υποτιθέμενου πολιτικού κόστους, δεν το κάνατε, και καθυστερήσατε. Είναι και η μοίρα σας και το στίγμα σας. Και μόνο το γεγονός ότι φθείρεσθε πίσω από τις εξελίξεις και σύρεσθε πίσω από τις προτάσεις, που σας έχουμε κάνει, δείχνει ότι είσθε κατώτεροι των περιστάσεων.

Οφείλω όμως να σας πω, μια και τόσο πολύ αρέσκεσθε να λέτε ότι δεν σας υποβάλλουμε προτάσεις, ιδού η μεγαλύτερη αυτοδιάφευση των ισχυρισμών σας, ιδού η μεγαλύτερη απόδειξη της υποκρισίας σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σε κάθε περίπτωση, ούτε ευχαριστώ περιμένουμε να μας πείτε ούτε το έχουμε ανάγκη. Κρατήστε μόνο μία σημείωση: αφού, έτσι κι αλλιώς, τα αντιγράφετε αυτά, τουλάχιστον μάθετε να το κάνετε καλά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

'Ερχομαι σε ένα άλλο θέμα. Στο κεφάλαιο "παιδεία" επανειλημμένα είχα την ευκαιρία να καταδείξω τη μεγάλη του κρισιμότητα, αλλά και την τρομακτική ανεπάρκεια της πολιτικής που κάνετε ή μάλλον της μη πολιτικής.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική 'Εδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Μέσα σε όλα όσα ανέφερα για την παιδεία προχθές, σας έθεσα ένα θέμα καίριο. Σας μίλησα για το πανεπιστημιακό άσυλο. Σας μίλησα για μια σημαντική πρωτοβουλία, που είχαν οι συγκλητικές αρχές του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, για να διασφαλιστεί επιτέλους αυτή η κατάκτηση από κακοποιά στοιχεία και από εγκληματικές δράσεις, που καμία σχέση δεν έχουν ούτε με την ελεύθερη κοινωνία ούτε με τις ακαδημαϊκές ελευθερίες.

Θα αναρωτηθείτε γιατί επαναφέρω το θέμα. Σας εξηγώ και συγκεκριμενοποιώ. Σε δύο εβδομάδες από σήμερα είναι η επέτειος του Πολυτεχνείου. Εκείνο που παρατηρείται κάθε χρόνο τι είναι; 'Ότι η Εισαγγελία και το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης καλύπτονται - τυπικά ορθώς, επί της ουσίας υπάρχουν ερωτηματικά- πίσω από το νόμο περί ασύλου. Νόμος περί ασύλου που είναι ανενεργός, για απλούστατους λόγους. Η μεν επιτροπή του ασύλου δεν μπορεί να συσταθεί, γιατί οι φοιτητές ουδέποτε όρισαν το δικό τους εκπρόσωπο και γιατί, όταν δεν λειτουργεί η τριμελής επιτροπή ασύλου, το πράγμα πηγαίνει στο σύνολο της Συγκλήτου, που είναι αδιανόητο να μπορεί, υπό το καθεστώς των ειδικών συνθηκών αναταραχής εκείνων των ωρών, να συγκληθεί.

Μια και θέλετε προτάσεις, κύριε Σημίτη, θα σας κάνω μία απλή πρόταση: Βάλτε τον Υπουργό σας να πάρει νομοθετική πρωτοβουλία πριν από τις 17 Νοεμβρίου...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

..... για να αποδείξετε ότι, έστω και αργά, έχετε κάποιες τέτοιες ευαισθησίες. Να υπερασπιστούμε την ελεύθερη και ανοιχτή κοινωνία. Γιατί ελεύθερη και ανοιχτή κοινωνία χωρίς να τηρείται ο νόμος δεν υφίσταται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και αν δεν το κάνετε, σημαίνει ότι είσθε ηθικοί αυτουργοί για ό,τι απευκτέο συμβεί αλλά και για το γεγονός ότι με τη δική σας ανεπάρκεια, ανικανότητα και ατολμία η Ελλάδα μοιάζει με ανοχύρωτη πολιτεία.

Μιλώντας για ανοχύρωτη πολιτεία έρχομαι στα ζητήματα που αφορούν την εγκληματικότητα. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορεί να λέει ο καθένας ό,τι θέλει εντός και εκτός αυτής της Αίθουσας. Το θέμα είναι τι αισθάνονται οι 'Ελληνες στα μεγάλα αστικά κέντρα, για να είμαστε απόλυτα ειλικρινείς, εντονότερα στην ύπαιθρο χώρα και ακόμα εντονότερα στις βόρειες περιοχές της Ελλάδας.

Κύριε Σημίτη, υπάρχουν περιοχές της Ελλάδας, υπάρχουν κωμοπόλεις και χωριά, όπου οι πολίτες δεν τολμούν να βγουν στο δρόμο, ειδικά τις βραδυνές ώρες. Οι δε γυναίκες αποφεύγουν να πάνε στα χωράφια. Αυτό που σας λέω δεν είναι αντιπολιτευτικός ισχυρισμός. Αυτό είναι η κοινή συνισταμένη των καθημερινών βιωμάτων της συντριπτικής πλειοψηφίας των Ελλήνων, ειδικά της περιφέρειας.

Υπάρχει τεράστιο θέμα εδώ, που αποδεικνύει τη διάλυση του κράτους. Υπάρχει τεράστιο θέμα, που αναδεικνύει την αναξιοπιστία της πολιτείας. Υπάρχει τεράστιο θέμα, που εμφανίζει με τον εναργέστερο τρόπο την ανεπάρκεια της Κυβέρνησης. Υπάρχει τεράστιο θέμα, σε σχέση με την εμπιστοσύνη των πολιτών στη στοιχειώδη υποχρέωση του κράτους. Βεβαίως, η πολιτεία πρέπει να έχει και προνοιακή πολιτική. Βεβαίως, πρέπει να προσφέρει υπηρεσίες παιδείας, υγείας και όλες τις μεγάλες προτεραιότητες που ξέρουμε. Όμως η πρώτη προτεραιότητα, θα σας έλεγα, ο λόγος δημιουργίας και ύπαρξης κράτους είναι η κατά το δυνατόν διασφάλιση της ζωής, της τιμής, της περιουσίας, της ακεραιότητας των πολιτών.

'Ακουσα τον καινούριο Υπουργό Δημόσιας Τάξης να εξαγγέλλει κάποια πράγματα σήμερα. Πρέπει να σας πω ότι αυτά που εξαγγέλλει ή ορισμένα εξ αυτών σας τα λέμε, και αυτά, τουλάχιστον ένα χρόνο τώρα. Δεν θα σταθώ σε όλα. Θα σταθώ μόνο σε ένα, που το θεωρούμε καίριο. Είναι η ανάγκη ίδρυσης Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας, που στοχεύει στη διάρρηξη του κομματικού εναγκαλισμού, που εκπορεύεται και προέρχεται από την κατά καιρούς πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας)

Πάνω από ένα χρόνο σας το λέμε. Χαρά μας προξενεί το ότι εξαγγέλλεται σήμερα. Όμως και εδώ συνάγονται εύκολα δύο συμπεράσματα. Πρώτα απ' όλα ότι έρχεσθε να το κάνετε, ενώ το είχατε καταργήσει. Είχατε αρνηθεί για τόσο χρονικό διάστημα ακόμα και να το συζητάτε. Αυτό σημαίνει ομολογία λάθους και αποτυχίας. Πείτε το.

Δεύτερον, επιτέλους δείξτε το απαραίτητο πολιτικό ανάστημα που χρειάζεται ο' αυτήν την Αίθουσα και να πείτε: "Ναι, υπάρχουν και προτάσεις που μας έχετε κάνει, που μπορεί να μας οδηγήουν σε σωστά βήματα".

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας)

Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, δώστε μου τρία λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Πρέπει όμως να σέβεσθε πάντοτε τον Κανονισμό.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Παρακαλώ, τη δουλειά σας και τη δουλειά μου. Κάνω τη δουλειά μου με όλους το ίδιο, όπως ξέρετε. Πριν, σταμάτησα τον Υπουργό Εθνικής Αμύνης. Μη μου κάνετε, λοιπόν, αυτού του είδους τις υποδείξεις. Ο Κανονισμός είναι πάνω απ' όλους μας. Πρέπει να το χωνέψουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Υπάρχουν τρεις σημαντικές προτεραιότητες:

Πρώτον, είναι ανάγκη να επαναθεωρηθεί το καθεστώς παροχής αδειών για την είσοδο και παραμονή στη χώρα. Με αυτό εννοώ ότι πρέπει να συνδεθεί η δυνατότητα άδειας και παραμονής στη χώρα με κριτήρια που έχουν σχέση με την προέλευση, την απασχόληση, το προηγούμενο ποινικό μητρώο, την ποιότητα και το παρελθόν εκείνων που έρχονται στη χώρα μας. Είναι επίσης ανάγκη και άμεση προτεραιότητα να μεταρρυθμίσουμε το καθεστώς παροχής αδειών εκείνων που είναι στις φυλακές, γιατί είδαμε εξωφρενικά και απαράδεκτα πράγματα. Εγκληματίες με βαρύτατο ποινικό μητρώο ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ δώστε μου δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ να με βοηθήσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Θα σας βοηθήσω, αλλά δώστε μου δύο λεπτά, για να κάνω τον αντίλογό μου.

Είναι επίσης πολύ σημαντικό ως προτεραιότητα να διασφαλιστεί η Ελληνική Αστυνομία από τα συμπτώματα διαφθοράς. Εκεί παρουσιάζονται και βαρύτερες πολιτικές ευθύνες, γιατί συμπεριλαμβάνονται εκεί και οι πολιτικοί σύμβουλοι του Υπουργείου, αλλά και η ηγεσία που εσείς επιλέξατε με πολιτικά κριτήρια. Είναι όμως εξίσου σημαντικό επιτέλους να γίνει μια πολιτική βελτίωσης των αποδοχών εκείνων που υπηρετούν στα Σώματα Ασφαλείας. Ξέρω τη γνώριμη αντίδραση. Θα μου πείτε "πού θα βρεθούν λεφτά"; Όταν βρίσκετε εκατομμύρια να πετάξετε για την Ολυμπιακή και ένα τρισεκατομμύριο για τις αστικές συγκοινωνίες της Αθήνας, τότε επιτρέψτε μου να πω ότι ο ισχυρισμός σας είναι αβάσιμος και λαϊκίστικος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βγάλαμε τα συμπερά-

σμάτά μας, τα οποία είχαμε άλλωστε προείπει από την αρχική μας εισήγηση. Είχαμε πει ότι αυτή η συζήτηση στη Βουλή δεν ήταν παρά μια προσπάθεια του Πρωθυπουργού από θέση αδυναμίας να εξασφαλίσει την κοινοτική στήριξη που χρειάζεται. Εμείς εκτιμούμε ότι την ψήφο θα την πάρετε, αλλά δεν λύνει κανένα πρόβλημα. Η ίδια πολιτική θα εφαρμοστεί και αυτό το είπατε ήδημόνος σας. Η ίδια και μεγαλύτερη αδυναμία θα επιδειχθεί από την πλευρά σας. Τα συμπεράσματα είναι απλά. Ο ιστορικός σας κύκλος κλείνει. Το ευτύχημα είναι ότι υπάρχουν δυνάμεις, οι οποίες έχουν και τη δύναμη και την πολιτική και τις προτάσεις, για να βγάλουν τη χώρα από το αδιέξοδο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κ. Λαλιώτης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Καραμανλής προσπάθησε σήμερα με μείλιχο ύφος να κρύψει την απουσία ολοκληρωμένης πρότασης, από την παράταξή του και το κόμμα του. Προσπάθησε πάλι να επαναφέρει με πιο ήπιο τόνο τα συνθήματα, τους αφορισμούς και τις κινδυνολογίες που είχε εκτοξεύσει εναντίον της Κυβερνήσεως πριν από δυο μέρες.

Όλα αυτά δείχνουν ποιοι είναι κατώτεροι των περιστάσεων, ποιοι είναι αυτοί που δεν έχουν πρόταση και καταφεύγουν στα συνθήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σαν έθνος και σαν λαός στην τελική ευθεία των μεγάλων προκλήσεων και των μεγάλων ευκαιριών. Μας χωρίζει ένας χρόνος από τα δύο μεγάλα ορόσημα με σημαντική συμβολική αξία και σημειολογική σημασία: Το ορόσημο του νέου αιώνα και το ορόσημο της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης όπως αυτή καθορίζεται μέσα από την Οικονομική και Νομισματική Ένωση και μέσα από τη νέα αρχιτεκτονική της ηγεύρου μας.

Από το 1993 αυτές οι θετικές απαντήσεις που οφείλαμε και οφείλουμε ως χώρα και ως έθνος απεικονίζονται με καθαρότητα στους στόχους, στις προτεραιότητες, στους ρυθμούς μιας πανεθνικής προσπάθειας για να μπει η Ελλάδα με συντεταγμένη πορεία στον 21ο αιώνα πιο ισχυρή, πιο σύγχρονη, πιο δημιουργική.

Από το 1993 το ΠΑ.ΣΟ.Κ. διαμόρφωσε ένα αξιόπιστο, συνεκτικό και ρεαλιστικό πρόγραμμα σύγκλισης της Ελλάδας με τις άλλες χώρες της κοινότητας. Από τότε μέχρι σήμερα υπάρχει ως πλαίσιο αναφοράς αυτό το πρόγραμμα για μια συντεταγμένη πορεία όλων των κοινωνικών δυνάμεων, μέσα από θυσιές αλλά και κατακτήσεις και ελπίδες.

Από τότε μέχρι σήμερα υπάρχει το σηματοδοτημένο στρατηγικό σχέδιο ως μοναδική πυξίδα πλεύσης όλων των πολιτικών δυνάμεων, μέσα από διαφορές, αντιθέσεις και αρνήσεις αλλά και μέσα από συνθέσεις και κοινές προοπτικές. Αυτό το διαχρονικό πρόγραμμα σύγκλισης έχει επικυρωθεί με την ψήφο του ελληνικού λαού δυο φορές, το 1993 και το 1996. Αυτό φέρνει τις υπογραφές του αείμνηστου Ανδρέα Παπανδρέου και του αείμνηστου Γιώργου Γεννηματά, ενώ στη φάση της συνέχειας της διαμόρφωσης και της ολοκλήρωσής φέρνει την υπογραφή του Κώστα Σημίτη.

Αυτό το διαχρονικό πρόγραμμα ως πρόγραμμα αλήθειας και προοπτικής, ως πρόγραμμα που κατοχυρώνει σε μια εποχή ανοικτών συνόρων το αναπτυξιακό και το αμυντικό ισοδύναμο της χώρας, φέρει την υπογραφή όλων των Βουλευτών, όλων των Υπουργών, όλων των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Αξιολογούμε με σεβασμό στους πολίτες και τη λαϊκή ετυμολογία τους τα μηνύματα που συμπύκνωναν στις δημοτικές εκλογές για κρίσιμες πτυχές και ορισμένους τομείς της πολιτικής μας. Σήμερα μετά από έξι χρόνια διακυβέρνησης, πρέπει να δώσουμε έμφαση μεγαλύτερη και να εντείνουμε τους ρυθμούς σε θετικές δράσεις και θετικό έργο, να ενισχύσουμε τους άρρηκτους δεσμούς του

τρίπτυχου σταθερότητα-ανάπτυξη-κοινωνική συνοχή με έμφαση στην ανάπτυξη. Να προσπαθήσουμε με μεγαλύτερη ένταση να συνδυάσουμε τη σταθερότητα με την ανάπτυξη, να συνδυάσουμε την ανάπτυξη με την κοινωνική συνοχή, με προστασία με αλληλεγγύη, με δικαιοσύνη για τους εκτός των τειχών πολίτες, για τους αδύναμους, για τους πάσχοντες, γι' αυτούς που αξίζουν και θέλουν αλλά δεν μπορούν. Να προωθήσουμε την ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή για το σύνολο των περιφερειών της χώρας μας χωρίς φθίνουσες και υπανάπτυκτες περιοχές, χωρίς γκέτο και υποβαθμισμένες περιφέρειες στα αστικά κέντρα με περιθωριοποιημένους ανθρώπους.

Το πρόγραμμά μας εφαρμόστηκε και εφαρμόζεται με συνέχεια και συνέπεια, γιατί είχε -και φέρει ως φορέας σχεδιασμού και υλοποίησης- ως έκφραση μια μεγάλη και υπαρκτή πολιτική και κοινωνική πλειοψηφία. Μιας πλειοψηφίας που ανεδείχθη με την ψήφο του ελληνικού λαού και το 1993 και το 1996. Μιας πλειοψηφίας που θα κατοχυρωθεί για μια ακόμη φορά και στις εκλογές του 2000. Αυτή η υπαρκτή και κάθε φορά επικυρωμένη πλειοψηφία έχει ως λογική έκφρασή της την Κυβέρνηση και την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Γι' αυτό δεν είναι τυχαίο ότι σε κάθε κρίσιμη φάση κάθε φορά επιβεβαιώνεται η ενότητα και η αλληλεγγύη της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας, επιβεβαιώνεται η συνοχή, η ευθύνη και η προοπτική ολόκληρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Για όλους αυτούς τους λόγους η ψήφος εμπιστοσύνης της Κοινοβουλευτικής Ομάδας στο πρόγραμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και στην πολιτική της Κυβέρνησης, αλλά και στον Πρωθυπουργό τον Κώστα Σημίτη είναι και θα είναι μια ψήφος συνειδήσης και ευαισθησίας ελεύθερων ανθρώπων. Είναι μια ψήφος εμπιστοσύνης ελεύθερων ανθρώπων που εκφράζουν την συνείδηση μιας μεγάλης ιστορικής και προοδευτικής παράταξης, μιας παράταξης που έρχεται από πολύ μακριά και θέλει να πάει πολύ μακρύτερα ενωμένη, σύγχρονη, ανανεωμένη και δημιουργική γιατί εκπροσωπεί ζωντανές ιστορικές, κοινωνικές δυνάμεις με παρελθόν, με παρόν και μέλλον.

Ήταν, είναι και θα είναι μία ψήφος εμπιστοσύνης ελεύθερων ανθρώπων, που πιστεύουν ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. του μέλλοντός μας είναι συναρτημένο με την πορεία της Ελλάδας του μέλλοντός μας, της Ελλάδας των μεγάλων και των ανοικτών οριζώντων.

Γι' αυτό, λοιπόν, ο κ. Καραμανλής και η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας, παλιά και νέα, ας μην τρέφουν ψευδαισθήσεις για την ενότητα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., για τα κοινοβουλευτικά, τα κοινωνικά, τα πολιτικά και τα εκλογικά ερίσματα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., της Κυβέρνησης και του Κώστα Σημίτη ως Πρωθυπουργού της χώρας και Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Πολύ περισσότερο, η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας ας μην καλλιεργεί αυταπάτες, ότι μπορεί να ρίξει δολώματα ή να στήσει ξώβερρες σε Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Σας πληροφορούμε, ότι ούτε τώρα ούτε ποτέ, δεν πρόκειται να πιάσετε ψάρια ή να πιάσετε πουλιά από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., από αυτήν τη δοκιμασμένη και αγωνιστική παράταξη. Ας το συνειδητοποιήσουν πια όλοι, φίλοι και αντίπαλοι, ότι εμείς το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μέσα από μία κοινή διαδρομή είκοσι πέντε χρόνων έχουμε κατακτήσει την ενότητά μας, μία ενότητα με διαφορές, μία ενότητα με δημοκρατία και ελευθερία, μία ενότητα με μακρόχρονη αλληλεγγύη. Αυτό το κεκτημένο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. συνδέεται άρρηκτα με τους δημοκρατικούς θεσμούς στον τόπο μας. Είναι ένα από τα θεμέλια της δημοκρατίας μας, του δημοκρατικού μας συστήματος, είναι μία κατάκτηση για μια ομαλή πολιτική και δημοκρατική πορεία.

Το παράδειγμα αυτό το δικό μας ας το μιμηθεί και ας διδαχθεί πολλά η νέα ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας. Γιατί η νέα ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας με Αρχηγό τον κ. Καραμανλή προσπαθεί να δημιουργήσει ένα μονολιθικό και προσωποπαγές κόμμα, ένα κόμμα με πειθήνιους Βουλευτές και υποταγμένους Βουλευτές, ένα κόμμα με διαγραφές και αποκεφαλισμούς.

Δεν με ενδιαφέρουν τα εσωκομματικά της Νέας Δημοκρατίας και δεν με ενδιαφέρει η ανάμειξη στα εσωτερικά της. Άλλωστε οι ιδεολογικές, προγραμματικές και ιστορικές μας διαφορές ήταν και είναι γνωστές. Όμως με ενδιαφέρει η αυταρχική

συνταγή για το πώς διοικείται και λειτουργεί ένα κόμμα, που είναι το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Με ενδιαφέρει, γιατί αυτή η αυταρχική και αλαζονική συμπεριφορά δημιουργεί ένα θεσμικό έλλειμμα για το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, με ενδιαφέρει γιατί η διαγραφή αξίων, ικανών και ιδρυτικών στελεχών μιας παράταξης, στελεχών με γνώσεις, με κύρος -παρ' όλες τις διαφορές που έχω και το ξέρετε, όπως είναι ο κ. Μάνος, ο κ. Σουφλιάς και οι Βουλευτές και τα άλλα στελέχη- που στερεί τη δυνατότητα από το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να παίζει το θεσμικό της ρόλο.

Τέλος, με ενδιαφέρει, ότι αυτή η παλαιοκομματική και παλαιομοδίτικη συνταγή είναι μία συνταγή του παρελθόντος, μία νοοτροπία βαθύτατα συντηρητική και ξεπερασμένη, γιατί δημιουργεί απώλεια δυνάμεων, απώλεια πολύτιμων μονάδων μέσα στο Κοινοβούλιο, που είναι σημαντικές ως παρουσίες για το πολιτικό μας σύστημα. Είναι μια συνταγή και μία νοοτροπία που δεν συμβαδίζει με το ελεύθερο πνεύμα της εποχής μας, γιατί δεν συνάδει με τη δημοκρατική λειτουργία, των σύγχρονων κομμάτων, που θέλουν να επαγγέλλονται, αλλά και να εγγυώνται ανοικτές κοινωνίες.

Με όλο το σεβασμό που μπορώ να τρέφω σε ένα νέο άνθρωπο, όπως είναι ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, θα ήθελα να του πω για μία ακόμα φορά, ότι αυτή η πρακτική του η αυταρχική, αυτή η προσπάθεια για μονοκομματική αντίληψη μέσα στο κόμμα του και μονολιθισμό, αυτή η αντίληψη για προσωποπαγές κόμμα, δεν συνάδει με την εικόνα ενός νέου πολιτικού και πολύ περισσότερο, δεν μπορεί να συμβαδίζει με την πορεία ενός νέου ηγέτη μιας μεγάλης παράταξης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Στο στίπτι του κρεμασμένου δεν μιλούν για σκοινιά!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κύριε Σιούφα, εάν μιλήσουμε για σκοινιά, θα κρεμαστείτε όλοι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Δυστυχώς!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Μπορούμε να σας τα δώσουμε!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αφήστε τα σκοινιά και θέστε τις απόψεις σας!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν και είναι σαφές, ότι η ψήφος εμπιστοσύνης που έχει ζητήσει ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνησή μας δεν έχει καμία εσωκομματική λογική και αναφορά. Αντιθέτως, συνδέεται με την πορεία της χώρας στην πιο κρίσιμη και αποφασιστική καμπή για το 1999 με τους στόχους και τα κριτήρια της ΟΝΕ, συνδέεται με την αναγκαιότητα και την απαιτούμενη πολιτική σταθερότητα, συνδέεται με την επιτακτική ανάγκη να αποσαφηνιστούν οι προτάσεις όλων των πολιτικών δυνάμεων, γιατί οι πολίτες πρέπει να ξέρουν και να μπορούν να συγκρίνουν και να επιλέγουν προγράμματα, προτάσεις, παρατάξεις, κόμματα, στελέχη και ηγέτες.

Κύριοι συνάδελφοι, το πρόγραμμα των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ για την περίοδο 1994 μέχρι σήμερα αλλά και μέχρι το 2000 μέσα σε δύσκολες, αντίξοες συνθήκες είχε και έχει καταγράψει ως αναμφισβήτητες επιτυχίες τη δραστική μείωση του πληθωρισμού και των ελλειμμάτων, τη σημαντική αύξηση του ρυθμού ανάπτυξης, τη δίκαιη κατανομή των βαρών και την αύξηση του πραγματικού εισοδήματος, την αποκατάσταση της κοινωνικής συνοχής, τη μείωση των περιφερειακών ανισοτήτων, τη μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων μέσω ενός δικτύου κοινωνικής προστασίας και αλληλεγγύης με τα προγράμματα ενίσχυσης των χαμηλόμισθων, των χαμηλοσυνταξιούχων και των ανέργων.

Εμείς δεν δίνουμε τις μάχες σε όλα τα μέτωπα για άψυχους αριθμούς. Δίνουμε τις μάχες για τους ανθρώπους, για όλους τους πολίτες της χώρας. Γνωρίζουμε και γνωρίζετε ότι πίσω από τους αριθμούς του πληθωρισμού, ελλειμμάτων, του ΑΕΠ, των επενδύσεων, των κοινωνικών δαπανών υπάρχουν οι ανάγκες, οι επιθυμίες, οι προσδοκίες και τα όνειρα και οι ελπίδες δέκα

εκατομμυρίων ανθρώπων.

Μπορούμε όμως να δούμε ποια ήταν η κατάσταση που επικρατούσε στη χώρα όταν είχαν αναλάβει τη διακυβέρνηση της χώρας οι μάγοι του νεοφιλελευθερισμού της Νέας Δημοκρατίας. Υπήρχε οικονομική ύφεση, παρατεταμένη κρίση, λιτότητα, ανισότητες, συρρίκνωση και καταστροφή του κοινωνικού κράτους και πολλαπλά αδιέξοδα.

Ποιος ήταν ο πληθωρισμός, κύριοι συνάδελφοι, το 1993; Ποιος είναι σήμερα; Πώς κατέβηκε από το 14,5% στο 4,5%; Ποιος ήταν ο ρυθμός ανάπτυξης του ΑΕΠ; Ήταν αρνητικό πλην -1,6% ενώ σήμερα είναι 3,5%.

Συνάδελφοι, θυμάστε τις μαύρες σημαίες στο Λαύριο, στην Ελευσίνα, στη Σύρα, στη Θράκη, στην Κοζάνη και αλλού. Τώρα έχουν αλλάξει πολλά απ' αυτά τα αρνητικά δεδομένα. Υπάρχει ανάπτυξη, υπάρχει ελπίδα, υπάρχει δημιουργικό έργο, υπάρχει αισιοδοξία.

Αυτά τα λέω και για τους εκπροσώπους του Κομμουνιστικού Κόμματος και του Συνασπισμού και του ΔΗΚΚΙ γιατί παρ' όλες τις κριτικές τους θεωρήσεις και την κριτική στάση που έχουν στην πολιτική του ΠΑΣΟΚ, πρέπει να καταλάβουν ότι δεν είναι ίδιες οι πολιτικές του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Υπάρχουν ριζικές διαφορές και αυτές είναι πανταχού παρούσες.

Κύριοι συνάδελφοι, όλοι αναγνωρίζουν ότι ο σχεδιασμός και οι ιεραρχήσεις για τα μεγάλα έργα, για τα έργα σύγχρονης υποδομής πρέπει να έχουν μια συνέχεια ανεξάρτητα από τη διαδοχή των κυβερνήσεων και ανεξάρτητα από τις εκλογικές αναμετρήσεις. Είναι επιτακτική ανάγκη όλες οι πολιτικές δυνάμεις, όλες οι κοινωνικές δυνάμεις να κρίνουν και να ελέγχουν την κάθε κυβέρνηση και τη δική μας πάντα με ευθύνη και νηφαλιότητα χωρίς μηδενισμούς και κινδυνολογίες. Γιατί και οι πόροι και τα δημόσια έργα έχουν συνέχεια και παράγουν ένα συνολικό θετικό κοινωνικό αποτέλεσμα.

Στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων υπήρχε και υπάρχει για κάθε έργο μια κάρτα διαφάνειας. Γιατί οι αποφάσεις μας λαμβάνονται πάντα με πίστη στη νομιμότητα και τη διαφάνεια, με πίστη στον υγιή ανταγωνισμό και τους κανόνες του, με πίστη στην προώθηση και τη διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος.

Σήμερα, κύριοι συνάδελφοι, στην Ελλάδα συνολικά και σε κάθε γωνιά της χώρας υπάρχει μια κοσμογονία έργων και δράσεων. Σήμερα υλοποιούνται και ολοκληρώνονται είκοσι χιλιάδες έργα διευρωπαϊκής, εθνικής, περιφερειακής, νομαρχιακής και δημοτικής κλίμακας. Αυτά είναι τα έργα που αλλάζουν ριζικά το πρόσωπο της Ελλάδας. Αυτά τα είκοσι χιλιάδες έργα είναι ορατά και αποτελούν ένα τεράστιο παζλ, ένα παζλ που διαμορφώνουν το κάθε έργο χωριστά και όλα μαζί το σύγχρονο πρόσωπο μιας δημιουργικής Ελλάδας, της Ελλάδας του 21ου αιώνα. Αυτά τα είκοσι χιλιάδες δημόσια έργα δημιουργούν το αναπτυξιακό ισοδύναμο της Ελλάδας. Δημιουργούν ένα κεκτημένο για την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής και για την ανάπτυξη της χώρας μας σε οικολογικό και πολιτισμικό απόθεμα όλης της Ευρώπης για να μπορεί να αξιοποιήσει όλα τα συγκριτικά πλεονεκτήματα και τώρα και στον επόμενο αιώνα.

Γι' αυτό δεν πρέπει να μπαίνουν στα έργα κομματικές ταμπέλες και δεν πρέπει να μετατρέπονται τα δημόσια έργα και αυτή η μεγάλη προσπάθεια όλων των πολιτών, όλων των κοινωνικών φορέων, όλων των κοινωνικών δυνάμεων και όλων των πολιτικών δυνάμεων σε πεδίο άγονων κομματικών ανταγωνισμών.

Κύριοι συνάδελφοι, χθες η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας μίλησε με κινδυνολογίες, με ανακρίβειες, και θα έλεγε με περισσή άγνοια για τέσσερις μύθους. Υπάρχουν τέσσερις αντίστοιχες απαντήσεις με αναμφισβήτητες αλήθειες.

Στο μύθο της ηγεσίας της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και στην άγνοια της ηγεσίας της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και των στελεχών αυτής της παράταξης ότι έχουν χαθεί, χάνονται ή πρόκειται να χαθούν κοινοτικοί πόροι, υπάρχει η απάντησή μας και είναι συγκεκριμένη και αναμφισβήτητη. Εμείς απαντούμε με την έγκαιρη και αποτελεσματική και ορθολογική

αξιοποίηση όλων των εθνικών και των κοινοτικών πόρων, εμείς απαντούμε με τους αυξανόμενους ρυθμούς απορρόφησης που επαληθεύουν μέρα με τη μέρα, χρόνο με το χρόνο τη δέσμευσή μας ότι δεν θα χαθεί κανένα ECU και δεν πρόκειται να χαθεί καμία δραχμή από όλο αυτό το σημαντικό γιγαντιαίο πρόγραμμα.

Παραθέτω τα στοιχεία που έχουμε για ένα κρίσιμο πρόγραμμα που είχε δυσκολίες στην εκκίνησή του. Είναι το πρόγραμμα "περιβάλλον", το εθνικό πρόγραμμα για το περιβάλλον με συνολικούς διαθέσιμους πόρους εκατόν εξήντα δισεκατομμύρια (160.000.000.000) και με αριθμό έργων, προγραμμάτων και δράσεων πεντακόσια είκοσι. Είχα πει ότι και σ' αυτό το δύσκολο πρόγραμμα δεν θα χαθεί ούτε μία δραχμή. Φαίνεται από τις απορροφήσεις και να το κοιτάξετε, κύριοι συνάδελφοι. Δυστυχώς, λέει ο κ. Καραμανλής, γιατί πρέπει να τα μάθει γιατί πιστεύω ότι

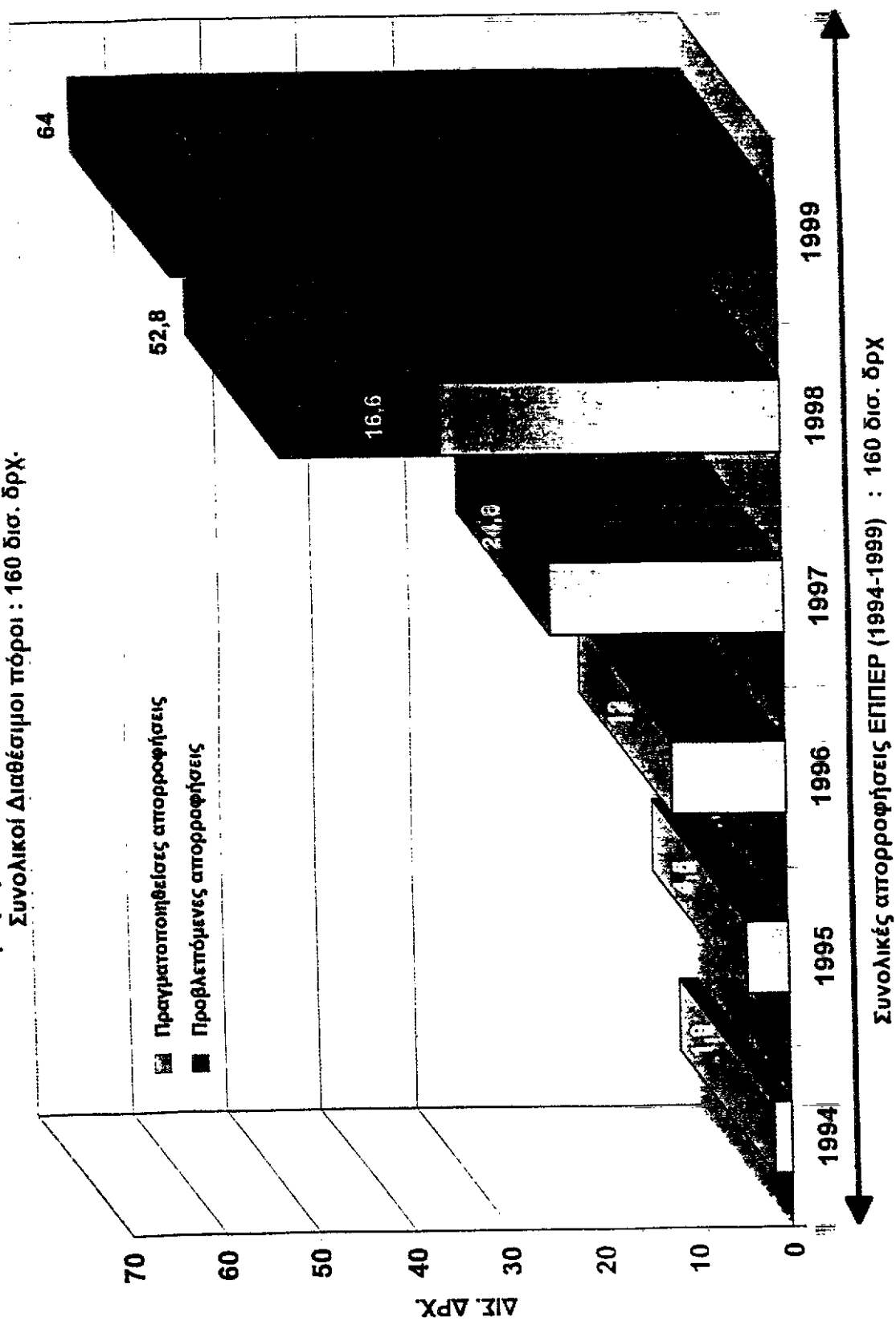
δεν γνωρίζει ότι οι απορροφήσεις χρόνο με το χρόνο έχουν μία άλλη ταχύτητα. Αυτές είναι οι απορροφήσεις του 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999 όπου καλύπτεται το σύνολο του προγράμματος, απορροφούνται όλοι οι πόροι. Ας τα πάρει ο κ. Καραμανλής και η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας να τα δει, γιατί έχει σημασία ότι μέχρι το τέλος του χρόνου, θα έχουμε καλύψει περίπου ενενήντα πέντε δισεκατομμύρια (95.000.000.000) και θα μένουν μόλις εβδομήντα δισεκατομμύρια (70.000.000.000). Και φέτος καλύπτουμε τα πενήντα τρία δισεκατομμύρια (53.000.000.000). Άρα αυτό που λέμε ότι του χρόνου θα έχουμε υπερκαλύψει τους στόχους μας, είναι αλήθεια. Πρέπει να τα δείτε αυτά, κύριοι συνάδελφοι.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κ. Κωνσταντίνος Λαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία έχουν ως εξής:

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ "ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ" 1994-1999

Αριθμός Έργων - Προγραμμάτων - Δράσεων : 520

Συνολικοί Διαθέσιμοι πόροι : 160 δισ. δρχ.

● **ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ 1994 -1999**

Συνολικοί διαθέσιμοι πόροι : 160 δις δρχ

Αριθμός έργων , προγραμμάτων και δράσεων : 520

- Το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα "Περιβάλλον" (ΕΠΠΕΡ) 1994 -99 είναι ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα προϋπολογισμού 160 δις. δρχ και αποτελεί τη μεγαλύτερη μέχρι σήμερα παρέμβαση για την Προστασία του Περιβάλλοντος και για την Αναβάθμιση της Ποιότητας Ζωής στη χώρα μας.

● Ο συνολικός αριθμός έργων που έχουν ενταχθεί σταδιακά μέχρι σήμερα στο ΕΠΠΕΡ είναι 520.

- Οι ρυθμοί υλοποίησης των έργων και των δράσεων, όσο και οι ρυθμοί απορρόφησης πόρων είναι διαφορετικοί από υποπρόγραμμα σε υποπρόγραμμα. Αυτό οφείλεται τόσο στη διαφορά ετοιμότητας και ωριμότητας των έργων και δράσεων κατά το 1994, όσο και στον καινοτόμο χαρακτήρα πολλών έργων του Προγράμματος.

Για τούτο είναι αναγκαίο να μη μείνουμε σε στατική θεώρηση αλλά, κυρίως, να δούμε τη δυναμική εξέλιξη του προγράμματος. Αυτή δυναμική εξέλιξη φαίνεται μέσα από τη σύγκριση των απορροφήσεων του ΕΠΠΕΡ ανά έτος.

● Αυτή η εικόνα παραπέμπει σε μια πραγματικότητα αλλά και σε μια σιγουριά ότι δεν πρόκειται να χαθούν πόροι.

Η εξέλιξη υλοποίησης του προγράμματος από το 1994 μέχρι σήμερα, με ρυθμούς συνεχώς αυξανόμενους, έχει ως εξής :

ΕΤΟΣ	ΕΤΗΣΙΑ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗ	ΠΟΣΟΣΤΟ	Συνολική απορρόφηση ετών 1994-95-96-97 43,267 δις. δρχ. ή ποσοστό 27%
→ 1994	1,90 δις. δρχ.	1,2%	
→ 1995	4,50 δις. δρχ.	2,8%	
→ 1996	12,00 δις. δρχ.	7,5%	
→ 1997	24,82 δις. δρχ.	15,5%	
• 1998	52,80 δις. δρχ.	33,0%	
• ΣΥΝΟΛΟ 94-98	96,00 δις. δρχ.	60 %	

- Το 1998, μέχρι σήμερα, έχει σημειωθεί απορρόφηση (διάστημα 1.1 έως 30.10.1998) ύψους 36,2 δις. δρχ (ποσοστό 22,6%).

● Η ετήσια απορρόφηση 1998 προβλέπεται να ξεπεράσει τα 50 δις.δρχ (ποσοστό περίπου 32%, επί του συνολικού προϋπολογισμού του Προγράμματος), οπότε η συνολική απορρόφηση του ΕΠΠΕΡ θα φθάσει στο τέλος του 1998 τα 96 δις. δρχ. δηλ. ποσοστό 60%.

● Για το 1999 προβλέπεται να απορροφηθεί το υπόλοιπο 40% των πιστώσεων (64 δις. δρχ.) πράγμα απολύτως εφικτό με δεδομένη τη δυναμική του Προγράμματος.

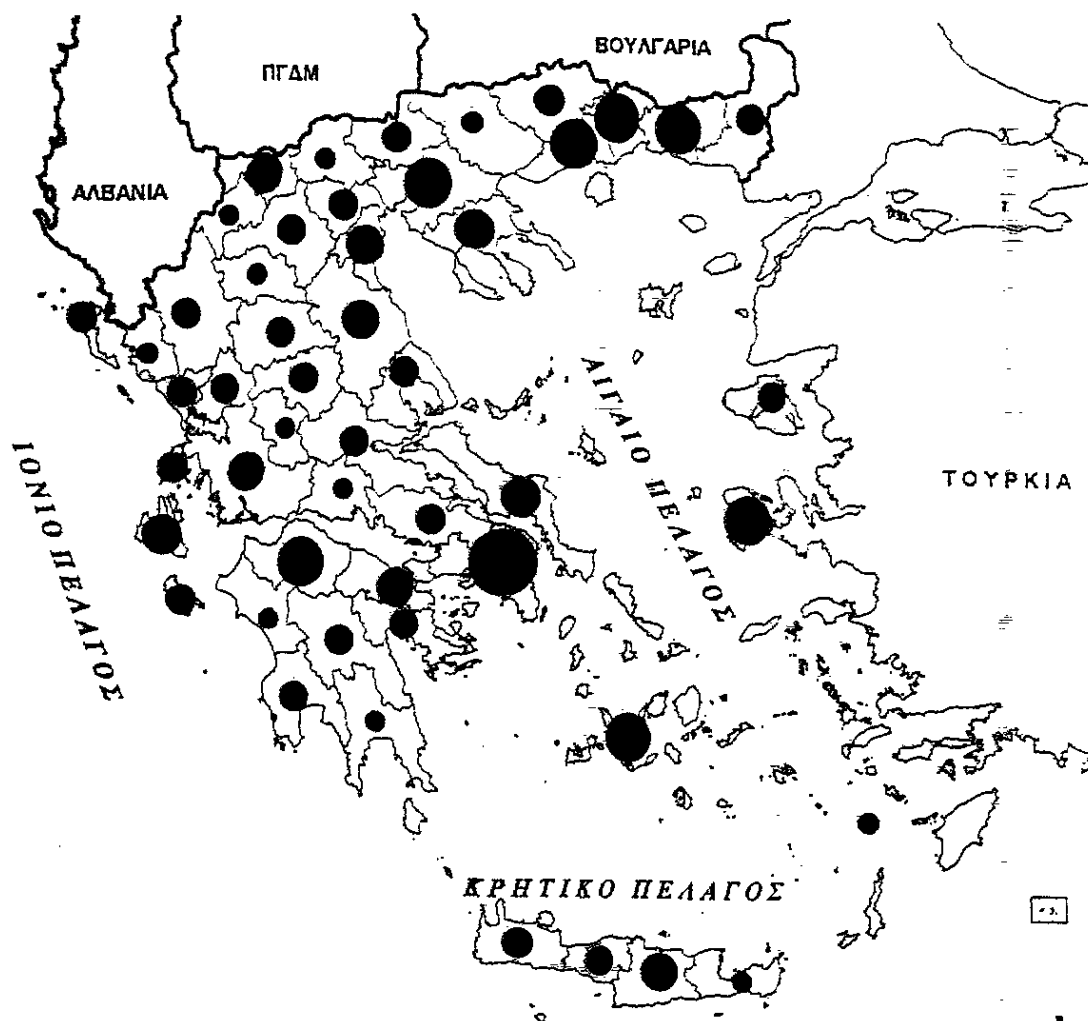
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Το ίδιο και με το Κτηματολόγιο. Μετά απο εκατόν εβδομήντα χρόνια και μετά από τέσσερις χιλιάδες νόμους, εγκυκλίους, αποφάσεις για το Εθνικό Κτηματολόγιο η χώρα μας δεν έχει Κτηματολόγιο. Από το 1994, άρχισε αυτήν την προσπάθεια και αυτήν τη στιγμή μέρα με τη μέρα γίνεται πραγματικότητα και δεν θα χαθεί ούτε μία δραχμή για το Εθνικό Κτηματολόγιο. Το λέω αυτό,

για να υπάρχει μία απάντηση συγκεκριμένη αξιόπιστη και αναμφισβήτητη με αλήθειες, με στοιχεία, σε όλες τις κινδυνολογίες και του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας και των άλλων στελεχών της.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κ. Κωνσταντίνος Λαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά σχετικούς πίνακες, οι οποίοι έχουν ως εξής:

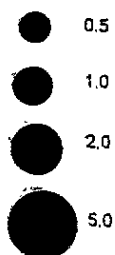
ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΝΑ ΝΟΜΟ 432

30 0 30 60 Km

Προϋπολογισμός (Δισ. δρχ.)

Επεξεργασία στο
ΦΑΣΜΑ ΑΓ

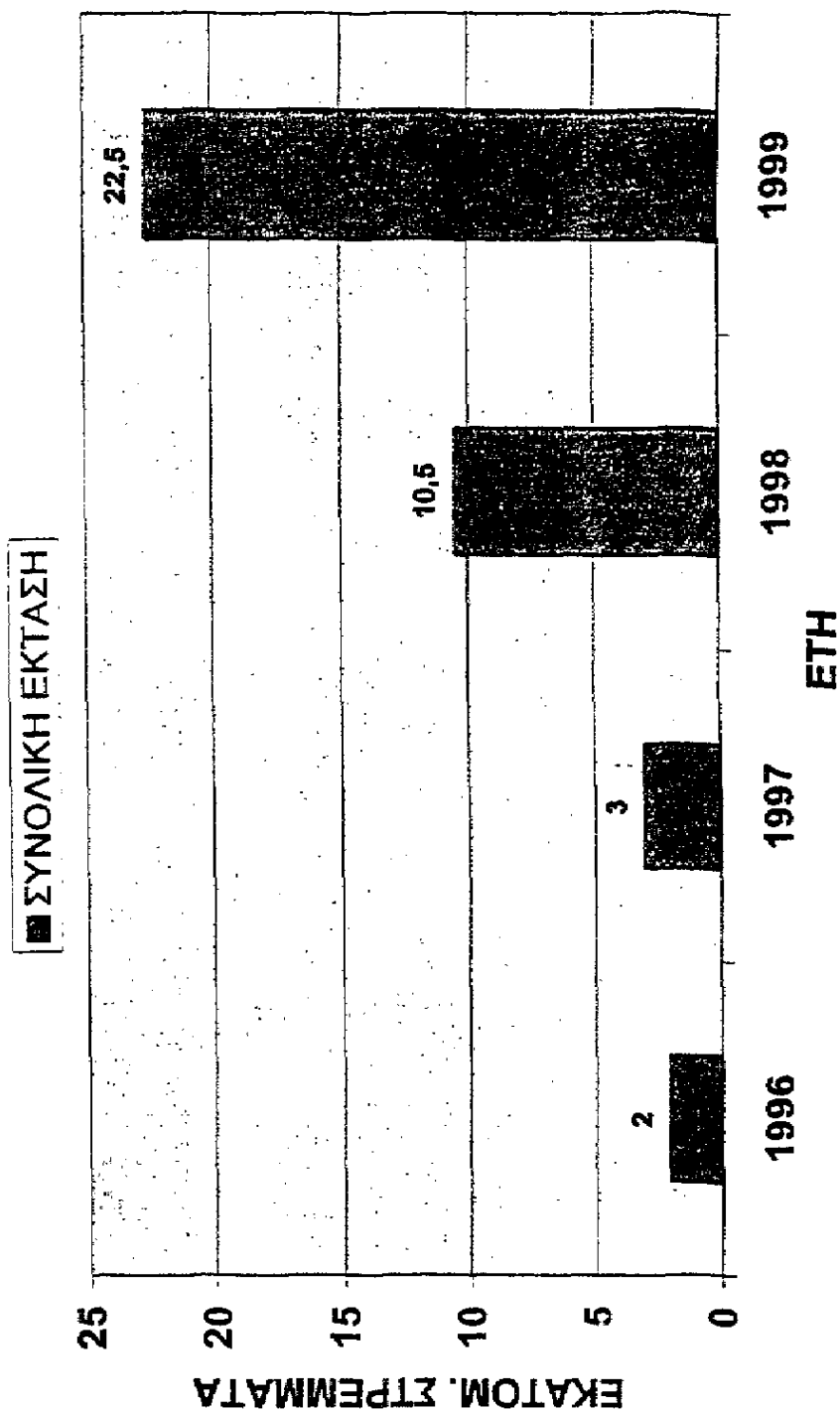

Ε.Υ.Π.

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ

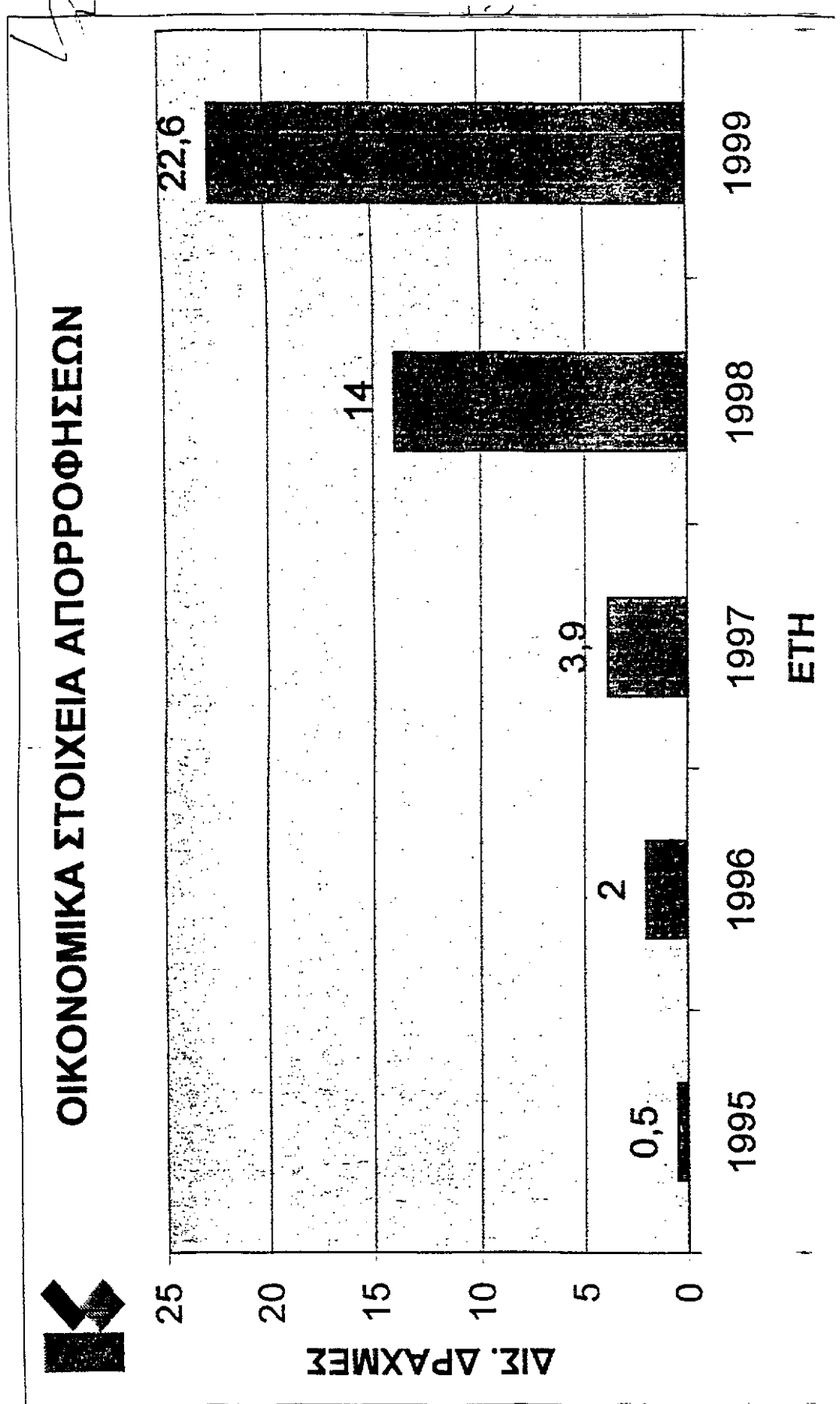

ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΕΚΤΑΣΗ ΣΕ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΣΤΡΕΜΜΑΤΑ

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 3

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ

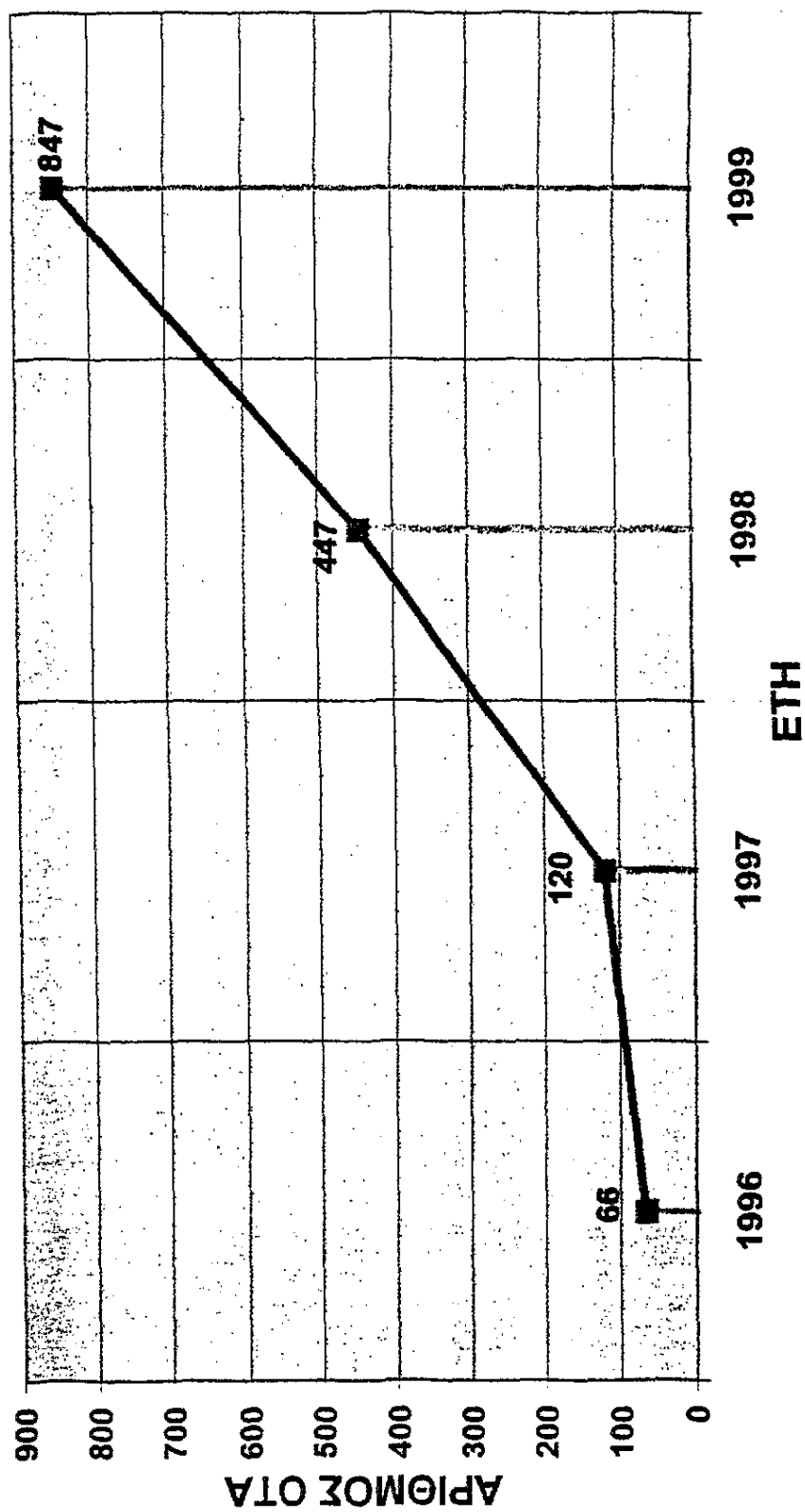

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 4

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ

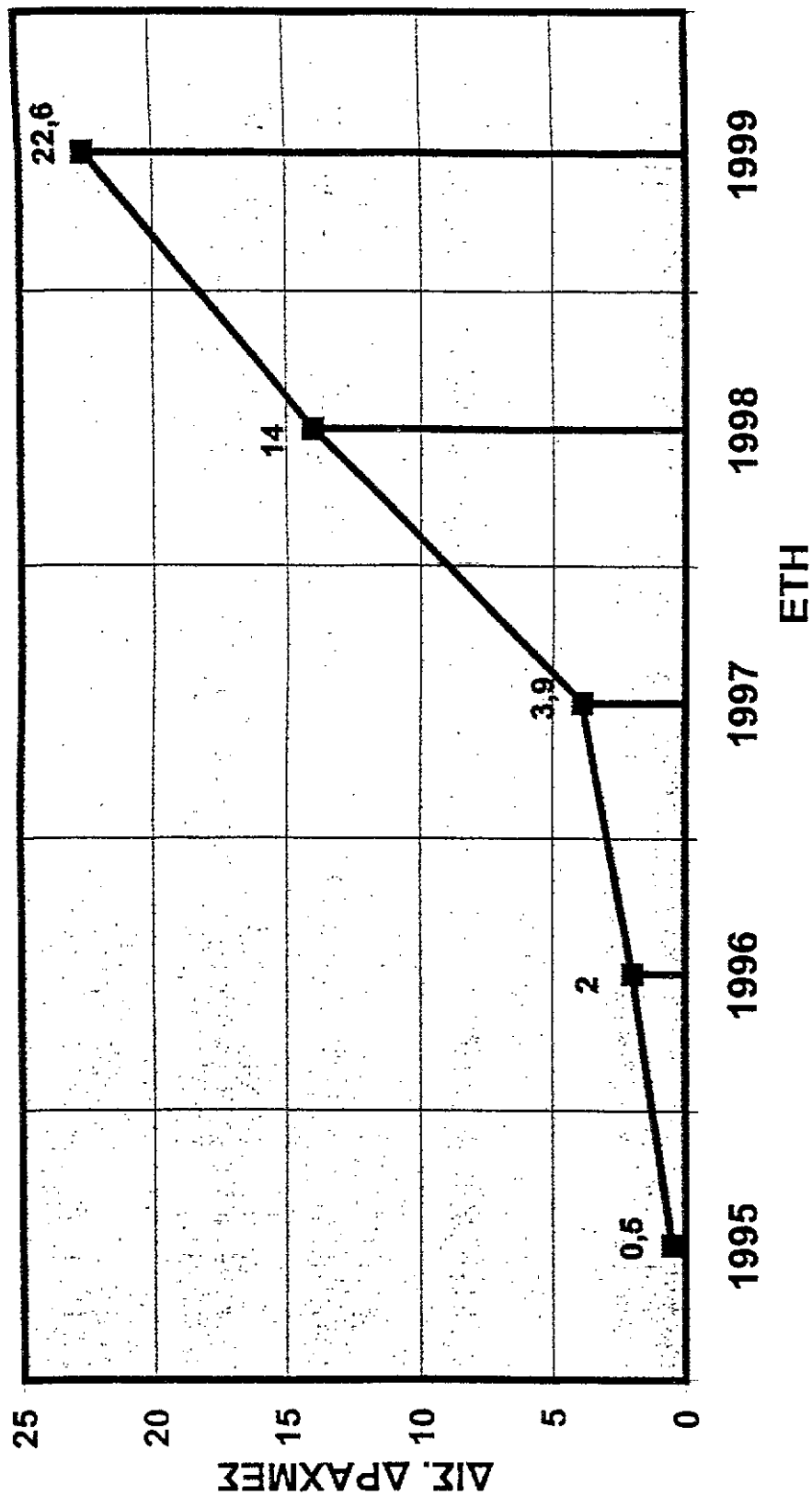
ΠΟΡΕΙΑ ΕΝΤΑΞΗΣ ΟΤΑ

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 1

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΕΩΝ

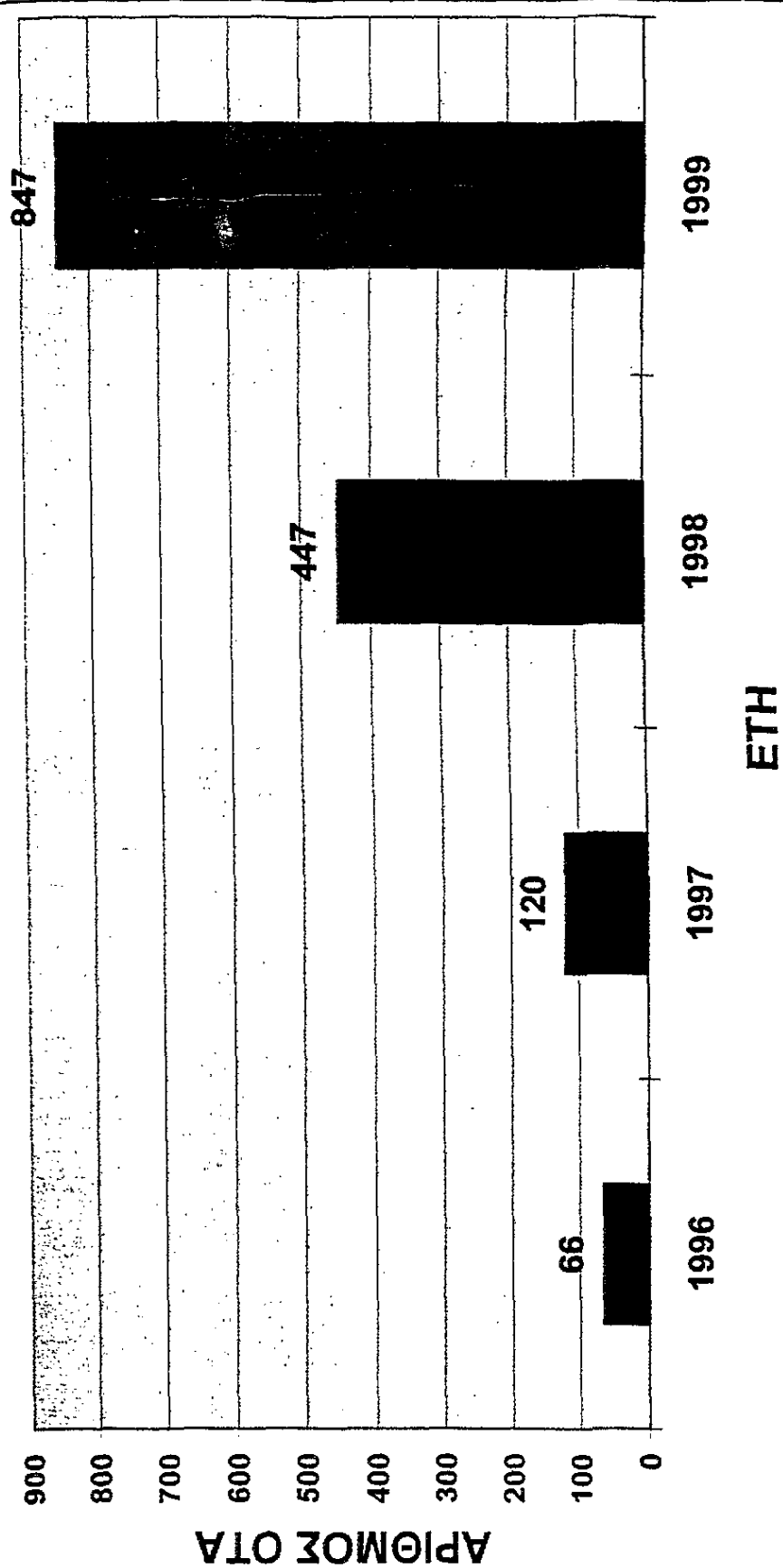

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 5

ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ

ΠΟΡΕΙΑ ΕΝΤΑΞΗΣ ΟΤΑ

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Στο μύθο της ηγεσίας και των στελεχών της Νέας Δημοκρατίας για την ποιότητα των έργων, εμείς απαντούμε με αυστηρούς εντατικούς ελέγχους σε όλα τα μικρά και τα μεγάλα έργα που προωθούν τα υπουργεία, οι οργανισμοί, οι περιφέρειες, οι νομαρχίες και οι δήμοι. Εμείς κάνουμε τους ελέγχους, αγαπητοί συνάδελφοι, και εμείς δίνουμε τα στοιχεία αυτά που διαβάζετε για να μας κάνετε μετά ερωτήσεις. Και απαντούμε με παρεμβάσεις, με πρόστιμα και με ελέγχους στους μικρούς και τους μεγάλους εργολάβους.

Μόνο στο χώρο κατά μήκος του ΠΑΘΕ για τα έργα του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης έχουμε επιβάλει δύο δισεκατομμύρια (2.000.000.000) πρόστιμο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έχετε ένα λεπτό ακόμη,

κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Αυτά είναι τα στοιχεία και θα ήθελα να σας πω ότι εμείς σήμερα εκτελούμε έργα και στον ΠΑΘΕ όπου υπάρχουν απολύτως συγκρίσιμα στοιχεία με πολύ μικρότερο κόστος γιατί υπάρχει έλεγχος, γιατί υπάρχει σχέδιο, γιατί υπάρχει καθημερινή παρέμβαση. Θα δώσω αυτά τα στοιχεία γιατί είναι πολύ σημαντική η μείωση του κόστους αν συγκρίνουμε την περίοδο 1990-1993, το Α' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και την περίοδο 1994-2000.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κ. Κωνσταντίνος Λαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά σχετικούς συγκριτικούς πίνακες, οι οποίοι έχουν ως εξής:

ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΚΟΣΤΟΥΣ ΕΡΓΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΥ Π.Α.Θ.Ε. ΜΕΤΑΞΥ ΑΙ.Κ.Π.Σ. & ΒΙ.Κ.Π.Σ.

1. ΤΕΤΡΑΙΧΝΗ ΔΙΑΤΟΜΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΥ

Α. ΤΜΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΟΜΕΝΑ ΣΤΟ 2ο Κ.Π.Σ.

ΟΔΙΚΟ ΤΜΗΜΑ	ΜΗΚΟΣ (ΧΛΜ)	ΤΕΛΙΚΗ ΔΑΠΑΝΗ(ΔΙΣ ΔΡΧ) ΤΙΜΕΣ 12/96	ΚΟΣΤΟΣ/ΧΛΜ ΣΕ ΤΙΜΕΣ 12/1998
ΥΛΙΚΗ-ΑΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ			
ΥΛΙΚΗ-ΚΑΣΤΡΟ	18,4	10	0,55
ΚΑΣΤΡΟ-ΜΑΡΤΙΝΟ	9,9	6,04	0,61
ΜΑΡΤΙΝΟ-ΑΤΑΛΑΝΤΗ	16,7	7,67	0,46
ΑΤΑΛΑΝΤΗ-ΑΡΚΙΤΣΑ	8	5,15	0,64
ΑΡΚΙΤΣΑ-ΑΓΙΟΣ ΚΩΝΝΟΣ	10	5,52	0,55
ΡΑΧΕΣ-ΠΕΛΑΣΓΙΑ			
ΡΑΧΕΣ-ΑΓΡΟΙΝΒΕΣΤ	4,2	3,98	0,95
ΔΙΟΔΙΑ ΠΕΛΑΣΓΙΑΣ-Α.Κ. ΑΓ.ΘΕΟΔΩΡΩΝ	11,35	5,97	0,53
ΠΕΛΑΣΓΙΑ-ΠΑΡΑΛΑΜΨΗ ΛΑΡΙΣΑΣ			
ΑΕΡΙΝΟ-ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ	20	21,3	1,06
ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ-ΠΑΡΑΚΑΜΨΗ ΛΑΡΙΣΑΣ	23	20,25	0,88
ΠΑΡΑΚΑΜΨΗ ΛΑΡΙΣΑΣ	22	29,16	1,33
ΣΥΝΟΛΑ	143,65	116,04	0,80

Β. ΤΜΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΘΕΝΤΑ ΣΤΟ 1ο Κ.Π.Σ.

	ΤΕΛΙΚΗ ΔΑΠΑΝΗ(ΔΙΣ ΔΡΧ) ΤΙΜΕΣ 12/96	
ΑΘΗΝΑ - ΚΟΡΙΝΘΟΣ		
ΚΥΡΑΣ ΒΡΥΣΗ -ΡΕΜΜΑ ΞΗΡΙΑΣ	4,2	1,42
Ρ. ΞΗΡΙΑΣ - ΑΡΧΑΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΣ	2	2,5
ΑΘΗΝΑ - ΥΛΙΚΗ		
ΣΧΗΜΑΤΑΡΙ-Κ. ΡΙΤΣΩΝΑΣ&Κ. ΘΗΒΩΝ-ΥΛΙΚΗ	13,7	0,6
ΚΟΜΒΟΙ ΚΑΣΤΡΟΥ ΤΡΑΓΑΝΑΣ ΑΡΚΙΤΣΑΣ	6	1,29
ΣΥΝΟΛΑ	25,9	1,04

% ΔΙΑΦΟΡΑ ΚΟΣΤΟΥΣ ΑΝΑ ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΟ
 2ο Κ Π Σ ΣΕ ΣΥΧΕΤΗ ΜΕ ΤΟ 1ο Κ Π Σ ΣΕ ΣΤΑΘΕΡΕΣ ΤΙΜΕΣ -23%

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΚΟΣΤΟΥΣ ΕΡΓΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΥ Π.Α.Θ.Ε. ΜΕΤΑΞΥ ΑΙ.Κ.Π.Σ. & ΒΙ.Κ.Π.Σ.

2. ΕΞΑΙΧΝΗ ΔΙΑΤΟΜΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΥ

Α. ΤΜΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΑ ΣΤΟ 2ο Κ.Π.Σ.

ΟΔΙΚΟ ΤΜΗΜΑ	ΜΗΚΟΣ (ΧΛΜ)	ΤΕΛΙΚΗ ΔΑΠΑΝΗ(ΔΙΣ ΔΡΧ) ΤΙΜΕΣ 12/96	ΚΟΣΤΟΣ/ΧΛΜ ΣΕ ΤΙΜΕΣ 12/1996
ΣΚΟΤΙΝΑ - ΚΑΤΕΡΙΝΗ			
ΣΚΟΤΙΝΑ - ΛΙΤΟΧΩΡΟ	9,5	5,88	0,62
ΛΙΤΟΧΩΡΟ - ΔΙΟΝ	9,5	5,88	0,62
ΔΙΟΝ - ΚΑΤΕΡΙΝΗ	7,8	7,75	0,99
ΣΥΝΟΛΟ	26,8	19,51	0,73

Β. ΤΜΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΘΕΝΤΑ ΣΤΟ 1ο Κ.Π.Σ.

ΤΕΛΙΚΗ ΔΑΠΑΝΗ(ΔΙΣ ΔΡΧ) ΤΙΜΕΣ 12/96

ΑΘΗΝΑ - ΚΟΡΙΝΘΟΣ			
Ρ. ΠΙΩΡΓΟΥ - ΜΕΓΑΡΑ (ΑΙ τμήμα)	4,5	10,09	2,24
Ρ. ΠΙΩΡΓΟΥ - ΜΕΓΑΡΑ (ΒΙ τμήμα)	4,6	9,02	1,96
ΜΕΓΑΡΑ - ΚΑΚΙΑ ΣΚΑΛΑ	4	5,79	1,45
ΚΙΝΕΤΤΑ - ΑΓΙΟΙ ΘΕΟΔΩΡΟΙ	6	8,02	1,34
ΑΓΙΟΙ ΘΕΟΔΩΡΟΙ - ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΑ	4,4	8,51	1,93
ΠΑΡΑΚΑΜΨΗ ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΩΝ	5,5	8,81	1,60
ΣΥΝΟΛΟ (Α)	29	50,24	1,73

ΑΘΗΝΑ - ΥΛΙΚΗ			
ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ - ΒΑΡΥΜΠΟΜΠΗ	6	12,32	2,05
ΒΑΡΥΜΠΟΜΠΗ-ΜΠΟΚΑΤΙΔΕΦΑΝΕΣ-ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ	13	18,08	1,39
Κ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ - Κ. ΟΙΝΟΦΥΤΩΝ	15	10,82	0,72
ΣΥΝΟΛΟ (Β)	34	41,22	1,21
ΣΥΝΟΛΟ (Α) + (Β)	63	91,46	1,45

% ΔΙΑΦΟΡΑ ΚΟΣΤΟΥΣ ΑΝΑ ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΟ

2ου Κ.Π.Σ. ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ 1ο Κ.Π.Σ ΣΕ ΣΤΑΘΕΡΕΣ ΤΙΜΕΣ.

-50%

ΟΔΙΚΟΣ ΑΞΟΝΑ ΠΑΘΕ.

ΤΜΗΜΑΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΩΝ
ΠΟΥΔΟΘΗΚΑΝ ΣΕ ΧΡΗΣΗ ΧΩΡΙΣΤΑ
ΣΤΙΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ ΤΩΝ ΚΠΣ Ι & ΚΠΣ ΙΙ.

1. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΚΠΣ Ι (1989-1993)

Δόθηκε σε χρήση, κατά τμήματα, συνολικό μήκος αυτοκινητοδρόμου
εξάιχνης διατομής 70 χλμ.

2. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΚΠΣ ΙΙ (1994-2000)

α) Από 1994 μέχρι τέλος 1998

Δόθηκε σε χρήση συνολικό μήκος

α₁. Τετράιχνης διατομής

162 χλμ.

α₂. Εξάιχνης διατομής

110 χλμ.

Άθροισμα

272 χλμ.

β) Από 1999 μέχρι τέλος 2000

Θα δοθεί σε χρήση συνολικό μήκος

β₁. Τετράιχνης διατομής

90 χλμ.

β₂. Εξάιχνης διατομής

30 χλμ.

Άθροισμα

140 χλμ.

Έτσι : συνολικό μήκος αυτοκινητοδρόμων ΚΠΣ ΙΙ.

• τετράιχνης διατομής

252 χλμ.

• εξάιχνης διατομής

140 χλμ.

Συνολικό μήκος ΚΠΣ ΙΙ

392 χλμ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ :

➡ Το κόστος ανά χλμ. αυτοκινητοδρόμου κατά την περίοδο του ΚΠΣ ΙΙ ήταν φθηνότερο

— Για την τετράιχνη διατομή κατά 23%

— Για την εξάιχνη διατομή κατά 50% σε σχέση με το αντίστοιχο κόστος του ΚΠΣ Ι. ➡➡

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, σας προσκαλώ και σας προκαλώ να πάμε στην Εγνατία. Σήμερα κατασκευάζονται και έχουν δημοπρατηθεί και βρίσκονται σε εξέλιξη πεντακόσια χιλιόμετρα για την Εγνατία και μέσα με τη μέρα γίνεται πραγματικότητα. Να πάμε στον ΠΑΘΕ. Με όλα τα προβλήματα κατασκευάζονται τριακόσια χιλιόμετρα. Να διανύσουμε το Μετρό της Αθήνας. Έχει εκτελεσθεί το 80% και μέσα στο 1999 θα υπάρξει κυκλοφορία της βασικής γραμμής. Να πάμε στο νέο διεθνές αεροδρόμιο στα Σπάτα που έχει εκτελεσθεί το 50%.

Να δούμε πως καθάρισε ο Σαρωνικός, πως καθαρίζει ο Θερμαϊκός, πως γίνονται πάλι καθαρές και γαλάζιες θάλασσες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Ένα λεπτό, παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Πρέπει να κλείσετε την ομιλία σας νωρίτερα, σε μισό λεπτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Μάλιστα.

Το Μετρό της Θεσσαλονίκης είναι ένα έργο ζωτικής σημασίας και θα προχωρήσει και προχωρεί με διαφάνεια και με μία εθνικά συμφέρουσα σύμβαση. Υπάρχουν όμως οικονομικοί κύκλοι με ιδιοτελή συμφέροντα, που κινδυνολογούν, παραπληροφορούν και σκανδαλολογούν, αν και υπάρχουν δύο αποφάσεις του Συμβουλίου Επικρατείας και μία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που δίνει μία απάντηση και δικαιώνει τις ελληνικές θέσεις.

Αγαπητέ φίλε και συνάδελφε, κύριε Ιντζέ, φίλος είσαι, αλλά φιλάτη είναι η αλήθεια. Έτσι το σκάνδαλο είναι ότι κάποιος μιλάει για σκάνδαλο, χωρίς να υπάρχει γνώση, χωρίς να υπάρχει τεκμηρίωση, χωρίς να υπάρχουν δεδομένα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Νικόλαος Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριοι συνάδελφοι, αισθάνομαι τον πειρασμό να κάνω αυτήν την παρατήρηση. Παρακολουθώντας τη συζήτηση, τους διαγκωνισμούς και τους διαφιτισμούς ανάμεσα στην Κυβέρνηση και στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, έχω την αίσθηση ότι Κυβέρνηση και Αξιωματική Αντιπολίτευση αντιδρούν για το ποιος είναι ο ιδιοκτήτης της πιο περιοριστικής φιλελεύθερης πολιτικής που εφαρμόζεται. Είστε συνιδιοκτήτες. Να το πούμε, γιατί ο ελληνικός λαός βλέποντας αυτήν την πλειοψηφία του ενός και του άλλου γύρω από την ίδια πολιτική, αισθάνεται ότι γίνεται πολύς καυγάς για το πάπλωμα, την ίδια ώρα που ο Έλληνας πολίτης είναι ακάλυπτος, είναι ξεσκέπαστος.

Η εφαρμοζόμενη πολιτική είναι αυτή που δεν έχει εξασφαλίσει το σωστό επίπεδο κοινωνικής κάλυψης. Η εφαρμοζόμενη πολιτική είναι αυτή η οποία δεν έχει εξασφαλίσει τους σωστούς ρυθμούς ανάπτυξης. Η εφαρμοζόμενη πολιτική είναι αυτή η οποία δεν έχει εξασφαλίσει το σωστό επίπεδο ποιότητας ζωής και ασφάλειας στην καθημερινότητα του Έλληνα.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση λέει "προχωρήστε και εφαρμόστε ακόμη πιο περιοριστική πολιτική" και η Κυβέρνηση απαντάει "δεν θα κάνω βήμα πίσω από την εφαρμοζόμενη πολιτική". Ε, αυτό είναι που ο Έλληνας πολίτης βιώνει ως καυγά για το πάπλωμα, την ώρα που δεν εξασφαλίζονται βασικές ανάγκες της ζωής του, βασικοί όροι της προοπτικής του, βασικές προϋποθέσεις για μια Ελλάδα που δεν θα είναι προβληματική, αλλά θα είναι αισιόδοξη και θα μπορεί να καλύπτει όλες εκείνες τις καθυστερήσεις και τις αποστάσεις που τη χωρίζουν απ' όσα γίνονται γύρω μας στο διεθνές περιβάλλον.

Επιβεβαιώθηκε με τον πιο πανηγυρικό τρόπο ότι ο μοναδικός λόγος για τον οποίο κινήθηκε η διαδικασία της ψήφου εμπιστοσύνης ήταν

η επιδίωξη του κυρίου Πρωθυπουργού να λύσει τα δικά του πολιτικά αδιέξοδα, τα αδιέξοδα της Κυβέρνησής του. Δεν υπήρξε κανένα σημαντικό γεγονός, απ' αυτά που δικαιολογούν την προσφυγή στη διαδικασία της ψήφου εμπιστοσύνης με την αρχή της δεδηλωμένης. Μ' αυτόν τον τρόπο όμως, για μία ακόμη φορά γίνονται ασκήσεις πολιτικής σκοπιμότητας διά του Κοινοβουλίου και αποδεικνύεται ότι η Κυβέρνηση και η κυβερνητική πλειοψηφία είναι όμηροι του εαυτού τους. Όμηροι του εαυτού σας είστε, κύριοι. Αυτήν την ομηρία δεν μπορείτε να την κάνετε ομηρία του ελληνικού λαού. Γι' αυτό εμείς, από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, θα καταψηφίσουμε την Κυβέρνηση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Από μόνη της η τακτική του κυρίου Πρωθυπουργού αποδεικνύει ότι υπάρχει σοβαρό πολιτικό πρόβλημα, διπλό πολιτικό πρόβλημα. Πρόβλημα στο εσωτερικό της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας και πρόβλημα έναντι της κοινωνίας. Υπάρχει πρόβλημα νομιμοποίησης αυτής της πολιτικής. Υπάρχει πρόβλημα συναίνεσης του λαού σ' αυτήν την πολιτική. Και όταν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το έλλειμμα νομιμοποίησης και συναίνεσης καλύπτεται με κοινοβουλευτικές ακροβασίες και κοινοβουλευτικούς εκβιασμούς, τότε παραμορφώνονται οι εξελίξεις.

Ο κύριος Πρωθυπουργός θέλει την ψήφο εμπιστοσύνης για να την χρησιμοποιήσει προκειμένου να προχωρήσει σε μέτρα που δεν τολμάει να ανακοινώσει ούτε στην πλειοψηφία του Κόμματός του ούτε στην ελληνική κοινωνία.

Επίσης θέλει την ψήφο εμπιστοσύνης για να προλάβει τη συζήτηση επί του προϋπολογισμού, προκειμένου να προωθήσει τις επιλογές που ήδη έχει κάνει. Έτσι λοιπόν, δεν έχουμε ψήφο εμπιστοσύνης, έχουμε διαδικασία εκβιασμένης ψήφου.

Θα ήθελα να επισημάνω ότι χθες ο κύριος Πρωθυπουργός άρχισε την ομιλία του λέγοντας ότι "πρέπει να ξεκαθαρίσει το τοπίο". Σήμερα ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας είπε ότι "δεν υπάρχει κανένα θολό τοπίο για να ξεκαθαριστεί".

Χθες ο κύριος Πρωθυπουργός είπε: "Θέλω το ηχηρό μήνυμα της πλειοψηφίας. Θα ακολουθήσω την ίδια πολιτική από εδώ και στο εξής. Πρέπει να επιβεβαιωθεί αυτή η πλειοψηφία". Σήμερα ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας είπε: "Δεν γίνεται η διαδικασία για να διαπιστωθεί η κυβερνητική πλειοψηφία".

Χθες ο κύριος Πρωθυπουργός είπε: "Δεν κάνω βήμα πίσω". Σήμερα ο κύριος Υπουργός Εθνικής Άμυνας είπε ότι δεν πάει με την πολιτική της αχαλίνωτης αγοράς και ότι γίνεται προσπάθεια διεθνώς, επαναεπιβεβαίωσης του ρυθμιστικού ρόλου που έχει το κράτος, του ρυθμιστικού ρόλου που έχουν οι πολιτικές.

Είναι έκδηλη η αμηχανία, είναι φανερός ο εκνευρισμός, είναι ορατή η ύπαιρξη πολιτικού προβλήματος στο εσωτερικό της Κυβέρνησης.

Ο κύριος Πρωθυπουργός είπε ότι θέλει την ψήφο εμπιστοσύνης "για να κλείσει ο κύκλος των χαμένων ευκαιριών". Μα, τμήμα του κύκλου των χαμένων ευκαιριών είναι και η πολιτική του επί τρία περίπου χρόνια. Είπε ότι θέλει την ψήφο εμπιστοσύνης, διότι πρέπει να δώσει μήνυμα στον ελληνικό λαό ότι δεν κάνει βήμα πίσω.

Τι λέει στον Έλληνα νέο, στα αγόρια και στα κορίτσια που αγωνιούν για να βρουν μια χαραμάδα ζωής; "Δεν θα κάνω βήμα πίσω από αυτήν την πολιτική που διαμορφώνει τη σημερινή σας ασφυξία και αβεβαιότητα". Τι λέει στον Έλληνα αγρότη; Τι λέει στον μικρομεσαίο, τον μισθωτό, τον συνταξιούχο; Τι λέει σε όλους εκείνους που συγκροτούν τα πλατιά κοινωνικά στρώματα αυτών που δεν έχουν, που δεν αντέχουν, αυτών που επωμίζονται το κύριο βάρος μιας άδικης και άνιστης, μιας κοινωνικά αδιάφορης και ανάληξης κυβερνητικής πολιτικής; "Δεν κάνω βήμα πίσω"!!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσο πιο άκαμπτη είναι η εμμονή του κυρίου Πρωθυπουργού στη μέχρι τώρα πολιτική του, τόσο πιο μεγάλη είναι η αδυναμία του, τόσο πιο μεγάλη είναι η ανικανότητα της Κυβέρνησης να αναλύσει σωστά και να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τη σημερινή κρίση της προβληματικής Ελλάδας.

Το εγκώμιο του μονόδρομου, που σε όλους τους τόνους

απαγγέλλει ο κύριος Πρωθυπουργός, δεν είναι το όραμα της προοδευτικής Ελλάδας, για την οποία αγωνιούν οι πλατιές κοινωνικές κατηγορίες, η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Είπε ο κύριος Πρωθυπουργός ότι δεν κάνει βήμα πίσω από δω και πέρα. "Δεν κάνει βήμα πίσω". Γιατί; Γιατί υπάρχει διαφάνεια ή γιατί υπάρχει διαφθορά και διάβρωση; Δεν κάνει βήμα πίσω, γιατί; Γιατί υπάρχει η χρηστή διαχείριση ή γιατί υπάρχει σπατάλη που προκαλεί τον κόσμο και κακοδιαχείριση που προσβάλλει τη νοημοσύνη του Έλληνα πολίτη; Δεν κάνει πίσω, γιατί; Γιατί υπάρχει φορολογική δικαιοσύνη ή πλεονάζει η φορολογική αδικία και οι εισοδηματικές ανισότητες; Δεν κάνει πίσω, γιατί; Γιατί υπάρχει αποτελεσματική λειτουργία του κράτους ή το κράτος είναι ξεχαρβαλωμένο και αφήνει διαρκώς τον πολίτη να σαπίζει, χωρίς να μπορεί να βρει το δίκιο του την ώρα που πρέπει και με τον τρόπο που πρέπει;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**)

Δεν κάνει βήμα πίσω, γιατί; Γιατί η κοινωνική ευθύνη του κράτους καλύπτει τις βασικές ανάγκες της ζωής μας στην παιδεία, στην υγεία, στην ασφάλιση ή γιατί τα σχολεία, τα νοσοκομεία, οι συνταξούχοι και η μεγάλη πλειοψηφία των νοικοκυριών ζουν μία εξακολουθητική διαδικασία αποσύνθεσης; Δεν κάνει πίσω, γιατί; Γιατί η πολιτική του παράγει απασχόληση ή γιατί παράγει ανεργία; Γιατί παράγει βιομηχανική ανασυγκρότηση ή γιατί παράγει αποβιομηχάνιση, φθίνουσες περιοχές και ερήμωση της υπαίθρου.

Δεν κάνει πίσω από ποια πολιτική; Από μία πολιτική που διαμορφώνει υγιές πολιτικό κλίμα ή από μία πολιτική, η οποία παράγει και αναπαράγει, ανακυκλώνει και καταναλώνει, διαρκώς, υποπροϊόντα του δημόσιου βίου της χώρας;

Θα ήθελα, λοιπόν, να επισημάνω ότι, όταν ο κύριος Πρωθυπουργός λέει ότι δεν κάνει πίσω από αυτήν την κυβερνητική πολιτική και όλοι οι Υπουργοί υπεραμύνονται της πολιτικής, που ακολουθεί η Κυβέρνηση, τότε όλοι έχουν πολιτική ευθύνη για την εξακολουθήση αυτής της πολιτικής. Και δεν μπορεί μέσα στην ίδια κυβέρνηση να είναι οι καλοί και οι κακοί στα μάτια της κοινωνίας ούτε και Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση του εαυτού τους μόνο και μόνο για λόγους διαφοροποιήσεων, από πλευράς εντυπώσεων και προσηχημάτων.

Θα ήθελα να επισημάνω ότι η πολιτική ζωή του τόπου δεν είναι όσα συμβαίνουν εδώ, στο τετράγωνο της πλατείας Συντάγματος. Η πολιτική ζωή του τόπου είναι εκεί που ο Έλληνας βιώνει τα προβλήματά του. Στο σπίτι του κάθε Έλληνα πολίτη μπαίνουν κάθε μέρα, από τις πόρτες και τα παράθυρα, προβλήματα, που τον οδηγούν στην ασφυξία. Απ' αυτά τα προβλήματα απουσιάζει η κυβερνητική πολιτική. Και όχι μόνο απουσιάζει, αλλά τα τροφοδοτεί και τα παράγει.

Είναι επιβεβλημένο, λοιπόν, να επισημάνουμε ότι οι ανταγωνισμοί για τους κυβερνητικούς ρόλους είναι μία παραδοσιακή φόρμα της πολιτικής. Τόσο το ΠΑΣΟΚ όσο και η Νέα Δημοκρατία θέλουν αλλαγές στους κυβερνητικούς ρόλους. Δεν θέλουν αλλαγές στις δομές του πολιτικού μας συστήματος. Ταυτίζουν την πολιτική με τους κυβερνητικούς ρόλους. Απονευρώνουν έτσι την πολιτική από την κοινωνική συναίνεση, από την ιδεολογική της ψυχή. Και δεν είναι πολιτική οι συνταγές. Πολιτική είναι συγκεκριμένη ιδεολογία και συγκεκριμένο κοινωνικό περιεχόμενο.

Θα ήθελα να επισημάνω ότι προβάλλεται με μεγάλη επιμονή το θέμα της εισόδου της Ελλάδας στην ΟΝΕ. Σωστά επισημάνθηκε και σήμερα. Το θέμα είναι τι γίνεται από εκεί και πέρα. Και μέχρι εκεί, πως κατανέμονται οι θυσίες.

Δεν λέτε την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Έχετε μελέτες, όπως έχουν όλες οι άλλες κυβερνήσεις των χωρών της Ε.Ε., που σας προσδιορίζουν τι σοβαρά προβλήματα θα προκύψουν από τη στιγμή, που με οποιοσδήποτε όρους μπορούμε στην ΟΝΕ. Πώς προετοιμάζεσθε γι'αυτά; Πώς ετοιμάζετε τη διοίκηση, το κράτος, την κοινωνία, το λαό, τους πολίτες;

Ανέφερε ο κ. Παπαντωνίου ένα κατάλογο ιδιωτικοποιήσεων. Το μόνο ρεκόρ της Κυβέρνησής του, είναι το ρεκόρ των

ιδιωτικοποιήσεων. Από εκεί και πέρα, τι γίνεται για την ανεργία, για το έλλειμμα εμπορικών συναλλαγών, στο οποίο απεικονίζεται ο δυναμισμός και η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, για το πραγματικό βάρος εξυπηρέτησης του εθνικού χρέους των τρισήμισι τρισεκατομμυρίων (3.500.000.000.000), για την κατάσταση των μεγάλων έργων, όπου και το Μετρό αργεί και το σιδηροδρομικό δίκτυο έχει καθυστέρηση τρισήμισι ετών και όλα εκείνα τα οποία σχετίζονται με σοβαρά έργα δεν αποσαφηνίζονται από πλευράς διαφάνειας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από καιρό ο κύριος Πρωθυπουργός έκανε τα εγκαίνια μίας μακέτας στη ζεύξη Ρίου-Αντιρρίου. Τα έγγραφα που κατέθεσε προχθές από την επιτροπή παρακολούθησης, λένε ότι διαπιστώθηκε η ύπαρξη οικονομικών σε τρέχοντα προγράμματα, τα οποία για διάφορους λόγους έχουν χαμηλότερη απορροφητικότητα και λίγες προοπτικές να δαπανήσουν ολόκληρο τον προϋπολογισμό τους μέχρι το 1999.

Αυτά τα προγράμματα είναι για παράδειγμα η νέα γέφυρα της ζεύξης Ρίου-Αντιρρίου, η οποία θα πρέπει να ολοκληρωθεί στη νέα περίοδο, μείωση εκατόν δεκαπέντε εκατομμυρίων (115.000.000) ECU, ο εκσυγχρονισμός των ΕΛΤΑ, μείωση πενήντα εκατομμυρίων (50.000.000) ECU και το πρόγραμμα τουρισμού και πολιτισμού, μείωση εκατόν είκοσι εκατομμυρίων (120.000.000) ECU. Στην πορεία για την Ευρωπαϊκή Ένωση, να, ποια είναι τα τραγικά ελλείμματα. Ακόμα και στον τουρισμό-πολιτισμό η Κυβέρνηση μένει ακάλυπτη.

Θα ήθελα να επισημάνω ακόμα ότι μιλάτε διαρκώς για την ονομαστική σύγκλιση. Για την πραγματική σύγκλιση, δεν λέτε τίποτε. Για το επίπεδο της πραγματικής οικονομίας, δεν λέτε τίποτε. Επιτρέψτε και σε μένα, ως Έλληνα πολίτη, που να μην θέλω το χαμόγελο της δικής σας αισιοδοξίας, ως σημαία ευκαιρίας, για να πάμε στον 21ο αιώνα. Αμυντικά, κύριοι της Κυβέρνησης, απευθύνεστε στην κοινωνία, γιατί υποθηκεύετε με την πολιτική σας την προοπτική των προοδευτικών εξελίξεων.

Γι'αυτό ο Συνασπισμός καταψηφίζει την κυβερνητική σας πολιτική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ. κ. Τσοβόλας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διανύουμε την τρίτη ημέρα της συζήτησης της πρότασης για ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής προς τον κύριο Πρωθυπουργό. Τελειώνει σε δύο περίπου ώρες αυτή η διαδικασία και έχω να επισημάνω κάτι που το θεωρώ πάρα πολύ σημαντικό και που δείχνει την έλλειψη βασικής εξωτερικής πολιτικής ή πτυχής της βασικής εξωτερικής πολιτικής από την πλευρά της Κυβέρνησης.

Μίλησε ο Υπουργός Εξωτερικών για οτιδήποτε άλλο εκτός από τον απόδημο ελληνισμό, που είναι όσος είναι και ο ελληνικός λαός, που ζει μέσα στα σύνορα της χώρας μας.

Είναι αυτό το δυναμικό κομμάτι του ελληνικού έθνους, το οποίο πολλές φορές η μητέρα Ελλάδα με τις διάφορες κυβερνητικές εκφράσεις επικαλέσθηκε φραστικά. Θέλησε να εμφανίσει με διάφορα επίθετα ότι είναι το κομμάτι εκείνο που μαζί με τον ελληνικό λαό θα μπορούσε να συμβάλει ουσιαστικά σε αυτές τις κρίσιμες για το ελληνικό έθνος στιγμές για την πίεση ξένων δυνάμεων, διεθνών οργανισμών, προκειμένου να σεβασθούν επιτέλους το διεθνές δίκαιο και τα ανθρώπινα δικαιώματα του Ελληνισμού της Κύπρου, της Αλβανίας και οπουδήποτε αλλού και εν τούτοις ο Υπουργός Εξωτερικών, που είναι ο αρμόδιος για να εκφράσει αυτήν την πολιτική για την ομογένεια και τον απόδημο ελληνισμό, καμία αναφορά δεν έκανε.

Επιμένει δε η Κυβέρνηση μετά από δύο χρόνια που κατάργησε το Υφυπουργείο Απόδημου Ελληνισμού να το έχει καταργημένο, ενώ θα έπρεπε -και αυτή είναι πρόταση του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος- αν όχι να γίνει Υπουργείο, τουλάχιστον να επανασυσταθεί το Υφυπουργείο Απόδημου Ελληνισμού.

Παράλληλα θα πρέπει χωρίς καμία άλλη καθυστέρηση, λόγω της κρισιμότητας των στιγμών, να προωθηθεί μία εθνική

στρατηγική, η οποία θα έχει ως βασικό στοιχείο μεταξύ των άλλων και την αξιοποίηση -με την καλή του όρου έννοια- του απόδημου ελληνισμού και της ομογένειας. Θα πρέπει να χαράξει μία πολιτική η ελληνική Κυβέρνηση ως η μητρική κυβέρνηση, που να παρέχει τα εχέγγυα σε κάθε Έλληνα πατριώτη, σε κάθε ομογενή για προστασία οπουδήποτε και αν ζει σε αυτόν τον πλανήτη.

Θα πρέπει επίσης, να σκύψει, χωρίς λόγια, με έργα, με πράξεις η Κυβέρνηση στα τεράστια προβλήματα, εκπαιδευτικά και άλλα, που αντιμετωπίζουν τα Ελληνόπουλα του εξωτερικού και πολύ περισσότερο στις χώρες της Ευρώπης, μιας και είμαστε και εμείς μία χώρα από τις δεκαπέντε που είναι πλήρες μέλος της Ενωμένης Ευρώπης.

Ήθελα να επισημάνω και κάτι άλλο. Άκουσα τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας να μιλάει για οτιδήποτε άλλο εκτός από την εθνική άμυνα.

Το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα με υπευθυνότητα έχει να παρατηρήσει το εξής. Όλοι ομολογούν σε όλους τους τόνους ότι η ισορροπία δυνάμεων έχει ανατραπεί στο Αιγαίο τα τελευταία χρόνια. Αυτή η ισορροπία δυνάμεων έχει ανατραπεί με τους εξοπλισμούς και έχει ανατραπεί ποσοτικά με τη στήριξη των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, αλλά και των άλλων μεγάλων χωρών της Ευρώπης στους οποίους ευλαβικά η Κυβέρνηση και ο κύριος Πρωθυπουργός συνεχώς σκύβει τη μέση αδιαφορώντας για τις αρνητικές συνέπειες για την Ελλάδα και τα εθνικά συμφέροντα.

Αντί, λοιπόν, να ακολουθήσουμε μία πολιτική στους εξοπλισμούς των τρισεκατομμυρίων που κάνει η Κυβέρνηση, ώστε αυτή τη συνολική ισορροπία των δυνάμεων να την αποκαταστήσουμε με τεχνολογικά ποιοτικές παρεμβάσεις στους εξοπλισμούς που θα κάνουμε, προχωράει στα πλαίσια της εξωτερικής πολιτικής της υποτέλειας και τελικά επιβραβεύει τις πολεμικές βιομηχανίες, αλλά και τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής που στηρίζουν απροκάλυπτα τις παράνομες και απαράδεκτες τουρκικές διεκδικήσεις σε βάρος της Ελλάδας και αναθέτει τη μερίδα του λέοντος των τελευταίων εξοπλισμών αξίας ενός τρισεκατομμυρίου με PATRIOT στους Αμερικανούς, αντί να είναι η πολιτική των εξοπλισμών ένα σημαντικό τμήμα της ασκούμενης κυβερνητικής εξωτερικής πολιτικής. Όταν για τους PATRIOT η ίδια η πολεμική βιομηχανία έχει δηλώσει κατά καιρούς διά των εκπροσώπων της ότι χρειάζονται βελτιώσεις.

Αντί, λοιπόν, να προσφύγει μέσα και από την άλλη κατάσταση που διαμορφώνεται στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης -με το ρόλο που μπορεί να παίξει ειδικά στο χώρο αυτό η Ρωσία- και να κάνει την προμήθεια των S-300, που ομολογούμενως έχουν τεχνολογικά βελτιωμένα ποιοτικά χαρακτηριστικά σε σχέση με άλλους εξοπλισμούς, για να μπορέσει σταδιακά να αποκαταστήσει την ισορροπία των δυνάμεων στην περιοχή, κάνει το τελείως αντίθετο.

Παρ' όλα αυτά πληρώνει από το υστέρημά του ο απλός καθημερινός Έλληνας πολίτης.

Κάτι άλλο που θέλω να επισημάνω είναι το εξής: Άκουσαμε αυτές τις ημέρες τους Υπουργούς των Οικονομικών, αλλά και άλλους που παρήλασαν εδώ και τον κύριο Πρωθυπουργό να επιτίθεται για τη βελτίωση δήθεν των ονομαστικών οικονομικών δεικτών. Κυρίως να επιτίθεται για τη μείωση του πρωτογενούς ελλείμματος.

Έχω επισημάνει και άλλες φορές εδώ ότι ο διαχωρισμός του ελλείμματος σε πρωτογενές, χωρίς να αναφέρεται καθόλου ακαθάριστο έλλειμμα είναι δόλιος. Έχει ως σκοπό να αποκρύψει από το λαό και τη Βουλή μια πραγματικότητα ταξικής πολιτικής, γιατί θέλει να βγάλει απ' έξω τα τρισήμισι τρισεκατομμύρια δραχμές που πληρώνουμε κάθε χρόνο από τον τακτικό προϋπολογισμό για τόκους -όχι για χρεολύσια- λόγω της πολιτικής των υψηλών επιτοκίων που εφαρμόζεται από το 1990 μέχρι σήμερα.

Αυτή η πολιτική οδηγεί και οδήγησε τα εννιά αυτά χρόνια σε άδικη ανακατανομή του εθνικού πλούτου και του εθνικού εισοδήματος υπέρ διεθνών και ξένων παραγόντων που ανήκουν στην κατηγορία του μεγάλου χρηματιστηριακού, τραπεζικού και άλλου κεφαλαίου, που εισπράττουν μέσα από την πολιτική των υψηλών επιτοκίων τα

τρισεκατομμύρια από τον κρατικό προϋπολογισμό, ώστε κάθε χρόνο -όπως και σε λίγες μέρες με τον προϋπολογισμό του 1999- ο απλός Έλληνας πολίτης να καλύπτει από το δικό του υστέρημα αυτά τα χρήματα που πηγαίνουν στην τσέπη εκείνων που είχαν και έχουν ρευστό και τα τοποθετούν σε έντοκα γραμμάτια, σε ομόλογα και σε ρέπος.

Αλλά ποια είναι η οικονομική πολιτική της κυβέρνησης; Είναι σαφώς οι ιδιωτικοποιήσεις. Άκουσαμε χθες τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών με μεγάλη υπερηφάνεια να αναφέρει στο Σώμα της Βουλής ότι κατόρθωσε -μπράβο σας!- και πούλησε εθνικό πλούτο, δημόσια περιουσία ύψους ενός τρισεκατομμυρίου είκοσι δισεκατομμυρίων (1.020.000.000.000) δραχμών. Άρα μείωσε ακόμα και το πρωτογενές έλλειμμα, όχι με υγιή οικονομικό τρόπο, όχι με δίκαιη κατανομή των φορολογικών βαρών, τα οποία εισέπραξε από εκείνους που έπρεπε να πληρώσουν φόρους, αλλά μέσα από το ξεπούλημα εθνικού πλούτου, μέσα από τη μείωση με άλλα λόγια της περιουσίας του ελληνικού δημοσίου που ανήκει στο σύνολο του ελληνικού λαού.

Η άλλη οικονομική πολιτική ποια είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Είναι η συνεχής επί εννιά χρόνια αύξηση των φορολογιών για να μειώσει το πρωτογενές έλλειμμα, σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων.

Η άλλη πολιτική για να μειώσει τα ελλείμματα είναι οι μειώσεις επί εννιά χρόνια -και τώρα βαίνουμε στον δέκατο χρόνο- των μισθών, των ημερομισθίων και των συντάξεων και παράλληλα ο περιορισμός των ατομικών και συλλογικών δικαιωμάτων των εργαζομένων στο όνομα του δήθεν εκσυγχρονισμού.

Κύριε Πρωθυπουργέ και κύριοι της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, δεν είναι εκσυγχρονισμός η εξαθλίωση των πολιτών, δεν είναι εκσυγχρονισμός ο περιορισμός του κράτους πρόνοιας, δεν είναι εκσυγχρονισμός ο αφελληνισμός της ελληνικής οικονομίας και η αποδιοργάνωση της παραγωγικής βάσης.

Αυτό είναι σαφώς ταξική, αντιλαϊκή πολιτική, που υπηρετεί άλλες δυνάμεις στην Ευρώπη, εκτός Ευρώπης και στην Ελλάδα. Το μόνο που δεν υπηρετεί είναι τα πλατιά λαϊκά στρώματα.

Κλείνοντας, κύριοι συνάδελφοι, την ομιλία μου, θα ήθελα να πω και κάτι άλλο. Δεν έκανε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών καμία ειδική αναφορά για την πώληση της Τράπεζας Κρήτης, για την οποία πανηγύρισε πριν από τρεις μήνες.

Εμφάνισε στο λαό ότι δήθεν ήταν ένα επίτευγμα στα πλαίσια της δικής του πολιτικής ότι πήρε μεγάλο τίμημα. Αναγκάστηκε, ως Πρόεδρος του Δ.Η.Κ.Κ.Ι. και έκανα αίτηση κατάθεσης εγγράφων. Ζητούσα τις προσφορές όλων αυτών που ενδιαφέρθηκαν για την αγορά της Τράπεζας Κρήτης από τον όμιλο Λάτση. Ξέρετε τι βγαίνει; Κατ'αρχήν μου απαντάνε κατά τρόπο απεράδεκτο, αντικοινοβουλευτικό ότι δεν μου στέλνουν τα έγγραφα των προσφορών, γιατί δεν τους τα έστειλε η τράπεζα. Γιατί ακριβώς από τις προσφορές, αν κατατίθενταν, θα προέκυπταν και άλλα ζητήματα.

Τι λέει, όμως, αυτό; Ότι πουλήθηκε η Τράπεζα Κρήτης, αντί τιμήματος ενενήντα τριών δισεκατομμυρίων (93.000.000.000) δραχμών, αλλά το τίμημα αυτό δεν καταβλήθηκε άμεσα. Καταβλήθηκαν μόνο 27,9 δισεκατομμύρια αμέσως, τα υπόλοιπα θα κατατεθούν. Ανά εννέα δισεκατομμύρια επτακόσια εκατομμύρια (9.700.000.000) δραχμές το χρόνο σε τρεις δόσεις και η τελευταία δόση θα είναι τριάντα επτά δισεκατομμύρια (37.000.000.000) δραχμές. Αν αυτά τα αποπληθωρίσουμε, τι τόκους θα πληρώναν; Εάν έπαιρναν αντίστοιχο ποσό από τις τράπεζες, θα δούμε ότι το πραγματικό τρέχον ποσόν είναι το μισό από αυτό που προσπάθησαν να εμφανίσουν, ως δήθεν επιτυχία, ξεπουλώντας στην κυριολεξία τη δημόσια περιουσία που αποτελεί απόκτημα από το μόχθο και τον ιδρώτα του απλού Έλληνα πολίτη.

Θα ήθελα να πω στον κ. Λαλιώτη για το Μετρό Θεσσαλονίκης. Δεσμεύσθηκε να ή όχι ότι θα αρχίσει να υλοποιείται το

έργο εντός του έτους, ή μήπως υπάρχει περίπτωση τα χρήματα από το ΜΕΤΡΟ, επειδή δεν σας φτάνουν τα χρήματα για το αεροδρόμιο των Σπάτων, να τα μεταφέρετε στο αεροδρόμιο των Σπάτων και να πείτε ότι θα ξεκινήσετε, μετά από κάποιο διάστημα, διαδικασία, για να περάσουν άλλα δύο τρία χρόνια; Είναι ένα ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Σιούφας έχει το λόγο για πέντε λεπτά, όπως έχετε συμφωνήσει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, αρκετοί σύντροφοι και μέσα και έξω από την Εθνική Αντιπροσωπεία ακούγοντας πριν από λίγο τον Υπουργό ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ. κ. Λαλιώτη, θα έφεραν στο νου τους, αυτό που λέει ο ποιητής: "Πού ήσουν που 'δειχνες πως θα γινόσουν άλλος". Και το λέω αυτό, όχι μόνον για τις κωλοτούμπες, τις οποίες έκανε στον Πρωθυπουργό και το λιβάνισμα για την πολιτική, την οποία ακολουθεί, αλλά γιατί τουλάχιστον από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, την προκάλεσε βάνουσα, για τον τρόπο με τον οποίο διοικεί το κόμμα ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, αλλά και για το γεγονός ότι με μεγάλη λύπη μας απεμακρύνθηκαν από τη Νέα Δημοκρατία εκλεκτοί συνάδελφοι και του κόμματος και της πολιτικής. Αλλά όπως θα έλεγε ο Μένιος Κουτσόγιωργας δεν δικαιούται να ομιλεί, θα μου επιτρέψετε, κύριοι συνάδελφοι, να θυμίσω στον κ. Λαλιώτη, τι έγινε από το 1974 και μετά με τις διαγραφές στο χώρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Τα προγκρόμ, οι νύχτες του Αγίου Βαρθολομαίου, όταν διαγραφόταν ολόκληρη η δημοκρατική άμυνα με το Νίκο τον Κωνσταντόπουλο, τον Κώστα τον Σημίτη, τον Καράγιωργα, τη Μελίνα Μερκούρη, για να έρθουμε στη συνέχεια στις διαγραφές του Αντώνη Τρίτη, στις διαγραφές του Γεράσιμου Αρσένη και έρχεται να δίνει μαθήματα του τρόπου με τον οποίο η Νέα Δημοκρατία διοικείται.

Πρέπει, όμως, να σημειώσω και κάτι ακόμα, κύριοι συνάδελφοι. Λυπάται ο κ. Λαλιώτης γιατί στη Νέα Δημοκρατία υπάρχει συνοχή και υπευθυνότητα. Λυπάται ακόμη, γιατί προφανώς ενδεχομένως να ήθελε να κάνει αυτά που κάνει ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, ο αδύναμος Πρωθυπουργός, που δεν μπορεί να κάνει ούτε ανασχηματισμό. Και γι' αυτό προφανώς οδηγήθηκε σ' αυτές τις σκέψεις και σ' αυτές τις τοποθετήσεις.

Θέλω ακόμη να πω και στον κ. Λαλιώτη και στον Πρωθυπουργό της χώρας ότι αν αυτή η ψηφοφορία ήταν μυστική, αμφιβάλλω αν η Κυβέρνηση θα έπαιρνε ψήφους ίσες με τον αριθμό των μελών του Υπουργικού Συμβουλίου. Γιατί οι αξίες κυβερνήσεις δικαιούνται και τη στήριξη των αντιπάλων τους. Είναι, όμως, φανερό ότι οι ανίκανες κυβερνήσεις αυτό που κάνουν είναι να εκβιάζουν τη στήριξη των φίλων τους. Και τι χειρότερο των παραδειγμάτων από τον Πρωθυπουργό που δεν μπορεί να διοικήσει το κόμμα του και μεταφέρει τον εκβιασμό στο Κοινοβούλιο λέγοντας: 'Η με στήριζετε και παίρνω 151 ψήφους ή πάμε σε εκλογές. 'Η μου δίνετε κάτι παραπάνω από 160 ψήφους ή διαφορετικά λειτουργούν οι διαγραφές.

Ξέχασε τη δήλωση του κ. Ρέππα στο Press Room ο κ. Λαλιώτης, για να κάνει αυτές τις αναφορές, τις οποίες έκανε πριν από λίγο.

Πρέπει ακόμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να πω και κάτι άλλο. Η δική μας ψήφος είναι γνωστή. Ασταθής, αβέβαιη, και αμφισβητούμενη, είναι η δική σας θέση, κύριοι της Κυβέρνησης, ασταθής και αλληλοαμφισβητούμενη. Και αντιφατική είναι η δική σας στάση και το είδαμε αυτό αυτές τις τρεις μέρες με τη συζήτηση μέσα στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Και κλείνω με την εξής αποστροφή. Πράγματι είναι ώρες ευθύνης για την Εθνική Αντιπροσωπεία. Η Κυβέρνηση αποδείχτηκε σ' αυτό το τριήμερο, σ' αυτήν τη σημαντική ευκαιρία που έδωσε στους Βουλευτές όλων των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, αλλά και σε αρκετούς από τους Βουλευτές της Πλειοψηφίας, να αποδείξουν ότι αυτή η Κυβέρνηση πράγματι είναι κατώτερη των περιστάσεων, ότι αυτή η Κυβέρνηση έχει εκμετρήσει το ζην της και ότι σήμερα μπορεί να πάρει την ψήφο εμπιστοσύνης από τους εκβιαζόμενους συναδέλφους, Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., από αύριο το πρωί όμως, θα αρχίσουν ξανά τα όργανα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η Υπουργός κ. Παπανδρέου έχει το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, εμείς οι Βουλευτές δεν θα μιλήσουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Αν υπάρξει ο χρόνος ασφαλώς θα μιλήσουν και οι συνάδελφοι Βουλευτές. Εξάλλου μίλησε το 97% των Βουλευτών που ενεγράφησαν, για να μην πω το 99%.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνησή μας που πήρε ψήφο εμπιστοσύνης από τον ελληνικό λαό στις εκλογές του 1996, ζητεί τώρα την ανανέωση της εμπιστοσύνης από τη Βουλή. Και κανονικά έπρεπε να κάνουμε έναν απολογισμό του έργου μας και να ζητήσουμε από τους Βουλευτές να τοποθετηθούν πάντοτε με την ελευθερία κρίσης που οφείλει να διαθέτει ο αντιπρόσωπος του λαού. Και όμως, τα πράγματα δεν είναι αυτήν τη φορά τόσο απλά. Εμείς δεν ερχόμαστε ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας για να επιβεβαιώσουμε τη δύναμη των κομμάτων. Δεν ερχόμαστε για να στοιχίσουμε κοινובουλευτικούς λόχους. Δεν ζητούμε ανοχή από τη Βουλή, ζητούμε και επιζητούμε την απελευθέρωση του πολιτικού σκηνικού από τους μύθους των εντυπώσεων.

Ζητούμε και επιζητούμε, όχι μόνο την παροχή ψήφο εμπιστοσύνης, αλλά την παροχή ψήφου συστράτευσης, όχι για μια μάχη χαρακωμάτων, αλλά για ένα πόλεμο για το αύριο αυτής της χώρας. Το κόμμα μας, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ευτύχησε να εκφράσει στη διαδρομή της ιστορίας του δύο μεγάλα κοινωνικά αίτηματα, το αίτημα της αλλαγής στη δεκαετία του 1980 και το αίτημα του εκσυγχρονισμού στη δεκαετία του 1990.

Το 1980 ήμασταν το κόμμα της ελπίδας για μια Ελλάδα χωρίς 'Ελληνες πρώτης και δεύτερης κατηγορίας. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. οδήγησε τη χώρα από το αστυνομικό κράτος και την κοινωνική περιθωριοποίηση εκτεταμένων στρωμάτων του πληθυσμού, σε ένα κράτος με πολιτικές και κοινωνικές ελευθερίες για τους πολίτες του, σε ένα κράτος όπου και το άλλο μισό του πληθυσμού είχε δικαίωμα να συμμετέχει να απολαμβάνει τις υπηρεσίες του και να μη νιώθει υπό διωγμό.

Δημιούργησε τις προϋποθέσεις για μια νέα πορεία της χώρας με κοινωνική δικαιοσύνη και ευημερία για όλους τους πολίτες. Και δεν μπορεί παρά να θυμηθώ και να θυμίσω ότι χρειάστηκε ένα κλίμα προσωπικών διώξεων στίλωσης προσώπων για να ανατραπεί η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, να ανακοπεί αυτή η πορεία και να έλθει πάλι στη διακυβέρνηση της χώρας η συντηρητική παράταξη.

Γι' αυτό, κύριε Καραμανλή, όταν σας λέει ο Πρωθυπουργός ότι είναι συστατικό στοιχείο του λόγου της συντηρητικής παράταξης η στίλωση προσώπων, μην κάνετε πως δεν καταλαβαίνετε. Καταλαβαίνετε και πολύ καλά μάλιστα.

Η παράταξή σας οδήγησε τον Ανδρέα Παπανδρέου στο ειδικό δικαστήριο, η παράταξή σας οδήγησε τη χώρα στα πρόθυρα ενός νέου διχασμού. Φαίνεται ότι ο διχασμός σας τρέφει. Έτσι καταφέρατε να κερδίσετε τις εκλογές με τα γνωστά αποτελέσματα για την περίοδο 1990-1993.

Σήμερα λίγο πριν από το 2000 το ΠΑΣΟΚ εκφράζει το δεύτερο μεγάλο αίτημα της μεταπολιτευτικής περιόδου, το αίτημα του εκσυγχρονισμού της χώρας. Είμαστε το κόμμα της ευθύνης και της προοπτικής για τους Έλληνες που δεν θα είναι πολίτες δεύτερης κατηγορίας μεταξύ Ευρωπαίων πρώτης κατηγορίας.

Το κόμμα μας γεννήθηκε για να δώσει φωνή στην άλλη Ελλάδα, στην Ελλάδα που δεν χωρούσε στο πελατειακό κράτος της συντηρητικής παράταξης. Το κόμμα μας έδωσε φωνή σ' αυτήν την άλλη Ελλάδα και έφερε το πιο ζωντανό, το πιο παραγωγικό κομμάτι της κοινωνίας μας στο προσκήνιο. Δεν μείναμε εκεί. Δεν μπορούσαμε να μείνουμε εκεί.

Σήμερα το στοίχημα είναι διαφορετικό και πολύ πιο μεγάλο. Σήμερα παλεύουμε για να γίνουν όλα εκείνα που δεν έγιναν, για όλα εκείνα που μόνο να τα ονειρευθούμε μπορούσαμε.

Σήμερα παλεύουμε για μια Ελλάδα που δεν θα κοιτάζει τον 21ο αιώνα από το παράθυρο.

Σχεδιάζουμε το νέο αναπτυξιακό πρόγραμμα της χώρας. Θα το διαπραγματευθούμε αποφασιστικά με τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και θα το υλοποιήσουμε. Εξετάζουμε την απόδοση των μεγάλων παρεμβάσεων που πραγματοποιούνται για να προβλέψουμε τις νέες ανάγκες που θα δημιουργηθούν.

Τα μεγάλα έργα και τα δίκτυα προχωρούν με ταχύτατους ρυθμούς και αλλάζουν τη μορφή της χώρας μας. Επενδύουμε σε υποδομές που έχουν για πρώτη φορά από την ίδρυση του νεοελληνικού κράτους εξωστρεφή χαρακτήρα. Απευθύνονται σε ένα ευρύτερο γεωπολιτικό και οικονομικό χώρο που αναδύεται. Προσπαθούμε να διατηρήσουμε τον κοινωνικό ιστό και να δημιουργήσουμε τις νέες δομές που θα διατηρούν στέρεη την κοινωνική συνοχή, ώστε να αποτραπεί η περιθωριοποίηση κοινωνικών ομάδων που πλήττονται από τις αρνητικές συνέπειες της παγκοσμιοποίησης.

Δημιουργούμε σταθερά τον ιστό της καταπολέμησης της ανεργίας με το εθνικό σχέδιο απασχόλησης. Προσπαθούμε να επιβάλλουμε κριτήρια και μεθόδους ποιότητας, υψηλής απόδοσης και αποτελεσματικότητας της λειτουργίας του κράτους, τη διοίκηση, την παιδεία και την υγεία.

Επιδιώκουμε να βρει η χώρα μία νέα ταυτότητα της ανάπτυξης, του κοινού ευρωπαϊκού προσανατολισμού, της συνεργασίας, της κοινωνικής αλληλεγγύης, της υπερηφάνειας και της ισχύος.

Η αποστολή αυτή της Κυβέρνησης του Κώστα Σημίτη δεν τελειώνει με την ένταξη της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Το 2000, χάρις στην προσπάθεια και τις θυσίες του ελληνικού λαού και τη συστηματική εργασία των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, θα επιτευχθεί είτε το θέλουν μερικοί είτε όχι ένας ενδιάμεσος στόχος. Η ένταξη στην ΟΝΕ θα καταστήσει τη χώρα σταθερότερη, ασφαλέστερη και ισχυρότερη για να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις των καιρών.

Ο ιστορικός κύκλος αυτής της προσπάθειας ανοίγει και συνεχίζεται με το ΠΑΣΟΚ στον 21ο αιώνα. Σ' αυτήν την προσπάθεια σας καλώ, όλοι να συστρατευθούμε. Μα, θα πουν πολλοί και όχι χωρίς επιχειρήματα "και εσείς ίδιοι είστε. Θέλετε να μας πείσετε ότι αγωνίζεσθε εναντίον ενός συστήματος του οποίου έχετε γίνει μέρος".

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς ή ευτυχώς δεν είμαστε όλοι ίδιοι σ' αυτήν την Αίθουσα. Κάποιοι αντιπαλεύουν την κοινωνία του εύκολου κέρδους, της ήσσονος προσπάθειας, της πελατειακής σχέσης της αρπαχτής. Οι δυνάμεις της δημιουργίας, της προόδου και της αλληλεγγύης βρίσκονται στις τάξεις κυρίως του ΠΑΣΟΚ της δημοκρατικής παράταξης.

Κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Καραμανλής και η συντηρητική παράταξη για άλλη μια φορά προσπάθησαν να εξωραίσουν τον εαυτόν τους. Νομίζουν ότι οι πολίτες αυτής της χώρας στερούνται ιστορικής μνήμης. Εμφανίστηκαν εδώ περίπου ως στρατός εν αναμονή. Για άλλη μια φορά θα διαψευστούν.

Έρχεσθε σήμερα να αναγορεύσετε τον εαυτόν σας σαν την έκφραση του καινούριου την ώρα που όλες οι συντηρητικές κυβερνήσεις στην Ευρώπη η μια μετά την άλλη καταρρέουν. Την ώρα που οι δυνάμεις της προόδου ανοίγουν τα φτερά τους στη Γαλλία, στη Μεγάλη Βρετανία, στην Ιταλία πρόσφατα τη Γερμανία, έρχεσθε σεις να μας πείτε ότι εκπροσωπείτε το καινούριο.

Την ώρα που οι λαοί της Ευρώπης καταδικάζουν το νεοφιλελευθερισμό με τον πλέον απερίφραστο τρόπο και αναθέτουν στις σοσιαλιστικές δυνάμεις την ευθύνη να οδηγήσουν την Ευρώπη στον εικοστό πρώτο αιώνα, ζείτε με την ψευδαίσθηση ότι η Ελλάδα θα γυρίσει πίσω στη συντήρηση. Νέο δεν μπορεί να είναι οι συνταγές του χθες.

Πότε προτείνετε πράγματι, ένα αναπτυξιακό σχέδιο για τη χώρα; Πότε υποδείξατε με σαφή τρόπο τις θέσεις σας για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, την αποκέντρωση, τις αποκρατικοποιήσεις, την απασχόληση, το ρόλο της χώρας μας στο χώρο της νοτιοανατολικής Ευρώπης, την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της διεθνούς χρηματοοικονομικής κρίσης ή άλλες σημαντικές πολιτικές; Η απάντηση είναι ποτέ. Γιατί η πολιτική σας είναι τίτλοι χωρίς περιεχόμενο.

Ο κ. Καραμανλής δεν είχε το θάρρος να πει στον ελληνικό λαό ότι η Νέα Δημοκρατία δεν συμφωνεί με τις συνενώσεις των δήμων. Δεν είχε το θάρρος να πει ότι οι προγραμματικές συμφωνίες, τις οποίες πολέμησε λυσσαλέα ο ίδιος και το κόμμα του, δίνουν σήμερα δουλειά σε χιλιάδες Έλληνες.

Όταν ο κ. Καραμανλής μιλάει για αύξηση της ανεργίας, οφείλει, αν μη τι άλλο, να σέβεται το νέο και τη νέα που δεν μπορούν να βρουν δουλειά και να μην κοροϊδεύει.

Όταν καταγγείλατε τις προγραμματικές συμφωνίες, όταν απειλούσατε με νέα ειδικά δικαστήρια, γιατί δεν είχατε το θάρρος να πείτε στον ελληνικό λαό ότι πολύ απλά σκεφτόσαστε τους μεγαλοεισαγωγείς;

Ύστερα, είναι τουλάχιστον προκλητικό να ακούει κανείς τόσο τον κ. Καραμανλή όσο και την κ. Παπαρήγα ότι στις δημοτικές εκλογές ο ελληνικός λαός έστειλε ηχηρό μήνυμα διαμαρτυρίας στην Κυβέρνηση.

Κανείς από τους δύο δεν μας διευκρινίζει, το μήνυμα ήταν επειδή πηγαίνουμε με αργά βήματα προς την ΟΝΕ ή επειδή δεν φεύγουμε με γοργά βήματα από την ΟΝΕ; Θα μπορούσα να δώσω συγχαρητήρια και στα δύο κόμματα μιας και κατόρθωσαν να αποδείξουν ότι η πολιτική μπορεί να σε πάει πολύ μακριά, αρκεί να μη σε νοιάζουν οι ιδέες.

Δεν έχει σημασία να μιλήσω με κάποια από τα πολλά παραδείγματα, αφού όλοι έχουν καταλάβει τι έγινε.

Αυτό που έχει σημασία είναι να γίνει αντιληπτό ότι δεν είμαστε εμείς ίδιοι με εσάς, ίδιοι στον κυνισμό, ίδιοι στο μικροϋπολογισμό, ίδιοι στην αλαζονεία που επιφέρει η παντελής έλλειψη πολιτικών θέσεων και ιδεών.

Όταν ο κ. Καραμανλής ισχυρίζεται ότι πρέπει να πέσουν οι διαχωριστικές γραμμές, έχει δίκιο. Πρέπει να πέσουν οι διαχωριστικές γραμμές μεταξύ των δυνάμεων που παλεύουν για την πρόοδο και την προκοπή αυτού του τόπου. Πρέπει επίσης, να πέσουν οι διαχωριστικές γραμμές μεταξύ εκείνων των δυνάμεων που πιστεύουν ακράδαντα στο χθες.

Αν κοιτάξει γύρω του ο κ. Καραμανλής, θα δει τι συμβαίνει στην υπόλοιπη Ευρώπη, όπου οι πάντες αναζητούν τώρα τρόπο για να αμβλύνουν τα όσα προκάλεσαν οι συντηρητικές κυβερνήσεις με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ. Αλλά το ίδιο οφείλουν να κάνουν και οι άλλες δυνάμεις που πιστεύουν στην ανάγκη για εκσυγχρονισμό με ανθρώπινο πρόσωπο. Εάν συμφωνούν στο στόχο, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι ανοιχτό στο διάλογο.

Είμαστε ανοιχτοί σε κάθε πρόταση που θα μπορούσε να εξυπηρετήσει τα λαϊκά συμφέροντα, χωρίς όρους, χωρίς προαπαιτούμενα, χωρίς προϋποθέσεις, χωρίς ηγεμονισμούς, αλλά και χωρίς μικρομεγαλισμούς.

Οι διαχωριστικές γραμμές πρέπει πράγματι, να πέσουν. Αλλά να πέσουν μεταξύ εκείνων των δυνάμεων που μπορούν να συμφωνήσουν, μεταξύ εκείνων των δυνάμεων που μαζί με την αύξηση της ανταγωνιστικότητας διακρίνουν και την απειλή της ανεργίας. Εκείνων των δυνάμεων που εκτός από την αύξηση του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος, βλέπουν και την ανάγκη αποφυγής περαιτέρω ανισοκατανομής των εισοδημάτων, των δυνάμεων που θέλουν και μπορούν να πολεμήσουν τον κοινωνικό αποκλεισμό, των δυνάμεων που αγωνίζονται για μια κοινωνία πιο ανθρώπινη.

Είμαστε πρόθυμοι να συζητήσουμε, αλλά δεν είμαστε πρόθυμοι να στερήσουμε τη χώρα από ισχυρή και αποτελεσματική διακυβέρνηση. Το φαινόμενο της ιταλοποίησης της πολιτικής ζωής, πρέπει να κρατηθεί μακριά από αυτήν τη χώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον απολογισμό του έργου του Υπουργείου θα τον κάνω κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού.

Θα ήθελα επιλεκτικά και επιγραμματικά να αναφερθώ μόνο σε ορισμένα θέματα.

Η ελληνική οικονομία βρίσκεται πράγματι σε αναπτυξιακή τροχιά. Και η ίδια πορεία θα συνεχιστεί και τα επόμενα χρόνια.

Επιτρέψτε μου να επαναλάβω ότι στα τρία μεγέθη που κατά τη γνώμη μου είναι τα πλέον σημαντικά για την ανάπτυξη, έχουμε θεαματικά αποτελέσματα. Το πρώτο είναι το κόστος

εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους, το δεύτερο είναι το ύψος του προγράμματος των δημοσίων επενδύσεων και το τρίτο είναι ο ρυθμός απορρόφησης των κοινοτικών πόρων. Και τα τρία αυτά μεγέθη έχουν άμεση σχέση με την πραγματική σύγκλιση, δηλαδή με την πρόοδο και την ευημερία των πολιτών.

Δεν χρειάζεται ιδιαίτερη μελέτη για να αποδειχθεί η συνεχής βελτίωση των μεγεθών αυτών την τελευταία πενταετία. Και βέβαια η εξέλιξη αυτή είναι πάνω από όλα αποτέλεσμα των προσπαθειών των παραγωγικών δυνάμεων της χώρας μας. Οφείλεται όμως και στη συνέπεια και στην αξιοπιστία της πολιτικής μας. Το 1998 ήταν μια σημαντική χρονιά για την ανάπτυξη της χώρας. Η αύξηση του ΑΕΠ κινείται στο 3,5%, η βιομηχανική παραγωγή πάνω από το 5% μετά από πολλά χρόνια στασιμότητας ή και αρνητικής ανάπτυξης, βελτιώθηκαν αισθητά οι συνθήκες λειτουργίας της αγοράς και του υγιούς ανταγωνισμού, γεγονός που αντανακλάται στη μείωση του πληθωρισμού στα χαμηλότερα επίπεδα της τελευταίας εικοσιπενταετίας.

Για πρώτη φορά μετά από συμφωνίες που έχουν γίνει με τους αρμόδιους φορείς έχουμε μείωση τιμών σε αρκετά προϊόντα στα ράφια των μαγαζιών.

Προχώρησε η εξυγίανση των βασικών τομέων της οικονομίας, ενώ υπήρξε σημαντική πρόοδος στις αποκρατικοποιήσεις. Τα ειδικά προγράμματα για ενίσχυση των μικρομεσαίων, που για πρώτη φορά στη χώρα αναλήφθηκε μιας τέτοιας έκτασης προγραμματισμένη και συντονισμένη προσπάθεια, προχωρούν ικανοποιητικά.

Ένας τομέας όπου συντελούνται ιστορικές αλλαγές είναι εκείνος της ενέργειας. Προχώρησε στην επιτυχή αναδιοργάνωση και μετοχοποίηση των ελληνικών πετρελαίων. Μέσα στο 1998 τέθηκαν σε λειτουργία μεγάλα ενεργειακά έργα και υπογράφηκαν συμβάσεις για καινούρια μεγάλα ενεργειακά έργα. Το έργο του φυσικού αερίου παρουσίασε εντυπωσιακή αύξηση στην πρόοδο των εργασιών και στις απορροφήσεις κονδυλίων. Πέραν όμως αυτού το 1998 είναι μια ιστορική χρονιά στον τομέα αυτό, αφού μετά την διασύνδεση της Ιταλίας με την Ελλάδα με το υποθαλάσσιο καλώδιο για την ηλεκτρική ενέργεια, υπεγράφη η διακρατική συμφωνία Ελλάδας-Ιταλίας για την κατασκευή υποθαλάσσιου αγωγού φυσικού αερίου για διασύνδεση των συστημάτων των δύο χωρών.

Υπεγράφη επίσης ένα προσύμφωνο μεταξύ της ΔΕΠΑ και της SHELL για την μεταφορά αερίου από το Τουρκμενιστάν προς την Ελλάδα και προς άλλες χώρες. Μέσω των συμφωνιών αυτών η Ελλάδα καθίσταται ενεργειακός κόμβος και σημείο σύνδεσης των δικτύων της Ανατολής με τη Δύση.

Στον τουρισμό είναι γνωστό ότι το 1998 ήταν μια πάρα πολύ καλή χρονιά, από τις καλύτερες των τελευταίων δεκαετιών και το 1999 προβλέπεται ακόμη καλύτερη. Και βέβαια αυτό δεν είναι τυχαίο αποτέλεσμα. Είναι το αποτέλεσμα των προσπαθειών της Κυβέρνησης, αλλά και του ιδιωτικού τομέα για βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων και υπηρεσιών, για διαφοροποίηση του τουριστικού προϊόντος και επιμήκυνση της τουριστικής περιόδου.

Περιέγραψα σε πολύ αδρές γραμμές ορισμένα από τα θέματα που αντιμετωπίστηκαν το 1998, αλλά θα καταθέσω στην Εθνική Αντιπροσωπεία μια πιο αναλυτική παρουσίαση κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτήν τη μεταβατική εποχή, που όλα τα τείχη πέφτουν, όλοι εμείς έχουμε υποχρέωση να δημιουργούμε το αύριο. Υπάρχει το χρέος ολόκληρης της κοινωνίας, μα προπαντός υπάρχει το χρέος της πολιτικής και των πολιτικών να μην ξοδεύονται άσκοπα οι καρποί των θυσιών του χθες, αλλά να εργασθούμε και να εκμεταλλευτούμε τις ευκαιρίες του σήμερα για ένα καλύτερο αύριο των πολιτών.

Ναι, πράγματι η χώρα μας έχει προβλήματα, ναι, η Κυβέρνησή μας έχει κάνει λάθη, ναι, υπάρχει ο εκσυγχρονισμός που έχουμε επαγγελλθεί και δεν έχει γίνει ορατή η πραγματικότητα για τον πολίτη σε ορισμένους τομείς. Υπάρχουν καθυστερήσεις.

Πρέπει πράγματι να εντείνουμε τις προσπάθειές μας. Αλλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο πόλεμος είναι πάλι μπροστά μας. Και ο

δικός μας πόλεμος είναι με το χρόνο. Ο δικός μας πόλεμος είναι με τον κακό εαυτό μας. Ο δικός μας πόλεμος είναι με το αύριο και για το αύριο. Ο δικός μας πόλεμος είναι για το μέλλον όλων σ' αυτήν τη χώρα. Γι' αυτό, σήμερα ανανεώνουμε την απόφασή μας να προχωρήσουμε με θέληση στις μεγάλες μεταρρυθμίσεις που θα αλλάξουν την όψη της Ελλάδας για μια κοινωνία πιο δίκαιη, φιλική στον πολίτη, μια κοινωνία με ασφάλεια και συνοχή. Γι' αυτό, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, δεν ζητούμε μόνο ψήφο εμπιστοσύνης. Ζητούμε ψήφο συστράτευσης για την Ελλάδα του αύριο, για την Ελλάδα του 21ου αιώνα, για την Ελλάδα που μας αξίζει. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο Υφυπουργός κ. Πάχτας έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μόνο Υφυπουργοί θα μιλήσουν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Σας είπα, κύριε συνάδελφε. Θέλετε να ξαναφερθούμε στο ίδιο πράγμα;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κύριος Υπουργός θα μας κάνει λίγο οικονομία να μιλήσει τουλάχιστον δέκα λεπτά. Συμφωνείτε, κύριε Υπουργέ;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η βασική μου διαπίστωση από τη συζήτηση που διεξάγεται στο Κοινοβούλιο αυτές τις ημέρες είναι πως ο δρόμος του εκσυγχρονισμού του πολιτικού μας συστήματος είναι ακόμη μακρύς και επίπονος. Γνωρίζουμε πως είναι επίτιμο για τον πολιτικό κόσμο να λέει την αλήθεια στο λαό. Διότι, όταν λέει την αλήθεια, τότε η αντιπαράθεση αναγκαστικά μεταφέρεται στο επίπεδο των πολιτικών επιλογών. Και εκεί τα πράγματα είναι πολύ καθαρά. Και ακριβώς επειδή είναι ξεκάθαρα, δεν συμφέρουν όσους στερούνται πολιτικών προτάσεων. Υπάρχει μία κυβέρνηση που λέει την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Και λέει την αλήθεια, ώστε ο λαός να ξέρει τι διακυβεύεται. Να κάνει τις σωστές επιλογές. Να συμμετέχει ενεργά. Και η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η Κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη λέει το εξής απλό μήνυμα στον ελληνικό λαό ότι η Ελλάδα είναι μια χώρα με συσσωρευμένα από δεκαετίες προβλήματα και ελλείψεις. Προβλήματα και ελλείψεις που δεν αίρονται σε ορισμένα χρόνια. Προβλήματα που δεν αντιμετωπίζονται χωρίς την ενεργή συμμετοχή των πολιτών, χωρίς τον εκσυγχρονισμό των αντιλήψεών μας, χωρίς την αλλαγή λειτουργίας της κοινωνίας.

Δεν χαϊδεύουμε τα αυτιά των Ελλήνων, όπως κάνουν άλλες πολιτικές δυνάμεις που αφήνουν να εννοηθεί ότι οι εθνικοί μας στόχοι θα μπορούσαν να επιτευχθούν με λιγότερη προσπάθεια, μέσω ενός άλλου πιο εύκολου μαγικού δρόμου τον οποίο μάλιστα δρόμο δεν υποδεικνύουν.

Αλλά η Κυβέρνηση λέει επίσης ότι η συλλογική προσπάθεια που καταβάλλει η χώρα μας πιάνει επιτέλους τόπο. Πρέπει να δώσουμε στο λαό μια πραγματική εικόνα της πρόσφατης εξέλιξης. Το 1993 η Ελλάδα ήταν σχεδόν ξοφλημένη χώρα για τους Ευρωπαίους εταίρους της στην πορεία προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Το δημόσιο έφαχνε εναγωνίως χρήματα για να πληρώσει τους συνταξιούχους. Ο πληθωρισμός προσέγγισε το 15%. Οι δείκτες ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας ήταν αρνητικοί. Είχαμε περιέλθει σε διεθνή απομόνωση. Οποιαδήποτε συζήτηση για μελλοντική συμμετοχή της Ελλάδας στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση έμοιαζε χίμαιρα. Σήμερα η κατάσταση είναι ριζικά διαφορετική. Η Ελλάδα έχει πάλι αποκτήσει κύρος. Η εικόνα της είναι αυτή ενός αξιοπίστου κράτους. Η φωνή της ακούγεται και υπολογίζεται. Έχουμε από τους υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης στην Ευρώπη. Καταφέραμε και διαψεύσαμε όλες τις προβλέψεις των διεθνών αναλυτών επιτυγχάνοντας μέχρι σήμερα τους στόχους του προγράμματος σύγκλισης χωρίς μάλιστα να μειώσουμε τις

κοινωνικές δαπάνες αλλά αντίθετα αυξάνοντάς τις.

Οι κόπτοι και οι θυσίες του ελληνικού λαού δεν πήγαν χαμένοι. Τώρα όλοι προεξοφλούν την επικείμενη ένταξή μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Τώρα κοιτάμε κατάματα την είσοδό μας στην ισχυρή Ευρώπη. Τα παιδιά μας αύριο θα πληρώνουν με EURO το ισχυρότερο νόμισμα μαζί με το δολάριο και αυτό είναι πλέον βέβαιο. Η λέξη EURO είναι τυπωμένη και στα ελληνικά νομίσματα που θα κυκλοφορήσουν αύριο. Και αυτό είναι μία συλλογική μας επιτυχία ως λαός, για την οποία πρέπει να αισθανόμαστε περήφανοι.

Με θλίψη άκουσα προχθές τον Πρόεδρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να αναφέρεται στην υλοποίηση του δεύτερου πακέτου Ντελέρ με τα ίδια τετριμμένα και αναληθή επιχειρήματα. Πάλι δεν είπε την αλήθεια ο κ. Καραμανλής.

Είπε ο κ. Καραμανλής ότι η Ελλάδα είναι ουραγός στις απορροφήσεις. Αυτό είναι ένα χλιοειπωμένο ψέμα. Η Ελλάδα δεν είναι ουραγός στις απορροφήσεις. Είμαστε ακριβώς στο μέσο όρο μεταξύ των μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και ο κύριος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας το ξέρει, αλλά δημαγωγεί δίνοντας έτσι απτό δείγμα το πώς αντιλαμβάνεται το νέο ήθος στην πολιτική.

Ευτυχώς για την Ελλάδα οι επιδόσεις της δεν κρίνονται και δεν αξιολογούνται από τη Νέα Δημοκρατία, αλλά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Το να καλλιεργείται μονίμως η ψευδής εντύπωση στον ελληνικό λαό ότι η χώρα είναι η χειρότερη όταν δεν είναι, δεν είναι κάτι που μειώνει την Κυβέρνηση ή το ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως μικροκομματικά σκέπτεται η Νέα Δημοκρατία. Είναι κάτι που μειώνει την Ελλάδα και την εικόνα της. Είναι κάτι που μειώνει τη συνολική προσπάθεια του λαού της.

Στο τέλος του τρέχοντος έτους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σύνολο των εισροών από την Ευρωπαϊκή Ένωση θα ανέλθει στο ποσοστό του 63,8% των συνολικών πόρων που δικαιούται η Ελλάδα στο πλαίσιο του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης μέχρι το 2000-2001. Και να το πω και λίγο διαφορετικά. Αναφέρεται στο 83,5% των αρχικώς προβλεφθέντων δεσμεύσεων για την περίοδο 1994-1998, επίδοση που πλησιάζει το μέγιστο ποσοστό που είναι τεχνικά εφικτό να εισπραχθεί πριν το τέλος του 1998, δεδομένου ότι σύμφωνα με τους κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης ένα ποσοστό των εισροών καταβάλλεται απολογιστικά στα κράτη-μέλη μετά το πέρας του έτους.

Οι επιδόσεις μας, λοιπόν, μας κατατάσσουν στο μέσο όρο των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν θα μπορούσε ποτέ να τεθεί θέμα απώλειας πόρων για την Ελλάδα. Και αυτό ας γίνει κατανοητό από όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Μας το εξασφαλίζουν σήμερα οι επιδόσεις μας. Θα έπρεπε να χάσουν τους πόρους τους πριν από εμάς άλλες επτά ή οκτώ κοινοτικές χώρες, η Ιταλία, η Σουηδία, η Φιλανδία, η Ολλανδία, το Βέλγιο, η Γαλλία, η Αυστρία και η Γερμανία, γιατί η Ελλάδα προτιμάται αυτών των χωρών;

Πράγματι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική μας, αυτή που ακολουθούμε σήμερα, είναι ριζικά διαφορετική. Μέσα σε ελάχιστα χρόνια προσπαθούμε να καλύψουμε κενά δεκαετιών και αυτό δεν είναι υπερβολή. Ας κοιτάξουμε λίγο γύρω μας: Το νέο αεροδρόμιο στα Σπάτα, το μεγαλύτερο εργοτάξιο της Ευρώπης. Ο συνεχής κλειστός αυτοκινητόδρομος από την Τρίπολη έως τη Θεσσαλονίκη. Η Εγνατία οδός, από την Ηγουμενίτσα μέχρι τους Κήπους. Ο περιφερειακός δακτύλιος της Αθήνας, η κατασκευή του οποίου έχει ήδη αρχίσει. Το φυσικό αέριο που μπήκε ήδη στη ζωή μας και τροφοδοτεί μεγάλες ελληνικές βιομηχανίες για να τροφοδοτήσει στη συνέχεια πολλά νοικοκυριά σε όλη την Ελλάδα. Το Μετρό της Αθήνας που θα αρχίσει να λειτουργεί στο τέλος του επόμενου χρόνου. Το Μετρό της Θεσσαλονίκης που και αυτού η κατασκευή θα αρχίσει τους επόμενους μήνες. Ο εκσυγχρονισμός των σιδηροδρόμων. Το Εθνικό Κτηματολόγιο. Τα δεκαπέντε νέα νοσοκομεία που κατασκευάζονται σήμερα σε ολόκληρη την πατρίδα μας και πολλά άλλα μεγάλα, μεσαία και μικρά κτίρια έργα ζωτικής σημασίας για τις τοπικές κοινωνίες και την οικονομία της χώρας μας.

Τα έργα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνονται όλα σήμερα, τώρα και ταυτόχρονα. Όπως έχω πει και άλλη φορά, από την εποχή του Χαριλάου Τρικούπη και της διάνοιξης της διώρυγας της Κορίνθου έχει να δει η Ελλάδα τέτοιες εμβέλεις έργα.

Πιστεύω ότι σπάνια χώρα κάλυψε τόσο μεγάλη απόσταση σε τόσο λίγα χρόνια. Και η πολιτική μας στο δεύτερο πακέτο Ντελέρ σηματοδότησε επίσης από μία τεράστια μεταρρυθμιστική προσπάθεια σε όλους τους τομείς διαχείρισης των προγραμμάτων. Ένα παράδειγμα θα δώσω μόνο. Σ' αυτόν τον τομέα των δημοσίων έργων η Κυβέρνηση αποφάσισε να δώσει τέλος σε ένα καθεστώς δεκαετιών κακής ποιότητας στα δημόσια έργα. Από το τέλος του 1997 έχει αναλάβει δράση ξένη εταιρεία ως ειδικός σύμβουλος ελέγχου ποιότητας των δημοσίων έργων. Οι έλεγχοι που κάνει, μας επιτρέπουν σήμερα εγκαίρως να αποκαλύπτονται οι κακοτεχνίες και να επιβάλλονται κυρώσεις στους υπευθύνους, ώστε να αποδίδονται εφεξής στην κοινωνία έργα υποδομής, που ν' ανταποκρίνονται στις πραγματικές ανάγκες και προσδοκίες των πολιτών, και που πληρούν τις απαραίτητες προδιαγραφές ασφάλειας και ποιότητας. Στην κατεύθυνση αυτή θα συνεχίσουμε αταλάντευτα χωρίς να υποταχτούμε σε καμία αντίληψη περί πολιτικού ή άλλου κόστους.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απέδειξε ικανότητες αναπροσαρμογής, αναπλάσεως, αναπαιδαγωγήσεως και πολιτικής προσοείωσης. Η Νέα Δημοκρατία δεν προσοείωθηκε τα τελευταία χρόνια στην πραγματικότητα, διότι ουδέποτε απλά απογειώθηκε. Ουδέποτε απογειώθηκε, για να υπηρετήσει τους μεγάλους εθνικούς μας στόχους, τα μεγάλα αναπτυξιακά έργα που έχει ανάγκη η χώρα μας, την ένταξή μας στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και στους ισχυρούς της Ευρώπης διασφαλίζοντας το μέλλον των γενιών μας, τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, τη δημιουργία μίας ευημερούσας κοινωνίας με συνοχή, αλληλεγγύη και προσδοκία.

Η Νέα Δημοκρατία ανθίσταται πεισματικά στις αποδείξεις των γεγονότων, στη γλώσσα των αριθμών και της πραγματικής οικονομίας και των επιτευγμάτων της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και του Κώστα Σημίτη. Δεν θέλει να ψηλαφίσει τον τύπο των ήλων, παίζοντας κρυφτούλι με τον εαυτό της, ξεγελώντας όμως ίσως μόνο τον εαυτό της και όχι τον ελληνικό λαό. Εμείς, όπως χθες και προχθές, γνωρίζουμε που υπάρχουν επιτυχίες, που υπάρχουν οι ελλείψεις και οι αδυναμίες. Γνωρίζουμε που υπάρχουν οι άτυχες στιγμές, οι αστοχίες και οι αποτυχίες και γ' αυτό θα συνεχίσουμε τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις μας, τις μεγάλες τομές, εντεινόμενες τις προσπάθειές μας με μία σύγκρουση με το παρελθόν, ανοίγοντας διάπλατα τους δρόμους για τις επόμενες γενιές, σκάβοντας βαθύτερα εκεί που υπάρχει πραγματική ανησυχία και προσδοκία του απλού πολίτη.

Αυτήν την προσπάθεια θα κρίνει τελικά και θετικά ο ελληνικός λαός, για να επιβεβαιώσουμε για μία ακόμη φορά την πολιτική και ιδεολογική υπεροχή του κινήματός μας. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η κ. Παπαρήγα, έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ): Αναμφισβήτητη η ανεργία, η λιτότητα, η φτώχεια, η εργοδοτική τρομοκρατία, η κακή κατάσταση της παιδείας μας, που έγινε ακόμη χειρότερη μετά τη λεγόμενη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, η φθίνουσα πορεία του συστήματος υγείας, είναι προβλήματα πάρα πολύ μεγάλα. Νομίζω όμως ότι εδώ που έφθασαν τα πράγματα, το πιο σοβαρό και σημαντικό πρόβλημα είναι λαϊκά στρώματα, στρώματα κοινωνικά που έχουν πάρει μέρος στους αγώνες να ελπίζουν ακόμη στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και ακόμη εξίσου σημαντικό είναι να υπάρχουν λαϊκά στρώματα που να πιστεύουν και να οραματίζονται ότι η επιστροφή της Νέας Δημοκρατίας μπορεί να σημάνει κάτι καλύτερο για τον τόπο.

Πιστεύουμε ότι έχουν πια υπερωριμάσει τα πράγματα, ένα σημαντικό μέρος του ελληνικού λαού που είναι έμπειρο

κοινωνικά και πολιτικά, που έχει μεγάλη προϋπηρεσία και θητεία στους λαϊκούς αγώνες, να αποφασίσει να κατανοήσει ότι τι ΠΑ.ΣΟ.Κ. τι Νέα Δημοκρατία δεν είναι ένα δογματικό σύνθημα, είναι μία πραγματικότητα δυστυχώς, με σύγχρονους όρους. Δεν γυρνάμε στο χθες.

Πρέπει να αποφασίσει να δραπτετεύσει από τον εναγκαλισμό ή από τον εγκλωβισμό στην πολιτική και στην ιδεολογία των δυο μεγάλων κομμάτων και να πάρει τη μεγάλη απόφαση ότι υπάρχει δυνατότητα να αλλάξουν τα πράγματα στην Ελλάδα παρά το γεγονός ότι οι διεθνείς εξελίξεις είναι αρνητικές και παρά το γεγονός ότι την τελευταία δεκαετία πτωχεύσαμε. Ωστόσο θα επαναλάβω αυτό που υπογραμμίζει το ΚΚΕ. Στην Ελλάδα υπάρχουν ακόμα αναπτυξιακές δυνατότητες. Οι ανατροπές διανύουν λίγα χρόνια. Υπάρχει χρόνος να μη μετατραπούν αυτές σε τετελεσμένα γεγονότα.

Εμείς θεωρούμε ότι ο διάλογος έχει κυριολεκτικά εξαντληθεί, έχει κλείσει στα πλαίσια αυτής της Βουλής. Βεβαίως δεν θα παρατηρούμε από το δικαίωμα, να κρίνουμε, να επικρίνουμε, να προτείνουμε και δεν υποτιμούμε κανένα βήμα και κανένα μέτωπο πάλης, αν και ιεραρχώντας θεωρούμε ότι τα πάντα μπορούν να συντελεστούν εκτός Κοινοβουλίου. Ο διάλογος όμως έχει πια τελειώσει. Τουλάχιστον οι συζητήσεις που έγιναν στα πλαίσια του τριμήνου σε ένα κρίσιμο ζήτημα που αφορά την ψήφο εμπιστοσύνης, έδειξαν ότι αυτήν τη στιγμή όλα τα κόμματα που είναι εδώ έχουν μια προδιαγεγραμμένη πορεία, έχουν οριστικοποιημένες επιλογές και αυτό που μένει να γίνει είναι ο ελληνικός λαός στο μεγαλύτερο μέρος του να ξαναδεί και να επανεξετάσει τη θέση του.

Όπως και να το κάνουμε ο πρωταγωνιστικός ρόλος αυτήν τη στιγμή δεν ανήκει στη συγκεκριμένη Βουλή με αυτήν τη σύνθεση, με αυτήν την Πλειοψηφία. Και εννοείται βεβαίως ότι δεν ανήκει ούτε σ' αυτήν την Κυβέρνηση. Για άλλη μια φορά, χωρίς να ξαναλέμε από την αρχή τις θέσεις μας και τις προτάσεις μας, θεωρούμε ότι καταλυτικό ρόλο στις πολιτικές εξελίξεις και στις κοινωνικές εξελίξεις μπορεί και πρέπει να παίξει ο λαός, πριν να είναι αργά.

Θα φέρω ένα παράδειγμα: Ο Πρωθυπουργός μιλάει για προσωρινές θυσίες. Μακάρι να ήταν μόνο προσωρινές. Έχουμε παραδείγματα χάρη την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, την κατάργηση του οκταώρου, τον αποχαιρετισμό του επταώρου και του εξαώρου σαν σταθερού ωραρίου και όχι αυτού του ψευδοπίγραφου τριανταπεντάωρου. Έχουμε την μετατροπή του εργαζόμενου σε απασχολήσιμο, τη διάλυση του ασφαλιστικού συστήματος, όχι για να κάνουμε κάτι καλύτερο, αλλά για να πάμε προς τα πίσω. Όλα αυτά δεν συνιστούν προσωρινά μέτρα με προσωρινές συνέπειες. Δεν είναι προσωρινές θυσίες. Είναι μέτρα μακροπρόθεσμα.

Έχουμε το ξεπούλημα δημόσιας περιουσίας και ιδιαίτερα επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας για την ανάπτυξη της χώρας και για την κοινωνική προστασία, την άμυνα και την ασφάλεια μας. Όλα αυτά αποτελούν ενδεχόμενα μια μη αντιστρέψιμη κατάσταση. Δεν ζούμε απλώς το πρόβλημα μιας εισοδηματικής λιτότητας. Όχι ότι αυτό είναι ένα απλό πρόβλημα. Θα μπορούσε να διορθωθεί. Μπορεί να αλλάξει το φορολογικό σύστημα. Πολλά πράγματα μπορεί να ανατραπούν μέσα από μια απόφαση της Βουλής. Όμως πάρθηκαν και παίρνονται αποφάσεις που δεν είναι ανατρέψιμες και δεν έχουν προσωρινές παρά μόνο μακροπρόθεσμες αρνητικές συνέπειες για το λαό μας.

Εμείς, λοιπόν, θεωρούμε ότι αυτή η τριήμερη συζήτηση που έγινε δεν πήγε καθόλου χαμένη και από μια άποψη ήταν αρκετά σημαντική, έστω και αν όλοι ή οι περισσότεροι είδαμε ότι είχε κάποιους σκοπούς ιδιαίτερους πέρα απ' αυτούς που προβλήθηκαν. Ήταν σημαντική αυτή η συζήτηση γιατί απόδειξε ότι αφού η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να μην αλλάξει τίποτα, αφού η Νέα Δημοκρατία είναι αμετακίνητη στην αντιλαϊκή πολιτική της, αφού αυτήν τη στιγμή δεν υπάρχει μια ισχυρή αντιπολίτευση με αριστερές θέσεις στην αντιδραστική και αντιλαϊκή ΟΝΕ -εμείς τουλάχιστον κάνουμε τέτοια αντιπολίτευση- υπάρχει ζήτημα παρέμβασης του ελληνικού λαού για να αλλάξει τους συσχετισμούς.

Αλλιώς δεν λύνονται τα προβλήματα με μαγειρέματα στο υπάρχον πολιτικό σκηνικό. Αυτή είναι η θέση μας και όταν λέμε καταλυτική παρέμβαση του λαού, εννοούμε με αγώνες, με καθημερινή παρέμβαση και δράση, με αλλαγές στη συνείδηση, με πρωτότυπη καθημερινή συμμετοχή, με κοινή δράση με όλες τις μορφές. Με την ψήφο στις ευρωεκλογές ή και σε οποιοδήποτε ενδεχόμενες πρόωρες εθνικές εκλογές. Πολυμέτωπη και πολύμορφη παρέμβαση να αλλάξουν τα πράγματα. Να μην μείνουν ίδια, να μην πτωχεύσουν. Διέξοδος πάντως σήμερα με το σημερινό συσχετισμό, αυτό το Κοινοβούλιο, δεν υπάρχει. Και θεωρούμε ότι μέσα στο λαό, στη λαϊκή βάση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας υπάρχουν σημαντικές ριζοσπαστικές δυνάμεις, οι οποίες μπορούν να βοηθήσουν σε μια μεγάλη συστράτευση στη διαμόρφωση μιας λαϊκής αγωνιστικής πλειοψηφίας, η οποία παρεμβαίνει και αλλάζει δραστικά τα πράγματα. Και αν δεν μπορεί να 'ρθουν μεγάλες αλλαγές τώρα, έχει πολύ μεγάλη σημασία να πνεύσει ένα πνεύμα αισιοδοξίας, αυτοπεποίθησης του λαού ότι μπορεί να βάλει τη σφραγίδα του, στις εξελίξεις αργά ή γρήγορα.

Γιατί αν θέλετε υποφέρουμε και από την αναγέννηση της αγωνιστικής αισιοδοξίας.

Ευχαριστώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού, της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού, της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, θέλω για δύο λεπτά μόνο να διατυπώσω προς το Προεδρείο την έντονη διαμαρτυρία και δυσφορία μου διότι: Εδώ στη Βουλή συζητάμε στην Αίθουσα για τη διαδικασία παροχής ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Έξω από την Αίθουσα έχει εκδηλωθεί κυβερνητική κρίση. Η κατάθεση ενός κειμένου πολιτικών απόψεων εκ μέρους Βουλευτών της κυβερνητικής πλειοψηφίας, αντιμετωπίστηκε με δήλωση του Κυβερνητικού Εκπροσώπου ότι δεν αποκλείεται να οδηγηθεί η χώρα σε εκλογές.

Αυτή είναι η μεγάλη ευθύνη του κυρίου Πρωθυπουργού. Το δικό του αδιέξοδο, την προσωπική του αδυναμία, την ανεπάρκεια της Κυβέρνησης να λύσει στο εσωτερικό της τις πολιτικές της διαφωνίες, τις μετακυλίζει σε βάρος της χώρας και επιφυλάσσει αυτήν τη στιγμή στη χώρα, σε μια κρίσιμη στιγμή, κυβερνητική κρίση. Ήδη έχει εκδηλωθεί η κυβερνητική κρίση. Και δεν καταλαβαίνω γιατί πρέπει ο ελληνικός λαός να βλέπει εμάς εδώ να συζητάμε για την ασκούμενη κυβερνητική πολιτική, όταν ήδη στους διαδρόμους έξω από την Αίθουσα, στην Αίθουσα του πολιτικού γραφείου, αλλά και στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, έχει μεταδοθεί η θέση της Κυβέρνησης ότι εάν επιμεινούν οι κυβερνητικοί Βουλευτές να εκδηλώνουν διαφωνία, η Κυβέρνηση θα προχωρήσει σε μέτρα, μέχρι και τις πρόωρες εκλογές και την παραίτησή της.

Αυτά δεν είναι σοβαρά πράγματα και δείχνουν για μία ακόμη φορά ότι έξω από τους θεσμούς επιχειρούνται οι διαδικαστικές μεθοδεύσεις για την εξοικονόμηση κάποιων προσωπικών χειρισμών.

Είναι μεγάλη η ευθύνη του κυρίου Πρωθυπουργού, είναι μεγάλη η ευθύνη της Κυβέρνησης, γιατί αυτήν τη στιγμή διαμορφώνουν πολιτικό πρόβλημα σοβαρό, μέσα από τη μεθοδευμένη διαδικασία της εξασφάλισης ψήφου εμπιστοσύνης.

Λυπάμαι γιατί αυτός που δεν συμμερίζεται τις ευθύνες έναντι του παρόντος και του μέλλοντος του ελληνικού λαού, είναι ο κ. Σημίτης προσωπικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, κ. Ευάγγελος Γιαννόπουλος έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, η συζήτηση για την παροχή ή όχι ψήφου εμπιστοσύνης γίνεται μέσα στη Βουλή και γίνεται υπεύθυνα. Δεν γίνεται στους διαδρόμους ούτε στα καφενεία ούτε στα

χωράφια του κ. Κωνσταντόπουλου. Γίνεται μέσα στη Βουλή. Η δημαγωγία δεν έχει πέραση εδώ πέρα. Γίνεται μια διαδικασία ενώπιον της Βουλής.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Υπάρχει δήλωση του Κυβερνητικού Εκπροσώπου.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Υπάρχει διαδικασία ενώπιον της Βουλής και κρίνεται η Κυβέρνηση μέσα στη Βουλή.

Από και ύστερα τι κυκλοφορεί και τι δεν κυκλοφορεί, αυτό θα κριθεί πάλι μέσα στη Βουλή.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Υπάρχει επίσημη δήλωση του κ. Ρέππας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Γιατί διακόπτετε; Έχετε καιρό να συνεργαστείτε με τη Νέα Δημοκρατία σε όλα τα επίπεδα, όποτε θέλετε. Από εκεί και ύστερα μη φωνάζετε!

Δεν ξέρω, κύριε Πρόεδρε, εάν η διαδικασία επιτρέπει διακοπές. Εδώ είναι κάποια διαδικασία ορισμένη. Ο κ. Κωνσταντόπουλος είναι γνωστός για τις θέσεις του, το να εκτρέπει συζητήσεις. Μέσα στη Βουλή γίνονται οι συζητήσεις, όχι στους διαδρόμους.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Ο κ. Ρέππας να έλθει να τα πει στη Βουλή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Κόρακα, δεν έχετε το λόγο!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Πρόεδρε, εάν θα ζητήσετε εσείς ένα λεπτό, ο κύριος Υπουργός...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Δεν ασχολούμαι με τις απόψεις του κ. Γιαννόπουλου. Εκείνο που έχω να πω είναι τούτο ότι υπάρχει επίσημη ανακοίνωση του Κυβερνητικού Εκπροσώπου. Διεκόπη η μετάδοση των συζητήσεων, για να ανακοινωθεί αυτό. Δεν ξέρω αν είναι καφενείο το πολιτικό γραφείο, αλλά στα καφενεία συχνάζουν άλλοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Θα παρακαλέσω τους κυρίους συναδέλφους να σταματήσει αυτός ο διάλογος!

Κύριε Πρόεδρε, η διαδικασία εντός του Κοινοβουλίου και εντός της Αιθούσης δεν διεκόπη ούτε για ένα δευτερόλεπτο. Διεξάγονται οι διαδικασίες κανονικά και δεν μπορεί να μεταφέρεται η συζήτηση των διαδρόμων και οι όποιες συζητήσεις εντός της Αιθούσης.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Θα παρακαλέσω, κύριε Υπουργέ, να μην ξεκινήσει αυτός ο διάλογος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, Θα ήθελα να πω κάτι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Σας παρακαλώ. Εάν θα ζητήσετε το λόγο, υπάρχει το δικαίωμα ...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Τον δικαιούμαι κατά τον Κανονισμό!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Και εγώ θα ήθελα το λόγο, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Μα, δεν είναι διαδικασία αυτή!

Έχετε το λόγο, κύριε Βενιζέλο, για ένα λεπτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη συζήτηση που διεξάγεται στη Βουλή την προκάλεσε η Κυβέρνηση, υποβάλλοντας πρόταση εμπιστοσύνης και μάλιστα πρόταση εμπιστοσύνης με πολύ καθαρούς και σαφείς πολιτικούς όρους.

Ο Πρωθυπουργός στην επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής δήλωσε, ότι η Κυβέρνηση διεκδικεί την επιβεβαίωση της εμπιστοσύνης της Βουλής με εκατόν πενήντα μία σαφείς, καθαρές ψήφους στήριξης και εμπιστοσύνης. Η συζήτηση βρίσκεται σε εξέλιξη και θα ολοκληρωθεί, όπως είθισται, με τη δευτερολογία του

Πρωθυπουργού, ο οποίος θα τοποθετηθεί με σαφή και καθαρό τρόπο, πολιτικά, ενώπιον του Σώματος και ενώπιον του ελληνικού λαού.

Δεν υπάρχει κανένας λόγος -και κυρίως αυτό αφορά τον κύριο Πρόεδρο του Συνασπισμού- να μεταφέρουμε συζητήσεις των διαδρόμων μέσα στο Κοινοβούλιο. Το Κοινοβούλιο είναι και θα παραμείνει -και θα φανεί αυτό σήμερα- το κέντρο των πολιτικών εξελίξεων, το συμβολικό κέντρο, γιατί το πραγματικό κέντρο των εξελίξεων είναι ο ελληνικός λαός που αποτιμά και αξιολογεί τις συμπεριφορές όλων μας.

(Χειροκροτήματα απο την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Τρυφωνίδης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Πρόεδρε, διαμαρτύρεσθε πολλές φορές όταν γίνεται διάλογος ανάμεσα στον κύριο Πρωθυπουργό και στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Θα παρακαλούσα μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Μισό λεπτό θα ξαναζητήσει και ο κύριος Υπουργός! Και το δικαιούται από τον Κανονισμό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Σας παρακαλώ και εγώ πάρα πολύ. Σας έδωσα δύο φορές το λόγο, κύριε Κωνσταντόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Όταν ο Υπουργός Πολιτισμού μιλάει περί μεταφοράς απόψεων των διαδρόμων, θα πάρει απάντηση. Υπάρχει επίσημη ανακοίνωση, υπάρχει επίσημη δήλωση. Η Κυβέρνηση να αναλάβει τις ευθύνες της.

Κάτι ακόμα. Όταν ενώπιον του Σώματος αναφέρομαι σ' αυτήν την ανακολουθία μεταξύ όσων συζητούνται εδώ και όσων γίνονται έξω, η ΕΡΤ να μη διακόπτει για να μεταδίδει εκτάκτως δελτίο ειδήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Τα είπατε αυτά, κύριε Πρόεδρε!

Ο κ. Ρέππας, στον οποίο αναφερθήκατε και προσωπικά, ζήτησε το λόγο για ένα λεπτό.

Ορίστε, κύριε Ρέππας, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, είναι ίδιον του κ. Κωνσταντόπουλου, όταν γίνονται σημαντικές συζητήσεις στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου να χρησιμοποιεί επιχειρήματα τα οποία αντλεί από διαδικασίες, γεγονότα, εξελίξεις, που καμία σχέση δεν έχουν με τη συζήτηση που γίνεται σ' αυτήν την Αίθουσα.

Λυπούμαι, γιατί τη διαδικασία πληροφόρησης και ενημέρωσης που είναι μια διαδικασία αντικειμενική και δημοκρατική, ο κ. Κωνσταντόπουλος, εκτρέποντας τα πράγματα, τη χρησιμοποιεί στο πλαίσιο των ισχυρισμών του ως όπλο εναντίον της Κυβέρνησης γιατί πιστεύει ότι η Κυβέρνηση δι' αυτού του τρόπου πλήττεται, επειδή δήθεν η Κυβέρνηση θέλει να φιμώσει τον κ. Κωνσταντόπουλο, στερώντας του τη δυνατότητα να απευθυνθεί στον ελληνικό λαό, μέσω των μέσων μαζικής επικοινωνίας, επειδή εκείνη την ώρα προβαίνει σε κάποιες ανακοινώσεις η Κυβέρνηση, οι οποίες μεταδίδονται από τα μέσα μαζικής επικοινωνίας.

Πρέπει να πω ότι, συζητώντας με τους λειτουργούς των μέσων ενημέρωσης, όπως και για άλλα θέματα και για το συγκεκριμένο της πρωτοβουλίας συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ενημέρωσα, μεταφέροντάς τους απόψεις, θέσεις, οι οποίες δεν μπορεί παρά να αποτελούν την πρώτη πολιτική προσέγγιση και κριτική στην πρωτοβουλία αυτήν των συναδέλφων

από τη δική μου πλευρά.

Δεν υπάρχει οποιαδήποτε επίσημη δήλωση. Γνωρίζετε πολύ καλά, γιατί δεν είστε νέος στην πολιτική ότι πληροφορίες μη αποδιδόμενες -και περί αυτού ομιλούμε τώρα- δεν μπορεί να χρησιμοποιούνται κατ' αυτόν τον τρόπο και μάλιστα στο πλαίσιο μιας επίσημης κοινοβουλευτικής διαδικασίας, όπως η σημερινή.

Κατά τα άλλα, ο κύριος Πρωθυπουργός, με την πολιτική θέση που εξέφρασε από την πρώτη στιγμή, όταν εισιγήθηκε αυτήν τη διαδικασία που τώρα είναι σε εξέλιξη, έθεσε και το όριο της πολιτικής εμπιστοσύνης που θεωρεί ότι πρέπει ν' απολαμβάνει η Κυβέρνηση, προκειμένου να συνεχίσει αταλάντευτα και απρόσκοπτα το έργο της. Αυτό μένει να κριθεί.

Ο κύριος Πρωθυπουργός σύντομα θα λάβει το λόγο και θα απευθυνθεί στο Κοινοβούλιο και μέσω του Κοινοβουλίου στον ελληνικό λαό και θα τοποθετηθεί επί όλων των θεμάτων. Γιατί συνηθίζει να μιλά για τα προβλήματα της χώρας, αλλά και για τα ειδικά θέματα ο Πρωθυπουργός με συγκεκριμένες, σαφείς και καθαρές θέσεις. Δεν το αποφεύγει, όπως το κάνουν άλλοι.

(Στο σημείο αυτό, κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα έχετε, λοιπόν, λίγη υπομονή, την οποία δεν βλέπω να επιδεικνύετε αυτήν την ώρα -και αντιλαμβάνομαι τους λόγους της ενόχλησής σας- για να ακούσετε τον κύριο Πρωθυπουργό και να λάβετε από τον ίδιο με επίσημο και κατηγορηματικό τρόπο απαντήσεις στα θέματα αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Θα εκφράσει τις θέσεις τις δικές του και της Κυβέρνησης και θα γνωρίζει το Κοινοβούλιο, αλλά και ο ελληνικός λαός, ποιος είναι εκείνος ο οποίος με ευθύνη και σύνεση αντιμετωπίζει τα προβλήματα που προκύπτουν, γιατί έχει συναίσθηση του ιδιαίτερου χρέους και καθήκοντός του, να οδηγήσει τη χώρα στο μέλλον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Τρυφωνίδης έχει το λόγο.

(Γέλια από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ: Μηδενίστε το χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Θα μηδενίσω το χρόνο, αλλά θα πω στους συναδέλφους ότι προηγούμενα διαμαρτύρονταν να μιλήσουν και δυο, τρεις Βουλευτές που έχουν απομείνει.

Φαίνεται, κύριοι συνάδελφοι, ότι ανάλογα με τις περιστάσεις βλέπουμε και κρίνουμε τα πράγματα έτσι ή αλλιώς. Θα παρακαλέσω να είμαστε πιο ψύχραιμοι και πιο σοβαροί.

Ορίστε, κύριε Τρυφωνίδη, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ: Ο κύριος Πρωθυπουργός χρησιμοποίησε την κοινοβουλευτική διαδικασία, του να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης για λόγους κομματικούς και μάλιστα ιδιαίτερα προσωπικούς, για να αντιμετωπίσει την καθημερινά αυξανόμενη εσωκομματική του αμφισβήτηση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Αυτήν την αμφισβήτηση έπρεπε να την πολεμήσει μέσα στα κομματικά όργανα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και όχι να τη μεταφέρει στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Οι χειρισμοί αυτοί προξένησαν μεγάλη ζημιά στη χώρα, όπως όλοι αντιλαμβανόμαστε αυτήν τη στιγμή. Ομολόγησε πανηγυρικά και επίσημα στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, σε φίλους και σε εχθρούς ότι η Ελλάδα έχει κυβερνητικό πρόβλημα. Απεδείχθη πριν ακόμη ολοκληρωθεί η διαδικασία ότι έχουμε έναν Πρωθυπουργό υπό αμφισβήτηση από την ίδια του την Κοινοβουλευτική Ομάδα.

Αλλά αυτή η κίνηση απεδείχθη ατυχής και για τον ίδιο τον κ. Σημίτη.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ να σεβαστείτε τον ομιλητή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ: Φαίνεται ότι ο κ. Σημίτης θέτοντας αυτό το εκβιαστικό δίλημμα στους Βουλευτές του έπεσε ο ίδιος στην

παγίδα.

Επεζήτησε την ονομαστική ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής, όπως επιζητεί την ονομαστική σύγκληση στην Ο.Ν.Ε. και όχι την πραγματική υποστήριξη των Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. διαμορφώνοντας μία αντίστοιχη πολιτική η οποία θα ένωνε όλην την Κοινοβουλευτική του Ομάδα.

Ο καθηγητής κ. Σημίτης φαίνεται να επηρεάζεται και να έχει μία προδιάθεση να ζητά ονομαστικά επιτεύγματα και όχι πραγματικά επιτεύγματα. Και αυτό απεδείχθη σήμερα ότι δηλαδή εκβιάζοντας τους Βουλευτές του προσπάθησε να λύσει το εσωκομματικό του πρόβλημα στο Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Κατά την πρωτολογία του ο κύριος Πρωθυπουργός...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Μη θορυβείτε, κύριοι συνάδελφοι!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ: ... επεκαλέσθη άλλο ένα ονομαστικό και όχι πραγματικό επίτευγμα της Κυβέρνησής του. Μίλησε για περιβαλλοντολογική βελτίωση του Σαρωνικού, κάνοντας αναφορά στο έργο του βιολογικού καθαρισμού της Ψυττάλειας. Η αλήθεια είναι ότι το έργο αυτό, δηλαδή της πρώτης φάσης του βιολογικού καθαρισμού, ξεκίνησε το 1984, ολοκληρώθηκε το 1993 και δεν δύνανται ο Πρωθυπουργός να επικαλείται αυτό το έργο.

Τη δεύτερη φάση του βιολογικού καθαρισμού της Ψυττάλειας δυστυχώς δεν μπόρεσε να την προχωρήσει. Καταθέτω πίνακα επίσημο που φαίνεται ότι το έργο που επεκαλέσθη ο κύριος Πρωθυπουργός έχει απορρόφηση μόνο 1%. Ακόμα και τη δημιουργία της δεύτερης φάσης του έργου απεδείχθη ανίκανη η Κυβέρνησή του να την προωθήσει, γιατί έγιναν καταγγελίες -και επενέβη η Ευρωπαϊκή Ένωση- αδιαφανής διαδικασία και μη σύνομης προώθησης της δημοπρασίας. Καταθέτω στα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Τρυφωνίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εκείνο το οποίο έκανε όσον αφορά το έργο του βιολογικού καθαρισμού ο κ. Σημίτης και η Κυβέρνησή του ήταν ότι ενώ πρώτα η λάσπη, η πρωτογενής, του βιολογικού καθαρισμού μεταφερόταν στα Λιόσια, στη χωματερή των Λιοσίων έναντι ετησίας δαπάνης τετρακοσίων εκατομμυρίων (400.000.000) δραχμών, τώρα η Κυβέρνησή του ενέκρινε τη μεταφορά επεξεργασμένης αυτής της λάσπης σε απόσταση διακοσίων χιλιομέτρων από την Αττική στο εργοστάσιο της ΔΕΗ στη Μεγαλόπολη Αρκαδίας, προκειμένου να καεί εκεί...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Λίγος σεβασμός στον ομιλητή, κύριοι συνάδελφοι!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ: Είναι τόσο μεγάλο το θέμα της επιστολής των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, κύριε Πρόεδρε... τέλος πάντων.

...προκαλώντας μία επιπρόσθετη δαπάνη μεταφοράς εκατό τόνων ημερησίως σε διακόσια χιλιόμετρα απόσταση, ενώ υπάρχουν αντίστοιχοι φούρνοι στην Αττική και θα μπορούσε ο κ. Λαλιώτης, ο κ. Σημίτης να είχαν επιβάλει μία οικονομικότερη λύση για τον ελληνικό λαό. Αλλά διερωτώμαι γιατί ο κ. Σημίτης ζητά ψήφο εμπιστοσύνης; Επειδή για να εξευμενίσει τους καθηγητές της ΟΛΜΕ επέβαλε ανάλογη στον ήδη ξεζουμισμένο από τις φορολογίες και τη δυσπραγία Έλληνα οικογενειάρχη πρόσθετα βάρη αν τα παιδιά του θελήσουν να ακολουθήσουν πανεπιστημιακή πορεία; Ενώ μέχρι τώρα πλήρωνε ο Έλληνας οικογενειάρχης φροντιστήρια για τέσσερα μόνο μαθήματα, με την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του κ. Αρσένη είναι υποχρεωμένος να πληρώνει φροντιστήρια για δεκατέσσερα μαθήματα.

Επίσης, γιατί ακόμη γίνεται διάκριση σε βάρος των παιδιών μας, όταν επιμένετε σαν Κυβέρνηση να συντηρείτε ένα σύστημα σπουδών, που ωθεί πολλά από τα παιδιά μας στις χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ για να πάρουν ένα τυπικό τίτλο σπουδών; Γιατί επιμένετε στη δημιουργία αυτού του εν πολλοίς ημιμαθούς επαγγελματικού, επιστημονικού προλετα-

ριάτου που δεν φαίνεται να έχει μέλλον και προοπτική στη σύγχρονη ανταγωνιστική πραγματικότητα;

Γιατί να ψηφίσουμε τον κ. Σημίτη όταν οι κοινωνικές δαπάνες είναι τελευταίες στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ενώ ξεζουμίζει τον Έλληνα φορολογούμενο δεν προσφέρει αντίστοιχες υπηρεσίες, διαιωνίζοντας το ράντσο και το φακελάκι; Θα έπρεπε ο κ. Σημίτης να αλλάξει πολιτική και όχι Υπουργούς!

Το καρκίνωμα της διάλυσης του ΕΣΥ θέλει τομή και όχι την ασπίδα Παπαδήμα. Γιατί να ψηφίσουμε τον κύριο Σημίτη, όταν από τη μία μεριά διατηρεί χαμηλούς τους μισθούς των μελών των Σωματίων Ασφαλείας και ενώ από την άλλη μεριά δημιουργεί συνθήκες, ώστε ορισμένοι από αυτούς να αναπτύσσουν "δεύτερη" εργασία σε ροζ μπαλέτα και σε αντίστοιχες δραστηριότητες.

Γιατί να ψηφίσουμε τον κύριο Σημίτη, όταν από το υστέρημα του ελληνικού λαού συντηρείτε τον κομματικό στρατό των δεκαεφτά χιλιάδων συνδικαλιστών, χαρίζοντας τρισεκατομμύρια στους ημέτερους συνεταιρισμούς, στους κάθε είδους Κολλάδες, ακόμα και σε ποδοσφαιρικά σωματεία, προκειμένου να εκμεταλλευθείτε ψηφοθηρικά τους οπαδούς των.

Γιατί να ψηφίσουμε τον κύριο Σημίτη, όταν επιτρέπει τον κατακερματισμό της δασικής γης και την καταπάτηση της δημόσιας περιουσίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τελειώστε με μία φράση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Θα ήθελα να πω πάρα πολλά. Θα ήθελα να παρακαλέσω τον κύριο Σημίτη να μην αγνοήσει μία καταγγελία, την οποία κάνω αυτήν τη στιγμή ότι μετά το αποτέλεσμα των πρόσφατων νομαρχιακών και δημοτικών εκλογών η αγορά των μαχητικών αεροπλάνων, που τόσο έχει ανάγκη η χώρα, ανεβλήθη επ'αόριστον, ώστε τα χρήματα αυτά να χρησιμοποιηθούν στις επερχόμενες εκλογές για ψηφοθηρικούς λόγους. Καλώ τον Πρωθυπουργό να μην αγνοήσει την καταγγελία και να τη διαψεύσει ή να την επιβεβαιώσει. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Τασούλας έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Βουλευτές, το έφερε έτσι που η δική μου ομιλία τώρα να είναι πολύ επίκαιρη. Δεν ξέρω, θα πάμε για εκλογές ή δεν θα πάμε; Αυτό εξαρτάται πιθανώς και από τη σύσκεψη που γίνεται τώρα με τον Πρωθυπουργό. Όπως και να έχουν όμως τα πράγματα, όπως πάμε προς την ΟΝΕ είτε πάμε για εκλογές είτε δεν πάμε, θα δυσκολεύει η κατάσταση για τους εργαζόμενους. Και εάν μπορούμε στην ΟΝΕ θα δυσκολέψει ακόμη περισσότερο και πρέπει να αποτελέσει κριτήριο για τη στάση του ελληνικού λαού από εδώ και πέρα αυτή η δυσκολία που θα περάσει. Το ομολογείτε όλοι σας και έχετε ευθύνη όλοι σας γι'αυτήν την κατάσταση την οποία διέρχεται ο ελληνικός λαός και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και το ΔΗ.Κ.ΚΙ και ο Συνασπισμός και ο κ. Μάνος που λέει ότι δεν κατάλαβε γιατί παίρνει αυτήν τη θέση η κ. Παπαρήγα και το ΚΚΕ. Η κατάσταση αυτή δεν θα αλλάξει, γιατί οι εναλλαγές ήδη έγιναν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Την ίδια πολιτική ασκούν και τα νεοφιλελεύθερα και χριστιανοδημοκρατικά κόμματα και τα σοσιαλδημοκρατικά. Ήδη δοκιμάστηκαν και ο Κολ και ο Ζιπέ και η Θάτσερ και ο Μπερλουσκόνι και η δική μας η Νέα Δημοκρατία. Δοκιμάστηκε η σοσιαλδημοκρατία και δοκιμάζεται. Δεκατρείς από τις δεκαπέντε χώρες έχουν κυβερνήσεις σοσιαλδημοκρατικές. Επομένως δεν μπορεί ο ελληνικός λαός να περιμένει τίποτε καλό απ'αυτήν την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όσον αφορά την Αριστερά, καλό είναι να σταματήσουν να την καταπλεούν μερικοί. Μόνο επαναστατικά κόμματα μπορεί να την εκφράσουν και στη χώρα μας το ΚΚΕ. Και κεντροαριστερά χωρίς το Κομμουνιστικό Κόμμα και μάλιστα κόντρα σε αυτό δεν μπορεί να υπάρξει. Κεντροδεξιά με δεξιά πολιτική είναι απλά μία πολιτική απάτη.

Ζητάει, κύριε Πρωθυπουργέ, ψήφο εμπιστοσύνης για να συνεχίσετε όμως την ίδια πολιτική. Έτσι λέτε. Άλλο σας είπε ο ελληνικός λαός στις δημοτικές εκλογές. Υποφέρει από την πολιτική σας. Να μερικά

στοιχεία. Οι κοινωνικές δαπάνες στην Ευρωπαϊκή Ένωση φθάνουν το 28% κατά μέσο όρο των υψηλότερων αναλογικά ακαθάριστων εθνικών προϊόντων τους.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, τα σχόλια στο περιστύλιο, όχι εντός της Αιθούσης. Σας παρακαλώ!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Παρ' όλα αυτά, οι εργαζόμενοι Ευρωπαίοι υποφέρουν από φτώχεια, ανεργία και ανασφάλεια. Η οικονομική ολιγαρχία εκεί πλουτίζει.

Στη χώρα μας οι κοινωνικές δαπάνες, με μικρότερο αναλογικά ΑΕΠ, είναι και ποσοστιαία μικρότερες 20% μόνο. Τελευταίοι είμαστε σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και εδώ η πλουτοκρατία έχει τις καλές της.

Γι' αυτό, κύριε Πρωθυπουργέ, οι συντάξεις του ΙΚΑ, του ΤΕΒΕ, του ΟΓΑ είναι τόσο χαμηλές. Γι' αυτό χτυπιούνται τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα. Γι' αυτό δεν μπορούν να ζήσουν οι συνταξιούχοι, γι' αυτό δεν πολυβγαίνουν στα καφενεία και γι' αυτό φυσικά δεν θα πάνε ποτέ στο Μέγαρο Μουσικής.

Για να βγουν αυτές οι χαμηλές συντάξεις, κύριε Πρωθυπουργέ, διαθέτετε το 66% των χαμηλών κοινωνικών δαπανών και μόνο το 34% διατίθεται για υγεία και πρόνοια, αντίθετα από ότι συμβαίνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το κράτος συνεισφέρει στις κοινωνικές δαπάνες μόνο κατά 25% -και αυτό μειώνεται χρόνο το χρόνο- και τα ασφαλιστικά ταμεία κατά 75%. Οι φόροι του ελληνικού λαού δεν γίνονται κοινωνικές δαπάνες και παροχές, πάνε στις τσέπες των πολυεθνικών.

Υπάρχει και τρίτη πλευρά. Όσα διατίθενται για την υγεία και την πρόνοια, δεν πάνε για την κοινωνική προστασία. Πάνε πάλι στις πολυεθνικές των φαρμάκων, του εξοπλισμού νοσοκομείων με χίλιους άλλους τρόπους.

Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας είπε ότι πουλήσατε και πολλά και γρήγορα. Πήρατε ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) δρχαμές. Πού πήγαν αυτά; Θα πουλήσετε και άλλα. Θα πουλήσετε ακόμα και το εργοστάσιο φίλτρων τεχνητού νεφρού στη Λάρισα και όλα αυτά θα πάνε στην πλουτοκρατία. Δεν θα πάνε ούτε στη δημόσια παιδεία. Αυτή βολεύεται με το 2,9% του ΑΕΠ. Μπάχαλο στα ΤΕΕ, χωρίς βιβλία. Πολλά φροντιστήρια στο λύκειο. Μύλος στα ΙΕΚ, χωρίς κανένα αντίκρισμα για τη νεολαία. Αυτό και αν είναι ταξική πολιτική στην παιδεία, κύριε Υπουργέ.

Χτυπάτε τους εκπαιδευτικούς, απαξιώνετε τα πανεπιστήμια, ζητώ για εσάς η ιδιωτικοποίηση και της υγείας και της παιδείας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα - Κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, λίγο σεβασμό στον ομιλητή.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρωθυπουργέ, αφού αλλάξατε δύο Υπουργούς και δυο-τρείς Υφυπουργούς ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης. Γιατί; Γιατί τα έχετε χαμένα; Γιατί δίνετε εξετάσεις στον ΣΕΒ και την Ευρωπαϊκή Ένωση; Γιατί θέλετε να ρίξετε στάχτη στα μάτια του ελληνικού λαού και να τον αποπροσανατολίσετε ή κυρίως για να εκβιάσετε και τους Βουλευτές σας; Φαίνεται ότι το κάνετε για όλα αυτά.

Ο λαός μας όμως, σας καταψήφισε γι' αυτήν την πολιτική σας, η οποία του πέφτει πολύ βαριά. Δεν χρειάστηκε καμία ανίερη συμμαχία για να το κάνει αυτό. Όπου σας έβρισκε μπροστά του, στο δεύτερο γύρο, σας μαύριζε. Ψήφισε οτιδήποτε άλλο εκτός από τους εκλεκτούς σας. Να, γιατί η Νέα Δημοκρατία δεν πανηγυρίζει, έστω για τα μικρά της κέρδη. Ίσως να θέλει να δείξει ένα πρόσωπο γλυκό προς τους ευκαιριακούς ψηφοφόρους που πήρε. Ίσως όμως και για κάτι άλλο, πολύ σημαντικότερο. Γιατί ξέρει ότι όταν ο λαός καταδίκασε τη δική σας κυβερνητική πολιτική, καταδίκασε και τη δική της πολιτική.

Ένα μέρος του λαού ψήφισε τους συνδυασμούς που στήριξε το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Έχουμε την εντύπωση όμως και έχουμε επίγνωση ότι χρειάζονται πολύ μεγαλύτερα βήματα, πολύ γοργότερα βήματα. Χρειάζεται να γίνει αυτό το μέτωπο που προτείνουμε εμείς, το αντιμπερλιστικό, αντιμονοπωλια-

κό, δημοκρατικό, λαϊκό μέτωπο. Χρειάζεται να ενισχυθεί το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Οι εξελίξεις μπορεί, κύριε Πρωθυπουργέ, να είναι γρήγορες -θα μας το πείτε ίσως σε λίγο- πάντως όποιες και να είναι χρειάζεται να ενισχυθεί το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και θα ενισχυθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, κ. Αλέξανδρος Παπαδόπουλος, έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με επιχείρημα τα αποτελέσματα των νομαρχιακών και δημοτικών εκλογών και επικαλούμενοι κάποιοι εσωκομματικές τριβές, προσπαθούν τρεις μέρες να αμφισβητήσουν την δυνατότητα της Κυβέρνησής μας να ολοκληρώσει τη θητεία και κυρίως την αποστολή της.

Είναι όμως, προφανές ότι στο κρίσιμο σημείο στο οποίο βρίσκεται η χώρα μας, δεν υπάρχει κανένα περιθώριο για καμία σύγχυση και αμφισβήτηση και αυτό θα ξεκαθαρίσει σήμερα.

Η ψήφος εμπιστοσύνης δεν είναι ένα πολιτικό τρικ ούτε κάποιος ελιγμός, για να εκβιαστεί -όπως λέγεται- οποιαδήποτε ψήφος οποιωνδήποτε συναδέλφων, γιατί οι συνειδήσεις δεν εκβιάζονται, όταν στέκονται απέναντι στην ιστορία και την ευθύνη και έχουν καθαρό πολιτικό λόγο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Αντίθετα, είναι μια θεσμική κοινοβουλευτική διαδικασία, η οποία έχει ως στόχο να επαναβεβαιώσει την ουσιαστική και όχι τυπική νομιμοποίηση της Κυβέρνησης και με αυτόν τον τρόπο να διαλύσει τη σύγχυση, που ορισμένοι προσπαθούν να καλλιεργήσουν στην κοινή γνώμη.

Βεβαίως τα εκλογικά αποτελέσματα των νομαρχιακών και δημοτικών εκλογών έφεραν στην επιφάνεια τρία αλληλένδετα προβλήματα, στα οποία επιτρέψτε μου να μην αναφερθώ, γιατί αναλύθηκαν από πολλούς συναδέλφους.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, πολλοί κατηγορήσαν και κατηγορούν την Κυβέρνηση ότι έχει μετατρέψει την Οικονομική και Νομισματική Ένωση σε αποκλειστικό στόχο της, αδιαφορώντας για τα άλλα προβλήματα. Αυτό επανελήφθη κατά κόρον και το είπε και πρόσφατα, πριν από λίγο, ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας.

Βεβαίως δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι κάθε τομέας της Κυβέρνησης έχει τις δικές του μεγάλες προτεραιότητες. Στα δύο αυτά χρόνια, είμαστε περήφανοι για το ότι έγινε ένα γιγάντιο έργο με αθόρυβο και συστηματικό τρόπο. Και αναλύθηκε από τους συναδέλφους, αλλά μέσα σε μια λογική μηδενιστική και σήμερα, όπου δεν κρίνεται μόνο το έργο της Κυβέρνησης στο μεσοδιάστημα, αλλά γίνεται μια λογοδοσία της πολιτικής και όχι της Κυβέρνησης και κρίνονται συμπεριφορές, τάσεις, προγράμματα, προοπτικές, αγώνες, κατοχυρώσεις δεδομένων σε σχέση με ιστορικές στιγμές της χώρας.

Τότε βεβαίως είναι πολύ εύκολο, όταν ο αγώνας δεν γίνεται μέσα στο καθεστώς, αλλά για το καθεστώς, να έχουμε φαινόμενα μηδενισμού, νυχτισμού, τα οποία σε μια χώρα, όπου γίνονται αφανείς οι συστηματικές διεργασίες μέσα στην κοινωνία μας, τα προσπερνάμε με έναν τρόπο αδιάφορο, που δεν προσιδιάζει και αυτό είναι κατώτερο των περιστάσεων, όπως κατά κόρον έχει μέχρι σήμερα στη Βουλή ειπωθεί.

Δεν θα αναφερθώ σ' αυτό, κύριοι συνάδελφοι. Και αύριο ακόμη εδώ στη Βουλή θα γίνει συζήτηση και για το έργο και για την προσπάθεια, την οποία κάνει η Κυβέρνηση. Βεβαίως, ολιγωρίες υπήρχαν.

ΕΝΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ (από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας): Αύριο;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Ναι, αύριο και πάντα, γιατί το να μπορούμε στην Ο.Ν.Ε., βεβαίως και δεν έχει κανείς αντίρρηση ότι δεν είναι θέμα αριθμών, αλλά πίσω από τους αριθμούς κρύβεται μια αδυσώπητη πραγματικότητα. Και επειδή ακούστηκε πολύ εμπόριο κοινωνικής ευαισθησίας σήμερα, επιτρέψτε μου να αναρωτηθώ σε ποια χώρα ζούμε, όταν από τα

εννέα τρισεκατομμύρια (9.000.000.000.000) δραχμές αίμα του ελληνικού λαού, τα τρισήμισι δισεκατομμύρια (3.500.000.000.000) δραχμές πηγαίνουν να ικανοποιήσουν τους δανειστές του δημοσίου, εξυπηρετώντας το δημόσιο χρέος και έναντι αυτού

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Με συγχωρείτε πάρα πολύ, δεν κάνω απολογισμό. Ο ιστορικός του μέλλοντος θα καταγράψει τις συγκεκριμένες ευθύνες όλων και όλου του πολιτικού συστήματος, αλλά να έχουμε επίγνωση της κατάστασης, του τι λέμε και τι κάνουμε.

Αν θέλετε, κύριοι συνάδελφοι, η συνολική προσπάθεια η οποία γίνεται, βεβαίως δεν είναι μόνο για τους αριθμούς που κρύβουν αυτήν την πραγματικότητα, για να μιλάμε με τόση ευκολία για λογιστές, έτσι, για να μπορούμε να εκπέμπουμε μηνύματα ενός συνεχιζόμενου ποπολισμός στη χώρα μας μέσα στα πλαίσια αυτής της μορφής κατώτερου των περιστάσεων πολιτικού αγώνα.

Με αίσθημα ευθύνης λέω, χίλια μύρια καλά ή χίλια μύρια κακά να είχε και να έχει η προοπτική της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, το γεγονός και μόνο ότι από την επομένη θα μπορεί το δημόσιο να δανειζεται με επιτόκια, όταν θα ενταχθεί στο Ευρώ, με τα μέσα επιτόκια που καθορίζονται από την Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα των άλλων ευρωπαϊκών χωρών, τότε θα αρχίσει η ουσιαστική και πραγματική δημοσιονομική εξυγίανση της χώρας, τότε θα μπορούμε να διαχειριστούμε και ουσιαστικές πολιτικές κοινωνικές πρόνοιες και προσαρτήσεις, τότε και μόνο θα δικαιώνεται αυτή η μεγάλη και ιστορική προσπάθεια, την οποία κάνουμε.

Διαφορετικά εν ονόματι όλων αυτών, δεν έχουμε παρά να περιμένουμε εκείνους που σωρεύουν χρήμα. Θα συνεχίζουμε μέσα σε καταστάσεις, παρά τις βελτιώσεις των τελευταίων ετών -που έχουν γίνει και είναι σημαντικές και έχουν αναγνωρισθεί και διεθνώς- να αναπαράγουμε μία μιζέρια δημοσιονομική και το 10% του ΑΕΠ να πηγαίνει για πληρωμές τόκων. Και αναφέρομαι μόνο σε ένα συγκεκριμένο σημείο το τι σημαίνει.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, θέλω να αναφερθώ και σε μία άλλη πτυχή που έχει σχέση με την ΟΝΕ. Ορισμένοι συνεχίζουν την καθοριστική σημασία που αποδίδουμε στην ΟΝΕ με μία υποτιθέμενη ΕΥΡΩλατρεία, η οποία υποτιμά και τελικώς αλλοτριώνει δήθεν την εθνική μας ιδιαιτερότητα.

Θα μου επιτρέψετε να υπογραμμίσω ότι η στρατηγική επιδίωξή μας να συμμετάσχουμε στην ιστορική περιπέτεια της ευρωπαϊκής ενοποίησης υπονοείται όχι από κάποιο αφηρημένο ιδεολόγημα ή πολύ περισσότερο από κάποιο σύμπλεγμα κατωτερότητας και μιμητισμού προς την Ευρώπη, αλλά από τη βαθιά πεποίθηση ότι ακόμα και τα στενά εθνικά μας συμφέροντα προωθούνται πολύ πιο αποτελεσματικά με τη συμμετοχή μας στη λεία των ευρωπαϊκών χωρών.

Με άλλα λόγια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και αν προσεγγίσουμε τα πράγματα με όρους εθνικής ιδιοτέλειας θα καταλήξουμε ακριβώς στο ίδιο συμπέρασμα. Όσοι αντιδιαστέλλουν το στόχο της ΟΝΕ με την ευαισθησία έναντι των ιδιαίτερων εθνικών μας θεμάτων διαπράττουν βαρύτατο πολιτικό σφάλμα παρασυρόμενοι από ιδεολογικές προκαταλήψεις.

Ακόμα, κύριοι συνάδελφοι -και το πιστεύω και το καταθέτω- εάν ήταν δεδομένο ότι η πολιτική της σύγκλισης θα μας οδηγούσε εμάς του ΠΑΣΟΚ σε ήττα στις βουλευτικές εκλογές και σε απώλεια της εξουσίας και πάλι δεν θα έπρεπε να διστάσουμε να επιτελέσουμε αυτό που θεωρούμε εθνικό χρέος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Σε τέτοιες κρίσιμες καμπές ο πολιτικός πρέπει να πράττει με γνώμονα τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα του έθνους και όχι τις πολιτικές ισορροπίες και το εκλογικό κόστος. Αυτό που μετράει περισσότερο δεν είναι η όποια πρόσκαιρη δυσαρέσκεια των ψηφοφόρων, τα καμώματα, οι ολιγωρίες, οι υπολογισμοί, αλλά η κρίση της ιστορίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το έθνος το βαραίνει ήδη ένα "οίκαδε". Ας μην επαναληφθεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον

κύριο Υπουργό.

Ο κ. Βασίλειος Κοντογιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, στη διάρκεια της ομιλίας του είναι ο μόνος που πήρε χειροκροτήματα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι φανερό, κύριε Πρόεδρε, ότι άλλα είχα υπόψη μου να πω στην αποφινική συζήτηση και άλλα με υποχρεώνουν τα όσα διαδραματίζονται έξω από την Αίθουσα του Κοινοβουλίου. Γεγονότα τα οποία αποδεικνύουν την παθογένεια του πολιτικού μας συστήματος. Παθογένεια που ανέδειξε ο μείζον στόχος που είναι η ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ. Ένα στόχο που όλοι στα λόγια τουλάχιστον εμφανιζόμαστε ότι υιοθετούμε και επιδιώκουμε. Αυτός ο στόχος είναι φανερό όχι μόνο σήμερα, αλλά και στο παρελθόν προκαλεί εσωτερικές συγκρούσεις τουλάχιστον στα δύο μεγαλύτερα κόμματα, αλλά ακόμα και στα μικρότερα. Συγκρούσεις ανάμεσα σε δυνάμεις που βλέπουν την εξουσία ως αυτοσκοπό για να προωθηθεί ο εκσυγχρονισμός της χώρας, της οικονομίας, της κοινωνίας και σε δυνάμεις που βλέπουν την εξουσία ως αυτοσκοπό, που βλέπουν τη διεκδίκηση της ή την κατοχή της ως ικανοποίηση προσωπικών συμφερόντων, κομματικών συμφερόντων, δυνάμεις που θέτουν πάνω από το συμφέρον του τόπου το συμφέρον του κόμματος ή προσωπικά τους συμφέροντα.

Ο λόγος που η χώρα μας βρίσκεται έξω από την ΟΝΕ, είναι ακριβώς τα συμπτώματα αυτής της παθογένειας. Τα συμπτώματα αυτά εμφανίστηκαν πρώτα το 1987, όταν ο σημερινός Πρωθυπουργός, ως Υπουργός Εθνικής Οικονομίας τότε, υποχρεώθηκε να εγκαταλείψει την αναγκαία σταθεροποιητική πολιτική για να ακολουθήσει η πολιτική, του "δώρα όλα", φαινόμενα που εμφανίστηκαν στη συνέχεια με την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, όταν αντίπαλός μας δεν ήταν η αντιπολίτευση, ήταν η εσωκομματική αμφισβήτηση, που κατέληξε τελικά στην πτώση της Κυβέρνησης Μητσοτάκη.

Ο λόγος της καθυστέρησης στο ραντεβού μας με την Ευρώπη το 1999 και ο λόγος που σήμερα καλείται η χώρα να πληρώσει μεγαλύτερο οικονομικό και κοινωνικό κόστος είναι οι ανατροπές των δύο αυτών πολιτικών. Και λυπάμαι που η Κυβέρνηση αποπειράται να ενοχοποιήσει την πολιτική που ακολούθησε η Νέα Δημοκρατία, που αν ακολουθείτο μέχρι τέλος, σήμερα η χώρα μας θα ήταν στην ΟΝΕ, πολιτική άλλωστε που τις κύριες κατευθύνσεις της και σήμερα ακολουθεί.

Είναι φανερό, κύριε Πρόεδρε, ότι με την πρόταση για ψήφο εμπιστοσύνης, στην ουσία ο κύριος Πρωθυπουργός δεν ζητά την εμπιστοσύνη της Εθνικής Αντιπροσωπείας. Ζητά την εμπιστοσύνη της δικής του Κοινοβουλευτικής Ομάδας, γιατί είναι φανερό ότι ένα τμήμα της αμφισβητεί αυτήν την πολιτική.

Όταν, όμως, για την επιτυχία ενός εθνικού στόχου απαιτείται εθνική ομοψυχία, όταν ζητάμε συστράτευση όλων των πολιτικών δυνάμεων του τόπου, για να κρατήσουμε πράγματι τη χώρα μας στο επίκεντρο των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να κατοχυρώσουμε όλα τα θετικά επιτεύγματα που πετύχαμε με την ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πώς είναι δυνατόν αυτά τα στοιχεία της σύμπνοιας, της ομοψυχίας και της αποφασιστικότητας να απουσιάζουν από την ίδια την Κυβέρνηση και από το κόμμα που τη στηρίζει;

Το έχω πει επανειλημμένα και το επαναλαμβάνω απόψε. Το σημερινό πολιτικό σκηνικό είναι φανερό ότι δεν εξυπηρετεί πλέον τις ανάγκες της χώρας. Χρειάζεται να διαμορφωθούν νέες πολιτικές συνθήκες, που θα επιτρέψουν στις δυνάμεις που πιστεύουν στον εκσυγχρονισμό της ελληνικής οικονομίας, του ελληνικού κράτους και της ελληνικής κοινωνίας και που βρίσκονται σε όλα τα κόμματα, να συνεργαστούν μεταξύ τους και να απεγκλωβιστούν από τα αδιέξοδα που δημιουργούν και επικαλούνται οι δυνάμεις του πολιτικού αναρχισμού. Γι'αυτό και η επανεξέταση του εκλογικού συστήματος μέσα σ'αυτό το πρίσμα πρέπει να μας απασχολήσει.

Θέση μου είναι, κύριε Πρόεδρε, ότι πρέπει να στηρίζουμε κάθε προσπάθεια που οδηγεί στην επιτυχία του εθνικού στόχου της σύγκλισης με την ΟΝΕ. Καλώς ή κακώς ο ελληνικός λαός ανέθεσε

στη σημερινή Κυβέρνηση να διεκπεραιώσει αυτήν το στόχο. Η αποτυχία του στόχου αυτού δεν θα αποτελεί μια απλή αποτυχία μιας κυβέρνησης. Θα αποτελεί εθνική τραγωδία και ο ελληνικός λαός θα μας θεωρήσει όλους συνυπεύθυνους, όπως ήδη μας θεωρεί συνυπεύθυνους για την πορεία του τόπου.

Τη θέση μου αυτήν την υποστηρίζω και την υποστηρίζω πριν, κατά και μετά τη διαγραφή μου από το κόμμα που ανήκα από την ίδρυσή του, γιατί για μένα σήμερα ένα πράγμα προέχει. Αυτό τον στόχο δεν θα τον επιτύχουμε, εάν δεν επιμερίσουμε το πολιτικό κόστος ανάμεσα σε όλους όσους πιστεύουμε σε αυτόν το στόχο.

Αν αντίθετα επιχειρεί το ένα κόμμα να επιρρίψει στο άλλο την ευθύνη, η μία κοινωνική τάξη στην άλλη την ευθύνη, τότε θα έχουμε αποτύχει. Και εμένα κύριε Πρόεδρε, δεν με ενδιαφέρει ποια θα είναι Κυβέρνηση το 2000 ή το 2001 ούτε με ενδιαφέρει αν θα βρισκομαι σ' αυτήν την Αίθουσα. Αυτό που με ενδιαφέρει είναι η χώρα μας να είναι το 2000 μέσα στην Ευρώπη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε τον κ. Κοντογιαννόπουλο.

Ο Πρωθυπουργός ο κ. Κωνσταντίνος Σημίτης έχει το λόγο.

(Στο σημείο αυτό τον Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα τις τοποθετήσεις των συναδέλφων Βουλευτών, άκουσα τις θέσεις των κομμάτων και θα τις σχολιάσω.

Η θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος ήταν γνωστή, είναι η ίδια. Ότι υπάρχουν δύο πολιτικές, η μία η δική του και η άλλη πολιτική όλων των άλλων κομμάτων είναι η νεοφιλελεύθερη πολιτική. Ίδιο το ΠΑΣΟΚ, ίδια η Νέα Δημοκρατία. Αυτή η ισοπέδωση δεν ωφελεί. Θυμίζει το παλιό σύνθημα: "Τι Παπάγος, τι Πλαστήρας" και είναι καταστροφική για τον τόπο. Το πρόβλημα είναι η ηθική πολιτική διάσταση της στάσης τους. Το πρόβλημα είναι ο εναγκαλισμός του κ. Μπούτα με τον κ. Αναγνωστόπουλο, για να σταματήσουν πάση θυσία την κυβερνητική πολιτική.

Η ιστορία έδειξε ότι δεν υπάρχει σκοπός που αγιάζει τα μέσα. Όταν τα μέσα είναι διαβλητά γίνεται και ο σκοπός διαβλητός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Το ΔΗ.Κ.ΚΙ. μας είπε και μεν -αν κατάλαβα καλά, γιατί υπάρχει μία δυσκολία να καταλάβει κανείς- στον ευρωπαϊκό προσανατολισμό αλλά άλλους δρόμους. Δεν συμφωνούμε καθόλου με αυτόν τον δρόμο. Ποιος άλλος δρόμος δεν είπε. Μας ανέφερε το παράδειγμα της Σουηδίας και της Δανίας, οι οποίες έχουν δηλώσει ότι δεν πρόκειται να ενταχθούν αμέσως στην ΟΝΕ.

Επειδή αυτό είναι ένα παράδειγμα, το οποίο αναφέρεται συνήθως, θα παρακαλούσα όλους αυτούς, οι οποίοι το αναφέρουν να κοιτάξουν τα στοιχεία, να κοιτάξουν τους αριθμούς, τι συμβαίνει εκεί και τι συμβαίνει στη χώρα μας. Είναι ίδιο το επίπεδο ανάπτυξης; Είναι ίδιο το οικονομικό επίπεδο; Έχουν την ίδια ισχύ οι οικονομίες και οι κοινωνίες;

Αναφέρω ενδεικτικά, γιατί δεν θέλω να σας κουράσω με αριθμούς ότι στη Δανία ο πληθωρισμός είναι 0,9%, κάτω από τη μονάδα. Ότι στη Σουηδία το έλλειμμα του δημοσίου τομέα είναι επίσης κάτω από τη μονάδα. Αυτές είναι οικονομίες ισχυρές που έχουν άλλες δυνατότητες. Αλλά παρ' όλο που είναι οικονομίες ισχυρές και έχουν άλλες δυνατότητες στην τελευταία κρίση, η οποία υπήρξε παγκόσμια επλήγησαν. Στην τελευταία κρίση που υπήρξε παγκόσμια η Δανία και η Σουηδία επειδή είχαν δηλώσει ότι δεν πρόκειται να συμμετάσχουν στην ΟΝΕ στην πρώτη φάση είχαν πολύ περισσότερα προβλήματα από όλες τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Υπήρχε αμφιβολία, ως προς την εξέλιξή τους.

Ποιο είναι, λοιπόν, το συμπέρασμα; Το συμπέρασμα είναι ότι αν θέλουμε σταθερότητα, πρέπει να ενταχθούμε σ' αυτό το ευρωπαϊκό πλαίσιο. Ο κ. Τσοβόλας υπερασπίζεται το εξής πιστεύω οξύμωρο σχήμα, σταθερότητας στην Ελλάδα καλλιε-

γώντας την αμφιβολία. Ε, αυτό δεν βγαίνει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Ο Συνασπισμός, κύριοι συνάδελφοι, έστησε ένα σκληρό καταστροφής, μιλώντας για κύκλο χαμένων ευκαιριών και αποτυχημένων πολιτικών, οι εκφράσεις του κ. Κωνσταντόπουλου. Για τότε αυτές οι χαμένες ευκαιρίες και αποτυχημένες πολιτικές; Για την περίοδο 1994-1998 που η ανάπτυξη στη χώρα πήρε μια πρωτόγνωρη δυναμική, που οι ρυθμοί ανάπτυξης ήταν ψηλότεροι από την προηγούμενη δεκαετία;

Καταστροφή την περίοδο που η Κυβέρνηση έδωσε πραγματικές αυξήσεις στο εισόδημα των εργαζομένων; Καταστροφή όταν αύξησε τις κυβερνητικές δαπάνες σε ρυθμούς οι οποίοι δεν υπάρχουν στις άλλες ευρωπαϊκές οικονομίες; Καταστροφή όταν φθάσαμε σε απόσταση αναπνοής από την Οικονομική και Νομισματική Ένωση;

Πιστεύω όμως ότι ο Συνασπισμός προχώρησε και σε ένα άλλο ολισθήμα. Είπε ότι θα πρέπει για να πετύχουμε την ένταξη της χώρας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση να προχωρήσουμε σε μια πολιτική διαπραγμάτευση. Όποιος προβάλλει το θέμα της πολιτικής διαπραγμάτευσης, παραβλέπει ότι έχουμε κάνει μια πολύ μεγάλη προσπάθεια και θα μπορούμε με το σπαθί μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση και δεν χρειάζεται καμία πολιτική διαπραγμάτευση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Και το σπαθί μας είναι οι θυσίες του ελληνικού λαού, είναι η προσπάθεια του ελληνικού λαού. Δύο προϋποθέσεις έθεσε ο Συνασπισμός για την πολιτική διαπραγμάτευση. Το ένα να πούμε ότι πρέπει να είναι και κάποιος από τα Βαλκάνια. Αλλά αν το πούμε αυτό, θα το πουν και οι χώρες της Κεντρικής Ευρώπης, θα το πουν και οι χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, θα το πει και η Τουρκία, κάποιος να είναι από τη Μέση Ανατολή. Θα μπορούμε, καίτοι φθάνουμε στο νήμα, στην ίδια μοίρα με όλους τους άλλους, οι οποίοι είναι πολύ πιο πίσω. Αλλά ακόμα χειρότερα, είπε ο κ. Κωνσταντόπουλος

να επικαλεσθούμε τις αμυντικές δαπάνες μας. Γι αυτό να γίνει πολιτική διαπραγμάτευση. Αλλά αν επικαλεσθούμε τις αμυντικές δαπάνες θα μας πει πολύ σωστά ένα τμήμα των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, βρέστε τα με την Τουρκία. Τι μας απασχολείτε εμάς; Κάντε την πολιτική διαπραγμάτευση με την Τουρκία και όταν την έχετε τελειώσει, τότε ελάτε. Δηλαδή ό,τι έχουμε κατακτήσει, θα το θέσουμε υπό την κρίση της Τουρκίας; Ε, όχι το ΠΑΣΟΚ, δεν θα το κάνει ποτέ αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Η Νέα Δημοκρατία μας είπε ότι θα ακούσουμε το πρόγραμμά της. Το δήλωσε ο κ. Καραμανλής ότι θα ακούσουμε σε αυτήν τη συζήτηση το πρόγραμμά της. Τι ακούσαμε. Μας είπε δραστήκη μείωση δαπανών. Μας είπε όμως ταυτόχρονα δραστήκη αύξηση των κοινωνικών παροχών αντιφατικά. Μας είπε ναι, στην κατάργηση των οργανισμών. Τι κάθεστε προχωρήστε γρήγορα. Εγώ όμως άκουσα κάποιο συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος έλεγε μέσα στην Αίθουσα στην ομιλία του, μα, γιατί καταργείτε τον Οργανισμό Βάμβακος, γιατί καταργείτε τον Οργανισμό Ελαιολάδου. Τι θα γίνει με τα προϊόντα αν καταργούνται οι οργανισμοί; Φαίνεται δεν είχε συνεννοηθεί με τον κ. Καραμανλή. Μας μίλησαν για μείωση της φορολογίας. Θέλουμε λιγότερους φόρους αλλά ταυτόχρονα βέβαια μας είπαν κάντε αγορές, προσλάβετε ανθρώπους γιατί χρειάζεται ανθρώπους η διοίκηση, χρειάζεται περισσότερα μέσα η διοίκηση κ.ο.κ. Πώς θα γίνουν αυτές οι πρόσθετες δαπάνες, όταν μειώνονται τα έσοδα;

Θα μπορούσα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναφέρω και άλλα αντιφατικά. Είναι πρόγραμμα αυτό; Είναι θα έλεγα άθροισμα αντιφατικών συνθημάτων. Είναι μια επιλογή συνθημάτων, ώστε να ικανοποιούνται όλοι και να μη δυσαρεστείται κανείς. Αυτή είναι η πεμπτουσία του προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας.

Εγώ θα ήθελα να είχα ακούσει έστω μία αντιδημοφιλή πρόταση από τον κ. Καραμανλή. Δεν άκουσα. Γιατί εκείνο το επιχείρημα το οποίο προβάλλει είναι ότι όλα θα γίνουν καλύτερα αν έλθουμε εμείς στην εξουσία. Αυτή είναι η πρότασή τους. Με ποια μέσα, με ποιους

τόρους, με ποιες διαδικασίες, με ποιο κόστος; Για όλα αυτά δεν γίνεται κουβέντα. Υπάρχει σιωπή και σκόπιμη σιωπή, διότι είναι μια σιωπή που αποσκοπεί την παραπλάνηση.

Ακούσαμε βέβαια συγκεκριμένα τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Είναι γνωστό. Ακούσαμε τώρα στη δευτερομιλία του κ. Καραμανλή ότι είπε για την ιδιωτικοποίηση της Ολυμπιακής. Αλλά, και για την ιδιωτικοποίηση της Ιονικής είχε πει και όπως ανέφερα στην πρώτη μου ομιλία οδήγησε τους συνδικαλιστές της Νέας Δημοκρατίας να μάχονται αυτήν την ιδιωτικοποίηση. Έτσι και στην Ολυμπιακή Αεροπορία οδήγησε τους συνδικαλιστές της Νέας Δημοκρατίας να μάχονται οποιαδήποτε προσπάθεια αναδιοργάνωσης και εκσυγχρονισμού της Ολυμπιακής Αεροπορίας. Γιατί με τον τρόπο αυτό θέλει να κτυπήσει την κυβερνητική πολιτική, ό,τι και αν κοστίζει αυτό για τον τόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ίσως μερικοί σκεφθούν ότι αυτοί οι τρόποι χειρισμού των θεμάτων είναι γνωστοί. Υπάρχει πολιτικαντισμός. Και ίσως αργότερα διορθώνονται τα πράγματα.

Αλλά εγώ, κύριοι συνάδελφοι, έχω μια άλλη πεποίθηση. Όπου υπάρχει επιπολαιότητα και προχειρότητα μένει και στο μέλλον η επιπολαιότητα και η προχειρότητα. Όπου υπάρχει περιφρόνηση για τη σοβαρότητα και έλλειψη ευθύνης απέναντι στις περιστάσεις και αύριο θα υπάρχει περιφρόνηση και έλλειψη ευθύνης απέναντι στις περιστάσεις.

Όταν ο κ. Καραμανλής έχει βαθιά άγνοια σήμερα, θα έχει και βαθιά άγνοια αύριο. Οι ρητορείες δεν αρκούν για να αντιμετωπισθεί η ένδεια ιδεών. Δεν αρκούν τα ωραία σχήματα, τα ωραία λόγια για να καλύψουν την έλλειψη ουσιαστικής θέσης στα προβλήματα. Και ο ελληνικός λαός ενδιαφέρεται βέβαια και για την εικόνα, σωστό, αλλά ενδιαφέρεται πολύ περισσότερο και αυτό έχει σημασία για την ουσία αντιμετώπισης των προβλημάτων.

Ο κ. Καραμανλής εύκολα κύλησε στο δρόμο της επιτυχίας, της ευτυχίας λόγω των δημοτικών εκλογών. Ας μην ονειρεύεται όμως, όπως οι πεινασμένοι, καρβέλια, για τις εθνικές εκλογές.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας που την εξυπηρέτησε με συγκεκριμένους σκοπούς, όπως σε κάθε εθνικές εκλογές, θα θελήσει να μετρήσει και να καταγράψει το ποσοστό του. Θα θελήσει να δείξει τη δύναμή του και τότε θα φανεί και η δύναμη της Νέας Δημοκρατίας. Δεν είναι αυτή των δημοτικών εκλογών και ας μη γελιόμαστε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στόχος της Κυβέρνησης, όταν ζήτησε την ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής, δεν ήταν η επιβεβαίωση της Πλειοψηφίας στη Βουλή. Αυτή ανήκει στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και είναι δεδομένη. Στόχος μας ήταν να δείξουμε στον ελληνικό λαό ότι δεν υπάρχει άλλη πολιτική πρόταση, να δείξουμε στον ελληνικό λαό ότι η Κυβέρνηση έχει θέση, λαμβάνει αποφάσεις, συγκρούεται με συμφέροντα και επιβάλλει νέες καταστάσεις που ωφελούν τον τόπο και κάνουν την οικονομία μας πιο δυνατή και την κοινωνία μας πιο δυνατή.

Στόχος μας ήταν να δείξουμε ότι η Κυβέρνηση προβληματίζεται γύρω από τα θέματα που αφορούν την καθημερινή ζωή του πολίτη και προσπαθεί να τα λύσει ότι η Κυβέρνηση αγωνίζεται για την ισότιμη συμμετοχή της χώρας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης και ταυτόχρονα όμως κοντά στην προσπάθεια αυτή να διασφαλίσει τις προϋποθέσεις του κοινωνικού κράτους, να φροντίσει για το πρόβλημα του κάθε πολίτη και ιδιαίτερα εκείνων που έχουν ανάγκη. Και μέσα σε αυτό το πολύπλοκο πλέγμα να κρατήσει αυτήν τη δύσκολη ισορροπία, η οποία απαιτείται για να πετύχουμε τους στόχους μας με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Στόχος μας ήταν να φανεί καθαρά ενώπιον του ελληνικού λαού ότι η στρατηγική της Νέας Δημοκρατίας είναι πολύ απλή. Σιωπή, όπως είπα, ως προς την ουσία των προβλημάτων, καμία θέση, αλλά ταυτόχρονα ένα φιλικό κλείσιμο του ματιού, ένα φιλικό νεύμα σε κάθε κοινωνική δυσαρέσκεια στα συντηχιακά συμφέροντα, στις συνδικαλιστικές ομάδες, "ναι, είμαστε μαζί σας, δεν μπορούμε να το πούμε έτσι δυνατά αλλά είμαστε

μαζί σας". Τι είναι αυτό; Τι είναι αυτή η αντιφατική στάση; Η στάση του να λες και να στη μία κατεύθυνση και να στην άλλη κατεύθυνση; Δεν είναι η κλασική παλαιοκομματική στάση;

Η Νέα Δημοκρατία βασίζεται σε δύο προσδοκίες. Πρώτη προσδοκία να λησμονήσει ο ελληνικός λαός την εμπειρία της περιόδου 1990-1993. Ποιά είναι η εμπειρία της περιόδου αυτής; Το είπαμε στην αρχή της συζήτησης όταν μας λέχθηκε ότι εμείς αποτύχαμε στην προσπάθεια σύγκλισης. Κάλεσα τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να κοιτάζουν τα προγράμματα σύγκλισης τα οποία είχαν εκπονήσει. Προχώρησαν; Εφαρμόστηκαν; 'Η απέτυχαν παταγωδώς; Και η αλήθεια είναι ότι απέτυχαν παταγωδώς. Και λόγω αυτής της αποτυχίας η χώρα δεν μπόρεσε να προχωρήσει όπως θα ήθελε να είχε προχωρήσει. Και απέτυχαν παταγωδώς τότε γιατί και στην άσκηση της εξουσίας υπήρχε αυτή η αντιφατικότητα η οποία υπάρχει και σήμερα στις θέσεις της και να μην δυσανεχόμαστε και να κάνουμε κάτι και στο τέλος δεν κάνουμε τίποτα.

Πρώτον, λοιπόν, να ξεχάσουμε και δεύτερον ελπίζει η Αξιωματική Αντιπολίτευση να εισπράξει την όποια φθορά της Κυβέρνησης. Είναι όμως αυτό μία πολιτικά και εθνικά υπεύθυνη στάση; Είναι υπεύθυνη στάση να κατηγορεί η Νέα Δημοκρατία, όπως τα ακούσαμε, την Κυβέρνηση για αδυναμία, για ανικανότητα; Και ταυτόχρονα εφόσον υπάρχει αδυναμία, εφόσον υπάρχει ανικανότητα, εφόσον τα πράγματα δεν προχωρούν, γιατί δεν θέτει το θέμα των εκλογών, γιατί δεν λέει εδώ και τώρα δεν προχωρεί η δουλειά και γι' αυτό να γίνουν εκλογές, να πάρουμε εμείς τα ηνία; Γιατί δεν το κάνει αυτό η Νέα Δημοκρατία; 'Εχει λόγους ευγένειας; Το κάνει για λόγους θεσμικής ευθύνης; Τίποτε από αυτά δεν ισχύει. Το κάνει στην πραγματικότητα για λόγους δικιάς της πολιτικής αδυναμίας, για το ό,τι δεν έχει την απήχηση που χρειάζεται στον ελληνικό λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Προκηρύξτε εκλογές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ μη διακόπτετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Μα, προκαλεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Να έρθετε να τα πείτε πριν. Όχι τώρα, όταν σας τα λέω, αμέσως να αντιδράτε έτσι για να δημιουργούμε εντυπώσεις.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μη διακόπτετε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Επέμενε ο κ. Καραμανλής στη θεωρία του περί κατάργησης των διαχωριστικών γραμμών. Όρα! Και εμείς το ΠΑΣΟΚ απευθυνόμαστε στους καλόπιστους συντηρητικούς πολίτες και εμείς το ΠΑΣΟΚ απευθυνόμαστε σε όλους ανεξαιρέτα τους πολίτες που καταλαβαίνουν το συμφέρον του τόπου, έχουν κατανόηση για την προσπάθεια που πρέπει να γίνει από τη χώρα για να ενταχθεί σε ένα ευρύτερο πλαίσιο. Κατάργηση των διαχωριστικών γραμμών δεν σημαίνει όμως κατάργηση της πολιτικής. Δεν σημαίνει κατάργηση των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων που εκπροσωπεί κάθε κόμμα. Και το ΠΑΣΟΚ θέλει να συγκροτήσει και να εκπροσωπήσει όλες τις δυνάμεις της δημιουργίας και της προόδου, όλες τις κοινωνικές δυνάμεις που μπορούν να σχεδιάσουν τη πορεία προς την Ελλάδα του 21ου αιώνα και το ΠΑΣΟΚ εκπροσωπεί το τεράστιο μέρος αυτών των δυνάμεων. Εκπροσωπεί τις δυνάμεις αυτές οι οποίες θέλουν μια Ελλάδα που πορεύεται μπροστά, μια Ελλάδα δυνατή, μια Ελλάδα που έχει παρουσία. Εμείς έχουμε καταργήσει διαχωριστικές γραμμές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Ο κ. Καραμανλής δεν έτυχε να μετάρχει σε κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας. Είναι ένα προτέρημα γιατί αποστασιοποιείται από το παρελθόν. Αλλά, δεν πρέπει να ξεχνά ότι αυτήν την παράταξη, τη Νέα Δημοκρατία εκπροσωπεί, δεν εκπροσωπεί άλλη παράταξη.

Η Νέα Δημοκρατία έχει συγκεκριμένα πρόσωπα, έχει συγκεκριμένη ιστορία. 'Εχει συγκεκριμένη κοινωνική ταυτότητα. 'Εχει

συγκεκριμένες δυνάμεις μέσα στη κοινωνία, οι οποίες της παραστέκονται, την υποστηρίζουν και ελπίζουν μέσα απ' αυτή. Και έχει και συγκεκριμένες ευθύνες για την ιστορία αυτού του τόπου, για το πού βρισκόμαστε, πώς προχωρήσαμε και πώς φθάσαμε εδώ. Δεν σβήνονται αυτά με το να λέμε απλώς δεν υπάρχουν διαχωριστικές γραμμές. 'Εχουν μια θέση στην πολιτική ζωή και αυτή η θέση δείχνει ποιοι οι σκοποί τους και ποια η πολιτική τους. Η πολιτική δεν είναι παιχνίδι δημοσίων σχέσεων. Δεν είναι παιχνίδι προσωπικών εικόνων. Είναι μια επώδυνη συμμετοχή σε αγώνες, μια ενσυνείδητη συμμετοχή στις εξελίξεις της ιστορίας. Και εσείς είχατε ενσυνείδητη συμμετοχή στις εξελίξεις της ιστορίας. Και αυτήν την ενσυνείδητη ...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το αρνείσθε; Δηλαδή η συμμετοχή σας δεν ήταν με συνείδηση του τι κάνατε;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, ησυχία!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Εάν είχατε όμως συνείδηση του τι κάνατε, τότε αυτό που κάνατε πρέπει να σας καταλογίζετε. Και εμείς σας το καταλογίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποτέ δεν ισχυρίστηκε ότι δεν υπάρχουν προβλήματα, ότι δεν έγιναν ή δεν θα γίνουν λάθη, ότι δεν υπάρχουν άτυχες στιγμές. Ούτε είπαμε ότι δεν υπάρχει κοινωνική δυσανεμία. Υπάρχει. Και υπάρχουν λόγοι συγκεκριμένοι για τους οποίους υπάρχει. Δεν είπαμε ότι δεν υπάρχουν πιέσεις ομάδων που νιώθουν ότι αδικούνται. Όλα αυτά υπάρχουν, όλα αυτά τα γνωρίζουμε.

Τόνισα επίσης με ιδιαίτερη έμφαση ότι η Κυβέρνηση δεν είναι κλεισμένη στον εαυτό της. Λαμβάνει τα μηνύματα, γνωρίζει τι συμβαίνει στον τόπο. Γνωρίζει επίσης τι συμβαίνει στην ευρύτερη περιοχή, στο κόσμο, στην κοινωνία, ποιες είναι οι εξελίξεις, κοινωνικές και οικονομικές.

Και σύμφωνα με την πληροφόρηση, σύμφωνα με τις διαπιστώσεις, σύμφωνα με τις αντιδράσεις χαράζουμε και τη συγκεκριμένη πολιτική, την εφαρμογή της πολιτικής.

Οι στόχοι και το γενικό μας πλαίσιο είναι σταθερά, είναι δεδομένα. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο προσπαθούμε και θα προσπαθήσουμε να κάνουμε όσο το δυνατόν καλύτερες επιλογές. Να κάνουμε εκείνες τις επιλογές που διασφαλίζουν την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη κοινωνική συναίνεση, γιατί εμείς πιστεύουμε ότι η πολιτική μας θα έχει τόσο μεγαλύτερη επιτυχία όσο έχει μεγαλύτερη κοινωνική συναίνεση, όσο εγγυάται την κοινωνική συνοχή, όσων στρατευθούν μαζί μας περισσότερες δυνάμεις. Είναι και αυτό μια εξ ίσου σημαντική προϋπόθεση με τη βελτίωση της πορείας της οικονομίας.

'Εχουμε πει επανειλημμένα και το τονίζω ότι η ανάπτυξη, η κοινωνική πρόοδος και η κοινωνική συνοχή βαδίζουν παράλληλα, αν θέλουμε να φθάσουμε σε ένα κοινό αποδεκτό αποτέλεσμα.

Για τις ευπαθέστερες κοινωνικές ομάδες, για τους νέους, για τους άνεργους, τους χαμηλοσυνταξιούχους, τους αγρότες, τα άτομα με ειδικές ανάγκες έχουμε προγράμματα, προσπαθούμε.

Προσπαθούμε επίσης, για όλες τις επιλογές εκείνες, τα μέτρα εκείνα τα οποία εγγυώνται την ασφάλεια του πολίτη. 'Εχουμε πάρει πρωτοβουλίες και θα συνεχίσουμε να παίρνουμε πρωτοβουλίες μέχρι τελευταίας στιγμής, γιατί θέλουμε να αισθανθεί πραγματικά ο πολίτης ότι υπάρχει σταθερή βελτίωση του περιβάλλοντος και των συνθηκών ζωής του.

Το πρόβλημα όμως με την Αντιπολίτευση, είναι ότι δεν βλέπει την πορεία των πραγμάτων μέσα στην προοπτική του χρόνου. Δεν αντιλαμβάνεται ότι μόνο και μόνο η ένταξη της χώρας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση δημιουργεί άλλες προϋποθέσεις για το σύνολο των πολιτικών μας και ιδίως για την οικονομική και κοινωνική πολιτική.

Μη νομισθεί, επειδή το λέω αυτό ότι η ΟΝΕ είναι πανάκεια. Το έχω πει χίλιες φορές και το επαναλαμβάνω και πάλι ότι η ΟΝΕ δεν είναι πανάκεια. Η ΟΝΕ είναι μια βάση πάνω στην οποία θα στηριχθούμε για τα επόμενα βήματα. Χωρίς όμως

τη βάση αυτή θα οπισθοδρομήσουμε ταχύτατα και την οπισθοδρόμηση αυτή θα την πληρώσει κυρίως ο εργαζόμενος λαός. Γιατί όμως να επανέλθω;

Οι ισχυρισμοί, οι οποίοι προβάλλονται, παραβλέπουν τις εξελίξεις. Η σταθερότητα των δημοσιονομικών μεγεθών, η εγγυημένη σταθερότητα του νομίσματος ότι θα υπάρχει το Ευρώ ως νόμισμα της χώρας, το χαμηλό επίπεδο του πληθωρισμού -ένας πληθωρισμός που θα είναι κάτω από το 2,5%, θα κυμαίνεται στο 2% και κάτω μεσομακροπρόθεσμα- η εντυπωσιακή πτώση των επιτοκίων θα έχει άμεση ευεργετική επίδραση γιατί θα απελευθερώσει πόρους. Όλα αυτά θα απελευθερώσουν πόρους, πόρους που αφορούν τελικά τον πολίτη, αφορούν την καθημερινή ζωή του, την παιδεία και τον πολιτισμό, την υγεία και όλους τους μηχανισμούς της κοινωνικής πρόνοιας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα φέρω ένα παράδειγμα γιατί θέλω να γίνει αυτό κατανοητό, επειδή ίσως ακούγονται αυτά αφηρημένα.

Κάθε μονάδα επιτοκίου που μειώνεται σημαίνει εξοικονόμηση δαπανών, σημαίνει εξοικονόμηση για το κράτος από εκατόν είκοσι δισεκατομμύρια (120.000.000.000) έως εκατόν πενήντα δισεκατομμύρια (150.000.000.000). Αν πετύχουμε μέχρι το 2001 να πέσουν τα επιτόκια έξι περίπου μονάδες -και είναι προβλεπτό ότι θα πέσουν έξι περίπου μονάδες αν μειώσουμε τον πληθωρισμό- θα έχουμε εξασφαλίσει επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) μέχρι ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000).

Από αυτά που πληρώνουμε για τόκους θα έχουμε εξοικονομήσει για άλλους σκοπούς επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) έως ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000.000). Αυτά τα χρήματα θα μπορούμε να τα χρησιμοποιήσουμε για κοινωνικούς σκοπούς και για την ανάπτυξη. Ένα ποσό τεράστιο που θα έχουμε κερδίσει με τη δική μας προσπάθεια και θα το χρησιμοποιήσουμε όχι για τους ραντιέρηδες, όχι γι' αυτούς που δανείζουν το ελληνικό κράτος, αλλά για τους Έλληνες πολίτες για να βελτιωθούν οι συνθήκες ζωής τους.

(Χειροκροτήματα απο την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ακούσαμε εδώ, κυρίες και κύριοι, κατά κόρον ότι η πρωτοβουλία της Κυβέρνησης να ζητήσει την εμπιστοσύνη της Βουλής οφείλεται σε ενδοκομματικούς λόγους ότι επιδιώκουμε να απευθυνθούμε στους Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Υπάρχει όμως μία θεσμική λογική. Υπάρχει το Σύνταγμα. Και το Σύνταγμα ορίζει ότι η Κυβέρνηση μπορεί να ζητήσει την ψήφο εμπιστοσύνης. Και η Κυβέρνηση ζητά την ψήφο εμπιστοσύνης, διότι η Βουλή, εσείς όλοι αντιπροσωπεύετε τον ελληνικό λαό και θέλουμε να δείξουμε τα προβλήματα, τις λύσεις, την πολιτική μας στον ελληνικό λαό για να συστρατευτεί μαζί μας στην προσπάθεια.

(Χειροκροτήματα απο την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Κυρίες και κύριοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι δυνατό και υπεύθυνο. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν πάντα ένα κόμμα πλειοψηφικό και πολυσυλλεκτικό και είναι τιμή μου, το αισθάνομαι ως τιμή μου, να ηγούμαι ενός κόμματος το οποίο έχει περισσότερες απόψεις.

(Χειροκροτήματα απο την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Έχει περισσότερες απόψεις, περισσότερες εκδοχές και περισσότερες γνώμες και θα έλεγα και περισσότερες θεμιτές φιλοδοξίες.

Πολλοί δεν μπορούν να καταλάβουν πώς από διαφορετικές φωνές προέρχεται δύναμη. Πολλοί έχουν ως πρότυπό τους το λόχο των χειροκροτητών ή τους Αρχηγούς που διαγράφουν.

Εγώ πιστεύω ότι η δύναμη της Δημοκρατίας είναι η συζήτηση και η πειθώ. Εγώ θέλω συνειδητά να προωθήσω άλλα πρότυπα στην ελληνική πολιτική ζωή. Πιο δύσκολα να εφαρμοστούν, πραγματικά πιο δύσκολα να εφαρμοστούν, αλλά πρότυπα, τα οποία είναι πιο δημιουργικά για τον τόπο, τον πλουτίζουν, του δίνουν νέες ιδέες και οδηγούν σε συνεργασίες. Αυτή είναι η αρχή μου. Και πάνω σε αυτήν την αρχή πολιτεύτηκα μέχρι σήμερα και θα συνεχίζω να πολιτεύομαι. Αυτήν τη στιγμή όμως, τη στιγμή της ψήφου εμπιστοσύνης, θέλω να κάνω την εξής δήλωση:

Χρειάζονται καθαρές απαντήσεις. Δεν υπάρχουν "ναι, αλλά", "ναι, όμως", "ναι, υπό όρους και προϋποθέσεις". Αυτά όλα είναι

υπεκφυγές. Η Κυβέρνηση ζητά για το σύνολο των θεμάτων ένα καθαρό "ναι" για την πολιτική της, ένα καθαρό "ναι" για να μπορέσει να συνεχίσει την πολιτική της. Υποσημειώσεις, παραπομπές, αστερίσκοι καταγράφονται ως αρνητικές ψήφοι. Όποιος διαφωνεί να έχει το θάρρος να το πει με το "όχι".

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Καθαρές τοποθετήσεις, καθαρή ψήφος, καθαρή στάση. Η Κυβέρνηση δεν μπορεί να στηρίζεται σε ανοχή. Δεν υπάρχει ψήφος ανοχής. Δεν υπάρχει κυβέρνηση ανοχής. Υπάρχει μονάχα μία κυβέρνηση πρωτοβουλίας, η οποία προχωρεί μπροστά.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Η Κυβέρνηση χρειάζεται συμπαραστάτες, κυρίως πρόσωπα που συμβάλλουν θετικά στο έργο της, με ιδέες, προτάσεις, συμβολές για τους κοινούς στόχους. Πολλές ιδέες, πολλές προτάσεις, διαφορετικές ιδέες, διαφορετικές προτάσεις. Αλλά τον κοινό στόχο της συμβολής στο έργο. Εμείς έτσι κατανοούμε την εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση. Δημιουργική συμβολή και αυτό περιμένω από όλους τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και τώρα και αύριο δημιουργική συμβολή για τον κοινό στόχο, την κοινή πολιτική, το κοινό πρόγραμμα.

Η Κυβέρνησή μας είναι Κυβέρνηση του όλου και μεγάλου ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ως προς τη στελέχωσή της, αλλά και ως προς την πολιτική της και ως προς τις ιδεολογικές και κοινωνικές της αναφορές. Είναι αυτή η δύναμή μας ότι είμαστε κυβέρνηση του όλου και αυτή είναι και η ταυτότητά μας. Όλοι μαζί τη συνθέτουμε. Ο καθένας με τις δικές του συμβολές, ο καθένας με τη δική του προσωπικότητα, ο καθένας με τις δικές του ιδέες, αλλά μέσα στο κοινό πλαίσιο. Γιατί εμείς έχουμε ταυτότητα ιδεολογική και πολιτική. Έχουμε προτάσεις, έχουμε θέσεις, έχουμε όραμα γι' αυτόν τον τόπο. Έχουμε μία προοπτική που θέλουμε να δώσουμε στον τόπο. Και τη δίνουμε και θα συνεχίσουμε να τη δίνουμε.

Η Βουλή δίνει σήμερα μία ψήφο πολιτική. Μία ψήφο εμπιστοσύνης στο μέλλον. Μία ψήφο στην αισιόδοξη πλευρά του τόπου αυτού. Δεν αγνοούμε ούτε ακυρώνουμε τα προβλήματα, τις δυσκολίες, τις αντιδρότητες. Έχουμε όμως εμπιστοσύνη στην Ελλάδα του σήμερα. Έχουμε εμπιστοσύνη στην Ελλάδα του 21ου αιώνα. Έχουμε εμπιστοσύνη στις αστείρευτες δυνάμεις του ελληνικού λαού και ξέρουμε ότι μας συμπαρίσταται ότι θέλει ένα καλύτερο μέλλον για την Ελλάδα. Και εμείς θα προχωρήσουμε γι' αυτό το καλύτερο μέλλον, αταλάντευτα, με δύναμη, με τη στήριξη όλων, ομόθυμα. Η Ελλάδα θα γίνει ισχυρή. Η Ελλάδα θα έχει αύριο ακόμα περισσότερο φωνή.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα απο την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ο πολίτης θα έχει περισσότερες ευκαιρίες. Ο πολίτης θα είναι ένας πολίτης πιο ελεύθερος.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα απο την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Και αυτό θα οφείλεται σε σας όλους, που θα στηρίξετε την Κυβέρνηση, σε σας όλους που θα δώσετε τη μάχη γι' αυτήν την πολιτική. Ευχαριστώ.

(Εγείρονται οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, μου απευθύνθηκε ερώτημα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε, η ώρα είναι αυτή ακριβώς κατά το Σύνταγμα και ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, μου απευθύνθηκε ερώτημα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα απαντήσετε ασφαλώς...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Πότε θα απαντήσω;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης):... διά των γνωστών μέσων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Όχι διά των γνωστών μέσων, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν γίνεται να μιλήσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Μου χρωστάτε μία δήλωση. Προεκλήθη και πρέπει να απαντήσω...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Μπορώ να κάνω τη δήλωση τουλάχιστον ότι 'Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα!' Εσείς μπορείτε να προκαλέσετε εκλογές, προκηρύξετε τις.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα πρέπει να αναφερθεί ότι πέραν του Πρωθυπουργού ...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: ... Δεν γίνεται ό,τι και να κάνετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τώρα, αγορεύει ο κ. Κεφαλογιάννης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να αναφερθεί ότι πέραν του Πρωθυπουργού, των Αρχηγών των Κομμάτων, των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων και των Υπουργών, μίλησαν ακόμα εκατόν έξι συνάδελφοι. Αυτό είναι ένα ρεκόρ για την Αίθουσα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ: Δεν μίλησαν όλοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Υπάρχουν και άλλοι που δεν μίλησαν, όπως σωστά λέει ο κ. Σουφλιάς. Δεν μίλησαν έξι συνάδελφοι.

Κύριοι συνάδελφοι, θα ακολουθήσει τώρα ονομαστική ψηφοφορία για την παροχή ή μη ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση.

Παρακαλώ να προσέλθουν επί του καταλόγου ο κ. Αθανάσιος Αλευράς από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο κ. Γεώργιος Καλαντζής από τη Νέα Δημοκρατία.

Οι παρέχοντες ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, μετά την εκφώνηση του ονόματός τους, απαντούν 'ΝΑΙ'.

Οι αρνούμενοι ψήφο εμπιστοσύνης απαντούν 'ΟΧΙ'.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ θερμά, ιδιαίτερος τους συναδέλφους που θορυβούν, να μη συνεχίσουν.

Παρακαλώ να εκφωνηθούν τα ονόματα αργά και καθαρά και επίσης, παρακαλώ τους συναδέλφους να απαντούν έτσι, ώστε ως Πρόεδρος του Σώματος να ακούω τη φωνή και αυτών που ψηφίζουν 'ΝΑΙ' και αυτών που ψηφίζουν 'ΟΧΙ', για να βεβαιώσω το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(Ψ Η Φ Ο Φ Ο Ρ Ι Α)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Υπάρχει κάποιος κύριος συνάδελφος ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του;

Η κ. Κατσέλη.

(Στο σημείο αυτό ψηφίζει η Βουλευτής κ. Κατσέλη)

Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και στην εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το αποτέλεσμα της διεξαγωγής ψηφοφορίας.

Εψήφισαν συνολικά 299 Βουλευτές.

'ΝΑΙ' εψήφισαν 163 Βουλευτές.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ)

'ΟΧΙ' εψήφισαν 136 Βουλευτές, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

*Ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ	N	O
Στεφανής Κων/νος	+	
Παντερμαλής Δημήτριος	+	
Μανίκας Στέφανος	+	
Σουλαδάκης Γιάννης	+	
Μαντέλης Αναστάσιος	+	
Παρασκευόπουλος Παρασκευάς	+	
Μολυβιάτης Πέτρος		+
Παυλόπουλος Προκόπιος		+
Αλογοσκούφης Γεώργιος		+
Τζωάννος Ιωάννης		+
Λουκάκος Παναγιώτης		+
Κωνσταντοπούλου Μαρία		+

Α' ΑΘΗΝΩΝ

(Δήμος Αθηναίων)

Παπανδρέου Γεώργιος	+	
Αρσένης Γεράσιμος	+	
Πάπαντωνίου Ιωάννης	+	
Αλευράς Αθανάσιος	+	
Οικονόμου Παντελής	+	
Τσούρας Αθανάσιος	+	
Πεπονής Αναστάσιος	+	
Ανουσάκη Ελένη	+	
Ρωμαιοί Γεώργιος	+	
Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)		+
Μάνος Στέφανος		+
Βουλγαράκης Γεώργιος		+
Γιαννάκου - Κουτσίκου Μαριέτα		+
Μπενάκη - Ψαρούδα Άννα		+
Παπαδόγγονας Αλέξανδρος		+
Ζαφειρόπουλος Επαμεινώνδας		+
Αγγουράκης Χαράλαμπος		+
Κωνσταντόπουλος Νικόλαος		+
Αράπη - Καραγιάννη Βασιλική		+

Β' ΑΘΗΝΩΝ

(Υπόλοιποι πρώην Δήμου Αθηναίων)

Παπανδρέου Βασιλική	+	
Κακλαμάνης Απόστολος	+	
Γιαννόπουλος Ευάγγελος	+	
Γείτονας Κωνσταντίνος	+	
Καϊσανέβας Θεόδωρος	+	
Παπαϊωάννου Μιλτιάδης	+	
Κατσέλη Ελεωνόρα (Νόρα)	+	
Κουλούρης Κίμων	+	
Χαραλαμπίδης Ιωάννης	+	
Καννελλόπουλος Λάμπρος	+	
Ανωμερίτης Γεώργιος	+	
Πρωτόπαπας Χρήστος	+	
Τζουμάκας Στέφανος	+	
Χυτήρης Τηλέμαχος	+	
Βερυβάκης Ελευθέριος	+	
Χαραλάμπους Ιωάννης	+	
Μητσοτάκης Κωνσταντίνος		+
Τζαννετάκης Τζανής		+
Βαρβιτσιώτης Ιωάννης		+
Καμμένος Παναγιώτης		+
Λιάπης Μιχάλης - Γεώργιος		+
Πολύδωρας Βύρων		+
Μειμαράκης Ευάγγελος - Βασίλ.		+
Πετραλιά - Πάλλη Φάνη		+
Ανδρεουλάκος Απόστολος		+
Καρατζαφέρης Γεώργιος		+
Κασσίμης Θεόδωρος		+
Γιακουμάτος Γεράσιμος		+
Μπρατάκος Άγγελος		+

Παπαρήγα Αλεξάνδρα	+	ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	
Κολοζώφ Ορέστης	+	Σκανδαλίδης Κων/νος	+
Κωστόπουλος Δημήτριος	+	Σφυρίου Κοσμάς	+
Δαμανάκη Μαρία	+	Παπανικόλας Βασίλειος	+
Κουβέλης Φώτιος - Φανούριος	+	Καραμάριος Αναστάσιος	+
Δραγασάκης Ιωάννης	+		
Κουνιάλης Πέτρος	+	ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ	
Τσοβόλας Δημήτριος	+	Ζαμπουνίδης Νικόλαος	+
Δημαράς Ιωάννης	+	Κηπουρός Χρήστος	+
		Λυμπερακίδης Λεωνίδας	+
		Δημοσχάκης Θεοφάνης	+
ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ			
Κουρουμπλής Παναγιώτης	+	ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ	
Σμυρλής - Λιακατάς Χρήστος	+	Καλαμακίδης Ιωάννης	+
Μπαλτάς Αλέξανδρος	+	Θεοδώρου Χρήστος	+
Ροκόφυλλος Χρήστος	+	Κεδίκουλου Βασίλειος	+
Μαγγίνας Βασίλειος	+	Πιπεργιάς Δημήτριος	+
Καραγκούνης Ανδρέας	+	Παπαγεωργόπουλος Ελευθέριος	+
Αλεξόπουλος Γεώργιος	+	Αποστόλου Ευάγγελος	+
Καρακώστας Ιωάννης	+		
ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ		ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	
Θωμόπουλος Ιωάννης	+	Παναγιωτόπουλος Αθανάσιος	+
Σωτηρόπουλος Βασίλειος	+		
Παπαδημητρίου Ελισάβετ	+	ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ	
		Παπαδάτος Ιωάννης	+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ			
Ρέππας Δημήτριος	+	ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ	
Σπυρόπουλος Ροβέρτος	+	Γεωργακόπουλος Δημήτριος	+
Τατούλης Πέτρος	+	Σκουλαρίκης Ιωάννης	+
Κωστόπουλος Δημήτριος	+	Ζαφειρόπουλος Ιωάννης	+
		Πετραλιάς Αυγερινός - Ρένος	+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ		Κορκολόπουλος Βασίλειος	+
Κολιοπάνος Θεόδωρος	+	Κοντογιαννόπουλος Βασίλειος	+
Κοσσυβάκης Δημήτριος	+		
Κονταξής Αθανάσιος	+	ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ	
		Χρυσοχοΐδης Μιχαήλ	+
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΜΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ		Γικόνουλου Μόσχος	+
Πάγκαλος Θεόδωρος	+	Χατζηϊωαννίδης Βασίλειος	+
Βρεττός Κων/νος	+	Μπόσκου Μαρία	+
Παπαηλίας Ηλίας	+		
Γιαννάκης Ιωάννης	+	ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	
Φωτιάδης Παναγιώτης	+	Κουράκης Ιωάννης	+
Κατσίκης Θεόδωρος	+	Φραγκιαδουλάκης Εμμανουήλ	+
Σταύρου Απόστολος	+	Σαρρής Δημήτριος	+
Κουρής Λεωνίδας	+	Σταυρακάκης Μηνάς	+
Καρατάσος Γεώργιος	+	Αποστολάκης Δημήτριος	+
		Μπαντουβάς Κων/νος	+
ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ		Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ	+
Φούρας Ανδρέας	+	Δανέλλης Σπυρίδων	+
Γεωργόπουλος Δημήτριος	+		
Κατσικόπουλος Δημήτριος	+	ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΣΠΡΩΤΙΑΣ	
Κουτσόγιωργας Δημήτριος	+	Παπαδόπουλος Αλέξανδρος	+
Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος	+	Βεζδρεβάνης Ηλίας	+
Σπηλιόπουλος Κων/νος	+		
Σπηλιωτόπουλος Σπήλιος	+	Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	
Νικολόπουλος Νικόλαος	+	(Πρώην Δήμου Θεσσαλονίκης)	
Τσαφούλιας Γεώργιος	+	Βενιζέλος Ευάγγελος	+
		Καστανίδης Χαράλαμπος	+
ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ		Παπαθεμελής Στυλιανός - Άγγελος	+
Αποστολίδης Λουκάς	+	Τσοχατζόπουλος Απόστολος - Αθανάσιος	+
Ακριβάκης Αλέξανδρος	+	Ακριτίδης Νικόλαος	+
Κατσιμπάρδης Γεώργιος	+	Σπυριούνης Κυριάκος	+
Μπασιάκος Ευάγγελος	+	Μαγκριώτης Ιωάννης	+
		Γκεσούλης Νικόλαος	+
ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ		Έβερτ Μιλτιάδης	+
Κωνσταντινίδης Ιωάννης	+	Καραμανλής Κων/νος	+
		Ψωμάδης Παναγιώτης	+
ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ		Παπαγεωργόπουλος Βασίλειος	+
Σαατοόγλου Ανέστης	+	Ορφανός Γεώργιος	+
Ευμοιρίδης Κων/νος	+	Ιντζές Αναστάσιος	+
Παπαδόπουλος Σταύρος	+		

Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

(Υπόλοιπο Νομού Θεσσαλονίκης)

Γερανίδης Βασίλειος	+
Τσιόκας Θεοχάρης	+
Κίρκος Γεώργιος	+
Τζιτζικώστας Γεώργιος	+
Σαλαγκούδης Γεώργιος	+
Ρεγκούζας Αδάμ	+
Ρόκος Γεώργιος	+

ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μαλέσιος Ευάγγελος	+
Αργύρης Ευάγγελος	+
Παπούλιας Κάρολος	+
Φούσας Αντώνιος	+
Τασούλας Απόστολος	+

ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ

Τσακλίδης Ιωάννης	+
Παπαδόπουλος Ηλίας	+
Καλαντζής Γεώργιος	+
Παναγιωτόπουλος Γεώργιος	+

ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ

Σαλαγιάννης Νικόλαος	+
Τσιλίκας Βασίλειος	+
Σωτηρλής Δημήτριος	+
Σιούφας Δημήτριος	+
Μπούτας Ευάγγελος	+

ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Πετσάλνικος Φίλιππος	+
Σημαιοφορίδης Κων/νος	+

ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Δρυς Γεώργιος	+
Κοντομάρης Ευτύχιος	+
Σπύρου Σπυρίδων	+

ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Καλαφάτης Αλέξανδρος	+
----------------------	---

ΝΟΜΟΣ ΚΙΛΚΙΣ

Φλωρίδης Γεώργιος	+
Πασσαλίδης Θεόδωρος	+
Τσιτουρίδης Σάββας	+

ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ

Διαμαντοπούλου Άννα	+
Λωτίδης Λάζαρος	+
Βλαχόπουλος Ηλίας	+
Τσαρτσιώνης Νικόλαος	+
Παπαφιλίππου Νικόλαος	+

ΝΟΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Κοτσώνης Θεόδωρος	+
Ποττάκης Ιωάννης	+
Παπαληγούρας Αναστάσιος	+
Δήμας Σταύρος	+

ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Παπαζώη Ελισάβετ	+
Λεβογιάννης Νικόλαος	+
Χωματάς Ιωάννης	+

ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Φουντάς Παρασκευάς	+
Σκανδαλάκης Παναγιώτης	+
Δαβάκης Αθανάσιος	+

ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ

Φαρμάκης Νικόλαος	+
-------------------	---

Χατζημιχάλης Φώτιος	+
Αδαμόπουλος Γεώργιος	+
Στάθης Θεόδωρος	+
Σουφλιάς Γεώργιος	+
Κατσαρός Νικόλαος	+
Παπαδημόπουλος Ιωάννης	+
Λουλέ Αδριανή	+

ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΗΘΙΟΥ

Ιωαννίδης Φοίβος	+
Κοκκίνης Νικόλαος	+

ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ

Παπαδέλλης Φραγκλίνος	+
Σηφουνάκης Νικόλαος	+
Κόρακας Ευστράτιος	+

ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ

Βλασσόπουλος Ευάγγελος	+
------------------------	---

ΝΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Ζήση Ροδούλα	+
Βούλγαρης Αλέξανδρος	+
Τζανής Λεωνίδας	+
Νάκος Αθανάσιος	+
Σούρλας Γεώργιος	+
Γκατζής Νικόλαος	+

ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Μπένος Ιωάννης - Σταύρος	+
Κατσιλιέρης Πέτρος	+
Γιαννακόπουλος Ιωάννης	+
Λαμπρόπουλος Ιωάννης	+
Παπανικολάου Ελευθέριος	+
Αναστασόπουλος Νικόλαος	+

ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ

Σγουρίδης Παναγιώτης	+
Λαμπαδάρης Νικόλαος	+
Ακήφογλου Μπηρόλ	+

Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ

(Πειραιώς και Νήσων)

Σημίτης Κων/νος	+
Μπεντενιώτης Εμμανουήλ	+
Σουμάκης Σταύρος	+
Μελάς Παναγιώτης	+
Μιχαλολιάκος Βασίλειος	+
Καλός Γεώργιος	+
Αλφιέρη Στυλιανή	+

Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ

(Υπόλοιπο πρώην Δήμου Πειραιώς)

Λαλιώτης Κωνσταντίνος	+
Νιώτης Γρηγόριος	+
Διαμαντίδης Ιωάννης	+
Κρητικός Παναγιώτης	+
Καψής Ιωάννης	+
Λάλος Κανέλλος	+
Νεράντζης Αναστάσιος	+
Αράπης Ιωάννης	+

ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΗΣ

Πασχαλίδης Γεώργιος	+
Γεωργιάδης Θεόδωρος	+
Φουντουκίδου Θεοδωρίδου Παρθένα	+
Καράσμανης Γεώργιος	+
Βυζοβίτης Χρήστος	+

ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

Τσερπικίδης Παντελής	+
Αρσένη Μαρία	+

Κάκκαλος Νικόλαος	+	Παπαθανασίου Χαράλαμπος	απών
Πολύζος Ευάγγελος	+		
ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ		ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ	
Ντούσκας Δημήτριος	+	Θάνος Δημήτριος	+
Τρυφωνίδης Γεώργιος	+	Γκελεστάθης Νικόλαος	+
ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ		ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	
Λουκάκης Εμμανουήλ	+	Πάχτας Χρήστος	+
Κεφαλογιάννης Ιωάννης	+	Γιοβανούδας Βαρσάμης	+
		Πάππας Βασίλειος	+
ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ		ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ	
Τσετινές Δημήτριος	+	Σκουλάκης Εμμανουήλ	+
Γκαλήπ Γκαλήπ	+	Βαλυράκης Ιωσήφ	+
Μουσταφά Μουσταφά	+	Μιχελιογιάννης Ιωσήφ	+
		Μαρκογιαννάκης Χρήστος	+
ΝΟΜΟΣ ΣΑΜΟΥ		ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ	
Καραμηνάς Κων/νος	+	Κοτσακάς Αντώνιος	+
		Βαρίνος Αθανάσιος	+
ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ		ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ "ΝΑΙ" 163	
Ηλιάδης Νικόλαος	+	"ΟΧΙ" 136	
Δαμιανίδης Αλέξανδρος	+	ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ 299	
Ανθόπουλος Ιωάννης	+	Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ	
Χαϊτίδης Ευγένιος	+	ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ	
Καραμανλής Αχιλλέας	+	ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης)	
Λεονταρίδης Θεόφιλος	+	Επομένως, η Κυβέρνηση έτυχε της ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής, όπως προβλέπουν τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.	
Παναγιώτου Σταύρος	+	(Όρθιοι οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και τα μέλη της Κυβερνήσεως χειροκροτούν ζωντά και παρατεταμένα)	
ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ		Στο σημείο αυτό δέχεστε, κύριοι συνάδελφοι, να λύσουμε τη συνεδρίαση;	
Οικονόμου Χρήστος	+	ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.	
Μάτης Αθανάσιος	+	Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.25 λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 4 Νοεμβρίου 1998 και ώρα 19.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής αφιερωμένη στη μνήμη του Γεωργίου Παπανδρέου, τριάντα χρόνια από το θάνατό του 1968-1998, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη και β) συζήτηση και έγκριση του Απολογισμού δαπανών της Βουλής για το οικονομικό έτος 1997 και συζήτηση και ψήφιση του σχεδίου Προϋπολογισμού δαπανών της Βουλής για το οικονομικό έτος 1999, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.	
Ζιάγκας Ιωάννης	+		
Σκρέκας Θεόδωρος	+		
Κανταρτζής Αχιλλεύς	+		
ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ			
Παπαδήμας Λάμπρος	+		
Στάικος Ευάγγελος	+		
Αλαμπάνος Δημήτριος	+		
Γιαννόπουλος Αθανάσιος	+		
Χειμάρης Αθανάσιος	+		
Μπέλλος Τριαντάφυλλος	+		
ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ			
Λιάνης Γεώργιος	+		

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ